

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **110** Ljubljana, sredo **18. 12. 2002**

Cena 1700 SIT

ISSN 1318-0576

Leto XII

DRŽAVNI ZBOR

5386. Zakon o urejanju prostora

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o urejanju prostora (ZUreP-1)

Razglasjam zakon o urejanju prostora (ZUreP-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 27. novembra 2002.

Št. 001-22-142/02

Ljubljana, dne 6. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O UREJANJU PROSTORA (ZUreP-1)

Prvi del: SPLOŠNE DOLOČBE

Prvi razdelek: TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

(predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja prostorsko načrtovanje in uveljavljanje prostorskih ukrepov za izvajanje načrtovanih prostorskih ureditev, zagotavljanje opremljanja zemljišč za gradnjo ter vodenje sistema zbirk prostorskih podatkov.

(2) Ta zakon določa tudi pogoje za opravljanje dejavnosti prostorskega načrtovanja in določa prekrške v zvezi z urejanjem prostora in opravljanjem dejavnosti prostorskega načrtovanja.

(3) Urejanje prostora po tem zakonu je opravljanje zadev iz prvega odstavka tega člena.

2. člen

(pojmi)

(1) Pojmi imajo po tem zakonu naslednji pomen:

1. prostor je sestav fizičnih struktur na zemeljskem površju ter nad in pod njim, do kamor sežejo neposredni vplivi človekovih dejavnosti;

2. prostorski razvoj je spreminjanje prostora zaradi človekovih dejavnosti;

3. vzdržen prostorski razvoj je zagotavljanje take rabe prostora in prostorskih ureditev, ki ob varovanju okolja, ohranjanju narave in trajnostni rabi naravnih dobrin, varstvu kulturne dediščine in drugih kakovosti naravnega in bivalnega okolja omogoča zadovoljitev potreb sedanje generacije brez ogrožanja prihodnjih generacij;

4. namenska raba je s prostorskimi akti določena raba zemljišč in objektov;

5. prostorska ureditev je načrtovana razmestitev dejavnosti in objektov na določenem ureditvenem območju;

6. ureditveno območje je prostorsko in funkcionalno zaokroženo območje, ki se ureja z regionalno zasnovo prostorskega razvoja ter z urbanistično oziroma krajinsko zasnovo in z lokacijskim načrtom;

7. prostorsko načrtovanje je interdisciplinarna dejavnost, s katero se na podlagi varstvenih zahtev in ob upoštevanju razvojnih možnosti načrtuje namenska raba prostora, določajo pogoji za razvoj dejavnosti v prostoru in njihovo razmestitev ter ukrepi za izboljšanje obstoječih fizičnih struktur in določajo pogoji za umestitev načrtovanih objektov v prostor in njihovo izvedbo;

8. urbanistično načrtovanje je posebna veja prostorskega načrtovanja, s katero se načrtuje poselitve in z njo povezane prostorske ureditve ter določajo pogoji za umestitev objektov v prostor;

9. krajinsko načrtovanje je posebna veja prostorskega načrtovanja za načrtovanje prostorskih ureditev v krajini in zelenih struktur znotraj poselitvenih območij;

10. opremljanje zemljišč je zagotavljanje pogojev za graditev javne infrastrukture in priključevanja nanjo, s čimer se omogoča uporabnost zemljišč za namene, določene s prostorskim aktom;

11. poselitvena območja so območja naselij in območja, predvidena za njihovo širitev, ki so kot takšna določena v prostorskih aktih;

12. naselje je območje strnjene pozidave;

13. investicijska namera je predvidena investicija, katere realizacija zahteva gradnjo objektov;

14. nosilci urejanja prostora so državni organi oziroma organi lokalnih skupnosti ter nosilci javnih pooblastil, ki odločajo ali soodločajo o zadevah urejanja prostora;

15. pripravljavec prostorskega akta je državni organ oziroma organ lokalne skupnosti, ki je odgovoren za njegovo pripravo;

16. načrtovalec je oseba, ki izdelava predlog prostorskega akta;

17. pobudnik je subjekt, ki da pobudo za pripravo prostorskega akta oziroma za njegove spremembe in dopolnitve;

18. urbanistična pogodba je pogodba med investitorjem načrtovane prostorske ureditve in občino, ki se sklene z namenom, da se omogoči uveljavitev večjega zasebnega interesa za realizacijo načrtovane prostorske ureditve v javno korist;

19. komunalna infrastruktura so objekti oziroma omrežja lokalne gospodarske javne infrastrukture ter grajeno javno dobro lokalnega pomena;

20. gospodarska javna infrastruktura so omrežja, neposredno namenjena izvajanju gospodarskih javnih služb s področja prometa, energetike, komunalnega gospodarstva, upravljanja z vodami in gospodarjenja z drugimi vrstami naravnega bogastva ali varstva okolja, kakor tudi druga omrežja in objekti v javni rabi. Gospodarska javna infrastruktura je državnega in lokalnega pomena;

21. komasacija je zložba zemljišč na območju predvidenega občinskega lokacijskega načrta in njihova ponovna razdelitev med lastnike zemljišč na tem območju;

22. krajina je del prostora, katerega značilnost je prevladujoča prisotnost naravnih sestavin in je rezultat medsebojnega delovanja in vplivanja naravnih in človeških dejavnikov;

23. prenova je sklop načrtovalskih in drugih ukrepov za gospodarsko, socialno in kulturno prenovitev degradiranih poselitvenih in drugih območij;

24. sistem zbirk prostorskih podatkov je sistem priprave, zbiranja in vzdrževanja zbirk podatkov s področja prostorskega načrtovanja in drugih zadev urejanja prostora.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, katerih pomen ni določen v prejšnjem odstavku, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja graditve objektov.

(3) V tem zakonu uporabljeni izrazi, ki se nanašajo na osebe, zapisani v moški spolni slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za moške in ženske.

3. člen

(temeljni cilji urejanja prostora)

(1) Namen urejanja prostora je omogočati skladen prostorski razvoj z usklajevanjem gospodarskih, družbenih in okoljskih vidikov razvoja. Usmerjanje razvojnih procesov in z njimi povezanih prostorskih ureditev mora izhajati iz uravnoteženosti razvojnih potreb, pri čemer je treba prostor urejati tako, da se:

1. zagotavlja vzdržen prostorski razvoj z racionalno rabo prostora in ohranjanjem prostorskih zmogljivosti za sedanje in prihodnje generacije;

2. omogoča kakovostne življenjske razmere v mestih in na podeželju, zagotavlja kvaliteten in human razvoj mest in drugih naselij ter zagotavlja njihovo oskrbo;

3. doseže prostorsko usklajeno in med seboj dopolnjujočo se razmestitev različnih dejavnosti v prostoru;

4. zagotavlja prostorske možnosti za skladen razvoj skupnosti;

5. zagotavlja funkcionalno oviranim osebam neoviran dostop do objektov in njihova uporaba v skladu z zakonom;

6. zagotavlja varstvo okolja, ohranjanje narave in kulturna dediščina, omogoča trajnostno rabo naravnih dobrin in varuje druge kakovosti naravnega in bivalnega okolja;

7. omogoča obrambo države in zagotavlja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(2) Urejanje prostora mora prispevati k ustvarjanju čim bolj prepoznavnega reda v prostoru.

4. člen

(usklajevanje razvojnih potreb z varstvenimi zahtevami)

(1) Pri prostorskem načrtovanju je treba z obravnavo in soočanjem različnih potreb in interesov razvoja v prostoru

zagotoviti usklajenost gospodarskih, družbenih in okoljskih vidikov ter ustvarjati pogoje za vzdržen prostorski razvoj.

(2) Razvojne potrebe posameznih dejavnosti, ki vplivajo na urejanje prostora, se v postopku priprave in sprejemanja prostorskih aktov presoja in usklajujejo z varstvenimi zahtevami tako, da omogočajo načrtovanje prostorskih ureditev, ki sledijo temeljnim ciljem vzdržnega prostorskega razvoja.

(3) Vzdržen prostorski razvoj se s prostorskim načrtovanjem zagotavlja tako, da je onemogočena prevlada interesov posameznih dejavnosti na račun uravnoteženosti razvojnih potreb in varstvenih zahtev ter drugih temeljnih ciljev urejanja prostora in varstva okolja. Podlaga za usklajevanje razvojnih potreb in varstvenih zahtev so analize razvojnih možnosti posameznih dejavnosti v prostoru in študija ranljivosti prostora, v primeru usklajevanja v postopku priprave lokacijskega načrta pa tudi smernice za načrtovanje iz 29. člena tega zakona. Usklajevanje vodi pripravlavec prostorskega akta.

(4) Če se v postopku priprave prostorskega akta ni dalo razvojnih potreb posameznih dejavnosti uskladiti med seboj oziroma teh potreb uskladiti z varstvenimi zahtevami, v primeru priprave državnega ali skupnega prostorskega akta o neusklajenosti odloči v okviru svojih pristojnosti vlada na predlog ministra, pristojnega za prostor (v nadaljnjem besedilu: minister za prostor), v primeru priprave občinskega prostorskega akta pa v okviru svojih pristojnosti občinski svet na predlog župana.

(5) Pri pripravi predpisov in razvojnih dokumentov posameznih dejavnosti, ki vplivajo na urejanje prostora, resorna ministrstva sodelujejo z ministrstvom, pristojnim za prostor (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo za prostor).

5. člen

(usmerjanje poselitve)

(1) Nova poselitve se usmerja v poselitvena območja.

(2) Pri usmerjanju poselitve je treba zagotoviti racionalno rabo zemljišč in objektov v naseljih, pri čemer je treba prvenstveno izkoristiti proste in nezadostno izkoriščene površine v naseljih z njihovim aktiviranjem ter s prenovo in sanacijo degradiranih območij v naseljih.

(3) Širitev naselja je dopustna, če smotrnega razvoja in skladnosti urbanih kvalitet ni mogoče zagotoviti z izvedbo ukrepov iz prejšnjega odstavka, pri čemer je potrebno, ob upoštevanju urbanističnih in tehnoloških značilnosti predvidenih prostorskih ureditev, širitev praviloma usmerjati na zemljišča, ki so z vidika trajnostne rabe naravnih dobrin ter ohranjanja narave in kulturne dediščine manj pomembna.

6. člen

(gradnje zunaj poselitvenih območij)

(1) Zunaj poselitvenih območij so dopustne gradnje objektov, če:

1. neposredno služijo kmetijski oziroma gozdarski dejavnosti, upravljanju voda, športu in rekreaciji zunaj poselitvenih območij, pridobivanju mineralnih surovin in izkoriščanju drugih naravnih virov, kakor tudi objektov, ki služijo varnosti državljanov in njihovega premoženja, obrambi ter varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami;

2. gre za prometne in energetske objekte gospodarske javne infrastrukture, objekte telekomunikacijskih omrežij in drugih zvez, kakor tudi, če gre za druge javne infrastrukturne in proizvodne objekte, ki zaradi tehničnih, tehnoloških, okoljskih in drugih značilnosti niso primerni v poselitvenih območjih;

3. gre za rekonstrukcije, adaptacije in nadomestne gradnje zakonito zgrajenih objektov, pri čemer se lahko

spreminja njihovo namembnost ali zmožljivost, če spremembe ne ovirajo dejavnosti iz prve točke;

4. gre za funkcionalne zaokrožitve komunalno opremljenih območij ter dopolnilne gradnje objektov, ki pomenijo zaokrožitev in sanacijo posamičnih skupin objektov zunaj poselitvenih območij;

5. gre za objekte, ki so namenjeni dopolnilni dejavnosti, ki se opravlja ob kmetijski dejavnosti ali je z njo v neposredni zvezi.

(2) Na najboljših kmetijskih zemljiščih je gradnja objektov iz prejšnjega odstavka dopustna le, če ni mogoče uporabiti zemljišč, ki so manj primerna za kmetijsko pridelavo. V tem primeru se zemljišča za gradnjo objektov praviloma določijo na osnovi ovrednotenih variantnih predlogov glede na njihov funkcionalni, varstveni in ekonomski vidik ter glede na njihovo sprejemljivost v lokalnem okolju.

(3) Merila in pogoji za gradnjo objektov zunaj poselitvenih območij se določajo v prostorskem redu občine v skladu s prostorskim redom Slovenije.

7. člen

(strokovne podlage urejanja prostora)

(1) Prostorski akti in druge odločitve o zadevah urejanja prostora morajo temeljiti na predpisih, analizah in strokovnih dognanjih o lastnostih in zmožljivostih prostora in okolja, na analizah razvojnih možnosti ter drugih pogojih in usmeritvah za razvoj posameznih dejavnosti v prostoru, opredeljenih v razvojnih in drugih dokumentih ter drugih strokovnih podlagah, na analizah medsebojnih učinkov posameznih dejavnosti v prostoru ter na geodetskih, statističnih in drugih podatkih s področja urejanja prostora (v nadaljnjem besedilu: strokovne podlage).

(2) Nosilci urejanja prostora iz 4. točke prvega odstavka 27. člena tega zakona so v skladu z zakonom dolžni posredovati pripravljavcu prostorskega akta na njegovo zahtevo strokovne podlage, s katerimi razpolagajo in se nanašajo na območje oziroma so predmet načrtovanja.

8. člen

(sodelovanje v zadevah urejanja prostora)

(1) Država in lokalne skupnosti ter lokalne skupnosti med seboj morajo sodelovati v zadevah urejanja prostora zlasti pri načrtovanju razvoja dejavnosti v prostoru in njihovi prostorski razmestitvi, ki se nanašajo na skupno rabo naravnih dobrin, na skupne prometne, energetske in komunalne objekte, kakor tudi na druge prostorske ureditve v zvezi z varovanjem okolja ter ohranjanjem narave in kulturne dediščine.

(2) Pri pripravi prostorskih aktov ter drugih predpisov, ki se nanašajo na zadeve urejanja prostora iz prejšnjega odstavka, je treba upoštevati temeljne cilje urejanja prostora.

9. člen

(javna korist in zasebni interes)

Pri opravljanju zadev urejanja prostora morajo nosilci urejanja prostora upoštevati javne koristi in zasebne interese ter jih v skladu s temeljnimi cilji urejanja prostora med seboj skrbno pretehtati, pri čemer zasebni interes ne sme škodovati javnim koristim.

10. člen

(javnost v zadevah urejanja prostora)

(1) Vsakdo ima pravico biti obveščen o postopkih priprave in sprejemanja prostorskih aktov ter o drugih zadevah urejanja prostora v skladu z zakonom.

(2) Vsakdo ima pravico s pobudami, mnenji in na druge načine sodelovati pri zadevah urejanja prostora.

(3) Nosilci urejanja prostora morajo vsakomur omogočiti vpogled v zadeve urejanja prostora ter o teh zadevah obveščati javnost v skladu z zakonom.

Drugi razdelek: PRISTOJNOSTI NA PODROČJU UREJANJA PROSTORA

11. člen

(pristojnosti države na področju urejanja prostora)

(1) Z urejanjem prostora v državni pristojnosti se v skladu s temeljnimi cilji urejanja prostora iz 3. člena tega zakona določa raba prostora in prostorske ureditve iz državne pristojnosti (v nadaljnjem besedilu: prostorske ureditve državnega pomena). Z urejanjem prostora v državni pristojnosti se določijo tudi pogoji prostorskega načrtovanja in umeščanja objektov v prostor, ki jih narekujejo predpisani režimi varovanja okolja, ohranjanja narave in trajnostne rabe naravnih dobrin, ohranjanja kulturnih spomenikov in druge kulturne dediščine državnega pomena, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter obrambne potrebe.

(2) Urejanje prostora v državni pristojnosti obsega:

1. določanje ciljev, usmeritev in izhodišč prostorskega razvoja;
2. predpisovanje splošnih pravil in pogojev za urejanje prostora;
3. načrtovanje prostorskih ureditev državnega pomena;
4. izvajanje prostorskih ukrepov za uresničevanje državnih prostorskih aktov;
5. izvajanje nadzora nad zakonitostjo prostorskega načrtovanja na ravni lokalnih skupnosti;
6. vodenje in izvajanje aktivne zemljiške politike;
7. vodenje sistema in posameznih zbirk podatkov iz tega zakona;
8. razvijanje in spodbujanje strokovnega dela na področju urejanja prostora in prostorskega načrtovanja;
9. pripravo in sprejem poročil o stanju na področju urejanja prostora;
10. sodelovanje pri zadevah urejanja prostora na mednarodnem področju.

12. člen

(pristojnost občine na področju urejanja prostora)

(1) Z urejanjem prostora v občinski pristojnosti se v skladu s temeljnimi določbami tega zakona ter z usmeritvami strateških prostorskih aktov države določa raba prostora in prostorske ureditve lokalnega pomena. Z urejanjem prostora v občinski pristojnosti se določijo tudi pogoji prostorskega načrtovanja in umeščanja objektov v prostor, ki jih predpisujejo režimi varovanja okolja, ohranjanja narave in trajnostne rabe naravnih dobrin, ohranjanja kulturnih spomenikov lokalnega pomena in druge kulturne dediščine ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami na lokalni ravni.

(2) Urejanje prostora v občinski pristojnosti obsega:

1. usmerjanje prostorskega razvoja občine z določanjem ciljev in usmeritev za urejanje prostora v občini ob upoštevanju državnih usmeritev za urejanje prostora na lokalni ravni;
2. predpisovanje podrobnejših meril in pogojev za urejanje prostora na območju občine;
3. načrtovanje prostorskih ureditev na območju občine;
4. izvajanje prostorskih ukrepov za uresničevanje občinskih prostorskih aktov;

5. vodenje in izvajanje ukrepov aktivne zemljiške politike in opremljanja zemljišč;

6. vodenje zbirk prostorskih podatkov iz njene pristojnosti;

7. spremljanje stanja na področju urejanja prostora in skrb za zakonitost in red v prostoru;

8. pripravo in sprejem poročil o stanju na področju urejanja prostora.

(3) Z aktivno zemljiško politiko občina pridobiva zemljišča in druge nepremičnine, na njih uveljavlja predkupno pravico, vodi prenavo ter uveljavlja in izvaja druge ukrepe iz svoje pristojnosti v javno korist. V ta namen lahko ustanovi sklad, javno agencijo ali druge institucije. Pri izvajanju navedenih aktivnosti lahko država sodeluje s finančnimi in drugimi ukrepi.

(4) Občina ali več občin skupaj organizira trajno uresničevanje nalog iz tega člena.

13. člen

(izvajanje aktivne zemljiške politike)

(1) Država z aktivno zemljiško politiko ustvarja prostorske pogoje za učinkovito gospodarjenje z nepremičninami tako, da spodbuja vzdržen prostorski razvoj ter s tem zagotavlja pogoje za skladen in celovit razvoj mest in drugih poselitvenih območij.

(2) Z aktivno zemljiško politiko država:

1. s finančnimi in drugimi ukrepi podpira občine pri izvajanju njihove zemljiške politike pridobivanja zemljišč in drugih nepremičnin za potrebe urejanja prostora ter pri ustvarjanju in izboljšanju pogojev za učinkovito gospodarjenje z nepremičninami in njihovo racionalno rabo;

2. zagotavlja in usklajuje pridobivanje ter izkoriščanje finančnih pomoči za stabilnost in razvojno naravnost nepremičninskega trga;

3. za potrebe poselitve izvaja promet z nepremičninami;

4. upravlja finančna sredstva, pridobljena z gospodarjenjem z nepremičninami.

(3) Naloge iz prejšnjega odstavka izvaja Stanovanjski sklad Republike Slovenije, pri čemer lahko sodelujejo tudi državni organi, druge državne institucije ter nepremičninski in finančni skladi v skladu z zakonom in ustanovitvenimi akti.

14. člen

(prostorske ureditve državnega in regionalnega pomena)

(1) Prostorske ureditve državnega pomena so ureditve, ki jih sestavljajo objekti in omrežja, ki so neposredno namenjena izvajanju državnih gospodarskih javnih služb na področju energetike, prometa, zvez, upravljanja voda, gospodarjenja z naravnimi viri, varstva okolja in drugih področjih ter omrežja in objekti, ki so namenjeni zadovoljevanju skupnih potreb v skladu z zakonom ter objekti in naprave, namenjeni obrambi in varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami v Republiki Sloveniji. Prostorske ureditve državnega pomena so tudi ureditve, ki segajo na območje večih občin oziroma katerih vpliv sega na območje večih občin in so zaradi svojih gospodarskih, socialnih, kulturnih in varstvenih značilnosti pomembne za prostorski razvoj Republike Slovenije.

(2) Prostorske ureditve regionalnega pomena so ureditve, ki zajemajo objekte in omrežja iz prejšnjega odstavka, objekte in omrežja komunalne infrastrukture ter druge prostorske ureditve, ki so skupnega pomena za državo in občine.

(3) Vlada skladno z zakonom, na predlog ministra za prostor, z uredbo podrobneje določi vrste prostorskih ureditev državnega pomena.

15. člen

(nadomestno ukrepanje države)

(1) Če lokalna skupnost ne izvršuje zadev urejanja prostora iz svoje pristojnosti in bi zaradi tega lahko nastale škodljive posledice za okolje in prostor, zaradi česar bi bilo ogroženo življenje in zdravje ljudi, ali če bi to pomenilo neizvrševanje z zakonom predpisanih obveznosti države, ali bi zaradi tega lahko nastale večje motnje pri izvajanju nalog javnih služb državnega oziroma lokalnega pomena, pomembnih za več občin, lahko te zadeve namesto lokalne skupnosti izvrši država. V takih primerih lahko država namesto lokalne skupnosti sprejme potrebne prostorske akte in ukrepe za njihovo uresničitev, na način in po postopku, ki velja za pripravo, sprejem in izvajanje državnih lokacijskih načrtov.

(2) Država ima pravico ukrepanja še pred nastankom posledic, ki bi nastopile zaradi neizvajanja lokalnih zadev urejanja prostora, pri čemer mora ministrstvo za prostor lokalno skupnost predhodno pozvati, da sama izvrši določeno zadevo urejanja prostora, ter ji za to postaviti ustrezen rok. Predhodni poziv ni potreben, če zaradi pretečih naravnih in drugih nesreč ter nepopravljivih poškodb okolja zadev urejanja prostora ni mogoče odlagati.

(3) O ukrepanju iz prvega odstavka tega člena odloči vlada s sklepom na predlog ministra za prostor, pri čemer stroške nosi lokalna skupnost.

16. člen

(sodelovanje države in lokalne skupnosti)

(1) Ministrstvo za prostor in občina se lahko dogovorita, da občina načrtuje in sprejme prostorski akt za določeno prostorsko ureditev skupnega pomena, če je glede na povezanost državne prostorske ureditve z lokalnim okoljem to primernejše. Občina takšno prostorsko ureditev načrtuje v skladu s programom priprave, ki ga sprejme občina po predhodnem soglasju ministra za prostor in pobudnika.

(2) Če občina na način iz prejšnjega odstavka pripravlja in sprejema prostorsko ureditev skupnega pomena, mora prostorski akt pred njegovim sprejemom potrditi minister za prostor.

Drugi del: PROSTORSKO NAČRTOVANJE

Prvi razdelek: SKUPNE DOLOČBE

17. člen

(prostorski akt)

(1) Prostorske ureditve se določajo in načrtujejo s prostorskimi akti.

(2) Prostorski akti so državni, občinski in skupni prostorski akti.

(3) Državni prostorski akti so strategija prostorskega razvoja Slovenije, prostorski red Slovenije in državni lokacijski načrti.

(4) Občinski prostorski akti so strategija prostorskega razvoja občine z urbanističnimi in krajinskimi zasnovami, prostorski red občine ter občinski lokacijski načrti.

(5) Prostorske ureditve, ki so skupnega pomena za državo in občine, država in občine načrtujejo skupno. Skupni prostorski akt države in občin je regionalna zasnova prostorskega razvoja.

(6) Dve ali več občin se lahko dogovorijo o skupni pripravi občinskih prostorskih aktov.

18. člen

(podzakonski predpisi)

Minister za prostor podrobneje predpiše vsebino, obliko in način priprave prostorskih aktov iz prejšnjega člena ter vrste njihovih strokovnih podlag.

19. člen

(financiranje izdelave prostorskih aktov)

Izdelavo prostorskih aktov praviloma financira pripravljavec, razen lokacijskih načrtov, ki jih praviloma financira oziroma sofinancira tudi pobudnik, kar se določi s programom priprave prostorskega akta iz 27. člena tega zakona.

20. člen

(veljavnost prostorskih aktov)

(1) Veljavnost prostorskih aktov, razen lokacijskih načrtov, časovno ni omejena.

(2) Lokacijski načrt preneha veljati, ko je izveden. Šteje se, da je lokacijski načrt izveden, ko so z načrtom predvideni objekti zgrajeni in v uporabi, v skladu s predpisi o graditvi objektov.

(3) Lokacijski načrt lahko preneha veljati le v delu, ki je izveden, pod pogojem, da s tem ni onemogočena celovitost izvedbe preostale prostorske ureditve. Izvedenost celotnega lokacijskega načrta oziroma njegovega dela ugotovi pristojni organ z aktom, s kakršnim je lokacijski načrt sprejel.

(4) Po prenehanju veljavnosti državnega lokacijskega načrta za območje, na katerem so izvedeni objekti iz 1. točke tretjega odstavka 43. člena tega zakona, veljajo pravila prostorskega reda Slovenije. Ostalo območje iz državnega lokacijskega načrta se ureja z občinskimi prostorskimi akti v skladu s smernicami iz državnega lokacijskega načrta.

(5) Akt iz tretjega odstavka tega člena vlada pošlje občini oziroma občinam, na katerih območje se nanaša načrtovana prostorska ureditev državnega pomena.

(6) Po prenehanju veljavnosti občinskega lokacijskega načrta se območje ureja s prostorskim redom občine.

21. člen

(skladnost prostorskih aktov)

(1) Glede na namen so prostorski akti dveh vrst: strateški in izvedbeni prostorski akti. Strateški prostorski akti so strategija prostorskega razvoja Slovenije, prostorski red Slovenije, regionalna zasnova prostorskega razvoja in strategija prostorskega razvoja občine. Izvedbeni prostorski akti so državni in občinski lokacijski načrt ter prostorski red občine.

(2) Prostorski akti ne smejo biti med seboj v nasprotju. Če sta za isto območje sprejeta dva ali več prostorskih aktov iste vrste, se uporablja tisti, ki je bil sprejet kasneje.

(3) Občinski prostorski akti ne smejo biti v nasprotju z državnimi in skupnimi prostorskimi akti. Na območju, kjer je občinski akt v nasprotju z državnim oziroma skupnim prostorskim aktom, se uporablja državni oziroma skupni prostorski akt.

(4) Izvedbeni prostorski akti ne smejo spreminjati odločitev strateških prostorskih aktov.

22. člen

(sočasnost priprave prostorskih aktov)

Prostorski akti različne vrste in drugi predpisi, ki obravnavajo isto prostorsko ureditev, se lahko pripravljajo, obravnavajo in sprejemajo sočasno.

23. člen

(pravna oblika prostorskega akta in njegova objava)

(1) Prostorski akt se sprejme z odlokom, če ni s tem zakonom določeno drugače. Odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije oziroma v občinskem uradnem glasilu. Odlok vsebuje tudi seznam prilog k prostorskemu aktu ter naslove, kjer je prostorski akt na vpogled.

(2) Spremembe in dopolnitve prostorskega akta se pripravljajo in sprejemajo po postopku, ki je predpisan za njegovo pripravo in sprejem, če ni s tem zakonom določeno drugače.

24. člen

(priloge prostorskega akta)

(1) Prostorski akt ima naslednje obvezne priloge:

1. povzetek za javnost;
2. izvleček iz strateškega prostorskega akta, ki se nanaša na obravnavano prostorsko ureditev;
3. obrazložitev in utemeljitev prostorskega akta;
4. strokovne podlage, na katerih temeljijo rešitve prostorskega akta in seznam sektorskih aktov in predpisov, ki so bili pri pripravi prostorskega akta upoštevani z njihovimi povzetki, ki se nanašajo na vsebino prostorskega akta;
5. smernice in mnenja iz 29. in 33. člena tega zakona;
6. spis postopka priprave in sprejemanja akta.

(2) Priloge prostorskega akta vsebujejo tudi seznam sprejetih aktov o zavarovanju ter oceno stroškov za izvedbo lokacijskega načrta, če se financira iz javnih sredstev.

(3) Priloge morajo biti na vpogled javnosti na sedežu pripravljavca v vseh fazah priprave in veljavnosti prostorskega akta, razen prilog, ki so v skladu z zakonom zaupne narave.

25. člen

(spis postopka)

Spis postopka iz 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena je uradna evidenca gradiv priprave in sprejemanja prostorskega akta in ga vodi pripravljavec. Vanj po časovnem vrstnem redu evidentira vse dokumente in gradiva, ki so pomembna s stališča zakonitosti vodenja postopka priprave in sprejemanja prostorskega akta, vključno z zahtevami in usmeritvami ter pripombami in predlogi, danimi v postopku njegove priprave in stališča pripravljavca do njih.

26. člen

(hramba prostorskih aktov)

(1) Državni in občinski prostorski akti ter njihove spremembe in dopolnitve morajo biti dostopni javnosti na sedežu pripravljavca, razen sestavin, ki so v skladu z zakonom zaupne narave.

(2) Po en izvod strategije prostorskega razvoja občine oziroma prostorskega reda občine skupaj z odlokom o njegovem sprejetju ter njunih sprememb in dopolnitev, posreduje občina ministrstvu za prostor z dnem njegove uveljavitve. Krajevno pristojni upravni enoti in inšpekcijskim službam posreduje poleg strategije prostorskega razvoja občine in prostorskega reda občine z dnem uveljavitve tudi občinski lokacijski načrt oziroma njegove spremembe in dopolnitve.

(3) Občinski lokacijski načrt posreduje občina ministrstvu za prostor na njegovo zahtevo.

Skupne določbe o pripravi in sprejemu prostorskih aktov

27. člen

(program priprave prostorskega akta)

(1) Prostorski akt oziroma njegove spremembe in dopolnitve se pričnejo pripravljati na podlagi programa priprave prostorskega akta (v nadaljnjem besedilu: program priprave). Program priprave vsebuje najmanj:

1. oceno stanja, razloge in pravno podlago za pripravo prostorskega akta;

2. predmet in programska izhodišča prostorskega akta;

3. okvirno ureditveno območje prostorskega akta, če gre za pripravo regionalnih zasnov prostorskega razvoja, lokacijskega načrta ali dopolnitev občinskega prostorskega reda s podrobnejšimi pogoji iz 66. člena tega zakona;

4. nosilce urejanja prostora, ki dajejo smernice in mnenja ter druge udeležence, ki bodo sodelovali pri pripravi prostorskega akta;

5. seznam potrebnih strokovnih podlag za načrtovanje predvidene prostorske ureditve;

6. način pridobitve strokovnih rešitev;

7. navedbo in način pridobitve geodetskih podlag;

8. rok za pripravo prostorskega akta oziroma njegovih posameznih faz in rok za smernice za načrtovanje iz 29. člena tega zakona, če je dopusten daljši od 30 dni;

9. obveznosti v zvezi s financiranjem prostorskega akta.

(2) Program priprave za državne prostorske akte sprejme minister za prostor v soglasju s pobudnikom, za občinske prostorske akte pa župan, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(3) Program priprave se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije oziroma v občinskem uradnem glasilu.

28. člen

(prostorska konferenca)

(1) Z namenom, da se pridobijo in uskladijo priporočila, usmeritve in legitimni interesi lokalne skupnosti, gospodarstva in interesnih združenj ter organizirane javnosti glede priprave prostorskega akta oziroma predvidene prostorske ureditve, se izvede prostorska konferenca (v nadaljnjem besedilu: konferenca). Zbor konference skliče in vodi pripravljavec najmanj osem dni pred sprejemom programa priprave in najmanj štirinajst dni pred javno razgrnitvijo prostorskega akta. Datum ter kraj in čas zbora konference pripravljavec objavi vsaj v dveh sredstvih javnega obveščanja.

(2) Pripravljavec mora priporočila konference priložiti gradivu prostorskega akta, ki ga pošlje v sprejem.

29. člen

(smernice za načrtovanje)

(1) Pripravljavec po sprejemu programa priprave pozove pristojne nosilce urejanja prostora iz prvega odstavka 27. člena tega zakona, da mu v roku 30 dni oziroma v roku, ki je določen s programom priprave, dajo smernice za načrtovanje predvidene prostorske ureditve. Hkrati s pozivom jim pripravljavec dostavi tudi program priprave. V primeru molka nosilca urejanja prostora se šteje, da nimajo smernic, pri čemer pa mora izdelovalec upoštevati vse zahteve, ki jih za načrtovanje predvidene prostorske ureditve določajo veljavni prepisi in drugi pravni akti.

(2) V smernicah iz prejšnjega odstavka morajo pristojni nosilci urejanja prostora konkretizirati določbe veljavnih predpisov in drugih pravnih aktov, ki se nanašajo na predvideno

prostorsko ureditev in na katerih temeljijo njihove smernice. Če nosilec urejanja prostora tega ne stori, jih pripravljavec ni dolžan upoštevati, mora pa razloge za neupoštevanje posebej utemeljiti.

(3) Pri pripravi prostorskega akta so dovoljena tudi odstopanja od danih smernic, če so ta odstopanja v okviru zakona in osnovnih usmeritev iz smernic ter utemeljena z mnenjem druge strokovne institucije. V takih primerih mora pripravljavec svojo utemeljitev priložiti dopolnjenemu prostorskemu aktu, ki ga v skladu s 33. členom tega zakona pošlje noslicem planiranja in predlogu prostorskega akta, ki ga pošlje v sprejem.

(4) Nosilci urejanja prostora ne morejo v smernicah k izvedbenemu prostorskemu aktu postavljati pogojev, s katerimi bi spreminjali smernice, ki so jih podali k strateškemu prostorskemu aktu, ki je podlaga za načrtovano prostorsko ureditev.

30. člen

(način pridobitve strokovnih rešitev)

(1) Strokovne rešitve prostorske ureditve, ki jo obravnava prostorski akt, se lahko pridobijo z izdelavo več variantnih rešitev. Variantne rešitve lahko izdelata en ali več različnih načrtovalcev. Izdelane morajo biti tako, da je možna njihova medsebojna primerjava. Variantne rešitve niso obvezne za strategijo prostorskega razvoja Slovenije, prostorski red Slovenije, strategijo prostorskega razvoja občine, razen urbanističnih in krajinskih zasnov ter za prostorski red občine.

(2) Strokovne rešitve prostorske ureditve se lahko pridobijo tudi z natečajem. Natečaj se praviloma izvede za prostorsko ureditev, ki jo obravnava lokacijski načrt, razen za načrtovanje prostorske ureditve gospodarske javne infrastrukture. Natečaj se izvede po postopku, ki ga določajo predpisi o graditvi objektov. Izbrana strokovna rešitev je podlaga za pripravo prostorskega akta.

(3) O izboru variantne rešitve, ki je podlaga za pripravo prostorskega akta in ni pridobljena z javnim natečajem, odloči pripravljavec, če s tem zakonom ni določeno drugače. V takih primerih pripravljavec na javni razgrnitvi iz 31. člena tega zakona razgrne vse variantne rešitve z obrazložitvijo izbora rešitve, ki je podlaga razgrnjenemu prostorskemu aktu.

31. člen

(javna razgrnitev in obravnava prostorskega akta)

(1) Predlog prostorskega akta s prilogami iz 1. do 4. točke prvega odstavka 24. člena tega zakona mora biti pred sprejetjem javno razgrnjen za najmanj 30 dni. V času javne razgrnitve predloga prostorskega akta organizira pripravljavec njegovo javno obravnavo. O razgrnitvi ter kraju in času obravnave mora pripravljavec javnost obvestiti z objavo v uradnem glasilu ter na krajevno običajen način najmanj en teden pred začetkom javne razgrnitve.

(2) O pripombah in predlogih, danih v času javne razgrnitve, mora pripravljavec voditi zapisnik ter o njih zavzeti stališča ter zagotoviti, da se prostorski akt dopolni v skladu s stališči do pripomb in predlogov. Stališča skupaj s pripombami in predlogi pripravljavec priloži predlogu prostorskega akta, ki ga posreduje v sprejem.

32. člen

(ponovna javna razgrnitev in obravnava prostorskega akta)

(1) Če se predlog prostorskega akta na podlagi stališč do pripomb in predlogov iz javne razgrnitve in javnih obravnav tako spremeni, da nove rešitve niso več skladne s programskimi izhodišči iz programa priprave prostorskega

akta, se ga ponovno razgrne in obravnava. Če se v ponovljenem postopku obravnavajo le v prvi javni razgrnitvi in obravnavah predlagane spremembe, je lahko rok za razgrnitve krajši od 30 dni, vendar ne krajši od 7 dni. O času in kraju ter o vsebini ponovne javne razgrnitve in obravnave je treba obvestiti javnost najkasneje 7 dni pred javno razgrnitvijo na način iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Ponovna javna razgrnitev in obravnava je dovoljena največ dvakrat, sicer je potrebno pripraviti nov program priprave prostorskega akta in opraviti nov postopek njegove priprave.

33. člen

(mnenja nosilcev urejanja prostora)

(1) Po javni razgrnitvi pripravljavec dopolni prostorski akt v skladu s stališči do pripomb in predlogov, danih v času javne razgrnitve prostorskega akta in pozove pristojne nosilce urejanja prostora iz prvega odstavka 27. člena tega zakona, da dajo mnenja k dopolnjenemu predlogu prostorskega akta. Hkrati s pozivom jim pošlje tudi tisti del dopolnjenega prostorskega akta, ki se nanaša na zadeve iz njihove pristojnosti. V mnenjih nosilci urejanja prostora ugotovijo ali je pripravljavec pri pripravi prostorskega akta upošteval njihove smernice iz drugega odstavka 29. člena tega zakona oziroma, da so rešitve v primerih iz tretjega odstavka 29. člena tega zakona v skladu z zahtevami veljavnih predpisov in drugih pravnih aktov ter v okviru osnovnih usmeritev danih smernic. V mnenju nosilci urejanja prostora ne morejo postavljati novih ali drugačnih pogojev od tistih, ki so jih podali v smernicah. Rok za mnenja ne sme biti daljši od 30 dni, razen, če zaradi tehnične zahtevnosti ni z zakonom določen drugačen rok. V primeru molka nosilca urejanja prostora se šteje, da na predvideno prostorsko ureditev nima pripomb.

(2) Če nosilec urejanja prostora iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je predlagana prostorska ureditev v neskladju z njegovimi smernicami iz 29. člena tega zakona in odreče pozitivno mnenje, mora svojo odločitev utemeljiti z navedbo konkretnega neskladja v načrtovani prostorski ureditvi z zahtevami iz 29. člena tega zakona. Če nosilec urejanja prostora svoje odločitve ne utemelji, pripravljavec njegove odločitve ni dolžan upoštevati.

34. člen

(skrajšani postopek)

(1) Če se spremembe oziroma dopolnitve prostorskega reda občine nanašajo na spremembo podrobnejše namenske rabe in ne ovirajo dejavnosti osnovne namenske rabe iz 64. člena tega zakona ter ne ogrožajo naravnih vrednot, zavarovanih območij in biotske raznovrstnosti ter kulturne dediščine, ali če se prostorski red občine dopolni s podrobnejšimi merili in pogoji iz 66. člena tega zakona, se spremembe oziroma dopolnitve prostorskega reda občine pripravijo in sprejmejo po skrajšanem postopku.

(2) Skrajšani postopek se lahko uporabi tudi v primeru sprememb in dopolnitev lokacijskega načrta, če se te nanašajo na prostorsko načrtovanje posamičnih objektov, za katere ni predpisana obveznost presoje vplivov na okolje in predlagane spremembe bistveno ne vplivajo na kulturno dediščino in na rabo sosednjih zemljišč ali objektov.

(3) V primeru skrajšanega postopka se ne uporabljajo določbe 6. in 8. točke prvega odstavka 27. člena tega zakona, določbe prvega odstavka 29. člena tega zakona, ki se nanašajo na roke in prostorsko konferenco iz 28. člena tega zakona, določbe 30. člena in določbe prvih odstavkov 31. in 33. člena tega zakona, pri čemer:

1. se v programu priprave posebej navede, da se bodo spremembe oziroma dopolnitve prostorskega akta priprav-

ljale in sprejemale po skrajšanem postopku z utemeljitvijo skrajšanega postopka;

2. sprejeti program priprave pripravljavec nemudoma pošlje pristojnim organom in nosilcem javnih pooblastil iz 27. člena tega zakona, da mu v roku 15 dni od prejema programa priprave podajo pogoje in usmeritve v zvezi s pripravo sprememb oziroma dopolnitev prostorskega akta, kakor tudi, da v roku 15 dni po predložitvi dopolnjenega predloga prostorskega akta z mnenjem ugotovijo upoštevanje danih pogojev za pripravo sprememb oziroma dopolnitev prostorskega akta, sicer se šteje, da se z njim strinjajo;

3. se z javnim obvestilom, objavljenim v sredstvih javnega obveščanja oziroma na krajevno običajen način, predlog sprememb oziroma dopolnitev prostorskega akta razgrne najmanj za 15 dni ter določi kraj in čas njegove obravnave.

35. člen

(dostopnost podatkov o urejanju prostora v elektronski obliki)

(1) Če pripravljavec zagotovi prost elektronski dostop do vseh potrebnih informacij o pripravi prostorskega akta ter elektronski naslov za komuniciranje z javnostjo, se gradiva v postopku priprave akta objavljajo tudi na elektronski strani pripravljavca. Če zainteresirana oseba želi, da se jo z odgovorom na njena mnenja in pripombe seznani pisno, mora to izrecno navesti.

(2) Programa priprave prostorskega akta, obvestil o javnih razgrnitvah, javnih obravnavah in o prostorski konferenci ter o drugih rokih, pomembnih za sodelovanje javnosti v postopkih prostorskega načrtovanja, ni mogoče posredovati samo na elektronski način.

Drugi razdelek: DRŽAVNI PROSTORSKI AKTI

1. STRATEGIJA PROSTORSKEGA RAZVOJA SLOVENIJE

36. člen

(namen strategije prostorskega razvoja Slovenije)

(1) Strategija prostorskega razvoja Slovenije je temeljni državni dokument o usmerjanju razvoja v prostoru. V povezavi z drugimi temeljnimi državnimi razvojnimi dokumenti določa strateške usmeritve razvoja dejavnosti v prostoru in izhodišča za koordinacijo njihovih razvojnih politik v prostoru.

(2) Razvojni dokumenti posameznih območij in dejavnosti ne smejo biti v nasprotju s strategijo prostorskega razvoja Slovenije.

37. člen

(vsebina strategije prostorskega razvoja Slovenije)

(1) Strategija prostorskega razvoja Slovenije vsebuje zlasti:

1. izhodišča in cilje prostorskega razvoja Slovenije;
2. zasnovo prostorskega razvoja Slovenije s prioriteta-mi in usmeritvami za doseg ciljev prostorskega razvoja;
3. razvoj prostorskih sistemov z usmeritvami za prostorski razvoj na regionalni in lokalni ravni, predvsem za:
 - razvoj poselitve;
 - razvoj gospodarske infrastrukture;
 - razvoj krajine;
4. ukrepe za izvajanje strategije prostorskega razvoja Slovenije.

(2) Strategijo prostorskega razvoja Slovenije sprejme na predlog vlade Državni zbor Republike Slovenije z odlokom v dvofaznem postopku.

2. PROSTORSKI RED SLOVENIJE

38. člen

(namen in vsebina prostorskega reda Slovenije)

(1) Prostorski red Slovenije določa v skladu s strategijo prostorskega razvoja Slovenije temeljna pravila za urejanje prostora na državni, regionalni in lokalni ravni.

(2) Prostorski red Slovenije lahko določa za celotno območje države ali njena posamezna območja tudi podrobnejša pravila za urejanje prostora, s katerimi se zagotavlja enotno izvajanje tega zakona ter oblikujejo zahteve v zvezi s prostorskim načrtovanjem ter arhitekturnim in krajinskim projektiranjem glede na značilnosti posameznih območij države.

(3) Prostorski red Slovenije sprejme vlada z uredbo.

39. člen

(merila in pogoji za načrtovanje in graditev objektov)

Prostorski red Slovenije lahko določa v podrobnejših pravilih iz drugega odstavka prejšnjega člena tudi merila in pogoje za načrtovanje in graditev objektov iz prostorskih ureditev državnega pomena.

Posebne določbe o pripravi strategije prostorskega razvoja in prostorskega reda Slovenije

40. člen

(pristojnost in predlog za pripravo)

(1) Za pripravo strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda Slovenije je odgovorno ministrstvo za prostor.

(2) Pobudo za pripravo strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda Slovenije lahko dajo ministru za prostor tudi drugi ministri. Pobuda mora biti obrazložena in dokumentirana na podlagi razvojnih dokumentov posameznih dejavnosti oziroma predlogov njihovih sprememb.

41. člen

(priprava)

(1) Za pripravo strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda Slovenije se ne uporabljajo skupne določbe tega zakona o pripravi in sprejemu prostorskih aktov, razen 1. do 5. točke prvega odstavka in določbe tretjega odstavka 27. člena ter 28., 29. in 35. člena tega zakona.

(2) Program priprave strategije prostorskega razvoja Slovenije sprejme vlada na predlog ministra za prostor, program priprave prostorskega reda Slovenije pa minister za prostor.

(3) O predlogu strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda Slovenije ministrstvo za prostor skliče zbor konference iz 28. člena tega zakona, pri čemer zbora konference ni treba sklicati pred sprejemom programa priprave. Predlog strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda Slovenije načrtovalec dopolni na podlagi stališč do priporočil konference, ki jih zavzame minister za prostor.

3. DRŽAVNI LOKACIJSKI NAČRT

42. člen

(namen državnega lokacijskega načrta)

(1) Z državnim lokacijskim načrtom se podrobneje načrtuje prostorska ureditev državnega pomena. Z njim se določijo lokacijski pogoji za pripravo projektov za pridobitev gradbenih dovoljenj po predpisih o graditvi objektov ter prostorski ukrepi po tem zakonu.

(2) Državni lokacijski načrt ne sme biti v nasprotju s strategijo prostorskega razvoja Slovenije in prostorskim redom Slovenije oziroma z regionalno zasnovo prostorskega razvoja, če je bila ta sprejeta za obravnavano območje.

43. člen

(vsebina državnega lokacijskega načrta)

(1) Državni lokacijski načrt vsebuje zlasti:

1. ureditveno območje lokacijskega načrta;
 2. umestitev načrtovane ureditve v prostor s prikazom vplivov in povezav prostorske ureditve s sosednjimi območji;
 3. načrt parcelacije;
 4. zasnovo projektne rešitve prometne, energetske, vodovodne in druge komunalne infrastrukture območja z obveznostmi priključevanja nanjo,
 5. etapnost izvedbe prostorske ureditve, če je ta predvidena ter druge pogoje in zahteve za izvajanje načrta;
 6. rešitve in ukrepe za varovanje okolja, ohranjanje narave in kulturne dediščine ter trajnostne rabe naravnih dobrin;
 7. rešitve in ukrepe za obrambo ter za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami;
 8. roke za izvedbo prostorskih ureditev in za pridobitev zemljišč, če so ti krajši od predpisanih.
- (2) Državni lokacijski načrt določi tudi lokacijske pogoje za pripravo projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja zlasti glede namena, lege, funkcije, velikosti in oblikovanja objektov in njihovo gradnjo.
- (3) Ureditveno območje lokacijskega načrta se določi tako, da se prikažejo površine:
1. na katerih so načrtovani trajni objekti,
 2. na katerih so načrtovani objekti, potrebni za izvedbo lokacijskega načrta in se na teh površinah po izvedbi načrta vzpostavi prejšnje stanje.
- (4) Objekti iz prejšnjega odstavka morajo biti funkcionalno povezani in slediti namenu prostorske ureditve, načrtovane z lokacijskim načrtom.

44. člen

(priloge državnega lokacijskega načrta)

Državni lokacijski načrt vsebuje poleg predpisanih prilog iz 24. člena tega zakona še finančno konstrukcijo, kadar gre za več udeležencev pri financiranju prostorske ureditve, določene z lokacijskim načrtom.

Posebne določbe o pripravi in sprejemu državnega lokacijskega načrta

45. člen

(pristojnost in predlog za pripravo in sprejem)

(1) Pripravljalcev državnega lokacijskega načrta je ministrstvo za prostor. Pobuda za pripravo državnega lokacijskega načrta da minister, v čigar delovno področje spada predlagana prostorska ureditev državnega pomena. Pobuda mora biti obrazložena in dokumentirana.

(2) S sprejetjem programa priprave ministrstvo za prostor predlaga vladi, da sprejme začasni ukrep zavarovanja

urejanja prostora iz prve točke 83. člena tega zakona. Uredbo o sprejetem začasnem ukrepu pošlje vlada občini oziroma občinam, na območja katerih se začasni ukrep nanaša.

(3) Prostorska ureditev, ki je vsebina državnega lokacijskega načrta, se praviloma določi s primerjavo več variantnih rešitev. Variantne rešitve morajo biti presojane iz funkcionalnega, varstvenega in ekonomskega vidika ter z vidika njegove sprejemljivosti v lokalnem okolju. O izboru rešitve, ki je podlaga razgrnjenemu predlogu državnega lokacijskega načrta odloči vlada na predlog ministra za prostor in ministra, ki je pobudnik za pripravo državnega lokacijskega načrta.

(4) Razgrnitev in obravnava predloga državnega lokacijskega načrta se morata opraviti v občini oziroma občinah, na katere se nanaša načrtovana prostorska ureditev, da se pridobijo njihova mnenja in predlogi na načrtovano prostorsko ureditev. Predlog lokacijskega načrta se razgrne tudi na sedežu ministrstva za prostor. O pripombah in predlogih, danih v času javne razgrnitve odloči pripravljavec po predhodnem mnenju pobudnika izdelave državnega lokacijskega načrta.

46. člen

(uredba o lokacijskem načrtu)

(1) Državni lokacijski načrt sprejme vlada z uredbo. Uredba lahko določi tudi velikost odstopanj od funkcionalnih, oblikovalskih in tehničnih rešitev, ki so dopustna pri pripravi projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, če se z novimi rešitvami v okviru odstopanj ne spreminja načrtovani videz območja, ne poslabšajo bivalni in delovni pogoji na območju lokacijskega načrta oziroma na sosednjih območjih ter niso v nasprotju z javnimi koristmi.

(2) Uredba iz prejšnjega odstavka določi tudi dele občinskih prostorskih aktov, ki so v nasprotju z državnim lokacijskim načrtom. Šteje se, da so s sprejemom državnega lokacijskega načrta spremenjeni oziroma dopolnjeni občinski prostorski akti v delu in za območje, ki ga določa državni lokacijski načrt.

(3) Uredba o državnem lokacijskem načrtu lahko določi tudi dele občinskih prostorskih aktov, ki so v nasprotju z državnim lokacijskim načrtom le v času izvajanja tega načrta. Izvajanje teh delov občinskih prostorskih aktov minister za prostor z odločbo zadrži do izvedbe državnega lokacijskega načrta v skladu z 20. členom tega zakona.

(4) Akt o prenehanju veljavnosti državnega lokacijskega načrta in odločbo iz tretjega odstavka tega člena vlada pošlje občini oziroma občinam na katerih območja se nanaša načrtovana prostorska ureditev državnega pomena.

Tretji razdelek: REGIONALNA ZASNOVA PROSTORSKEGA RAZVOJA

47. člen

(namen regionalne zasnove prostorskega razvoja)

(1) Regionalna zasnova prostorskega razvoja je dokument usmerjanja prostorskega razvoja, ki ob upoštevanju usmeritev strategije prostorskega razvoja Slovenije in v povezavi z drugimi razvojnimi dokumenti določa zasnove z državo in občinami usklajenih prostorskih ureditev.

(2) Z regionalno zasnovo prostorskega razvoja se podrobneje načrtujejo zasnove prostorskih ureditev iz drugega odstavka 14. člena tega zakona, lahko pa tudi druge prostorske ureditve, za katere se država in občine dogovorijo, da jih bodo načrtovale skupno.

(3) S sprejetjem regionalne zasnove prostorskega razvoja se država zaveže, da bo državne lokacijske načrte

pripravila v skladu z regionalno zasnovo prostorskega razvoja, občine pa, da bodo svoje prostorske akte pripravljale oziroma uskladile z regionalno zasnovo prostorskega razvoja.

(4) Z regionalno zasnovo prostorskega razvoja se lahko načrtujejo tudi območja naravnih vrednot državnega pomena kot osnova za zavarovanje po drugih predpisih.

48. člen

(vsebina regionalne zasnove prostorskega razvoja)

(1) Z regionalno zasnovo prostorskega razvoja se poleg dogovora o prostorskih ureditvah iz prejšnjega člena določi zlasti:

1. ureditveno območje regionalne zasnove prostorskega razvoja;

2. usmeritve za prostorski razvoj na obravnavanem območju;

3. zasnovo rabe prostora z zasnovo razmestitve dejavnosti v prostoru;

4. zasnove prostorskih ureditev, ki so predmet podrobnejšega načrtovanja na njihovem ureditvenem območju;

5. usmeritve za pripravo državnih lokacijskih načrtov in občinskih prostorskih aktov;

6. program ukrepov za izvajanje regionalne zasnove prostorskega razvoja.

(2) Regionalna zasnova prostorskega razvoja lahko določi izhodišča za pripravo urbanistične in krajinske zasnove.

49. člen

(regionalna zasnova prostorskega razvoja in strategija prostorskega razvoja občine)

Regionalna zasnova prostorskega razvoja zajema območja vseh, v pripravo regionalne zasnove prostorskega razvoja vključenih občin, lahko pa le dele njihovih območij. Če je regionalna zasnova prostorskega razvoja pripravljena z vsebino in podrobnostjo, kot jo ta zakon določa za strategijo prostorskega razvoja občine, lahko regionalna zasnova prostorskega razvoja nadomesti strategijo prostorskega razvoja občine v njenih posameznih delih, kar z odlokom ugotovi občinski svet hkrati s sprejetjem regionalne zasnove prostorskega razvoja.

Posebne določbe o pripravi in sprejemu regionalne zasnove prostorskega razvoja

50. člen

(odgovornost in pobuda za pripravo regionalne zasnove prostorskega razvoja)

(1) Za pripravo regionalne zasnove prostorskega razvoja je odgovorno ministrstvo za prostor in občine v skladu z dogovorom iz drugega odstavka 47. člena tega zakona. Pobudo za pripravo regionalne zasnove prostorskega razvoja lahko dajo poleg ministrstva za prostor tudi ministrstvo pristojno za regionalni razvoj in druga ministrstva, zainteresirane občine ali regionalne razvojne agencije z območja regionalne zasnove prostorskega razvoja.

(2) Minister za prostor imenuje programski svet, ki koordinira pripravo regionalne zasnove prostorskega razvoja.

(3) Programski svet je sestavljen iz predstavnikov ministrstev, katerih delovno področje zadeva regionalna zasnova prostorskega razvoja, predstavnikov občin iz prvega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: občine-udeležence) in razvojne agencije z območja regionalne zasnove prostorskega razvoja.

51. člen

(sočasna priprava regionalne zasnove prostorskega razvoja in regionalnega razvojnega programa)

Če je pobuda za pripravo regionalne zasnove prostorskega razvoja vezana na pripravo regionalnega razvojnega programa, se regionalni razvojni program in regionalna zasnova prostorskega razvoja pripravljata sočasno. Regionalni razvojni program in regionalna zasnova prostorskega razvoja morata biti med seboj usklajena.

52. člen

(začetek priprave regionalne zasnove prostorskega razvoja)

(1) Za pripravo regionalne zasnove prostorskega razvoja se pripravi program priprave, ki ga na predlog programskega sveta potrdijo sveti občin.

(2) Program priprave regionalne zasnove prostorskega razvoja sprejme minister za prostor na predlog programskega sveta.

53. člen

(variantne strokovne rešitve)

Če se za prostorske ureditve, ki so vsebina regionalne zasnove prostorskega razvoja, pripravi več variantnih rešitev, o izboru rešitve, ki je podlaga za izdelavo regionalne zasnove prostorskega razvoja, odloči programski svet.

54. člen

(javna razgrnitev regionalne zasnove prostorskega razvoja)

Predlog regionalne zasnove prostorskega razvoja pripravlja javno razgrne v vseh občinah z območja regionalne zasnove in na sedežu ministrstva za prostor, po tem, ko je predlog potrdil programski svet. O predlogu regionalne zasnove prostorskega razvoja pripravlja organizira tudi javne obravnave v vseh občinah z območja regionalne zasnove. Pripombe in predloge na razgrnjeni predlog pošljejo občine programskemu svetu, ki do njih zavzame stališče.

55. člen

(sprejem regionalne zasnove prostorskega razvoja)

(1) Po javni razgrnitvi in javnih obravnava iz prejšnjega člena načrtovalec dopolni predlog regionalne zasnove prostorskega razvoja v skladu s stališči iz prejšnjega člena. Dopolnjeni predlog s sklepom potrdi vlada na predlog ministra za prostor po predhodnem mnenju programskega sveta. Potrjeni predlog regionalne zasnove prostorskega razvoja pošlje vlada občinam – udeleženkam v sprejem.

(2) Občine–udeleženke sprejmejo regionalno zasnovo prostorskega razvoja z odlokom. Regionalna zasnova prostorskega razvoja je sprejeta, ko jo sprejmejo sveti vseh občin–udeleženk, kar na podlagi obvestila programskega sveta ugotovi vlada s sklepom. Odlok o regionalni zasnovi prostorskega razvoja objavi vlada v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Z odlokom o regionalni zasnovi prostorskega razvoja se določijo tisti občinski strateški prostorski akti oziroma njihovi deli, ki z regionalno zasnovo prostorskega razvoja niso skladni. Šteje se, da so s sprejemom regionalne zasnove prostorskega razvoja, ob upoštevanju tretjega odstavka 21. člena tega zakona, ti občinski prostorski akti v delu in za območje regionalne zasnove prostorskega razvoja spremenjeni.

Četrti razdelek: OBČINSKI PROSTORSKI AKTI

1. STRATEGIJA PROSTORSKEGA RAZVOJA OBČINE

56. člen

(namen strategije prostorskega razvoja občine)

(1) Strategija prostorskega razvoja občine določa usmeritve za razvoj dejavnosti v prostoru in njegove rabe tako, da so zagotovljeni pogoji za vzdržan in usklajen razvoj na območju občine.

(2) Strategija prostorskega razvoja občine ne sme biti v nasprotju s strategijo prostorskega razvoja Slovenije in prostorskim redom Slovenije.

57. člen

(vsebina strategije prostorskega razvoja občine)

V skladu z določbo prejšnjega člena strategija prostorskega razvoja občine določi zlasti:

1. izhodišča in cilje prostorskega razvoja občine;
2. zasnovo razmestitve dejavnosti v prostoru s prioriteta in usmeritvami za doseg ciljev prostorskega razvoja občine;
3. zasnovo posameznih sistemov lokalnega pomena v prostoru kot so:
 - zasnovo poselitve vključno z zasnovami rabe urbanih površin, prenove obstoječega stavbnega fonda ter sanacije degradiranih urbanih območij;
 - zasnovo komunalne infrastrukture;
 - zasnovo krajine s prikazom kmetijskih in gozdnih zemljišč, vodnih virov in vodnogospodarskih sistemov ter območij rudnin, naravnih in kulturnih vrednot kot tudi naravnih in ogroženih območij;
 - 4. zasnovo razvoja in urejanja naselij (v nadaljevanju: urbanistične zasnove);
 - 5. zasnovo razvoja in urejanja krajinskih območij (v nadaljevanju: krajinske zasnove);
 - 6. ukrepe za izvajanje strategije prostorskega razvoja občine.

58. člen

(urbanistična zasnova)

(1) Namen urbanistične zasnove je podrobneje določiti strategijo prostorskega razvoja naselja z rešitvami funkcionalne in oblikovne skladnosti posameznih območij. Urbanistična zasnova se pripravi za mesta in za lokalna središča, lahko pa tudi za druga naselja, katerim se določajo območja za njihovo širitev ali prenovo.

(2) Urbanistična zasnova določa zlasti:

- ureditveno območje urbanistične zasnove,
- členitev območja urbanistične zasnove v posamezne funkcionalne enote,
- območja za širitev naselja in koncept širitve,
- območja prenove in koncept prenove,
- zasnovo razporeditve dejavnosti v prostoru in zasnovo namenske rabe površin, s prikazom površin, namenjenih javnemu dobru,
- zasnovo infrastrukturnih sistemov,
- zasnovo ureditev zelenih in športno-rekreativnih površin v naselju,
- zasnovo prostorskih ureditev v zvezi z varstvom pred naravnimi in drugimi nesrečami,
- zasnovo prostorskih ureditev, pomembnih za urejanje prostora v naselju.

(3) Urbanistična zasnova določa tudi podrobnejše usmeritve za varstvo okolja, ohranjanje narave in kulturne dediščine v naselju.

59. člen

(območje širitve naselja)

(1) Območje širitve naselja so površine za načrtno usmerjanje poselitve. Namen določitve območja širitve naselja je zagotoviti prostor za načrtno širjenje naselja in s tem preprečevati njegov nesmotni in neobvladljiv razvoj.

(2) Za območja širitve naselja se določijo območja izven naselja, ki se jim lahko v skladu s temeljnimi cilji urejanja prostora in načeli usmerjanja poselitve spremeni namenska raba v poselitvena območja, če za potrebe poselitve v samem naselju ni več racionalnih možnosti. Območje širitve naselja se določa v skladu s pravili iz prostorskega reda Slovenije.

60. člen

(krajinska zasnova)

(1) Namen krajinske zasnove je določiti strategijo prostorskega razvoja krajine ter uskladiti in podrobneje določiti načine prostorskega urejanja v krajini.

(2) Krajinska zasnova določa zasnovo namenske rabe prostora, usmeritve za razvoj dejavnosti in njihovo prostorsko organizacijo ter usmeritve in pogoje za urejanje prostora. V krajinski zasnovi se prikažejo tudi površine, namenjene javnemu dobru.

(3) Krajinska zasnova se pripravi za obstoječa oziroma predvidena širša zavarovana območja, lahko pa tudi za območja, v katerih so predvidene prostorske ureditve, ki bi lahko znatneje vplivale na krajino, kulturno dediščino, ohranjanje narave ali na trajnostno rabo naravnih dobrin ter za območja navzkrižnih interesov v zvezi z rabo prostora in za degradirana območja zunaj poselitvenih območij.

61. člen

(posebna določba o sprejemu urbanistične oziroma krajinske zasnove)

Urbanistična oziroma krajinska zasnova se lahko sprejme kot dopolnitev strategije prostorskega razvoja občine.

2. PROSTORSKI RED OBČINE

62. člen

(namen prostorskega reda občine)

(1) Namen prostorskega reda občine je v skladu s strategijo prostorskega razvoja občine ter ob upoštevanju pravil iz prostorskega reda Slovenije določiti območja namenske rabe prostora, določiti pogoje in merila ter ukrepe za načrtovanje v prostoru in pripravo lokacijskih načrtov občine ter pogoje za pripravo projektov po določbah zakona, ki ureja graditev objektov.

(2) Prostorski red občine je temeljni izvedbeni prostorski akt občine.

63. člen

(vsebina prostorskega reda občine)

(1) Prostorski red občine v skladu z namenom iz prejšnjega člena določa zlasti:

1. območja namenske rabe prostora;
2. merila in pogoje za urejanje prostora;
3. členitev območja občine na prostorske in funkcionalne enote, za katere bodo izdelani prostorski akti in merila in pogoji za varovanje prostora;
4. ukrepe za izvajanje prostorskega reda.

(2) Na območjih, na katerih je v strategiji prostorskega razvoja občine predvidena izdelava urbanističnih in krajinskih zasnov oziroma lokacijskih načrtov, vendar ti še niso izdelani, se pri določanju območij namenske rabe prostora,

členitvi območij na prostorske in funkcionalne enote, določitvi meril in pogojev za urejanje prostora ter določitvi ukrepov za izvajanje prostorskega reda, upoštevajo usmeritve in izhodišča iz strategije prostorskega razvoja občine.

(3) Prostorski red občine je podlaga za pripravo občinskih lokacijskih načrtov ter določa lokacijske pogoje za pripravo projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja po zakonu, ki ureja graditev objektov na območjih, ki se ne ureja z lokacijskimi načrti.

(4) V prostorskem redu občine se prikažejo tudi območja državnih lokacijskih načrtov.

64. člen

(namenska raba prostora)

(1) Prostorski red občine določi za celotno območje občine območja osnovne namenske rabe prostora. Območja osnovne namenske rabe prostora se ob upoštevanju predpisov za posamezne dejavnosti oziroma področja določijo glede na fizične lastnosti prostora in predvideno namembnost določenega prostora. Različne vrste območij osnovne namenske rabe prostora se ne smejo prekrivati.

(2) Območja osnovne namenske rabe prostora se lahko delijo na površine podrobnejše namenske rabe po načelih pretežnosti, združljivosti in dopolnjevanja posameznih dejavnosti, pri čemer mora biti podrobnejša namenska raba v okvirih osnovne namenske rabe. Površine podrobnejše namenske rabe vključujejo tudi površine namenjene javnemu dobru.

(3) Območja osnovne namenske rabe oziroma površine podrobnejše namenske rabe prostora morajo biti v prostorskem redu občine prikazane tako natančno, da je njihove meje možno določiti v naravi in prikazati v zemljiškem katastru.

65. člen

(merila in pogoji za urejanje prostora)

(1) Z merili in pogoji za urejanje prostora prostorski red občine, v skladu z namensko rabo prostora, določa za posamezna območja iz 1. točke prvega odstavka 63. člena tega zakona zlasti:

1. možno prepletanje dejavnosti glede na namensko rabo prostora;
2. predvideno stopnjo izkoriščenosti zemljišč za stavbe oziroma druge gradnje;
3. merila in pogoje za urejanje prostora na območjih, na katerih so lokacijski načrti izvedeni;
4. merila za določanje gradbenih parcel;
5. merila in pogoje za varstvo okolja, ohranjanje narave, varstvo kulturne dediščine in trajnostno rabo naravnih dobrin v zvezi z načrtovanjem prostorskih ureditev in gradnjo objektov;
6. ukrepe za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami;

7. določitev območij komunalnega opremljanja zemljišč s splošnimi pogoji in standardi njihovega opremljanja, vključno z obveznostmi priključevanja na objekte in omrežja javne infrastrukture.

(2) Merila in pogoji iz prejšnjega odstavka določijo lokacijske pogoje za pripravo projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja zlasti glede namena, lege, funkcije, velikosti in oblikovanja objektov ter pogoje v zvezi z njihovo gradnjo, kakor tudi lokacijske pogoje za postavitve enostavnih objektov, za katere po predpisih o graditvi objektov ni potrebno gradbeno dovoljenje.

66. člen

(podrobnejša merila in pogoji za projektiranje)

(1) Prostorski red občine lahko za posamezno ureditveno območje določi tudi podrobnejša merila in pogoje za pripravo projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja. Poleg meril in pogojev iz prejšnjega člena se za tako območje določi tudi njegovo mejo ter regulacijske oziroma gradbene linije za umestitev objektov v prostor, lahko pa tudi gabarite objektov, merila za njihovo oblikovanje, funkcionalno in tehnično zasnovo objektov z ureditvijo njihove okolice ter ureditev komunalne infrastrukture s pogoji priključevanja nanjo.

(2) Prostorski red občine se s podrobnejšimi merili iz prejšnjega odstavka lahko dopolni po skrajšanem postopku iz 34. člena tega zakona.

Posebne določbe o pripravi in sprejemu strategije prostorskega razvoja občine in prostorskega reda občine

67. člen

(začetek priprave)

(1) Za pripravo strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda občine je odgovoren župan.

(2) Pobudo za pripravo strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda občine, kakor tudi za njune spremembe in dopolnitve, lahko da vsakdo. Pobude morajo biti obrazložene in dokumentirane. O pobudah odloča občinski svet na predlog župana najmanj enkrat na štiri leta.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka pa občinski svet odloča o spremembah in dopolnitvah prostorskega reda občine, ko nastopijo razmere, ki zahtevajo spremembe in dopolnitve tega prostorskega akta v skladu z določbami tega zakona in se nanašajo na druge prostorske akte.

68. člen

(sodelovanje pri pripravi)

(1) Ministrstva so dolžna občini na njeno zahtevo posredovati razpoložljive podatke, predloge in druga gradiva iz njihove pristojnosti, ki so potrebna za pripravo strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda občine. V zvezi s pripravo lahko ministrstvo za prostor daje občini priporočila.

(2) O pripravi strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda občine morajo biti posebej obveščene tudi sosednje občine, da lahko v postopku priprave dajejo predloge in mnenja v zvezi s prostorskimi ureditvami, ki lahko vplivajo na njihove zadeve urejanja prostora.

69. člen

(potrditev prostorske strategije občine in prostorskega reda občine)

(1) Pred objavo odloka o strategiji prostorskega razvoja občine oziroma odloka o prostorskem redu občine je treba sprejeti prostorski akt poslati ministru za prostor v potrditev. Vlogi za potrditev mora občina priložiti prostorski akt z njegovim odlokom in priloge iz 24. člena tega zakona.

(2) Minister za prostor v 15 dneh od prejema vloge iz prejšnjega odstavka ugotovi, ali je vloga popolna in o tem v navedenem roku obvesti občino, sicer se šteje, da je vloga popolna. V primeru nepopolne vloge občino pozove, da vlogo v določenem roku dopolni, sicer jo zavrže.

(3) Minister za prostor preveri, ali je strategija prostorskega razvoja oziroma prostorski red občine skladen s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi ter s prostorskimi akti države in z morebitnimi skupnimi akti, kakor tudi skladnost prostorskega reda občine s strategijo pro-

storskega razvoja občine, če gre za potrditev prostorskega reda občine.

(4) Minister za prostor mora skladnost iz prejšnjega odstavka s sklepom potrditi ali pa strategijo prostorskega razvoja oziroma prostorski red občine zavrniti najkasneje v 60 dneh od prejema popolne vloge iz prvega odstavka tega člena. Zavrnitev mora vsebovati razloge za zavrnitev in predloge za odpravo nepravilnosti. Če minister za prostor strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda občine v navedenem roku ni s sklepom niti potrdil niti zavnil, se šteje, da ga je potrdil.

(5) Strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda občine, ki ga je minister za prostor zavnil, občina ne sme objaviti v uradnem glasilu in ni podlaga za izdajanje gradbenih dovoljenj in za druge ukrepe po tem zakonu.

(6) O pritožbi občine zoper sklep o zavrnitvi odloči vlada.

70. člen

(uskladitev strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda občine)

(1) V primeru zavrnitve strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda občine lahko občinski svet ponovno obravnava in v skladu z ugotovitvami ministra za prostor sprejme popravljeno strategijo prostorskega razvoja občine oziroma prostorski red občine in ga pošlje v potrditev ministru za prostor. Minister mora popravljeno del strategije prostorskega razvoja občine oziroma prostorskega reda občine potrditi ali zavrniti na način in po postopku iz prejšnjega člena v 30 dneh od njegovega prejema, sicer se šteje, da ga je potrdil.

(2) Za uskladitev strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda občine z zahtevami ministra za prostor ne veljajo določbe tega zakona, ki se nanašajo na program priprave prostorskega akta, javno razgrnitev in javno obravnavo.

71. člen

(objava in izvajanje strategije prostorskega razvoja oziroma prostorskega reda občine)

(1) Odlok o strategiji prostorskega razvoja oziroma odlok o prostorskem redu občine, občina objavi skupaj z datumom in številko sklepa ministra za prostor o potrditvi.

(2) Kolikor pri objavi iz prejšnjega odstavka manjkata datum in številka sklepa ministra o potrditvi, se strategija prostorskega razvoja oziroma prostorski red občine ne sme izvajati, razen v primerih iz četrtega odstavka 69. člena tega zakona. V tem primeru občinski svet sprejme ugotovitveni sklep, da je strategija prostorskega razvoja občine oziroma prostorski red občine potrjen in ga objavi hkrati z objavo odloka o strategiji prostorskega razvoja oziroma o prostorskem redu občine.

3. OBČINSKI LOKACIJSKI NAČRT

72. člen

(namen občinskega lokacijskega načrta)

(1) Z občinskim lokacijskim načrtom se v skladu s strategijo prostorskega razvoja občine in prostorskim redom občine podrobneje načrtujejo posamezne prostorske ureditve. Z njim se določijo lokacijski pogoji za pripravo projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja po zakonu, ki ureja graditev objektov, zlasti glede namena, lege, funkcije, velikosti in oblikovanja objektov ter določijo prostorski ukrepi po tem zakonu.

(2) Občinski lokacijski načrt se pripravi za prostorske ureditve, za katere so znani financerji, zlasti pa za:

1. načrtovanje infrastrukturnih omrežij za zagotavljanje delovanja obveznih lokalnih javnih gospodarskih služb;

2. načrtovanje območij, kjer so predvideni prostorski ukrepi iz tretjega dela tega zakona;

3. ureditve območij, ki so predvidena za sanacijo in prenovo ter za širitev naselij v skladu z urbanistično in krajinsko zasnovo.

73. člen

(vsebina občinskega lokacijskega načrta)

(1) Občinski lokacijski načrt se pripravi z vsebino, določeno v 43. členu tega zakona, pri čemer se prikažejo tudi površine, namenjene javnemu dobru.

(2) Občinski lokacijski načrt lahko za načrtovane objekte določi obveznost pridobivanja projektnih rešitev z javnim natečajem.

(3) Občinski lokacijski načrt lahko določi tudi obveznost sklenitve urbanistične pogodbe med investitorjem načrtovane prostorske ureditve in občino.

(4) Občinski lokacijski načrt vsebuje priloge, določene v 44. členu tega zakona. Sestavina prilog je tudi program opremljanja zemljišč iz 139. člena tega zakona.

74. člen

(pogojni lokacijski načrt)

(1) Pogojni lokacijski načrt je občinski lokacijski načrt, katerega veljavnost se odloži do izpolnitve posebnih pogojev, ki jih določa načrt v zvezi s pridobitvijo nepremičnin, potrebnih za izvedbo načrtovane prostorske ureditve. Namen pogojnega lokacijskega načrta je zmanjšanje tveganj v zvezi z realizacijo investicijske namere.

(2) Pogojni lokacijski načrt se pripravi, kadar je za njegovo izvedbo potrebna sprememba parcelne strukture ali lastništva na območju načrta. Pogojni lokacijski načrt mora določiti tudi rok za pridobitev vseh nepremičnin, potrebnih za izvedbo načrtovane prostorske ureditve, ki ne sme biti daljši od štirih let.

(3) S sprejetjem pogojnega lokacijskega načrta sprejme občinski svet tudi začasno prepoved iz prvega odstavka 83. člena tega zakona za čas do uveljavitve pogojnega lokacijskega načrta oziroma do preteka roka iz prejšnjega odstavka. Začasna prepoved ne velja za pravne posle med investitorjem iz prejšnjega odstavka oziroma občino in lastniki nepremičnin na območju začasne prepovedi.

75. člen

(izvajanje pogojnega lokacijskega načrta)

(1) Pogojni lokacijski načrt se lahko začne izvajati, če se v njem določeni pogoji iz prvega odstavka prejšnjega člena izvršijo najkasneje v roku, določenem v načrtu, kar ugotovi župan s sklepom. Sklep mora biti objavljen v uradnem glasilu. Če župan v dveh mesecih po tistem, ko so izpolnjeni pogoji, ne sprejme sklepa o začetku izvajanja pogojnega lokacijskega načrta, lahko prizadeti investitor ali lastnik nepremičnine vložita tožbo zaradi molka organa.

(2) Če v predvidenem roku pogoji iz prvega odstavka prejšnjega člena niso izpolnjeni, pogojni lokacijski načrt preneha veljati, kar odloči občinski svet s sklepom, ki ga objavi v uradnem glasilu, sicer pa lahko velja najdalj štiri leta.

(3) V roku iz drugega odstavka 74. člena tega zakona občinski svet ne sme spremeniti ali razveljaviti pogojnega lokacijskega načrta.

76. člen

(urbanistična pogodba)

(1) Z urbanistično pogodbo iz tretjega odstavka 73. člena tega zakona se lahko določi, da mora investitor vse ali del, v občinskem lokacijskem načrtu določenih gradenj izvesti v določenem roku po njegovi uveljavitvi, ali da mora zgraditi v lokacijskem načrtu določene objekte, ki so v javno korist oziroma, da mora v določenem roku zagotoviti opremljenost zemljišča s komunalno infrastrukturo na območju lokacijskega načrta v skladu s programom opremljanja iz 139. člena tega zakona.

(2) Kadar se z urbanistično pogodbo določi, da mora investitor načrtovane prostorske ureditve zgraditi objekte, ki so v javno korist ali opremiti območje s komunalno infrastrukturo, lahko investitor ta dela odda izvajalcu po predpisih o javnih naročilih.

(3) Če urbanistična pogodba zajema finančne obremenitve investitorja, ki bi jih sicer morala prevzeti občina, se obremenitve lahko odštejejo investitorju od predpisanih davkov občini, kar se določi s to pogodbo.

(4) V primeru neizpolnitve pogojev iz prvega odstavka tega člena lahko občina uveljavi pravico do odkupa zemljišč v lasti investitorja po tržni vrednosti, ki je veljala v času neposredno pred začetkom priprave lokacijskega načrta.

Posebne določbe o pripravi in sprejemu občinskega lokacijskega načrta

77. člen

(priprava občinskega lokacijskega načrta in odstopanja)

(1) Poleg določb od 27. do 34. člena tega zakona veljajo za pripravo in sprejem občinskega lokacijskega načrta tudi določbe tretjega odstavka 45. člena tega zakona.

(2) Pripravljenec občinskega lokacijskega načrta mora pisno ali z javnim naznanilom obvestiti lastnike nepremičnin na območju lokacijskega načrta o javni razgrnitvi in javnih obravnavah lokacijskega načrta ter jih pred obravnavo predloga lokacijskega načrta na občinskem svetu pisno seznaniti s stališči do morebitnih njihovih pripomb in predlogov. Stališča do pripomb in predlogov lastnikov nepremičnin na območju občinskega lokacijskega načrta mora pripravljavec občinskemu svetu posebej obrazložiti in utemeljiti.

(3) Odlok o občinskem lokacijskem načrtu lahko določi tudi velikost odstopanj od funkcionalnih, oblikovalskih in tehničnih rešitev, ki so dopustna pri pripravi projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, če se z novimi rešitvami v okviru odstopanj ne spreminja načrtovani videz območja, poslabšajo bivalni in delovni pogoji ter vplivi na okolje na območju lokacijskega načrta oziroma na sosednjih območjih ter da niso v nasprotju z javno koristjo.

78. člen

(enotni postopek)

(1) Priprava in sprejem občinskega lokacijskega načrta in z njim povezanih sprememb in dopolnitev prostorskega reda občine, se lahko vodijo v enotnem postopku.

(2) V primeru enotnega postopka se za spremembo prostorskega reda občine in za pripravo lokacijskega načrta pripravi skupen program priprave.

79. člen

(medobčinski lokacijski načrt)

(1) Če je na območju dveh ali več občin načrtovana raba skupnih naravnih virov ali gradnja prometnih, energet-

skih, komunalnih, in drugih omrežij, lahko te občine skupaj pripravijo lokacijski načrt (v nadaljnjem besedilu: skupni lokacijski načrt), lahko pa tudi za druge prostorske ureditve, za katere izrazijo skupni interes.

(2) Skupni lokacijski načrt se pripravi z vsebino in po postopku, kot je določen za občinski lokacijski načrt, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(3) Občine, ki pripravljajo skupni lokacijski načrt, določijo pripravljavca za vodenje postopka priprave načrta. Javne razgrnitve morajo biti opravljene v vseh občinah, ki so vključene v pripravo skupnega lokacijskega načrta.

(4) Skupni lokacijski načrt sprejmejo občinski sveti občin, ki so bile vključene v njegovo pripravo.

4. LOKACIJSKA INFORMACIJA

80. člen

(namen in vsebina lokacijske informacije)

(1) Občinski upravni organ, pristojen za urejanje prostora je dolžan vsakomur na zahtevo izdati lokacijsko informacijo.

(2) V zahtevi je potrebno navesti namen, zaradi katerega se lokacijska informacija potrebuje.

(3) Glede na izražen namen vsebuje lokacijska informacija podatke o namenski rabi prostora, lokacijske in druge pogoje, kot jih določajo občinski izvedbeni prostorski akti ter podatke o prostorskih ukrepih, ki veljajo na določenem območju. Na zahtevo se lokacijski informaciji priloži tudi kopijo kartografskega dela prostorskega akta.

(4) Če se za območje oziroma zemljišče, na katerega se nanaša lokacijska informacija, pripravlja sprememba prostorskega akta, je v lokacijski informaciji to treba posebej navesti. Lokacijska informacija velja do uveljavitve sprememb prostorskega akta.

(5) Lokacijska informacija ima značaj potrdila iz uradne evidence in se izda v skladu s predpisi o upravnem postopku proti plačilu takse.

(6) Minister za prostor podrobneje predpiše obliko lokacijske informacije.

Tretji del: PROSTORSKI UKREPI

Prvi razdelek: ZAČASNI UKREPI ZA ZAVAROVANJE UREJANJA PROSTORA

81. člen

(namen začasnih ukrepov)

(1) Vlada lahko z uredbo oziroma občinski svet lahko z odlokom za določeno območje sprejme začasne ukrepe za zavarovanje urejanja prostora (v nadaljnjem besedilu: začasni ukrep), če obstaja utemeljena nevarnost, da bo sicer izvedba prostorske ureditve onemogočena ali močno otežena oziroma, da se bodo bistveno zvišali stroški njene izvedbe, ali da bodo za njeno izvedbo potrebni znatno povečani posegi v pravice in pravne koristi lastnikov nepremičnin in drugih prizadetih subjektov.

(2) Začasni ukrepi se lahko sprejmejo za območje:

1. prostorske ureditve, za katero še ni sprejet državni lokacijski načrt;

2. širitve naselja, ki še ni določeno s strategijo prostorskega razvoja občine;

3. prostorske ureditve, za katero še ni sprejet občinski lokacijski načrt.

82. člen

(vsebina akta o začasnih ukrepih)

(1) Vladna uredba oziroma občinski odlok o začasnih ukrepih vsebuje zlasti:

1. namen sprejetja začasnih ukrepov;

2. podlago predvidene prostorske ureditve v prostorskem aktu;

3. območje začasnih ukrepov;

4. vrste začasnih ukrepov in

5. čas veljavnosti začasnih ukrepov.

(2) Območje začasnih ukrepov mora biti določeno tako natančno, da je mogoče mejo območja začasnih ukrepov prikazati v zemljiškem katastru in jo določiti v naravi.

(3) Na podlagi akta iz prvega odstavka tega člena vlada oziroma občina, v 30 dneh od njegove uveljavitve, predlaga zaznambo začasnih ukrepov v zemljiški knjigi.

83. člen

(vrste začasnih ukrepov)

(1) Z začasnimi ukrepi lahko vlada z uredbo oziroma občina z odlokom prepove parcelacijo zemljišč in promet z njimi, razen na območjih, na katerih je predvidena komasacija zemljišč iz 115. člena tega zakona, urejanje trajnih nasadov, sprejemanje sprememb prostorskih aktov, ki veljajo na območju začasnih ukrepov ter izvajanje gradenj.

(2) Začasni ukrepi ne vplivajo na izvajanje gradenj, ki so bile v času njihove uveljavitve že dovoljene z dokončnim gradbenim dovoljenjem. Na območju začasnih ukrepov so dovoljene tudi gradnje, s katerimi se izboljšuje komunalna in druga infrastruktura ter rekonstrukcije objektov, ki so nujno potrebne za vzdrževanje objektov in za bivanje in delo prebivalcev na teh območjih, kakor tudi geodetska in druga pripravljalna dela, potrebna za izdelavo predvidenega prostorskega akta oziroma njegovih sprememb in dopolnitev.

(3) Uredba oziroma odlok o začasnih ukrepih se sprejme na podlagi programa priprave prostorskega akta.

84. člen

(veljavnost začasnih ukrepov)

Začasni ukrepi iz prvega odstavka prejšnjega člena veljajo še eno leto po uveljavitvi prostorskega akta, zaradi katerega so bili uvedeni, razen ukrepov, ki bi ovirali izvajanje prostorskega akta, sicer pa lahko trajajo največ štiri leta. Začasni ukrepi se po prenehanju njihove veljavnosti za isto območje in za isto prostorsko ureditev ne sme ponovno uvesti vsaj štiri leta.

Drugi razdelek: ZAKONITA PREDKUPNA PRAVICA OBČINE

85. člen

(območje predkupne pravice)

(1) Občina lahko z odlokom določi območje predkupne pravice občine na nepremičninah na celotnem območju poselitve in na območju obstoječih oziroma predvidenih infrastrukturnih omrežij in objektov izven poselitvenih območij ali na delu teh območij, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Območje predkupne pravice mora biti določeno tako natančno, da je mogoče mejo območja prikazati v zemljiškem katastru in jo določiti v naravi.

86. člen

(izključitev predkupne pravice)

Predkupna pravica občine je izključena:

1. če lastnik proda ali podari nepremičnino svojemu zakoncu ali osebi, s katero živi v zunajzakonski skupnosti,

oziroma svojemu sorodniku v ravni vrsti, posvojitelju ali posvojenču;

2. če je kupec država, oseba javnega prava, ki jo je ustanovila država, ali izvajalec državne javne službe, kakor tudi investitor infrastrukture iz 91. člena tega zakona.

87. člen (potrdilo)

Lastnik nepremičnine na območju predkupne pravice (v nadaljnjem besedilu: prodajalec) mora pred sklenitvijo kupoprodajne pogodbe pridobiti potrdilo občine, da na nepremičnini ne uveljavlja predkupne pravice. Če občina potrdila ne izda v 15 dneh od vložitve zahteve, se šteje, da predkupne pravice ne uveljavlja.

88. člen (ponudba občini)

(1) Če občina v roku iz prejšnjega člena izda potrdilo, da uveljavlja predkupno pravico, ji mora prodajalec podati pisno ponudbo za prodajo nepremičnine, o kateri se mora občina izjaviti najkasneje v petnajstih dneh, sicer se šteje, da nepremičnine ne bo kupila.

(2) Če občina ne uveljavlja predkupne pravice, lahko prodajalec proda nepremičnino drugi osebi, ko se je iztekel rok iz prejšnjega člena, vendar le pod enakimi ali zase ugodnejšimi pogoji, kot jih je ponudil občini.

89. člen (pogodba)

(1) Notar ne sme overiti podpisa prodajalca na kupoprodajni pogodbi, če prodajalec ne predloži potrdila iz 87. člena oziroma izjave iz 88. člena tega zakona, da občina ne uveljavlja predkupne pravice oziroma, da ni zainteresirana za nakup nepremičnine.

(2) V primeru prodaje nepremičnine, na kateri obstaja predkupna pravica, mora pred overitvijo podpisa prodajalec notarju predložiti pisno ponudbo, ki jo je poslal občini. Notar ne sme overiti podpisa na pogodbi, ki je bila sklenjena pod za kupca ugodnejšimi pogoji, kot jih je lastnik ponudil občini in če listina nima vseh obveznih sestavin pogodbe, ter zaradi tega ni sposobna za vpis v zemljiško knjigo.

(3) Če prodajalec izjavi, da občina v roku iz 87. člena tega zakona ni izdala potrdila, da na nepremičnini ne obstaja predkupna pravica oziroma, da se v roku iz prvega odstavka prejšnjega člena občina ni izjavila, predloži dokazilo o tem, da je vložil zahtevo za izdajo potrdila, oziroma občini podal ponudbo za odkup nepremičnine. Notar mora pred overitvijo podpisa preveriti, ali je bila zahteva vložena in ali občina res ni izdala potrdila oziroma se izjavila v predpisanem roku.

(4) Pogodba, sklenjena v nasprotju z določbami tega zakona o predkupni pravici občine, je nična.

90. člen (prodaja nepremičnine)

Občina mora ob prodaji nepremičnine, ki jo je pridobila na podlagi uveljavitve predkupne pravice ali z razlastitvijo, zahtevati od kupca, da se zaveže, da bo v določenem roku zgradil objekt, določen v prostorskem aktu. Če kupec v določenem roku objekta ne izgradi, lahko občina pogodbo razdre. Sankcije za neizvršene pogodbene obveznosti kupca in občina določita v pogodbi.

91. člen (posebnosti)

Občina lahko proda nepremičnino iz prejšnjega člena s sklenitvijo neposredne pogodbe ali jo odda po predpisih o razpolaganju s premoženjem:

1. za gradnjo objektov za potrebe javne uprave, pravosodja, obrambe in državnih rezerv;

2. za gradnjo objektov gospodarske javne infrastrukture in objektov, ki služijo varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami;

3. za gradnjo objektov za potrebe zdravstva, socialnega varstva, šolstva, kulture, znanosti, športa;

4. za gradnjo socialnih in neprofitnih stanovanj;

5. za rekonstrukcijo poškodovanih, dotrajanih ali porušeni objektov iz prve do četrte točke tega člena ter za prenovno območij iz 133. člena tega zakona;

6. za zemljišča, ki so potrebna za smotrno izkoriščanje ali zaokrožitev gradbenih parcel, na katerih so obstoječi objekti.

Tretji razdelek: RAZLASTITEV IN OMEJITVE LASTNINSKE PRAVICE

1. Splošna določba

92. člen

(dopustnost razlastitve in omejitev
lastninske pravice)

(1) Lastninska pravica na nepremičnini se lahko odvzame proti odškodnini ali nadomestilu v naravi (v nadaljnjem besedilu: razlastitev) ali omeji s pravico uporabe za določen čas, kakor tudi obremeni z začasno ali trajno služnostjo.

(2) Razlastitev ter omejitev ali obremenitev lastninske pravice je dopustna le v javno korist in pod pogojem, da je za doseg javne koristi nujno potrebna in da je javna korist razlastitvenega namena v sorazmerju s posegom v zasebno lastnino.

(3) Razlastitev ter omejitev ali obremenitev lastninske pravice iz prvega odstavka tega člena ni dopustna, če država oziroma občina razpolaga z drugo ustrezno nepremičnino za doseg istega namena.

2. Razlastitev

93. člen

(namen razlastitve – javna korist)

(1) Ob pogojih iz 92. člena tega zakona se nepremičnina lahko razlasti za naslednje namene:

1. za gradnjo ali prevzem objektov oziroma zemljišč gospodarske javne infrastrukture;

2. za gradnjo ali prevzem objektov oziroma zemljišč za potrebe obrambe države, državnih rezerv, varnosti državljanov in njihovega premoženja ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami;

3. za rekonstrukcije in rušitve po predpisih o graditvi objektov na objektih iz prvih dveh točk tega odstavka.

(2) Ob pogojih iz 92. člena tega zakona se nepremičnina lahko razlasti tudi za naslednje namene:

1. za gradnjo ali prevzem objektov oziroma zemljišč za potrebe izvajanja javnih služb na področju zdravstva, vzgoje, šolstva, kulture, znanosti in raziskovanja ter socialnega varstva;

2. za gradnjo socialnih in neprofitnih stanovanj;

3. za rekonstrukcije in rušitve po predpisih o graditvi objektov na objektih iz prvih dveh točk tega odstavka.

(3) Šteje se, da je javna korist za nepremičnino iz prvega odstavka tega člena izkazana, če so predvidene v državnem oziroma občinskem lokacijskem načrtu. V primerih iz 3. točke prvega odstavka tega člena se šteje, da je javna korist izkazana tudi, kadar je načrtovana rekonstrukcija oziroma rušitev v skladu s prostorskim redom občine.

(4) V primerih iz drugega odstavka tega člena mora vlada oziroma občinski svet poleg pogojev iz prejšnjega odstavka s sklepom tudi ugotoviti, da je gradnja oziroma rekonstrukcija predvidena v javno korist.

(5) Ne glede na določbe tega člena, se nepremičnine lahko razlastijo za namene, ki jih določajo drugi zakoni. V tem primeru se za postopek razlastitve in omejitve lastninske pravice ter za odškodnino uporabljajo določbe tega zakona, če zakon ne določa drugače.

94. člen

(razlastitveni upravičenec in razlastitveni zavezanec)

(1) Razlastitveni upravičenec je država, če se razlastitev izvaja za namene gradnje iz 93. člena tega zakona iz državne pristoynosti ter na podlagi državnega lokacijskega načrta ali lokacijskega načrta iz 16. člena tega zakona, oziroma občina, če se razlastitev izvaja za namene gradnje iz 93. člena tega zakona iz občinske pristoynosti ter na podlagi občinskega lokacijskega načrta ali prostorskega reda občine.

(2) Razlastitveni zavezanec je fizična ali pravna oseba, ki ima v lasti nepremičnino, ki je predmet razlastitve. Razlastitveni zavezanec je lahko tudi oseba javnega prava, razen države.

(3) Če je razlastitveni zavezanec občina ali druga oseba javnega prava in se nepremičnina uporablja za javne namene, se pri razlastitvi tehta javna korist, ki se zasleduje z razlastitvijo, in javna korist, ki se zagotavlja z uporabo nepremičnine pred razlastitvijo.

(4) Če je oseba, vpisana v zemljiški knjigi kot lastnik nepremičnine, sklenila pravni posel, na podlagi katerega se lahko kot lastnik vpiše druga oseba, ima položaj stranke v razlastitvenem postopku tudi oseba, ki se lahko vpiše v zemljiško knjigo kot lastnik, če le-ta do konca razlastitvenega postopka na prvi stopnji predloži kot dokaz listino o lastninski pravici, sposobno za vpis v zemljiško knjigo. Razlastitveni organ je dolžan prizadetega na to opozoriti.

(5) Če nastane spor o tem, kdo je razlastitveni zavezanec, imajo vse sprte osebe pravico nastopati v razlastitvenem postopku kot stranke.

Razlastitveni postopek

95. člen

(uvredba postopka in rok za vložitev zahteve)

(1) Postopek za razlastitev se začne z vložitvijo zahteve razlastitvenega upravičenca.

(2) Razlastitveni upravičenec mora vložiti zahtevo za razlastitev najkasneje v roku štirih let po uveljavitvi prostorskega akta iz tretjega odstavka 93. člena tega zakona, ki je podlaga za razlastitev.

96. člen

(pristoynost)

O zahtevah za razlastitev odločajo v upravnem postopku na prvi stopnji upravne enote (v nadaljnjem besedilu tega razdelka: upravni organ) ter na drugi stopnji ministrstvo za prostor, razen če je z drugim zakonom določena drugačna ureditev.

97. člen

(ponudba)

(1) Razlastitveni upravičenec sme vložiti predlog za razlastitev, če v roku 30 dni po vročitvi ponudbe za odkup lastniku nepremičnine ni uspel pridobiti nepremičnine s sklenitvijo pogodbe.

(2) V primeru, da vročitve ponudbe za odkup nepremičnine ni mogoče opraviti, ker prebivališče lastnika nepremičnine ni znano in ta tudi nima zastopnika, se ponudba vroči skrbniku za posebni primer, ki se ga postavi na podlagi predpisov, ki določajo pogoje in postopek postavitve skrbnika za posebne primere, kadar je potrebno, da nekdo za premoženje skrbi, pa tudi v drugih primerih, kadar je to potrebno za varstvo pravic in koristi posameznika.

98. člen

(sestavine zahteve)

(1) Zahtevi za razlastitev je potrebno priložiti:

1. seznam nepremičnin, predlaganih za razlastitev z njihovimi podatki iz zemljiškega katastra oziroma katastra stavb in zemljiške knjige;

2. izvleček iz ustreznega prostorskega akta iz tretjega odstavka 93. člena tega zakona, ki je podlaga razlastitvi;

3. razlastitveni elaborat z utemeljitvijo javne koristi in obrazložitvijo njene pravne podlage;

4. roke izvajanja del, zaradi katerih je predlagana razlastitev;

5. ponudbo iz drugega odstavka 97. člena tega zakona.

(2) V razlastitvenem elaboratu iz 3. točke prejšnjega odstavka mora biti natančno določen obseg nepremičnin, glede katerih je predlagana razlastitev, pri čemer območje predlagane razlastitve ne sme presegati meje, določene z lokacijskim načrtom. Če je za izvedbo razlastitve potrebna parcelacija nepremičnine, mora razlastitveni elaborat vsebovati tudi načrt parcelacije oziroma natančen opis predvidene parcelacije.

99. člen

(prevzem preostalih nepremičnin)

(1) Če razlastitveni zavezanec v postopku razlastitve ugotovi, da bi z razlastitvijo dela njegovih nepremičnin zanj izgubila gospodarski pomen tudi lastninska pravica na ostalem delu njegovih nepremičnin, lahko zahteva, da razlastitveni upravičenec prevzame v last tudi te nepremičnine.

(2) Razlastitveni zavezanec vložiti zahtevo iz prejšnjega odstavka pri upravnem organu, ki vodi postopek razlastitve. O zahtevi mora upravni organ odločiti hkrati z odločitvijo o razlastitvi.

100. člen

(omejitve pravnega prometa)

(1) V primerih iz prvega odstavka 93. člena tega zakona upravni organ izda o začetku razlastitvenega postopka odločbo, v kateri ugotovi ali je javna korist izkazana in odloči o uvedbi postopka razlastitve. V primerih iz drugega odstavka 93. člena tega zakona upravni organ ugotovi, ali je izpolnjen pogoj iz četrtega odstavka 93. člena in ob izpolnjenem pogoju z odločbo dovoli uvedbo postopka razlastitve. O pritožbi zoper to odločbo odloča ministrstvo za prostor.

(2) Začetek razlastitvenega postopka se zaznamuje v zemljiški knjigi na podlagi odločbe iz prejšnjega odstavka, ki jo upravni organ po uradni dolžnosti pošlje zemljiški knjigi.

(3) Dokler razlastitveni postopek ni pravnomočno končan, ni dopusten promet z nepremičnino ali njeno bistveno spreminjanje, razen prodaje razlastitvenemu upravičencu oziroma prodaje tretji osebi, če se razlastitveni upravičenec s tem strinja. Pravni posel, sklenjen v nasprotju s to določbo, je ničen.

101. člen

(pripravljalna dela)

(1) Upravni organ lahko na podlagi predloga razlastitvenega upravičenca z odločbo dovoli izvedbo postopka za ureditev mej, parcelacije, merjenj, raziskav terena in drugih pripravljalnih del na nepremičninah predvidenih za razlastitev.

(2) O pritožbi zoper odločbo iz prejšnjega odstavka odloča ministrstvo za prostor.

(3) V primeru, da upravni organ pravnomočno zavrne zahtevo za razlastitev, geodetska uprava na zahtevo razlastitvenega zavezanca odpravi odločbo o parcelaciji, predlagatelj razlastitve pa mora odpraviti vse posledice pripravljalnih del ali pa, če to ni mogoče, izplačati razlastitvenemu zavezancu odškodnino za vso dejansko škodo.

(4) Odškodnino iz prejšnjega odstavka odmeri na predlog razlastitvenega zavezanca sodišče v nepravdnem postopku.

(5) Lastnik nepremičnin oziroma njihov uporabnik mora dovoliti dostop na svoje nepremičnine osebam, ki se izkažejo z ustreznim pooblastilom razlastitvenega upravičenca na podlagi pogodb za izvajanje pripravljalnih del in pravnomočne odločbe iz prvega odstavka tega člena.

(6) O začetku pripravljalnih del izvajalec pripravljalnih del pisno obvesti lastnika oziroma uporabnika nepremičnine najmanj 7 dni pred začetkom izvajanja del.

102. člen

(odločba o razlastitvi)

(1) Upravni organ odloči o razlastitvi z odločbo po izvedenem ugotovitvenem postopku. Če se zahtevi ugotovi ali delno ugotovi, morajo biti v odločbi natančno navedene nepremičnine, ki se razlašajo. Z odločbo se določijo tudi roki, v katerih je dolžan razlastitveni upravičenec prirediti z gradnjo objekta oziroma objektov, zaradi katerih je bila razlastitev predlagana. Upravni organ lahko v odločbi določi rok ali datum za prevzem razlašene nepremičnine, če se o njem dogovorijo stranke postopka.

(2) O pritožbi zoper odločbo iz prejšnjega odstavka odloča ministrstvo za prostor. Pritožbeni organ o razlastitvenih zadevah odloča prednostno.

103. člen

(pridobitev lastninske pravice)

(1) Razlastitveni upravičenec pridobi lastninsko pravico na razlaščenih nepremičninah s pravnomočno odločbo o razlastitvi ali na podlagi pravnomočne odločbe oziroma sporazuma iz 106. člena tega zakona, sklenjenega v obliki notarsko overjene listine.

(2) Razlastitveni upravičenec lahko prevzame posest na razlašeni nepremičnini šele tedaj, ko plača odškodnino iz 106. člena tega zakona oziroma zagotovi razlašencu posest na nadomestni nepremičnini oziroma po datumu, določenem v odločbi o razlastitvi, kadar ga odločba določa.

104. člen

(nujni postopek – izvršljivost pred pravnomočnostjo)

(1) V primeru, da se razlastitev zahteva za namene iz prvega in drugega odstavka 93. člena tega zakona, ki terjajo hitro pridobitev nepremičnin, mora biti razlog izbire in potreba uporabe nujnega postopka dodatno obrazložen in utemeljen. Upravni organ odloča o zadevi prednostno, pritožba zoper to odločbo pa ne zadrži prenosa lastninske pravice in pridobitve posesti, razen če drugi zakon to določa drugače.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka upravni organ odloči o odškodnini oziroma nadomestilu, če v okviru razlastitve-

nega postopka razlastitveni upravičenec in zavezanec skleneta sporazum o odškodnini oziroma nadomestilu, ali napoti stranki na sodišče za odmero odškodnine v nepravdnem postopku, v primeru spora o pravici do odškodnine pa stranke napoti na pravdo.

(3) Glede vsebine in drugih značilnosti sporazuma iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 106. člena tega zakona.

Odškodnina in nadomestna nepremičnina

105. člen

(odškodnina)

(1) Lastniku pripada za razlašeno nepremičnino ustrezna odškodnina oziroma enakovredna nadomestna nepremičnina.

(2) Odškodnina obsega vrednost nepremičnine glede na njeno dejansko rabo in stranske stroške, povezane z razlastitvijo, kot so selitveni stroški, izgubljeni dobiček za čas selitve in morebitno zmanjšano vrednost preostale nepremičnine.

(3) Vrednost nepremičnine iz prvega odstavka tega člena ocenjujejo pooblaščenec ocenjevalci vrednosti nepremičnin, sodno zapriseženi cenilci gradbene in kmetijske stroke ter cenilci nepremičnin s certifikatom Agencije Republike Slovenije za pospeševanje prestrukturiranja gospodarstva in spodbujanje prenove podjetij, pri čemer uporabljajo strokovne standarde za področje ocenjevanja nepremičnin. Poleg strokovnih standardov se upoštevajo tudi namembnost zemljišča pred uveljavitvijo prostorskega akta, ki je podlaga za razlastitev, kakor tudi dejansko stanje nepremičnine na dan uvedbe razlastitvenega postopka. Glede površine nepremičnine se upoštevajo podatki zemljiškega katastra oziroma katastra stavb, če ta obstaja in se nanaša na nepremičnino, ki se razlašča.

(4) Odškodnino in stroške, nastale v zvezi z razlastitvenim postopkom, plača razlastitveni upravičenec.

(5) Če razlaščenec noče sprejeti odškodnine, lahko razlastitveni upravičenec izpolni svojo obveznost s položitvijo odškodnine pri sodišču.

106. člen

(sporazum o odškodnini oziroma nadomestilu)

(1) Najkasneje v 15 dneh po pravnomočnosti odločbe o razlastitvi upravni organ pozove razlastitvenega upravičenca in razlaščenca, da skleneta sporazum o odškodnini oziroma nadomestilu (v nadaljnjem besedilu: sporazum).

(2) V sporazumu za razlašeno nepremičnino morajo biti določeni zlasti oblika in višina odškodnine, rok, v katerem je razlastitveni upravičenec dolžan izpolniti svojo odškodninsko obveznost in prevzeti razlašeno nepremičnino, ali izročiti nadomestno nepremičnino.

(3) Sporazum mora navesti vse podatke potrebne za izpolnitev obveznosti razlastitvenega upravičenca.

(4) Sporazum je lahko podan na zapisnik pri upravnem organu, ki vodi postopek razlastitve. Upravni organ po prejemu sporazuma na zapisnik izda odločbo, v katero vključi vsebino sporazuma. Odločba se lahko izpodbija samo iz razlogov, iz katerih se po zakonu o splošnem upravnem postopku lahko izpodbija poravnava, vendar to ne zadrži izvršitve.

(5) Če je sporazum predložen v obliki notarsko overjene listine ima moč izvršilnega naslova.

(6) Če v dveh mesecih po pozivu iz prvega odstavka ni sklenjen sporazum o odškodnini oziroma nadomestilu, lahko razlastitveni upravičenec ali razlaščenec vložijo predlog za

odmero odškodnine oziroma določitev nadomestila v nepravnem postopku na pristojnem sodišču.

107. člen

(nadomestilo v naravi)

(1) V primeru, da se odvzame lastninska pravica na stavbi oziroma delu stavbe, ki ga razlaščenec uporablja kot stanovanje, mora razlastitveni upravičenec zagotoviti razlaščenцу lastninsko pravico na enakovredni stavbi oziroma delu stavbe, razen če razlaščenec zahteva odškodnino v denarju. Smiselno se enaka določila uporabljajo za nepremičnine, ki predstavljajo osnovna sredstva za opravljanje poklicne ali kmetijske dejavnosti razlaščenca.

(2) Ne glede na nadomestilo v naravi ima razlaščenec pravico do povračila stranskih stroškov, ki nastanejo v zvezi z razlastitvijo, kot so selitveni stroški, izgubljeni dobiček za čas selitve in morebitno zmanjšano vrednost preostale nepremičnine.

Druge stvarne pravice

108. člen

(druge stvarne pravice)

(1) V odločbi o razlastitvi je potrebno navesti, ali stvarne pravice na nepremičnini in pravice iz najemne oziroma zakupne pogodbe ugasnejo.

(2) Upravni organ po uradni dolžnosti ugotovi imetnike pravic iz prejšnjega odstavka.

(3) Pravice iz prejšnjega odstavka lahko ugasnejo samo, če predlagatelj razlastitve to posebej zahteva. V tem primeru upravni organ ugotovi, ali je ugasnitev pravic nujno potrebna in sorazmerna z javno koristjo, ki se zasleduje z razlastitvijo. Imetniki pravic imajo položaj stranke v postopku.

(4) Za postopek določitve odškodnine oziroma nadomestila za odvzete stvarne in obligacijske pravice se uporabljajo določbe, ki veljajo za določitev odškodnine oziroma nadomestila za razlaščeno nepremičnino.

(5) V primeru, da je na razlaščeni nepremičnini ustanovljena hipoteka, prevzame razlastitveni upravičenec subsidiarno odgovornost za zavarovano terjatev.

(6) V primeru, da se odvzame stvarna pravica, ki zagotavlja imetniku stanovanje ali prekine trajno najemno stanovanjsko razmerje, je dolžan razlastitveni upravičenec zagotoviti prizadetemu enakovredno pravico. Za enakovredno pravico se šteje istovrstna pravica na enakovredni stavbi oziroma stanovanju pod enakovrednimi pogoji, kot so najemnina, razlogi razveze in podobno, tako da je prizadetemu zagotovljen enak dejanski in pravni položaj. Prizadeti ima tudi pravico do odškodnine za stranske stroške.

(7) Prizadeti iz prejšnjega odstavka se lahko odloči za določitev odškodnine namesto zagotovitve enakovredne pravice.

3. Omejitev lastninske pravice

109. člen

(začasna uporaba)

(1) Za namene iz 93. in 133. člena tega zakona, se lastninska pravica na nepremičnini lahko omeji s pravico uporabe za določen čas (v nadaljnjem besedilu: začasna uporaba).

(2) Za ustanovitev pravice začasne uporabe se uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za razlastitev.

110. člen

(služnost v javno korist)

(1) Lastninska pravica na nepremičnini se lahko začasno ali trajno obremeni s služnostjo v javno korist (v nadaljnjem besedilu: služnost).

(2) S služnostjo se lastninska pravica na nepremičnini lahko omeji, če je to nujno potrebno za postavitve omrežij in objektov gospodarske javne infrastrukture in njihovo nemoteno delovanje. Ustanovitev služnosti lahko predlaga država, občina oziroma izvajalec javne službe.

(3) Če tako določa poseben zakon, se lahko služnost ustanovi tudi za postavitve in nemoteno delovanje omrežij in objektov druge javne infrastrukture. V tem primeru je upravičenec investitor javne infrastrukture.

(4) Pred vložitvijo zahteve za ustanovitev služnosti mora upravičenec ponuditi lastniku sklenitev pogodbe o ustanovitvi služnosti.

(5) Zahtevi za obremenitev nepremičnine s služnostjo ali začasno pravico uporabe v javno korist je potrebno priložiti:

1. podatke o nepremičnini iz zemljiškega katastra oziroma katastra stavb;

2. izpisek iz zemljiške knjige;

3. izvleček iz lokacijskega načrta oziroma iz prostorskega reda občine, če se služnost ustanavlja na njegovi podlagi;

4. obrazložitev javne koristi;

5. opredelitev trajanja in načina služnosti oziroma začasne pravice uporabe;

6. ponudbo za sklenitev pogodbe o služnosti ali začasni uporabi iz četrtega odstavka tega člena.

(6) O zahtevi za ustanovitev služnosti odloči upravni organ z odločbo. O pritožbi zoper to odločbo odloča ministrstvo za prostor, razen če je z drugim zakonom določeno drugače.

(7) Glede ugotavljanja dopustnosti ustanovitve služnosti po tem členu in glede drugih vprašanj, ki niso posebej urejena, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o razlastitvi.

(8) V primeru ustanovitve služnosti lastniku pripada odškodnina, ki obsega zmanjšano vrednost nepremičnine ali dejansko škodo in izgubljeni dobiček. O tem odloča sodišče na predlog prizadetega lastnika.

(9) Odločba o ustanovitvi služnosti v javno korist se lahko izvrši, ko postane pravnomočna, razen če upravni organ ugotovi, da gre za nujni primer iz 104. člena tega zakona.

4. Vrnitev nepremičnine, ukinitve služnosti v javno korist ter ukinitve pravice uporabe

111. člen

(pravica do vrnitve)

(1) Če razlastitveni upravičenec v roku iz prvega odstavka 102. člena tega zakona ne zagotovi začetka gradnje objekta ali objektov, zaradi katerih je bila razlastitev predlagana, lahko razlaščenec zahteva vrnitev nepremičnine pri upravnem organu iz 96. člena tega zakona.

(2) V primeru sklenitve pogodbe o prodaji oziroma nakupu nepremičnine lahko prejšnji lastnik razdre pogodbo pod pogoji, ob katerih je po prejšnjem odstavku možno zahtevati vrnitev razlaščene nepremičnine.

112. člen

(vračanje nepremičnine)

(1) O vrnitvi nepremičnine se lahko razlastitveni upravičenec in razlaščenec sporazumeta, pri čemer se glede

obličnosti sporazuma uporabljajo določbe 106. člena tega zakona.

(2) V primeru, da se razlaščenec in razlastitveni upravičenec ne sporazumeta o vrnitvi nepremičnine, odloča o tem upravni organ, ki v primeru, da zahtevi ugodi, odloči tudi o vrnitvi nadomestnih nepremičnin ali plačilu odškodnine z zakonitimi zamudnimi obrestmi. Če je vrednost prej navedenih nepremičnin sporna zaradi povečanja ali zmanjšanja vrednosti, upravni organ napoti stranki na sodišče, ki o plačilu in odmeri odškodnine odloča v nepravdnem postopku.

113. člen

(ukinitve služnosti v javno korist in pravice uporabe)

Če se izkaže, da pravica začasne uporabe iz 109. člena ali služnost v javno korist iz 110. člena tega zakona ni več nujno potrebna za izvedbo namena, zaradi katerega je bila ustanovljena, upravni organ na predlog lastnika oziroma upravičenca to pravico ukine z odločbo.

114. člen

(učinek odprave odločbe o razlastitvi)

Odločba o razlastitvi se na zahtevo razlaščenca odpravi, če razlastitveni upravičenec ne plača ali položi odškodnine oziroma ne zagotovi nadomestne nepremičnine v enem letu po:

1. izdaji odločbe o sporazumno določeni odškodnini oziroma nadomestilu;
2. sklenitvi sporazuma pred notarjem;
3. pravnomočni odločitvi o odmeri odškodnine na sodišču.

Četrty razdelek: KOMASACIJA

115. člen

(namen komasacije)

(1) Komasacija se uvede z namenom, da se z novim lastniškim stanjem omogoči racionalno načrtovanje in izvedba z občinskim lokacijskim načrtom predvidene prostorske ureditve.

(2) Komasacija se uvede na podlagi sprejetega programa priprave lokacijskega načrta.

116. člen

(uvedba komasacije)

(1) Komasacija se uvede, če to predlagajo lastniki zemljišč na območju lokacijskega načrta (v nadaljnjem besedilu: komasacijsko območje), ki imajo v lasti najmanj 67% površine zemljišč na predvidenem komasacijskem območju. Vsa zemljišča na območju predvidenega lokacijskega načrta se vključijo v komasacijski sklad.

(2) Predlogu za uvedbo komasacije je potrebno priložiti:

1. seznam parcel z njihovimi površinami na komasacijskem območju in seznam njihovih lastnikov oziroma imetnikov drugih stvarnih pravic. Če je v komasacijsko območje vključen le del parcele je potrebno to v predlogu posebej navesti ter v predlog vpisati površino tistega dela parcele, ki leži v predlaganem komasacijskem območju;
2. podatke o izvajalcu komasacije;
3. navedbo geodetskega podjetja, ki bo izvajalo tehnične naloge v zvezi s komasacijo;
4. finančno konstrukcijo pokrivanja stroškov komasacije.

(3) Izvajalec komasacije je pravna oseba, ki prevzame odgovornost, da po naročilu udeležencev komasacije organizira komasacijo in skrbi za njeno finančno izvedbo.

(4) Za postopek komasacije se uporabljajo predpisi o splošnem upravnem postopku, kolikor ta zakon ne določa drugače.

117. člen

(sklep o uvedbi komasacije)

(1) Komasacijo uvede za urejanje prostora pristojni občinski upravni organ (v nadaljnjem besedilu: občinski upravni organ) s sklepom. Zoper sklep je dovoljena pritožba, o kateri odloča župan.

(2) Sklep se vroči vsem strankam v komasacijskem postopku in pristojni geodetski upravi ter objavi na krajevno običajen način.

(3) Z izdajo sklepa o uvedbi komasacijskega postopka so na komasacijskem območju prepovedane gradnje, prepovedan promet z zemljišči, razen prodaje občini ali drugemu udeležencu komasacije, kakor tudi parcelacija, ki ni povezana z izvedbo komasacije. Prodaja zemljišč na komasacijskem območju in z njo povezana parcelacija je dopustna tudi tretjim osebam, če se s tem strinjajo vsi udeleženci komasacije.

(4) Ne glede na prepovedi iz tretjega odstavka so na komasacijskem območju dovoljena dela iz drugega odstavka 83. člena tega zakona oziroma parcelacija obodnih parcel komasacijskega območja.

118. člen

(udeleženci komasacijskega postopka)

(1) Udeleženci v komasacijskem postopku so lastniki zemljišč in osebe, ki izkažejo, da imajo na podlagi pravnega posla pravico vpisati se v zemljiško knjigo kot lastniki.

(2) Komasacijskega postopka se imajo pravico udeleževati tudi imetniki drugih stvarnih pravic na zemljiščih in osebe, ki izkažejo, da imajo na podlagi pravnega posla pravico vpisati se v zemljiško knjigo kot imetniki stvarnih pravic.

119. člen

(strokovna komisija)

Komasacijski postopek vodi strokovna komisija, ki jo imenuje občinski upravni organ. Komisijo sestavljajo najmanj trije člani, strokovnjaki s pravnega, urbanističnega in geodetskega področja.

120. člen

(komasacijski odbor)

(1) Udeleženci komasacijskega postopka izmed sebe izvolijo komasacijski odbor, ki zastopa njihove interese, pripravlja predloge in sodeluje pri pripravi predloga elaboratov v komasacijskem postopku.

(2) Če udeleženci komasacijskega postopka ne izvolijo komasacijskega odbora, komisija obravnava samo predloge in mnenja, ki jih podpiše več kot 30 odstotkov lastnikov zemljišč na komasacijskem območju in imajo v lasti najmanj 50 odstotkov površine zemljišč na tem območju.

121. člen

(ureditev mej)

(1) Če meje obodnih parcel komasacijskega območja niso dokončne ali so v komasacijsko območje vključeni le deli parcel, se po uvedbi komasacijskega postopka najprej uvede postopek za ureditev mej oziroma opravi parcelacija.

(2) Postopek ureditve mej in parcelacija se uvede na podlagi odločbe o dovolitvi pripravljalnih del, ki jo izda občinski upravni organ.

(3) Komasijski postopek se prekine do ureditve mej oziroma določitve mej v postopku parcelacije s pravomočno upravo ali sodno odločbo.

122. člen

(elaborat obstoječega stanja)

(1) Geodetsko podjetje po uvedbi komasacije oziroma po ureditvi mej izdelava elaborat obstoječega stanja komasijskega območja, ki vsebuje prikaz parcel, njihovih površin in vrednosti v skladu s 121. členom tega zakona. Glede površin parcel se upoštevajo podatki zemljiškega katastra.

(2) Izdelava elaborata iz prejšnjega odstavka je geodetska storitev v skladu z zakonom, ki ureja geodetsko službo.

(3) Elaborat iz prvega odstavka tega zakona se razgrne za najmanj 15 dni na sedežu občine. Sklep o razgrnitvi se objavi na krajevno običajen način. Če udeleženci v tem roku ne uveljavljajo ugovorov glede obstoječih mej parcel, ne morejo izpodbijati odločbe o komasaciji iz tega razloga. Udeleženec, ki ima ugovore glede parcelnih mej, kot so prikazane v elaboratu, lahko v času razgrnitve elaborata poda ugovor in vloži zahtevo za ureditev meje po zakonu, ki ureja zemljiški kataster. Če tega ne stori oziroma če kasneje umakne zahtevo ali predlog za ureditev meje pred sodiščem, se šteje, da ugovora ni uveljavljal.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka se postopek komasacije prekine do pravomočne ureditve mej.

123. člen

(predlog nove razdelitve zemljišč)

(1) Na pobudo strokovne komisije pripravi geodetsko podjetje v sodelovanju z izdelovalcem lokacijskega načrta in komasijskim odborom predlog elaborata nove razdelitve zemljišč.

(2) Predlog elaborata nove razdelitve zemljišč pristojni občinski upravni organ javno razgrne in obravnava v okviru javne razgrnitve predloga lokacijskega načrta za obravnavano območje, v skladu s 31. členom tega zakona. Na podlagi pripomb, danih med javno razgrnitvijo, pripravi geodetsko podjetje, v sodelovanju z občinskim upravnim organom in s komasijskim odborom, elaborat nove razdelitve zemljišč.

124. člen

(merila za novo razdelitev zemljišč)

(1) Pri razdelitvi zemljišč iz komasijskega sklada se upoštevajo naslednja merila:

1. vsak udeleženec komasacije dobi čimbolj zaokroženo zemljišče;

2. zemljišča se delijo tako, da je nova razdelitev zemljišč v skladu s predlogom prostorske ureditve obravnavanega območja;

3. vsak udeleženec komasacije dobi zemljišče, katerega vrednost je v razmerju do preostanka komasijskega sklada po izločitvi zemljišč iz 1. točke tega odstavka čimbolj enaka vrednosti vloženega zemljišča v razmerju do komasijske mase.

(2) Če so na zemljiščih zgrajeni objekti, se parcele ne smejo oblikovati tako, da bi objekt segal na območje dveh ali več parcel. Lastnik parcele, na kateri stoji objekt, mora dobiti iz komasijskega sklada isto ali novo parcelo, na kateri stoji ta objekt.

125. člen

(odločba o novi razdelitvi zemljišč)

(1) Odločbo o novi razdelitvi zemljišč izda občinski upravni organ.

(2) Z odločbo o novi razdelitvi zemljišč se:

1. določijo nove parcele z mejami, opredeljenimi z zemljiško-katastrskimi točkami in podatki o njihovih lastnikih;

2. odloči o pripombah in predlogih, danih med javno razgrnitvijo elaborata v komasijskem postopku;

3. določijo denarne odškodnine, poračun vrednosti zemljišča v skladu s 127. členom tega zakona in nove služnosti.

(3) Služnosti in realna bremena na zemljiščih komasijskega območja z dnem izdaje odločbe o novi razdelitvi zemljišč ugasnejo, ustanovijo pa se lahko nove, če je to potrebno za normalno rabo zemljišč. Ugasne tudi hipoteka in se vpiše na novem zemljišču, ki ga je dolжник pridobil iz komasijskega sklada.

(4) Zoper odločbo o novi razdelitvi zemljišč je dovoljena pritožba, o kateri odloča župan.

126. člen

(posamične odločbe in vpisi)

(1) V primeru velikega števila udeležencev se lahko posameznemu komasijskemu udeležencu vroči le tisti del odločbe, ki se nanaša nanj.

(2) Po vročitvi odločbe o novi razdelitvi zemljišč udeleženci komasacije prevzamejo posest na novih parcelah v skladu z odločbo.

(3) Lastninska pravica na novih parcelah se pridobi z vpisom v zemljiško knjigo. Vpis v zemljiško knjigo mora predlagati izvajalec komasacije najkasneje v 30 dneh po izvedbi komasacije.

127. člen

(poračun vrednosti)

(1) Lastnik, ki je iz komasijskega sklada prejel zemljišče, ki ima večjo vrednost od tistega, ki ga je vložil, mora razliko plačati v denarju.

(2) Lastniku, ki je iz komasijskega sklada prejel zemljišče manjše vrednosti, kot ga je vložil v komasijski sklad, se razlika plača v denarju iz sredstev iz prejšnjega odstavka.

(3) Poračun vrednosti iz prejšnjih dveh odstavkov izvede izvajalec komasacije iz tretjega odstavka 116. člena tega zakona.

128. člen

(oprostitev plačila davka)

Promet z zemljišči v okviru izvedbe komasacije je prost plačila davka na promet z nepremičninami.

129. člen

(financiranje)

(1) Sredstva za komasacijo zagotavljajo predlagatelji komasacije, razen če s pogodbo o izvedbi komasaciji ni določeno drugače.

(2) Z odločbo iz 125. člena tega zakona se ugotovijo skupni stroški komasacije in del stroškov, ki ga krijejo lastniki nepremičnin na komasijskem območju. Lastnikom, ki še niso prostovoljno zagotovili sredstev za izvedbo komasacije, se z odločbo naloži, da krijejo nepokrite stroške komasacije v sorazmerju s površino zemljišča, ki so ga dobili iz komasijskega sklada.

(3) Pogodbe za izvedbo komasacije sklepa izvajalec komasacije. Izvajalcu komasacije pripada plačilo v skladu s pogodbo, ki jo sklene z udeleženci, ki so predlagali komasacijo. Plačilo se vračuna v stroške komasacije.

130. člen

(vpis v zemljiški kataster)

(1) Po pravnomočnosti odločbe o novi razdelitvi zemljišč geodetska uprava vpiše na zahtevo občinskega upravnega organa nove parcele z novimi mejami v zemljiški kataster.

(2) V primeru ugotovitve nezakonitosti odločbe iz prejšnjega odstavka, v obnovljenem postopku ali v upravnem sporu, občinski upravni organ oziroma sodišče odmeri dodatne odškodnine in dodatne obveznosti plačila stroškov, ne more pa odpraviti odločbe in vzpostaviti prejšnjega parcelnega stanja.

131. člen

(pogodbena komasacija)

(1) Vsi lastniki parcel na določenem območju znotraj območja poselitve lahko sklenejo pogodbo o komasaciji.

(2) Pogodba o komasaciji mora vsebovati načrt novih parcel.

(3) Za izvedbo pogodbene komasacije morajo lastniki pridobiti komasacijsko dovoljenje, o katerem odloča občinski upravni organ. Zoper odločbo je dovoljena pritožba, o kateri odloča župan. Komasacijsko dovoljenje se izda, če je predvideno novo parcelno stanje v skladu s prostorskimi akti in drugimi predpisi.

132. člen

(podzakonski predpis)

Minister za prostor izda podrobnejši predpis o izvedbi komasacije.

Peti razdelek: **UKREPI PRI PRENOVI**

133. člen

(obveznosti na območju prenove)

(1) Lastniki nepremičnin na območju prenove so obvezani izvesti spremembe na svojih nepremičninah v skladu z lokacijskim načrtom, izdelanim za to območje po določbah tega zakona.

(2) Občina in lastniki nepremičnin na območju prenove se dogovorijo za soudeležbo pri izvedbi sprememb na nepremičninah, kar se uredi s pogodbo.

(3) Če se prenova financira z javnimi sredstvi, lahko občina v času trajanja prenove začasno omeji pravico uporabe nepremičnine. S pogodbo med lastnikom in občino se določi odškodnina lastniku zaradi motenja uporabe nepremičnine, lahko pa tudi višino in način povrnitve vloženih občinskih sredstev v prenovo njegove nepremičnine. V primeru, da je lastniku nepremičnina osnovni vir dohodka, mu mora občina povrniti izpad dohodka, ki nastane z omejitvijo pravice uporabe, kakor tudi njemu in njegovemu gospodinjstvu zagotoviti primerno začasno bivališče, če nepremičnino koristi za bivanje in je z začasno omejitvijo pravice uporabe nepremičnine onemogočeno bivanje v taki nepremičnini.

134. člen

(nove dejavnosti na območju prenove)

Če na območjih oziroma v objektih, ki so pomembni z vidika ohranjanja naravnih vrednot in kulturne dediščine, ni primerno ohranjati obstoječih dejavnosti, jim je treba s prenovo omogočiti druge dejavnosti, ki upoštevajo naravne vrednote in kulturno dediščino.

Četrti del: OPREMLJANJE ZEMLJIŠČ ZA GRADNJO

135. člen

(namen opremljanja)

(1) Opremljanje zemljišč za gradnjo (v nadaljnjem besedilu: opremljanje zemljišč) je gradnja komunalne infrastrukture, ki je potrebna, da se lahko prostorske ureditve oziroma objekti, načrtovani s prostorskim redom občine oziroma občinskim lokacijskim načrtom izvedejo in služijo svojemu namenu.

(2) Šteje se, da je zemljišče komunalno opremljeno, ko je komunalna infrastruktura, ki zagotavlja najmanj oskrbo s pitno vodo in energijo, odvajanje odpadkov in odstranjevanje odpadkov ter dostop na javno cesto, zgrajena in predana v upravljanje izvajalcu javne službe.

136. člen

(obveznost izgradnje komunalne infrastrukture)

Občina s prostorskim redom občine oziroma z občinskim lokacijskim načrtom določi katere objekte oziroma omrežja iz prejšnjega člena je treba zgraditi na posameznih ureditvenih območjih.

137. člen

(uporaba komunalne infrastrukture)

(1) Komunalna infrastruktura je lahko v javni ali zasebni lasti, razen grajenega javnega dobra, ki ne more biti v zasebni lasti.

(2) Komunalna infrastruktura v zasebni lasti so objekti, ki so po namenu in tehničnih značilnostih enaki javni infrastrukturi, vendar so v lasti posameznih fizičnih in pravnih oseb in namenjeni njihovi rabi.

(3) Grajeno javno dobro je namenjeno splošni rabi in ga lahko koristi vsak. Grajeno javno dobro se lahko odda za posebno rabo samo na podlagi javnega razpisa, izvedenega po predpisih o javnih naročilih, pri čemer posebna raba ne sme ovirati splošne rabe.

(4) Status grajenega javnega dobra se pridobi oziroma odvzame z odločbo v skladu z zakonom, ki ureja graditev objektov.

138. člen

(zagotavljanje opremljanja zemljišč)

(1) Gradnjo komunalne infrastrukture zagotavlja občina.

(2) Gradnjo komunalne infrastrukture, ki s prostorskim aktom ni namenjena javni rabi ter gradnjo priključkov na objekte in omrežja komunalne infrastrukture zagotavlja investitor oziroma lastnik objekta, ki ga priključuje.

(3) Gradnjo objektov in omrežij komunalne infrastrukture lahko občina s pogodbo odda fizični ali pravni osebi.

139. člen

(program opremljanja)

(1) Zemljišča se s komunalno infrastrukturo opremljajo na podlagi programa opremljanja.

(2) Program opremljanja se pripravi na podlagi prostorskega reda občine oziroma občinskega lokacijskega načrta. Če se program opremljanja pripravi na podlagi občinskega lokacijskega načrta, je program opremljanja sestavina prilog k temu načrtu.

(3) Program opremljanja oziroma njegove dopolnitve pripravi pristojni organ občinske uprave.

140. člen

(vsebina programa opremljanja)

(1) S programom opremljanja se uskladi gradnja objektov in omrežij komunalne infrastrukture, podrobneje določijo roki gradnje komunalne infrastrukture s pogoji priključevanja nanjo ter določijo tehnični pogoji opremljanja in finančna konstrukcija opremljanja.

(2) Program opremljanja določi tudi način izbora izvajalca gradnje komunalne infrastrukture ter z njo povezanih drugih ureditev v skladu z zakonom o javnih naročilih.

(3) Vlada na predlog ministra za prostor podrobneje določi vsebino programa opremljanja.

141. člen

(sprejem programa opremljanja)

Program opremljanja sprejme ali zavrne pristojni organ občine. Program lahko zavrne le, če ni v skladu s predpisi oziroma če stroški niso prikazani realno.

142. člen

(financiranje komunalne infrastrukture)

Komunalna infrastruktura se financira iz proračuna občine, iz sredstev fizičnih in pravnih oseb, ki sklenejo pogodbo o opremljanju in iz drugih virov.

143. člen

(komunalni prispevek)

(1) Komunalni prispevek je plačilo dela stroškov opremljanja zemljišč z lokalno komunalno infrastrukturo, ki ga zavezanec za plačilo komunalnega prispevka plača občini.

(2) Komunalni prispevek se določi na podlagi programa opremljanja glede na stopnjo opremljenosti zemljišč s komunalno infrastrukturo in drugo infrastrukturo ter glede na priključno moč in zmogljivost komunalne infrastrukture v poselitvenih območjih. S plačilom komunalnega prispevka občina jamči zavezancu, da mu je omogočen priključek na lokalno komunalno infrastrukturo oziroma, da bo ta v določenem roku in obsegu, kot to določa program opremljanja, zgrajena in bo nanjo lahko svoj objekt priključil.

(3) Komunalni prispevek odmeri pristojni organ občinske uprave z odločbo. Zoper odločbo je dovoljena pritožba, o kateri odloča župan.

144. člen

(zavezanec za komunalni prispevek)

Zavezanec za plačilo komunalnega prispevka je investitor oziroma lastnik objekta, ki se na novo priključuje na objekte in omrežja lokalne komunalne infrastrukture, ali ki povečuje priključno moč obstoječih priključkov.

145. člen

(pogodba)

Ob plačilu komunalnega prispevka ima zavezanec iz prejšnjega člena pravico zahtevati sklenitev pogodbe z občino o medsebojnih obveznostih v zvezi s priključevanjem objekta na lokalno komunalno infrastrukturo. Pogodba vsebuje zlasti rok za priključitev objekta na lokalno komunalno infrastrukturo in tehnične pogoje priključevanja.

146. člen

(cena komunalno opremljenega zemljišča)

(1) Cena komunalno opremljenega zemljišča se določi na podlagi tržne vrednosti zemljišča, ugotovljene po kriteriju dejanske rabe, in stroškov gradnje komunalne infrastrukture po programu opremljanja.

(2) Minister za prostor določi merila za oblikovanje cene komunalno opremljenega zemljišča ter za odmero komunalnega prispevka.

(3) Občina lahko v skladu s predpisom iz prejšnjega odstavka določi podrobnejša merila za odmero komunalnega prispevka.

Peti del: SISTEM ZBIRK PROSTORSKIH PODATKOV IN POROČILO O STANJU NA PODROČJU UREJANJA PROSTORA

147. člen

(sistem zbirk prostorskih podatkov)

(1) Za potrebe spremljanja stanja na področju urejanja prostora vodijo država in občine sistem zbirk prostorskih podatkov.

(2) Sistem zbirk prostorskih podatkov vsebuje zbirke podatkov iz tega zakona in druge zbirke podatkov v zvezi z urejanjem prostora, ki jih določi zakon ali odlok lokalne skupnosti.

(3) Sistem zbirk podatkov temelji na medsebojno primerljivih in povezljivih zbirkah geodetskih, evidenčnih in drugih podatkov, usklajenih s statističnimi zbirkami podatkov.

(4) Minister za prostor predpiše podrobnejša navodila o vsebini in načinu vodenja sistema zbirk podatkov, o povezljivosti podatkov in o pogojih za računalniški dostop do zbirk podatkov ter o izdajanju podatkov iz njih.

148. člen

(obveznosti nosilcev urejanja prostora)

Nosilci urejanja prostora so dolžni med seboj izmenjivati podatke in ministrstvu za prostor oziroma organom v njegovi sestavi posredovati njihove akte in druge predpise s predpisanimi podatki, ki se nanašajo na urejanje prostora, v predpisani obliki, pri čemer mora biti zagotovljena sledljivost sprememb podatkov, ki se v zbirkah iz tega zakona medsebojno povezujejo.

149. člen

(zbirka pravnih režimov)

(1) Zbirka pravnih režimov prikazuje prostorske akte in podatke iz drugih aktov, ki predpisujejo ureditve, ukrepe in omejitve v prostoru.

(2) Zbirka pravnih režimov se prikazuje v zemljiškem katastru in je povezljiva s katastrom stavb.

(3) Zbirko pravnih režimov vzpostavi in v sodelovanju z občinami vodi ministrstvo za prostor.

(4) Minister za prostor v soglasju z ministri, v delovna področja katerih sodi vsebina in vodenje zbirke pravnih režimov, podrobneje predpiše vsebino in način vodenja te zbirke, njeno povezljivost in dostop do zbirke.

150. člen

(zbirka podatkov o upravnih aktih)

(1) Zbirka podatkov o upravnih aktih vsebuje podatke iz upravnih aktov, ki se nanašajo na gradnje.

(2) Zbirko podatkov iz tega člena vodi ministrstvo za prostor, vnos podatkov vanjo pa izvajajo za izdajo upravnih aktov pristojni upravni organi.

(3) Zbirka podatkov se vodi v zemljiškem katastru in katastru stavb kot gostujoči podatek.

(4) Minister za prostor podrobneje predpiše vsebino in način vodenja zbirke podatkov o upravnih aktih, povezljivost podatkov in dostop do te zbirke.

151. člen

(zbirka podatkov o dejanski rabi prostora)

(1) Zbirka podatkov o dejanski rabi so podatki o dejanski rabi prostora po predpisih, ki urejajo evidentiranje nepremičnin, podrobnejši podatki o dejanski rabi, ki se vodijo na podlagi drugih zakonov ter podatki o omrežjih in objektih gospodarske javne infrastrukture.

(2) Minister za prostor podrobneje predpiše vsebino in način vodenja zbirke podatkov o dejanski rabi prostora, povezljivosti podatkov in dostop do zbirke podatkov.

(3) Podrobnejšo delitev dejanske rabe prostora predpišejo resorni ministri v soglasju z ministrom za prostor.

152. člen

(podatki o omrežjih in objektih gospodarske javne infrastrukture)

(1) Podatki o omrežjih in objektih gospodarske javne infrastrukture iz prejšnjega člena se vodijo v katastru gospodarske javne infrastrukture na podlagi podatkov o že zgrajenih omrežjih in objektih gospodarske javne infrastrukture in podatkov, ki jih posredujejo investitorji po končani gradnji.

(2) Zbirne podatke o vrstah in legi omrežij in objektov gospodarske javne infrastrukture vodi, v topografski bazi povezljivo z zemljiškim katastrom, za geodetske zadeve pristojni organ na podlagi podatkov, evidentiranih v katastru gospodarske javne infrastrukture. Vsaka sprememba podatkov v katastru gospodarske javne infrastrukture, ki pomeni tudi spremembo podatka v topografski bazi, se evidentira in posreduje za geodetske zadeve pristojnemu organu v roku treh mesecev od njenega nastanka.

(3) Vodenje katastra iz prvega odstavka tega člena zagotavljajo občine in ministrstva, v katerih delovno področje sodijo posamezna omrežja in objekti gospodarske javne infrastrukture.

(4) Če občina ne zagotovi zbirnih podatkov o vrstah ter legi obstoječih omrežij in objektov gospodarske javne infrastrukture iz svoje pristojnosti, na njen račun pridobi te podatke za geodetske zadeve pristojni organ na podlagi posebnega programa, ki ga sprejme vlada.

(5) Meritve za evidentiranje omrežij in objektov gospodarske javne infrastrukture opravlja podjetje, ki ima s pogodbo o zaposlitvi, pogodbo o delu v skladu z obligacijskimi razmerji, preko kooperacije ali na drug zakonit način zagotovljeno sodelovanje odgovornega geodeta.

(6) Za vodenje katastra gospodarske javne infrastrukture se uporabljajo identifikacijske oznake, ki jih določi za geodetske zadeve pristojni organ.

(7) Minister za prostor podrobneje predpiše način vzpostavitve in vodenja katastra gospodarske javne infrastrukture in zbirnih podatkov o omrežjih in objektih gospodarske infrastrukture, povezljivost podatkov in način določanja identifikacijskih oznak.

(8) Vsebinsko katastra javne gospodarske infrastrukture za posamezne vrste omrežij in objektov gospodarske javne infrastrukture podrobneje predpišejo pristojni ministri v soglasju z ministrom za prostor.

153. člen

(javnost zbirk podatkov)

(1) Zbirke podatkov, ki niso opremljeni s stopnjo zapornosti oziroma tega ne omejujejo drugi predpisi, so javne.

(2) Vsakdo ima v skladu z zakonom in proti plačilu takse pravico vpogleda v podatke oziroma pridobiti podatke iz zbirke podatkov, pri čemer državni organi in organi lokalnih skupnosti niso zavezani plačilu takse.

(3) Vpogled v zbirke podatkov se ne evidentira.

(4) V skladu in pod pogoji, ki jih določajo predpisi o evidentiranju nepremičnin, je možen tudi vpogled ali pridobivanje podatkov zemljiškega katastra in katastra stavb, evidence državne meje in registra prostorskih enot, povezanih s podatki iz zbirk podatkov.

154. člen

(podatki o nepremičninah in lastnikih)

Nosilci urejanja prostora imajo za pripravo prostorskih aktov, za upravne postopke in za vodenje zbirk podatkov pravico vpogleda in pravico pridobitve podatkov iz evidenc o nepremičninah in njihovih lastnikih, vključno z osebnimi podatki, ki se vodijo v zemljiškem katastru, katastru stavb in zemljiški knjigi. Pravica zajema tudi pravico do podatkov iz evidence o državni meji in registru prostorskih enot, vključno z računalniškim dostopom do podatkov.

155. člen

(poročilo o stanju na področju urejanja prostora)

(1) Vlada državnemu zboru vsake štiri leta predstavi poročilo o stanju na področju urejanja prostora, ki ga pripravi ministrstvo za prostor. Poročilo vsebuje analizo stanja in trendov prostorskega razvoja, analizo izvajanja strategije prostorskega razvoja Slovenije ter drugih državnih in skupnih prostorskih aktov ter predloge za nadaljnji prostorski razvoj države, vključno s predlogi za spremembe in dopolnitve strategije prostorskega razvoja Slovenije ter drugih državnih predpisov v zvezi z urejanjem prostora.

(2) Lokalne skupnosti vsake štiri leta sprejmejo poročilo o stanju na področju urejanja prostora na njihovem območju s smiselno vsebino iz prejšnjega odstavka in ga objavijo na krajevno običajen način.

(3) Vlada na predlog ministra za prostor predpiše vsebinsko poročila o stanju na področju urejanja prostora ter obvezne minimalne enotne kazalnike na državnem nivoju in lokalnem nivoju ter druge zahteve v zvezi s spremljanjem stanja na področju urejanja prostora.

Šesti del: OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI NA PODROČJU PROSTORSKEGA NAČRTOVANJA

156. člen

(pogoji za opravljanje dejavnosti prostorskega načrtovanja)

(1) Zaradi zagotavljanja kakovosti in smotnosti ureditev v prostoru, je opravljanje dejavnosti na področju prostorskega načrtovanja v javnem interesu.

(2) Pri opravljanju dejavnosti na področju prostorskega načrtovanja je potrebno upoštevati zlasti strokovna dognanja in strokovne standarde prostorskega načrtovanja, kulturno ustvarjalni in tehnični vidik oblikovanja prostora ter ohranjanja prostorskih kvalit, kakor tudi družbene, ekonomske, okoljske in tehnološke vidike urejanja prostora ter temeljne cilje, določene v 3. členu tega zakona.

(3) Zaradi zagotavljanja javnega interesa in interesa naročnikov ter metodološke enotnosti strokovnega dela so pogoji za prostorsko načrtovanje povezani s pogoji za projektiranje arhitekture in krajinske arhitekture ter z merili za kakovostno opravljanje drugih strokovnih opravil, povezanih s prostorskim načrtovanjem.

157. člen

(predmet prostorskega načrtovanja)

Predmet prostorskega načrtovanja po tem zakonu, ki se opravlja na trgu storitev, je izdelava posameznih sestavin strategije prostorskega razvoja Slovenije oziroma strategije

prostorskega razvoja občine, izdelava predlogov regionalne zasnove prostorskega razvoja, urbanistične in krajinske zasnove, prostorskega reda občine ter državnega oziroma občinskega lokacijskega načrta.

158. člen

(pooblaščen prostorski načrtovalec)

(1) Predloge prostorskih aktov iz prejšnjega člena oziroma njihove posamezne sestavine lahko izdeluje posameznik, ki ima pridobljen status pooblaščenega prostorskega načrtovalca in izpolnjuje pogoje iz zakona, ki ureja graditev objektov.

(2) Prostorski načrtovalec ne more opravljati dejavnosti v zvezi z nakupom in posredovanjem nepremičnin.

(3) Posamezne strokovne podlage za prostorske akte lahko izdelujejo tudi ustrezno usposobljene fizične ali pravne osebe.

159. člen

(odgovorni vodja izdelave predloga prostorskega akta)

(1) Pravna oziroma fizična oseba, ki prevzame v izdelavo predlog prostorskega akta, mora pred začetkom izdelave predloga prostorskega akta imenovati odgovornega vodjo izdelave predloga prostorskega akta (v nadaljnjem besedilu: odgovorni vodja).

(2) Odgovorni vodja je lahko posameznik, ki v skladu s predpisi o graditvi objektov izpolnjuje pogoje za pridobitev statusa pooblaščenega prostorskega načrtovalca.

(3) Odgovorni vodja je odgovoren za vsako sestavino predloga prostorskega akta, kakor tudi, da posamezne sestavine prostorske dokumentacije izdelajo ustrezni strokovnjaki.

(4) Odgovorni vodja mora vsako zaključeno sestavino predloga prostorskega akta, ki jo izdela posameznik iz prejšnjega odstavka, potrditi s svojim podpisom in identifikacijsko številko, s čimer jamči, da je predlog prostorskega akta pripravljen v skladu s predpisi.

160. člen

(pogoji za tuje pravne in fizične osebe)

(1) Tuje pravne osebe in njihove podružnice v Republiki Sloveniji lahko ob pogoju pravne in dejanske vzajemnosti opravljajo dejavnost prostorskega načrtovanja, če izpolnjujejo tudi pogoje iz 158. člena.

(2) Tuja fizična oseba lahko ob pogoju pravne in dejanske vzajemnosti nastopa kot odgovorni vodja izdelave predloga prostorskega akta, če:

1. izkaže, da v državi, katere državljan je, izpolnjuje pogoje za opravljanje dejavnosti prostorskega načrtovanja,

2. če z ustrezno listino izkaže, da v državi, katere državljan je, ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev ali da ji v tej isti državi ni bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, razen če je veljavnost tega ukrepa že potekla in

3. če je v času, ko nastopa kot odgovorni vodja, pri pristojni poklicni zbornici vpisana v imenik pooblaščenih arhitektov.

161. člen

(občinski urbanist)

(1) Zaradi zagotavljanja strokovnosti in zakonitosti opravljanja nalog urejanja prostora iz 12. člena tega zakona mora imeti občina službo za urejanje prostora oziroma mora zagotoviti sodelovanje najmanj ene osebe, ki izpolnjuje pogoje za pooblaščenega prostorskega načrtovalca po zakonu,

ki ureja graditev objektov (v nadaljnjem besedilu: občinski urbanist).

(2) Poleg nalog iz prejšnjega odstavka občinski urbanist opravlja tudi naslednje naloge s področja urejanja prostora:

– skrbi za strokovnost in popolnost gradiv, ki jih obravnava občinski svet,

– svetuje županu v zadevah urejanja prostora,

– koordinira strokovne naloge, ki jih za občino opravljajo pravne in fizične osebe.

(3) Občinski urbanist ne sme v občini, kjer opravlja naloge občinskega urbanista, nastopati kot izdelovalec predlogov prostorskih aktov iz prvega odstavka 158. člena tega zakona in tudi ne izdelovati projektne dokumentacije, na podlagi katere bi se v občini, za katero nastopa kot občinski urbanist, gradili objekti, lahko pa pri takšni gradnji nastopa kot odgovorni nadzornik, če izpolnjuje z zakonom, ki ureja graditev objektov, predpisane pogoje za odgovornega nadzornika.

Sedmi del: NADZORSTVO IN KAZENSKE DOLOČBE

162. člen

(nadzorstvo)

(1) Nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ki se nanašajo na geodetske storitve (163. člen), opravljajo geodetski inšpektorji inšpektorata v sestavi ministrstva za prostor.

(2) Nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ki se nanašajo na ravnanja prostorskih načrtovalcev (165. in 166. člen), opravljajo gradbeni inšpektorji, ki izpolnjujejo pogoje za pooblaščenega prostorskega načrtovalca.

163. člen

(prekrški v zvezi z geodetskimi storitvami)

(1) Z denarno kaznijo od 300.000 do 3.000.000 tolarjev se kaznuje pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik, ki po določbah predpisov o geodetski dejavnosti nastopa kot geodetsko podjetje, če izvaja parcelacijo v nasprotju s parcelacijskim načrtom ali v nasprotju z načrtom novih parcel iz pogodbene komasacije (131. člen tega zakona), kakor tudi, če izdela parcelacijski načrt v nasprotju s prostorskim redom občine.

(2) Z denarno kaznijo od 90.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba geodetskega podjetja, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

164. člen

(prekrški odgovornih oseb javne uprave)

(1) Z denarno kaznijo od 90.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ministrstva, organa v njegovi sestavi oziroma upravnega organa občine ali druge lokalne skupnosti:

1. če potrdi strategijo prostorskega razvoja občine oziroma prostorski red občine, ki ni v skladu z zahtevami iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona,

2. če objavi in izvaja prostorski akt v nasprotju s 70. in 71. členom tega zakona,

3. če izda lokacijsko informacijo v nasprotju s prostorskim aktom (80. člen tega zakona),

4. če ne vodi zbirk podatkov v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi,

5. če ne zagotovi zbirnih podatkov o omrežjih in objektih gospodarske javne infrastrukture.

(2) Z denarno kaznijo od 90.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba občine oziroma odgovorna oseba nosilca javnih pooblastil, če ministrstvu za prostor oziroma organom v njegovi sestavi ne posreduje aktov in drugih predpisov v skladu s 148. členom tega zakona.

(3) Z denarno kaznijo od 90.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje občinski urbanist, če v občini, kjer dela, nastopa kot izdelovalec predlogov prostorskih aktov ali če izdeluje projektno dokumentacijo, na podlagi katere se v občini, za katero nastopa kot občinski urbanist, gradi objekt (tretji odstavek 161. člena).

165. člen

(prekrški prostorskega načrtovalca)

(1) Z denarno kaznijo od 300.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki po določbah tega zakona nastopa kot prostorski načrtovalec:

1. če kot domača pravna ali fizična oseba opravlja dejavnost prostorskega načrtovanja, pa ne izpolnjuje s tem zakonom predpisanih pogojev (158. člen);

2. če kot tuja pravna oseba ali njena podružnica opravlja dejavnost prostorskega načrtovanja, pa ne izpolnjuje s tem zakonom predpisanih pogojev (prvi odstavek 160. člena)

3. če ne imenuje odgovornega vodje oziroma če za odgovornega vodjo imenuje posameznika, ki ne izpolnjuje pogojev za odgovornega vodjo (159. člen);

4. če za odgovornega vodjo imenuje posameznika, ki je tuja fizična oseba in ne izpolnjuje s tem zakonom predpisanih pogojev (drugi odstavek 160. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 300.000 do 1.500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot prostorski načrtovalec in stori katero izmed dejanj iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 60.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba prostorskega načrtovalca, ki stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

166. člen

(prekrški odgovornega vodje)

Z denarno kaznijo od 90.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik:

1. če nastopa kot odgovorni vodja, pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev (159. člen);

2. če kot tuja fizična oseba nastopa kot odgovorni vodja, pa ne izpolnjuje s tem zakonom predpisanih pogojev (160. člen).

Osmi del: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

167. člen

(podzakonski predpisi)

(1) Vlada sprejme podzakonski predpis iz 14. člena tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Minister za prostor izda podzakonske predpise iz 18. člena tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Vlada oziroma minister za prostor sprejme podzakonske predpise iz 80., 132., 140., 146., 147., 149., 150., 151., 152. in 155. člena tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

168. člen

(pokrajine)

(1) S konstituiranjem pokrajin le-te prevzamejo načrtovanje prostorskih ureditev in druge naloge urejanja prostora regionalnega pomena, ki bodo v skladu z zakonom v pristojnosti pokrajin.

(2) Dokler pokrajine niso konstituirane, država in občine oziroma njihove interesne zveze skupaj načrtujejo prostorske ureditve regionalnega pomena.

169. člen

(obveznosti vlade)

(1) Vlada predloži strategijo prostorskega razvoja Slovenije v sprejem državnemu zboru najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(2) Vlada sprejme prostorski red Slovenije najpozneje v enem letu po sprejemu strategije prostorskega razvoja Slovenije.

170. člen

(veljavnost državnih prostorskih aktov)

(1) Do uveljavitve strategije prostorskega razvoja Slovenije ostanejo v veljavi prostorske sestavine dolgoročnega plana Republike Slovenije za obdobje od 1986 leta do leta 2000 in prostorske sestavine srednjeročnega družbenega plana Republike Slovenije za obdobje od 1986 leta do leta 1990 (v nadaljnjem besedilu: prostorski plan Slovenije).

(2) Po uveljavitvi tega zakona ostanejo v veljavi prostorski izvedbeni načrti, sprejeti na podlagi 41. člena in 45. a do 45. j člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 3/91, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97 in 9/2001 – ZPPreb, v nadaljnjem besedilu: ZUN) ter na podlagi zakona o ureditvi določenih vprašanj v zvezi z graditvijo objektov na mejnih prehodih (Uradni list RS, št. 111/2001).

(3) Začeti postopki za spremembe in dopolnitve prostorskega plana Slovenije in začeti postopki za spremembe prostorskih izvedbenih načrtov iz prejšnjih odstavkov se nadaljujejo in končajo po določbah tega zakona, pri čemer se ne upoštevajo določbe o prostorski konferenci.

171. člen

(veljavnost občinskih prostorskih aktov)

(1) Prostorske sestavine občinskega dolgoročnega plana za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in prostorske sestavine srednjeročnega družbenega plana za obdobje od 1986 leta do leta 1990 (v nadaljnjem besedilu: prostorske sestavine) veljajo največ tri leta po uveljavitvi strategije prostorskega razvoja Slovenije.

(2) Do uveljavitve strategije prostorskega razvoja Slovenije lahko občine pripravljajo in sprejemajo spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin občine v skladu s prostorskim planom Slovenije.

(3) Postopki o pripravi in sprejemu sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo in končajo po določbah tega zakona, pri čemer se ne uporabljajo določbe o prostorski konferenci.

(4) Občine pričnejo s pripravo strategije prostorskega razvoja občine po uveljavitvi strategije prostorskega razvoja Slovenije, s pripravo prostorskega reda občine pa po uveljavitvi prostorskega reda Slovenije v skladu s tem zakonom in ju morajo sprejeti najkasneje v 3 letih po sprejemu strategije prostorskega razvoja Slovenije.

172. člen

(ugotavljanje skladnosti)

(1) Določbe 69., 70. in 71. člena tega zakona se pričnejo uporabljati po sprejemu strategije prostorskega razvoja občine.

(2) Do uveljavitve strategije prostorskega razvoja Slovenije vlada ugotavlja usklajenost osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin z obveznimi izhodišči iz prostorskega plana Slovenije. O morebitni neusklajenosti občino obvesti najkasneje v 45 dneh in ji naloži odpravo ugotovljenih neskladij.

(3) Če občina osnutka prostorskih sestavin ne pošlje vladi oziroma če sprejme neusklajene prostorske sestavine, le te niso podlaga za pripravo izvedbenih aktov in za druge ukrepe po tem zakonu.

173. člen

(veljavnost prostorskih ureditvenih pogojev)

(1) Prostorski ureditveni pogoji iz 25. člena ZUN prenehajo veljati z dnem uveljavitve prostorskega reda občine, najkasneje pa tri leta po uveljavitvi strategije prostorskega razvoja Slovenije.

(2) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za prostorske ureditvene pogoje iz 16. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list RS, št. 18/93 in 47/93, v nadaljnjem besedilu: ZUN-ČG), ki do dne uveljavitve tega zakona še niso sprejeti.

(3) Prostorski ureditveni pogoji iz prejšnjega odstavka, ki do uveljavitve tega zakona niso sprejeti, se sprejmejo kot sestavina prostorskega reda Slovenije.

174. člen

(veljavnost občinskih prostorskih izvedbenih načrtov)

(1) Ob sprejemu prostorskega reda občine občinski svet z odlokom ugotovi, kateri prostorski izvedbeni načrti, sprejeti na podlagi ZUN ter zazidalni načrti, sprejeti na podlagi zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) oziroma njihove posamezne sestavine so bodisi v nasprotju s strategijo prostorskega razvoja občine ali prostorskim redom občine, bodisi so že izvedeni. Če občina ugotovi, da je občinski prostorski izvedbeni načrt že izveden, kakor tudi, da je v celoti ali v posameznih delih neskladen s strategijo prostorskega razvoja občine in prostorskim redom občine, ga v celoti oziroma v neskladnem delu z navedenim odlokom razveljavi.

(2) Če občina v roku iz prejšnjega odstavka ne sprejme odloka o ugotovitvi skladnosti, se občinski prostorski izvedbeni načrt ne sme izvajati.

(3) Občinski prostorski izvedbeni načrti in zazidalni načrti iz prvega odstavka tega člena, ki so skladni s strategijo prostorskega razvoja občine in prostorskim redom občine, veljajo najdalj deset let od uveljavitve prostorskega reda občine.

175. člen

(občinski prostorski izvedbeni akti – dokončanje začelih postopkov)

Začeti postopki za spremembe in dopolnitve občinskih prostorskih izvedbenih aktov se po uveljavitvi tega zakona nadaljujejo in končajo po določbah tega zakona, pri čemer se ne upoštevajo določbe o prostorski konferenci.

176. člen

(prostorski izvedbeni akti – drugi predpisi)

Z dnem uveljavitve tega zakona se za prostorske planske akte, ki jih navajajo drugi predpisi, štejejo, v skladu z 21. členom tega zakona, strateški prostorski akti, za prostorske izvedbene akte pa izvedbeni prostorski akti.

177. člen

(dokončanje upravnih postopkov)

(1) Postopki za odmero komunalnega prispevka, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po dotlej veljavnih predpisih.

(2) Razlastitveni postopki, ki do uveljavitve tega zakona niso pravnomočno končani, se končajo po dotlej veljavnih predpisih.

(3) Postopki za določitev odškodnine, začeti po določbah zakona o razlastitvi in prisilnem prenosu nepremičnin v družbeni lastnini (Uradni list SRS, št. 5/80, 30/87 in 20/89, Uradni list RS, št. 40/90 – odločba US) se po uveljavitvi tega zakona končajo po dotlej veljavnih predpisih.

178. člen

(zbirke podatkov)

(1) Najkasneje v dveh letih po izdaji predpisov iz 147., 149., 150., 151., 152. in 155. člena tega zakona država in občine zagotovijo tehnične možnosti za vzpostavitev sistema zbirk prostorskih podatkov.

(2) Nosilci urejanja prostora vzpostavijo in pričnejo voditi prostorske podatke po določbah tega zakona najkasneje v dveh letih po roku iz prejšnjega odstavka.

179. člen

(prenehanje veljavnosti zakonov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. zakon o urejanju prostora (Uradni list SRS, št. 18/84 in 15/89);

2. zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 3/91, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97 in 9/2001 – ZPPreb);

3. zakon o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90 in 85/2000);

4. zakon o katastru komunalnih naprav (Uradni list SRS, št. 26/74 in 42/86);

5. zakon o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97), razen v delu, kolikor se nanaša na urejanje grajenega javnega dobra ter določbe prve alineje 56. člena, v delu, ki se nanaša na nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča.

(2) Ne glede na določbe 5. točke prejšnjega odstavka se do uveljavitve predpisa iz drugega odstavka 146. člena tega zakona, s katerimi se določi način izračuna komunalnega prispevka, komunalni prispevek odmerja po dotlej veljavnih predpisih. Po preteku dveh let od sprejema predpisa iz tretjega odstavka 140. člena tega zakona predstavlja osnovo za odmero komunalnega prispevka program opremljanja, pripravljen v skladu s tem predpisom.

(3) Ne glede na določbe iz 5. točke prvega odstavka se določbe 2. člena zakona o stavbnih zemljiščih uporabljajo do dokončanja denacionalizacijskih postopkov.

(4) Ne glede na določbe 2. točke prvega odstavka tega člena se vračilo ostanka depozita iz 15. člena ZUN-ČG izvede po predpisih, veljavnih do dne uveljavitve tega zakona.

180. člen

(nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča)

(1) Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča se do posebne zakonske ureditve plačuje po predpisih, veljavnih na dan uveljavitve tega zakona, pri čemer se določbe prve alineje 56. člena zakona o stavbnih zemljiščih uporabljajo za tista stavbna zemljišča, ki jih kot taka določa zakon, ki ureja graditev objektov.

(2) Za stavbno zemljišče se po tem zakonu šteje gradbena parcela po predpisih o graditvi objektov.

181. člen

(vrednotenje nepremičnin)

Do uveljavitve standardov za tržno vrednotenje nepremičnin, ki jih izda minister, pristojen za posredovanje pri prometu z nepremičninami, se za vrednotenje nepremičnin iz 105. člena tega zakona uporabljajo strokovni standardi, ki jih določajo predpisi o revidiranju.

182. člen

(sodelovanje pri pripravi prostorskih aktov)

(1) Pogoji, zahteve, usmeritve in smernice, ki jih v skladu z zakonom dajejo za pripravo prostorskega akta nosilci urejanja prostora iz 29. člena tega zakona, se po tem zakonu štejejo kot smernice za pripravo prostorskega akta in se dajejo na način in pod pogoji, kot jih določa ta zakon.

(2) Soglasja, ki jih zakoni določajo k prostorskim aktom, se po tem zakonu štejejo za mnenja iz 33. člena tega zakona.

183. člen

(opravljanje dejavnosti)

Pravne ali fizične osebe, ki z dnem uveljavitve tega zakona izpolnjujejo pogoje za opravljanje dejavnosti urbanističnega načrtovanja po določbah drugega odstavka 69. člena ZUN, nadaljujejo z delom kot prostorski načrtovalci iz 158. člena tega zakona.

184. člen

(začetek izvajanja aktivne zemljiške politike)

Določbe 13. člena tega zakona se pričnejo uporabljati, ko Stanovanjski sklad Republike Slovenije dopolni splošne akte o svojem poslovanju za izvajanje nalog iz navedenega člena.

185. člen

(gradnja na kmetijskih zemljiščih)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe 8. člena zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 59/96).

186. člen

(urejanje prostora v zakonu o živinoreji)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati določba prvega odstavka 10. člena zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/2002).

187. člen

(obveznost zagotovitve sodelovanja občinskega urbanista)

Občine morajo zagotoviti sodelovanje občinskega urbanista iz 161. člena tega zakona v dveh letih po uveljavitvi tega zakona.

188. člen

(uskladitev z zakonom pri opravljanju dejavnosti prostorskega načrtovanja)

Pravne in fizične osebe, ki po določbah tega zakona nastopajo kot prostorski načrtovalec, morajo ustanovitvene in druge akte uskladiti z določbami tega zakona v enem letu po njegovi uveljavitvi.

189. člen

(pristojna poklicna zbornica)

(1) Pristojna poklicna zbornica po določbah tega zakona je Zbornica za arhitekturo in prostor Slovenije, ustanovljena v skladu s predpisi o graditvi objektov.

(2) Če z dnem, ko se začne z uporabo tega zakona, Zbornica za arhitekturo in prostor Slovenije še ni ustanovljena, se kot pristojna poklicna zbornica po določbah tega zakona šteje Inženirska zbornica Slovenije, ustanovljena na podlagi 100.a člena zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 34/84 in 29/86, Uradni list RS, št. 59/96, 45/99 in 52/2000).

190. člen

(uporaba izvršilnih predpisov)

Do izdaje izvršilnih predpisov na podlagi tega zakona se uporabljajo, kolikor niso z njim v nasprotju:

1. navodilo o vsebini in metodologiji izdelave strokovnih podlag in prostorskih sestavin planskih aktov občin (Uradni list SRS, št. 20/85);

2. navodilo za določanje in prikazovanje potreb obrambe in zaščite v prostorskih planih (Uradni list RS, št. 23/93);

3. navodilo o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorskih izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 14/85);

4. navodilo o vodenju kataloga podatkov in evidenc o naravnih lastnostih prostora in o vodenju evidenc dejanske rabe prostora (Uradni list SRS, št. 19/86);

5. navodilo za vodenje evidence o predpisanem varovanju prostora in o omejitvah pri posegih v prostor (Uradni list SRS, št. 27/85);

6. pravilnik o evidenci stavbnih zemljišč (Uradni list SRS, št. 11/88);

7. pravilnik o vsebini geodetskih podlag za pripravo prostorskih izvedbenih aktov (Uradni list SRS, št. 17/85);

8. navodilo za izračun komunalnega prispevka (Uradni list RS, št. 4/99);

9. navodilo o vsebini programa opremljanja stavbnih zemljišč (Uradni list RS, št. 4/99);

10. navodilo o tem, kaj se šteje za sekundarno, primarno in magistralno omrežje komunalnih in drugih objektov in naprav (Uradni list SRS, št. 27/85);

11. pravilnik o izdelavi in vzdrževanju katastra komunalnih naprav (Uradni list SRS, št. 25/76).

191. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. januarja 2003.

Št. 800-01/89-1/20

Ljubljana, dne 27. novembra 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

5387. Zakon o graditvi objektov (ZGO-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o graditvi objektov**

Razlašam zakon o graditvi objektov (ZGO-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 29. novembra 2002.

Št. 001-22-155/02

Ljubljana, dne 10. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N**O GRADITVI OBJEKTOV (ZGO-1)****Prvi del: SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

(področje uporabe)

(1) Ta zakon ureja pogoje za graditev vseh objektov, določa bistvene zahteve in njihovo izpolnjevanje glede lastnosti objektov, predpisuje način in pogoje za opravljanje dejavnosti, ki so v zvezi z graditvijo objektov, ureja organizacijo in delovno področje dveh poklicnih zbornic, ureja inšpekcijsko nadzorstvo, določa sankcije za prekrške, ki so v zvezi z graditvijo objektov ter ureja druga vprašanja, povezana z graditvijo objektov.

(2) Graditev objekta po tem zakonu obsega projektiranje, gradnjo in vzdrževanje objekta.

(3) Določbe tega zakona ne veljajo za gradnjo objektov, ki so potrebni zaradi neposredno grozečih naravnih in drugih nesreč ali zato, da se preprečijo oziroma zmanjšajo njihove posledice, za objekte za zaščito, reševanje in pomoč ob naravnih in drugih nesrečah in za gradnjo vojaških inženirskih objektov, zaklonišč in drugih zaščitnih objektov med izrednim ali vojnim stanjem.

(4) Določbe tega zakona ne veljajo za gradnjo in vzdrževanje tistih objektov v rudniškem prostoru, ki so v neposredni povezavi z raziskovanjem, izkoriščanjem ali prenehanjem izkoriščanja mineralnih surovin.

2. člen

(pomen izrazov)

(1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. objekt je s tlemi povezana stavba ali gradbeni inženirski objekt, narejen iz gradbenih proizvodov in naravnih materialov, skupaj z vgrajenimi inštalacijami in tehnološkimi napravami;
- 1.1. stavba je objekt z enim ali več prostorov, v katere človek lahko vstopi in so namenjeni prebivanju ali opravljanju dejavnosti;
- 1.1.1. pritličje je del stavbe, katerega prostori se nahajajo neposredno nad zemeljsko površino ali največ 1,40 metra nad njo;

- 1.1.2. nadstropje je del stavbe, katerega prostori se nahajajo med dvema stropoma od pritličja navzgor;
- 1.1.3. klet je del stavbe, katere prostori se nahajajo od pritličja navzdol;
- 1.1.4. mansarda je del stavbe, katere prostori se nahajajo nad zadnjim nadstropjem in neposredno pod poševno, praviloma dvokapno streho;
- 1.2. gradbeni inženirski objekt je objekt, namenjen zadovoljevanju tistih človekovih materialnih in duhovnih potreb ter interesov, ki niso prebivanje ali opravljanje dejavnosti v stavbah;
- 1.3. objekt državnega pomena je objekt, ki je pomemben za razvoj Republike Slovenije, objekt, ki lahko vpliva na varnost ali zdravje večjega števila ljudi ali bistveno vpliva na okolje in objekt oziroma okoliš objektov posebnega pomena za obrambo in varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami;
- 1.4. objekt z vplivi na okolje je objekt, za katerega je s predpisi o varstvu okolja določeno, da je zanj presoja vplivov na okolje obvezna;
- 1.5. objekt v javni rabi je objekt, katerega raba je pod enakimi pogoji namenjena vsem in se glede na način rabe deli na javne površine in nestanovanjske stavbe, namenjene javni rabi;
- 1.5.1. javna površina je površina, katere raba je pod enakimi pogoji namenjena vsem, kot so javna cesta, ulica, trg, tržnica, igrišče, parkirišče, pokopališče, park, zelenica, rekreacijska površina in podobna površina;
- 1.5.2. nestanovanjska stavba, namenjena javni rabi, je stavba, katere raba je pod enakimi pogoji namenjena vsem kot je hotel, motel, gostilna in podobna nastanitvena stavba, banka, pošta, urad in podobna poslovna stavba, stavba za trgovino in storitve, stavba železniške in avtobusne postaje, letališča in pristaniškega terminala, postaja žičnice, garažna stavba in podobne stavbe za promet in komunikacije, stavba za razvedrilo, muzej, knjižnica, šolska stavba in druge stavbe za izobraževanje, stavba za bolnišnično ali zavodsko oskrbo, športna dvorana, stavba za čiščenje in opravljanje verskih dejavnosti in podobna nestanovanjska stavba;
- 1.6. objekt gospodarske javne infrastrukture je tisti gradbeni inženirski objekt, ki tvori omrežje, ki služi določeni vrsti gospodarske javne službe državnega ali lokalnega pomena ali tvori omrežje, ki je v javno korist;
- 1.7. zahtevni objekt je vsaka stavba, pri kateri seštevek prostornin vseh prostorov presega 5.000 m³ in je višja od 10,00 metrov, merjeno od terena do kapi ali gradbeni inženirski objekt, če so nosilni razponi večji od 8,00 metrov, objekt, namenjen hrambi in ravnanju z radioaktivnimi snovmi, objekt z globokim temeljenjem, podzemski objekt, katerega stropna konstrukcija je več kot 10,00 metrov pod nivojem terena, prednapeta konstrukcija, pregrada višja od 10,00 metrov, most, pri katerem je vsaj ena svetla razdalja med dvema zaporednima opornikoma večja od 8,00 metrov, predor, javna železniška proga, avtocesta, hitra, glavna in regionalna cesta, luka, javno letališče, žičnica za prevoz oseb in vsaka druga žičnica, ki poteka nad stavbami, silos in rezervoar s prostornino nad 1.000 m³, energetski objekt s toplotno močjo nad 10 MW ali električno močjo nad 5 MW, daljnovod z napetostjo 110 kV in več s pripadajočimi transformatorskimi postajami, magistralni vodovod, zbirni kanal za odvod odpadne vode, odlagališče komunalnih odpadkov, če je namenjeno dvema ali

- več občinam, vsako odlagališče posebnih odpadkov, plinovod in naftovod in vsak objekt, ki je višji od 18,00 metrov;
- 1.8. manj zahtevni objekt je stavba, pri kateri seštevek prostornin vseh prostorov ne presega 5.000 m³ in ni višja od 10,00 metrov, merjeno od terena do kapi in tisti gradbeni inženirski objekt, ki ni uvrščen med zahtevne objekte;
- 1.9. enostavni objekt je konstrukcijsko manj zahteven objekt, ki ne potrebuje posebnega statičnega in gradbeno – tehničnega preverjanja, ki ni namenjen prebivanju in ni objekt z vplivi na okolje; enostavni objekti se razvrščajo na pomožne objekte, začasne objekte, vadbene objekte, spominska obeležja in urbano opremo;
- 1.9.1. pomožni objekt je objekt za lastne potrebe, ki služi izboljšavi bivalnih pogojev ter kmetijski ali ljubiteljski dejavnosti posameznikov in njihovih družin, ograja, ki omejuje dostop tretjih oseb na dvorišče, vrt ali drugo zemljišče, pomožni infrastrukturni objekt, ki predstavlja del gospodarske javne infrastrukture, vključno s cestninskimi postajami, ali del druge javne infrastrukture oziroma omrežja v javni rabi ali priključek na takšno infrastrukturo oziroma omrežje in pomožni kmetijsko-gozdarski objekt, s pomočjo katerega se opravlja dejavnost kmetijstva, lova, gozdarstva oziroma ribištva;
- 1.9.2. začasni objekt je enostavni objekt, narejen v montažni izvedbi in iz lahkih materialov, namenjen sezonski turistični ponudbi, prireditvi ali začasnemu skladiščenju in podobno, ki se postavi samo za čas trajanja takšne ponudbe, prireditve oziroma skladiščenja;
- 1.9.3. vadbени objekt je enostavni objekt, namenjen športu in rekreaciji na prostem, kot so nogomet, odbojka, rokomet, tenis, golf, vzletišča za zmaje, ultralahka letala in druga podobna športna vzletišča, rekreacijsko jahanje, kolesarjenje, trim steze in druga podobna športna oziroma rekreacijska igrišča na prostem, kakor tudi enostavni objekt, namenjen vajam za zaščito in reševanje, vojaškemu vadišču in podobno pod pogojem, da se s takšnim objektom ne spremeni vodnih in reliefnih značilnosti;
- 1.9.4. spominsko obeležje je konstrukcijsko enostaven kip, plošča ali drugačen spomenik, namenjen obeležitvi zgodovinskega, kulturnega ali kakšnega drugega pomembnega dogodka oziroma za prireditve;
- 1.9.5. urbana oprema so enostavno premakljivi objekti oziroma predmeti, s pomočjo katerih se zagotavlja namenska raba javnih površin;
2. grajeno javno dobro so zemljišča, namenjena takšni splošni rabi, kot jo glede na namen njihove uporabe določa zakon oziroma predpis, izdan na podlagi zakona in na njih zgrajeni objekti, če so namenjeni splošni rabi;
- 2.1. grajeno javno dobro državnega pomena je grajeno javno dobro, ki sodi v omrežje gospodarske javne infrastrukture državnega pomena in javna površina na njih;
- 2.2. grajeno javno dobro lokalnega pomena je grajeno javno dobro, ki sodi v omrežje gospodarske javne infrastrukture lokalnega pomena in javna površina na njih, kakor tudi objekti ali deli objektov, katerih uporaba je pod enakimi pogoji namenjena vsem, kot so cesta, ulica, trg, pasaža in druga javna prometna površina lokalnega pomena, tržnica, igrišče, parkirišče, pokopališče, park, zelenica, športna oziroma rekreacijska površina in podobno;
3. gradbeni predpisi so tehnični predpisi, s katerimi se podrobneje opredelijo bistvene zahteve za določene vrste objektov, pogoji za projektiranje, izbrane ravni oziroma razredi gradbenih proizvodov in materialov, ki se smejo vgrajevati ter načini njihove vgradnje, način izvajanja gradenj, način ugotavljanja skladnosti zgrajenega objekta s predpisanimi bistvenimi zahtevami ter drugi pogoji in pravila, ki zagotavljajo zanesljivost objekta ves čas njegove življenjske dobe;
- 3.1. zadnje stanje gradbene tehnike je stanje, ki v danem trenutku, ko se izdeluje projektna dokumentacija ali izvaja gradnja, predstavlja doseženo stopnjo razvoja tehnične zmogljivosti gradbenih proizvodov, procesov in storitev, ki temeljijo na priznanih izsledkih znanosti, tehnike in izkušnji s področja graditve objektov, ob hkratnem upoštevanju razumnih stroškov;
- 3.2. tehnična smernica je dokument, s katerim se za določeno vrsto objekta uredi natančnejša opredelitev bistvenih zahtev, pogoji za projektiranje, izbrane ravni oziroma razredi gradbenih proizvodov in materialov, ki se smejo vgrajevati ter načini njihove vgradnje in način izvajanja gradnje z namenom, da se zagotovi zanesljivost objekta ves čas njegove življenjske dobe, kadar je to primerno, pa tudi postopke, po katerih je mogoče ugotoviti, ali so takšne zahteve izpolnjene;
4. udeleženci pri graditvi objektov so investitor, projektant, izvajalec, nadzornik in revident;
- 4.1. investitor je pravna ali fizična oseba, ki naroči graditev objekta, ali ki jo sam izvaja;
- 4.2. projektant je pravna ali fizična oseba, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve pri projektiranju;
- 4.2.1. odgovorni projektant je posameznik, ki projektantu odgovarja za skladnost načrta, ki ga izdelava, s prostorskimi akti, gradbenimi predpisi in pogoji pristojnih soglasodajalcev;
- 4.2.2. odgovorni vodja projekta je posameznik, ki projektantu odgovarja za medsebojno usklajenost vseh načrtov, ki sestavljajo projektno dokumentacijo, in za kakovost obdelave celotnega projekta;
- 4.3. izvajalec je pravna ali fizična oseba, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve pri izvajanju pripravljalnih del na gradbišču, izvajanju gradbenih del, montažah in vgrajevanju strojnih in električnih inštalacij ter izvajanju zaključnih gradbenih del;
- 4.3.1. odgovorni vodja posameznih del je posameznik, ki izvajalcu odgovarja za skladnost posameznih del pri gradnji s projektno dokumentacijo, na podlagi katere je bilo izdano gradbeno dovoljenje, gradbenimi predpisi in predpisi s področja zagotavljanja varnosti in zdravja pri delu na gradbiščih;
- 4.3.2. odgovorni vodja del je posameznik, ki izvajalcu odgovarja za skladnost vseh del pri gradnji s projektno dokumentacijo, na podlagi katere je bilo izdano gradbeno dovoljenje, gradbenimi predpisi in predpisi s področja zagotavljanja varnosti in zdravja pri delu na gradbiščih;
- 4.3.3. odgovorni vodja gradbišča je tisti odgovorni vodja del, ki ga v primeru, da na enem gradbišču izvaja gradnjo več izvajalcev, izmed odgovornih vodij del imenuje investitor in odgovarja za usklajevanje dela vseh odgovornih vodij del in odgovornih vodij posameznih del;
- 4.4. nadzornik je pravna ali fizična oseba, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve pri opravljanju gradbenega nadzora;
- 4.4.1. odgovorni nadzornik je posameznik, ki nadzorniku odgovarja za skladnost gradnje s pogoji iz gradbene-

- ga dovoljenja in za kvaliteto izvedenih del, v skladu z gradbenimi predpisi;
- 4.5. revident je pravna ali fizična oseba, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve pri reviziji projektne dokumentacije;
- 4.5.1. odgovorni revident je posameznik, ki revidentu odgovarja, da so načrti, ki jih revidira, v skladu z gradbenimi predpisi in da bo objekt, zgrajen oziroma rekonstruiran na njihovi podlagi, izpolnjeval predpisane bistvene zahteve;
5. projektiranje je izdelovanje projektne in tehnične dokumentacije in z njim povezano tehnično svetovanje, ki se glede na vrsto načrtov, ki sestavljajo takšno dokumentacijo, deli na arhitekturno in krajinsko-arhitekturno projektiranje, gradbeno projektiranje in drugo projektiranje;
- 5.1. projektna naloga je sistematično urejen zbir tekstualnega in slikovnega gradiva in drugih potrebnih besedil v obliki usmeritev, kako naj projektant izdela projektno dokumentacijo;
- 5.2. projektna dokumentacija je sistematično urejen sestav načrtov oziroma tehničnih opisov in poročil, izračunov, risb in drugih prilog, s katerimi se določijo lokacijske, funkcionalne, oblikovne in tehnične značilnosti nameravane gradnje in obsega idejno zasnovo, idejni projekt, projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja, projekt za razpis in projekt za izvedbo;
- 5.3. tehnična dokumentacija je sistematično urejen sestav listin, slikovnega gradiva, načrtov in besedil oziroma drugih sestavin kot so jamstva, spričevala, potrdila, sezname, sheme, navodila in podobne sestavine, ki določajo pravila za uporabo oziroma obratovanje in vzdrževanje objekta in obsega projekt izvedenih del, projekt za obratovanje in vzdrževanje objekta in projekt za vpis v uradne evidence;
- 5.4. tehnično svetovanje je svetovanje in zastopanje investitorja v zvezi z graditvijo objektov;
- 5.5. soglasodajalec je državni organ, organ lokalne skupnosti ali nosilec javnega pooblastila, za katerega je z zakonom ali predpisom, izdanim na podlagi zakona določeno, da določa projektne pogoje in daje soglasja za graditev objektov;
- 5.5.1. projektni pogoji so pogoji, ki jih v skladu s pogoji iz izvedbenega prostorskega akta in skladno s svojimi pristojnostmi, določenimi z zakonom ali predpisom in na podlagi izvedbenega prostorskega akta, določi pristojni soglasodajalec za izdelavo projektne dokumentacije;
- 5.5.2. soglasje je potrditev pristojnega soglasodajalca, da je projektna dokumentacija izdelana skladno s pogoji, ki jih je predhodno določil za njeno izdelavo;
- 5.6. revizija projektne dokumentacije je kontrola brezhibnosti in računske pravilnosti tistih sestavin projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, s katerimi se dokazuje, da bo objekt izpolnjeval predpisane bistvene zahteve, da bo v skladu s prostorskim aktom in gradbenimi predpisi in da bo objekt funkcionalen in primerno oblikovan, njegova raba pa učinkovita, varčna in gospodarna;
- 5.7. vplivno območje objekta je tridimenzionalni prostor ob, nad in pod načrtovanim objektom, v katerem je ob upoštevanju gradbenih predpisov in pogojev za gradnjo predvidena dopustna emisija snovi ali energije iz objekta v okolje in drugi vplivi objekta na okolico;
6. gradbeno dovoljenje je odločba, s katero pristojni upravni organ po ugotovitvi, da je nameravana gradnja v skladu z izvedbenim prostorskim aktom, da bo zgrajeni ali rekonstruirani objekt izpolnjeval bistvene zahteve in da z nameravano gradnjo ne bodo prizadete pravice tretjih in javna korist, dovoli takšno gradnjo in s katero predpiše konkretne pogoje, ki jih je treba pri gradnji upoštevati;
- 6.1. dokazilo o pravici graditi je dokazilo o lastninski ali drugi stvarni pravici ali o kateri drugi pravici, na podlagi katere lahko investitor na določenem zemljišču oziroma objektu izvaja gradnjo;
- 6.2. gradbena parcela je zemljišče, sestavljeno iz ene ali več zemljiških parcel ali njihovih delov, na katerem stoji oziroma na katerem je predviden objekt in na katerem so urejene površine, ki služijo takšnemu objektu oziroma je predvidena ureditev površin, ki bodo služile takšnemu objektu;
- 6.3. komunalni priključek objekta na tiste objekte gospodarske javne infrastrukture in njihova omrežja, brez katerih objekt ne more služiti svojemu namenu;
- 6.4. zakoličenje objekta je prenos tlorisa zunanega oboda načrtovanega objekta na teren znotraj gradbene parcele, oziroma prenos osi trase dolžinskih objektov gospodarske javne infrastrukture;
7. gradnja je izvedba gradbenih in drugih del in obsega gradnjo novega objekta, rekonstrukcijo objekta, nadomestno gradnjo in odstranitev objekta;
- 7.1. gradnja novega objekta je izvedba del, s katerimi se zgradi nov objekt oziroma se objekt dozida ali nadzida in zaradi katerih se bistveno spremeni njegov zunanji izgled;
- 7.2. rekonstrukcija objekta je spreminjanje tehničnih značilnosti obstoječega objekta in prilagajanje objekta spremenjeni namembnosti ali spremenjenim potrebam oziroma izvedba del, s katerimi se bistveno ne spremeni velikost, zunanji izgled in namembnost objekta, spreminjajo pa se njegovi konstrukcijski elementi, zmogljivost ter izvedejo druge njegove izboljšave;
- 7.3. nadomestna gradnja je izvedba del, ko se na mestu poprej odstranjenega objekta ali v njegovi neposredni bližini, vendar znotraj gradbene parcele, zgradi nov objekt, s katerim se bistveno ne spremeni namembnost, zunanost, velikost in vplivi na okolje dosedanjega objekta, ki se ga pred začetkom uporabe nadomestnega objekta odstrani;
- 7.4. odstranitev objekta je izvedba del, s katerimi se objekt odstrani, poruši ali razgradi in vzpostavi prejšnje stanje;
8. gradbišče je zemljišče ali objekt, na katerem se izvaja gradnja in zemljišče ob tem zemljišču oziroma objektu, ki je potrebno za opravljanje del, ki so v zvezi z gradnjo;
- 8.1. strojni park je gradbena mehanizacija in druge naprave, ki se nahajajo na gradbišču in so namenjene za izvedbo pripravljalnih del na gradbišču, izvedbo gradbenih del, montažo in vgraditev strojnih in električnih inštalacij in opreme ter izvedbo zaključnih gradbenih del in proizvodnjo gradbenih proizvodov;
- 8.2. gradnja v lastni režiji pomeni, da investitor kot fizična oseba sam, s pomočjo družinskih članov oziroma s sosedsko pomočjo, ali društvo s pomočjo svojih članov, gradi objekt, ki ga potrebuje samo za lastne potrebe prebivanja oziroma opravljanje društvene dejavnosti;
- 8.3. gradbeni nadzor je opravljanje strokovnega nadzorstva na gradbišču, s katerim se preverja, ali se grad-

- nja izvaja po projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja, na podlagi katerega je bilo izdano gradbeno dovoljenje in nadzoruje kvaliteta izvedenih del, gradbeni proizvodi, drugi materiali, inštalacije in tehnološke naprave, ki se vgrajujejo v objekt in ali se pri izvajanju del spoštujejo dogovorjeni roki izgradnje;
9. sprememba namembnosti je izvedba del, ki ne predstavljajo gradnje in s katerimi se tudi ne spreminja zunanje videza objekta, predstavljajo pa takšno spremembo rabe objekta oziroma njegovega dela, da se z njo posledično poveča vpliv objekta na okolico;
- 9.1. sprememba rabe je takšna izvedba del, ki predstavlja spremembo namembnosti, vendar se zaradi nje ne spremeni velikost in zunanji izgled objekta ter ne povečuje vplivov na okolico, ali takšna sprememba namembnosti, ko se opravljanje dejavnosti v poslovnem prostoru nadomesti z drugo, takšni dejavnosti podobno dejavnostjo;
10. vzdrževanje objekta je izvedba del, s katerimi se ohranja objekt v dobrem stanju in omogoča njegova uporaba, obsega pa redna vzdrževalna dela, investicijska vzdrževalna dela in vzdrževalna dela v javno korist;
- 10.1. redna vzdrževalna dela pomenijo izvedbo manjših popravil in del na objektu ali v prostorih, ki se nahajajo v objektu, kot so prepletkanje, popravilo vrat, oken, zamenjava poda, zamenjava stavbnega pohištva s pohištvo enakih dimenzij in podobno ter s katerimi se ne spreminja zmožljivost inštalacij, opreme in tehnoloških naprav, ne posega v konstrukcijo objekta in tudi ne spreminja zmožljivosti, velikosti, namembnosti in zunanje videza objekta;
- 10.2. investicijska vzdrževalna dela pomenijo izvedbo popravil, gradbenih, inštalacijskih in obrtniških del ter izboljšav, ki sledijo napredku tehnike, z njimi pa se ne posega v konstrukcijo objekta in tudi ne spreminja njegove zmožljivosti, velikosti, namembnosti in zunanje videza, inštalacije, napeljave, tehnološke naprave in oprema pa se posodobijo oziroma izvedejo druge njihove izboljšave;
- 10.3. vzdrževalna dela v javno korist pomenijo izvedbo takšnih vzdrževalnih in drugih del, za katera je v posebnem zakonu ali predpisu, izdanem na podlagi takšnega posebnega zakona določeno, da se z namenom zagotavljanja opravljanja določene vrste gospodarske javne službe lahko spremeni tudi zmožljivost objekta in z njo povezana njegova velikost;
11. uporabno dovoljenje je odločba, s katero tisti upravni organ, ki je za gradnjo izdal gradbeno dovoljenje, na podlagi poprej opravljenega tehničnega pregleda, dovoli začetek uporabe objekta;
- 11.1. tehnični pregled je pregled zgrajenega oziroma rekonstruiranega objekta, s katerim se ugotovi ali je objekt zgrajen oziroma rekonstruiran v skladu z gradbenim dovoljenjem in ali bo izpolnjeval predpisane bistvene zahteve;
- 11.2. dokazilo o zanesljivosti objekta je izjava s prilogami, ki dokazujejo, da bo objekt kot celota pri uporabi in vzdrževanju izpolnjeval predpisane bistvene zahteve;
- 11.3. poskusno obratovanje je preizkušanje ali objekt z vgrajenimi inštalacijami oziroma tehnološkimi napravami deluje pravilno oziroma takšne naprave dosegajo pričakovane rezultate tehnološkega procesa, ali obratovanje objekta zagotavlja varne delovne razmere in ne presega predpisanih mejnih vrednosti in ali izpolnjuje s predpisi o varstvu okolja predpisane parametre glede vplivov na okolje;
- 11.4. obratovalni monitoring je kontrola obratovanja objekta oziroma tehnološke naprave v skladu s predpisi o varstvu okolja;
12. nedovoljena gradnja je nelegalna gradnja, neskladna gradnja, nevarna gradnja in nelegalni kop;
- 12.1. nelegalna gradnja pomeni, da se gradnja oziroma dela, za katera je predpisano gradbeno dovoljenje, izvajajo oziroma so izvedena brez veljavnega gradbenega dovoljenja, kakor tudi da se objekt, za katerega je bila z gradbenim dovoljenjem dovoljena nadomestna gradnja, v predpisanem roku ni odstranil;
- 12.2. neskladna gradnja pomeni, da je za gradnjo oziroma dela, za katera je predpisano gradbeno dovoljenje, takšno dovoljenje sicer izdano, vendar se takšna gradnja oziroma dela izvajajo oziroma so izvedena v nasprotju s pogoji, določenimi z gradbenim dovoljenjem, kakor tudi da se objekt, za katerega je bilo sicer izdano gradbeno dovoljenje, uporablja v nasprotju s pogoji, določenimi z njim;
- 12.3. nevarna gradnja pomeni, da gradnja, ki se izvaja ali že zgrajeni objekt ogroža premoženje, zdravje in življenje ljudi, promet, sosednje objekte oziroma njegovo okolico;
- 12.4. nelegalni kop pomeni, da se mineralne surovine izkoriščajo na območju, za katerega ni z izvedbenim prostorskim aktom opredeljeno, da je takšna raba prostora dovoljena oziroma dopustna.
- (2) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, katerih pomen ni določen v prejšnjem odstavku, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja urejanja prostora, gradbenih proizvodov, opravljanja geodetskih dejavnosti in rudarstva ter drugi predpisi.
- (3) V tem zakonu uporabljeni izrazi za posameznike, zapisani v moški spolni slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za moške in ženske.

Drugi del: TEMELJNE DOLOČBE

1. Temeljni pogoji graditve objektov

3. člen

(pogoji za začetek gradnje)

(1) Gradnja novega objekta, rekonstrukcija objekta, nadomestna gradnja in odstranitev objekta se lahko začne na podlagi pravomočnega gradbenega dovoljenja.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko investitor na lastno odgovornost začne z gradnjo iz prejšnjega odstavka tudi po dokončnosti gradbenega dovoljenja.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena za enostavni objekt ni potrebno gradbeno dovoljenje, če investitor pred začetkom gradnje pridobi lokacijsko informacijo, iz katere izhaja, da je takšna gradnja v skladu z izvedbenim prostorskim aktom, in če je njegova velikost, način gradnje in rabe ter odmik od meje sosednjih zemljišč v skladu s predpisom iz drugega odstavka 8. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov ni potrebno pridobiti niti gradbenega dovoljenja niti lokacijske informacije za enostavni objekt, ki ga izvajalec gospodarske javne službe postavlja na objekt gospodarske javne infrastrukture in je neposredno namenjen izvajanju gospodarske javne službe ali upravljanju gospodarske javne infrastrukture. Gradbeno dovoljenje in lokacijska informacija tudi nista potrebna za izvedbo zaključnih del v poslovnih prostorih, ki se nahajajo v novozgrajeni stavbi, za katero je bilo pridobljeno uporabno dovoljenje in so zato določeni deli te stavbe že

v uporabi, če se s takšnimi deli ne posega v skupne prostore ali spreminja zunanji izgled takšne stavbe.

(5) S postavitvijo urbane opreme se lahko začne tudi brez pridobitve lokacijske informacije, če s takšno postavitvijo soglaša lastnik javne površine.

4. člen

(pogoji za spremembo namembnosti in spremembo rabe)

(1) Z deli, ki so v zvezi s spremembo namembnosti, se lahko začne na podlagi pravno močnega gradbenega dovoljenja.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, lahko investitor na lastno odgovornost začne z deli, s katerimi se namerava spremeniti namembnost objekta ali dela objekta oziroma prostorov v njem, tudi po dokončnosti gradbenega dovoljenja.

(3) Z deli, ki so v zvezi s spremembo rabe, se lahko začne brez gradbenega dovoljenja, če investitor pred začetkom del pridobi lokacijsko informacijo, iz katere izhaja, da je takšna spremenjena raba skladna z izvedbenim prostorskim aktom.

5. člen

(pogoji za začetek uporabe)

(1) Pogoj za začetek uporabe objekta, ki je bil zgrajen ali rekonstruiran na podlagi gradbenega dovoljenja, ali se mu je na podlagi gradbenega dovoljenja spremenila namembnost, je uporabno dovoljenje.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena uporabno dovoljenje ni potrebno pred začetkom uporabe prostora oziroma prostorov, ki se jim je spremenila namembnost iz stanovanjske v poslovno dejavnost in obratno na podlagi gradbenega dovoljenja, če so se dela, ki so bila potrebna zaradi takšne spremembe namembnosti, izvedla brez posegov v skupne prostore in se zaradi njih tudi ni spremenil zunanji izgled objekta.

(3) Če za določeno vrsto objektov tako določa poseben zakon, se ne glede na določbo prvega odstavka tega člena takšen objekt lahko začne uporabljati na podlagi odločbe o dovolitvi poskusnega obratovanja.

6. člen

(pogoji za začetek vzdrževalnih del)

(1) Z rednimi vzdrževalnimi deli in investicijskimi vzdrževalnimi deli se lahko začne brez gradbenega dovoljenja in brez pridobitve lokacijske informacije.

(2) Če naj bi se investicijska vzdrževalna dela izvajala na objektu, ki je varovan v skladu s predpisi o kulturni dediščini, ali na zunanjsčini objekta, ki meji na javno površino, je potrebno pred začetkom takšnih del pridobiti lokacijsko informacijo, iz katere izhaja, da takšna dela niso v nasprotju z izvedbenim prostorskim aktom.

(3) Z vzdrževalnimi deli v javno korist se lahko začne brez gradbenega dovoljenja in brez pridobitve lokacijske informacije.

2. Vrste objektov in njihove bistvene lastnosti

7. člen

(enotna klasifikacija vrst objektov in objekti državnega pomena)

(1) Na usklajen predlog ministra, pristojnega za prostorske in gradbene zadeve, in organa, pristojnega za državno statistiko, Vlada Republike Slovenije z uredbo o uvedbi in uporabi enotne klasifikacije vrst objektov podrobneje določi vrste stavb in vrste gradbenih inženirskih objektov.

(2) Z uredbo iz prejšnjega odstavka se določi tudi, katere stavbe in kateri gradbeni inženirski objekti so objekti državnega pomena.

8. člen

(razvrščanje objektov)

(1) Objekti se glede na zahtevnost gradnje in vzdrževanja razvrščajo na zahtevne, manj zahtevne in enostavne objekte.

(2) Minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, v soglasju s tistimi resornimi ministri, v katerih delovno področje sodi posamezna vrsta objektov, s pravilnikom podrobneje določi vrste zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov, za enostavne objekte pa tudi njihovo največjo velikost, način gradnje in rabe ter pogoje za njihov odmik od meje sosednjih zemljišč.

9. člen

(gradbeni predpisi)

(1) Z gradbenimi predpisi se za posamezne vrste objektov določijo njihove tehnične značilnosti tako, da ti objekti glede na svoj namen izpolnjujejo eno, več ali vse naslednje bistvene zahteve:

- mehanske odpornosti in stabilnosti,
- varnosti pred požarom,
- higienske in zdravstvene zaščite in zaščite okolice,
- varnosti pri uporabi,
- zaščite pred hrupom in
- varčevanja z energijo in ohranjanja toplote.

(2) V objekte se lahko vgrajujejo samo gradbeni proizvodi, ki so bili dani v promet skladno s predpisi o gradbenih proizvodih.

(3) Gradbeni predpisi se lahko sklicujejo na standarde oziroma tehnične smernice, ki se nanašajo na določeno vrsto objekta in določijo njihovo obvezno uporabo, oziroma določijo, da velja domneva, da je določen element skladen z zahtevami gradbenega predpisa, če ustreza zahtevam standardov oziroma tehničnih smernic.

(4) Če je v gradbenih predpisih določena domneva o skladnosti iz prejšnjega odstavka, morajo gradbeni predpisi opredeliti tudi pristojne organe za odločanje in postopek, v katerem se dokaže, da projekt, v katerem niso bili uporabljeni standardi oziroma tehnične smernice, temveč je projektant pri svojem delu uporabil rešitve iz zadnjega stanja gradbene tehnike, zagotavlja vsaj enako stopnjo varnosti kot projekt, pripravljen z uporabo standardov ali tehničnih smernic.

10. člen

(stvarna pristojnost izdaje gradbenih predpisov)

(1) Gradbene predpise, ki se nanašajo na mehansko odpornost in stabilnost objektov izdaja minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, v soglasju z resornimi ministri, v katerih delovno področje spadajo posamezne skupine objektov.

(2) Gradbeni predpisi, ki se nanašajo na druge bistvene zahteve iz prvega odstavka prejšnjega člena, se izdajajo na naslednji način:

– gradbene predpise, ki se nanašajo na stavbe, izdaja minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, pri čemer lahko te predpise pripravi samostojno, lahko pa tudi na tak način, da mu pristojni resorni minister, v katerega delovno področje sodi posamezna vrsta stavb oziroma delovno področje, pomembno za graditev takšne vrste stavbe, posreduje popoln predlog takšnega predpisa;

– gradbene predpise, ki se nanašajo na gradbene inženirske objekte, izdajajo v soglasju z ministrom, pristojnim

za prostorske in gradbene zadeve, resorni ministri, v katerih delovno področje sodijo takšne vrste gradbenih inženirskih objektov oziroma delovno področje, pomembno za graditev takšne vrste gradbenih inženirskih objektov.

(3) Pred izdajo vsakega gradbenega predpisa je potrebno pridobiti mnenje ministra, pristojnega za dajanje gradbenih proizvodov v promet.

11. člen

(stvarna pristojnost izdaje tehničnih smernic)

(1) Tehnične smernice za projektiranje, gradnjo in vzdrževanje stavb izdaja minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za dajanje gradbenih proizvodov v promet.

(2) Tehnične smernice za tiste vrste gradbenih inženirskih objektov, ki sodijo v njihovo delovno področje, izdajajo pristojni resorni ministri v soglasju z ministrom, pristojnim za dajanje gradbenih proizvodov v promet.

(3) Pred izdajo tehnične smernice iz prejšnjega odstavka je potrebno pridobiti mnenje ministra, pristojnega za prostorske in gradbene zadeve.

12. člen

(oblika tehničnih smernic in njihova dostopnost)

(1) Obliko tehničnih smernic v soglasju s pristojnimi resornimi ministri predpiše minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve.

(2) Seznam izdanih tehničnih smernic se objavlja v Uradnem listu Republike Slovenije, javnosti pa so celotna gradiva o tehničnih smernicah v obliki publikacij ter na elektronski način za vse vrste stavb dosegljiva pri ministrstvu, pristojnem za prostorske in gradbene zadeve, za gradbene inženirske objekte pa pri pristojnem resornem ministrstvu.

13. člen

(bistvene lastnosti objektov)

(1) Vsi objekti morajo biti skladni s prostorskimi akti, zanesljivi in evidentirani.

(2) Zagotavljanje skladnosti s prostorskimi akti, zanesljivosti in evidentiranosti objektov je v javnem interesu.

14. člen

(skladnost s prostorskimi akti)

(1) Skladnost objektov s prostorskimi akti se zagotavlja s projektiranjem, v postopku izdaje gradbenih dovoljenj, z gradnjo oziroma izvajanjem del, v postopku izdaje uporabnih dovoljenj ter z uporabo objektov oziroma prostorov v njih.

(2) Objekte je treba projektirati in zgraditi oziroma rekonstruirati ter jih uporabljati tako, da bodo skladni s prostorskimi akti.

15. člen

(zanesljivost objekta)

(1) Zanesljivost objektov se zagotavlja s projektiranjem, v postopku izdaje gradbenih dovoljenj, z gradnjo oziroma izvajanjem del, v postopku izdaje uporabnih dovoljenj ter z vzdrževanjem objektov.

(2) Objekte je treba projektirati in zgraditi oziroma rekonstruirati s takšnimi gradbenimi proizvodi in materiali in na takšen način, da bo objekt zanesljiv kot celota.

16. člen

(evidentiranost objekta)

(1) Evidentiranost objektov se zagotavlja v postopku izdaje gradbenih in uporabnih dovoljenj ter z vpisovanjem zgrajenih objektov v uradne evidence.

(2) Zemljišča, na katerih so zgrajeni objekti, za katere je s tem zakonom predpisano gradbeno dovoljenje, je treba evidentirati v zemljiškem katastru.

(3) Stavbe, za katere je s tem zakonom predpisano gradbeno dovoljenje, je treba evidentirati v katastru stavb.

(4) Gradbene inženirske objekte, ki sestavljajo gospodarsko javno infrastrukturo, je treba evidentirati v katastru gospodarske javne infrastrukture.

17. člen

(zagotavljanje neoviranega gibanja funkcionalno oviranih oseb)

(1) Poleg izpolnjevanja bistvenih zahtev morajo vsi objekti v javni rabi, ki so na novo zgrajeni po določbah tega zakona in objekti v javni rabi, ki se rekonstruirajo po določbah tega zakona, zagotavljati funkcionalno oviranim osebam dostop, vstop in uporabo brez grajenih in komunikacijskih ovir.

(2) Vsak na novo zgrajen ali rekonstruiran objekt v javni rabi, katerega gradnja se izvede po določbah tega zakona, ki nima vseh prostorov v pritličju, mora biti opremljen z najmanj enim dvigalom ali drugo ustrezno napravo za te namene.

(3) Pri rekonstrukcijah objektov v javni rabi, ki so zavarovani v skladu s predpisi o kulturni dediščini, se dosežene bistvene zahteve objekta lahko razlikujejo od sicer predpisanih, vendar samo pod pogojem, da odstopanje ni takšno, da bi bila zaradi njega ogrožena varnost objekta, življenje in zdravje ljudi, promet, sosednji objekti ali okolje.

(4) Pri večstanovanjskih stavbah z več kot desetimi stanovanji, zgrajenih po določbah tega zakona, mora zahtevo o zagotavljanju neoviranega dostopa, vstopa in uporabe izpolnjevati najmanj ena desetina vseh stanovanj in vsi skupni prostori, namenjeni tem stanovanjem.

(5) Dostop, vstop in uporaba objektov brez grajenih in komunikacijskih ovir se zagotavlja s projektiranjem in gradnjo.

18. člen

(dolžnost zagotavljanja bistvenih lastnosti)

Pristojni organi pri graditvi objektov in vsi udeleženci pri graditvi objektov so vsak zase in v okviru pravic in dolžnosti, ki jih določa ta zakon, dolžni zagotavljati, da bodo objekti ter njihovi posamezni deli zanesljivi, skladni s prostorskimi akti in evidentirani in da bodo tudi pri uporabi zagotavljali funkcionalno oviranim osebam dostop, vstop in uporabo brez grajenih in komunikacijskih ovir.

19. člen

(nadzorstvo nad bistvenimi lastnostmi)

Nadzorstvo nad izpolnjevanjem bistvenih lastnosti objektov iz 14., 15. in 16. člena ter zahtev iz 17. člena tega zakona izvajajo pristojni gradbeni inšpektorji.

20. člen

(podrobnejši pogoji glede zagotavljanja neoviranega dostopa)

Minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, natančneje opredeli zahteve za zagotavljanje neoviranega dostopa, vstopa in uporabe, ki morajo biti upoštevane pri projektiranju, gradnji in vzdrževanju vseh vrst objektov v javni rabi in pri večstanovanjskih stavbah.

3. Grajeno javno dobro

21. člen

(pogoji za pridobitev statusa grajenega javnega dobra)

(1) Objekt oziroma del objekta, ki je po določbah tega zakona lahko grajeno javno dobro, pridobi status grajenega javnega dobra državnega pomena z ugotovitveno odločbo, ki jo na podlagi sklepa Vlade Republike Slovenije po uradni dolžnosti izda tisto pristojno ministrstvo, v katerega delovno področje sodi takšen objekt oziroma pridobi status grajenega javnega dobra lokalnega pomena z ugotovitveno odločbo, ki jo na podlagi sklepa pristojnega občinskega organa po uradni dolžnosti izda pristojna občinska uprava.

(2) Vlada Republike Slovenije oziroma pristojni občinski organ izda sklep iz prejšnjega odstavka na zahtevo, ki jo lahko vloži pristojni resorni minister oziroma župan. Takšni zahtevi mora biti priložena navedba določbe zakona oziroma predpisa, v katerem je podlaga, da lahko določena vrsta objekta oziroma njegovega dela pridobi status grajenega javnega dobra, uporabno dovoljenje, kadar je to predpisano in ustrezen zemljiško-katastrski načrt z vrisanim objektom, izdelan v skladu z geodetskimi predpisi.

(3) Ugotovitvena odločba o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra mora poleg sestavin, ki so z zakonom o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 80/99, 70/2000 in 52/2002, v nadaljnjem besedilu: ZUP) predpisane za pisno odločbo, v izreku vsebovati tudi navedbo številke parcele oziroma parcel in katastrske občine, na katere območju je zgrajen objekt oziroma del objekta, ki je pridobil status grajenega javnega dobra državnega oziroma lokalnega pomena.

(4) Pristojno resorno ministrstvo oziroma pristojna občinska uprava pošlje pravnomočno ugotovitveno odločbo o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra pristojnemu sodišču, ki po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo zaznambo o javnem dobru.

22. člen

(posledice pridobitve statusa grajenega javnega dobra)

(1) Objekt oziroma njegov del, ki ima pridobljen status grajenega javnega dobra, mora njegov lastnik oziroma upravljalac vzdrževati v stanju, ki omogoča splošno rabo v skladu z njegovim namenom.

(2) Na objektu oziroma njegovem delu, ki ima pridobljen status grajenega javnega dobra, ni mogoče pridobiti lastninske ali kakšne druge stvarne pravice s priposestvanjem, prav tako pa ne more biti predmet izvršbe.

23. člen

(pogoji za ukinitve statusa grajenega javnega dobra)

(1) Objektu oziroma delu objekta, ki ima pridobljen status grajenega javnega dobra državnega oziroma lokalnega pomena, se takšen status lahko odvzame z odločbo, ki jo na podlagi sklepa Vlade Republike Slovenije oziroma pristojnega občinskega organa po uradni dolžnosti izda tisti upravni organ, ki je status podelil.

(2) Vlada Republike Slovenije oziroma pristojni občinski organ izda sklep iz prejšnjega odstavka na zahtevo, ki jo lahko vloži pristojni resorni minister oziroma župan. Takšni zahtevi mora biti priložena obrazložitev nameravanega odvzema statusa grajenega javnega dobra in dokazilo, da nepremičnina oziroma njen del, ki ima pridobljen status grajenega javnega dobra, ne služi več namenu, zaradi katerega ji je bil dodeljen status.

(3) Ko postane odločba o ukinitvi statusa grajenega javnega dobra pravnomočna, jo pristojno resorno ministrstvo oziroma pristojna občinska uprava pošlje pristojnemu sodišču, ki po uradni dolžnosti iz zemljiške knjige izbriše zaznambo o javnem dobru.

(4) Status grajenega javnega dobra lahko preneha tudi, če je objekt oziroma njegov del, ki ima pridobljen status grajenega javnega dobra, v celoti uničen in ga ni mogoče obnoviti in je zato onemogočena njegova splošna raba ali pa, če se zgradi drug objekt, ki pridobi status grajenega javnega dobra z enakim namenom splošne rabe, kot ga ima sedanji objekt oziroma njegov del, ki ima pridobljen takšen status in se ga zato lahko opusti. V takšnem primeru Vlada Republike Slovenije oziroma pristojni občinski organ izda sklep iz prvega odstavka tega člena na zahtevo, ki jo lahko vloži pristojni resorni minister oziroma župan, če je takšni zahtevi priložen zemljiško katastrski načrt, izdelan v skladu z geodetskimi predpisi, iz katerega izhaja, da objekta ni več.

4. Organi pri graditvi objektov

24. člen

(stvarna pristojnost izdaje gradbenih dovoljenj)

(1) Pristojni upravni organ za gradbene zadeve, ki izdaja gradbena dovoljenja za objekte državnega pomena na prvi stopnji, je ministrstvo, pristojno za prostorske in gradbene zadeve.

(2) Pristojni upravni organ za gradbene zadeve, ki izdaja gradbena dovoljenja za objekte, ki niso objekti državnega pomena na prvi stopnji, je upravna enota, na katere območju leži nepremičnina, ki je predmet izdaje gradbenega dovoljenja.

25. člen

(stvarna pristojnost izdaje uporabnih dovoljenj)

Pristojni upravni organ, ki izdaja uporabna dovoljenja, je upravni organ za gradbene zadeve, ki je za gradnjo oziroma rekonstrukcijo objekta izdal gradbeno dovoljenje.

26. člen

(stvarna pristojnost opravljanja inšpekcijskega nadzorstva)

Inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, ki se nanašajo na gradnjo, opravljajo gradbeni inšpektorji inšpektorata v sestavi ministrstva, pristojnega za prostorske in gradbene zadeve.

5. Udeleženci pri graditvi objektov

27. člen

(investitor)

(1) V zvezi z graditvijo objekta mora investitor poskrbeti za vse potrebne vloge, naročila in prijave, določene s tem zakonom ter izmed odgovornih projektantov imenovati odgovornega vodjo projekta.

(2) V primerih, predpisanih s tem zakonom, mora investitor poskrbeti tudi za revizijo projektne dokumentacije, pred začetkom gradnje pa tudi zagotoviti strokovno nadzorstvo nad gradnjo.

28. člen

(pogoji za projektanta)

(1) Dejavnost projektiranja sme opravljati pravna ali fizična oseba, ki ima kot gospodarska družba ali zadruga v sodni register vpisano dejavnost projektiranja oziroma ima

kot samostojni podjetnik posameznik takšno dejavnost pri-
glašeno pri pristojni davčni upravi.

(2) Če samostojni podjetniki posamezniki ali ustanovi-
telji gospodarske družbe oziroma zadruga sami ne izpolnju-
jejo s tem zakonom predpisanih pogojev za odgovornega
projektanta, mora imeti takšna pravna oziroma fizična oseba
takrat, ko opravlja dejavnost projektiranja, s pogodbo o za-
poslitvi, s pogodbo o delu v skladu z obligacijskimi razmerji,
preko kooperacije ali na drug zakonit način zagotovljeno
sodelovanje ustreznega števila posameznikov, ki izpolnjuje-
jo s tem zakonom predpisane pogoje za odgovornega pro-
jektanta.

(3) Tuje pravne osebe in njihove podružnice v Republi-
ki Sloveniji lahko ob pogoju vzajemnosti opravljajo dejavnost
projektiranja, če izpolnjujejo tudi pogoje iz prejšnjega od-
stavka.

(4) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena
sme opravljati dejavnost projektiranja tudi posameznik, ki
izpolnjuje s tem zakonom predpisane pogoje za odgovorne-
ga projektanta, če poleg pogojev, določenih z delovno-
pravnimi in drugimi predpisi izpolnjuje še pogoj, da ima v
skladu z določbami tega zakona pridobljeno licenco za sa-
mostojno opravljanje arhitekturnega oziroma krajinsko-arhi-
tekturnega projektiranja.

29. člen

(pogoji za izvajalca)

(1) Objekt sme graditi, rekonstruirati ali odstranjevati
pravna ali fizična oseba, ki ima kot gospodarska družba ali
zadruga v sodni register vpisano dejavnost gradbeništva
oziroma ima kot samostojni podjetnik posameznik takšno
dejavnost priglašeno pri pristojni davčni upravi.

(2) Če samostojni podjetniki posamezniki ali ustanovi-
telji gospodarske družbe oziroma zadruga sami ne izpolnju-
jejo s tem zakonom predpisanih pogojev za odgovornega
vodjo del, mora imeti takšna pravna oziroma fizična oseba
takrat, ko izvaja gradnjo, s pogodbo o zaposlitvi, s pogodbo
o delu v skladu z obligacijskimi razmerji, preko kooperacije
ali na drug zakonit način zagotovljeno sodelovanje posa-
meznika, ki izpolnjuje s tem zakonom predpisane pogoje za
odgovornega vodjo del.

(3) Če samostojni podjetniki posamezniki ali ustanovi-
telji gospodarske družbe oziroma zadruga sami ne izpolnju-
jejo pogojev iz prejšnjega odstavka, izpolnjujejo pa pogoje
za odgovorno vodenje posameznih del oziroma imajo zago-
tovljeno sodelovanje posameznika, ki izpolnjuje s tem zaka-
nom predpisane pogoje za odgovorno vodenje posameznih
del, lahko izvajajo samo tista posamezna dela pri gradnjah,
za katerih vodenje so usposobljeni sami oziroma je uspo-
sobljen takšen posameznik.

(4) Tuje pravne osebe in njihove podružnice v Republi-
ki Sloveniji lahko ob pogoju vzajemnosti opravljajo dejavnost
gradbeništva oziroma lahko opravljajo posamezna dela pri
gradnjah, če izpolnjujejo tudi pogoje iz drugega oziroma
tretjega odstavka tega člena.

30. člen

(pogoji za nadzornika)

Gradbeni nadzor v imenu investitorja lahko opravlja
pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje s tem zakonom predpi-
sane pogoje za projektanta ali izvajalca.

31. člen

(pogoji za revidenta)

(1) Revizijo projektne dokumentacije sme opravljati
pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje s tem zakonom predpi-
sane pogoje za projektanta.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko
opravlja revizijo projektne dokumentacije s svojimi zaposle-
nimi tudi visokošolski oziroma drugi javni zavod, ki opravlja
raziskovalno ali izobraževalno dejavnost s področja graditve
objektov, če ima v sodni register vpisano tudi dejavnost s
projektiranjem povezanega tehničnega svetovanja in zapo-
sleni pri njem izpolnjujejo s tem zakonom predpisane pogo-
je za odgovornega revidenta.

32. člen

(odgovornost za škodo)

Investitor nameravanega objekta, projektant, ki je izde-
lal projektno dokumentacijo za takšen objekt, izvajalec grad-
nje takšnega objekta, nadzornik nad gradnjo takšnega ob-
jekta in revident projektne dokumentacije za takšen objekt
odgovarjajo za neposredno škodo, ki nastane tretjim ose-
bam in izvirajo iz njegovega dela in njegovih pogodbenih
obveznosti.

33. člen

(zavarovanje pred odgovornostjo)

(1) Projektant, izvajalec, nadzornik in revident morajo
pred začetkom opravljanja dejavnosti zavarovati in imeti ves
čas svojega poslovanja zavarovano svojo odgovornost za
škodo, ki bi utegnili nastati investitorjem in tretjim osebam v
zvezi z opravljanjem njihove dejavnosti.

(2) Višina letne zavarovalne vsote se v skladu s predpisi
o zavarovalništvu za posamezen zavarovalni primer ali za vse
zavarovalne primere v posameznem letu dogovori med zava-
rovalnico in udeležencem pri graditvi objekta iz prejšnjega
odstavka.

(3) Višina letne zavarovalne vsote, ki se jo določi v
zavarovalni pogodbi, ne more biti nižja od 10.000.000 to-
larjev.

34. člen

(izključevanja)

(1) Kot investitor, projektant in izvajalec lahko nastopa-
jo različne pravne ali fizične osebe, ki izpolnjujejo pogoje,
predpisane s tem zakonom, lahko pa tudi ista pravna oziro-
ma fizična oseba hkrati nastopa kot investitor, projektant in
izvajalec, če ni s tem členom določeno drugače.

(2) Kot nadzornik lahko nastopa samo tista pravna ali
fizična oseba, ki v zvezi z objektom, nad katerega gradnjo
opravlja gradbeni nadzor, ne nastopa kot izvajalec gradbe-
nih, zaključnih oziroma obrtniških, montažnih in drugih del
ali kot dobavitelj gradbenih proizvodov, naprav in opreme.
Nadzornik tudi ne sme biti v nobeni medsebojni poslovni
povezavi z izvajalcem, v primeru, da je nadzornik samostojni
podjetnik posameznik, pa takšen nadzornik tudi ne sme biti
v krvnem sorodstvu v ravni vrsti z izvajalčevim odgovornim
vodjem del oziroma ne sme biti z njim v zakonski zvezi ali
živeti v izvenzakonski skupnosti.

(3) Kot revident lahko nastopa samo tista pravna ali
fizična oseba, ki v zvezi z objektom, za katerega opravlja
revizijo projektne dokumentacije, ne nastopa kot projektant
ali izvajalec oziroma je v sorodstveni povezavi z projektan-
tom ali izvajalcem.

(4) Če sta projektant in nadzornik ista pravna ali fizična
oseba, projektant kot izvajalec ne sme izvajati gradnje na
objektu, za katerega je izdelal projektno dokumentacijo.
Kadar je projektant tudi izvajalec, morata biti projektant in
nadzornik različna pravna oziroma fizična oseba, ki tudi ne
smeta biti v nobeni medsebojni poslovni povezavi, odgovor-
ni vodja projekta in odgovorni nadzornik pa tudi ne smeta biti
v krvnem sorodstvu v ravni vrsti ali v zakonski zvezi ali živeti v
izvenzakonski skupnosti.

(5) Če investitor pri istem objektu nastopa kot projektant in izvajalec oziroma izvaja dela za lastne potrebe ali za trg, pri takšni gradnji ne sme nastopati kot nadzornik, ampak mora poveriti gradbeni nadzor izvajalcu, ki ne izvaja gradnje na istem objektu ali drugemu projektantu. V tem primeru ne smeta biti izvajalec oziroma projektant, ki prevzame gradbeni nadzor, s takšnim investitorjem v nobeni medsebojni poslovni povezavi, odgovorni vodja gradbišča oziroma odgovorni vodja del in odgovorni vodja projekta pa tudi ne smeta biti v krvnem sorodstvu v ravni vrsti ali v zakonski zvezi ali živeti v izvenzakonski skupnosti.

(6) Investitor lahko nastopa kot nadzornik, vendar v tem primeru na objektu, za katerega opravlja gradbeni nadzor, ne more nastopati niti kot projektant niti kot izvajalec.

(7) Investitor je lahko tudi revident, vendar v tem primeru na objektu, za katerega je opravil revizijo projektne dokumentacije, ne more nastopati kot projektant, kot izvajalec in kot nadzornik.

Tretji del: GRADITEV OBJEKTA

Prvi razdelek: Projektiranje

1. Projektna in tehnična dokumentacija

35. člen

(vrste projektne dokumentacije)

(1) Projektna dokumentacija obsega:

1. idejno zasnovo,
2. idejni projekt,
3. projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja,
4. projekt za razpis in
5. projekt za izvedbo.

(2) Idejna zasnova je skica in opis bistvenih značilnosti nameravane gradnje.

(3) Idejni projekt je sistematično urejen sestav takšnih načrtov, na podlagi katerih je investitorju omogočeno, da se odloči o najustreznejši varianti nameravane gradnje.

(4) Projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja je sistematično urejen sestav takšnih načrtov, na podlagi katerih je pristojnemu organu omogočeno, da presodi vse okoliščine, pomembne za izdajo gradbenega dovoljenja.

(5) Projekt za razpis je sistematično urejen sestav takšnih načrtov, na podlagi katerega je investitorju omogočeno pridobiti najustreznejšega izvajalca.

(6) Projekt za izvedbo je projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja, dopolnjen s podrobnimi načrti, na podlagi katerih se v skladu s pogoji iz gradbenega dovoljenja gradnja lahko izvede.

36. člen

(vrste načrtov)

(1) Projekte iz prejšnjega člena sestavljajo posamezni načrti.

(2) Vrste načrtov so:

1. načrti arhitekture,
2. načrti krajinske arhitekture,
3. načrti gradbenih konstrukcij in drugi gradbeni načrti,
4. načrti električnih inštalacij in električne opreme,
5. načrti strojnih inštalacij in strojne opreme,
6. načrti telekomunikacij,
7. tehnološki načrti,
8. načrti izkopov in osnovne podgradnje za podzemne objekte,
9. geodetski načrti in

10. drugi načrti v zvezi z gradnjo, kot so študija požarne varnosti in druge tehnične študije oziroma elaborati, kadar so zaradi posebnosti posamezne vrste objekta ali lokacije, na kateri naj bi se objekt zgradil, potrebne ali če jih zahtevajo posebni predpisi.

37. člen

(tipska projektna dokumentacija)

(1) Če se namerava graditi ali rekonstruirati objekt tako, da se vanj vgrajujejo standardizirani ali tipski elementi ali deli, ni potrebno, da bi projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja vseboval tisti del projektne dokumentacije, na podlagi katere so bili ti elementi oziroma deli izdelani, razen izjave o skladnosti z določbami zakona o gradbenih proizvodih.

(2) Če se namerava graditi ali rekonstruirati več objektov po istem projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja, se za projekt za izvedbo šteje takšen projekt, dopolnjen s takšnimi načrti in drugo dokumentacijo, s katero se taki objekti prilagodijo novim lokacijam oziroma terenskim razmeram. Če pa gre samo za vgraditev inštalacij, tehnoloških naprav ali opreme, se v takšnem primeru za projekt za izvedbo šteje tista projektna dokumentacija, v kateri je določen način vgraditve in montaže takšnih inštalacij, tehnoloških naprav in opreme.

(3) Projektna dokumentacija ali posamezne njene sestavine, na podlagi katerih je bil zgrajen objekt, se lahko uporabi tudi za gradnjo oziroma rekonstrukcijo drugih objektov, če s tem soglašata investitor in projektant, ki jo je izdelal.

38. člen

(posebnosti projektne dokumentacije)

(1) Projektna dokumentacija za rekonstrukcijo in odstranitev objekta mora vsebovati tudi dokumentacijo o ukrepih za preprečevanje emisij prahu in drugih nevarnih snovi in o ravnanju z gradbenimi odpadki.

(2) Iz projektne dokumentacije za rekonstrukcijo objekta mora biti razvidno, da je nosilnost temeljnih tal ustrezna, da so že vgrajeni gradbeni proizvodi, ki bodo ohranjeni, uporabni in da je objekt primeren za rekonstrukcijo.

(3) Iz projektne dokumentacije za spremembo namembnosti mora biti razvidno, kako se bo zaradi spremenjene namembnosti objekta oziroma dela objekta ali določenih prostorov v njem spremenil vpliv objekta na okolico.

39. člen

(vrste tehnične dokumentacije)

(1) Tehnična dokumentacija obsega:

1. projekt izvedenih del,
2. projekt za vzdrževanje in obratovanje objekta in
3. projekt za vpis v uradne evidence.

(2) Projekt izvedenih del je projekt za izvedbo, dopolnjen s prikazom vseh izvedenih del in morebitnih sprememb v vseh delih projekta za izvedbo, ki so nastale med gradnjo, na podlagi katerega je mogoče na tehničnem pregledu ugotoviti, ali je zgrajeni oziroma rekonstruirani objekt v skladu z gradbenim dovoljenjem.

(3) Projekt za vzdrževanje in obratovanje objekta je sistematično urejen zbir slikovnega gradiva, načrtov in besedil v obliki jamstev, potrdil, seznamov, shem, navodil in podobnih sestavin, ki določajo pravila za uporabo oziroma obratovanje in vzdrževanje zgrajenega oziroma rekonstruiranega objekta in vgrajenih inštalacij oziroma tehnoloških naprav, na podlagi katerih je vsakokratnemu lastniku objekta omogočeno objekt vzdrževati na ustrezen način.

(4) Projekt za vpis v uradne evidence je dokumentacija, na podlagi katere je investitorju oziroma lastniku objekta omogočeno, da se zemljiška parcela, na kateri stoji objekt, evidentira v zemljiškem katastru oziroma če gre za stavbo, tudi v katastru stavb in da se objekti gospodarske javne infrastrukture evidentirajo v katastru gospodarske javne infrastrukture.

40. člen

(podrobnejša vsebina projektne in tehnične dokumentacije)

Minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, v soglasju z resornimi ministri, v katerih delovno področje sodi posamezna vrsta objektov, predpiše podrobnejšo vsebino projektne in tehnične dokumentacije, način njene izdelave in vrste načrtov, ki pridejo v poštev za posamezne vrste stavb in gradbenih inženirskih objektov, glede na namen njihove uporabe.

2. Načini pridobitve projektne dokumentacije

41. člen

(naročilo projektne dokumentacije
in njene revizije)

Če investitor sam ne izpolnjuje pogojev za projektanta oziroma revidenta, je njegova odločitev, pri kateri pravni oziroma fizični osebi bo naročil izdelavo projektne dokumentacije in njeno revizijo, prosta, pod pogoji, ki jih določa zakon.

42. člen

(pridobitev lokacijske informacije)

Investitor oziroma projektant pridobi pogoje za izdelavo projektne dokumentacije, ki se nanašajo na skladnost objekta s prostorskim aktom, na podlagi lokacijske informacije.

43. člen

(javni natečaj)

(1) Če prostorski akt ali drug predpis tako določa, mora investitor organizirati izbiro strokovno najprimernejše rešitve za nameravano gradnjo na javnem natečaju. Javni natečaj je obvezen tudi za tiste objekte v javni rabi ter tiste stavbe, katerih investitor je država ali lokalna skupnost in jih opredeljuje predpis iz drugega odstavka tega člena, oziroma katerih investicijska vrednost presega 300.000.000 tolarjev.

(2) Javni natečaj organizira investitor v sodelovanju s pristojno poklicno zbornico v skladu s pravilnikom o natečajih, ki ga izda minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, in z njim opredeli objekte oziroma stavbe, za katere je obvezen javni natečaj ter podrobneje določi postopek priprave in izvedbe javnih natečajev.

(3) Izbiro najustreznejše variante oziroma strokovno najprimernejše rešitve projektne dokumentacije opravi posebna strokovna ocenjevalna komisija. Strokovno ocenjevalno komisijo sestavljajo posamezniki, ki jih za člane imenuje pristojna poklicna zbornica ter posamezniki, ki jih za člane imenuje investitor. Strokovna ocenjevalna komisija mora biti sestavljena tako, da so člani, ki jih imenuje investitor, v večini in da je v njej zagotovljena prevlada stroke.

(4) Izdelavo projektne dokumentacije mora investitor najprej ponuditi avtorju izbrane natečajne rešitve, če ta izpolnjuje pogoje za projektanta. Če teh pogojev avtor ne izpolnjuje, investitor pod enakimi pogoji odda izdelavo projektne dokumentacije pravni ali fizični osebi, ki take pogoje izpolnjuje, pri čemer pa mora pogodbeno zagotoviti sodelovanje avtorja izbrane natečajne rešitve.

(5) Avtor izbrane natečajne rešitve mora sodelovati z izbranim projektantom in sicer kot avtor-sodelavec, ki projektantu pojasnjuje in po potrebi nadgrajuje na natečaju izbrano rešitev in ki skrbi za skladnost izdelave projektne dokumentacije z natečajno rešitvijo, kar potrdi s svojo izjavo o skladnosti. Pri tem se za določitev plačila stroškov avtorja kot avtorja-sodelavca uporabijo minimalni tarifni pogoji po določbah tega zakona. Če pa avtor sodelovanje z izbranim projektantom zavrne oziroma se na njegov poziv ne odzove, se šteje, da s projektantom noče sodelovati in da se je odpovedal pravici, da s projektantom sodeluje kot avtor-sodelavec.

(6) Če je investitor naročnik po predpisih o javnih naročilih, se izvedba natečaja po določbah tega člena šteje kot izvedba razpisa za oddajo projektne dokumentacije po predpisih o javnih naročilih.

44. člen

(izjeme pri oddaji izdelave projektne dokumentacije)

Kot ponudnik za izdelavo projektne dokumentacije po določbah zakona o javnih naročilih lahko sodeluje tudi projektant, ki je izdelal predhodno fazo takšne projektne oziroma tehnične dokumentacije.

3. Izdelovanje in revidiranje projektne dokumentacije

45. člen

(odgovorni projektant)

(1) Projektant, ki prevzame v izdelavo projektno dokumentacijo, mora za vse načrte, ki sestavljajo projekt, imenovati odgovorne projektante.

(2) Odgovorni projektant je lahko posameznik, ki je pri pristojni poklicni zbornici vpisan v ustrezen imenik in ima po končanem študiju za pridobitev univerzitetne izobrazbe najmanj pet let delovnih izkušenj na področju projektantskih storitev, če nastopa kot odgovorni projektant načrta za zahtevni objekt, oziroma najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju projektantskih storitev, če nastopa kot odgovorni projektant načrta za manj zahtevni oziroma enostavni objekt, po končanem študiju za pridobitev visoke strokovne izobrazbe pa najmanj sedem let pri zahtevnih objektih in najmanj pet let pri manj zahtevnih in enostavnih objektih.

(3) Za izdelavo geodetskih načrtov, ki sestavljajo projektno dokumentacijo, se imenuje odgovornega geodeta v skladu s predpisi, ki urejajo geodetsko dejavnost.

46. člen

(pogoji za tuje fizične osebe)

Tuja fizična oseba lahko ob pogoju vzajemnosti nastopa kot odgovorni projektant, če je v času, ko nastopa kot odgovorni projektant, pri pristojni poklicni zbornici vpisana v ustrezen imenik.

47. člen

(zagotavljanje odgovornosti)

(1) Odgovorni projektant mora vsako zaključeno sestavino načrta, ki ga je izdelal, potrditi s svojim podpisom in identifikacijsko številko, s čimer jamči, da je načrt, ki ga je izdelal, v skladu s prostorskimi akti in gradbenimi predpisi ter pogoji pristojnih soglasodajalcev.

(2) Odgovorni vodja projekta mora vsako zaključeno sestavino projekta potrditi s svojo identifikacijsko številko in podpisom, s čimer jamči za kakovost obdelave celotnega projekta in za medsebojno usklajenost načrtov, ki sestavljajo projekt.

48. člen

(temeljne zahteve projektiranja)

(1) S projektom za pridobitev gradbenega dovoljenja mora biti dokazano, da bo objekt kot celota izpolnjeval predpisane bistvene zahteve in da bo v skladu s prostorskimi akti.

(2) Če je bil poprej izdelan investicijski program ali izdelana projektna naloga, ju je projektant dolžan pregledati in opozoriti na ugotovljene pomanjkljivosti oziroma neskladnosti s prostorskimi akti ter gradbenimi in drugimi predpisi in zahtevati njihovo odpravo.

(3) Pri projektiranju je treba tudi upoštevati:

1. določbe tega zakona in na njegovi podlagi izdane predpise,
 2. lokacijsko informacijo,
 3. pogoje investicijskega programa, kadar je ta predpisan, oziroma investorjeve projektne naloge,
 4. projektne pogoje pristojnih soglasodajalcev,
 5. gradbene predpise, ki veljajo za posamezne vrste objektov,
 6. druge predpise, ki veljajo za določeno vrsto lokacij,
 7. ukrepe za varstvo zdravja, varstvo ljudi in premoženja, varnost in zdravje pri delu, varstvo pred požarom in varstvo okolja in ukrepe za minimalno porabo energije,
 8. ukrepe, ki zagotavljajo funkcionalno oviranim osebam dostop, vstop in uporabo brez grajenih in komunikacijskih ovir,
 9. smotne tehnične rešitve, skladne z dosežki znanosti, tehnologije in ekonomičnosti in zadnjim stanjem gradbene tehnike,
 10. realne stroške materiala in storitev ter gradbenih proizvodov, namenjenih za gradnjo,
 11. realne stroške pripravljalnih del na gradbišču, splošnih gradbenih del, inštalacij pri gradnjah in zaključnih gradbenih del,
 12. pravila merjenja pri izdelavi popisov del in predračuna,
 13. ukrepe, ki imajo pomen za obrambo in potrebne ukrepe za zaščito in reševanje ob naravnih in drugih nesrečah in
 14. rezultate predhodne preveritve zanesljivosti obstoječih delov objekta, nosilnosti in stabilnosti temeljnih tal in uporabnosti že vgrajenih gradbenih proizvodov, kadar gre za rekonstrukcijo objektov.
- (4) Pri izračunu površin in prostornin objekta je treba uporabljati veljavni standard v Republiki Sloveniji, ki ureja način izračunavanja površin in prostornin objektov.

49. člen

(posebne zahteve projektiranja)

(1) Če se nameravana gradnja nahaja na območju, ki se ureja z lokacijskim načrtom, mora biti iz projektne dokumentacije razvidno, da so lega objekta na zemljišču, raba in oblikovanje objekta, gradbena parcela in komunalni priključki skladni z rešitvami iz lokacijskega načrta.

(2) Če se nameravana gradnja nahaja na območju, ki se ureja s prostorskim redom, mora biti iz projektne dokumentacije razvidno, da so lega objekta na zemljišču, raba in oblikovanje objekta, gradbena parcela in komunalni priključki v skladu s pogoji prostorskega reda, z njo pa mora biti prikazano tudi vplivno območje objekta.

(3) Projektant določi vplivno območje objekta tako, da preveri morebitne možne vplive objekta na tla, vodo, zrak, sosednje objekte in zdravje ljudi in takšne vplive prikaže v projektni dokumentaciji.

50. člen

(pridobivanje projektних pogojev in soglasij)

(1) Če se izdeluje projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja za objekt na območju, ki se ureja z lokacijskim načrtom, se šteje, da so soglasja pristojnih soglasodajalcev k projektnim rešitvam že pridobljena z dnem izdaje njihovih mnenj k lokacijskemu načrtu. Če se izdeluje projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja za objekt na območju, ki se ureja s prostorskim redom, pa je treba pred začetkom izdelovanja projekta pridobiti projektne pogoje, k projektnim rešitvam pa soglasja vseh pristojnih soglasodajalcev, razen če določeni soglasodajalec v svojem mnenju o prostorskem redu ni izrecno navedel, da k projektnim rešitvam za gradnjo določene vrste objekta njegovega soglasja ni potrebno pridobiti.

(2) Če je tako določeno s pogodbo, je projektant, v nasprotnem primeru pa investor, dolžan pristojne soglasodajalce pred začetkom projektiranja pisno pozvati, da določijo projektne pogoje ter po tem, ko je projektna dokumentacija izdelana, te soglasodajalce pisno pozvati, da dajo k njej tudi soglasje. Za dokaz o vročitvi pisnega poziva za izdajo projektnih pogojev oziroma soglasja se šteje vročilnica. Zahtevi za določitev projektnih pogojev mora biti priložena idejna zasnova, zahtevi za izdajo soglasja pa je treba priložiti tisti načrt oziroma del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, ki je v zvezi s predmetom soglašanja.

(3) Pristojni soglasodajalec mora določiti projektne pogoje najpozneje v 15 dneh po prejemu poziva, če se projektira enostavni ali manj zahtevni objekt oziroma v 30 dneh po prejemu poziva, če se projektira zahtevni objekt, razen če za posamezno vrsto objekta poseben zakon ne določa drugačnega roka. V projektnih pogojih, ki ne smejo biti v nasprotju s pogoji iz izvedbenega prostorskega akta, mora soglasodajalec navesti določbe zakona oziroma predpisa, izdanega na podlagi zakona, v katerih ima podlago, da daje projektne pogoje in soglasja.

(4) Če soglasodajalec v roku iz prejšnjega odstavka ne določi projektnih pogojev ali če v teh pogojih ne navede podlage v predpisu za izdajo projektnih pogojev in soglasij, se šteje, da pogojev za nameravano gradnjo nima ter da je s tem dano tudi njegovo soglasje. Če pa v predpisanem roku soglasodajalec, ki je določil projektne pogoje, ne izda ali ne odreče soglasja, se šteje, da je njegovo soglasje dano. Pristojni soglasodajalec izda soglasje v obliki klavzule na projektnih pogojih, ki jih je določil ali s posebnim aktom. Izdajo takšnega soglasja oziroma akta lahko pristojni soglasodajalec odreče samo v primeru, če projektna rešitev ni v skladu z njegovimi projektnimi pogoji. Pristojni soglasodajalec lahko odreče izdajo soglasja z odločbo, zoper katero je dovoljena pritožba na tisto ministrstvo, v katerega delovno področje sodi izvajanje predpisa, v katerem ima takšen soglasodajalec podlago, da daje projektne pogoje in soglasja.

(5) Če projektant oziroma investor po tem, ko so mu pristojni soglasodajalci posredovali soglasja k projektnim rešitvam, ugotovi, da sta si dve ali več takšnih soglasij v nasprotju, ima pravico takšne soglasodajalce povabiti na usklajevanje s pisnim vabilom. Za dokaz o vročitvi vabila se šteje vročilnica.

(6) Pristojni soglasodajalec lahko projektantu oziroma investitorju kadarkoli pred dnevom usklajevanja sporoči, da svoje projektne pogoje k predlaganim projektnim rešitvam umika in da se odpoveduje pravici sodelovati na usklajevanju oziroma da s predlaganimi projektnimi rešitvami soglašja.

(7) Šteje se, da tisti soglasodajalec, ki se usklajevanja, čeprav je bil pravilno vabljen, ne udeleži, k projektnim rešitvam nima pripomb in da z njimi soglašja.

(8) Če pa določeni soglasodajalec na usklajevanju vztraja pri svojem soglasju in zato ni mogoče doseči uskladitve, lahko takšen projektant investitorju predlaga, da pri pristojnem upravnem organu za gradbene zadeve, ko vloži zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja, vloži hkrati tudi zahtevo za določitev smernic za projektiranje, kot to določa 55. člen tega zakona.

51. člen

(stroški projektnih pogojev in soglasij)

(1) Pristojni soglasodajalec lahko za projektne pogoje, ki jih določi na zahtevo investitorja oziroma projektanta, zaračuna samo tiste materialne stroške, ki jih je imel v zvezi z njihovo pripravo, ob izstavitvi računa pa mora navesti določbe predpisa, v katerem ima podlago za zaračunavanje stroškov v določeni višini ter takšne stroške tudi specifikirati.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se v primeru, ko je pristojni soglasodajalec državni organ ali tisti nosilec javnega pooblastila, ki je takšno pooblastilo pridobil neposredno na podlagi zakona, stroškov priprave projektnih pogojev ne zaračuna.

(3) Soglasja k projektnim rešitvam se izdajajo proti plačilu takse v skladu z zakonom, ki ureja upravne takse in sicer v višini, kot velja za potrčila, ki se izdajajo na podlagi uradnih evidenc.

52. člen

(možnost odškodnine zaradi zaupanja v lokacijsko informacijo)

Če se po tem, ko je investitor oziroma projektant zahtevnega objekta pridobil lokacijsko informacijo, izvedbeni prostorski akt spremeni ali nadomesti z novim, tako da izdelani projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja ni več v skladu s prejšnjo namensko rabo oziroma lokacijskimi in drugimi pogoji, ki so veljali v času njene izdaje, lokacijska informacija pa ni vsebovala opozorila, da se pripravljajo spremembe oziroma nov izvedbeni prostorski akt, ima investitor pravico do povrnitve odškodnine za povzročeno škodo, ki mu je nastala zaradi zaupanja v lokacijsko informacijo, vendar samo, če dokaže, da je naročil projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja najpozneje v enem mesecu po izdaji lokacijske informacije in da v primeru spremembe izvedbenega prostorskega akta od izdaje takšne lokacijske informacije ni preteklo več kot šest mesecev, v primeru sprejetja novega izvedbenega akta pa da od njene izdaje ni preteklo več kot eno leto. Zavezanec za povrnitev vlaganj je občina, če je izvedbeni prostorski akt sprejel občinski svet, oziroma država, če je izvedbeni prostorski akt sprejel njen organ, pred začetkom njegove priprave pa občini ni sporočil, da se pripravljajo spremembe oziroma nov izvedbeni prostorski akt.

53. člen

(revizija projektnih dokumentacij)

(1) Revizija je obvezna za projektno dokumentacijo, ki se nanaša na zahtevne objekte, za projektno dokumentacijo, ki je bila izdelana v tujini in za projektno dokumentacijo, za katero je tako določeno s posebnimi predpisi.

(2) Revident mora za revizijo posameznih načrtov imenovati odgovornega revidenta. Kot odgovorni revident lahko nastopa samo takšen posameznik, ki izpolnjuje s tem zakonom predpisane pogoje za odgovornega projektanta ustrezne stroke in ima pri pristojni poklicni zbornici opravljen dopolnilni strokovni izpit za revidiranje.

(3) Z revizijo projektnih dokumentacij je treba preveriti, ali bo objekt skladen s prostorskimi akti in zanesljiv, ali je z

načrti tehničnih rešitev dokazano izpolnjevanje bistvenih zahtev in ali je vplivno območje objekta določeno na predpisani način ter poskrbeti za kontrolo brezhibnosti in računske pravilnosti načrtov gradbenih konstrukcij.

(4) Odgovorni revident mora povzetek revizijskega poročila izdelati na obrazcu, katerega obliko in obvezne sestavine predpiše minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, temu obrazcu pa priložiti celotno revizijsko poročilo.

(5) Revizijsko poročilo mora biti opremljeno s podpisom in identifikacijsko številko odgovornega revidenta ter z žigom in podpisom odgovorne osebe revidenta.

Drugi razdelek: Pridobitev gradbenega dovoljenja

54. člen

(zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja)

(1) Zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja vloži pri pristojnem upravnem organu za gradbene zadeve investitor. V zahtevi mora navesti podatke o parcelni številki in katastrski občini zemljišča z nameravano gradnjo ter podatke o vrsti objekta glede na namen.

(2) Zahtevi za izdajo gradbenega dovoljenja mora biti priloženo:

1. najmanj dva izvoda projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja s predpisanimi sestavinami in

2. druge listine, če tako določa zakon.

(3) Če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja nanaša na rekonstrukcijo objekta, je treba navesti tudi številko in datum gradbenega dovoljenja, na podlagi katerega je bil objekt zgrajen, razen za objekte, ki so bili zgrajeni pred letom 1967.

(4) Investitor mora zahtevi za izdajo gradbenega dovoljenja priložiti tudi dokazilo o pravici graditi, če ta pravica še ni vpisana v zemljiško knjigo.

55. člen

(izjeme glede objektov državnega pomena in objektov z vplivi na okolje)

(1) Za objekt državnega pomena, ki naj bi se gradil na območju, ki se ureja s prostorskim redom, in za objekt z vplivi na okolje investitorju zahtevi za izdajo gradbenega dovoljenja ni potrebno priložiti projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, če zahteva določitev smernic za izdelavo projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja. V takšnem primeru je treba zahtevi za izdajo gradbenega dovoljenja priložiti samo lokacijsko informacijo in idejni projekt.

(2) V primeru vložitve zahteve za določitev smernic iz prejšnjega odstavka pristojni upravni organ za gradbene zadeve razpiše obravnavo, na katero povabi pristojne soglasodajalce in občino, na katere območju leži zemljišče, ki je predmet gradbenega dovoljenja, nato pa na podlagi njihovih pogojev določi spisek pristojnih soglasodajalcev, opredeli projektno pogoje, v primeru graditve objekta z vplivi na okolje pa lahko tudi obseg poročila o vplivih na okolje, hkrati pa določi rok za dopolnitev vloge, v katerem mora investitor predložiti projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja s predpisanimi sestavinami.

(3) V primeru vložitve zahteve za določitev smernic za izdelavo projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja se šteje, da je vloga za izdajo gradbenega dovoljenja popolna šele z dnem predložitve projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja s predpisanimi sestavinami.

56. člen

(dokazilo o pravici graditi)

(1) Za dokazilo o pravici graditi po tem zakonu velja:

- izpisek iz zemljiške knjige, iz katerega izhaja, da ima investitor na določeni nepremičnini lastninsko ali kakšno drugo stvarno oziroma obligacijsko pravico, ki mu omogoča gradnjo oziroma izvajanje del na takšni nepremičnini,
- notarsko overjena pogodba z dokazilom o vložitvi predloga za vpis pogodbe o pridobitvi lastninske ali kakšne druge stvarne oziroma obligacijske pravice na določeni nepremičnini v zemljiško knjigo, ki investitorju dovoljuje gradnjo oziroma izvajanje del na takšni nepremičnini, ali
- druga listina, ki v skladu z zakonom izkazuje pravico graditi oziroma izvajati dela na določeni nepremičnini.

(2) Za dokazilo o vložitvi predloga za vpis pogodbe v zemljiško knjigo iz prejšnjega odstavka se šteje kopija predloga za vpis pogodbe v zemljiško knjigo, s potrdilom pristojnega sodišča o prejemu ali potrdilom o oddaji vloge po pošti, priporočeno ali brzojavno oziroma na način elektronskega poslovanja.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena pri nameravanih gradnjah objektov gospodarske javne infrastrukture notarsko overjeni pogodbi ni potrebno priložiti dokazila iz prejšnjega odstavka.

57. člen

(obvezni del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja)

(1) Sestavine obveznega dela so enake za vse vrste projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja.

(2) Obvezni del vsakega projekta za pridobitev gradbenega dela obsega:

1. podatke o projektantu, številki projekta z datumom njegove izdelave, odgovornem vodji projekta in odgovornih projektantih, ki so izdelali posamezne načrte;
2. lokacijsko informacijo z navedbo datuma njene izdaje in
3. obrazložitev nameravane gradnje z navedbo podatkov o zemljišču (parcelna številka oziroma številke in katastrska občina).

58. člen

(posebni del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja)

(1) Posebni del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja za objekt na območju, ki se ureja z lokacijskim načrtom, obsega:

1. zazidalno situacijo iz lokacijskega načrta, ki prikazuje gradbeno parcelo, lego objekta na zemljišču, njegovo velikost, namembnost, oblikovanje in odmike od sosednjih parcel ter komunalne priključke, kadar so predvideni,
2. mnenja, ki so jih pristojni projektni soglasodajalci dali k lokacijskemu načrtu, z opisom, kako se jih je pri izdelavi projekta upoštevalo in
3. ustrezne načrte in sicer:
 - v primeru enostavnega objekta, če njegova velikost, način gradnje in rabe ter njegov odmik od meje sosednjih zemljišč niso v skladu s predpisom iz drugega odstavka 8. člena tega zakona; idejno zasnovo;
 - v primeru manj zahtevnega objekta: načrt arhitekture oziroma načrt krajinske arhitekture in načrt gradbenih konstrukcij z idejnim projektom strojnih in električnih inštalacij ter, če gre za objekt, v katerem bo proizvodnja, tudi načrt strojnih in električnih inštalacij, tehnološki načrt in druge načrte iz 10. točke drugega odstavka 36. člena tega zakona;

– v primeru zahtevnega objekta: vsi načrti iz prejšnje alineje in drugi načrti, ki so potrebni za gradnjo določene vrste zahtevnega objekta, za zahtevni objekt, ki po posebnih predpisih predstavlja objekt s tveganjem za okolje, pa tudi varnostno poročilo;

– v primeru odstranitve objekta: načrt odstranjevalnih del;

– v primeru spremembe namembnosti: načrt obstoječega stanja in načrt arhitekture ter, če gre za takšno spremembo namembnosti, ki predstavlja proizvodnjo, tudi načrt strojnih in električnih inštalacij ter tehnološki načrt oziroma druge načrte iz 10. točke drugega odstavka 36. člena tega zakona.

(2) Posebni del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja za objekt na območju, ki se ureja s prostorskim redom, obsega:

1. geodetski načrt obstoječega stanja terena z vrisanimi mejami parcel iz zemljiškega katastra in sosednjimi objekti v radiju najmanj 25,00 metrov od predvidene gradnje,
2. načrt gradbene parcele s prikazom elementov za zakoličenje objekta, kadar se namerava graditi nov objekt,
3. zazidalno situacijo s prikazom lege objekta na zemljišču, njegove tlorisne velikosti in višine, namembnosti, oblikovanja fasad in strehe in odnikov od sosednjih parcel,
4. načrt komunalnih priključkov s prikazom njihovega priključevanja na gospodarsko javno infrastrukturo, vključno s prikazom dovoza na javno cesto,
5. prikaz vplivnega območja objekta,
6. projektne pogoje s soglasji, ki so jih pristojni projektni soglasodajalci dali k projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja, z opisom, kako se jih je pri izdelavi projekta pridobivalo in upoštevalo oziroma pisni poziv in kopijo vročilnic iz 50. člena tega zakona, če soglasja niso bila dana in
7. ustrezne načrte, izdelane v skladu s 3. točko prejšnjega odstavka.

59. člen

(izjeme pri posebnem delu projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja)

(1) Če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja naša na takšno spremembo namembnosti, ki ne predstavlja izvajanja del, s katerimi bi se posegalo v skupne prostore ali s katerimi bi se spreminjal zunanji izgled objekta, zahtevi za izdajo gradbenega dovoljenja ni potrebno priložiti posebne dela projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja.

(2) Če se zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja naša na objekt z vplivi na okolje, je treba posebnemu delu projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja priložiti tudi poročilo o vplivih na okolje.

60. člen

(vrste postopkov izdaje gradbenega dovoljenja)

(1) Na območjih, ki se urejajo z državnim ali občinskim lokacijskim načrtom, se gradbena dovoljenja izdajajo v skrajšanem ugotovitvenem postopku, razen če poseben zakon za določeno vrsto objekta na določeni lokaciji izrecno ne določa drugače.

(2) Na območjih, ki se urejajo s prostorskim redom, se gradbena dovoljenja izdajajo v posebnem ugotovitvenem postopku.

61. člen

(druge možnosti skrajšanega ugotovitvenega postopka)

(1) Ne glede na določbe drugega odstavka prejšnjega člena lahko na zahtevo investitorja pristojni upravni organ za

gradbene zadeve izda gradbeno dovoljenje v skrajšanem ugotovitenem postopku tudi za gradnjo manj zahtevnega objekta, ki ni predviden na območju, ki se ureja z lokacijskim načrtom, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da je predmet gradbenega dovoljenja stanovanjska stavba, ki ima pritličje in največ tri nadstropja z mansardo,

2. da iz vplivnega območja objekta, prikazanega z mejo v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja izhaja, da to vplivno območje ne sega preko meje gradbene parcele,

3. da iz prikaza komunalnih priključkov in dostopa v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja izhaja, da ti priključki ne potekajo po sosednjih zemljiščih,

4. da je takšna stavba od meje sosednjih zemljišč oddaljena najmanj polovico svoje višine, merjeno od terena do kapi, ali pa da so, če je ta oddaljenost manjša, pridobljene notarsko overjene izjave lastnikov sosednjih zemljišč in objektov, da se strinjajo z nameravano gradnjo, kot je razvidna iz projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja oziroma če takšni lastniki takšno izjavo dajo na zapisnik pri pristojnem gradbenem organu,

5. da nameravana gradnja ne leži na območju, ki je s posebnimi predpisi opredeljeno kot varovalni pas objekta gospodarske javne infrastrukture ali pa da je, če leži nameravana gradnja na območju takšnega varovalnega pasu, pridobljeno soglasje upravitelca objekta gospodarske javne infrastrukture in

6. da nameravana gradnja ne leži na območju, ki je varovano po predpisih o varstvu kulturne dediščine ali po predpisih o ohranjanju narave ali pa da je, če leži nameravana gradnja na območju, ki je varovano po predpisih o varstvu kulturne dediščine oziroma ohranjanju narave, pridobljeno kulturnovarstveno oziroma naravovarstveno soglasje.

(2) V skrajšanem ugotovitenem postopku se lahko izda gradbeno dovoljenje tudi za rekonstrukcijo stanovanjske stavbe ali za spremembo namembnosti, če investitor zahtevi za izdajo gradbenega dovoljenja priloži notarsko overjena soglasja takšnega števila etažnih lastnikov, kot ga določajo predpisi o stanovanjskih razmerjih, da se strinjajo z nameravano gradnjo, kot je razvidna iz projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja oziroma če takšni lastniki dajo takšno izjavo na zapisnik pri pristojnem upravnem organu za gradbene zadeve.

62. člen

(stranke v postopku izdaje gradbenega dovoljenja)

(1) Stranka v postopku izdaje gradbenega dovoljenja za objekt na območju, ki se ureja z državnim ali občinskim lokacijskim načrtom, je samo investitor.

(2) V postopku izdaje gradbenega dovoljenja za objekt na območju, ki se ureja s prostorskim redom, se imajo poleg investitorja pravico udeleževati postopka še naslednji stranski udeleženci (v nadaljnjem besedilu: stranke):

1. lastniki nepremičnin in imetniki služnostne oziroma stavbne pravice na takšnih nepremičninah, ki jih na podlagi vplivnega območja objekta, prikazanega z mejo v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja, določi pristojni upravni organ za gradbene zadeve;

2. lastniki zemljišč izven gradbene parcele, na katerih je predvidena dovozna cesta in na katerih so predvideni komunalni priključki, prikazani v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja ter imetniki služnostne oziroma stavbne pravice na takšnih nepremičninah;

3. drugi subjekti, če tako določa zakon.

(3) Stranka v postopku izdaje gradbenega dovoljenja, ki je imetnik služnostne oziroma stavbne pravice, ki še ni vpisana v zemljiško knjigo, lahko dokaže z overjeno listino, da je imetnik te pravice.

63. člen

(seznanitev strank)

(1) Pristojni upravni organ za gradbene zadeve povabi stranke, da se seznanijo z nameravano gradnjo in da se o njej izrečejo na obravnavi. V tem vabilu je treba stranke posebej opozoriti na to, da se bo v primeru, če se obravnave ne bi udeležile in izostanka opravičile, štelo, da se z nameravano gradnjo strinjajo.

(2) Stranka lahko v primeru opravičenega izostanka svojo izjavo poda tudi pisno, vendar samo do konca obravnave. Če stranka do konca obravnave ne poda pisne izjave o nameravani gradnji, se šteje, da se z nameravano gradnjo, prikazano v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja, strinja.

64. člen

(zahteva za vključitev v postopek)

(1) Če kdo med postopkom zahteva vključitev v postopek in dokazuje, da je vplivno območje v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja, na podlagi katerega je pristojni upravni organ za gradbene zadeve določil stranke v postopku, prikazano napačno, mora za svoje trditve predložiti dokaz. Kot dokaz se šteje ekspertno mnenje pravne ali fizične osebe, ki ima v skladu s predpisi o varstvu okolja pridobljeno pooblastilo za izdelavo poročil o vplivih na okolje.

(2) Z zahtevo za vključitev v postopek iz prejšnjega odstavka se seznani samo investitor.

(3) V primeru, da se v nadaljevanju postopka ugotovi, da je vplivno območje objekta v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja prikazano napačno in se zato osebo, ki je dokazovala, da je vplivno območje v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja prikazano napačno, vključi v postopek, gredo vsi stroški, ki so nastali v zvezi z naročilom in izdelavo ekspertnega mnenja in stroški postopka, v breme investitorja. Če pa se ugotovi, da je vplivno območje objekta v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja prikazano pravilno, gredo vsi stroški, ki so nastali v zvezi z naročilom in izdelavo ekspertnega mnenja in stroški postopka, v breme osebe, ki je zahtevala vključitev v postopek.

(4) Zahtevo za vključitev v postopek lahko poda tudi oseba, katere služnost še ni vpisana v zemljiško knjigo, če kot dokaz predloži notarsko overjeno listino, ki izkazuje nje-
no imetništvo te pravice.

65. člen

(izjave strank)

(1) Stranka, ki v pisni izjavi ali na obravnavi nasprotuje nameravani gradnji, mora za svoje trditve predložiti dokaze.

(2) Investitor lahko kadarkoli med postopkom izdaje gradbenega dovoljenja predloži notarsko overjeno pisno izjavo katerekoli stranke, da se strinja z nameravano gradnjo, kot je razvidna iz projekta, ki je bil priložen zahtevi za izdajo gradbenega dovoljenja.

(3) Če investitor med postopkom izdaje gradbenega dovoljenja predloži overjene pisne izjave vseh strank, da se strinjajo z nameravano gradnjo, kot je razvidna iz projekta, ki je bil priložen zahtevi za izdajo gradbenega dovoljenja, ustna obravnava ni potrebna.

66. člen

(pogoji za izdajo gradbenega dovoljenja)

(1) Preden izda pristojni upravni organ za gradbene zadeve gradbeno dovoljenje, mora preveriti tudi:

1. ali je projekt izdelan v skladu z izvedbenim prostorskim aktom,

2. ali je projekt izdelala pravna oziroma fizična oseba, ki izpolnjuje s tem zakonom predpisane pogoje za projektanta,

3. ali so k predvideni gradnji pridobljena vsa predpisana soglasja,

4. ali ima projekt vse s tem zakonom predpisane sestavine in ali je bila opravljena revizija projektne dokumentacije, kadar je predpisana,

5. ali je investitor predložil dokazilo, da so dajatve in prispevki, določeni z zakonom, plačani oziroma da so na drug zakonit način izpolnjene takšne njegove obveznosti in

6. ali ima investitor pravico graditi.

(2) Za dokazilo iz 5. točke prejšnjega odstavka se šteje listina, ki jo je izdal organ, za katerega zakon določa, da je pristojen za izdajo takšne listine in virman oziroma drugo ustrezno dokazilo o izvršenem plačilu ali pisna pogodba, sklenjena med investitorjem in pristojnim organom, iz katere izhaja, da se pristojni organ in investitor strinjata, da bo investitor plačal z odločbo odmerjeno dajatev oziroma prispevek v določenem roku kot enkratni znesek ali z akontiranjem odmerjenega zneska in končnim poračunom.

67. člen

(izdaja gradbenega dovoljenja)

(1) Gradbeno dovoljenje se izda za celoten objekt ali pa za njegov del, ki pomeni tehnično, tehnološko ali funkcionalno celoto in se da samostojno uporabljati, če se objekt gradi oziroma rekonstruira po delih in to tudi opredeljuje projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko izda gradbeno dovoljenje tudi za del objekta oziroma za izvedbo posameznih gradbenih ali inštalacijskih del oziroma tehnoloških naprav, če gre za gradnjo objekta gospodarske javne infrastrukture.

68. člen

(vsebina gradbenega dovoljenja)

(1) Gradbeno dovoljenje mora poleg sestavin, ki so z ZUP predpisane za pisno odločbo, v izreku vsebovati tudi osnovne podatke o zemljišču, natančne podatke o lokaciji in vrsti objekta, podatke o projektu in datumu njegove izdelave ter čas veljavnosti gradbenega dovoljenja, v primeru nadomestne gradnje pa tudi datum, do katerega je potrebno odstraniti nadomeščen objekt.

(2) Projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja, lahko pa tudi druge listine, če tako določa zakon, so sestavni del gradbenega dovoljenja.

69. člen

(vročitev odločbe)

(1) Odločba, izdana v postopku izdaje gradbenega dovoljenja, se vroči investitorju in drugim strankam v postopku ter pošlje vsem pristojnim soglasodajalcem, ki so dali soglasje, pristojnemu upravnemu organu za prostorske zadeve tiste občine, na katere območju naj bi se izvedla gradnja ter pristojnemu gradbenemu inšpektorju.

(2) Vročeni odločbi se, razen investitorju, projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja in drugih listin, na podlagi katerih je bilo izdano gradbeno dovoljenje, ne prilaga.

70. člen

(pravna sredstva)

(1) Zoper odločbo, ki jo v postopku izdaje gradbenega dovoljenja izda pristojni upravni organ za gradbene zadeve iz drugega odstavka 24. člena tega zakona, je dovoljena pritožba in sicer v osmih dneh po njeni vročitvi.

(2) Če se vse stranke po vročitvi gradbenega dovoljenja pisno ali ustno na zapisnik pri pristojnem upravnem organu za gradbene zadeve odpovejo pravici do pritožbe oziroma pravici do sprožitve upravnega spora, postane odločba takoj pravnomočna.

(3) Če se vlaga pritožba ali predlaga obnova postopka iz razloga, ker pritožniku ni bila dana možnost udeležbe v postopku kot stranskemu udeležencu, ker takšna oseba meni, da je vplivno območje objekta prikazano napačno, je treba pritožbi oziroma predlogu za obnovo postopka najpozneje v 15 dneh po vloženi vlogi pristojnemu upravnemu organu za gradbene zadeve predložiti ekspertno mnenje, iz katerega izhaja, da je vplivno območje objekta v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja prikazano napačno. Takšno mnenje izdela pravna ali fizična oseba, ki ima v skladu s predpisi o varstvu okolja pridobljeno pooblastilo za izdelavo poročil o vplivih na okolje.

(4) Če se vlaga pritožba ali predlaga obnova postopka iz razloga, ker pritožniku ni bila dana možnost udeležbe v postopku kot stranskemu udeležencu, ker takšna oseba meni, da je predvidena gradnja v nasprotju z izvedbenim prostorskim aktom, je treba pritožbi oziroma predlogu za obnovo postopka najpozneje v 15 dneh po vloženi vlogi pristojnemu upravnemu organu za gradbene zadeve predložiti ekspertno mnenje, iz katerega izhaja, da je predvidena gradnja v nasprotju z izvedbenim prostorskim aktom. Takšno mnenje lahko izdela pravna ali fizična oseba, ki izpolnjuje pogoje za prostorskega načrtovalca.

(5) V primeru, če pritožnik uspe, mu je investitor dolžan povrniti vse stroške, ki jih je imel v zvezi z naročilom in izdelavo ekspertnega mnenja.

71. člen

(čas veljavnosti gradbenega dovoljenja)

(1) Gradbeno dovoljenje neha veljati, če investitor ne začne z gradnjo:

1. v primeru zahtevnega objekta: v treh letih po njegovi pravnomočnosti;

2. v primeru manj zahtevnega objekta: v dveh letih po njegovi pravnomočnosti;

3. v primeru spremembe namembnosti in enostavnega objekta: v enem letu po njegovi pravnomočnosti.

(2) Če se v času veljavnosti gradbenega dovoljenja za območje, na katerem je nepremičnina, ki je predmet gradbenega dovoljenja, izvedbeni prostorski akt spremeni ali dopolni oziroma nadomesti z novim izvedbenim prostorskim aktom, te spremembe oziroma dopolnitve ne morejo vplivati na veljavnost gradbenega dovoljenja.

72. člen

(podaljšanje veljavnosti gradbenega dovoljenja)

(1) Pristojni upravni organ za gradbene zadeve lahko v času veljavnosti gradbenega dovoljenja na zahtevo investitorja podaljša veljavnost takšnega dovoljenja, vendar največ dvakrat in to skupaj največ za dve leti.

(2) Pristojni upravni organ za gradbene zadeve podaljša veljavnost gradbenega dovoljenja z odločbo, ki jo izda v skrajšanem postopku in brez zaslišanja strank. Gradbeno dovoljenje se lahko podaljša, če ni v nasprotju z izvedbenim prostorskim aktom, ki velja v času izdaje te odločbe.

73. člen

(sprememba gradbenega dovoljenja)

(1) Gradbeno dovoljenje se lahko spremeni. Investitor lahko vloži zahtevo za spremembo gradbenega dovoljenja samo v času njegove veljavnosti.

(2) Če se po izdaji pravnomočnega gradbenega dovoljenja projekt za izvedbo tako spremeni, da pomeni to za objekt, ki se gradi oziroma rekonstruira, spremembo pogojev, določenih z gradbenim dovoljenjem in elementov, ki lahko vplivajo na zdravstvene pogoje, okolje, varnost objekta ali spremembo predpisanih bistvenih zahtev, je investitor dolžan vložiti zahtevo za spremembo gradbenega dovoljenja. V tem primeru se gradbeno dovoljenje lahko spremeni samo po enakem postopku, kot je bilo to dovoljenje izdano. Nova odločba, ki deloma nadomesti gradbeno dovoljenje, se omeji na predlagane spremembe, če zaradi predlaganih sprememb, ki vplivajo na lokacijske pogoje, ni potrebno izdati novega gradbenega dovoljenja.

(3) Če se nova odločba iz prejšnjega odstavka omeji na predlagane spremembe, jo pristojni upravni organ za gradbene zadeve izda v skrajšanem ugotovitvenem postopku in brez zaslišanja strank, vendar samo, če takšne spremembe ne poslabšujejo pogojev rabe sosednjih zemljišč in objektov, pogojev za varovanje kulturne dediščine in pogojev za ohranjanje narave oziroma se z njimi ne spreminjajo pogoji, ki so veljali ob izdaji gradbenega dovoljenja.

(4) Če investitor, ki mu je bilo izdano gradbeno dovoljenje, pred začetkom gradnje ali med gradnjo prenese pravico graditi na drugo osebo, se sme na zahtevo te osebe gradbeno dovoljenje spremeniti. Novi investitor mora zahtevi za spremembo predložiti dokazilo o pravici graditi. V tem primeru se gradbeno dovoljenje spremeni po skrajšanem postopku in brez zaslišanja strank.

(5) Če se gradbeno dovoljenje spremeni, ostane z izdajo odločbe o njegovi spremembi čas njegove veljavnosti nespremenjen.

74. člen

(možnosti odškodnin)

(1) Če se pravnomočno gradbeno dovoljenje odpravi zaradi odprave izvedbenega prostorskega akta v postopku za presojo ustavnosti in zakonitosti pred ustavnim sodiščem in je to posledica protipravnega ravnanja občine oziroma države, če je prostorski akt sprejel njen organ, ima investitor pravico do povrnitve navadne škode in izgubljenega dobička za povzročeno škodo, ki mu je nastala zaradi zaupanja v pravnomočno gradbeno dovoljenje.

(2) V primeru, da se v obnovljenem postopku za izdajo gradbenega dovoljenja oziroma z uporabo drugih izrednih pravnih sredstev pravnomočno gradbeno dovoljenje v celoti ali delno odpravi oziroma izreče za nično in je treba objekt v celoti ali delno odstraniti in je to posledica protipravnega ravnanja organa, ki je takšno dovoljenje izdal, ima investitor pravico do povrnitve navadne škode in izgubljenega dobička za povzročeno škodo, ki mu je nastala zaradi zaupanja v pravnomočno gradbeno dovoljenje.

(3) Če dokončna odločba o izdaji gradbenega dovoljenja še ne postane pravnomočna, ker je kakšna stranka zoper to dovoljenje sprožila upravni spor in se zato investitor odloči, da z gradnjo počaka do pravnomočnosti gradbenega dovoljenja, ima investitor od takšne stranke pravico zahtevati odškodnino za navadno škodo in izgubljen dobiček, ki mu je nastala zaradi odložitve gradnje, če se ugotovi, da je takšna stranka s sprožitvijo upravnega spora namenoma zlorabila pravice, ki jih ima po zakonu.

(4) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena, ko je treba objekt v celoti ali delno odstraniti, je za izvršbo zadolžen gradbeni inšpektor, ki pa ne opravi dejanj inšpekcijskega nadzorstva, če investitor ravna v skladu z določbami 151. člena tega zakona.

Tretji razdelek: **Gradnja**

1. **Odgovornost pri gradnji**

75. člen

(obličnost naročila)

(1) Če investitor sam ne izpolnjuje pogojev za izvajalca oziroma nadzornika, je njegova odločitev, pri kateri pravni oziroma fizični osebi bo naročil gradnjo oziroma izvajanje del in opravljanje gradbenega nadzora, prosta pod pogoji, ki jih določa zakon.

(2) Šteje se, da je investitor naročil opravljanje gradbenega nadzora, ko je z nadzornikom sklenil pisno pogodbo o delu. Šteje se, da je investitor naročil gradnjo, ko je z izvajalcem sklenil pisno gradbeno pogodbo.

76. člen

(obveznost imenovanja odgovornega vodje del)

(1) Izvajalec, ki prevzame celotno gradnjo, mora imenovati odgovornega vodjo del, izvajalec, ki prevzame le določena dela, pa mora imenovati odgovornega vodjo takšnih posameznih del. Odgovorni vodja del oziroma odgovorni vodja posameznih del mora o vodenju gradnje oziroma posameznih del voditi ustrezno evidenco z vsakodnevnimi vpisi v dnevniku o izvajanju del.

(2) Če pri gradnji na enem gradbišču sodeluje več izvajalcev, mora investitor izmed odgovornih vodij del, ki so jih določili ti izvajalci, imenovati odgovornega vodjo gradbišča.

77. člen

(pogoji za odgovornega vodjo del in posameznih del)

(1) Odgovorni vodja del je lahko posameznik, ki ima pridobljeno univerzitetno izobrazbo gradbene ali druge podobne tehnične stroke z opravljenim strokovnim izpitom za odgovorno vodenje del pri pristojni poklicni zbornici in z najmanj tremi leti delovnih izkušenj pri gradnjah, ali posameznik, ki ima pridobljeno visoko strokovno izobrazbo gradbene ali druge podobne tehnične stroke z opravljenim strokovnim izpitom za odgovorno vodenje del pri pristojni poklicni zbornici in z najmanj petimi leti delovnih izkušenj pri gradnjah ali posameznik, ki ima pridobljeno višjo strokovno izobrazbo gradbene ali druge podobne tehnične stroke z opravljenim strokovnim izpitom za odgovorno vodenje del pri pristojni poklicni zbornici in z najmanj desetimi leti delovnih izkušenj pri gradnjah.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je lahko odgovorni vodja del za zahtevne objekte samo posameznik, ki ima pridobljeno univerzitetno izobrazbo gradbene ali druge podobne tehnične smeri z opravljenim strokovnim izpitom za odgovorno vodenje del pri pristojni poklicni zbornici in ima najmanj pet let delovnih izkušenj pri gradnjah, pri tej zbornici pa je tudi vpisan v ustrezen imenik, ali posameznik, ki ima visoko strokovno izobrazbo gradbene oziroma druge podobne tehnične smeri z opravljenim strokovnim izpitom za odgovorno vodenje del pri pristojni poklicni zbornici in ima najmanj sedem let delovnih izkušenj pri gradnjah, pri tej zbornici pa je tudi vpisan v ustrezen imenik ali posameznik, ki ima višjo strokovno izobrazbo gradbene oziroma druge podobne tehnične smeri z opravljenim strokovnim izpitom za odgovorno vodenje del pri pristojni poklicni zbornici in ima najmanj deset let delovnih izkušenj pri gradnjah, pri tej zbornici pa je tudi vpisan v ustrezen imenik.

(3) Odgovorni vodja posameznih del je lahko tudi posameznik, ki ima višjo strokovno izobrazbo z opravljenim strokovnim izpitom in najmanj dvema leti delovnih izkušenj in tehnik z opravljenim strokovnim izpitom in z najmanj tremi leti delovnih izkušenj, lahko pa tudi oseba z opravljenim delovodskim ali mojstrskim izpitom s področja izvajanja del pri gradnjah in z najmanj petimi leti delovnih izkušenj pri gradnjah.

(4) Delovodski izpiti se opravljajo pri pristojni gospodarski zbornici, mojstrski izpiti pa se opravljajo pri pristojni obrtni zbornici.

78. člen

(pogoji za tuje fizične osebe)

(1) Tuja fizična oseba lahko ob pogoju vzajemnosti nastopa kot odgovorni vodja del oziroma odgovorni vodja posameznih del:

1. če izkaže, da v državi, katere državljan je, izpolnjuje pogoje za odgovornega vodjo del in

2. če z ustrezno listino izkaže, da v državi, katere državljan je, ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazni zapora več kot treh mesecev ali da ji v tej isti državi ni bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, razen če je veljavnost tega ukrepa že potekla.

(2) Če tuja fizična oseba, ki sicer izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, nastopa kot odgovorni vodja del za zahtevne objekte, mora biti vpisana v ustrezen imenik pri pristojni poklicni zbornici.

79. člen

(gradnja v lastni režiji)

(1) Posameznik ali društvo lahko v lastni režiji gradi enostavni objekt, lahko pa tudi manj zahtevni objekt, vendar samo pod naslednjimi pogoji:

1. da je to največ enonadstropen objekt z največ eno kletjo in z možno mansardo nad nadstropjem,

2. da je takšen objekt enostanovanjska stavba za lastne potrebe, kmetijska stavba, namenjena za potrebe družinske kmetije, planinski dom, gasilski dom ali druga manjša stavba, namenjena opravljanju društvene dejavnosti,

3. da njena uporabna površina skupaj z mansardo ne presega 250,00 m² koristne površine in

4. da je zagotovljen gradbeni nadzor po določbah tega zakona.

(2) Ne glede na določbe 3. točke prejšnjega odstavka lahko gasilsko ali planinsko društvo v svoji režiji oziroma s člansko pomočjo gradi gasilski oziroma planinski dom tudi, če njegova koristna površina presega 250,00 m², vendar največ do 350,00 m² koristne površine.

2. Zakoličenje objekta

80. člen

(obveznost zakoličenja objekta)

(1) Pred začetkom gradnje novega objekta, za katerega je s tem zakonom predpisano gradbeno dovoljenje, mora izvajalec poskrbeti tudi za zakoličenje objekta.

(2) Zakoličenje objekta se izvede v skladu s pogoji, določenimi v gradbenem dovoljenju.

(3) Zakoličenje objekta se izvede kot geodetska storitev po predpisih o geodetski dejavnosti. Zakoličenje izvede geodet, ki izpolnjuje pogoje, določene z geodetskimi predpisi. Pri zakoličenju je lahko prisoten tudi pooblaščen predstavnik občine.

(4) O datumu in kraju zakoličenja mora izvajalec pisno obvestiti občinsko upravo tiste občine, na katere območju leži zemljišče z nameravano gradnjo in sicer najpozneje osem dni pred zakoličenjem.

(5) O zakoličenju objekta se v skladu z geodetskimi predpisi izdela poseben zakoličbeni načrt, na podlagi katerega je omogočeno zakoličenje objekta v skladu s pogoji iz gradbenega dovoljenja.

(6) Zakoličbeni načrt podpišeta odgovorni geodet in izvajalec, lahko pa tudi pooblaščen predstavnik občine, če je pri zakoličenju navzoč.

81. člen

(posebni primeri ob zakoličenju objekta)

(1) Če se pri zakoličenju objekta ugotovijo med dejanskim stanjem na terenu in med stanjem po gradbenem dovoljenju pri legi nameravanega objekta in objekta gospodarske javne infrastrukture, na katero naj bi se objekt priključil ali pri višinskih kotah gradbene parcele, na kateri naj bi objekt stal, takšne razlike, da bi ne bilo mogoče izpolniti pogojev iz gradbenega dovoljenja, se zakoličenje objekta ne sme opraviti brez soglasja tistega upravnega organa za gradbene zadeve, ki je izdal gradbeno dovoljenje.

(2) V aktu o soglasju lahko pristojni upravni organ za gradbene zadeve določi dodatne pogoje v zvezi z ugotovljenimi razlikami ali pa zahtevo za izdajo soglasja z odločbo, ki jo izda v skrajšanem postopku in brez zaslišanja strank, zavrne, če ugotovi, da predstavlja sprememba zakoličenja objekta spremembo gradbenega dovoljenja.

(3) Če pristojni upravni organ za gradbene zadeve izdajo soglasja z odločbo zavrne, izvajalec ne sme začeti z gradnjo, dokler investitor ne pridobi spremenjenega gradbenega dovoljenja.

3. Izvajanje del

82. člen

(pogoji za začetek izvajanja del)

(1) Investitor mora v primerih, določenih s predpisi o zagotavljanju varstva pri delu na gradbiščih, sestaviti prijavo gradbišča in jo poslati inšpekciji za delo najpozneje 15 dni pred začetkom del.

(2) Investitor mora poskrbeti za ustrezen načrt organizacije gradbišča, izdelan v skladu s pogoji iz gradbenega dovoljenja in za izdelavo varnostnega načrta v skladu s predpisi o zagotavljanju varnosti in zdravja pri delu ter zagotoviti, da bo gradbišče urejeno v skladu z varnostnim načrtom. Izvajalec oziroma v primeru, če je več izvajalcev, tisti izvajalec, ki ga imenuje investitor, mora gradbišče urediti v skladu z varnostnim načrtom in izvajanje del organizirati tako, da zaradi njih na gradbišču ne bodo ogroženi varnost objekta, življenje in zdravje ljudi, promet, sosedni objekti ali okolje.

(3) Investitor mora poskrbeti za označitev gradbišča s tablo, na kateri so navedeni vsi udeleženci pri graditvi objekta, imena, priimki, nazivi in funkcija odgovornih oseb ter podatki o gradbenem dovoljenju. Dnevnik o izvajanju del se mora voditi kot gradbeni dnevnik. Če so cene v gradbeni pogodbi določene za mersko enoto posameznih del, se mora poleg gradbenega dnevnika voditi še knjiga obračunskih izmer.

(4) Minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, v soglasju z resornimi ministri predpiše način označitve in organizacijo ureditve posameznih vrst gradbišč ter vsebino in način vodenja gradbenega dnevnika za določene vrste objektov in knjige obračunskih izmer.

83. člen

(obveznosti izvajalca)

(1) Izvajalec mora na gradbišču:

1. pravočasno ukreniti, kar je treba za varnost delavcev, mimoidočih, prometa in sosednjih objektov ter varnost same gradnje in del, ki se izvajajo na gradbišču, opreme, materiala in strojnega parka,

2. izvajati dela po projektu za izvedbo oziroma v primeru gradnje enostavnega objekta, po projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja,

3. sproti pripravljati vse potrebno, da se po končani gradnji izdela projekt izvedenih del, razen za enostavne objekte,

4. izvajati dela v skladu z gradbenimi predpisi, ki veljajo za gradnjo, ki jo izvaja, ter po pravilih gradbene stroke,

5. vgrajevati samo tiste gradbene proizvode, ki ustrezajo nameravani uporabi in so bili dani v promet skladno s predpisi o dajanju gradbenih proizvodov v promet in katerih skladnost je potrjena z ustreznimi listinami o skladnosti in takšne naravne materiale oziroma mineralne surovine, za katere obstoji dokaz, da so bile pridobljene v skladu s predpisi o rudarstvu oziroma da so iz legalnega kopa,

6. investitorju oziroma nadzorniku sproti izročati vso dokumentacijo, ateste, dokazila o pregledih in meritvah ustreznosti izvedbe del, ki se nanašajo na vgrajene materiale in proizvode,

7. z lastno kontrolo zagotoviti, da se dela izvajajo v skladu s prejšnjimi točkami in v primeru, da se dela izvajajo na objektu, ki je varovan v skladu s predpisi o varstvu kulturne dediščine, tudi zagotoviti ustrezno sodelovanje s pristojno službo za varstvo kulturne dediščine.

(2) Šteje se, da je izvajalec opravil vse potrebno, da se po končani gradnji izdela projekt izvedenih del, če so v gradbenem dnevniku dokumentirane vse spremembe oziroma dopolnitve projekta za izvedbo, nastale med gradnjo in sta takšne spremembe in dopolnitve sproti potrjevala nadzornik in odgovorni projektant.

84. člen

(druge obveznosti izvajalca na gradbišču)

(1) Izvajalec mora pred začetkom in med izvajanjem posameznih del opraviti pregled projekta za izvedbo in opozoriti investitorja, projektanta in revidenta na morebitne ugotovljene pomanjkljivosti ter zahtevati njihovo odpravo. Če izvajalec pri pregledu potrjenega projekta za izvedbo ugotovi takšne napake, zaradi katerih bi lahko bila ogrožena varnost objekta, življenje in zdravje ljudi, promet, sosedni objekti ali okolje, investitor oziroma projektant pa kljub njegovemu opozorilu za odpravo teh napak ne poskrbi, je izvajalec dolžan takšne napake javiti pristojni inšpekciji in do dokončne odločitve ustaviti dela.

(2) Izvajalec mora med izvajanjem posameznih etap del nadzorniku omogočiti tudi, da opravlja sprotno kontrolo gradbenih konstrukcij in drugih nosilnih elementov.

(3) Minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, v soglasju z resornimi ministri predpiše način in postopek zagotavljanja in izvedbe sprotne kontrole gradbenih konstrukcij in drugih nosilnih elementov na gradbišču.

4. Gradbeni nadzor

85. člen

(nadzornik)

(1) Investitor mora zagotoviti gradbeni nadzor najpozneje z dnem, ko se začne s pripravljalnimi deli na gradbišču. Gradbeni nadzor se poveri nadzorniku, ki je lahko projektant ali izvajalec, ki ne izvaja gradnje na istem objektu.

(2) Investitor, ki izpolnjuje s tem zakonom predpisane pogoje za nadzornika, lahko gradbeni nadzor opravlja sam ali pa ga poveri drugi pravni ali fizični osebi, ki izpolnjuje pogoje za nadzornika po določbah tega zakona.

(3) Gradbeni nadzor nad gradnjo objektov v lastni režiji se lahko poveri posamezniku, ki po določbah tega zakona izpolnjuje pogoje za odgovorno vodenje del ali odgovorno projektiranje.

(4) Določbe o obveznosti zagotavljanja gradbenega nadzora ne veljajo za gradnjo enostavnih objektov.

86. člen

(pogoji za odgovornega nadzornika)

(1) Nadzornik mora za vsako gradbišče, na katerem opravlja gradbeni nadzor, imenovati odgovornega nadzornika.

(2) Gradbeni nadzor nad gradnjami zahtevnih objektov lahko opravlja samo posameznik, ki izpolnjuje s tem zakonom predpisane pogoje za odgovornega projektanta ali odgovornega vodjo del pri gradnji zahtevnih objektov, gradbeni nadzor nad gradnjami manj zahtevnih objektov pa lahko opravlja posameznik, ki po določbah tega zakona izpolnjuje pogoje za odgovorno projektiranje manj zahtevnih in enostavnih objektov ali za odgovorno vodenje del.

(3) Odgovorni nadzornik lahko za izvajanje posameznih del, ki so v zvezi z opravljanjem gradbenega nadzora, imenuje svoje pomočnike – odgovorne nadzornike posameznih del. Odgovorni nadzornik posameznih del je lahko posameznik, ki po določbah tega zakona izpolnjuje pogoje za odgovorno vodenje posameznih del.

87. člen

(pogoji za tujo fizično osebo)

(1) Tuja fizična oseba lahko ob pogoju vzajemnosti nastopa kot odgovorni nadzornik:

1. če izkaže, da v državi, katere državljan je, izpolnjuje pogoje za odgovornega vodjo del in

2. če z ustrežno listino izkaže, da v državi, katere državljan je, ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev ali da ji v tej isti državi ni bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, razen če je veljavnost tega ukrepa že potekla.

(2) Če tuja fizična oseba, ki sicer izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, nastopa kot odgovorni nadzornik za zahtevne objekte, mora biti vpisana v ustrezen imenik pri pristojni poklicni zbornici.

88. člen

(obseg opravljanja del odgovornega nadzorstva)

(1) Odgovorni nadzornik nadzoruje, ali se v projekt za izvedbo sproti vnašajo vse tiste spremembe in dopolnitve, ki nastajajo med gradnjo, in ali se s takšnimi spremembami strinja investitor in projektant.

(2) Če odgovorni nadzornik med gradnjo ugotovi neskladje s projektom za izvedbo in gradbenimi predpisi, ali pa, da kakovost vgrajenih gradbenih in drugih proizvodov, inštalacij, tehnoloških naprav in opreme ter uporabljenih postopkov ni dokazana z ustreznimi dokumenti, mora o tem takoj obvestiti gradbenega inšpektorja in investitorja, ugotovitve in predloge, kako stanje popraviti, pa tudi brez odlašanja vpisati v gradbeni dnevnik.

(3) Če odgovorni nadzornik ugotovi, da izvajalec krši dogovorjene roke izgradnje, mora o tem obvestiti investitorja ter ugotovitve in predloge, kako nastalo stanje izboljšati, brez odlašanja vpisati v gradbeni dnevnik.

(4) Odgovorni nadzornik mora svoje ugotovitve iz prejšnjih odstavkov tega člena vsakodnevno vpisovati v gradbeni dnevnik. S podpisom gradbenega dnevnika odgovorni nadzornik potrjuje, da so podatki oziroma vpisi, vneseni v gradbeni dnevnik, resnični.

Četrti razdelek: **Pridobitev uporabnega dovoljenja**

1. Tehnični pregled

89. člen

(zahteva za izdajo uporabnega dovoljenja)

(1) Investitor pri upravnem organu za gradbene zadeve, ki je izdal gradbeno dovoljenje, vložiti zahtevo za izdajo uporabnega dovoljenja, ko skupaj z nadzornikom ugotovi, da je objekt ali njegov del zgrajen oziroma rekonstruiran v skladu z gradbenim dovoljenjem tako, da ga je možno uporabljati in da je izdelan projekt izvedenih del.

(2) Zahtevo za izdajo uporabnega dovoljenja mora investitor vložiti najpozneje v osmih dneh po prejemu obvestila izvajalca, da je gradnja končana.

(3) Če investitor ne vložiti zahteve po prejšnjem odstavku, jo lahko vložiti izvajalec.

(4) V zahtevi za izdajo uporabnega dovoljenja je treba navesti, da je objekt zgrajen oziroma rekonstruiran v skladu z gradbenim dovoljenjem, številko in datum gradbenega dovoljenja, podatke o projektantu, ki je izdelal projekt za izvedbo in projekt izvedenih del ter podatke o izvajalcu oziroma izvajalcih, ki so objekt gradili oziroma rekonstruirali.

90. člen

(komisija za tehnični pregled)

(1) Ko pristojni upravni organ za gradbene zadeve ugotovi, da je zahteva za izdajo uporabnega dovoljenja v skladu s pogoji iz četrtega odstavka prejšnjega člena, s sklepom, zoper katerega ni pritožbe, imenuje komisijo za tehnični pregled in določi datum tehničnega pregleda.

(2) V komisiji za tehnični pregled morajo biti predstavniki tistih projektnih soglasodajalcev, ki so določili pogoje ali dali soglasje k projektnim rešitvam za gradnjo. Če je zaradi tehnične ali druge specifičnosti objekta potrebno, se lahko v komisijo imenujejo še drugi strokovnjaki.

(3) Sklep o imenovanju komisije za tehnični pregled in o določitvi datuma tehničnega pregleda se vroči investitorju in imenovanim članom komisije. Sklep mora vsebovati tudi opozorilo, da se bo štel, da tisti predstavnik soglasodajalca, ki se tehničnega pregleda ne bo udeležil, k zgrajenemu oziroma rekonstruiranemu objektu nima pripomb.

(4) Kadarkoli pred dnevom tehničnega pregleda lahko pristojni soglasodajalec pristojnemu upravnemu organu za gradbene zadeve pisno sporoči, da k zgrajenemu oziroma rekonstruiranemu objektu nima pripomb in da se odpoveduje pravici sodelovati na tehničnem pregledu.

(5) Če se predstavnik pristojnega soglasodajalca, ki je bil imenovan v komisijo, tehničnega pregleda ne udeleži, se šteje, da k zgrajenemu oziroma rekonstruiranemu objektu nima pripomb.

91. člen

(obveznosti investitorja na dan tehničnega pregleda)

(1) Investitor mora na dan tehničnega pregleda predložiti:

1. projekt izvedenih del z izjavo, s katero nadzornik potrdi, da so bile med gradnjo v projekt vnesene vse spremembe in so te skladne z izdanim gradbenim dovoljenjem,

2. gradbeni dnevnik,

3. geodetski načrt novega stanja zemljišča po končani gradnji,

4. dokazilo o zanesljivosti objekta,

5. projekt za vzdrževanje in obratovanje objekta in

6. druge podatke in dokazila, če tako za določeno vrsto objektov določa gradbeno dovoljenje ali poseben zakon.

(2) Če je predmet tehničnega pregleda objekt z vplivi na okolje, mora biti projektu za obratovanje in vzdrževanje objekta priložen tudi program prvih meritev obratovalnega monitoringa, kadar so takšne meritve predpisane.

92. člen

(dokazilo o zanesljivosti objekta)

(1) Za dokazilo o zanesljivosti objekta mora poskrbeti izvajalec, podpisati pa ga morata odgovorni vodja del oziroma odgovorni vodja gradbišča, kadar je bil imenovan ter odgovorni nadzornik.

(2) Minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, v soglasju z resornimi ministri predpiše podrobnejšo vsebino dokazila iz prejšnjega odstavka.

93. člen

(geodetski načrt novega stanja zemljišča)

(1) Geodetski načrt novega stanja zemljišča se v skladu z geodetskimi predpisi izdelata kot topografsko-katastrski načrt.

(2) Določbe tega člena ne veljajo za podzemne objekte v rudniškem prostoru, ki so v neposredni povezavi z raziskovanjem in izkoriščanjem mineralnih surovin.

94. člen

(projekt za vzdrževanje in obratovanje objekta)

(1) S projektom za vzdrževanje in obratovanje objekta se določijo obvezni minimalni časovni razmiki rednih pregledov ter roki in obseg občasnih pregledov, kakor tudi obseg vzdrževalnih del, s katerimi je treba zagotoviti, da bo objekt ves čas svoje uporabe izpolnjeval bistvene zahteve, oziroma, da bodo inštalacije, tehnološke naprave in oprema ves čas svojega obratovanja izpolnjevale predpisane parametre.

(2) Če je v objektu dvoje ali več stanovanj ali poslovnih prostorov, je treba projektu za vzdrževanje in obratovanje objekta priložiti tudi načrt za etažne lastnike, s katerim se prikaže lega posameznih stanovanj oziroma poslovnih prostorov in lega skupnih prostorov in zunanjih (skupnih) površin v okviru gradbene parcele.

(3) Načrt za etažne lastnike obsega skupni del ter posebne dele. Posebnih delov projekta za etažne lastnike mora biti najmanj toliko, kolikor je s projektom za pridobitev gradbenega dovoljenja predvidenih stanovanj oziroma različnih poslovnih prostorov v objektu oziroma, kolikor naj bi bilo njihovih lastnikov.

(4) Za objekt, katerega del se po določbah tega zakona lahko šteje za grajeno javno dobro, je treba s projektom za vzdrževanje in obratovanje objekta posebej prikazati način in pogoje vzdrževanja javnih površin.

95. člen

(ugotovitve pri tehničnem pregledu)

S tehničnim pregledom se mora ugotoviti:

1. ali je objekt izveden v skladu z gradbenim dovoljenjem,

2. ali je iz dokazila o zanesljivosti objekta razvidno, da je objekt izveden v skladu z gradbenimi predpisi, ki so ob-

vezni pri izvedbi objektov take vrste in s pogoji, določenimi za gradnjo,

3. ali je iz dokazila o zanesljivosti objekta razvidno, da so bili upoštevani predpisani ukrepi, s katerimi bodo preprečeni oziroma na najmanjšo mero omejeni vplivi, ki jih utegne povzročiti objekt sam po sebi oziroma z uporabo v svoji okolici,

4. ali so inštalacije, tehnološke naprave in oprema kvalitetno vgrajene in ali izpolnjujejo predpisane parametre, upoštevajoč tehnološki proces ter varnost in zdravje pri delu, varstvo pred požarom in varstvo okolja,

5. ali obstoji ustrezno dokazilo o zanesljivosti objekta, izdelano v skladu z določbami tega zakona,

6. ali je navodilo za vzdrževanje in obratovanje objekta izdelano v skladu z določbami tega zakona in

7. ali je v skladu z geodetskimi predpisi izdelan geodetski načrt novega stanja zemljišča in novo zgrajenih objektov.

2. Izdaja odločb po opravljenem tehničnem pregledu

96. člen

(vrste odločb po opravljenem tehničnem pregledu)

(1) Po končanem tehničnem pregledu objekta izda pristojni upravni organ za gradbene zadeve odločbo, s katero:

- izda uporabno dovoljenje, ali
- odredi odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti, ali
- odredi poskusno obratovanje ter izvedbo prvih meritev obratovalnega monitoringa po predpisih o varstvu okolja ali drugih predpisih, s katerimi so predpisane takšne meritve in sicer za obdobje, določeno s programom prvih meritev, ali

– zavrne izdajo uporabnega dovoljenja, če ima objekt takšne pomanjkljivosti, da predstavlja nevarno gradnjo po tem zakonu, teh pomanjkljivosti pa ni mogoče odpraviti.

(2) Uporabnega dovoljenja ni možno izdati, če iz dokazila o zanesljivosti objekta ni razvidno, da bo mogoče objekt uporabljati in vzdrževati v skladu s predpisi o zagotavljanju varnosti in zdravja pri delu.

(3) V postopku izdaje odločbe o uporabnem dovoljenju imajo pravico sodelovati samo udeleženci pri graditvi objektov in v komisijo imenovani predstavniki pristojnih soglasodajalcev, ki so določili pogoje ali dali soglasje za gradnjo ter predstavniki pristojnih inšpekcij.

(4) V postopku izdaje odločbe o uporabnem dovoljenju nimajo pravice sodelovati druge stranke, ki so bile udeležene v postopku izdaje gradbenega dovoljenja.

97. člen

(ponovni tehnični pregled in uporabno dovoljenje)

(1) Če je pristojni upravni organ za gradbene zadeve odredil, da mora investitor odpraviti ugotovljene pomanjkljivosti, mora investitor po tem, ko jih je odpravil, upravnemu organu za gradbene zadeve predložiti o tem dokazila in zahtevati, da se ponovno opravi tehnični pregled. Če upravni organ za gradbene zadeve ugotovi, da ni potreben ponoven tehnični pregled, izda uporabno dovoljenje.

(2) Po ponovno opravljenem tehničnem pregledu, ki ga lahko opravi tudi posamezen član komisije, se pregledajo le tista dela, ki jih je bilo potrebno popraviti ali naknadno opraviti, o čemer komisija izda ustrezen sklep.

(3) Če pristojni upravni organ za gradbene zadeve po ponovnem tehničnem pregledu ugotovi, da investitor ni odpravil vseh ugotovljenih pomanjkljivosti, se investitorju znova izda odločba, da mora v določenem roku odpraviti ugotovljene pomanjkljivosti. Če pa investitor, kljub izvršljivi odločbi o odpravi ugotovljenih pomanjkljivosti, teh pomanjkljivosti ne

odpravi, pristojni upravni organ za gradbene zadeve z odločbo zavrne izdajo uporabnega dovoljenja in o tem seznani pristojnega gradbenega inšpektorja.

98. člen

(poskusno obratovanje)

(1) Če je pristojni upravni organ za gradbene zadeve odredil poskusno obratovanje, mora investitor najmanj 15 dni pred začetkom poskusnega obratovanja pristojnim inšpekcijam in pristojnemu upravnemu organu za gradbene zadeve sporočiti, da namerava začeti s poskusnim obratovanjem.

(2) Investitor mora zagotoviti strokovno nadzorstvo nad poskusnim obratovanjem, ki ga s pogodbo poveri za to usposobljenemu nadzorniku. Strokovno nadzorstvo nad poskusnim obratovanjem obsega odrejanje preskusov in meritev ter vpisovanje njihovih rezultatov v obratovalni dnevnik v skladu s predpisi o poskusnem obratovanju posameznih tehnoloških naprav.

99. člen

(zaključni tehnični pregled in uporabno dovoljenje)

(1) Investitor mora pred potekom roka poskusnega obratovanja zahtevati, da se opravi zaključni tehnični pregled.

(2) Po zaključnem tehničnem pregledu, ki ga lahko opravi tudi posamezen član komisije, se pregledajo le tiste vgrajene inštalacije, tehnološke naprave oziroma oprema, pri katerih se je v poskusnem obratovanju ugotavljala kvaliteta opravljenih del, vgrajenega materiala ter doseženi parametri tehnološkega procesa in preverjalo, ali doseženi parametri tehnološkega procesa zagotavljajo varnost in zdravje pri delu ter varstvo pred požarom in ne presegajo s predpisi dovoljenih vplivov na okolje. Na tej podlagi nato pristojni upravni organ za gradbene zadeve izda uporabno dovoljenje.

(3) Če ni s posebnimi predpisi določeno drugače, se uporabno dovoljenje iz prejšnjega odstavka šteje tudi kot obratovalno dovoljenje za tiste inštalacije in tehnološke naprave, ki so vgrajene v objekt.

100. člen

(posledica zavrnitve izdaje uporabnega dovoljenja)

(1) Če je pristojni upravni organ za gradbene zadeve zavrnil izdajo uporabnega dovoljenja, ker je imel objekt takšne pomanjkljivosti, da je predstavljal nevarno gradnjo, teh pomanjkljivosti pa ni bilo mogoče odpraviti, je pristojni upravni organ za gradbene zadeve dolžan o tem brez odlašanja seznanimi pristojnega gradbenega inšpektorja.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka je pristojni gradbeni inšpektor dolžan nemudoma uvesti inšpekcijski postopek v skladu z določbami 154. člena tega zakona.

101. člen

(posebni primeri pridobitve uporabnega dovoljenja)

(1) Če je bil objekt iz tretjega odstavka 1. člena tega zakona zgrajen brez gradbenega dovoljenja zaradi preprečitve naravne oziroma druge nesreče oziroma zato, da so se z njegovo pomočjo zmanjšale njene posledice, lahko ostane kot stalen objekt tudi po tem, ko so prenehale okoliščine, zaradi katerih je bil zgrajen, vendar samo, če njegov investitor oziroma lastnik po prenehanju navedenih okoliščin pri pristojnem gradbenem organu vloži zahtevo za izdajo uporabnega dovoljenja, tej zahtevi pa priloži geodetski načrt novega stanja zemljišča in ustrezno dokazilo o izpolnjevanju bistvenih zahtev in uporabno dovoljenje tudi pridobi.

(2) Za ustrezno dokazilo o izpolnjevanju bistvenih zahtev iz prejšnjega odstavka se šteje lokacijska informacija, iz katere izhaja, da je takšen objekt v skladu z izvedbenim prostorskim aktom ter načrt obstoječega stanja z načrtom gradbenih konstrukcij, ki vsebuje najmanj analizo konstrukcije objekta (statični izračun). Takšen načrt lahko izdela pravna ali fizična oseba, ki po določbah tega zakona izpolnjuje pogoje za odgovornega projektanta, usposobljenega za izdelavo načrtov gradbenih konstrukcij.

(3) Za enostanovanjsko stavbo, zgrajeno na podlagi gradbenega dovoljenja, se izda uporabno dovoljenje brez poprej opravljenega tehničnega pregleda, če investitor zahtevi za izdajo uporabnega dovoljenja poleg geodetskega načrta novega stanja zemljišča priloži izjavo projektanta in nadzornika, da je takšna stavba zgrajena v skladu s predpisi.

(4) Uporabna dovoljenja po tem členu izdaja pristojni upravni organ za gradbene zadeve iz drugega odstavka 24. člena tega zakona.

102. člen

(vsebinska uporabnega dovoljenja)

(1) Uporabno dovoljenje mora poleg sestavin, ki so z ZUP predpisane za pisno odločbo, vsebovati v izreku tudi navedbo o vrsti objekta glede na namen njegove uporabe.

(2) Sestavni del uporabnega dovoljenja je projekt izvedenih del ter geodetski načrt novega stanja zemljišča.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je sestavni del uporabnega dovoljenja za objekte iz prvega odstavka prejšnjega člena načrt iz drugega odstavka prejšnjega člena, za enostanovanjske stavbe iz tretjega odstavka prejšnjega člena pa samo geodetski načrt novega stanja zemljišča.

103. člen

(vročitev uporabnega dovoljenja)

(1) Odločba, izdana v postopku izdaje uporabnega dovoljenja, se vroči investitorju in drugim udeležencem pri graditvi objekta, ki so sodelovali pri gradnji.

(2) Pri vročanju se odločbi, razen investitorju, projekti in načrti iz drugega odstavka prejšnjega člena ne prilagajajo.

104. člen

(smiselna uporaba pri izdaji obratovalnega dovoljenja)

(1) Če s posebnimi predpisi, ki določajo, da se z uporabo tehnoloških naprav lahko začne šele, ko je zanje izdano obratovalno dovoljenje, ni urejen postopek izdaje takšnega dovoljenja, se določbe tega poglavja, ki urejajo postopek tehničnega pregleda, smiselno uporabljajo tudi v postopku izdaje obratovalnega dovoljenja.

(2) Če s posebnimi predpisi, ki urejajo pogoje za uporabo določene vrste prometnih oziroma energetskih objektov gospodarske javne infrastrukture, ni določeno, da je treba pred izdajo uporabnega dovoljenja opraviti tudi poskusno obratovanje, se določbe tega poglavja, ki urejajo poskusno obratovanje in izvedbo prvih meritev obratovalnega monitoringa, lahko uporabijo tudi za takšne objekte, če tako zahteva njihov investitor.

(3) Določbe tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi v postopkih, ki so s predpisi o rudarstvu predpisani za primere prenehanja izkoriščanja mineralnih surovin in, če je tako določeno s posebnimi predpisi, tudi v primerih prenehanja obratovanja določene vrste objektov gospodarske javne infrastrukture, kot so ceste, železnice, odlagališča in podobno.

105. člen

(vpis v uradne evidence)

(1) Najpozneje v 15 dneh po dnevu pravnomočnosti uporabnega dovoljenja mora investitor pri projektantu oziroma geodetskem podjetju naročiti projekt za vpis v uradne evidence, v primeru gradnje za trg pa takoj po prevzemu takšnega projekta tudi poskrbeti za vpis objekta v zemljiški kataster oziroma v primeru stavbe tudi v kataster stavb. V primeru objekta gospodarske javne infrastrukture mora investitor najpozneje v 15 dneh po dnevu pravnomočnosti uporabnega dovoljenja tudi poskrbeti, da se takšen objekt vpiše v kataster gospodarske javne infrastrukture.

(2) Po vpisu stavbe v uradne evidence mora lastnik stavbe dele stavbe označiti z identifikacijsko številko dela stavbe iz katastra stavb. Dele stavbe se označi v skladu s predpisi s področja evidentiranja nepremičnin, ki urejajo označitve delov stavbe.

Peti razdelek: Hramba projektne in tehnične dokumentacije

106. člen

(dolžnost hrambe pri upravnem organu za gradbene zadeve)

Če ni s posebnimi predpisi določeno drugače, mora pristojni upravni organ za gradbene zadeve projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja, na podlagi katerega je izdal gradbeno dovoljenje oziroma na podlagi katerega je bilo gradbeno dovoljenje spremenjeno ter projekt izvedenih del, na podlagi katerega je izdal uporabno dovoljenje, hraniti deset let po njegovi izdaji.

107. člen

(dolžnost hrambe lastnika objekta)

(1) Projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja, na podlagi katerega je bilo izdano gradbeno dovoljenje, projekt izvedenih del, projekt za vzdrževanje in obratovanje objekta in projekt za vpis v uradne evidence, na podlagi katerih je bilo izdano uporabno dovoljenje, mora hraniti lastnik objekta oziroma njegov pravni naslednik, dokler objekt stoji oziroma do odstranitve objekta, če ni s posebnimi predpisi za določeno vrsto objektov določeno, da jih je treba hraniti trajno. Projekt se lahko hrani na papirju, elektronskem mediju ali na mikrofilmu.

(2) Za objekt, ki je v etažni lastnini je dolžan hraniti projekte iz prejšnjega odstavka upravljalec objekta.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka so etažni lastniki oziroma njihovi pravni nasledniki dolžni hraniti tiste sestavine načrta za etažne lastnike, ki se nanašajo na njihove prostore v etažni lastnini, dokler stavba stoji, če ni s predpisi o upravljanju takšnih stavb izrecno določeno drugače.

Četrti del: ORGANIZACIJA IN DELOVNO PODROČJE POKLICNIH ZBORNIC

1. Ustanovitev ZAPS in IZS

108. člen

(ustanovitev in cilji ustanovitve)

(1) V Republiki Sloveniji se zaradi zagotavljanja strokovnosti in varovanja javnega interesa na področju urejanja prostora in graditve objektov ter varstva tretjih oseb ustanovita dve poklicni zbornici, Zbornica za arhitekturo in prostor

Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZAPS) in Inženirska zbornica Slovenije (v nadaljnjem besedilu: IZS).

(2) Cilji, zaradi katerih se ustanovi in deluje ZAPS, so:

1. varovanje in zastopanje interesov arhitekturnega in krajinsko-arhitekturnega projektiranja, revidiranja ter prostorskega načrtovanja,

2. svetovanje posameznikom in pravnim osebam, ki opravljajo dejavnosti arhitekturnega in krajinsko-arhitekturnega projektiranja in revidiranja projektne dokumentacije ter prostorskega načrtovanja in

3. zagotavljanje strokovnosti pooblaščenih arhitektov, krajinskih arhitektov in prostorskih načrtovalcev.

(3) Cilji, zaradi katerih se ustanovi in deluje IZS, so:

1. varovanje in zastopanje interesov gradbenega in drugega projektiranja in revidiranja,

2. svetovanje posameznikom in pravnim osebam, ki opravljajo dejavnosti gradbenega in drugega projektiranja, revidiranja projektne dokumentacije, vodenja del in opravljanja nadzora pri graditvi objektov ter geodetskih storitev in

3. zagotavljanje strokovnosti pooblaščenih inženirjev.

109. člen

(pravni položaj in odgovornost za zagotavljanje obveznosti)

(1) ZAPS in IZS sta pravni osebi javnega prava.

(2) Sedež ZAPS in IZS je v Ljubljani.

(3) ZAPS in IZS odgovarjata za svoje obveznosti z vsem svojim premoženjem.

(4) Člani ZAPS in člani IZS za obveznosti poklicne zbornice, katere člani so, ne odgovarjajo.

110. člen

(delovno področje ZAPS in IZS)

(1) ZAPS opravlja zlasti naslednje naloge:

1. določa strokovna načela na področju prostorskega načrtovanja, arhitekture in krajinske arhitekture,

2. pospešuje razvoj prostorskega načrtovanja, arhitekture in krajinske arhitekture ter skrbi za njun ugled,

3. sodeluje z državnimi organi in organi lokalnih skupnosti in zastopa stroko v razmerju do njih,

4. predlaga ministru, pristojnemu za prostorske in gradbene zadeve, izdajo pravilnika o izvedbi javnih natečajev za pridobivanje strokovnih rešitev v prostorskih aktih ter za urbanistične, krajinske in arhitekturne rešitve nameravanih gradenj,

5. skrbi za strokovno izpopolnjevanje na področju prostorskega načrtovanja, arhitekturnega in krajinskega projektiranja ter sodeluje pri pripravi izobraževalnih programov,

6. sprejema disciplinski pravilnik,

7. skrbi za strokovni razvoj in neodvisnost prostorskega načrtovanja ter arhitekturnega in krajinsko – arhitekturnega projektiranja, zastopa interese svojih članov v razmerju do državnih organov, organov lokalne samouprave in delodajalcev ter z namenom zagotavljanja njihove neodvisnosti in strokovnega razvoja ter nadzora nad opravljanjem dejavnosti prostorskega načrtovanja in arhitekturnega ter krajinsko-arhitekturnega projektiranja vodi seznam prostorskih načrtovalcev in projektantov in opravlja storitve za potrebe svojih članov,

8. zagotavlja opravljanje strokovnih izpitov za odgovorno projektiranje načrtov arhitekture in krajinske arhitekture in revidiranje takšnih načrtov ter odgovorno prostorsko načrtovanje,

9. vzpostavi, vodi in vzdržuje imenik pooblaščenih arhitektov, pooblaščenih krajinskih arhitektov in pooblaščenih prostorskih načrtovalcev (v nadaljnjem besedilu: imenik ZAPS),

10. podeljuje licence za samostojno opravljanje arhitekturnega in krajinsko-arhitekturnega projektiranja in revidiranja ter prostorskega načrtovanja,

11. sprejema kodeks poklicne etike pooblaščenih arhitektov, pooblaščenih krajinskih arhitektov in pooblaščenih prostorskih načrtovalcev (v nadaljnjem besedilu: kodeks poklicne etike ZAPS),

12. izvaja nadzor nad spoštovanjem aktov ZAPS in kodeksa poklicne etike ZAPS in ukrepa v skladu z disciplinskim pravilnikom in drugimi akti zbornice,

13. za investitorja pripravi in lahko tudi organizira izvedbo javnih natečajev s področja urejanja prostora ter arhitekturnih in krajinsko-arhitekturnih rešitev in

14. pripravi osnutek minimalnih tarifnih pogojev za opravljanje dejavnosti prostorskega načrtovanja, arhitekturnega in krajinsko-arhitekturnega projektiranja ter revidiranja načrtov arhitekture in načrtov krajinske arhitekture in ga pošlje ministru, pristojnemu za prostorske in gradbene zadeve.

(2) IZS opravlja zlasti naslednje naloge:

1. določa strokovna načela na področju graditve objektov,

2. pospešuje razvoj gradbenih, geodetskih, rudarskih in drugih inženirskih strok ter skrbi za njihov ugled,

3. sodeluje z državnimi organi in organi lokalnih skupnosti ter zastopa stroko v razmerju do njih,

4. predlaga ministru, pristojnemu za prostorske in gradbene zadeve, izdajo pravilnika o izvedbi javnih natečajev za pridobivanje konstrukcijskih, tehnoloških in drugih inženirskih rešitev nameravanih gradenj,

5. skrbi za strokovno izpopolnjevanje na področju gradbenega in drugega projektiranja ter opravljanja geodetske dejavnosti ter sodeluje pri pripravi izobraževalnih programov,

6. sprejema disciplinski pravilnik,

7. skrbi za strokovni razvoj in neodvisnost gradbenega in drugega projektiranja, revidiranja projektne dokumentacije, vodenja del in opravljanja nadzora pri graditvi objektov ter geodetskih storitev, zastopa interese svojih članov v razmerju do državnih organov, organov lokalne samouprave in delodajalcev ter z namenom zagotavljanja njihove neodvisnosti in strokovnega razvoja ter nadzora nad opravljanjem dejavnosti gradbenega in drugega projektiranja ter opravljanja geodetske dejavnosti, vodi seznam projektantov in geodetskih podjetij in opravlja storitve za potrebe svojih članov,

8. zagotavlja opravljanje strokovnih izpitov za tisti del odgovornega projektiranja, ki se nanaša na gradbeno in drugo projektiranje ter revidiranje načrtov iz 2. do 10. točke 36. člena tega zakona,

9. zagotavlja opravljanje strokovnih izpitov za odgovorne geodete,

10. zagotavlja opravljanje strokovnih izpitov za odgovorno vodenje del,

11. vzpostavi, vodi in vzdržuje imenik pooblaščenih inženirjev (v nadaljnjem besedilu: imenik IZS),

12. sprejema kodeks poklicne etike pooblaščenih inženirjev (v nadaljnjem besedilu: kodeks poklicne etike IZS),

13. izvaja nadzor nad spoštovanjem aktov IZS in kodeksa poklicne etike IZS in ukrepa v skladu z disciplinskim pravilnikom in drugim akti zbornice,

14. za investitorja pripravi in lahko tudi organizira izvedbo javnih natečajev s področja gradbenih in drugih inženirskih rešitev in

15. pripravi osnutek minimalnih tarifnih pogojev za opravljanje dejavnosti gradbenega in drugega projektiranja, opravljanja geodetskih storitev ter revidiranja gradbenih in

drugih načrtov in ga pošlje ministru, pristojnemu za prostorske in gradbene zadeve.

(3) ZAPS in IZS lahko poleg izvajanja nalog iz prvega odstavka tega člena oziroma nalog iz prejšnjega odstavka opravljata tudi eno ali več drugih dejavnosti, če izpolnjujeta za vsako od njih predpisane pogoje, če se s tem uresničuje namen, zaradi katerega sta bili ustanovljeni in če so te dejavnosti določene z njunima statutoma.

111. člen

(opravljanje nalog na podlagi javnega pooblastila)

(1) ZAPS opravlja naloge iz 8., 9. in 10. točke prvega odstavka prejšnjega člena kot javno pooblastilo po določbah tega zakona. IZS opravlja naloge iz 8., 10. in 11. točke drugega odstavka prejšnjega člena kot javno pooblastilo po določbah tega zakona, naloge iz 9. točke drugega odstavka prejšnjega člena pa opravlja kot javno pooblastilo po določbah zakona, ki ureja opravljanje geodetskih dejavnosti.

(2) ZAPS in IZS morata za izvajanje javnih pooblastil iz prejšnjega odstavka izpolnjevati kadrovske, prostorske in druge pogoje, ki jih s pravilnikom predpiše in ugotovi minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, z odločbo v upravnem postopku.

(3) Izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka preverja komisija, ki jo imenuje minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve.

(4) Medsebojno razmerje med ministrstvom, pristojnim za prostorske in gradbene zadeve, in ZAPS oziroma IZS se uredi s pogodbo.

112. člen

(uveljavitev minimalnih tarifnih pogojev)

(1) Ko prejme minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, osnutek iz 14. točke prvega odstavka oziroma 15. točke drugega odstavka 110. člena tega zakona, ga pošlje v mnenje pristojnim resornim ministrstvom, v katerih delovno področje sodijo posamezne vrste objektov.

(2) Po pridobitvi mnenj iz prejšnjega odstavka pripravi ministrstvo, pristojno za prostorske in gradbene zadeve, stališče o osnutku iz prejšnjega odstavka in ga skupaj z mnenji iz prejšnjega odstavka pošlje pristojni poklicni zbornici, da osnutek na podlagi stališča oziroma mnenj ustrezno dopolni oziroma popravi in pošlje usklajen predlog minimalnih tarifnih pogojev Vladi Republike Slovenije v sprejem.

(3) Minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, lahko kadarkoli po sprejetju minimalnih tarifnih pogojev pristojni poklicni zbornici predlaga spremembe oziroma dopolnitve, lahko pa tudi sam pripravi predlog sprememb oziroma dopolnitev in ga pošlje Vladi Republike Slovenije v sprejem.

2. Organi in organizacija

113. člen

(pogoji za združevanje v ZAPS in IZS)

(1) V ZAPS se lahko združujejo posamezniki, ki v skladu s predpisi o urejanju prostora izpolnjujejo pogoje za odgovorne prostorske načrtovalce in posamezniki, ki v skladu s tem zakonom izpolnjujejo pogoje za odgovorne projektante pri arhitekturnem in krajinsko-arhitekturnem projektiranju, odgovorne revidente in odgovorne nadzornike.

(2) V IZS se lahko združujejo posamezniki, ki v skladu s tem zakonom izpolnjujejo pogoje za odgovorne projektante pri gradbenem in drugem projektiranju, odgovorne revidente, odgovorne vodje del in odgovorne nadzornike, posamezniki, ki v skladu z geodetskimi predpisi izpolnjujejo po-

goje za odgovorne geodete pri opravljanju geodetskih storitev in drugi inženirji, če tako določa zakon.

114. člen

(organi zbornice, matične sekcije in skupno koordinacijsko telo)

(1) Organi ZAPS in IZS so skupščina zbornice, upravni odbor, predsednik zbornice in disciplinski organi.

(2) Podrobno sestavo organov iz prejšnjega odstavka in njihove naloge opredeli statut.

(3) Za uspešno izvajanje nalog poklicne zbornice in za doseg cilja, da so v zbornici enakopravno in enakovredno zastopane vse stroke, ki so v njej združene, ZAPS in IZS ustanovita matične sekcije.

(4) ZAPS in IZS ustanovita tudi skupno koordinacijsko telo.

115. člen

(skupščina zbornice)

(1) Skupščina zbornice je najvišji organ odločanja in ima zlasti naslednje pristojnosti:

1. sprejme statut zbornice in druge splošne akte zbornice, če ta zakon ali statut ne določa drugače,
 2. sprejme kodeks poklicne etike in strokovne standarde,
 3. sprejme predlog minimalnih tarifnih pogojev, ki zagotavljajo potrebno kvaliteto vseh vrst inženirskih storitev,
 4. sprejme disciplinski pravilnik,
 5. sprejme program dela in določa višino članarine,
 6. sprejme načrt zaposlitev v službah zbornice,
 7. sprejme priporočila za izvajanje javnih natečajev,
 8. imenuje in razrešuje člane upravnega odbora in predsednika zbornice,
 9. voli in razrešuje komisijo, ki izdaja odločbe o vpisih in izbrisih iz imenikov,
 10. voli in razrešuje disciplinskega tožilca in člane disciplinskih organov ter
 11. sprejme druge odločitve, če tako določa statut.
- (2) Skupščino zbornice izvolijo člani zbornice za dve leti. Za člana skupščine lahko kandidira vsak član zbornice, ki je vpisan v imenik.
- (3) Število članov skupščine se določi s statutom zbornice.
- (4) Volitve v skupščino in razrešitev člana skupščine uredi zbornica s statutom.
- (5) Skupščina lahko v skladu s statutom imenuje odbore in komisije kot svoja delovna telesa.

116. člen

(upravni odbor)

(1) Upravni odbor je izvršilni organ zbornice in ima zlasti naslednje pristojnosti:

1. skrbi za izvrševanje programa dela, splošnih aktov in sklepov skupščine zbornice,
 2. izda akt o notranji organizaciji strokovnih, administrativnih in tehničnih služb zbornice ter o sistemizaciji delovnih mest,
 3. predlaga skupščini zbornice v sprejem statut, druge splošne akte, program dela in druge odločitve,
 4. nadzoruje delovanje predsednika in služb zbornice,
 5. odloča o sklenitvi pravnih poslov večje vrednosti, opredeljene v statutu,
 6. opravlja druge naloge, določene s statutom.
- (2) Člane upravnega odbora imenuje in razrešuje skupščina zbornice. Število članov upravnega odbora določa statut.

117. člen

(predsednik zbornice)

(1) Predsednik zbornice predstavlja in zastopa zbornico.

(2) Predsednik zbornice je član upravnega odbora po funkciji in predseduje upravnemu odboru, ga predstavlja, sklicuje in vodi njegove seje.

(3) Predsednik lahko samostojno odloča o sklenitvi pravnih poslov, katerih vrednost ne presega zneska, določenega v statutu.

(4) Predsednik odloča o sklenitvi delovnih razmerij in o pravicah in obveznostih iz delovnega razmerja. Za odločanje o teh vprašanih lahko pooblasti generalnega sekretarja zbornice, če tako določa statut.

118. člen

(matične sekcije ZAPS in matične sekcije IZS)

(1) Pri ZAPS se ustanovijo:

1. matična sekcija arhitektov,
2. matična sekcija krajinskih arhitektov in
3. matična sekcija prostorskih načrtovalcev.

(2) pri IZS se ustanovijo:

1. matična sekcija gradbenih inženirjev,
2. matična sekcija strojnih inženirjev,
3. matična sekcija elektro inženirjev,
4. matična sekcija inženirjev tehnologov in drugih inženirjev,
5. matična sekcija inženirjev rudarske in geotehniške stroke in
6. matična sekcija inženirjev geodetov.

(3) Delovanje matičnih sekcij, njihova organizacija in pristojnosti se podrobneje uredijo v statutu ZAPS oziroma statutu IZS.

119. člen

(disciplinski organi)

(1) V disciplinskih zadevah zoper člane poklicne zbornice na prvi stopnji odloča disciplinska komisija, na drugi stopnji pa disciplinsko sodišče zbornice. Pred disciplinsko komisijo in disciplinskim sodiščem zastopa obtožbo disciplinski tožilec.

(2) Predsednika in člane disciplinskih organov iz prejšnjega odstavka izvoli skupščina zbornice. Izvoljeni ne morejo opravljati drugih funkcij v organih zbornice.

(3) Delovanje disciplinskih organov natančneje uredi disciplinski pravilnik.

120. člen

(skupno koordinacijsko telo)

(1) Skupno koordinacijsko telo je posvetovalno telo ZAPS in IZS, pristojno za reševanje zadev, ki se posredno ali neposredno nanašajo na tiste naloge obeh zbornic, ki niso predmet javnih pooblastil.

(2) Skupno posvetovalno telo opravlja tudi druge zadeve, ki so povezane z delovanjem drugih poklicnih zbornic.

(3) Skupno koordinacijsko telo mora biti ustanovljeno najpozneje do posredovanja statuta ZAPS in IZS v soglasje Vladi Republike Slovenije.

(4) Število članov skupnega koordinacijskega telesa, njegove naloge in pristojnosti ter način imenovanja in razreševanja njegovih članov in vodenja se določi s statutoma obeh poklicnih zbornic.

(5) Skupno koordinacijsko telo opravlja svoje naloge v skladu s svojim poslovníkom, ki ga sprejme koordinacijsko telo, z njim pa morata soglašati upravnega odbora obeh poklicnih zbornic.

(6) Do konstituiranja skupnega koordinacijskega telesa opravljata njegove naloge predsednika obeh poklicnih zbornic.

3. Statut

121. člen

(vsebina statuta)

ZAPS in IZS vsaka zase sprejmeta svoj statut, s katerim se podrobneje uredi zlasti:

1. sedež poklicne zbornice,
2. organizacijo, pristojnosti in način izvolitve organov poklicne zbornice,
3. dejavnosti poklicne zbornice,
4. morebitne posebne pogoje za sprejem v članstvo,
5. odpovedni rok in morebitne posebne pogoje za izstop iz članstva,
6. razloge, zaradi katerih je lahko član izključen iz poklicne zbornice,
7. druge obveznosti članov, zlasti glede sodelovanja z zbornico oziroma pogoje, pod katerimi se lahko takšne obveznosti uvedejo oziroma povečajo,
8. sklic in odločanje skupščine, če je skupščina sestavljena iz predstavnikov pa tudi izvolitev, odpoklic in mandatno dobo predstavnikov,
9. delovno področje, izvolitev, odpoklic in mandatno dobo predsednika in drugih organov poklicne zbornice,
10. zastopanje in predstavljanje poklicne zbornice,
11. način zagotavljanja enakopravnega in enakovrednega zastopanja vseh strok, ki so združene v poklicni zbornici, v vseh njenih organih in s pomočjo matičnih sekcij,
12. način obveščanja članov o sklepih skupščine,
13. način zagotavljanja poslovne tajnosti in
14. način delitve premoženja, ki preostane po poplačilu upnikov in vračilu deležev v likvidacijskem ali stečajnem postopku, oziroma namen tega premoženja, če se ne razdeli med člane.

122. člen

(sprejem statuta)

(1) Statut in njegove spremembe oziroma dopolnitve sprejema skupščina ZAPS oziroma skupščina IZS z dvotretjinsko večino glasov vseh članov skupščine.

(2) Statut ter njegove spremembe in dopolnitve se objavljajo v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Statut oziroma njegove spremembe in dopolnitve se lahko objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije samo skupaj s soglasjem Vlade Republike Slovenije k statutu oziroma njegovim spremembam in dopolnitvam.

4. Vodenje imenika

123. člen

(dolžnost vzpostavitve in vodenja imenika)

(1) ZAPS in IZS morata vsaka zase vzpostaviti in voditi imenik svojih članov.

(2) Imenik ZAPS in imenik IZS vsebujeta naslednje podatke:

1. ime in priimek,
2. kraj in datum rojstva,
3. državljanstvo,
4. stalno oziroma začasno prebivališče,
5. šolska izobrazba ter strokovni in znanstveni naslov,
6. podatki o opravljenem strokovnem izpitu,
7. podatki o specialističnih znanjih,
8. podatki o izrečenih disciplinskih ukrepih,

9. identifikacijska številka in vrsta pooblastila za opravljanje določene vrste storitev,

10. odvzem ali vrnitev pooblastila.

(3) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka vsebuje imenik ZAPS še podatke o vrsti in številki izdane licence in o odvzemu takšne licence, ki se vodijo pod številko 11 in 12.

(4) Minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, s pravilnikom predpiše obliko in podrobnejšo vsebino obeh imenikov in način vpisovanja vanju.

124. člen

(zbiranje podatkov in javnost imenika)

(1) Podatki iz prejšnjega člena se pridobivajo na podlagi zahteve za vpis, ki mora vsebovati vse podatke iz prejšnjega člena ter priloge, ki dokazujejo izpolnjevanje pogojev za vpis v imenik.

(2) Vsakdo ima pravico pridobiti samo podatke o tem, ali je posameznik vpisan v imenik ZAPS oziroma v imenik IZS.

(3) Pravico do vpogleda v vse podatke imenika ZAPS oziroma IZS imajo le pooblaščenice osebe pristojne davčne uprave, pristojni inšpektorji ter sodišče.

125. člen

(pridobitev članstva z vpisom v imenik)

(1) Član poklicne zbornice postane posameznik z dnem, ko se vpiše v ustrezen imenik, ki ga vzpostavi in vodi ZAPS oziroma IZS.

(2) Obveznost plačevanja članarine nastopi s prvim dnem v mesecu, ki sledi včlanitvi.

(3) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za posameznike iz petega odstavka 126. člena tega zakona.

126. člen

(pogoji za vpis v imenik)

(1) V imenik ZAPS se lahko vpiše posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da ima v Republiki Sloveniji pridobljeno univerzitetno izobrazbo ali visoko strokovno izobrazbo ali da ima v Republiki Sloveniji nostrificirano diplomu o pridobitvi takšne izobrazbe, ki zagotavlja znanja, potrebna za izdelovanje načrtov iz 1. ali 2. točke drugega odstavka 36. člena tega zakona oziroma prostorskih aktov,

2. da ima pri ZAPS opravljen strokovni izpit za odgovorno arhitekturno ali krajinsko-arhitekturno projektiranje oziroma prostorsko načrtovanje in

3. da ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev ali da mu ni bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, razen če je veljavnost tega ukrepa že potekla.

(2) V imenik IZS se lahko vpiše posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da ima v Republiki Sloveniji pridobljeno univerzitetno izobrazbo ali visoko strokovno izobrazbo ali da ima v Republiki Sloveniji nostrificirano diplomu o pridobitvi takšne izobrazbe, ki zagotavlja znanja, potrebna za izdelovanje načrtov iz 3. do 10. točke drugega odstavka 36. člena tega zakona, znanja s področja opravljanja geodetskih storitev, odgovornega vodenja del in drugih inženirskih storitev,

2. da ima pri IZS opravljen strokovni izpit za odgovorno gradbeno in drugo projektiranje, opravljanje geodetskih storitev, odgovorno vodenje del oziroma opravljanje drugih inženirskih storitev in

3. da ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazen zapora

več kot treh mesecev ali da mu ni bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, razen če je veljavnost tega ukrepa že potekla.

(3) Pogoji za vpis v imenik IZS za posameznike, ki opravljajo geodetske storitve, se določajo z zakonom o geodetski dejavnosti.

(4) Tuja fizična oseba se lahko ob pogoju vzajemnosti vpiše v imenik ZAPS oziroma imenik IZS, če izkaže, da v državi, katere državljan je, izpolnjuje pogoje za projektantske oziroma druge inženirske storitve in da v državi, katere državljan je, ni bila pravnomočno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev ali da ji v tej isti državi ni bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, razen če je veljavnost tega ukrepa že potekla. Izpolnjevanje pogojev iz tega odstavka se dokazuje z dokumenti, izdanimi po predpisih matične države, ki pa ne smejo biti starejši od enega leta.

(5) Posameznik, ki ima v katerikoli od držav članic Evropske unije pridobljeno poklicno kvalifikacijo odgovornega projektanta oziroma poklicno kvalifikacijo z nazivom "arhitekt", se vpiše v imenik ZAPS, če izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, razen pogoja vzajemnosti. Takšen posameznik mora zahtevi za vpis v imenik priložiti dokaz o tem, da ima v matični državi članici Evropske unije pravico nastopati kot odgovorni projektant oziroma arhitekt ter druge dokaze, s katerimi izkazuje izpolnjevanje pogojev za vpis v imenik.

127. člen

(spremembe podatkov)

(1) Posameznik, ki je vpisan v imenik ZAPS oziroma IZS, mora pristojnemu organu ZAPS oziroma IZS sporočiti spremembo podatkov, ki se vpisujejo v imenik in sicer najpozneje v 15 dneh po nastanku spremembe.

(2) Posameznik, ki ima pridobljeno določeno vrsto licence, mora pristojnemu organu ZAPS sporočiti spremembo podatkov, ki vplivajo na takšno pridobljeno licenco in sicer najpozneje v 15 dneh po nastanku spremembe.

5. Pridobitev statusov in licenc ter njihov odvzem

128. člen

(pridobitev statusa)

(1) Ko pristojni organ ZAPS oziroma IZS ugotovi, da posameznik, ki je vložil zahtevo za vpis v imenik, izpolnjuje pogoje iz 126. člena tega zakona, ga vpiše v imenik in mu o tem, da je vanj vpisan, izda potrdilo. Če pa pristojni organ ZAPS oziroma IZS ugotovi, da posameznik, ki je vložil zahtevo za vpis v imenik, ne izpolnjuje takšnih predpisanih pogojev, vpis v imenik z odločbo, izdano v upravnem postopku, zavrne. Zoper to odločbo je dovoljena pritožba, o kateri odloča ministrstvo, pristojno za prostorske in gradbene zadeve.

(2) Z dnem vpisa v imenik ZAPS pridobi posameznik status pooblaščenega arhitekta oziroma status pooblaščenega krajinskega arhitekta, z dnem vpisa v imenik IZS pa pridobi posameznik status pooblaščenega inženirja.

(3) Najpozneje v 15 dneh po vpisu v imenik:

– pristojni organ ZAPS pooblaščenemu arhitektu oziroma pooblaščenemu krajinskemu arhitektu po uradni dolžnosti izda člansko izkaznico, hkrati pa mu tudi vroči enotni žig z identifikacijsko številko in označbo, za katero vrsto storitev ima pooblastilo, ki je nanj trajno vezana in jo mora uporabljati pri opravljanju storitev;

– pristojni organ IZS pooblaščenemu inženirju po uradni dolžnosti izda člansko izkaznico, hkrati pa mu tudi vroči

enotni žig z identifikacijsko številko in označbo, za katero vrsto storitev ima pooblastilo, ki je nanj trajno vezana in jo mora uporabljati pri opravljanju storitev.

(4) Obliko in vsebino članske izkaznice in enotnega žiga iz prejšnjega odstavka v soglasju z ministrom, pristojnim za prostorske in gradbene zadeve, določi pristojni organ ZAPS oziroma IZS.

129. člen

(vrste pooblastil, ki izvirajo iz pridobljenega statusa)

(1) Pridobljen status:

1. pooblaščenega arhitekta omogoča izdelovanje načrtov arhitekture in opravljanje tistih inženirskih storitev, za katere ima pooblaščen arhitekt v skladu z določbami 135. člena tega zakona opravljen strokovni izpit oziroma dopolnilni strokovni izpit;

2. pooblaščenega krajinskega arhitekta omogoča izdelovanje načrtov krajinske arhitekture in ter opravljanje tistih inženirskih storitev, za katere ima pooblaščen krajinski arhitekt v skladu z določbami 135. člena tega zakona opravljen strokovni izpit oziroma dopolnilni strokovni izpit;

3. pooblaščenega inženirja omogoča izdelavo in reviziranje tiste vrste načrtov, za katerih izdelavo ima posameznik ustrezno strokovno izobrazbo, vodenje del, opravljanje nadzora pri graditvi objektov, opravljanje geodetskih storitev po določbah zakona o geodetski dejavnosti ter opravljanje tistih inženirskih storitev, za katere ima pooblaščen inženir v skladu z določbami 135. člena tega zakona opravljen strokovni izpit oziroma dopolnilni strokovni izpit.

(2) Status odgovornega geodeta določajo predpisi o geodetski dejavnosti.

130. člen

(vrste licenc in pravice, ki izvirajo iz njih)

(1) Licence so treh vrst in sicer:

1. licenca z označbo "A" omogoča poleg samostojnega opravljanja storitev iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena tudi samostojno izdelavo urbanističnih zasnov, občinskih prostorskih redov ter državnih in občinskih lokacijskih načrtov;

2. licenca z označbo "KA" omogoča poleg samostojnega opravljanja storitev iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena tudi samostojno izdelavo krajinskih zasnov, občinskih prostorskih redov ter državnih in občinskih lokacijskih načrtov;

3. licenca z označbo "P" omogoča samostojno izdelavo posameznih sestavin državne in občinske prostorske strategije, samostojno izdelavo regionalnih prostorskih zasnov in posameznih sestavin občinskega prostorskega reda.

(2) Za posameznika, ki ima pridobljeno eno od licenc iz prejšnjega odstavka, se šteje, da ima v skladu z zakonom, ki ureja prostora pridobljen status pooblaščenega prostorskega načrtovalca.

(3) Posameznik s pridobljeno licenco mora pred začetkom opravljanja samostojne dejavnosti, ki mu jo posamezna vrsta licence omogoča, takšno dejavnost priglasiti v skladu z davčnimi predpisi.

131. člen

(pogoji za pridobitev licence)

(1) Licenca z označbo "A" oziroma licenca z označbo "KA" se na zahtevo izda posamezniku, ki je vpisan v imenik ZAPS, ima izobrazbo s področja arhitekturne stroke oziroma s področja krajinske arhitekturne stroke in izpolnjuje še pogoje, da ima najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju prostorskega načrtovanja ter opravljen dopolnilni strokovni izpit iz odgovornega prostorskega načrtovanja.

(2) Licenca z označbo "P" se na zahtevo izda posamezniku, ki ima izobrazbo s področja tiste stroke, ki zagotavlja ustrezna znanja s področja prostorskega načrtovanja in izpolnjuje še pogoj, da ima najmanj pet let delovnih izkušenj na področju prostorskega načrtovanja ter opravljen strokovni izpit za odgovorno prostorsko načrtovanje. Za delovne izkušnje na področju prostorskega načrtovanja se štejejo tudi delovne izkušnje v občinski upravi, pristojni za področje urejanja prostora.

(3) Ko pristojni organ ZAPS ugotovi, da posameznik, ki je vložil zahtevo za izdajo licence z označbo "A" oziroma licence z označbo "KA", izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, mu izda potrdilo o pridobitvi licence, hkrati pa v imenik, v katerega je vpisan, vpiše takšen podatek. Če pa pristojni organ ZAPS ugotovi, da posameznik, ki je vložil zahtevo za izdajo licence z označbo "A" oziroma licence z označbo "KA", ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka tega člena, izdajo licence z odločbo, izdano v upravnem postopku, zavrne. Zoper to odločbo je dovoljena pritožba, o kateri odloča ministrstvo, pristojno za prostorske in gradbene zadeve.

(4) Ko pristojni organ ZAPS ugotovi, da posameznik, ki je vložil zahtevo za izdajo licence z označbo "P", izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena, ga vpiše v imenik in mu o pridobitvi licence ter o tem, da je vpisan v imenik, izda potrdilo. Če pa pristojni organ ZAPS ugotovi, da posameznik, ki je vložil zahtevo za izdajo licence z označbo "P", ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka tega člena, izdajo licence z odločbo, izdano v upravnem postopku, zavrne. Zoper to odločbo je dovoljena pritožba, o kateri odloča ministrstvo, pristojno za prostorske in gradbene zadeve.

(5) Najpozneje v 15 dneh po izdaji potrdila o pridobitvi licence pristojni organ ZAPS:

– pooblaščenemu arhitektu s pridobljeno licenco "A" po uradni dolžnosti vroči enotni žig z identifikacijsko številko in označbo, za katero vrsto storitev ima pridobljeno licenco, ki je nanj trajno vezana in jo mora uporabljati pri opravljanju storitev;

– pooblaščenemu krajinskemu arhitektu s pridobljeno licenco "KA" po uradni dolžnosti vroči enotni žig z identifikacijsko številko in označbo, za katero vrsto storitev ima pridobljeno licenco, ki je nanj trajno vezana in jo mora uporabljati pri opravljanju storitev;

– posamezniku s pridobljeno licenco "P" po uradni dolžnosti izda člansko izkaznico in hkrati vroči enotni žig z identifikacijsko številko in označbo, za katero vrsto storitev ima pridobljeno licenco, ki je nanj trajno vezana in jo mora uporabljati pri opravljanju storitev.

(6) Obliko in vsebino enotnega žiga posameznikov s pridobljenimi licencami z označbo "A", "KA" in "P" ter članske izkaznice posameznikov s pridobljeno licenco z označbo "P" v soglasju z ministrom, pristojnim za prostorske in gradbene zadeve, določi pristojni organ ZAPS.

132. člen

(izbris iz imenika)

(1) Pooblaščenega arhitekta, pooblaščenega krajinskega arhitekta oziroma pooblaščenega prostorskega načrtovalca se izbrši iz imenika ZAPS oziroma se pooblaščenega inženirja izbrši iz imenika IZS:

1. če pisno zahteva izbris;

2. če mu je izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja storitev;

3. če se ugotovi, da ne izpolnjuje z zakonom določenih pogojev za opravljanje storitev;

4. če mu je bil v disciplinskem postopku izrečen ukrep izbrisa iz imenika.

(2) Z izbrisom iz imenika prenehajo vse pravice, ki izvirajo iz pooblastila oziroma licence.

(3) Izbris se začne na predlog osebe, ki za to izkaže upravičen interes, ali na zahtevo pristojnega inšpektorja. O izbrisu odloča pristojni organ ZAPS oziroma IZS z odločbo, izdano v upravnem postopku. Zoper odločbo je dovoljena pritožba, o kateri odloča ministrstvo, pristojno za prostorske in gradbene zadeve.

(4) Če oseba, ki je vpisana v imenik, umre, jo pristojni organ ZAPS oziroma IZS iz imenika izbriše po uradni dolžnosti, ko izve za takšno dejstvo.

(5) Ko postane odločba o izbrisu iz imenika pravno-močna, mora iz imenika izbrisana oseba najpozneje v osmih dneh po pravomočnosti odločbe o izbrisu pristojnemu organu ZAPS oziroma IZS vrniti enotni žig in člansko izkaznico. V primeru iz prejšnjega odstavka morajo za vrnitev enotnega žiga in članske izkaznice poskrbeti dediči umrlega.

(6) Oseba, ki je bila izbrisana iz imenika na lastno zahtevo ali zaradi razloga iz 3. točke prvega odstavka tega člena, se na zahtevo lahko ponovno vpiše v ta imenik, ko ponovno izpolnjuje pogoje za vpis. Oseba, ki je bila izbrisana iz imenika zaradi razloga iz 2. ali 4. točke prvega odstavka tega člena, se na zahtevo lahko ponovno vpiše v ta imenik, vendar šele, ko preteče veljavnost izrečenega varnostnega ali disciplinskega ukrepa in če takrat izpolnjuje pogoje za vpis.

(7) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi v postopkih odvzema licence.

6. Opravljanje strokovnih izpitov

133. člen

(vrste, program in način opravljanja strokovnih izpitov)

(1) Strokovni izpiti, ki se opravljajo pri pristojni poklicni zbornici, so osnovni in dopolnilni.

(2) Osnovni strokovni izpiti so:

1. izpit za odgovorno prostorsko načrtovanje,
2. izpit za odgovorno projektiranje in
3. izpit za odgovorno vodenje del.

(3) Dopolnilni strokovni izpiti so lahko vsi izpiti iz prejšnjega odstavka in izpit za revidiranje.

(4) Minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, s pravilnikom predpiše standarde znanj ter program in način opravljanja strokovnih izpitov.

(5) Standardi znanj ter program in način opravljanja strokovnega izpita za odgovorne geodete pri opravljanju geodetskih storitev določa pravilnik, sprejet na podlagi zakona, ki ureja geodetsko dejavnost.

134. člen

(zagotavljanje strokovnih izpitov)

(1) ZAPS zagotavlja opravljanje strokovnih izpitov za tisti del odgovornega projektiranja in revidiranja projektne dokumentacije, ki se nanaša na arhitekturno in krajinsko-arhitekturno projektiranje in za odgovorno prostorsko načrtovanje.

(2) IZS zagotavlja opravljanje strokovnih izpitov za tisti del odgovornega projektiranja in revidiranja projektne dokumentacije, ki se nanaša na gradbeno in drugo projektiranje in za vse vrste odgovornega vodenja del.

(3) IZS zagotavlja opravljanje strokovnih izpitov za odgovorne geodete v skladu s pravilnikom iz petega odstavka prejšnjega člena.

135. člen

(področja opravljanja storitev,

ki jih daje posamezna vrsta strokovnega izpita)

(1) Kdor ima opravljen strokovni izpit:

1. za odgovorno prostorsko načrtovanje, lahko nastopa samo kot pooblaščen prostorski načrtovalec ter opravlja storitve odgovornega prostorskega načrtovalca;

2. za tisti del odgovornega projektiranja, ki se nanaša na arhitekturno projektiranje, lahko nastopa hkrati kot pooblaščen arhitekt in kot pooblaščen prostorski načrtovalec ter opravlja storitve odgovornega prostorskega načrtovalca, odgovornega projektanta in odgovornega nadzornika, storitve odgovornega revidenta načrtov arhitekture pa lahko opravlja po tem, ko opravi še ustrezen dopolnilni strokovni izpit;

3. za tisti del odgovornega projektiranja, ki se nanaša na krajinsko-arhitekturno projektiranje, lahko nastopa hkrati kot pooblaščen krajinski arhitekt in kot pooblaščen prostorski načrtovalec ter opravlja storitve odgovornega prostorskega načrtovalca in odgovornega projektanta, ne more pa opravljati storitev odgovornega nadzornika, razen za področje krajinskih ureditev, storitve odgovornega revidenta načrtov krajinske arhitekture pa lahko opravlja po tem, ko opravi še ustrezen dopolnilni strokovni izpit;

4. za tisti del odgovornega projektiranja, ki se nanaša na gradbeno ali drugo projektiranje, lahko nastopa kot pooblaščen inženir ter opravlja storitve odgovornega projektanta tiste vrste načrtov, za katere je opravil posebni del strokovnega izpita ter storitve odgovornega nadzornika, storitve odgovornega revidenta posamezne vrste načrtov iz 3. do 10. točke 36. člena tega zakona pa lahko opravlja po tem, ko opravi še ustrezen dopolnilni strokovni izpit;

5. za odgovorno vodenje del, lahko nastopa samo kot odgovorni vodja del, kot odgovorni vodja gradbišča in kot odgovorni nadzornik.

(2) Kdor ima opravljen strokovni izpit za odgovorno prostorsko načrtovanje in želi nastopati še kot odgovorni projektant določene vrste načrtov oziroma kot odgovorni nadzornik in kot odgovorni vodja projekta ali obratno, opravlja strokovni izpit za odgovorno projektiranje kot dopolnilni strokovni izpit.

(3) Kdor ima opravljen strokovni izpit za odgovorno prostorsko načrtovanje in dopolnilni strokovni izpit za odgovorno projektiranje, želi pa še nastopati kot odgovorni vodja del oziroma odgovorni vodja gradbišča ali obratno, opravlja tudi strokovni izpit za odgovorno vodenje del kot dopolnilni strokovni izpit.

(4) Kdor ima opravljen strokovni izpit za odgovorno prostorsko načrtovanje in dopolnilni strokovni izpit za odgovorno projektiranje, želi pa še nastopati kot odgovorni revident, opravlja tudi strokovni izpit za odgovorno revidiranje kot dopolnilni strokovni izpit.

(5) Kdor ima opravljen strokovni izpit za odgovorno projektiranje in želi nastopati še kot odgovorni vodja del oziroma odgovorni vodja gradbišča ali obratno, opravlja tudi strokovni izpit za odgovorno vodenje del oziroma za odgovorno projektiranje kot dopolnilni strokovni izpit.

7. Financiranje

136. člen

(način financiranja delovanja poklicne zbornice)

(1) Delovanje ZAPS in IZS se financira iz:

1. članarin,

2. vpisnin in plačil, ki jih zbornica zaračunava za vpisovanje posameznikov ter za vodenje in vzdrževanje imenika,

3. nadomestil, ki jih zbornica zaračunava kandidatom za opravljanje strokovnega izpita zaradi priprave in izvedbe takšnih izpitov,

4. nadomestil, ki so jih v zvezi s stroški, ki jih ima zbornica zaradi vodenja disciplinskih postopkov, dolžni plačevati udeleženci v disciplinskem postopku, če jim je v tem postopku dokazana krivda,

5. plačil za storitve, ki jih zbornica opravlja za člane in za druge subjekte izven programa dela,

6. denarnih kazni za disciplinske prekrške in

7. drugih virov.

(2) Članarino določi skupščina zbornice za vsako leto posebej na podlagi letnega programa dela, ki ga mora sprejeti pred začetkom koledarskega leta, za katero se določi članarina.

(3) Način plačevanja članarine, vpisnin in drugih virov financiranja iz prvega odstavka tega člena se uredi s statutom ZAPS oziroma IZS.

8. Disciplinske zadeve

137. člen

(disciplinski pravilnik)

(1) Disciplinske kršitve članov poklicne zbornice, delovanje disciplinskih organov zbornice, disciplinski postopek in kazni za disciplinske prekrške se določijo z disciplinskim pravilnikom.

(2) Disciplinski pravilnik sprejme skupščina zbornice z večino glasov vseh članov skupščine.

(3) Disciplinski pravilnik se objavi v uradnem glasilu ZAPS oziroma IZS.

138. člen

(disciplinske kršitve)

(1) Član poklicne zbornice ne more biti disciplinsko kaznovan za ravnanje, če to ravnanje ni bilo že prej določeno kot disciplinska kršitev in če ni bila zanj določena tudi disciplinska sankcija.

(2) Disciplinske sankcije so opomin, denarna kazen in začasen odvzem pooblastila z začasno izključitvijo iz zbornice ter začasna prepoved udeležbe na javnih natečajih.

139. člen

(disciplinski postopek)

(1) Disciplinski postopek se začne na pisno zahtevo disciplinskega tožilca.

(2) V disciplinskem postopku ima kršitelj pravico biti zaslišan in lahko predlaga izvedbo dokazov.

(3) Disciplinska komisija odloči po opravljeni ustni obravnavi.

(4) Zoper odločbo disciplinske komisije je dovoljena pritožba na disciplinsko sodišče.

(5) Zoper odločbo disciplinskega sodišča je dovoljen upravni spor.

(6) Delovanje disciplinskih organov in disciplinski postopek natančneje uredi disciplinski pravilnik.

9. Nadzorstvo

140. člen

(strokovno nadzorstvo nad izvajanjem javnih pooblastil)

(1) Strokovno nadzorstvo nad izvajanjem nalog, ki jih ZAPS in IZS opravljata kot javno pooblastilo po določbah tega zakona, opravlja ministrstvo, pristojno za prostorske in gradbene zadeve.

(2) Posamezne naloge strokovnega nadzorstva izvaja komisija iz tretjega odstavka 111. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: komisija).

141. člen

(izvajanje strokovnega nadzorstva)

(1) Komisija ima pravico udeleževati se sej organov zbornice, na njih razpravljati ter predlagati obravnavanje določenih zadev na teh sejah.

(2) Če predsednik zbornice ali drug njen pristojni organ na predlog upravičenih oseb ne skliče seje skupščine oziroma seje upravnega odbora, jo na predlog komisije lahko skliče minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve.

(3) Če komisija pri opravljanju nadzorstva ugotovi hujše kršitve pri poslovanju pristojnih organov zbornice oziroma če ugotovi, da določeni sklep oziroma akt ali predpis, ki je v zvezi z opravljanjem javnih pooblastil zbornice, ne temelji na zakonu ali na njegovi podlagi izdanem predpisu, lahko s posebnim sklepom zadrži izvrševanje takšnega sklepa, akta oziroma predpisa, pri čemer mora navesti razloge za zadržanje, hkrati pa tudi predlaga pristojnemu organu zbornice, da o njem ponovno odloči na prvi naslednji seji.

(4) Če pristojni organ zbornice vztraja pri svoji odločitvi, o sporu na predlog ministra, pristojnega za prostorske in gradbene zadeve, meritorno odloči vlada.

142. člen

(posebne obveznosti in pogoji v zvezi z izvajanjem javnega pooblastila)

(1) Akti, s katerimi zbornica ureja zadeve, ki so s tem zakonom določene kot javno pooblastilo, se objavljajo v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Predsednik zbornice mora predloge aktov iz prejšnjega odstavka pred objavo predložiti v mnenje ministru, pristojnemu za prostorske in gradbene zadeve.

(3) Minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, lahko akte, za katere meni, da so nezakoniti, zadrži glede izvrševanja in jih predloži v mnenje Vladi Republike Slovenije.

143. člen

(možnost prenehanja javnega pooblastila in izpolnitev posebnih pogojev pred stečajem ali likvidacijo)

(1) Javno pooblastilo, ki ga imata ZAPS in IZS po določbah prvega odstavka 111. člena tega zakona, preneha, če zbornica ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, če dela v nasprotju s predpisi ali če krši pogodbo iz četrtega odstavka 111. člena tega zakona, kar ugotovi minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, z odločbo.

(2) V primeru, da pride do likvidacijskega ali stečajnega postopka ZAPS oziroma IZS, se ta postopek ne glede na predpise, ki urejajo prenehanje pravnih oseb, ne more zaključiti prej, preden se na način in pod pogoji, določenimi s statutom ZAPS oziroma IZS, Republiki Sloveniji ne vrnejo evidence in druga gradiva, ki jih je takšna poklicna zbornica uporabljala pri izvajanju javnih pooblastil po določbah tega zakona.

(3) V primeru prenehanja ZAPS ali IZS zagotavlja opravljanje nalog, ki jih ta zakon določa kot javna pooblastila zbornice, ministrstvo, pristojno za prostorske in gradbene zadeve.

Peti del: INŠPEKCIJSKO NADZORSTVO**1. Opravljanje inšpekcijskega nadzorstva****144. člen**

(pogoji za opravljanje nalog inšpekcijskega nadzora)

Za gradbenega inšpektorja je lahko imenovan posameznik, ki poleg splošnih pogojev za delo v državni upravi izpolnjuje še naslednje pogoje:

1. da ima univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo s področja gradbeništva ali arhitekture,
2. da ima poleg univerzitetne izobrazbe še najmanj tri leta delovnih izkušenj s področja graditve objektov oziroma poleg visoke strokovne izobrazbe še najmanj pet let takšnih delovnih izkušenj in
3. da ima opravljen strokovni izpit za inšpektorja ali strokovni izpit iz upravnega postopka, s tem, da mora inšpektor, ki ima opravljen le strokovni izpit iz upravnega postopka, v roku enega leta od dneva imenovanja opraviti tudi strokovni izpit za inšpektorja.

145. člen

(obseg inšpekcijskega nadzorstva)

Gradbeni inšpektor v okviru inšpekcijskega nadzorstva nadzoruje zlasti:

- ali so bili pri prostorskem načrtovanju upoštevani predpisi s področja urejanja prostora;
- ali so bili pri projektiranju upoštevani predpisi s področja graditve objektov;
- ali so izpolnjeni pogoji za začetek gradnje oziroma drugih del po tem zakonu;
- ali se gradnja izvaja skladno z izdanim gradbenim dovoljenjem;
- ali se objekti gradijo ter ali so zgrajeni in vzdrževani tako, da zagotavljajo zanesljivost in izpolnjujejo bistvene zahteve po tem zakonu;
- ali so izpolnjeni pogoji za začetek uporabe objektov po tem zakonu;
- ali udeleženci pri graditvi objektov, ko opravljajo dejavnost prostorskega načrtovanja, projektiranja, revidiranja, gradnje in gradbenega nadzora, izpolnjujejo pogoje, določene s tem zakonom.

146. člen

(vodenje inšpekcijskega postopka)

(1) Vodenje inšpekcijskega postopka, izrekanje ukrepov in vročanje inšpekcijskih odločb se šteje za nujne ukrepe v javnem interesu v smislu ZUP, zato se odločba lahko izda v skrajšanem postopku brez zaslišanja strank. Odločba se lahko izda ustno.

(2) Za kraj vročanja in mesto, na katerem se pusti obvestilo o poskusu vročanja, se šteje tudi gradbišče, objekt oziroma kraj izvajanja del, v zvezi s katerim se vodi postopek.

(3) Zoper odločbo gradbenega inšpektorja je dovoljena pritožba v osmih dneh od dneva vročitve. Pritožba zoper inšpekcijsko odločbo ne zadrži njene izvršitve.

147. člen

(prisilna izvršba inšpekcijskih ukrepov)

Prisilna izvršba inšpekcijskih ukrepov, izdanih v skladu z določbami tega zakona, se opravlja po določbah ZUP, če ta zakon ne določa drugače.

148. člen

(izvajanje prisilne izvršbe inšpekcijskih ukrepov)

(1) Kadar gradbeni inšpektor določi način izvršbe s prisilnitvijo, znašajo denarne kazni:

1. v primeru zahtevnega objekta:
 - če je zavezanec pravna oseba, v višini od 30,000.000 tolarjev do 50,000.000 tolarjev;
 - če je zavezanec samostojni podjetnik posameznik, v višini od 15,000.000 tolarjev do 30,000.000 tolarjev;
 - če je zavezanec fizična oseba, v višini od 500.000 tolarjev do 1,500.000 tolarjev;
2. v primeru manj zahtevnega objekta:
 - če je zavezanec pravna oseba, v višini od 10,000.000 tolarjev do 20,000.000 tolarjev;
 - če je zavezanec samostojni podjetnik posameznik, v višini od 5,000.000 tolarjev do 20,000.000 tolarjev;
 - če je zavezanec fizična oseba, v višini od 300.000 tolarjev do 1,000.000 tolarjev;
3. v primeru enostavnega objekta:
 - če je zavezanec pravna oseba, v višini od 2,000.000 tolarjev do 10,000.000 tolarjev;
 - če je zavezanec samostojni podjetnik posameznik, v višini od 1,000.000 tolarjev do 5,000.000 tolarjev;
 - če je zavezanec fizična oseba, v višini od 100.000 tolarjev do 500.000 tolarjev.

(2) Vse kasnejše kazni za prisilitev zavezanca, ki kljub izrečenim kaznim ne izpolni svoje obveznosti, se izrekajo, vse dokler seštevek denarnih kazni ne doseže desetkratnega zneska iz prejšnjega odstavka.

(3) Kadar je z inšpekcijsko odločbo odrejena odstranitev že zgrajenega objekta ali dela objekta, vzpostavitev prejšnjega stanja ali drugačna sanacija zemljišča, če vzpostavitev v prejšnje stanje ni možna, se v odločbi inšpekcijskega zavezanca opozori na to, da se bo v primeru neizpolnitve odrejene obveznosti začel postopek izvršbe nederne obveznosti, ki se bo opravil po drugih osebah.

149. člen

(zastavna pravica in izvajanje denarnih izvršb)

(1) Republika Slovenija ima v zavarovanje svoje terjatve iz naslova vseh stroškov, nastalih v inšpekcijskem postopku pri nedovoljenih gradnjah pod inšpekcijskim ukrepom, kakor tudi kazni in nadomestil, določenih oziroma odmerjenih na podlagi tega zakona, do celotnega poplačila zakonito zastavno pravico na vseh nepremičninah zavezanca.

(2) Vse odločbe, sodbe in druge izvršljive akte, ki so podlaga za terjatve iz prejšnjega odstavka, pristojni organi pošiljajo pristojnemu sodišču, ki zastavno pravico v zemljiško knjigo vpisuje po uradni dolžnosti.

(3) Vse denarne izvršbe inšpekcijskih ukrepov ter drugih odločb in sklepov, izdanih na podlagi tega zakona v zvezi s plačili kazni in nadomestil, določenih oziroma odmerjenih na podlagi tega zakona, izvršuje tista pristojna davčna uprava, na katere območju ima inšpekcijski zavezanec stalno prebivališče.

2. Inšpekcijski ukrepi**150. člen**

(splošni inšpekcijski ukrepi)

(1) Pristojni gradbeni inšpektor z odločbo:

1. odredi, da se nepravilnosti, ki jih ugotovi v zvezi z objektom ali gradnjo in vzdrževanjem, odpravijo v roku, ki ga določi;

2. odredi, da se ustavi nadaljnja gradnja, če se ne odpravijo ugotovljene nepravilnosti v roku, ki ga je določil;

3. prepove uporabo objekta:

- ki se uporablja brez uporabnega dovoljenja;
- ki se mu spremeni namembnost brez gradbenega dovoljenja;

4. prepove vgrajevanje:

- gradbenih proizvodov, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev, ali
- materialov oziroma mineralnih surovin, za katere ne obstoji dokazilo, da so iz legalnega kopa.

(2) Pristojni gradbeni inšpektor mora o svojih ugotovitvah iz 4. točke prejšnjega odstavka brez odlašanja obvestiti pristojnega tržnega inšpektorja.

151. člen

(posebni pogoji za začasno odložitev inšpekcijskega ukrepa)

(1) Če je investitor začel z gradnjo pred pravnomočnostjo gradbenega dovoljenja, vendar po njegovi dokončnosti in se je gradbeno dovoljenje v celoti ali delno odpravilo zaradi odprave izvedbenega prostorskega akta v postopku za presojo ustavnosti in zakonitosti in če investitor v ponovnem postopku ne pridobi gradbenega dovoljenja, ravna pristojni gradbeni inšpektor tako, kot je to določeno s 152. členom tega zakona.

(2) Če je investitor začel z gradnjo pred pravnomočnostjo gradbenega dovoljenja, vendar po njegovi dokončnosti in se je gradbeno dovoljenje v celoti ali delno odpravilo oziroma izreklo za nično zaradi razlogov, ki niso v odpravi izvedbenega prostorskega akta in če investitor v ponovnem postopku ne pridobi gradbenega dovoljenja, ravna pristojni gradbeni inšpektor tako, kot je to določeno s 152. členom tega zakona.

152. člen

(inšpekcijski ukrepi pri nelegalni gradnji)

V primeru nelegalne gradnje pristojni gradbeni inšpektor odredi, da se gradnja takoj ustavi ter da se že zgrajeni objekt ali del objekta v določenem roku na stroške inšpekcijskega zavezanca odstrani, vzpostavi prejšnje stanje ali drugače sanira zemljišče, če vzpostavitev v prejšnje stanje ni možna.

153. člen

(inšpekcijski ukrepi pri neskladni gradnji)

(1) V primeru neskladne gradnje, ki se izvaja v nasprotju z gradbenim dovoljenjem, pristojni gradbeni inšpektor odredi, da se takšna gradnja ustavi, dokler investitor ne pridobi spremenjenega gradbenega dovoljenja oziroma prepove uporabo objekta oziroma tistega njegovega dela, ki se uporablja v nasprotju s pogoji iz gradbenega dovoljenja, dokler investitor ne pridobi spremenjenega gradbenega dovoljenja in novega uporabnega dovoljenja.

(2) Investitor gradnje, ki se je izvajala v nasprotju z gradbenim dovoljenjem in je zato pristojni gradbeni inšpektor odredil njeno ustavitev, mora za spremembo gradbenega dovoljenja zaprositi v enem mesecu po izrečenem ukrepu, z gradnjo pa lahko nadaljuje šele po dokončnosti takšnega dovoljenja. Če investitor ne zaprosi za spremembo gradbenega dovoljenja v enem mesecu po izrečenem ukrepu, ali če pristojni upravni organ za gradbene zadeve njegovo zahtevo za spremembo gradbenega dovoljenja pravnomočno zavrne ali zavrže, odredi pristojni gradbeni inšpektor, da se tisti del objekta, ki je bil zgrajen v nasprotju z gradbenim dovoljenjem, na investitorjeve stroške odstrani ter vzpostavi stanje, določeno v gradbenem dovoljenju.

(3) Lastnik objekta oziroma njegovega dela, ki se je uporabljal v nasprotju s pogoji iz gradbenega dovoljenja in je zato pristojni gradbeni inšpektor prepovedal njegovo uporabo, mora za spremembo gradbenega dovoljenja zaprositi v enem mesecu po izrečenem ukrepu, z uporabo takšnega objekta oziroma njegovega dela pa lahko začne šele, ko zanj pridobi dokončno uporabno dovoljenje. Če lastnik objekta oziroma dela objekta za spremembo gradbenega dovoljenja ne zaprosi v enem mesecu po izrečenem ukrepu, in če lastnik objekta oziroma dela objekta sicer pridobi spremenjeno gradbeno dovoljenje, ne pridobi pa novega uporabnega dovoljenja, ali če pristojni upravni organ za gradbene zadeve zahtevo za spremembo gradbenega dovoljenja pravnomočno zavrne ali zavrže, odredi pristojni gradbeni inšpektor, da se v tistem delu objekta, ki se je uporabljal v nasprotju s pogoji iz gradbenega dovoljenja, na lastnikove stroške vzpostavi stanje, določeno v gradbenem dovoljenju.

154. člen

(inšpekcijski ukrepi pri nevarni gradnji)

V primeru nevarne gradnje pristojni gradbeni inšpektor ustavi gradnjo oziroma prepove uporabo takšnega objekta ter odredi, da se na objektu oziroma delu objekta v roku, ki ga določi, izvedejo nujna vzdrževalna dela, ali pa da se objekt ustrezno obnovi ali odstrani.

155. člen

(inšpekcijski ukrepi pri nelegalnih kopih)

V primeru nelegalnega kopa pristojni gradbeni inšpektor odredi, da se vsa dela takoj ustavijo, ter da se kop v določenem roku vzpostavi v prejšnje stanje ali drugače sanira zemljišče, če vzpostavitev v prejšnje stanje ni možna, in sicer na investitorjeve stroške, če investitorja ni mogoče odkriti, pa na stroške lastnika zemljišča, na katerem je takšen kamnolom, gramoznica oziroma peskokop.

156. člen

(inšpekcijski ukrepi v zvezi s posebnimi primeri uporabnih dovoljenj)

(1) Pristojni gradbeni inšpektor z odločbo odredi, da se pridobi uporabno dovoljenje za objekt, ki se uporablja, pa zanj takšno dovoljenje še ni bilo izdano, če ugotovi, da je to objekt, ki je bil potreben zaradi grozečih naravnih in drugih nesreč oziroma zato, da so se preprečile oziroma zmanjšale njihove posledice.

(2) Investitor oziroma lastnik objekta mora vložiti zahtevo za izdajo uporabnega dovoljenja v skladu z določbami prvega odstavka in predložiti ustrezno dokazilo iz drugega odstavka 101. člena tega zakona in sicer najpozneje v enem letu po izdanem ukrepu iz prejšnjega odstavka.

(3) Če investitor oziroma lastnik v roku iz prejšnjega odstavka ne vloži zahteve za izdajo uporabnega dovoljenja ali če pristojni upravni organ za gradbene zadeve izdajo uporabnega dovoljenja zavrne ali zavrže, odredi pristojni gradbeni inšpektor s pisno odločbo, da se objekt ali del objekta na investitorjeve oziroma lastnikove stroške odstrani in vzpostavi prejšnje stanje.

3. Druge sankcije

157. člen

(nadomestilo za degradacijo in uzurpacijo prostora)

(1) Investitor oziroma lastnik nedovoljene gradnje, če tega ni mogoče ugotoviti pa lastnik zemljišča, na katerem je takšna gradnja oziroma objekt, je dolžan plačati nadomestilo za degradacijo in uzurpacijo prostora.

(2) Vrsta in stopnja degradacije in uzurpacije prostora se ugotavlja glede na vrsto in obseg nedovoljene gradnje, posledice takšne gradnje oziroma objekta na možnosti s prostorskimi akti opredeljene namenske rabe prostora in glede na območje, na katerem je bila izvedena ali se izvaja takšna gradnja oziroma stoji takšen objekt.

(3) Kriterije za izračunavanje višine nadomestila za degradacijo in uzurpacijo prostora in način njegovega plačila z uredbo določi Vlada Republike Slovenije.

(4) Sredstva, dobljena z vplačili nadomestil za degradacijo in uzurpacijo prostora, so v višini 50% prihodek proračuna tiste občine, na katere območju je nedovoljena gradnja, in v višini 50% prihodek državnega proračuna.

(5) Inšpekcijski zavezanec plača nadomestilo za degradacijo in uzurpacijo prostora na podlagi odločbe, ki jo izda pristojni upravni organ za gradbene zadeve po uradni dolžnosti, kadar v postopku za izdajo gradbenega dovoljenja ali spremembe gradbenega dovoljenja ugotovi, da se ta nanaša na določeno vrsto nedovoljene gradnje, ali ko mu pristojni gradbeni inšpektor pošlje odločbo, ki jo je izdal na podlagi določb od 152. do vključno 155. člena tega zakona.

(6) Če investitor vloži zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja za nedovoljeno gradnjo oziroma za izdajo spremembe gradbenega dovoljenja zaradi nedovoljene gradnje, se njegova zahteva zavrne, če pred izdajo gradbenega dovoljenja ne predloži potrda o plačanem nadomestilu za degradacijo in uzurpacijo prostora.

158. člen

(posebne prepovedi)

(1) V zvezi z gradnjo, objektom ali delom objekta, glede katerih je po določbah tega zakona izrečen inšpekcijski ukrep zaradi nedovoljene gradnje, so prepovedana vsa za legalne gradnje, legalne objekte in legalne kope sicer dovoljena ali predpisana dejanja, zlasti pa:

1. izvedba komunalnih priključkov na objekte gospodarske javne infrastrukture,
2. vpisi in spremembe vpisov v zemljiški knjigi,
3. njegova uporaba ali opravljanje gospodarskih ali drugih dejavnosti v njem,
4. promet z njimi ali z zemljiščem, na katerem je in
5. sklepanje drugih pravnih poslov, kot sklenitev kreditnih, zavarovalnih, najemnih, zakupnih, delovršnih in drugih pravnih poslov med živimi.

(2) Prepovedi iz prejšnjega odstavka so obvezna sestavina odločbe, s katero se izreče inšpekcijski ukrep po določbah od 152. do vključno 155. člena tega zakona.

(3) Če je gradnja, glede katere je po določbah tega zakona izrečen inšpekcijski ukrep zaradi nedovoljene gradnje, na določeno vrsto gospodarske javne infrastrukture že priključena, pristojni gradbeni inšpektor z odločbo tudi naloži upravljalcu takšne infrastrukture, da izvrši odklop. Če je gradnja, glede katere je po določbah tega zakona izrečen inšpekcijski ukrep zaradi nedovoljene gradnje, priklopljena preko legalne gradnje oziroma legalnega kopa, se odklopi tudi takšna legalna gradnja oziroma kop.

(4) Prepovedi iz prvega odstavka ne veljajo, če so prepovedana dejanja potrebna zaradi izvršitve izrečenih inšpekcijskih ukrepov.

159. člen

(vpis zaznambe prepovedi in možnost izbrisa)

(1) Odločbo, s katero se izreče inšpekcijski ukrep po določbah od 152. do vključno 155. člena tega zakona, pristojni gradbeni inšpektor nemudoma pošlje pristojnemu sodišču, to pa po uradni dolžnosti vpiše v zemljiško knjigo zaznambo v njej vsebovanih odredb in prepovedi ter ugotovljenih bremen po določbah tega zakona.

(2) Zaznamba iz prejšnjega odstavka se izbriše iz zemljiške knjige na predlog pristojnega gradbenega inšpektorja, lahko pa tudi na predlog inšpekcijskega zavezanca, če predlogu priloži potrdilo pristojnega gradbenega inšpektorja o izvršeni odločbi ali pravnomočno gradbeno dovoljenje.

160. člen

(označitev izrečenega inšpekcijskega ukrepa)

Na nedovoljeni gradnji pod inšpekcijskim ukrepom lahko pristojni gradbeni inšpektor na ustrezen način označi prepoved nadaljevanja gradnje oziroma uporabe, priključevanja na gospodarsko javno infrastrukturo ter postavi ustrezne znake za pečatenje ter merilne in druge kontrolne naprave in opremo, s katerimi je mogoče ugotavljati kršitev prepovedi, izrečenih z inšpekcijsko odločbo.

161. člen

(varstveni ukrep odvzema predmetov)

(1) V primeru gradnje, glede katere je po določbah tega zakona izrečen inšpekcijski ukrep za nedovoljeno gradnjo, se poleg kazni za prekršek po določbah tega zakona in drugih ukrepov po določbah zakona o prekrških obvezno izreče tudi varstveni ukrep odvzema predmetov, namenjenih za izvajanje del tudi tedaj, kadar niso last storilca ali kadar z njimi ne razpolaga oseba, ki je storila prekršek.

(2) Šteje se, da so bili predmeti namenjeni za prekršek, če se nahajajo na gradbišču, na katerem se izvaja takšna nedovoljena gradnja oziroma v kamnolomu, gramoznici ali peskokopu in gre za gradbene proizvode, material, orodja, strojni park, stroje ali priprave in podobno, ki so ali bi lahko služile za nadaljevanje izvajanja takšne gradnje.

(3) Zaseg predmetov iz prejšnjega odstavka odredi pristojni gradbeni inšpektor z odločbo.

162. člen

(izvršba inšpekcijskega ukrepa po drugih osebah)

(1) Za opravljanje materialnih dejanj izvršbe inšpekcijskih ukrepov za izpolnitev zavezančevih nadenarnih obveznosti, odrejenih v dokončnih inšpekcijskih odločbah, izdanih na podlagi tega zakona, se izberejo izvajalci v skladu z zakonom o javnih naročilih.

(2) Ko minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve, z izbranim izvajalcem iz prejšnjega odstavka sklene pisno pogodbo o izvajanju materialnih dejanj izvršbe inšpekcijskih ukrepov, se v času njene veljavnosti šteje, da ima takšen izvajalec javno pooblastilo za izvajanje materialnih dejanj izvršbe inšpekcijskih ukrepov.

Šesti del: KAZENSKÉ DOLOČBE

163. člen

(zastaranje prekrškov)

Prekrški pravnih in fizičnih oseb, ki jih v zvezi z graditvijo objektov določajo kazenske določbe tega dela zakona, zastarajo v dveh letih.

164. člen

(prekrški investitorja)

(1) Z denarno kaznijo od 300.000 do 7.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki po določbah tega zakona nastopa kot investitor:

1. če se na podlagi njegovega naročila gradi enostavni objekt, pa pred začetkom del ni pridobil lokacijske informacije (tretji odstavek 3. člena);

2. če se na podlagi njegovega naročila brez predhodne pridobitve lokacijske informacije postavlja urbana oprema, pa pred pričetkom njene postavitve ni pridobil soglasja lastnika javne površine, na katero se postavlja (peti odstavek 3. člena);

3. če se na podlagi njegovega naročila izvajajo dela v zvezi s spremembo rabe, pa pred začetkom del ni pridobil lokacijske informacije (tretji odstavek 4. člena);

4. če uporablja ali da v uporabo objekt, ki je bil zgrajen ali rekonstruiran na podlagi gradbenega dovoljenja, brez uporabnega dovoljenja (prvi odstavek 5. člena);

5. če uporablja ali da v uporabo objekt z namenom poskusnega obratovanja, pa zanj ni bila pridobljena dokončna odločba o dovolitvi poskusnega obratovanja (tretji odstavek 5. člena);

6. če pred začetkom investicijskih vzdrževalnih del, ki se opravljajo na zunanji strani objekta, ki meji na javno površino ali objektu, ki je varovan v skladu s predpisi o varstvu kulturne dediščine, ni pridobil lokacijske informacije (drugi odstavek 6. člena);

7. če ne poskrbi, da objekt v javni rabi, katerega investitor je in ki se uporablja, ne zagotavlja funkcionalno oviranim osebam dostop, vstop in uporabo brez grajenih in komunikacijskih ovir (17. člen);

8. če za odgovornega vodjo projektov ne imenuje ene izmed odgovornih projektantov, ki jih je določil projektant, ali če pred začetkom gradnje ne poskrbi za strokovno nadzorstvo nad gradnjo (prvi odstavek 27. člena);

9. če poveri izdelavo projektne dokumentacije osebi, ki ne izpolnjuje pogojev za projektanta (28. člen);

10. če poveri gradnjo osebi, ki ne izpolnjuje pogojev za izvajalca (29. člen);

11. če poveri gradbeni nadzor osebi, ki ne izpolnjuje pogojev za nadzornika (30. člen);

12. če poveri revizijo projektne dokumentacije osebi, ki ne izpolnjuje pogojev za revidenta (31. člen);

13. če gradbeni nadzor poveri osebi, ki nastopa kot izvajalec gradnje nad katero opravlja nadzor ali je v kakršni koli drugi medsebojni poslovni povezavi z izvajalcem (drugi odstavek 34. člena);

14. če revizijo projektne dokumentacije poveri osebi, ki v zvezi z objektom, za katerega opravlja revizijo, nastopa kot projektant ali izvajalec (tretji odstavek 34. člena);

15. če izdelavo projektne dokumentacije in gradbeni nadzor poveri isti osebi, pri čemer ta oseba hkrati izvaja gradnjo na objektu, za katerega je izdelal projektno dokumentacijo, ali če izdelavo projektne dokumentacije in gradbeni nadzor poveri različnim osebam, ki sta v medsebojni poslovni povezavi, ali če sta odgovorni vodja projektiranja in odgovorni nadzornik v krvnem sorodstvu v ravni vrsti ali v zakonski zvezi ali živita v izvenzakonski skupnosti (četrti odstavek 34. člena);

16. če pri istem objektu nastopa kot projektant in izvajalec oziroma izvaja dela za lastne potrebe ali za trg in gradbeni nadzor poveri izvajalcu, ki izvaja gradnjo na istem objektu oziroma, ki je s takšnim investitorjem v medsebojni poslovni povezavi (peti odstavek 34. člena);

17. če pri gradnji nastopa kot nadzornik in na istem objektu hkrati nastopa kot projektant ali izvajalec (šesti odstavek 34. člena);

18. če pri gradnji nastopa kot revident in v tem primeru na objektu, za katerega je opravil revizijo projektne dokumentacije, hkrati nastopa kot projektant, izvajalec ali nadzornik (sedmi odstavek 34. člena);

19. če za izbiro najboljših strokovnih rešitev ne organizira javnega natečaja, čeprav tako določa zakon, prostorski akt ali drug predpis (prvi odstavek 43. člena);

20. če organizira javni natečaj v nasprotju z določbami tega zakona (drugi odstavek 43. člena);

21. če izdelave projektne dokumentacije najprej ne ponudi avtorju izbrane natečajne rešitve, če ta izpolnjuje pogoje za projektanta (četrti odstavek 43. člena);

22. če ne zagotovi pogodbenega sodelovanja avtorja izbrane natečajne rešitve na predpisani način (peti odstavek 43. člena);

23. če v primerih, predpisanih z zakonom, ne poskrbi za revizijo projektne dokumentacije (prvi odstavek 53. člena);

24. če v primeru, ko pri gradnji na enem gradbišču sodeluje več izvajalcev, izmed odgovornih vodij del, ki so jih določili izvajalci, ne imenuje odgovornega vodjo gradbišča (drugi odstavek 76. člena);

25. če ne poskrbi za predpisan načrt organizacije gradbišča in za izdelavo varnostnega načrta ter za ustrezno ureditev gradbišča (drugi odstavek 82. člena);

26. če ne poskrbi za predpisano označitev gradbišča s tablo (tretji odstavek 82. člena);

27. če pravočasno ne zagotovi predpisanega gradbenega nadzora (prvi odstavek 85. člena);

28. če ne zagotovi strokovnega nadzorstva nad poskusnim obratovanjem (drugi odstavek 98. člena);

29. če v predpisanem roku pri geodetskem podjetju ne naroči projekta za vpis v uradne evidence, v primeru gradnje za trg pa tudi ne poskrbi za vpis objekta v zemljiški kataster, v primeru stavbe v kataster stavb in v primeru objekta gospodarske javne infrastrukture tudi v kataster gospodarske javne infrastrukture (prvi odstavek 105. člena);

30. če na predpisani način ne hrani projektov, na podlagi katerih je bil objekt zgrajen oziroma rekonstruiran, dokler objekt stoji (prvi odstavek 107. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 do 130.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik kot investitor, če stori katero izmed dejanj iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 300.000 do 4.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot investitor in stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 30.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

165. člen

(prekrški projektanta)

(1) Z denarno kaznijo od 600.000 do 7.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki po določbah tega zakona nastopa kot projektant:

1. če opravlja dejavnost projektiranja, pa ne izpolnjuje s tem zakonom predpisanih pogojev za projektanta (28. člen);

2. če pred začetkom opravljanja dejavnosti in ves čas svojega poslovanja nima zavarovane svoje odgovornosti za škodo (33. člen);

3. če v zvezi z istim objektom nastopa hkrati kot projektant, nadzornik in izvajalec oziroma če v zvezi z istim objektom nastopa hkrati kot projektant in izvajalec in je z nadzornikom v medsebojni poslovni povezavi (četrti odstavek 34. člena);

4. če uporabi projektno dokumentacijo, na podlagi katere je bil zgrajen objekt, za gradnjo ali rekonstrukcijo drugega objekta, pa ni pridobil soglasja investitorja oziroma projektanta, ki jo je izdelal (tretji odstavek 37. člena);

5. če prevzame v izdelavo projektno dokumentacijo in za načrte, ki sestavljajo projekt, ne imenuje odgovornih projektantov (prvi odstavek 45. člena);

6. če za odgovornega projektanta imenuje posameznika, ki ne izpolnjuje pogojev za odgovornega projektanta (drugi odstavek 45. člena);

7. če za odgovornega projektanta imenuje posameznika, ki je tuja fizična oseba in ne izpolnjuje pogojev za odgovornega projektanta (46. člen);

8. če ne zagotovi, da se pristojne soglasodajalce v predpisanih primerih in na predpisan način pozove k podaji pogojev oziroma soglasij k projektni dokumentaciji, ki jo je izdelal (drugi odstavek 50. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 500.000 do 4.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot projektant in posameznik, ki opravlja dejavnost arhitekturnega oziroma krajinsko-arhitekturnega projektiranja samostojno in stori katero izmed dejanj iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 60.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba projektanta, ki stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 500.000 do 4.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki opravlja dejavnost arhitekturnega oziroma krajinsko-arhitekturnega projektiranja samostojno in stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

166. člen

(prekrški odgovornega vodje projekta)

Z denarno kaznijo od 100.000 do 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot odgovorni vodja projekta:

1. če nastopa kot odgovorni vodja projekta, pa ne izpolnjuje s tem zakonom predpisanih pogojev za odgovornega projektanta (drugi odstavek 45. člena);

2. če kot tuja fizična oseba nastopa kot odgovorni vodja projekta, pa ne izpolnjuje s tem zakonom predpisanih pogojev za odgovornega projektanta (46. člen);

3. če vseh zaključenih sestavin projekta, ki ga je izdelal, ne potrdi s svojo identifikacijsko številko in s podpisom (drugi odstavek 47. člena).

167. člen

(prekrški odgovornega projektanta)

Z denarno kaznijo od 50.000 do 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot odgovorni projektant:

1. če nastopa kot odgovorni projektant, pa ne izpolnjuje s tem zakonom predpisanih pogojev za odgovornega projektanta (drugi odstavek 45. člena);

2. če kot tuja fizična oseba nastopa kot odgovorni projektant, pa ne izpolnjuje s tem zakonom predpisanih pogojev za odgovornega projektanta (46. člen);

3. če načrta, ki ga je izdelal, ne potrdi s svojim podpisom in identifikacijsko številko na vseh zaključenih sestavinah načrta (prvi odstavek 47. člena);

4. če pri projektiranju ne upošteva temeljnih zahtev projektiranja (48. člen);

5. če pri projektiranju ne upošteva posebnih zahtev projektiranja (49. člen).

168. člen

(prekrški soglasodajalcev)

(1) Z denarno kaznijo od 300.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba ali organ, ki po določbah tega zakona nastopa kot soglasodajalec:

1. če za projektne pogoje, ki jih določi, ne zaračuna samo materialne stroške, ki jih je imel v zvezi z njihovo

pripravo, ob izstavitvi računa pa tudi ne navede določbe zakona oziroma predpisa, izdanega na podlagi zakona, v katerih ima podlago, da za takšne projektne pogoje lahko takšne stroške zaračuna ali če v računu samem takšnih stroškov ne specifikira (prvi odstavek 51. člena);

2. če kot soglasodajalec nastopa državni organ ali upravljalca objekta državne gospodarske javne infrastrukture oziroma zavarovanega objekta ali območja po predpisih o varstvu kulturne dediščine oziroma ohranjanja narave, pa za določitev projektnih pogojev izstavi račun za plačilo materialnih stroškov (drugi odstavek 51. člena);

3. če za izdajo soglasja zaračuna takso v višini, višji od predpisane (tretji odstavek 51. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 200.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot soglasodajalec in stori katero izmed dejanj iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 60.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba soglasodajalca, če kot soglasodajalec nastopa pravna oseba oziroma predstojnik, če kot soglasodajalec nastopa državni ali občinski organ, ki stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

169. člen

(prekrški revidenta)

(1) Z denarno kaznijo od 1.000.000 do 7.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki po določbah tega zakona nastopa kot revident:

1. če opravlja revizijo projektne dokumentacije, pa ne izpolnjuje s tem zakonom predpisanih pogojev za revidenta (31. člen);

2. če pred začetkom opravljanja dejavnosti in ves čas svojega poslovanja nima zavarovane svoje odgovornosti za škodo (33. člen);

3. če v zvezi z istim objektom, za katerega opravlja revizijo projektne dokumentacije, hkrati nastopa kot projektant ali izvajalec (tretji odstavek 34. člena);

4. če za revizijo posameznih načrtov ne imenuje odgovornega revidenta oziroma če za odgovornega revidenta imenuje posameznika, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev (drugi odstavek 53. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 1.000.000 do 4.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot revident in stori katero izmed dejanj iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 150.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba revidenta, ki stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

170. člen

(prekrški odgovornega revidenta)

Z denarno kaznijo od 50.000 do 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot odgovorni revident:

1. če nastopa kot odgovorni revident, pa ne izpolnjuje s tem zakonom predpisanih pogojev za odgovornega revidenta (drugi odstavek 53. člena);

2. če pri reviziji projektne dokumentacije ne ravna na predpisan način (tretji odstavek 53. člena);

3. če ne izdela povzetka revizijskega poročila na predpisan način (četrti odstavek 53. člena);

4. če ne opremi revizijskega poročila na predpisan način (peti odstavek 53. člena).

171. člen

(prekrški izvajalca)

(1) Z denarno kaznijo od 2.000.000 do 5.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki po določbah tega zakona nastopa kot izvajalec:

1. če pri gradnji objektov ne zagotovi neoviranega gibanja funkcionalno oviranih oseb (17. člen);

2. če opravlja dejavnost gradbeništva, pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev za izvajalca (29. člen);

3. če pred začetkom opravljanja dejavnosti in ves čas svojega poslovanja nima zavarovane svoje odgovornosti za škodo (33. člen);

4. če takrat, ko prevzame gradnjo, ne imenuje odgovornega vodje del oziroma, če prevzame le določena dela, ne imenuje odgovornega vodje takšnih posameznih del (prvi odstavek 76. člena);

5. če imenuje odgovornega vodjo del, ki ne izpolnjuje pogojev, predpisanih s tem zakonom (prvi odstavek 77. člena);

6. če pri gradnji zahtevnega objekta imenuje odgovornega vodjo del, ki ne izpolnjuje pogojev, predpisanih s tem zakonom (drugi odstavek 77. člena);

7. če imenuje odgovornega vodjo posameznih del, ki ne izpolnjuje pogojev, predpisanih s tem zakonom (tretji odstavek 77. člena);

8. če pred začetkom gradnje novega objekta ne poskrbi za predpisano zakoličenje objekta (prvi odstavek 80. člena);

9. če o datumu in kraju zakoličenja pisno ne obvesti pristojnega upravnega organa za prostorske zadeve (četrti odstavek 80. člena);

10. če začne z gradnjo objekta, katerega zakoličenje ni bilo možno izvesti iz razlogov po prvem odstavku 81. člena in je pristojni upravni organ za gradbene zadeve izdajo soglasja za zakoličenje z odločbo zavrnil, pred začetkom gradnje pa ni bilo izdano spremenjeno gradbeno dovoljenje (tretji odstavek 81. člena);

11. če gradbišča ne uredi v skladu z varnostnim načrtom in izvajanja del ne organizira tako, da zaradi del niso ogroženi varnost objekta, življenje in zdravje ljudi, promet, sosedni objekti in okolje (drugi odstavek 82. člena);

12. če nima gradbišča označenega na predpisani način ali če na gradbišču ne razpolaga s predpisanimi dokumenti (tretji odstavek 82. člena);

13. če na gradbišču ne ravna v skladu s predpisanimi obveznostmi (83. člen);

14. če pri pregledu projekta za izvedbo ne opozori investitorja, projektanta in revidenta na morebitne ugotovljene pomanjkljivosti in ne zahteva njihove odprave oziroma če pri pregledu projekta za izvedbo ugotovi takšne napake, zaradi katerih bi lahko bila ogrožena varnost objekta, življenje in zdravje ljudi, promet, sosedni objekti ali okolje, investitor oziroma projektant pa kljub njegovemu opozorilu za odpravo teh napak ne poskrbi, takšnih napak ne javi pristojni inšpekciji in do dokončne odločitve ne ustavi del (prvi odstavek 84. člena);

15. če med izvajanjem posameznih etap del nadzorniku ne omogoči sprotne kontrole gradbenih konstrukcij in drugih nosilnih elementov (drugi odstavek 84. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 700.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot izvajalec in stori katero izmed dejanj iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 150.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba izvajalca, ki stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

172. člen

(prekrški odgovornega vodje del)

Z denarno kaznijo od 80.000 do 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot odgovorni vodja del:

1. če kot odgovorni vodja del v dnevniku o izvajanju del vsakodnevno ne potrjuje skladnosti gradnje z gradbenimi predpisi (prvi odstavek 76. člena);

2. če opravlja odgovorno vodenje del, pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev za odgovornega vodjo del (prvi odstavek 77. člena);

3. če nastopa kot odgovorni vodja del pri zahtevnem objektu, pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev (drugi odstavek 77. člena);

4. če kot tuja fizična oseba opravlja odgovorno vodenje del, pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev za odgovornega vodjo del (prvi odstavek 78. člena);

5. če kot tuja fizična oseba opravlja odgovorno vodenje del pri zahtevnih objektih, pa ni vpisana v imenik IZS (drugi odstavek 78. člena).

173. člen

(prekrški odgovornega vodje posameznih del)

Z denarno kaznijo od 30.000 do 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot odgovorni vodja posameznih del:

1. če kot odgovorni vodja posameznih del v dnevniku o izvajanju del vsakodnevno ne potrjuje skladnosti gradnje z gradbenimi predpisi (prvi odstavek 76. člena);

2. če opravlja odgovorno vodenje posameznih del, pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev za odgovornega vodjo posameznih del (tretji odstavek 77. člena);

3. če kot tuja fizična oseba opravlja odgovorno vodenje posameznih del, pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev za odgovornega vodjo posameznih del (prvi odstavek 78. člena).

174. člen

(prekrški v zvezi z gradnjami v lastni režiji)

(1) Z denarno kaznijo od 50.000 do 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik:

1. če v lastni režiji gradi objekt, pa niso izpolnjeni pogoji iz 79. člena;

2. če pred začetkom gradnje novega objekta ne poskrbi za predpisano zakoličenje objekta (prvi odstavek 80. člena);

3. če o datumu in kraju zakoličenja pisno ne obvesti pristojnega upravnega organa za prostorske zadeve (četrti odstavek 80. člena);

4. če začne z gradnjo objekta, katerega zakoličenje ni bilo možno izvesti iz razlogov po prvem odstavku 81. člena in je pristojni upravni organ za gradbene zadeve izdajo soglasja za zakoličenje z odločbo zavrnil, pred začetkom gradnje pa ni bilo izdano spremenjeno gradbeno dovoljenje (tretji odstavek 81. člena);

5. če nima gradbišča označenega na predpisani način ali če na gradbišču ne razpolaga s predpisanimi dokumenti (tretji odstavek 82. člena);

6. če na gradbišču ne ravna v skladu s predpisanimi obveznostmi (83. člen);

7. če nadzorniku ne omogoči sprotne kontrole gradbenih konstrukcij in drugih nosilnih elementov (drugi odstavek 84. člena);

8. če gradbeni nadzor nad gradnjo objekta v lastni režiji poveri nadzorniku, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev (tretji odstavek 85. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 400.000 do 1.500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek društvo, če stori katero izmed dejanj iz prejšnjega člena.

(3) Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 se za prekršek kaznuje odgovorna oseba društva, če stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 900.000 do 1.000.000 se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki ni društvo, če gradi objekt v lastni režiji, pa ne izpolnjuje pogojev za izvajalca iz 29. člena tega zakona.

(5) Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

175. člen

(prekrški nadzornika)

(1) Z denarno kaznijo od 1.500.000 do 7.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki po določbah tega zakona nastopa kot nadzornik:

1. če opravlja gradbeni nadzor, pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev (30. člen);

2. če pred začetkom opravljanja dejavnosti in ves čas svojega poslovanja nima zavarovane svoje odgovornosti za škodo (33. člen);

3. če v zvezi z objektom hkrati nastopa kot nadzornik in izvajalec gradbenih, zaključnih oziroma obrtniških, montažnih in drugih del ali kot dobavitelj gradbenih proizvodov, naprav in opreme oziroma če je v medsebojni poslovni povezavi z izvajalcem (drugi odstavek 34. člena);

4. če pri opravljanju gradbenega nadzora na gradbišču ne imenuje odgovornega nadzornika (prvi odstavek 86. člena);

5. če pri opravljanju gradbenega nadzora na gradbišču zahtevnega objekta imenuje odgovornega nadzornika, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev (drugi odstavek 86. člena);

6. če pri opravljanju gradbenega nadzora na gradbišču manj zahtevnega objekta imenuje odgovornega nadzornika, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev (drugi odstavek 86. člena);

7. če pri opravljanju gradbenega nadzora na gradbišču imenuje odgovornega nadzornika, ki je tuja fizična oseba, pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev (87. člen).

(2) Z denarno kaznijo od 1.000.000 do 4.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot nadzornik in stori katero izmed dejanj iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 100.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba nadzornika, ki stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

176. člen

(prekrški odgovornega nadzornika)

Z denarno kaznijo od 100.000 do 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot odgovorni nadzornik:

1. če nastopa kot gradbeni nadzornik nad gradnjo objekta v lastni režiji, pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev (tretji odstavek 85. člena);

2. če nastopa kot odgovorni nadzornik nad gradnjo zahtevnega objekta, pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev (drugi odstavek 86. člena);

3. če nastopa kot odgovorni nadzornik nad gradnjo manj zahtevnega objekta, pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev (drugi odstavek 86. člena);

4. če za izvajanje posameznih del imenuje odgovorne nadzornike posameznih del, ki ne izpolnjujejo predpisanih pogojev (tretji odstavek 86. člena);

5. če kot tuja fizična oseba nastopa kot odgovorni nadzornik, pa ne izpolnjuje pogojev za odgovornega nadzornika (prvi odstavek 87. člena);

6. če kot tuja fizična oseba nastopa kot odgovorni nadzornik pri gradnji zahtevnega objekta, pa ni vpisana v imenik IZS (drugi odstavek 87. člena).

7. če pri opravljanju nadzora ne ravna v skladu z določbami 88. člena.

177. člen

(prekrški geodetskega podjetja)

(1) Z denarno kaznijo od 300.000 do 3.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki po določbah predpisov o geodetski dejavnosti nastopa kot geodetsko podjetje:

1. če za odgovornega geodeta imenuje posameznika, ki ne izpolnjuje pogojev za odgovornega geodeta (tretji odstavek 45. člena);

2. če opravi zakoličenje v nasprotju s pogoji, določeni v gradbenem dovoljenju (drugi odstavek 80. člena);

3. če zakoličenje objekta izvede geodet, ki ne izpolnjuje pogojev, določenih z geodetskimi predpisi (tretji odstavek 80. člena);

4. če se ugotovi, da so pri zakoličenju objekta med dejanskim stanjem na terenu in med stanjem po gradbenem dovoljenju pri legi nameravanega objekta nastale takšne razlike, da ni mogoče izpolniti pogojev iz gradbenega dovoljenja, pa kljub temu izvede zakoličenje brez predhodnega soglasja pristojnega upravnega organa za gradbene zadeve (prvi odstavek 81. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 300.000 do 2.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki po določbah predpisov o geodetski dejavnosti nastopa kot geodet in stori katero izmed dejanj iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 90.000 do 400.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba geodetskega podjetja, ki stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

178. člen

(prekrški odgovornega geodeta)

Z denarno kaznijo od 20.000 do 120.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot odgovorni geodet:

1. če nastopa kot odgovorni geodet, pa ne izpolnjuje pogojev za odgovornega geodeta (tretji odstavek 45. člena);

2. če podpiše načrt o zakoličenju objekta, pa je zakoličenje v nasprotju s pogoji, določenimi v gradbenem dovoljenju (drugi odstavek 80. člena);

3. če opravi zakoličenje objekta, pa ne izpolnjuje pogojev, določenih z geodetskimi predpisi (tretji odstavek 80. člena);

4. če ne poskrbi za izdelavo zakoličbenega načrta na predpisani način (peti odstavek 80. člena);

5. če izdela geodetski načrt novega stanja zemljišča v nasprotju z geodetskimi predpisi (prvi odstavek 93. člena).

179. člen

(prekrški v zvezi z nelegalnimi gradnjami)

(1) Z denarno kaznijo od 7.000.000 tolarjev do 20.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. izvaja ali izvede gradnjo novega objekta, rekonstrukcijo objekta, nadomestno gradnjo ali odstranitev objekta, za

katero je predpisano gradbeno dovoljenje, brez gradbenega dovoljenja (prvi odstavek 3. člena);

2. izvaja dela, ki so v zvezi s spremembo namembnosti, brez gradbenega dovoljenja (prvi odstavek 4. člena);

3. izvaja nadomestno gradnjo, pa v predpisanem roku, ki je določen z gradbenim dovoljenjem, ne odstrani objekta, za katerega je bila z gradbenim dovoljenjem dovoljena nadomestna gradnja (prvi odstavek 68. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 3,000.000 do 10,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori katero izmed dejanj iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 300.000 do 1,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 100.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, če stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka.

(5) Če stori prekršek iz prvega odstavka, ki se nanaša na gradnjo zahtevnega objekta ali objekta z vplivi na okolje, objekta, ki je registriran kot kulturni spomenik, ali ki naj bi se izvedla na območju, ki je varovano v skladu s predpisi o kulturni dediščini, ali v skladu s predpisi o ohranjanju narave oziroma, ki se nahaja na vodnem zemljišču, se kaznuje:

- pravna oseba z denarno kaznijo od 10,000.000 tolarjev do 30,000.000 tolarjev,
- samostojni podjetnik posameznik z denarno kaznijo od 5,000.000 tolarjev do 15,000.000 tolarjev,
- odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo od 500.000 do 1,500.000 tolarjev,
- posameznik z denarno kaznijo od 150.000 do 450.000 tolarjev.

180. člen

(prekrški v zvezi z neskladnimi gradnjami)

(1) Z denarno kaznijo od 2,000.000 do 7,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če izvaja neskladno gradnjo iz prvega odstavka 153. člena.

(2) Z denarno kaznijo od 1,000.000 do 4,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 200.000 do 700.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 50.000 do 200.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, če izvaja neskladno gradnjo iz prvega odstavka.

(5) Če stori prekršek iz prvega odstavka, ki se nanaša na gradnjo zahtevnega objekta ali objekta z vplivi na okolje, objekta, ki je registriran kot kulturni spomenik, ali ki naj bi se izvedla na območju, ki je varovano v skladu s predpisi o kulturni dediščini, ali v skladu s predpisi o ohranjanju narave oziroma, ki se nahaja na vodnem zemljišču, se kaznuje:

- pravna oseba z denarno kaznijo od 5,000.000 tolarjev do 20,000.000 tolarjev,
- samostojni podjetnik posameznik z denarno kaznijo od 3,000.000 tolarjev do 10,000.000 tolarjev,
- odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo od 300.000 do 1,000.000 tolarjev,
- posameznik z denarno kaznijo od 70.000 do 300.000 tolarjev.

181. člen

(prekrški v zvezi z nevarnimi gradnjami)

(1) Z denarno kaznijo od 2,000.000 do 8,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je investitor

oziroma lastnik nevarne gradnje oziroma izvaja nevarno gradnjo iz prvega odstavka 154. člena.

(2) Z denarno kaznijo od 1,000.000 do 7,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 200.000 do 700.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 50.000 do 200.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori dejanje iz prvega odstavka.

(5) Če stori prekršek iz prvega odstavka, ki se nanaša na gradnjo in vzdrževanje zahtevnega objekta ali objekta z vplivi na okolje, objekta, ki je registriran kot kulturni spomenik, ali ki naj bi se izvedla na območju, ki je varovano v skladu s predpisi o kulturni dediščini, ali v skladu s predpisi o ohranjanju narave, oziroma ki se nahaja na vodnem zemljišču, se kaznuje:

- pravna oseba z denarno kaznijo od 5,000.000 tolarjev do 20,000.000 tolarjev,
- samostojni podjetnik posameznik z denarno kaznijo od 3,000.000 tolarjev do 10,000.000 tolarjev,
- odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo od 300.000 do 1,000.000 tolarjev,
- posameznik z denarno kaznijo od 70.000 do 300.000 tolarjev.

182. člen

(prekrški v zvezi z nelegalnimi kopii)

(1) Z denarno kaznijo od 10,000.000 do 30,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če izvaja nelegalni kop iz 155. člena.

(2) Z denarno kaznijo od 5,000.000 do 15,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori katero izmed dejanj iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 500.000 do 1,500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 150.000 do 450.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, če stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka.

183. člen

(prekrški v zvezi z enostavnimi objekti in spremembami rabe)

(1) Z denarno kaznijo od 1,000.000 tolarjev do 3,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. gradi enostavni objekt v nasprotju z izvedbenim prostorskim aktom (tretji odstavek 3. člena);
2. postavlja urbano opremo v nasprotju z izvedbenim prostorskim aktom (peti odstavek 3. člena);
3. izvaja spremembo rabe v nasprotju z izvedbenim prostorskim aktom (tretji odstavek 4. člena);
4. izvaja investicijska vzdrževalna dela na objektu, ki je varovan v skladu s predpisi o kulturni dediščini, ali na zunanji strani objekta, ki meji na javno površino, v nasprotju z izvedbenim prostorskim aktom (drugi odstavek 6. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 500.000 do 2,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki stori katero izmed dejanj iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 200.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 50.000 do 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, če stori katero izmed dejanj iz prvega odstavka.

184. člen

(prekrški v zvezi s posebnimi prepovedmi)

(1) Z denarno kaznijo od 10.000.000 do 30.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki krši kate-rokoli izmed prepovedi, določenih v prvem odstavku 158. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 5.000.000 do 15.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, ki krši katero izmed prepovedi iz prejšnjega odstavka.

(3) Z denarno kaznijo od 50.000 do 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če krši katero izmed prepovedi iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z denarno kaznijo od 50.000 do 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki krši katero izmed prepovedi iz prvega odstavka.

185. člen

(prekrški pravnih oseb javnega prava v zvezi s posebnimi prepovedmi)

Z denarno kaznijo od 150.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba upravnega in drugega državnega organa, občinske uprave oziroma organa lokalne skupnosti ali nosilca javnega pooblastila, ki krši posebne prepovedi po določbah tega zakona:

1. če omogoči priključitev nedovoljene gradnje na objekt gospodarske javne infrastrukture oziroma izda dovoljenje ali soglasje za takšno priključitev (1. točka prvega odstavka 158. člena);

2. če omogoči vpis nedovoljene gradnje v zemljiško knjigo (2. točka prvega odstavka 158. člena);

3. če omogoči uporabo oziroma opravljanje gospodarskih in drugih dejavnosti v nedovoljeni gradnji z izdajo odločbe, da so za opravljanje dejavnosti izpolnjeni predpisani pogoji (3. točka prvega odstavka 158. člena);

4. če omogoči pravni promet, ki je v zvezi z nedovoljeno gradnjo, z overitvijo ali podobnim dejanjem (4. točka prvega odstavka 158. člena);

5. če omogoči sklenitev pravnega posla, ki je v zvezi z nedovoljeno gradnjo, z overitvijo ali podobnim dejanjem (5. točka prvega odstavka 158. člena).

186. člen

(prekrški ZAPS)

(1) Z denarno kaznijo od 500.000 do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje ZAPS:

1. če ne vodi imenika na predpisani način (123. člen);

2. če ne omogoči pridobitve podatkov o tem, ali je določeni posameznik vpisan v imenik (drugi odstavek 124. člena);

3. če vpiše v imenik posameznika, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev za vpis (126. člen);

4. če posamezniku podeli licenco z označbo "A" oziroma licenco z označbo "KA", pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev za pridobitev takšne licence (prvi odstavek 131. člena);

5. če posamezniku podeli licenco "P", pa ne izpolnjuje predpisanih pogojev za pridobitev takšne licence (drugi odstavek 131. člena);

6. če ne zagotavlja opravljanja strokovnih izpitov na predpisan način (133. člen);

7. če predloga akta, s katerim se urejajo zadeve s področja javnega pooblastila, pred objavo ne predloži v mnenje ministrstvu, pristojnemu za prostorske in gradbene zadeve (drugi odstavek 142. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba ZAPS, ki stori katero izmed dejanj iz prejšnjega odstavka.

187. člen

(prekrški IZS)

(1) Z denarno kaznijo od 500.000 do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje IZS:

1. če ne vodi imenika na predpisani način (123. člen);

2. če ne omogoči pridobitve podatkov o tem, ali je določeni posameznik vpisan v imenik (drugi odstavek 124. člena);

3. če vpiše v imenik posameznika, ki ne izpolnjuje predpisanih pogojev za vpis (126. člen);

4. če ne zagotavlja opravljanja strokovnih izpitov na predpisan način (133. člen);

5. če predloga akta, s katerim se urejajo zadeve s področja javnega pooblastila, pred objavo ne predloži v mnenje ministrstvu, pristojnemu za prostorske in gradbene zadeve (drugi odstavek 142. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba IZS, ki stori katero izmed dejanj iz prejšnjega odstavka.

188. člen

(prekrški članov ZAPS)

(1) Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki je vpisan v imenik ZAPS, če na predpisan način, določen na podlagi tretjega odstavka 136. člena, ne izpolni obveznosti plačevanja članarine (drugi odstavek 125. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot pooblaščen arhitekt ali pooblaščen krajinski arhitekt oziroma kot pooblaščen prostorski načrtovalec, če v predpisanem roku pristojnemu organu ZAPS ne sporoči podatkov, ki se vpisujejo v imenik ZAPS (prvi odstavek 127. člena).

(3) Z denarno kaznijo od 100.000 do 200.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki ima v skladu s tem zakonom pridobljeno določeno vrsto licence, če v predpisanem roku pristojnemu organu ZAPS ne sporoči podatkov, ki so v zvezi s takšno licenco (drugi odstavek 127. člena).

(4) Z denarno kaznijo od 50.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik:

1. ki ima sicer pridobljen status pooblaščenega arhitekta, pa opravlja poleg izdelovanja načrtov arhitekture tudi storitve, za katere nima opravljenega dopolnilnega strokovnega izpita v skladu z določbami 135. člena (1. točka prvega odstavka 129. člena);

2. ki ima sicer pridobljen status pooblaščenega krajinskega arhitekta, pa opravlja poleg izdelovanja načrtov krajinske arhitekture tudi storitve, za katere nima opravljenega dopolnilnega strokovnega izpita v skladu z določbami 135. člena (2. točka prvega odstavka 129. člena);

3. ki ima sicer pridobljeno licenco z označbo "A", pa opravlja poleg samostojnega izdelovanja načrtov arhitekture, urbanističnih zasnov, občinskih prostorskih redov ter državnih in občinskih lokacijskih načrtov tudi storitve, za katere nima opravljenega dopolnilnega strokovnega izpita v skladu z določbami 135. člena (1. točka prvega odstavka 130. člena);

4. ki ima sicer pridobljeno licenco z označbo "KA", pa opravlja poleg samostojnega izdelovanja načrtov krajinske arhitekture, krajinskih zasnov, občinskih prostorskih redov ter državnih in občinskih lokacijskih načrtov tudi urbanistične zasnove ali storitve, za katere nima opravljenega dopolnilnega strokovnega izpita v skladu z določbami 135. člena (2. točka prvega odstavka 130. člena);

5. ki ima sicer pridobljeno licenco z označbo "P", pa poleg samostojnega izdelovanja posameznih sestavin državne in občinske prostorske strategije, regionalnih prostorskih zasnov in posameznih sestavin občinskega prostorskega reda izdeluje tudi načrte iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 130. člena ali storitve, za katere nima opravljenega dopolnilnega strokovnega izpita v skladu z določbami 135. člena (3. točka prvega odstavka 130. člena).

(5) Z denarno kaznijo od 150.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot pooblaščen arhitekt, pooblaščen krajinski arhitekt ali pooblaščen prostorski načrtovalec, če je bil izbrisan iz imenika ZAPS, pa sodeluje pri projektiranju kot odgovorni projektant oziroma sodeluje pri prostorskem načrtovanju kot odgovorni prostorski načrtovalec oziroma pri revidiranju kot odgovorni revident, ali pri gradnji kot odgovorni vodja del, ali odgovorni nadzornik (drugi odstavek 132. člena).

189. člen

(prekrški članov IZS)

(1) Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki je vpisan v imenik IZS, če na predpisani način, določen na podlagi tretjega odstavka 136. člena, ne izpolni obveznosti plačevanja članarine (drugi odstavek 125. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 do 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot pooblaščen inženir, če v predpisanem roku pristojnemu organu IZS ne sporoči spremembe podatkov, ki se vpisujejo v imenik IZS (prvi odstavek 127. člena).

(3) Z denarno kaznijo od 50.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki ima sicer pridobljen status pooblaščenega inženirja, pa opravlja poleg izdelovanja načrtov, za katerih izdelavo ima ustrezno strokovno izobrazbo, tudi storitve, za katere nima opravljenega dopolnilnega strokovnega izpita v skladu z določbami 135. člena (3. točka prvega odstavka 129. člena);

(4) Z denarno kaznijo od 50.000 do 300.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki ima sicer pridobljen status pooblaščenega inženirja in opravlja poleg izdelovanja načrtov, za katerih izdelavo ima ustrezno strokovno izobrazbo, tudi storitve, za katere ima opravljen dopolnilni strokovni izpit v skladu z določbami 135. člena, nastopa pa tudi kot pooblaščen prostorski načrtovalec (drugi odstavek 130. člena).

(5) Z denarno kaznijo od 150.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki po določbah tega zakona nastopa kot pooblaščen inženir, če je bil izbrisan iz imenika IZS, pa sodeluje pri projektiranju kot odgovorni projektant oziroma pri revidiranju kot odgovorni revident ali pri gradnji kot odgovorni vodja del ali odgovorni nadzornik (drugi odstavek 132. člena).

Sedmi del: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

1. Dokončanje postopkov v teku

190. člen

(dokončanje postopkov za izdajo lokacijskih dovoljenj)

Postopki za izdajo lokacijskega dovoljenja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85 in 29/86, Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97, 9/2001-ZPPreb in 23/2002 – odločba US, v nadaljnjem besedilu: ZUN).

191. člen

(dokončanje postopkov za izdajo gradbenih dovoljenj)

(1) Postopki za izdajo gradbenega dovoljenja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona ter postopki za izdajo gradbenega dovoljenja, ki so se začeli po uveljavitvi tega zakona in temeljijo v lokacijskih dovoljenjih, izdanih na podlagi ZUN, se končajo po določbah zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 34/84 in 29/86, Uradni list RS, št. 71/93-ZUN, 40/94-odločba US, 69/94-odločba US, 59/96, 45/99, 42/2000-odločba US, 52/2000-ZGPro in 52/2000, v nadaljnjem besedilu: ZGO).

(2) Postopki za izdajo enotnega dovoljenja za gradnjo iz 33.a člena ZGO, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah ZGO, s tem da je dovoljenje, izdano v takšnem postopku in dokončno enotno dovoljenje, ki ob uveljavitvi tega zakona še ni pravnomočno, v posledicah izenačeno z gradbenim dovoljenjem po tem zakonu.

(3) Postopki za izdajo enotnega dovoljenja iz 45.h člena ZUN, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah ZUN.

192. člen

(dokončanje postopkov za izdajo odločb o dovolitvi priglasenih del)

Postopki za izdajo odločbe o dovolitvi priglasenih del, ki so bili uvedeni pred dnem uveljavitve tega zakona, se končajo po določbah ZUN.

193. člen

(dokončanje postopkov za zakoličenje objektov)

Zakoličenje objektov, ki se je začelo pred uveljavitvijo tega zakona, se dokonča in izvede po dosedanjih predpisih.

194. člen

(dokončanje postopkov za izdajo uporabnih dovoljenj)

Postopki za izdajo uporabnega dovoljenja, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah ZGO.

195. člen

(uskladitev rekonstrukcije javnih cest in železnic in z njimi povezanih pomožnih infrastrukturnih objektov s tem zakonom)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se rekonstrukcija državne ceste po določbah 28. člena zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97 in 50/2002-odločba US) in rekonstrukcija železnice po določbah 20. člena zakona o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 85/2000) ter obnovitvena in druga vzdrževalna dela na državnih cestah oziroma železnicah, določena v navedenih

zakonih ali na njuni podlagi izdanih podzakonskih predpisih, štejejo za vzdrževalna dela v javno korist.

(2) Določbe prejšnjega odstavka veljajo tudi za kategorizirane občinske ceste in tiste gozdne ceste, ki jih v skladu s predpisi o gozdovih lahko uporabljajo tudi drugi uporabniki.

(3) Ob delih iz prvega odstavka tega člena se lahko zgradijo tudi določeni pomožni infrastrukturni objekti, kot so cestne in železniške naprave, prostori in objekti za tehtanje in za nadzor na cesti oziroma železnici ter druge ureditve na cesti oziroma železnici v skladu s predpisi o javnih cestah oziroma železniškem prometu, za katerih izgradnjo so izpolnjeni pogoji iz četrtega odstavka 3. člena tega zakona.

196. člen

(izjeme pri dokončanju postopkov v teku)

(1) Če v postopku za izdajo lokacijskega dovoljenja, gradbenega dovoljenja ali enotnega dovoljenja za gradnjo, ki se je začel pred uveljavitvijo tega zakona, o zadevi na prvi stopnji še ni bilo odločeno, se lahko takšen postopek nadaljuje kot postopek za izdajo gradbenega dovoljenja po določbah tega zakona, če investitor to sam zahteva in zahtevi priloži projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja, izdelan v skladu z določbami tega zakona.

(2) Postopek za izdajo odločbe o dovolitvi priglasenih del, začel po predpisih, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona, se na zahtevo investitorja ustavi, če upravni organ, pristojen za gradbene zadeve, ki vodi postopek, ugotovi, da za takšen objekt oziroma dela po tem zakonu ni potrebno niti gradbeno dovoljenje niti pridobitev lokacijske informacije.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka, glede katerih je s tem zakonom predpisana pridobitev lokacijske informacije, pa se postopek iz prejšnjega odstavka ustavi le, če investitor svoji zahtevi priloži veljavno lokacijsko informacijo.

(4) Če v postopku za izdajo uporabnega dovoljenja, ki se je začel pred uveljavitvijo tega zakona, upravni organ, pristojen za gradbene zadeve, še ni imenoval komisije za tehnični pregled, se lahko takšen postopek na zahtevo investitorja nadaljuje po določbah tega zakona, če investitor zahtevi priloži projekt za obratovanje in vzdrževanje objekta, izdelan v skladu z določbami tega zakona.

(5) Če je bil pred uveljavitvijo tega zakona začel postopek za izdajo gradbenega dovoljenja za objekt iz tretjega odstavka 1. člena ZGO, se lahko takšen postopek na zahtevo investitorja nadaljuje po določbah tega zakona in izda uporabno dovoljenje po tem zakonu, če investitor takšni zahtevi priloži dokazilo o izpolnjevanju bistvenih zahtev iz drugega odstavka 101. člena tega zakona.

(6) Če je bil pred uveljavitvijo tega zakona začel postopek za izdajo uporabnega dovoljenja za stavbo, ki je bila zgrajena pred letom 1967, se takšen postopek na zahtevo stranke ustavi, če stranka zahtevi priloži dokazilo, da je bil objekt zgrajen pred letom 1967 in da je na predpisan način evidentiran v zemljiškem katastru.

197. člen

(uporabno dovoljenje po tem zakonu)

(1) Ne glede na določbe tega zakona, ki predpisujejo obveznost uporabnega dovoljenja, se šteje, da imajo uporabno dovoljenje po tem zakonu:

1. vse stavbe, ki so bile zgrajene pred 31. decembrom 1967 in poslovni prostori v njih, ki so z dnem uveljavitve tega zakona v uporabi, če se jim namembnost po navedenem datumu ni bistveno spremenila in so zemljišča, na katerih so zgrajene, z dnem uveljavitve tega zakona na predpisan način evidentirana v zemljiškem katastru,

2. objekti gospodarske javne infrastrukture, ki so bili zgrajeni pred 25. junijem 1991, če so z dnem uveljavitve tega zakona na predpisani način evidentirani v skladu z zakonom o katastru komunalnih naprav (Uradni list SRS, št. 26/74, 29/74 – popravek in 42/86, v nadaljnjem besedilu: ZKKN) in

3. vse enostanovanjske stavbe, ki so bile zgrajene na podlagi gradbenega dovoljenja in so z dnem uveljavitve tega zakona v uporabi ter na predpisan način evidentirane v zemljiškem katastru.

(2) Če objekti iz prejšnjega odstavka z dnem uveljavitve tega zakona še niso na predpisan način evidentirani, se šteje, da pridobijo uporabno dovoljenje, ko se na predpisan način evidentirajo v zemljiškem katastru oziroma katastru stavb.

(3) Določbe prvega odstavka tega člena veljajo tudi za posamezna stanovanja in poslovne prostore v etažni lastni, ki so bila rekonstruirana na podlagi gradbenega dovoljenja, izdanega na podlagi dosedanjih predpisov ter za objekte, ki so se pred 9. novembrom 1996 lahko zgradili na podlagi priglasitve po 46. členu zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 34/84), če so v uporabi in se jim namembnost po tem datumu ni spremenila.

198. člen

(uporabno dovoljenje po tem zakonu
za obrambno-zaščitne objekte)

Šteje se, da imajo objekti s področja obrambe, objekti s področja zaščite in reševanja ter objekti s področja notranjih zadev, ki so z zakonom ali predpisom, izdanim na podlagi zakona, določeni kot obrambno-zaščitni objekti in okoliši objektov posebnega pomena za obrambo, zaščito in notranje zadeve, uporabno dovoljenje po tem zakonu, če so z dnem uveljavitve tega zakona v uporabi in se jim namembnost po 25. juniju 1991 ni spremenila.

199. člen

(uskladitev uporabnega dovoljenja v gostinskih obratih
s tem zakonom)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se šteje, da se v zakonu o gostinstvu (Uradni list RS, št. 1/95, 29/95-ZPDF, 40/99 in 36/2000-ZPDZD) določbe 8. člena in 24. a člena nanašajo samo na gostinske obrate v novo zgrajenih stavbah, katerih prostori se rekonstruirajo, ali katerim se spremeni namembnost po določbah tega zakona.

(2) Začeti postopki za izdajo potrdila o obstoju uporabnega dovoljenja gostinskega obrata se ustavijo po uradni dolžnosti.

2. Dokončanje inšpekcijskih postopkov v teku

200. člen

(dokončanje inšpekcijskih postopkov)

(1) Inšpekcijski postopki, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po predpisih, ki so veljali pred njegovo uveljavitvijo.

(2) Za nedovoljene gradnje, katerih investitorji oziroma lastniki so skladu z 11. členom zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list RS, št. 18/93 in 47/93, v nadaljnjem besedilu: ZUN-ČG) vložili zahtevo za odlog prisilne izvršbe, se ne uporabljajo določbe 152., 153., 154. oziroma 155. člena tega zakona, če ni z 201. členom tega zakona določeno drugače.

201. člen

(izjeme in posebnosti pri inšpekcijskih postopkih)

(1) Če gradnje oziroma objekti iz drugega odstavka prejšnjega člena do uveljavitve tega zakona še nimajo v skladu z ZUN pridobljenega lokacijskega dovoljenja in v skladu z ZGO pridobljenega gradbenega dovoljenja oziroma nimajo pridobljenega enotnega dovoljenja za gradnjo, se gradbeni inšpekcijski ukrepi, ki jih določa ta zakon, začnejo uporabljati dve leti po dnevu uveljavitve tega zakona, če njihovi lastniki pri pristojnem gradbenem organu ne vložijo s tem zakonom predpisane zahteve za izdajo gradbenega dovoljenja.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne velja za primere nedovoljenih gradenj, ki nimajo v skladu z ZUN pridobljenega lokacijskega dovoljenja oziroma nimajo v skladu z ZGO pridobljenega gradbenega dovoljenja oziroma enotnega dovoljenja za gradnjo iz razloga, ker postopki za izdajo teh dovoljenj niso pravnomočno zaključeni.

(3) Če investitorji oziroma lastniki nedovoljenih gradenj oziroma objektov iz prejšnjega odstavka v roku iz prvega odstavka tega člena vložijo zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja v skladu z določbami tega zakona, se zanje ne uporabljajo določbe četrtega odstavka 17. člena ZUN-ČG.

(4) Določbe prvega odstavka tega člena ne veljajo za nedovoljene gradnje oziroma objekte, ki so na območjih, za katere prostorski izvedbeni akt iz 16. člena ZUN-ČG z dnem uveljavitve tega zakona še ni sprejet. Za takšne gradnje oziroma objekte se kot rok, v katerem morajo njihovi lastniki oziroma investitorji vložiti zahtevo za gradbeno dovoljenje, šteje dve leti po dnevu uveljavitve ustreznega izvedbenega prostorskega akta.

(5) Če v roku iz prvega odstavka tega člena oziroma prejšnjega odstavka investitor oziroma lastnik nedovoljene gradnje oziroma objekta ne vloži zahteve za izdajo gradbenega dovoljenja po določbah tega zakona, se naslednji dan po preteku navedenega roka šteje, da prisilna izvršba po 11. členu ZUN-ČG ni več odložena, depozit iz 11. oziroma 14. člena ZUN-ČG pa se uporabi za plačilo izvršbe.

(6) Inšpekcijski ukrep iz prvega odstavka 153. člena tega zakona, ki se nanaša na uporabo objekta v nasprotju s pogoji gradbenega dovoljenja, se uporablja samo za objekte, zgrajene na podlagi gradbenega dovoljenja, izdanega po določbah tega zakona.

(7) Po 1. 1. 2005 se inšpekcijski ukrep iz prejšnjega odstavka uporablja tudi za objekte, ki so bili zgrajeni pred uveljavitvijo tega zakona in niso objekti iz 197. člena, če je bilo za njih z gradbenim dovoljenjem določeno, da se dovoli gradnja stanovanjske stavbe, uporabljajo pa se za opravljanje dejavnosti, oziroma je bilo za njih z gradbenim dovoljenjem določeno, da se dovoli gradnja stavbe s poslovnimi prostori, ki so namenjeni opravljanju takšne dejavnosti, ki nima vplivov na okolico, dejansko pa se v njih opravlja povsem drugačna dejavnost, ki po določbah tega zakona predstavlja spremembo namembnosti.

202. člen

(inšpekcijski postopki v zvezi s prepovedjo uporabe objekta)

(1) Inšpekcijski ukrep iz 3. točke prvega odstavka 150. člena tega zakona se z dnem uveljavitve tega zakona uporablja za objekte, ki so bili zgrajeni na podlagi gradbenega dovoljenja, izdanega po določbah tega zakona, ali na podlagi gradbenega dovoljenja oziroma enotnega dovoljenja za gradnjo, izdanega na podlagi ZGO.

(2) Inšpekcijski ukrep iz prejšnjega odstavka se ne izvrši, če lastnik objekta iz tretjega odstavka 1. člena ZGO, ki do uveljavitve tega zakona še ni bil odstranjen oziroma zanj

ni bila vložena zahteva za izdajo gradbenega dovoljenja v skladu s 43. členom ZGO, najpozneje v enem letu po izdani inšpekcijskem ukrepu vloži zahtevo za izdajo uporabnega dovoljenja in takšno dovoljenje tudi pridobi.

3. Uskladitve pristojnosti

203. člen

(pristojna in resorna ministrstva po tem zakonu)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona je ministrstvo, pristojno za prostorske in gradbene zadeve, po določbah tega zakona Ministrstvo za okolje, prostor in energijo.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona so pristojna resorna ministrstva po določbah tega zakona tista ministrstva, določena z zakonom o državni upravi (Uradni list RS, št. 52/2002) oziroma predpisom, izdanim na podlagi njegovega 42. člena, v katerih delovno področje sodi določena vrsta objektov.

204. člen

(uskladitev izpolnjevanja pogojev za gradbenega inšpektorja)

(1) Urbanistični inšpektorji iz 71. člena ZUN, ki z dnem uveljavitve tega zakona izpolnjujejo v 144. členu tega zakona predpisane pogoje, nadaljujejo z delom kot gradbeni inšpektorji po določbah tega zakona.

(2) Urbanistični inšpektor, ki ne izpolnjuje pogojev iz 1. točke 144. člena tega zakona, nadaljuje z delom kot gradbeni inšpektor še tri leta po uveljavitvi tega zakona.

(3) Če po preteku roka iz prejšnjega odstavka določeni urbanistični inšpektor ne izpolnjuje pogojev iz 1. točke 144. člena tega zakona, lahko takšen inšpektor nadaljuje z delom kot gradbeni inšpektor samo, če ima najmanj visokošolsko izobrazbo gradbene ali druge ustrezne tehnične smeri z najmanj deset let delovnih izkušenj s področja opravljanja inšpekcijskega nadzorstva ter opravljen izpit iz poznavanja ZUP ali strokovni izpit za inšpektorja oziroma s takšnim izpitom izenačen preizkus znanja.

4. Uskladitev določb o prostorskih aktih in z njimi povezanih pogojev za začetek gradnje oziroma izvajanje del

205. člen

(uskladitev pogojev za gradnjo enostavnih objektov in pogojev za skrajšani postopek po tem zakonu)

(1) Do uveljavitve predpisa iz drugega odstavka 8. člena tega zakona se glede največje velikosti, načina gradnje in rabe enostavnih objektov, za katere po določbah tega zakona gradbeno dovoljenje ni potrebno, uporabljajo določbe občinskih predpisov, izdanih na podlagi drugega odstavka 51. člena ZUN, glede pogojev za njihove odmike od meje sosednjih zemljišč pa se šteje, da so izpolnjeni, če je enostavni objekt od meje sosednjih zemljišč oddaljen najmanj 1,50 metra oziroma če je od meje sosednjih zemljišč oddaljen manj kot 1,50 metra, če s tem soglašata lastnik sosednjega zemljišča, v primeru gradnje ograje pa, da je takšen odmik 0,50 metra od meje sosednjega zemljišča in če so izpolnjeni še naslednji pogoji:

1. da je pomožni objekt za lastne potrebe predviden na obstoječi gradbeni parceli;

2. da konstrukcija ograje ne posega v sosednje zemljišče;

3. da je začasni objekt predviden na obstoječi gradbeni parceli oziroma na zemljišču, na katerem se izvaja sezon-

ska turistična ponudba, prireditve ali drug podoben kulturni, športni oziroma zabaven dogodek;

4. da je vadbeni objekt predviden na obstoječem športnem oziroma rekreacijskem vadišču, vojaškem vadišču ali vadišču za zaščito in reševanje;

5. da je pomožni infrastrukturni objekt predviden na zemljišču, ki ga predpisi o javni infrastrukturi ali o javnem cestnem, železniškem, letalskem, ladijskem, žičniškem oziroma telekomunikacijskem prometu opredeljujejo kot prometno telo, oziroma je sestavni del javne ceste ali železnice, urejenega smučišča, letališča, pristanišča oziroma energetskega ali telekomunikacijskega omrežja oziroma da je namenjen samo za posamezno stavbo;

6. da je pomožni kmetijsko-gozdarski oziroma ribiški objekt predviden na zemljišču, ki je neposredno namenjeno kmetijstvu, lovu, gozdarstvu ali ribištvu;

7. da je spominsko obeležje predvideno na obstoječi gradbeni parceli, oziroma če je obeležje spominska plošča in se jo pritrjuje na objekt, da z njeno pritrditvijo soglaša lastnik takšnega objekta, ali pa da se ga postavlja na pokopališču oziroma grobišču v skladu s pokopališkim redom.

(2) Določbe prvega odstavka 60. člena in prvega odstavka 62. člena tega zakona se pričnejo uporabljati za izdajo gradbenih dovoljenj, ko je za takšno območje, na katerem se naj bi izvajala gradnja, ki je predmet izdaje gradbenega dovoljenja, sprejet državni lokacijski načrt oziroma občinski lokacijski načrt po določbah zakona o urejanju prostora.

5. Druge uskladitve v zvezi z graditvijo objektov

206. člen

(pristojni soglasodajalci po tem zakonu)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se ne glede na določbe v predpisih, ki določajo dajanje pogojev, mnenj, soglasij ali kako drugače imenovanih aktov za gradnjo določene vrste objektov, ki jih ti predpisi opredeljujejo oziroma ki po teh predpisih sodijo v pristojnost posameznih soglasodajalcev, za projektne pogoje in z njimi povezana soglasja k projektnim rešitvam po določbah tega zakona štejejo samo:

1. soglasje na podlagi 25. člena zakona o nadzoru državne meje (Uradni list RS, št. 87/2002) v primeru gradnje objektov ali njihove spremembe namembnosti na območju mejnega prehoda;

2. soglasje k spremembi zaščitne funkcije zgrajenih in opremljenih zaklonišč ter zaklonišč v gradnji na podlagi 11. člena uredbe o graditvi in vzdrževanju zaklonišč (Uradni list RS, št. 57/96);

3. predhodno mnenje na podlagi 5. člena zakona o grobiščih in grobovih borcev (Uradni list SRS, št. 4/78) v primeru preurejanja grobov borcev;

4. predhodno soglasje na podlagi 4. člena zakona o zaznamovanju in vzdrževanju pokopališč in grobov pripadnikov zavezniških in tujih armad v Jugoslaviji (Uradni list SFRJ, št. 60/75) v primeru spreminjanja pokopališč in grobov pripadnikov zavezniških in drugih tujih armad;

5. dovoljenje na podlagi 27., 60. in 61. člena zakona o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99) v primeru gradnje oziroma izvajanja del, s katerimi se posega v objekte, ki so varovani po predpisih o varstvu kulturne dediščine, v primeru arheološkega izkopavanja oziroma raziskovanja, ki utegne poškodovati arheološko najdišče in v primeru raziskav, ki predstavljajo poseg v dediščino ali spomenik ter kulturnovarstveni pogoji in soglasje na podlagi 45., 46. in 47. člena navedenega zakona za gradnje, ki lahko vplivajo na režim varstva, ohranjanja in vzdrževanja nepremične dediščine;

6. dovoljenje za poseg v naravo na podlagi 104. člena zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 56/99 in 31/2002-popravek) v primeru gradnje oziroma izvajanja del v naravi, ki lahko ogrozijo biotsko raznovrstnost, naravno vrednoto ali zavarovano območje ter naravovarstveno soglasje na podlagi 105. člena navedenega zakona za gradnjo, ki bi lahko ogrozila biotsko raznovrstnost, naravno vrednoto ali zavarovano območje;

7. soglasje Vlade Republike Slovenije na podlagi 14. člena zakona o Triglavskem narodnem parku (Uradni list SRS, št. 17/81, 18/81 – popr. in 42/86, Uradni list RS, št. 8/90-ZSDZ in 35/2001) v primeru gradnje oziroma izvajanja del na območjih, kjer so takšne gradnje oziroma dela prepovedani ter soglasje na podlagi 14. člena za gradnje za potrebe obrambe in zaščite na področju narodnega parka;

8. soglasje na podlagi 9. člena zakona o regijskem parku Škocjanske jame (Uradni list RS, št. 57/96 in 7/99) v primeru gradnje oziroma izvajanja del na območjih, kjer so takšne gradnje oziroma dela prepovedani ter soglasje na podlagi 12. člena navedenega zakona za gradnje na območju parka, ki se hkrati nahajajo na območju kulturnih spomenikov;

9. predhodno soglasje in predhodno mnenje na podlagi 7. člena zakona o kobilarni Lipica (Uradni list RS, št. 29/96) v primeru gradnje oziroma izvajanja del na območjih, koder so takšne gradnje oziroma dela prepovedani ter soglasje na podlagi 7. člena navedenega zakona za gradnje na zavarovanem območju;

10. predhodno mnenje na podlagi 4. člena zakona o določitvi zavarovanega območja za reko Sočo s pritoki (Uradni list SRS, št. 7/76, 8/76-popravek in 29/86) v primeru gradnje oziroma izvajanja del na območjih, koder so takšne gradnje oziroma dela prepovedani ter soglasje na podlagi 4. člena navedenega zakona za posamezne objekte širšega regionalnega pomena na zavarovanem območju;

11. soglasje Državnega zbora RS na podlagi 9. člena zakona o spominskem parku Trebče (Uradni list SRS, št. 1/81, 42/86, Uradni list RS, št. 8/90) v primeru gradnje oziroma izvajanja del na območjih, koder so takšne gradnje oziroma dela prepovedana;

12. dovoljenje na podlagi 17. in odločba na podlagi 24. člena zakona o gozdovih (Uradni list RS, št. 30/93, 13/98 in 56/99) v primeru ograditve posameznih delov gozda in za potrebna varstvena dela v gozdu ter soglasje na podlagi 21. člena navedenega zakona za gradnje v gozdu in gozdnem prostoru ter za gradnje zunaj gozda, če je iz poročila o vplivih na okolje razvidno, da bi objekt ali posledice delovanja objekta negativno vplivali na gozdni ekosistem in funkcije gozdov;

13. soglasje na podlagi 12. člena zakona o naravnem rezervatu Škocjanski zatok (Uradni list RS, št. 20/98) v primeru gradnje oziroma izvajanja del na območjih, koder so takšne gradnje oziroma dela prepovedana;

14. soglasje oziroma dovoljenje na podlagi 34., 47., 48., 49., 50., 53., 54., 58., 59., 60., 67. in 68. člena zakona o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97, 18/2002-odločba US in 50/2002-odločba US) v primeru gradnje oziroma izvajanja del v varovalnem cestnem pasu in del, ki lahko vplivajo na varnost cestnega prometa ter mnenje na podlagi 69. člena navedenega zakona za objekte in prostore za opravljanje dejavnosti, ki neposredno vplivajo na odvijanje prometa;

15. predhodno soglasje na podlagi 11. člena zakona o varnosti v železniškem prometu (Uradni list RS, št. 85/2000) v primeru gradnje oziroma izvajanja del v varovalnem progovnem pasu in del, ki lahko vplivajo na varnost železniškega prometa;

16. predhodno soglasje na podlagi 101., 112., 114. in 119. člena zakona o letalstvu (Uradni list RS, št. 18/2001) v primeru gradnje oziroma izvajanja del v varovalnem letališkem pasu in del, ki lahko vplivajo na varnost zračnega prometa;

17. soglasje na podlagi 64. člena pomorskega zakonika (Uradni list RS, št. 26/2001, 21/2002) v primeru gradnje oziroma izvajanja del, ki lahko vplivajo na varnost plovbe v obalnem morju ali v morju;

18. soglasje na podlagi 10. člena zakona o plovbi po celinskih vodah (Uradni list RS, št. 30/2002) v primeru gradnje oziroma izvajanja del, ki lahko vplivajo na varnost plovbe ob obali ali v celinski vodi

19. soglasje na podlagi 2. člena zakona o zdravstveni inšpekciji (Uradni list RS, št. 99/99 in 107/99-popravek) za vse nestanovanjske stavbe in druge objekte, ki so pod zdravstvenim nadzorstvom;

20. soglasje na podlagi 29. člena zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/2001) za objekte, ki so pod veterinarskim nadzorstvom;

21. soglasje na podlagi 17. člena zakona o živinoreji (Uradni list RS, št. 18/2002) za velike obrate, v katerih se dnevno redi 300 ali več glav živine;

22. soglasje na podlagi 9. člena zakona o krmi (Uradni list RS, št. 13/2002) za obrate, v katerih se proizvaja in skladišči krma, dodatki in premiksi;

23. soglasje na podlagi 68. člena zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 71/93 in 87/2001) za vse objekte, razen za enostanovanjske stavbe in druge individualne objekte, ki se občasno uporabljajo za počitek ali oddih;

24. soglasje na podlagi 19. in 30. člena zakona o eksplozivnih snoveh, vnetljivih tekočinah, plinih ter o drugih nevarnih snoveh (Uradni list SRS, št. 18/77) za skladišča eksplozivnih snovi in za prenosna skladišča eksplozivnih snovi ter za objekte, v katerih se proizvajajo, predelujejo ali hranijo vnetljive tekočine in plini, za plinovode in naftovode;

25. soglasje na podlagi 28. člena zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 82/94, 44/97, 87/97, 13/98 – odločba US, 33/2000 – odločba US, 87/2001, 47/2002 in 67/2002-popravek) za železniške proge in objekte na njih, za državne ceste in objekte na njih, za mednarodna letališča in telekomunikacijske in energetske povezave ter objekte širšega pomena z vidika upoštevanja obrambnih potreb;

26. soglasje na podlagi 130. člena carinskega zakona (Uradni list RS, št. 1/95, 28/95, 32/99, 40/99-popravek in 59/2002);

27. vodno soglasje na podlagi prvega odstavka 152. člena zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/2002) za gradnje na vodnem ali priobalnem zemljišču, ki so potrebne za izvajanje javne službe po navedenem zakonu ali za izvajanje vodne pravice, na varstvenih in ogroženih območjih, zaradi odvajanja odpadnih voda, kjer lahko pride do vpliva na podzemne vode ter za hidromelioracije in rudarjenje;

28. mnenje na podlagi 15. člena zakona o sladkovodnem ribištvu (Uradni list SRS, 25/76 in 42/86) za objekte, vezane na vodo ter za urejanje vodnih strug;

29. mnenje in soglasje na podlagi 96. člena zakona o rudarstvu (Uradni list RS, št. 56/99) za gradnjo v mejah pridobivalnega prostora;

30. soglasja na podlagi 97. in 98. člena zakona o letalstvu (Uradni list RS, št. 18/2001) za gradnjo letališča, letališke infrastrukture ter drugih objektov na območju izključne rabe letališča ter objektov v območju nadzorovane rabe letališča;

31. soglasje na podlagi 48. člena energetskega zakona (Uradni list RS, št. 79/99) za gradnje, ki zadevajo omrežja izvajalcev prenosne in distribucijske dejavnosti;

32. soglasje na podlagi 20. točke 10. člena zakona o carinski službi (Uradni list RS, št. 56/99 in 52/2002 – ZDU-1) za gradnjo, rekonstrukcijo ali adaptacijo objektov na območjih prostih carinskih oziroma ekonomskih con in na mejnih prehodih;

33. okoljevarstveno soglasje na podlagi 66. člena, predhodno soglasje o sevalni in jedrski varnosti na podlagi 67. člena, soglasje za gradnjo, ki vplivajo na jedrsko varnost na podlagi 68. člena ter soglasje za gradnjo, ki vplivajo na sevalno varnost na podlagi 69. člena zakona o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti (Uradni list RS, št. 67/2002);

34. določbe vseh podzakonskih predpisov in občinskih odlokov, izdanih na podlagi zgoraj navedenih zakonov, ki določajo, da državni organ, organ lokalne skupnosti ali nosilec javnega pooblastila daje pogoje, soglasja in mnenja za gradnjo določenega objekta na določeni lokaciji.

(2) Ne glede na določbe predpisov, naštetih v prejšnjem odstavku, se postopki izdaje soglasij, ki do uveljavitve tega zakona še niso bili začeti, končajo po določbah tega zakona kot postopki določitve projektnih pogojev in izdaje soglasij.

(3) Če je s prostorskim izvedbenim aktom iz 21. člena ZUN, ki se ga v skladu z zakonom, ki ureja prostor, po dnevu uveljavitve tega zakona še lahko uporablja kot podlago za izdajo gradbenih dovoljenj po določbah tega zakona, določeno, da kot soglasodajalci k dovoljenjem za gradnjo nastopajo določene pravne ali fizične osebe, ki jih določbe predpisov, navedenih v prvem odstavku tega člena, ne opredeljujejo kot pristojne soglasodajalce, se z dnem, ko se začne z uporabo tega zakona, v postopkih izdaje gradbenega dovoljenja takšne osebe štejejo samo kot stranski udeleženci in njihovo soglasje ni potrebno.

207. člen

(standard za izračunavanje površin in prostornin po tem zakonu)

Z dnem uveljavitve tega zakona je standard za izračunavanje površin in prostornin objektov iz četrtega odstavka 48. člena tega zakona standard SIST ISO 9836.

208. člen

(uskladitev predpisov o rudarstvu)

Z dnem uveljavitve tega zakona se za dovoljenje za poseg v prostor po določbah ZRud šteje lokacijska informacija, iz katere izhaja, da je na določenem zemljišču dopustno raziskovanje oziroma izkoriščanje določene vrste mineralne surovine.

209. člen

(uskladitev drugih predpisov s tem zakonom)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se šteje, da v veljavnih zakonih in predpisih, izdanih na njihovi podlagi:

1. uporabljeni izrazi "dovoljenje za poseg v prostor", "lokacijsko in gradbeno dovoljenje" in "enotno dovoljenje za gradnjo" pomenijo "gradbeno dovoljenje" po določbah tega zakona;

2. uporabljena izraza "poseg v prostor" in "izvedeni poseg v prostor" pomenita "objekt" po določbah tega zakona;

3. uporabljena izraza "izvedba posega v prostor" in "izvajanje posega v prostor" pomenita "gradnja" po določbah tega zakona;

4. uporabljena izraza "adaptacija" in "obnova" v različnih sklonih in slovničnih številih pomenita "investicijska vzdrževalna dela" po določbah tega zakona.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona se šteje, da v zakonu o gradbenih proizvodih (Uradni list RS, št. 52/2000) uporabljeni izraz "varovanje okolja" pomeni "zaščita okolice".

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona:

1. se v zakonu o telekomunikacijah (Uradni list RS, 30/2001) preneha z uporabo šestega odstavka 26. člena;

2. se v zakonu o varstvu kulturne dediščine (Uradni list RS, št. 7/99) v prvem odstavku 46. člena preneha z uporabo besedila "ali za prigrasitev del";

3. se v zakonu o popotresni obnovi in spodbujanju razvoja v Posočju (Uradni list RS, št. 45/98, 67/99, 110/99 in 59/2001) v tretjem odstavku 30. člena besedilo "sanacijska dela, za katera po zakonu zadostuje odločba o prigrasitvi del" nadomesti z besedami "investicijska vzdrževalna dela", preneha z uporabo 38. člena in v drugem odstavku 41. člena besedilo "odločbe o prigrasitvi del" nadomesti z besedama "lokacijske informacije";

4. se v zakonu o ekonomskih conah (Uradni list RS, št. 45/98 in 97/2001) v 25. členu preneha z uporabo besedila "lokacijskega dovoljenja, odločbe o dovolitvi prigrasitve del in".

5. se v zakonu o javnih cestah v naslovu 28. člena besedi "prigrasitev rekonstrukcije" nadomestita z besedo "rekonstrukcija" in preneha z uporabo drugega stavka prvega odstavka 28. člena.

210. člen

(predpisane dajatve in prispevki po tem zakonu)

Z dnem uveljavitve tega zakona so predpisane dajatve in prispevki iz 5. točke prvega odstavka 66. člena tega zakona:

– upravna taksa za izdajo gradbenega dovoljenja, odmerjena v skladu z zakonom o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 8/2000, 44/2000, 81/2000, 33/2001 – ZVet, 45/2001 – ZZVR-1 in 42/2002),

– komunalni prispevek, odmerjen v skladu s prvim odstavkom 44. člena zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list RS, št. 44/97 in 67/2002-ZV-1, v nadaljnjem besedilu: ZSZ) oziroma komunalni prispevek, odmerjen v skladu s predpisi o urejanju prostora in

– nadomestilo za degradacijo in uzurpacijo prostora, odmerjeno v skladu s tretjim odstavkom 76.a člena ZUN oziroma po določbah tega zakona.

6. Uskladitev predpisov o grajenem javnem dobru

211. člen

(opredelitev predpisov, ki urejajo grajeno javno dobro)

Z dnem uveljavitve tega zakona se šteje, da grajeno javno dobro, kot ga opredeljujejo določbe tega zakona, urejajo:

1. tiste sestavine prostorskih izvedbenih načrtov iz druge alinee 21. člena oziroma 27. do 32. člena ZUN in lokacijski načrti iz 45.a do 45.i člena ZUN, ki določajo javne površine in

2. naslednji zakoni ter na njihovi podlagi izdani izvršilni predpisi, ki se nanašajo na gospodarsko javno infrastrukturo in druge objekte v splošni rabi:

– zakon o javnih cestah (Uradni list RS, št. 29/97 in 18/2002),

– zakon o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 92/99, 11/2001, 33/2001 in 52/2002-ZDU-1),

– pomorski zakonik (Uradni list RS, št. 26/2001 in 21/2002),

– zakon o letalstvu (Uradni list RS, št. 18/2001),

– zakon o vodah (Uradni list RS, št. 67/2002),

– zakon o športu (Uradni list RS, št. 22/98 in 97/2001-ZSDP),

– zakon o varstvu pred utopitvami (Uradni list RS, št. 44/2000)

– zakon o varnosti na javnih smučiščih (Uradni list SRS, št. 16/77, 42/86 in 29/95-ZPDF) in

– zakon o pokopališki in pogrebni dejavnosti (Uradni list SRS, št. 34/84 in Uradni list RS, št. 26/90).

212. člen

(grajeno javno dobro po zakonu)

(1) Šteje se, da ima zemljišče, na katerem je zgrajen objekt, ki se ga po določbah prejšnjega člena lahko šteje za grajeno javno dobro državnega pomena, pridobljen status grajenega javnega dobra državnega pomena, če je z dnem uveljavitve zakona o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini (Uradni list RS, št. 44/97 in 59/2001, v nadaljnjem besedilu: ZLNDL) imela na njem pravico uporabe država ali če je z dnem uveljavitve tega zakona za takšno nepremičnino v zemljiški knjigi vpisano, da je splošno ljudsko premoženje ali družbena lastnina.

(2) Odločbo o ugotovitvi, da je določeno zemljišče in objekt, zgrajen na njem, grajeno javno dobro državnega pomena, po uradni dolžnosti izda tisto ministrstvo, v katerega delovno področje sodi takšen objekt, odločbo o ugotovitvi, da je določeno zemljišče in objekt, zgrajen na njem, grajeno javno dobro lokalnega pomena, pa po uradni dolžnosti izda pristojna občinska uprava.

(3) Odločba iz prejšnjega odstavka mora poleg sestavin, ki so z ZUP predpisane za pisno odločbo, v izreku vsebovati tudi navedbo številke parcele oziroma parcel in katastrske občine, na katere območju je zgrajen objekt oziroma del objekta, ki ima status grajenega javnega dobra.

213. člen

(ureditev neurejenega statusa grajenega javnega dobra)

(1) Zemljišča, na katerih so ob uveljavitvi tega zakona že zgrajeni objekti, ki se po določbah tega zakona lahko štejejo za grajeno javno dobro državnega ali lokalnega pomena, v zemljiški knjigi pa še niso vpisani kot javno dobro, v zemljiški knjigi pa tudi ni vpisano, da so zemljišča, na katerih so takšni objekti, splošno ljudsko premoženje ali družbena lastnina, pristojno sodišče v zemljiško knjigo po uradni dolžnosti vpiše zaznambo o javnem dobru, ko prejme pravno-močno odločbo pristojnega resornega ministrstva o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra državnega pomena oziroma pristojne občinske uprave o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena.

(2) Odločbo iz prejšnjega odstavka izda pristojni upravni organ iz prejšnjega odstavka po uradni dolžnosti, ko prejme sklep Vlade Republike Slovenije oziroma pristojnega občinskega organa o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra državnega oziroma lokalnega pomena.

(3) Vlada Republike Slovenije oziroma pristojni občinski organ izda sklep iz prejšnjega odstavka na zahtevo, ki jo lahko vloži pristojni resorni minister oziroma župan. V takšni zahtevi mora biti navedena določba zakona oziroma predpisa, v katerem je podlaga, da lahko določena vrsta objekta oziroma njegovega dela pridobi status grajenega javnega dobra, priložiti pa se ji mora tudi ustrezen geodetski načrt s prikazom parcele, izdelan v skladu z geodetskimi predpisi in dokazilo, da ima predlagatelj pravico razpolagati z zemljiščem, ki naj bi skupaj z zgrajenim objektom na njem pridobil status grajenega javnega dobra.

(4) Za dokazilo, da ima predlagatelj pravico razpolagati z zemljiščem, ki naj bi skupaj z zgrajenim objektom na njem pridobilo status grajenega javnega dobra, velja izpisek iz

zemljiške knjige, iz katerega izhaja, da ima na takšni nepremičnini lastninsko ali kakšno drugo stvarno oziroma obliigacijsko pravico, ki mu omogoča ustrezno razpolaganje s takšno nepremičnino.

(5) Šteje se, da ima predlagatelj na nepremičnini iz prejšnjega odstavka pravico razpolaganja:

– če je imel z dnem uveljavitve ZLNDL na zemljiščih, na katerih je zgrajen objekt, ki naj bi pridobil status grajenega javnega dobra, pravico uporabe vpisano v zemljiško knjigo ali

– če z dnem uveljavitve tega zakona razpolaga s pisnimi kupoprodajnimi ali menjalnimi pogodbami, pisnimi izjavami ali soglasji lastnikov zemljišč, na katerih je zgrajen objekt, ki naj bi pridobil status grajenega javnega dobra, da na svojem zemljišču dovolijo gradnjo in podobne izjave volje, overjene pri notarju ali

– zahtevi iz tretjega odstavka tega člena predloži pisne izjave lastnikov zemljišč, na katerih je zgrajen objekt, ki naj bi pridobil status grajenega javnega dobra, da se odpovedujejo lastninski pravici na njih, overjene pri notarju.

(6) Če predlagatelj ne razpolaga z dokazilom o pravici razpolaganja iz prejšnjega odstavka ali če se ugotovi, da je lastnik ali solastnik objekta oziroma dela objekta, ki naj bi pridobil status grajenega javnega dobra, posameznik ali oseba zasebnega prava, lahko Vlada Republike Slovenije oziroma pristojni občinski organ izda sklep iz drugega odstavka tega člena samo v primeru, da država oziroma občina takšno nepremičnino odkupi ali pa jo pridobi v last po postopkih o razlastitvi.

(7) Če je z dnem uveljavitve tega zakona določeni objekt gospodarske javne infrastrukture, ki se ga po določbah tega zakona lahko šteje za grajeno javno dobro, v uporabi, zemljiškoknjižni lastnik zemljišča, na katerem je takšen objekt zgrajen, pa je oseba iz prejšnjega odstavka, se z uporabo takšnega objekta ne more prenehati brez soglasja pravne ali fizične osebe, ki s pomočjo takšnega objekta opravlja gospodarsko javno službo.

214. člen

(dokončanje postopkov za pridobitev in odvzem statusa grajenega javnega dobra)

(1) Postopki za pridobitev statusa grajenega javnega dobra, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona na podlagi določb ZSZ, se končajo po dosedanjih predpisih.

(2) Na zahtevo predlagatelja se postopek za pridobitev statusa grajenega javnega dobra, ki je bil začel pred uveljavitvijo tega zakona, lahko konča po določbah tega zakona.

7. Uskladitev sedanjih predpisov o stavbnih zemljiščih

215. člen

(prenehanje z določanjem funkcionalnih zemljišč in dokončanje uvedenih postopkov za določitev funkcionalnega zemljišča)

(1) Postopki za določitev funkcionalnega zemljišča k obstoječim objektom, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tretjega odstavka 46. člena ZUN s tem, da se odločba o določitvi funkcionalnega zemljišča šteje za odločbo o določitvi gradbene parcele.

(2) Na podlagi pravnomočne odločbe o določitvi gradbene parcele iz prejšnjega odstavka lahko lastnik objekta ali lastnik zemljišča naroči pri geodetskem podjetju elaborat parcelacije.

(3) Pristojna geodetska uprava na predlog lastnika objekta oziroma lastnika zemljišča, ki se mu je določila gradbena parcela, izda odločbo o parcelaciji, če v predlogu navede številko in datum izdaje odločbe iz prejšnjega odstavka ter

priloži elaborat parcelacije, izdelan v skladu z geodetskimi predpisi.

216. člen

(določitev gradbenih parcel obstoječim objektom)

(1) Če obstoječi objekt, zgrajen na podlagi dosedanjih predpisov, še nima določene gradbene parcele, pred dnem uveljavitve tega zakona pa zahteva za določitev funkcionalnega zemljišča tudi še ni bila vložena, se na zahtevo njegovega lastnika gradbena parcela lahko določi v skladu z načrtom gradbenih parcel iz lokacijskega načrta oziroma v skladu s pogoji, ki jih v zvezi z velikostjo gradbenih parcel določa prostorski red. Zahteva za določitev gradbene parcele se vložijo pri pristojnem upravnem organu za gradbene zadeve iz drugega odstavka 24. člena tega zakona.

(2) Zahtevi za določitev gradbene parcele mora biti priložen tisti del lokacijskega načrta, ki prikazuje načrt gradbenih parcel, kadar objekt stoji na območju, ki se ureja z lokacijskim načrtom oziroma predlog načrta gradbene parcele, kadar objekt stoji na območju, ki se ureja s prostorskim redom, ki ga na podlagi ustrezne lokacijske informacije lahko izdela posameznik, ki izpolnjuje pogoje za odgovorne prostorskega načrtovalca in izpisek iz zemljiške knjige.

(3) Če stoji objekt, kateremu se naj bi določila gradbena parcela, na območju, ki se ureja z lokacijskim načrtom in je predlagatelj lastnik zemljišča, na katerem naj bi se določila gradbena parcela, se odločba o določitvi gradbene parcele izda v skrajšanem ugotovitvenem postopku. Stranka v tem postopku je samo lastnik objekta.

(4) Če stoji objekt, kateremu naj bi se določila gradbena parcela, na območju, ki se ureja z lokacijskim načrtom in so lastniki zemljišč, na katerih naj bi se določila gradbena parcela, druge osebe, se odločba o določitvi gradbene parcele izda v posebnem ugotovitvenem postopku, stranke v tem postopku pa so poleg lastnika objekta tudi vsi lastniki zemljišč.

(5) Če se v postopku izdaje odločbe o določitvi gradbene parcele ugotovi, da predlagana gradbena parcela meji na zemljišče, ki po določbah tega zakona izpolnjuje pogoje za grajeno javno dobro, odločbe o določitvi gradbene parcele ni mogoče izdati pred izdajo odločbe pristojnega resornega ministrstva o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra državnega pomena oziroma pristojne občinske uprave o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena.

(6) Na podlagi pravnomočne odločbe o določitvi gradbene parcele, izdane po določilih tega člena, lahko lastnik objekta ali lastnik zemljišča, ki se mu je določila gradbena parcela, naroči pri geodetskem podjetju elaborat parcelacije ali elaborat pogodbene komasacije.

(7) Pristojna geodetska uprava izda odločbo o parcelaciji na predlog lastnika objekta ali zemljišča, ki se mu je določila gradbena parcela, če v predlogu navede številko in datum izdaje odločbe o določitvi gradbene parcele in predlogu priloži elaborat parcelacije, izdelan v skladu z geodetskimi predpisi. Po pridobitvi zemljišč in vpisu lastništva na novo nastalih parcelah v zemljiško knjigo, geodetska uprava po obvestilu lastnika objekta po uradni dolžnosti združi parcele.

(8) Za izvedbo pogodbene komasacije se uporabljajo določbe zakona o evidentiranju nepremičnin, državne meje in prostorskih enot (Uradni list RS, št. 52/2000 in 87/2002-SPZ), ki urejajo pogodbeno komasacijo, pri čemer pa za njeno uvedbo ni potrebno komasacijsko dovoljenje, temveč samo odločba o določitvi gradbene parcele, zahtevo za vpis mej, nastalih v postopku pogodbene komasacije, pa lahko vložijo lastnik objekta.

217. člen

(preoblikovanje funkcionalnega zemljišča večstanovanjskih stavb oziroma stavb v etažni lastnini v eno ali več gradbenih parcel)

(1) V primeru stavbe v etažni lastnini se z dnem uveljavitve tega zakona šteje, da med skupne dele takšne stavbe spadajo zemljiške parcele ali njihovi deli, na katerih so imeli na dan uveljavitve ZLNDL pravico uporabe etažni lastniki, ne glede na to ali so bile te parcele odmerjene kot funkcionalno zemljišče ali ne. Takšne parcele ali njihovi deli se štejejo kot gradbena parcela takšne stavbe v etažni lastnini in je v solastnini vseh etažnih lastnikov.

(2) V vsakem primeru se šteje, da je skupni del stavbe v etažni lastnini tisti del zemljišča znotraj površine gradbene parcele, na katerem stoji stavba.

(3) Gradbena parcela večstanovanjske stavbe se določi po določbah prejšnjega člena. Predlog za določitev gradbene parcele in vlogo za parcelacijo ali vpis mej nastalih v postopku pogodbene komasacije, lahko vloži en ali več upravnikov večstanovanjskih stavb oziroma lastniki in etažni lastniki stavb, ki nimajo upravnika.

(4) V pogodbi o komasaciji, ki jo podpiše tudi pooblaščen predstavnik občine, kjer se zemljišča nahajajo, se za vsako parcelo določi njenega lastnika.

(5) Stranke v postopku pogodbene komasacije so:

- upravniki vseh večstanovanjskih stavb,
- etažni lastniki stavb, ki nimajo upravnika,
- lokalna skupnost, kjer se zemljišče nahaja,
- zemljiškoknjižni lastniki parcel na komasacijskem območju ter

– druge osebe, kadar je njihova udeležba potrebna za uspešno izvedbo pogodbene komasacije.

(6) V komasacijskem postopku se ob upoštevanju vseh razpoložljivih listin in dejanske rabe zemljišč najprej ugotovi, kakšen obseg zemljišča je bil pridobljen za gradnjo, nato pa se izvede nova parcelacija celotnega območja ob upoštevanju vseh listin in okoliščin tako, da je omogočena raba vseh stavb in da se ohrani funkcija vseh javnih površin.

218. člen

(odmera nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč v prehodnem obdobju)

(1) Določbe prve alinee prvega odstavka 56. člena ZSZ se uporabljajo samo za tista zazidana in nezazidana stavbna zemljišča, ki jih določa ta člen tega zakona.

(2) Za zazidana stavbna zemljišča po tem členu se z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, štejejo tista zemljišča, na katerih so gradbene parcele z zgrajenimi stavbami in gradbenimi inženirskimi objekti, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture in tista zemljišča, na katerih se je na podlagi dokončnega gradbenega dovoljenja začelo z gradnjo stavb in gradbenih inženirskih objektov, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture. Če določena stavba gradbene parcele še nima določene, se do njene določitve za zazidano stavbno zemljišče šteje tisti del površine zemljiške parcele, na kateri stoji takšna stavba (fundus), pomnožena s faktorjem 1,5, preostali del površine takšne zemljiške parcele pa se šteje za nezazidano stavbno zemljišče.

(3) Za nezazidana stavbna zemljišča po tem členu se z dnem, ko se začne uporabljati ta zakon, štejejo tista zemljišča, za katera je z izvedbenim prostorskim aktom določeno, da je na njih dopustna gradnja stanovanjskih in poslovnih stavb, ki niso namenjene za potrebe zdravstva, socialnega in otroškega varstva, šolstva, kulture, znanosti, športa in javne uprave in da je na njih dopustna gradnja gradbenih inženirskih objektov, ki niso objekti gospodarske javne infrastrukture in tudi niso namenjeni za potrebe zdravstva, soci-

alnega in otroškega varstva, šolstva, kulture, znanosti, športa in javne uprave.

(4) Občine morajo odloke o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč uskladiti z določbami tega člena najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(5) Če občina v roku iz prejšnjega odstavka odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča ne uskladi z določbami tega člena, se po preteku roka iz prejšnjega odstavka začne z odmerjanjem nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča od tistih zazidanih in nezazidanih stavbnih zemljišč, ki jih določa ta člen, pri določanju višine nadomestila za uporabo nezazidanega stavbnega zemljišča pa uporablja vrednost točke, določene z odlokom o nadomestilu za uporabo zazidanega stavbnega zemljišča, sprejetim pred uveljavitvijo tega zakona, kot da bi bile na območju z nezazidanim stavbnim zemljiščem stavbe iz tretjega odstavka tega člena že zgrajene.

219. člen

(uporaba opredelitve stavbnega zemljišča v postopkih denacionalizacije)

Ne glede na določbe prejšnjega člena se v nedokončanih postopkih denacionalizacije oziroma postopkih vračanja podržavljenega premoženja glede določanja zazidanega stavbnega zemljišča uporabljajo določbe 2. člena ZSZ.

8. Uskladitev določb o pristojnih poklicnih zbornicah

220. člen

(pristojna poklicna zbornica po tem zakonu)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona je pristojna poklicna zbornica po določbah tega zakona inženirska zbornica, ustanovljena na podlagi 100.a člena zakona o graditvi objektov (v nadaljnjem besedilu: IZS/97), ki nadaljuje z delom do ustanovitve ZAPS in preoblikovanja IZS/97 v IZS. Šteje se, da je ZAPS ustanovljena in IZS/97 preoblikovana v IZS in da lahko obe poklicni zbornici opravljata naloge po določbah tega zakona, ko je sklenjen sporazum v skladu z drugim odstavkom 221. člena tega zakona.

(2) Do pričetka opravljanja nalog ZAPS in nalog IZS po določbah tega zakona opravlja naloge v skladu z določbami tega zakona na podlagi določb 76.a, 76.b, 76.c, 76.č, 76.d in 76.e člena ZGO, določb 99. člena zakona o rudarstvu in določb 3., 4., 5., 11. in 12. člena zakona o geodetski dejavnosti (Uradni list RS, št. 8/2000, v nadaljnjem besedilu: ZGeod) IZS/97.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka v zadevah, ki jih bo do začetka poslovanja ZAPS in IZS opravljala IZS/97 kot javna pooblastila po določbah tega zakona, opravlja Ministrstvo za okolje, prostor in energijo nadzor nad primernostjo in zakonitostjo njenega dela po določbah tega zakona.

221. člen

(pogoj za ustanovitev ZAPS in njeno izločitev iz IZS/97)

(1) ZAPS se ustanovi, ko na ustanovnem zboru večina prisotnih članov matične sekcije arhitektov, krajinskih arhitektov in urbanistov IZS/97 sprejme sklep o izločitvi te matične sekcije iz IZS/97 in ustanovi novo poklicno zbornico oziroma ZAPS.

(2) ZAPS se lahko izloči iz IZS/97 in začne opravljati naloge v skladu z določbami tega zakona, ko sklenejo med seboj predstavniki matične sekcije arhitektov, krajinskih arhitektov in urbanistov IZS/97 na eni strani in predstavniki matičnih sekcij gradbenih inženirjev, strojnih inženirjev, elektro inženirjev, inženirjev tehnologov, inženirjev rudarske in

geotehnoške stroke in geodetskih inženirjev IZS/97 na drugi strani sporazum o razdružitvi.

(3) Sporazum o razdružitvi iz prejšnjega odstavka mora biti sklenjen in overjen pri notarju najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona. Stroške notarske overitve sporazuma nosi ZAPS.

222. člen

(posledice ustanovitve ZAPS)

(1) IZS/97 po izločitvi ZAPS nadaljuje z delom po določbah tega zakona kot IZS, svoj statut in druge akte pa uskladi z določbami tega zakona najpozneje v šestih mesecih po izločitvi ZAPS.

(2) Z izločitvijo ZAPS iz IZS/97 preidejo na ZAPS samo tisti deli premoženja IZS/97, ki so določeni v sporazumu o razdružitvi ter pravice in obveznosti IZS/97 v zvezi s tem premoženjem. ZAPS in IZS kot univerzalna pravna naslednika vstopata v vsa pravna razmerja v zvezi s tem premoženjem, katerih subjekt je bila IZS/97.

223. člen

(uskladitev z zakonom pri izvajanju strokovnih izpitov)

(1) Strokovni izpiti, za katere je kandidat vložil zahtevo za opravljanje izpita pri IZS/97 pred uveljavitvijo tega zakona, se opravljajo po dosedanjih predpisih.

(2) Do začetka poslovanja ZAPS in IZS se strokovni izpiti, za katere kandidat vloži zahtevo za opravljanje izpita pri IZS/97 po uveljavitvi tega zakona, opravljajo pri IZS/97.

9. Uskladitve določb o opravljanju dejavnosti in storitev

224. člen

(izjeme glede odgovornega prostorskega načrtovanja)

Ne glede na določbe o izpolnjevanju pogojev iz četrtega odstavka 131. člena tega zakona, ki morajo biti izpolnjeni, da se posamezniku lahko izda licenca z označbo "P", se šteje, da ima pridobljeno takšno licenco in zato lahko samostojno opravlja storitve iz 3. točke prvega odstavka 130. člena tega zakona tudi posameznik, ki nima opravljenega strokovnega izpita s področja prostorskega načrtovanja, vendar samo, če z dnem uveljavitve tega zakona izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je pred uveljavitvijo tega zakona v Republiki Sloveniji končal univerzitetni študij ali da ima v Republiki Sloveniji nostrificirano diplomu univerzitetnega študija s področja tehnično-tehnoških ved, z opravljenim magistrskim ali doktoratom s področja projektiranja ali prostorskega načrtovanja,

2. da je pred uveljavitvijo tega zakona imel po končanem študiju najmanj 20 let delovnih izkušenj na področju projektiranja oziroma prostorskega načrtovanja,

3. da ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev ali da mu ni bil izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica, razen če je veljavnost tega ukrepa že potekla in

4. da pred začetkom opravljanja storitev iz 3. točke prvega odstavka 130. člena tega zakona samostojno opravljanje dejavnosti prostorskega načrtovanja prikladi v skladu z davčnimi predpisi.

225. člen

(uskladitev ustanovitvenih in drugih aktov udeležencev pri graditvi objektov)

Pravne in fizične osebe, ki po določbah tega zakona nastopajo kot projektant, izvajalec, nadzornik in revident, morajo ustanovitvene in druge akte uskladiti z določbami tega zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

226. člen

(uskladitev določb o imenikih pooblaščenih inženirjev)

(1) Imenik pooblaščenih inženirjev po 26.c členu ZGO in posebni imenik odgovornih projektantov po tretjem odstavku 100.e člena ZGO se z dnem uveljavitve tega zakona štejeta kot imenik ZAPS in imenik IZS po določbah tega zakona.

(2) Postopki za vpis v imenik pooblaščenih inženirjev in posebni imenik odgovornih projektantov, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona po določbah ZGO, se končajo po dosedanjih predpisih.

(3) Do ustanovitve ZAPS in IZS vzpostavi in vodi imenik ZAPS in imenik IZS pristojni organ IZS/97 po določbah tega zakona.

227. člen

(uskladitev določb o imeniku projektivnih in geodetskih podjetij)

(1) Z dnem uveljavitve zakona prenehajo obstajati identifikacijske številke, izdane na podlagi imenika projektivnih podjetij iz 26. člena ZGO in imenika geodetskih podjetij iz 4. člena ZGeoD.

(2) Postopki za vpis v imenik projektivnih podjetij in imenik geodetskih podjetij, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona po določbah ZGO, se ustavijo po uradni dolžnosti.

228. člen

(uskladitev opravljanja projektantskih storitev z zakonom)

(1) Šteje se, da osebe, ki so z dnem uveljavitve tega zakona vpisane v imenik pooblaščenih inženirjev ali v posebni imenik odgovornih projektantov v skladu z določbami ZGO, izpolnjujejo pogoje za odgovornega projektanta po tem zakonu za tisto vrsto načrtov, v zvezi s katerimi so opravili posebni del strokovnega izpita.

(2) Šteje se, da oseba, na katero se glasi potrdilo o strokovnem izpitu za opravljanje projektantskih storitev s področja arhitekturne stroke, izpolnjuje pogoje za izdelovanje načrtov arhitekture.

(3) Šteje se, da oseba, na katero se glasi potrdilo o strokovnem izpitu za opravljanje projektantskih storitev s področja krajinske arhitekturne stroke, izpolnjuje pogoje za izdelovanje načrtov krajinske arhitekture.

(4) Šteje se, da oseba, ki izpolnjuje pogoje za izdelovanje načrtov arhitekture ali načrtov krajinske arhitekture, izpolnjuje tudi pogoje za izdelovanje ustrezne prostorske dokumentacije.

(5) V primerih dvoma, za katero področje opravljanja inženirske storitve je bilo dano potrdilo o strokovnem izpitu, odloča minister, pristojen za prostorske in gradbene zadeve ter o tem izda sklep.

(6) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena se tudi šteje, da posameznik, ki je bil pred 9. novembrom 1996 imenovan za odgovornega projektanta v skladu s tretjim odstavkom 28. člena zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 34/84) ali je pred tem datumom kot poklic opravljal dejavnost projektiranja v skladu z 79. členom na-

vedenega zakona, izpolnjuje pogoje za odgovornega projektanta po tem zakonu, če je pred dnem uveljavitve tega zakona, pri pristojni inženirski zbornici vložil zahtevo za vpis v posebni imenik odgovornih projektantov iz tretjega odstavka 100.e člena ZGO in se je v ta imenik tudi vpisala ter v roku petih let po vpisu opravila dopolnilni strokovni izpit za izdelovanje posameznih načrtov.

229. člen

(uskaditev opravljanja revizije projektne dokumentacije z zakonom)

Šteje se, da osebe, ki izpolnjujejo pogoje za odgovornega projektanta zahtevnih objektov po tem zakonu, lahko nastopajo kot odgovorni revidenti po tem zakonu še tri mesece po uveljavitvi pravilnika o programu in načinu opravljanja strokovnih izpitov pri poklicnih zbornicah.

230. člen

(uskaditev opravljanja vodenja del in strokovnega nadzorstva z zakonom)

(1) Šteje se, da osebe, ki so z dnem uveljavitve tega zakona vpisane v imenik pooblaščenih inženirjev v skladu z določbami ZGO in imajo opravljen strokovni izpit po sedanjih predpisih, izpolnjujejo pogoje za odgovornega vodjo del in odgovornega nadzornika nad vsemi vrstami gradenj.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko tehnik, ki je pred 9. novembrom 1996 izpolnjeval pogoje za strokovno vodstvo pri gradnji objektov občanov in civilnih pravnih oseb v skladu s 84. členom zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 34/84) in je opravil strokovni izpit pred uveljavitvijo navedenega zakona ter je imel 9. novembra 1996 najmanj dvajset let delovnih izkušenj, nastopa tudi kot odgovorni nadzornik in odgovorni vodja del pri zahtevnih gradnjah.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena lahko inženir z višjo univerzitetno izobrazbo, opravljenim strokovnim izpitom in najmanj petimi leti delovnih izkušenj pri gradnjah nastopa kot odgovorni nadzornik in odgovorni vodja del pri gradnjah manj zahtevnih in enostavnih objektov, če je pred 9. novembrom 1996 izpolnjeval pogoje za strokovno vodstvo pri gradnji objektov občanov in civilnih pravnih oseb v skladu s 51. členom zakona o graditvi objektov (Uradni list SRS, št. 34/84).

10. Priznavanje diplom in drugih javnih listin o strokovni usposobljenosti

231. člen

(priznavanje diplom in javnih listin in druge posebnosti)

(1) Diplome in javne listine o opravljenih strokovnih izpitih, pridobljene na območju SFRJ do 25. junija 1991, so enakovredne diplomam in javnim listinam o opravljenih strokovnih izpitih, pridobljenih v Republiki Sloveniji.

(2) Potrdila o strokovnih izpitih, opravljenih po dosedanjih predpisih, veljajo v obsegu, za katerega so bila dana.

(3) Šteje se, da imajo pridobljeno univerzitetno izobrazbo, ki je pogoj za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva ter pogoj za udeležence pri graditvi objektov po tem zakonu, tudi osebe, ki so uspešno zaključile univerzitetni študijski program po uveljavitvi zakona o visokem šolstvu (Uradni list RS, št. 67/93, 39/95-odločba US, 18/98-odločba US, 35/98-odločba US, 99/99 in 64/2001) ali so uspešno zaključile ustrezen visokošolski program pred uveljavitvijo navedenega zakona.

232. člen

(dokazilo o pridobitvi poklicne kvalifikacije v državi EU)

Za dokazilo o tem, da ima posameznik iz petega odstavka 126. člena tega zakona v matični državi članici Evropske unije pravico nastopati kot odgovorni projektant oziroma arhitekt, se šteje potrdilo te države članice, da je njegova pridobljena kvalifikacija skladna z veljavno direktivo Evropske unije, ki ureja poklic arhitekta, navedeno dokazilo pa ne sme biti starejše od enega leta.

11. Obveznost izdaje izvršilnih predpisov

233. člen

(obveznost izdaje podzakonskih predpisov)

(1) Izvršilni predpisi, ki jih določa ta zakon, so:

1. uredba o uvedbi in uporabi enotne klasifikacije vrst objektov in o določitvi objektov državnega pomena, ki se jo izda na podlagi prvega odstavka 7. člena;

2. pravilnik o vrstah zahtevnih, manj zahtevnih in enostavnih objektov, ki se ga izda na podlagi drugega odstavka 8. člena;

3. pravilnik o obliki tehničnih smernic za projektiranje, gradnje in vzdrževanje objektov, ki se ga izda na podlagi prvega odstavka 12. člena;

4. pravilnik o zagotavljanju neoviranega dostopa, vstopa in uporabe vseh vrst objektov v javni rabi in večstanovanjskih stavb, ki se ga izda na podlagi 20. člena;

5. pravilnik o podrobnejši vsebini projektne in tehnične dokumentacije, o načinu njene izdelave in o vrstah načrtov, ki sestavljajo projektno dokumentacijo za posamezne vrste objektov, ki se ga izda na podlagi 40. člena;

6. pravilnik o pripravi in izvedbi javnih natečajev, ki se ga izda na podlagi drugega odstavka 43. člena;

7. pravilnik o obliki in vsebini obrazca za pripravo poročila o reviziji projektne dokumentacije, ki se ga izda na podlagi četrtega odstavka 53. člena;

8. pravilnik o načinu označitve in organizaciji ureditve gradbišča, o vsebini in načinu vodenja dnevnika o izvajanju del ter o načinu zagotavljanja sprotne kontrole gradbenih konstrukcij in drugih nosilnih elementov na gradbišču, ki se ga izda na podlagi četrtega odstavka 82. člena in tretjega odstavka 84. člena;

9. pravilnik o načinu izdelave in podrobnejši vsebini dokazila, da bo objekt pri uporabi in vzdrževanju izpolnjeval predpisane bistvene zahteve, ki se ga izda na podlagi drugega odstavka 92. člena;

10. pravilnik o kadrovskih, prostorskih in drugih pogojih, ki jih mora izpolnjevati poklicna zbornica, ki se ga izda na podlagi drugega odstavka 111. člena;

11. pravilnik o obliki in podrobnejši vsebini imenika poklicnih zbornic ter o načinu vpisovanja vanj, ki se ga izda na podlagi četrtega odstavka 123. člena;

12. pravilnik o programu in načinu opravljanja strokovnih izpitov pri poklicnih zbornicah, ki se ga izda na podlagi četrtega odstavka 133. člena;

13. uredba o kriterijih za izračunavanja višine nadomestila za degradacijo in uzurpacijo prostora in o načinu njene plačevanja, ki se jo izda na podlagi tretjega odstavka 157. člena.

(2) Izvršilni predpisi iz 1., 2., 3., 10. in 13. točke prejšnjega odstavka morajo biti izdani najpozneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(3) Izvršilni predpisi iz 4., 5., 6. in 7. točke prvega odstavka tega člena morajo biti izdani najpozneje v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(4) Izvršilni predpisi iz 8., 9., 11. in 12. točke prvega odstavka tega člena morajo biti izdani najpozneje v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

234. člen

(podaljšanje veljavnosti sedanjih izvršilnih predpisov)

(1) Do izdaje izvršilnih predpisov iz prejšnjega člena ostanejo v veljavi naslednji izvršilni predpisi, kolikor niso v nasprotju z določbami tega zakona:

1. navodilo o merilih za to, kaj se lahko šteje za objekte oziroma posege v prostor, za katere po zakonu ni potrebno lokacijsko dovoljenje in kaj se lahko šteje za pomožne objekte (Uradni list SRS, št. 27/85),

2. odlok o določitvi objektov in naprav ter drugih posegov v prostor, za katere daje lokacijsko dovoljenje za urejanje prostora pristojni republiški upravni organ (Uradni list SRS, št. 28/85 in Uradni list RS, št. 67/97),

3. pravilnik o podrobnejši vsebini projektne dokumentacije (Uradni list RS, št. 35/98, 48/98 – popravek, 64/99 in 41/2001),

4. pravilnik o vsebini in načinu vodenja dnevnika o izvajanju del ter o načinu označitve gradbišča (Uradni list RS, št. 35/98 in 41/2001),

5. pravilnik o merilih za določanje zahtevnih objektov po zakonu o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 35/98),

6. pravilnik o programu in načinu opravljanja strokovnih izpitov pri Inženirski zbornici Slovenije (Uradni list RS, št. 35/98 in 64/99),

7. pravilnik o obliki in vsebini enotnega žiga projektivnih podjetij (Uradni list RS, št. 39/98 in 68/2000)

8. pravilnik o zahtevah za projektiranje objektov brez grajenih ovir (Uradni list RS, št. 92/99),

9. uredba o kriterijih za izračunavanje višine nadomestila za degradacijo in uzurpacijo prostora in o načinu njegovega plačila (Uradni list RS, št. 52/93 in 57/93),

10. odredba o dimenzioniranju in izvedbi gradbenih objektov v potresnih območjih (Uradni list SRS, št. 18/63) in

11. predpisi lokalnih skupnosti, izdani na podlagi drugega odstavka 51. člena ZUN oziroma odloki o določitvi pomožnih objektov, za katere ni potrebno lokacijsko dovoljenje.

(2) Do uveljavitve izvršilnega predpisa iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena se za projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja s predpisano vsebino po določbah tega zakona šteje projekt za pridobitev enotnega dovoljenja za gradnjo po določbah ZGO.

235. člen

(podaljšanje veljavnosti in izdajanje novih gradbenih predpisov)

(1) Kot gradbeni predpisi, izdani v skladu z določbami tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo vsi gradbeni predpisi, ki so bili pred dnem uveljavitve tega zakona izdani na podlagi dosedanjih predpisov s področja graditve objektov.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona ostanejo v veljavi:

1. pravilnik o minimalnih tehničnih pogojih za graditev stanovanjskih stavb in stanovanj (Uradni list RS, št. 45/2000 in 12/2002),

2. pravilnik o zvočni zaščiti stavb (Uradni list RS, št. 14/99),

3. pravilnik o toplotni zaščiti in učinkoviti rabi energije v stavbah (Uradni list RS, št. 42/2002),

4. pravilnik o prezračevanju in klimatizaciji stavb (Uradni list RS, št. 42/2002 in 105/2002) in

5. pravilnik o tehniških predpisih za obratovanje in vzdrževanje elektroenergetskih postrojev (Uradni list SFRJ, št. 19/68).

12. Prenehanje z uporabo

236. člen

(prenehanje z uporabo)

Z dnem uveljavitve tega zakona se prenehajo uporabljati:

1. uredba o začasnih normah in začasnih tehničnih predpisih v gradbeni stroki (Uradni list FLRJ št. 32/47),

2. odločba o začasnih tehničnih predpisih za obremenitev zgradb – (Uradni list FLRJ št. 61/48),

3. odločba o začasnih tehničnih predpisih za označbe iz gradbene mehanike (Uradni list FLRJ št. 7/49),

4. odločba o začasnih tehničnih predpisih za tipizacijo gradbenih bitumnov (Uradni list FLRJ, št. 66/49),

5. pravilnik o splošnih tehničnih predpisih za izdelovanje predmetov in konstrukcij z varjenjem (Uradni list FLRJ, št. 19/59),

6. pravilnik o začasnih tehničnih predpisih za gradnjo na seizmičnih območjih (Uradni list SFRJ št. 39/64),

7. pravilnik o tehničnih ukrepih in pogojih za graditev stanovanjskih objektov po sistemu modularne koordinacije mer (Uradni list SFRJ št. 26/69),

8. pravilnik o tehničnih ukrepih in pogojih za oglikovodike hidroizolacije streh in teras (Uradni list SFRJ, št. 26/69),

9. pravilnik o tehničnih ukrepih in pogojih za graditev objektov za obrambo pred poplavami (Uradni list SFRJ št. 2/70),

10. pravilnik o tehničnih ukrepih in pogojih za izvajanje raziskovalnih del pri graditvi velikih objektov (Uradni list SFRJ, št. 3/70),

11. pravilnik o tehničnih ukrepih in pogojih za izvajanje zidov stavb (Uradni list SFRJ, št. 17/70) in

12. pravilnik o tehničnih ukrepih in pogojih za graditev prostorov in naprav za zbiranje in odvažanje odpadnih snovi iz stanovanjskih hiš (Uradni list SFRJ, št. 28/70).

13. Prenehanje veljavnosti

237. člen

(prenehanje veljavnosti ZGO in posameznih določb ZSZ)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati ZGO.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati 4. in 5. člen ZSZ.

238. člen

(prenehanje odmere odškodnine zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča in gozda)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati v zakonu o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 59/96, 31/98 – odločba US, 1/99, 54/2000-ZKme, 68/2000 – odločba US, 27/2002-odločba US, 58/2002-ZMR-1 in 67/2002, v nadaljnjem besedilu: ZKZ) določbe 3. poglavja (Odškodnina zaradi spremembe namembnosti kmetijskega zemljišča in gozda) oziroma členi 11, 12, 13, 14, 15 in 16 ter 112. člen prehodnih določb ZKZ.

(2) Postopki za odmero in plačilo odškodnine zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč in gozda, začeti na podlagi 11., 12., 13. in 14. člena ZKZ, ki so bili uvedeni pred dnem uveljavitve tega zakona in do tega dne še niso pravnomočno končani, se ustavijo.

(3) Pri izdajah gradbenih dovoljenj oziroma enotnih dovoljenj za gradnjo, katerih postopki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona in o katerih izdaji do tega dne še ni bilo odločeno pri pristojnem gradbenem organu prve stopnje, se ne uporabljajo določbe četrtega odstavka 14. člena ZKZ.

(4) Pooblaščen investitor po določbah zakona o ureditvi določenih vprašanj v zvezi z graditvijo objektov na mejnih prehodih (Uradni list RS, št. 111/2001) ima pravico v dveh mesecih po uveljavitvi tega zakona zahtevati vrnitev odškodnine zaradi spremembe namembnosti kmetijskih zemljišč in gozdov v nominalnem znesku v višini, ki pripada proračunu Republike Slovenije, če je bila odmerjena in plačana v času do 31. 12. 2002.

14. Začetek veljavnosti

239. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati 1. januarja 2003, razen določb tretjega odstavka 125. člena, petega odstavka 126. člena in 232. člena tega zakona, ki začnejo veljati z dnem pridobitve polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropski uniji.

Št. 321-10/90-4/73

Ljubljana, dne 29. novembra 2002.

Podpredsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
dr. Mihael Brejc l. r.

5388. Zakon o izvajanju rejniške dejavnosti (ZIRD)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o izvajanju rejniške dejavnosti (ZIRD)

Razlašam zakon o izvajanju rejniške dejavnosti (ZIRD), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 27. novembra 2002.

Št. 001-22-144/02

Ljubljana, dne 6. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O IZVAJANJU REJNIŠKE DEJAVNOSTI (ZIRD)

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

(1) Ta zakon ureja pogoje, ki jih mora izpolnjevati oseba, ki želi izvajati rejniško dejavnost, postopek pridobitve dovoljenja za izvajanje te dejavnosti, način izvajanja rejniške dejavnosti in njeno financiranje ter druga vprašanja, povezana z izvajanjem rejniške dejavnosti.

(2) V zakonu uporabljani izrazi rejnik, rejenec, kandidat, sorodnik, socialni delavec in drugi izrazi, zapisani v moški spolni slovnični obliki, so uporabljani kot nevtralni za moške in ženske.

2. člen

(1) Rejništvo je posebna oblika varstva in vzgoje otrok, nameščenih v rejniško družino na podlagi zakona, ki ureja družinska razmerja ali drugega zakona in je namenjeno otrokom, ki začasno ne morejo prebivati v biološki družini.

(2) Rejniška dejavnost je dejavnost rejniških družin, ki izvajajo rejništvo. Izvajanje rejniške dejavnosti je enotno urejeno za vse rejnike, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Rejnik je oseba, ki izvaja rejniško dejavnost pod pogoji, ki jih predpisuje ta zakon in v skladu z zakonom, ki ureja družinska razmerja.

(4) Rejniška družina je družina, v kateri se izvaja rejniška dejavnost. Sestavljajo jo rejnik in vse osebe, ki živijo z rejnikom.

(5) Rejenec je otrok, ki se namesti v rejniško družino na podlagi odločbe o oddaji otroka v rejništvo, ki jo izda center za socialno delo glede na otrokovo stalno ali začasno prebivališče (v nadaljnjem besedilu: center otroka).

(6) V rejnino se šteje povračilo stroškov za oskrbo rejenca (v nadaljnjem besedilu: oskrbnina) in plačilo za opravljeno delo rejnika (v nadaljnjem besedilu: plačilo dela).

3. člen

(1) Ministrstvo, pristojno za družino (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) vodi listo kandidatov za imenovanje komisij po tem zakonu. Listo sestavljajo vsi strokovni delavci centrov za socialno delo v Republiki Sloveniji za področje rejništva, ki so razdeljeni v šest podskupin po teritorialnem načelu. Vsaka podskupina na svojem območju izbere tudi enega rejnika in eno strokovno usposobljeno osebo za delo z otroki, ki se jih vpiše na listo.

(2) Iz liste iz prejšnjega odstavka se oblikujejo naslednje komisije: komisija za izbor kandidatov za izvajanje rejniške dejavnosti, komisija za priznanja ter komisije za določitev znižanega normativa in zvišanja plačila dela.

(3) Natančnejše kriterije za sestavo komisij, imenovanje članov in način dela komisij iz prejšnjega odstavka predpiše minister, pristojen za družino (v nadaljnjem besedilu: minister).

4. člen

Sredstva za izvajanje rejniške dejavnosti se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

II. POGOJI, KI JIH MORA IZPOLNJEVATI OSEBA, KI ŽELI IZVAJATI REJNIŠKO DEJAVNOST

5. člen

(1) Oseba, ki želi izvajati rejniško dejavnost, mora:

- imeti stalno prebivališče v Republiki Sloveniji,
- imeti zaključeno vsaj poklicno oziroma strokovno izobrazbo,
- biti polnoletna.

(2) V izjemnih primerih, če se glede na vse okoliščine ugotovi, da je to nedvomno v rejenčevo korist, lahko izvaja rejniško dejavnost tudi oseba, ki ima nižjo izobrazbo od izobrazbe, kot je določena v prejšnjem odstavku.

6. člen

Rejnik ne more biti:

- oseba, ki ji je odvzeta roditeljska pravica,
- oseba, ki živi skupaj z osebo, kateri je odvzeta roditeljska pravica,
- oseba, ki ji je odvzeta poslovna sposobnost.

7. člen

(1) Otrokov sorodnik lahko izvaja rejniško dejavnost, če center otroka glede na okoliščine posameznega primera ugotovi, da je to v otrokovo korist.

(2) Za otrokove sorodnike se po tem zakonu štejejo: stara mati, stari oče, stric, teta, brat in sestra.

III. POSTOPEK PRIDOBITVE DOVOLJENJA ZA IZVAJANJE REJNIŠKE DEJAVNOSTI

8. člen

(1) Oseba, ki želi izvajati rejniško dejavnost, vloži vlogo za izvajanje rejniške dejavnosti z ustreznimi dokazili pri krajevno pristojnem centru za socialno delo glede na njeno stalno prebivališče (v nadaljnjem besedilu: center rejnika).

(2) Vlogo iz prejšnjega odstavka vloži kandidat, ki želi izvajati rejniško dejavnost, na posebnem obrazcu.

9. člen

(1) Center rejnika po prejemu vloge iz prejšnjega člena ugotovi, ali kandidat izpolnjuje pogoje iz 5. člena tega zakona in ni katerega od zadržkov iz 6. člena tega zakona.

(2) Center rejnika izdelava oceno o primernosti kandidata in njegove družine za izvajanje rejniške dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: ocena) ob upoštevanju kriterijev iz 31. člena tega zakona.

10. člen

Ministrstvo vsako leto najkasneje do konca septembra določi, glede na potrebe po rejništvu, potrebno število novih rejnikov in o tem seznani vse centre za socialno delo.

11. člen

Center rejnika pošlje ministrstvu vloge in ocene za posamezne kandidate, ki želijo izvajati rejniško dejavnost, najkasneje do konca leta.

12. člen

(1) Komisija za izbor kandidatov za izvajanje rejniške dejavnosti iz 3. člena tega zakona izmed vseh prejetih vlog kandidatov izbere določeno število kandidatov, ki ustrezajo potrebam iz 10. člena tega zakona.

(2) Komisija iz prejšnjega odstavka napoti izbrane kandidate na usposabljanje za izvajanje rejništva.

(3) Vsebino, izvajalca in trajanje usposabljanja predpiše minister.

(4) Sredstva, potrebna za usposabljanje, se zagotavlja v proračunu Republike Slovenije.

13. člen

Na podlagi uspešno zaključenega usposabljanja ministrstvo izda kandidatom dovoljenja za izvajanje rejniške dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje) in jih vpiše v evidenco izdanih dovoljenj.

14. člen

(1) Otrokovemu sorodniku iz 7. člena tega zakona ni potrebno kandidirati za izvajanje rejniške dejavnosti po določbah tega zakona.

(2) Ministrstvo izda otrokovemu sorodniku dovoljenje le na podlagi pisne in obrazložene ugotovitve centra otroka, da je tovrstna oblika rejništva v otrokovo korist in ga vpiše v evidenco izdanih dovoljenj.

15. člen

Ministrstvo vodi evidenco izdanih dovoljenj, ki vsebuje osebne podatke rejnikov.

16. člen

(1) Dovoljenje preneha, če:

- rejnik odjavi izvajanje rejniške dejavnosti,
- rejnik ne začne izvajati rejniške dejavnosti v treh letih od pridobitve dovoljenja,
- rejnik umre.

(2) Odvzem dovoljenja se opravi, če:

– center rejnika poda predlog za odvzem dovoljenja, ker rejnik izvaja rejniško dejavnost v nasprotju s koristmi otroka,

– se ugotovi, da je nastopil kateri izmed razlogov iz 6. člena tega zakona,

– rejnik ne opravi obveznega dopolnilnega usposabljanja v skladu z 28. členom tega zakona.

(3) V primerih iz prejšnjih dveh odstavkov se rejnika izbriše iz evidence izdanih dovoljenj.

17. člen

Minister predpiše vsebino vloge iz 8. člena tega zakona, vrste dokazil, ki jih je potrebno priložiti vlogi ter kriterije za delo komisije za izbor kandidatov za izvajanje rejniške dejavnosti.

IV. POGOJI IN POSTOPEK ZA IZVAJANJE REJNIŠKE DEJAVNOSTI KOT POKLIC

18. člen

(1) Rejnik lahko izvaja rejniško dejavnost kot edini poklic (v nadaljnjem besedilu: rejniška dejavnost kot poklic), če izpolnjuje pogoje, ki jih določa ta zakon, in je vpisan v register iz 19. člena tega zakona.

(2) Rejnik, ki želi izvajati rejniško dejavnost kot poklic, vloži vlogo za izvajanje rejniške dejavnosti kot poklic pri centru rejnika.

(3) Rejnik, ki želi izvajati rejniško dejavnost kot poklic, mora imeti dovoljenje in ne sme biti v delovnem razmerju, biti družbenik zasebne družbe ali zavoda v Republiki Sloveniji, ki je hkrati poslovodna oseba, opravljati druge dejavnosti kot edini ali glavni poklic, na podlagi katere je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje v skladu s predpisi, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

19. člen

(1) Center rejnika pošlje vlogo za izvajanje rejniške dejavnosti kot poklic, skupaj s prilogami, ministrstvu.

(2) Ministrstvo po pregledu vloge in dokazil iz prejšnjega odstavka ugotovi ali rejnik izpolnjuje pogoje za izvajanje rejniške dejavnosti kot poklic.

(3) Rejnike, ki izpolnjujejo pogoje, ministrstvo vpiše v register izvajanja rejniške dejavnosti kot poklic (v nadaljnjem besedilu: register) ter jim izda potrdilo o vpisu.

20. člen

Register vodi ministrstvo, vanj pa se vpisujejo osebni podatki rejnika, datum začetka izvajanja in datum prenehanja izvajanja rejništva kot poklic.

21. člen

Izbris iz registra se opravi, če:

– rejnik ne želi več izvajati rejniške dejavnosti kot poklic, z zadnjim dnem, ko še izvaja rejniško dejavnost kot poklic,

– se rejnik zaposli, postane družbenik zasebne družbe ali zavoda v Republiki Sloveniji, ki je hkrati poslovodna oseba, prične opravljati drugo dejavnost kot edini ali glavni poklic, na podlagi katerega je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje v skladu s predpisi, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, z dnem pred pričetkom zaposlitve oziroma opravljanja druge dejavnosti,

– rejnik ne izpolnjuje normativov, določenih s tem zakonom, z dnem, ko mu poteče pravica iz 59. člena tega zakona,

– rejniku preneha dovoljenje za izvajanje rejniške dejavnosti ali se dovoljenje odvzame, z dnem prenehanja oziroma odvzema dovoljenja.

22. člen

Vsebino vloge za izvajanje rejniške dejavnosti kot poklic predpiše minister.

V. NORMATIVI ZA IZVAJANJE REJNIŠKE DEJAVNOSTI

23. člen

(1) Rejnik ima lahko istočasno nameščene največ tri rejence.

(2) Izjemoma ima lahko rejnik istočasno nameščeno tudi večje število rejencev, če gre za namestitvev bratov in sester ali če je namestitev otroka k določenemu rejniku v otrokovo posebno korist.

24. člen

(1) Rejnik, ki izvaja rejniško dejavnost kot poklic, mora imeti istočasno nameščene tri rejence.

(2) Normativ iz prejšnjega odstavka je lahko znižan. Razlog za znižani normativ so specifične otrokove potrebe, kot je rejništvo za hudo bolnega otroka, otroka z motnjami v telesnem ali duševnem razvoju, zlorabljenega, trpinčenega, vedenjsko ali osebnostno motenega otroka.

(3) Znižani normativ in trajanje znižanega normativa določi komisija za določitev znižanega normativa in zvišanja plačila dela na podlagi skupnega pisnega predloga centra otroka in centra rejnika.

VI. DOLŽNOSTI REJNIKA

25. člen

Osnovne dolžnosti rejnika so:

– pripraviti sebe in družino na prihod rejenca,

– truditi se za čim hitrejšo prilagoditev rejenca v rejnikovem domu in za ustrezno ravnanje vseh članov rejnikove družine z rejencem,

– nuditi pomoč rejencu ob prilagajanju na novo okolje,

– rejenca pravilno negovati, vzgajati in mu nuditi primerno nastanitev, prehrano, obleko in obutev ter šolske in osebne potrebščine,

– nuditi rejencu primerne igrače, osnovne športne pripomočke in druge pripomočke manjše vrednosti za različne aktivnosti,

– skrbeti za krepitev in ohranjanje zdravja rejenca ter mu, če je to potrebno, preskrbeti ustrezno zdravstveno oskrbo preko izbranega osebnega zdravnika,

– skrbeti za rejencev pravilen odnos do učenja in dela in za privzgojitev delovnih navad,

– skrbeti za vključitev rejenca v poklicno usposabljanje ali ustrezno zaposlitev,

– skrbeti za izoblikovanje lastne identitete rejenca,

– pripraviti rejenca na odhod iz rejniške družine.

26. člen

Rejnik je dolžan omogočati in spodbujati stike med rejencem in starši, razen v primeru, ko so staršem stiki omejeni ali prepovedani na podlagi odločbe pristojnega organa.

27. člen

(1) Rejnik mora vsa pomembnejša vprašanja glede rejenceve oskrbe in vzgoje urejati sporazumno z rejencevimi starši oziroma skrbnikom in s centrom otroka. V ta namen mora sodelovati v individualni projektni skupini, ki jo center otroka imenuje za obravnavo posameznega rejenca.

(2) Rejnik je dolžan upoštevati navodila centra otroka, centra rejnika in dogovore individualne projektne skupine.

(3) Rejnik se je dolžan vključevati tudi v dejavnosti, ki jih v zvezi z izvajanjem rejniške dejavnosti organizira center rejnika.

28. člen

(1) Rejnik se mora, dokler izvaja rejniško dejavnost, najmanj enkrat v petih letih udeležiti usposabljanj, katerih vsebino, izvajalca in trajanje predpiše minister.

(2) Dolžnost dodatnega usposabljanja iz prejšnjega odstavka velja tudi za sorodnika otroka, ki izvaja rejniško dejavnost.

(3) Sredstva, potrebna za usposabljanje, se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

VII. NALOGE CENTROV ZA SOCIALNO DELO
PRI IZVAJANJU REJNIŠKE DEJAVNOSTINaloge pri izboru kandidatov za izvajanje rejniške
dejavnosti

29. člen

(1) Pri pridobivanju novih rejniških družin so se centri za socialno delo dolžni aktivno vključiti na območju, za katerega so krajevno pristojni.

(2) Vsem zainteresiranim so dolžni predstaviti namen rejništva, pogoje, ki jih morajo izpolnjevati rejniki, postopke pridobitve dovoljenja za izvajanje rejniške dejavnosti, način dela v rejništvu ter pravice in dolžnosti rejnikov.

30. člen

(1) Center za socialno delo je dolžan vsem, ki želijo izvajati rejniško dejavnost, izročiti obrazec vloge iz 8. člena tega zakona in jih seznanimi s postopkom za pridobitev dovoljenja.

(2) Po prejemu vloge center rejnika postopa v skladu z 11. členom tega zakona.

31. člen

(1) Pri pripravi ocene iz 9. člena tega zakona center rejnika preveri motive kandidata za odločitev za izvajanje rejniške dejavnosti, pri čemer upošteva vse dejavnike, ki bi lahko tako pozitivno kot negativno vplivali na psihosocialni razvoj rejenca.

(2) Pri pripravi ocene center rejnika ugotovi primernost bivalnih pogojev celotne družine, posebej pa prostorov in opreme, namenjene otroku oziroma otrokom, ki bi ga/jih sprejeli v rejništvo.

(3) Pri pripravi ocene center rejnika poleg lastnih ugotovitev upošteva tudi morebitna potrdila ali mnenja oziroma priporočila drugih institucij.

Naloge pri izvajanju rejništva

32. člen

(1) Po odločitvi, da se določenega otroka namesti v rejniško družino, je naloga centra otroka, da med rejniki, ki imajo dovoljenje, izbere rejniško družino, ki ustreza potrebam otroka.

(2) Če na območju centra otroka trenutno ni moč najti ustreznega rejnika ali namestitev otroka na tem območju ne bi bila v korist otroka, mora center otroka najti rejnika na širšem območju, pri čemer obvezno sodeluje s centrom rejnika.

33. člen

Za namestitev otroka v rejniško družino je potrebno pripraviti tako otroka in njegove starše kot tudi rejnika in rejniško družino.

34. člen

(1) Center otroka je dolžan spremljati razvoj otroka v rejništvu ter izpolnjevanje obveznosti, dogovorjenih z rejniško pogodbo.

(2) Center otroka po potrebi ukrepa tako, da se v vseh primerih in na najboljši način uresničuje namen rejništva.

35. člen

Center otroka mora po namestitvi otroka v rejniško družino sestaviti individualno projektno skupino, v kateri sodeluje socialni delavec centra otroka, socialni delavec centra rejnika, rejnik, biološka družina in rejenec. Delo individualne projektne skupine koordinira socialni delavec centra otroka. Po potrebi se individualna projektna skupina lahko razširi.

36. člen

(1) Individualna projektna skupina načrtuje in predlaga ustrezno ravnanje in strokovno obravnavo rejenca ter neposredno spremlja rejenca v rejniški družini. V ta namen pripravi za vsakega rejenca individualni načrt (v nadaljnjem besedilu: načrt), ki mora biti prilagojen starosti oziroma stopnji razvoja otroka, otrokovim potrebam in mora biti zastavljen tako, da zagotavlja celostno obravnavo in spremljanje otroka.

(2) Načrt mora biti v pisni obliki in mora vsebovati razumno načrtovane cilje.

(3) Načrt je potrebno dopolnjevati in po potrebi tudi spreminjati.

37. člen

(1) Individualna projektna skupina se sestaja v skladu z načrtom in konkretnimi dogovori.

(2) Individualna projektna skupina mora najmanj enkrat letno centru otroka predložiti pisno poročilo, v katerem predlaga nadaljnje ukrepe v zvezi z otrokom.

38. člen

Poleg dejavnosti v okviru individualne projektne skupine spremlja center otroka rejenca z obiski na domu, pogo-

vori na centru, obiski v šoli in sodelovanjem z drugimi institucijami.

39. člen

Izvajanje rejniške dejavnosti je dolžan spremljati tudi center rejnika.

40. člen

Če rejenec po dopolnjenem 18. letu starosti še ostane v rejniški družini zaradi nadaljevanja šolanja, je dolžnost centra otroka in centra rejnika, da pred podaljšanjem rejniške pogodbe v skladu s tem zakonom, skupaj z rejencem in rejnikom ugotovijo, da je nadaljnje bivanje rejenca v rejniški družini v korist rejenca.

41. člen

Po odločitvi, da se za določenega rejenca rejništvo zaključí, je naloga centra otroka, da na odhod pripravi rejenca, rejniško družino in biološko družino.

Druge naloge pri izvajanju rejniške dejavnosti

42. člen

Centri za socialno delo so dolžni na območju, za katerega so krajevno pristojni, za vse rejnike najmanj enkrat letno organizirati krajše usposabljanje, vzpodbujati in organizirati skupinsko delo z udeleženi v rejništvu in nuditi podporo s skupnostnimi oblikami dela.

43. člen

Če center rejnika ugotovi, da rejnik izvaja rejništvo v nasprotju s koristmi rejenca, mora ministrstvu podati pisni predlog za odvzem dovoljenja z ustrežno obrazložitvijo.

VIII. REJNIŠKA POGODBA

44. člen

Rejniška pogodba je pisna pogodba, ki jo po izvršljivosti odločbe o oddaji otroka v rejništvo skleneta pristojni center otroka in rejnik za posameznega rejenca.

45. člen

Rejniška pogodba določa zlasti:

- obseg oskrbe rejenca,
- pravice in obveznosti pogodbenih strank,
- višino in način plačevanja rejnine,
- način in rok prenehanja rejniške pogodbe,
- morebitne posebnosti rejništva v posameznem primeru.

46. člen

Center otroka lahko podaljša veljavnost rejniške pogodbe z rejnikom tudi po polnoletnosti rejenca:

- če otrok zaradi motenj v telesnem ali duševnem razvoju ni sposoben za samostojno življenje in delo,
- če ta ostane v rejniški družini zaradi nadaljevanja šolanja, najdalj pa do dopolnjenega 26. leta starosti, če rejenec s tem soglaša.

47. člen

Rejniška pogodba preneha:

- če je prenehalo rejništvo,
- z izbrisom rejnika iz evidence izdanih dovoljenj,
- s potekom časa, če je pogodba sklenjena za določen čas, razen če se podaljša,

- z odpovedjo,
- z razvezo,
- s smrtjo rejnika ali rejenca.

48. člen

(1) Rejniška pogodba se lahko odpove z odpovednim rokom najmanj treh mesecev, če ni v pogodbi drugače določeno.

(2) Odpoved mora biti pisna ali dana ustno na zapisnik pri centru otroka.

49. člen

Center otroka razveže rejniško pogodbo, če nastopi kateri od razlogov iz 6. člena tega zakona, če se rejnik ne udeleži usposabljanj iz 28. člena tega zakona, če rejnik ne izpolnjuje z rejniško pogodbo določenih dolžnosti ali če zahteva razvezo rejnik in se ugotovi, da ima za to utemeljene razloge.

IX. REJNINA

50. člen

(1) Rejnik je za posameznega rejenca upravičen do mesečne rejnine, ki zajema oskrbnino in plačilo dela.

(2) Če rejnik izvaja rejniško dejavnost kot poklic, mu Republika Slovenija zagotavlja plačilo prispevkov za socialno varnost.

51. člen

(1) Oskrbnino sestavljajo sredstva za materialne stroške za rejenca in denarni prejemek v znesku otroškega dodatka, kot je določen za najnižji dohodkovni razred za prvega otroka, v skladu s posebnim predpisom, ki ureja družinske prejemke.

(2) Materialni stroški za rejenca znašajo 48.586 tolarjev.

(3) Višina oskrbnine je sorazmerna času bivanja rejenca v rejniški družini.

52. člen

(1) Oskrbnina se zniža, če rejniku ni potrebno kriti stroškov za obleko in obutev za rejenca. Oskrbnina se zmanjša za znesek v višini 25% materialnih stroškov.

(2) Oskrbnina se zviša ob izrednih izdatkih za potrebe rejenca. Oskrbnina se zviša za znesek v višini 25% materialnih stroškov.

(3) Znižanje ali zvišanje oskrbnine se določi v rejniški pogodbi.

(4) Pogoje za zvišanje oskrbnine določi minister.

53. člen

(1) Plačilo dela rejniku znaša 22.000 tolarjev za rejenca.

(2) Glede na zahtevnost oskrbe, varstva in vzgoje rejenca (rejništvo za hudo bolnega otroka, otroka z motnjami v telesnem ali duševnem razvoju, zlorabljenega otroka, trpinčenega otroka, vedenjsko ali osebnostno motenega otroka) se lahko plačilo dela iz prejšnjega odstavka začasno zviša za največ 50%.

(3) Komisija za določitev znižanega normativa in zvišanja plačila dela iz 3. člena tega zakona na podlagi meril, ki jih določi minister, odloči o odstotku zvišanja plačila dela in trajanju pravice do povišanja plačila dela.

(4) Pravica do zvišanega plačila dela se lahko dodeli za največ eno leto. Pravica se lahko podaljšuje toliko časa, kolikor trajajo razlogi za zvišanje plačila dela.

(5) Višina plačila dela je sorazmerna času bivanja rejenca v rejniški družini.

54. člen

Plačilo dela rejniku ne pripada, če za istega otroka prejema starševsko nadomestilo po predpisih, ki urejajo starševsko varstvo oziroma starševski dodatek po predpisih, ki urejajo družinske prejemke.

55. člen

Rejnik, ki je rejenčev sorodnik, ni upravičen do plačila dela.

56. člen

(1) Rejniku, ki izvaja rejniško dejavnost kot poklic, se zagotovi plačilo prispevkov za socialno varnost v skladu s posebnimi predpisi, ki urejajo plačevanje prispevkov za socialno varnost.

(2) Prispevki za socialno varnost se plačujejo od zneska najnižje pokojninske osnove, povečane za davke in prispevke, po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

57. člen

(1) Pravica do rejnine se prizna z dnem namestitve rejenca v rejniško družino, določenim v rejniški pogodbi. Pri izračunu se upošteva, da ima mesec 30 dni.

(2) Rejniku, ki izvaja rejniško dejavnost kot poklic, se prizna pravica do plačila prispevkov za socialno varnost z dnem začetka izvajanja rejniške dejavnosti kot poklic.

58. člen

(1) Pravica do rejnine preneha z dnem prenehanja rejniške pogodbe.

(2) Pri odpovedi rejniške pogodbe rejniku pripada pravica do plačila dela do izteka odpovednega roka, pravica do oskrbnine pa mu preneha z dnem, ko rejenec ne prebiva več v rejniški družini.

(3) V primerih podaljšanja veljavnosti rejniške pogodbe iz 46. člena tega zakona se rejniku prizna pravica do rejnine v celoti.

59. člen

Če rejnik izvaja rejniško dejavnost kot poklic, pa ne izpolnjuje normativa iz 24. člena tega zakona, vendar ne po njegovi krivdi, se rejniku prizna pravica do plačila prispevkov za socialno varnost za največ šest mesecev.

60. člen

Ministrstvo izplačuje rejnino najkasneje do 15. v mesecu za tekoči mesec.

61. člen

(1) Materialni stroški in plačilo dela se usklajujejo enkrat letno z indeksom rasti cen življenjskih potrebščin. Uskladitev se opravi januarja, pri čemer se upošteva kumulativna rast cen življenjskih potrebščin v preteklem letu. O uskladitvi odloča minister.

(2) Uskladitev velja od prvega dne meseca, v katerem se opravi uskladitev.

(3) Usklajeni zneski se zaokrožijo na desetice.

(4) Usklajene zneske minister objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

X. PRIZNANJA

62. člen

(1) Republika Slovenija podeljuje rejnikom priznanja za dolgoletno in uspešno izvajanje rejniške dejavnosti.

(2) Minister vsako leto na predlog komisije za priznanja iz 3. člena tega zakona podeli največ tri priznanja.

(3) Sredstva za priznanja se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

63. člen

Natančnejše pogoje za podelitev priznanj in postopek podeljevanja priznanj predpiše minister.

XI. EVIDENCE IN VARSTVO OSEBNIH PODATKOV

64. člen

(1) Za potrebe izvajanja, spremljanja, načrtovanja, razvoja rejništva, za znanstveno raziskovalne namene in za statistične namene vodi ministrstvo centralno zbirko podatkov.

(2) Centri za socialno delo vodijo zbirke podatkov za potrebe izvajanja rejniške dejavnosti na območju njihove krajevne pristojnosti.

65. člen

(1) Ministrstvo in centri za socialno delo vodijo evidence o:

- rejnikov,
- rejniških družin,
- sklenjenih rejniških pogodbah,
- rejencih,
- bioloških družinah rejencev,
- rejninah.

(2) Ministrstvo vodi poleg evidenc iz prejšnjega odstavka še evidence o:

- izdanih dovoljenjih,
- odvzetih dovoljenjih,
- rejnikov, ki izvajajo rejniško dejavnost kot poklic,
- plačilu prispevkov za socialno varnost.

66. člen

(1) Podatki, ki se zbirajo za namen vodenja evidenc iz prejšnjega člena tega zakona, so:

- ime in priimek,
- rojstni podatki (datum in kraj rojstva),
- enotna matična številka občana,
- spol,
- podatki o državljanstvu,
- podatki o prebivališču,
- podatki o šolanju,
- podatki o zdravstvenem stanju,
- podatki o socialnem stanju,
- podatki o podaljšanju roditeljske pravice,
- podatki o izobrazbi,
- podatki o nekaznovanju,
- podatki o zaposlitvi,
- davčna številka.

(2) Ministrstvo obdeluje podatke iz zbirke podatkov o izvajanju rejniške dejavnosti na enak način kot centri za socialno delo ter vzpostavi, vodi, upravlja, vzdržuje in nadzoruje centralno zbirko o izvajanju rejniške dejavnosti.

67. člen

(1) Podatki se zbirajo neposredno od posameznika za njega in za njegove družinske člane ter iz naslednjih uradnih

zbirk, ki jih v Republiki Sloveniji vodijo za to pooblašteni organi in organizacije:

– Ministrstva za notranje zadeve – podatke o številu družinskih članov in skupnem gospodinjstvu iz centralnega registra prebivalstva (ime in priimek, rojstne podatke, enotno matično številko občana, podatke o državljanstvu, podatke o prebivališču);

– Ministrstva za šolstvo, znanost in šport in izvajalcev vzgojne in izobraževalne dejavnosti – podatke o vključitvi v vzgojni ali izobraževalni zavod;

– Ministrstva za pravosodje – osebni podatki o storilcih kaznivih dejanj; podatki o izrečenih kaznih, varnostnih ukrepih, pogojih obsodbah, sodnih opominih in obsodbah, s katerimi je bila storilec kaznivih dejanj, o katerih se vodi kazenska evidenca, oproščena kazni, ter o njihovih pravnih posledicah; poznejše spremembe o obsodbah, ki so bile vpisane v kazensko evidenco; podatki o izvršeni kazni in o razveljavitvi vpisa neupravičene obsodbe.

– Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije – podatke o zavarovancih, vključenih v pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

– Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije – podatke o zavarovancih, vključenih v zdravstveno zavarovanje; – izvajalcev zdravstvene dejavnosti – podatke o zdravstvenem stanju;

– Javnega jamstvenega in preživitvenega sklada Republike Slovenije – podatke o izplačanem nadomestilu preživitvene;

– centrov za socialno delo – podatke o izplačanih starševskih nadomestilih;

– izvajalcev socialnovarstvene dejavnosti – podatke o vključitvi v socialnovarstveni zavod.

(2) Podatke o zdravstvenem stanju je mogoče pridobivati le ob pisni privolitvi posameznika, na katerega se nanašajo, razen če bodo podatki uporabljeni za statistike ali znanstveno raziskovalne namene v obliki, ki ne omogoča identifikacije posameznikov.

(3) Upravljalci zbirk osebnih podatkov iz prvega odstavka posredujejo podatke brezplačno.

68. člen

(1) Ministrstvo in centri za socialno delo, ki odločajo o pravicah iz tega zakona, lahko podatke, ki jih dobijo od zavezancev iz prejšnjega člena, uporabijo samo za potrebe postopka odločanja po tem zakonu.

(2) Drugim uporabnikom lahko ministrstvo oziroma centri za socialno delo posredujejo podatke samo, če so za njihovo uporabo pooblašteni z zakonom ali na podlagi pisne zahteve ali privolitve osebe, na katero se podatki nanašajo.

69. člen

(1) Podatki iz evidenc iz 65. člena tega zakona se hranijo 5 let po prenehanju izvajanja rejniške dejavnosti, razen podatkov iz tretje in četrte alineje drugega odstavka 65. člena tega zakona, ki se hranijo, dokler rejnik ne uveljavi pravice iz naslova pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(2) Po poteku roka iz prejšnjega odstavka se podatki arhivirajo.

XII. KAZENSKA DOLOČBA

70. člen

Z denarno kaznijo 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek posameznik, ki izvaja rejniško dejavnost brez dovoljenja.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

71. člen

(1) Rejnik, ki že izvaja rejniško dejavnost ali je izvajal rejniško dejavnost v zadnjem letu pred uveljavitvijo tega zakona, lahko nadaljuje z izvajanjem rejniške dejavnosti tudi če ne izpolnjuje pogojev iz 5. člena tega zakona.

(2) Center rejnika posreduje ministrstvu podatke o rejnikih iz prejšnjega odstavka zaradi vpisa v evidenco izdanih dovoljenj.

(3) Ministrstvo izda rejniku dovoljenje in ga vpiše v evidenco izdanih dovoljenj v roku šestih mesecev od dneva prejema posamezne vloge.

72. člen

(1) Rejnike, ki so pred uveljavitvijo tega zakona že izvajali rejniško dejavnost kot edini poklic, ministrstvo vpiše v register, če izpolnjujejo normative iz 24. člena tega zakona.

(2) Komisija za določitev znižanega normativna in zvišanja plačila dela preveri izpolnjevanje normativov iz prejšnjega odstavka v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

73. člen

Do vpisa v register se rejnikom, ki že izvajajo rejniško dejavnost kot edini poklic, plačujejo prispevki za socialno varnost po predpisih, ki veljajo do uveljavitve tega zakona.

74. člen

(1) Predloge za zvišanje plačila dela iz drugega odstavka 53. člena tega zakona za rejnike, ki že izvajajo rejniško dejavnost po predpisih, ki veljajo do uveljavitve tega zakona, je komisija za določitev znižanega normativna in zvišanja plačila dela dolžna obravnavati najkasneje v roku enega leta od uveljavitve tega zakona.

(2) Zvišano plačilo dela pripada rejniku od dneva uveljavitve tega zakona.

75. člen

Minister izda izvršilne predpise iz 3., 12., 17., 22., 28., 52., 53. in 63. člena tega zakona v roku treh mesecev od uveljavitve tega zakona.

76. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati drugi, tretji in četrti odstavek 160. člena, 162., 163., 164., 165., 166., 168., 169. člen, drugi odstavek 170. člena, 171., 172., 173. in 174. člen zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (Uradni list SRS, št. 14/89 – prečiščeno besedilo, Uradni list RS, št. 64/2001) in zadnja alineja 98. člena zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 54/92, 42/94 – odločba US, 1/99, 41/99, 36/2000, 54/2000 in 26/2001).

77. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 542-02/02-1/2

Ljubljana, dne 27. novembra 2002.

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

5389. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o državnem tožilstvu (ZDT-B)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o državnem tožilstvu (ZDT-B)**

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o državnem tožilstvu (ZDT-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 29. novembra 2002.

Št. 001-22-150/02

Ljubljana, dne 10. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N**O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DRŽAVNEM TOŽILSTVU (ZDT-B)**

1. člen

V zakonu o državnem tožilstvu (Uradni list RS, št. 63/94, 59/99 in 56/2002 – ZJU) se v prvem odstavku 10. člena besedilo "Državnem tožilstvu Republike Slovenije" nadomesti z besedilom "Vrhovnem državnem tožilstvu Republike Slovenije (v nadaljevanju: Vrhovno državno tožilstvo)".

V drugem odstavku 10.a člena, prvem odstavku 10.b člena, drugem odstavku 14. člena, četrtem odstavku 21. člena, drugem odstavku 37.a člena, tretjem odstavku 41. člena, prvem in drugem odstavku 49. člena, drugem odstavku 53. člena, četrtem odstavku 56. člena in prvem odstavku 64. člena se besedilo "generalni državni tožilec Republike Slovenije" v vseh sklonih nadomesti z besedami "generalni državni tožilec" v ustreznem sklonu.

V drugem odstavku 14. člena, drugem odstavku 22. člena, drugem odstavku 27. člena, 33. členu, četrtem odstavku 38. člena, drugem in tretjem odstavku 40. člena, tretjem odstavku 42. člena, drugem odstavku 49. člena, drugem odstavku 53. člena, četrtem odstavku 56. člena, drugem odstavku 61. člena se besede "minister za pravosodje" v vseh sklonih nadomestijo z besedilom "minister, pristojen za pravosodje" v ustreznem sklonu.

V drugem odstavku 19. člena, prvem odstavku 38. člena in 62. členu se besede "ministrstvo za pravosodje" v vseh sklonih nadomestijo z besedilom "ministrstvo, pristojno za pravosodje" v ustreznem sklonu.

V drugem, tretjem, četrtem in petem odstavku 21. člena, četrtem in petem odstavku 23. člena, drugem odstavku 27. člena, tretjem odstavku 28. člena, petem odstavku 31. člena, drugem odstavku 32. člena, drugem odstavku 37.a člena, četrtem odstavku 38. člena, drugem odstavku 39. člena, prvem odstavku 46. člena se besede "personalna komisija" ali "komisija" v vseh sklonih nadomestijo z besedama "državnotožilski svet" v ustreznem sklonu.

V drugem odstavku 39. člena se beseda "sodnik" nadomesti z besedama "državni tožilec".

V četrtem odstavku 42. člena se beseda "pismo" nadomesti z besedo "pisno".

V prvem odstavku 61. člena in 62. členu se besedilo "državno tožilstvo Republike Slovenije" v vseh sklonih nadomesti z besedami "Vrhovno državno tožilstvo" v ustreznem sklonu.

V prvem odstavku 61. člena se beseda "javna" nadomesti z besedo "državna".

2. člen

V 1. členu se v prvem odstavku besedi "državni tožilci" nadomestita z besedilom "državne tožilke oziroma državni tožilci (v nadaljnjem besedilu: državni tožilci)".

3. člen

V 2. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

"Državni tožilci so dolžni brez nepotrebnega odlašanja reševati zadeve, ki so jim dodeljene v delo."

4. člen

V 5. členu se v drugem odstavku za besedo "so" dodajo besede "kot del pravosodja".

5. člen

7. člen se spremeni tako, da se glasi:

"7. člen

Z državnotožilskim redom se določa notranja ureditev državnih tožilstev, dodeljevanje in odvzem zadev državnim tožilcem, pravila pisarniškega poslovanja, vodenje vpisnikov in imenikov ter evidenc, obrazci za delo, oblika in vsebina pečatov, štampljk in žigov, oblika in vsebina službenih izkaznic, podrobnejša pravila o obveščanju javnosti, stiki s pripadniki narodnih skupnosti, poslovanje v zadevah državnotožilske uprave, zagotavljanje varnosti oseb, dokumentacije in premoženja, obveščanje ministrstva, pristojnega za pravosodje, okvirni hišni red in standardi za prostore in opremo državnih tožilstev, pravila o vpogledih in preslikavah spisov, pravila o izvajanju in nadzoru materialnega in finančnega poslovanja, pravila o rednem opravljanju zadev in poročanju, razporeditev poslovnega časa in poslovanje s strankami, pravila o vodenju statistike in druga vprašanja v zvezi z notranjim poslovanjem državnih tožilstev.

Z državnotožilskim redom se predpišejo tudi vzorci obrazcev z navodili za vodenje vpisnikov, pomožnih knjig in evidenc, odtisi pečatov, štampljk in žigov.

Državnotožilski red predpiše minister, pristojen za pravosodje, na predlog generalnega državnega tožilca Republike Slovenije (v nadaljevanju: generalni državni tožilec) in se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Za uporabo državnotožilskega reda sprejema minister, pristojen za pravosodje, po predhodnem mnenju generalnega državnega tožilca, obvezna navodila in neobvezne razlage, ki se objavijo v notranjem tožilskem glasilu in pošljejo državnim tožilstvom."

6. člen

V 10. členu se v drugem stavku drugega odstavka besedi "belim blagom" nadomestita z besedo "ljudmi".

7. člen

V 10.b členu se v drugem odstavku črtata besedi "višjih ali".

8. člen

Za 10.b členom se doda nov 10.c člen, ki se glasi:

"10.c člen

Generalni državni tožilec lahko določi drugo krajevno pristojno državno tožilstvo za postopanje v posamezni zadevi, če je očitno, da se bo tako lažje izvedel postopek, ali če so za to drugi tehtni razlogi, zlasti varovanje nepristranskoosti, samostojnega delovanja ali ugleda državnega tožilstva.

O določitvi drugega pristojnega državnega tožilstva odloči z odločbo generalni državni tožilec na lastno pobudo ali na podlagi obrazloženega predloga pristojnega državnega tožilca, vodje okrožnega državnega tožilstva ali vodje skupine. Odločba se vroči državnemu tožilstvu, ki je bilo krajevno pristojno v posamezni zadevi ter državnemu tožilstvu, ki mu je določena krajevna pristojnost v posamezni zadevi.

Če državno tožilstvo zaradi posebnih okoliščin, ki onemogočajo izvajanje njegovih funkcij, ne more delovati na sedežu, lahko generalni državni tožilec po predhodno pridobljenem soglasju ministra, pristojnega za pravosodje, z odločbo določi začasni sedež državnega tožilstva."

9. člen

V 11. členu se v tretjem odstavku pred besedo "odloži" doda beseda "lahko".

10. člen

V 12. členu se za tretjim odstavkom dodajo novi četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

"Državna tožilstva pošiljajo zaprosila za pravno pomoč tujim ali mednarodnim tožilstvom preko ministrstva, pristojnega za pravosodje, če ni v mednarodni pogodbi ali drugem zakonu določeno drugače.

Upravljalci zbirk osebnih podatkov so dolžni državnemu tožilstvu za izvajanje njegovih pristojnosti na njegovo pisno zahtevo iz obstoječih zbirk podatkov brezplačno posredovati osebne podatke in podatke o istovetnosti ovadenih oseb (osebno ime, enotna matična številka občana, druga uradna identifikacijska številka, datum in kraj rojstva, poklic, zaposlitev in naslov stalnega ali začasnega bivališča za fizično osebo; če je fizična oseba tujec, pa namesto enotne matične številke občana ali druge uradne identifikacijske številke osebno ime, datum in kraj rojstva, poklic, zaposlitev in naslov stalnega ali začasnega bivališča; za odgovorno osebo pravne osebe pa poleg navedenih podatkov tudi seznam del in nalog, ki jih opravlja; za pravno osebo firmo, sedež in matično številko). Državni tožilci o pridobitvi osebnih podatkov ali podatkov niso dolžni obvestiti osebe, na katero se podatki nanašajo, vse do zastaranja kazenskega pregona ali do pravnomočne sodbe.

Državni tožilci imajo dostop do tajnih podatkov državnih organov preko vodij državnih tožilstev. Vodje državnih tožilstev imajo dostop do tajnih podatkov na podlagi pisne zahteve, iz katere so razvidni pristojnost, namen in pravna podlaga pridobitve podatka. Izvod zahteve se pošlje generalnemu državnemu tožilcu v vednost."

11. člen

V 13. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

"Državne tožilce iz prejšnjih odstavkov lahko nadomeščajo pomočniki državnega tožilca v okviru pooblastil, ki jih določi pristojni državni tožilec."

12. člen

V 15. členu se v prvem odstavku besedi "pet let" nadomestita z besedama "tri leta".

13. člen

17. člen se spremeni, tako da se glasi:

"17. člen

Državne tožilce imenuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za pravosodje.

Generalnega državnega tožilca imenuje Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije, in sicer za dobo šestih let z možnostjo ponovnega imenovanja.

Vodjo okrožnega državnega tožilstva imenuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, po predhodnem mnenju državnotožilskega sveta in generalnega državnega tožilca.

Akti o imenovanjih se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije."

14. člen

18. člen se spremeni tako, da se glasi:

"18. člen

Minister, pristojen za pravosodje, poda predlog iz prvega odstavka prejšnjega člena potem, ko prejme mnenje državnotožilskega sveta."

15. člen

V 19. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"Prosto mesto državnega tožilca razpiše ministrstvo, pristojno za pravosodje, na predlog generalnega državnega tožilca, prosto mesto slednjega pa po uradni dolžnosti. Prosto mesto vodje državnega tožilstva razpiše ministrstvo, pristojno za pravosodje, na predlog generalnega državnega tožilca, najpozneje tri mesece pred iztekom oziroma v enem mesecu po prenehanju mandata. Razpisi se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije. Rok za prijave ne more biti krajši kot 15 dni."

16. člen

20. člen se spremeni tako, da se glasi:

"20. člen

Ko prejme razpisno gradivo od ministrstva, pristojnega za pravosodje, državnotožilski svet povabi na razgovor prijavljene kandidate, ki kandidirajo na prosto mesto državnega tožilca. Vodjo državnega tožilstva, v katerem je prosto mesto državnega tožilca, pa pozove, da se izjasni o kandidatih za to mesto.

Na podlagi ugotovitev, ki temeljijo na razpisnem gradivu, in na podlagi neposrednega vtisa, ki so ga kandidati napravili na razgovoru, oblikuje državnotožilski svet mnenje glede predlogov za imenovanje. V mnenju razvrsti državnotožilski svet kandidate glede na svojo oceno o primernosti za imenovanje ter utemelji razloge za sprejeto razvrstitev.

Mnenje iz prejšnjega odstavka vroči državnotožilski svet kandidatu in vodji državnega tožilstva, v katerem je razpisano prosto mesto državnega tožilca. Kandidat in vodja državnega tožilstva lahko na mnenje posredujeta obrazložene pripombe v osmih dneh od prejema mnenja.

V tridesetih dneh po prejemu pripomb oziroma izteku roka iz prejšnjega odstavka državnotožilski svet oblikuje dokončno mnenje in ga v osmih dneh pošlje ministru, pristojnemu za pravosodje.

Če je v mnenju državnotožilskega sveta za zasedbo prostega mesta državnega tožilca najvišje uvrščen kandidat, ki je že imenovan za državnega tožilca in se je prijavil na

razpis zaradi napredovanja, je minister, pristojen za pravosodje tega kandidata dolžan predlagati v imenovanje.

Če minister, pristojen za pravosodje ne sprejme mnenja državnotožilskega sveta iz četrtega odstavka tega člena, mora v desetih dneh zahtevati, da državnotožilski svet ponovno prouči svoje mnenje in, da ga v petnajstih dneh pošlje ministru, pristojnem za pravosodje z dodatno obrazložitvijo. Če državnotožilski svet novo mnenje sprejme z večino dveh tretjin glasov vseh svojih članov, je tako mnenje za ministra, pristojnega za pravosodje, obvezno."

17. člen

V 21. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"Državnotožilski svet sestavlja sedem članov. Generalni državni tožilec in njegov namestnik sta člana sveta po položaju. Enega člana sveta imenuje minister, pristojen za pravosodje, izmed vodij okrožnih državnih tožilstev. Štiri člana sveta izvolijo izmed državnih tožilcev, ki nimajo vodstvenih položajev, državni tožilci po postopku, ki ga zakon določa za volitve članov sodnega sveta, od tega dva člana izmed okrožnih državnih tožilcev, enega člana izmed višjih državnih tožilcev in enega člana izmed vrhovnih državnih tožilcev."

Za petim odstavkom se dodajo novi šesti, sedmi in osmi odstavek, ki se glasijo:

"Sejo državnotožilskega sveta skliče generalni državni tožilec, v njegovi odsotnosti pa njegov namestnik. Če tako pisno zahtevajo najmanj trije člani sveta, mora sejo sklicati najpozneje v osmih dneh po prejemu zahteve.

Državnotožilski svet sprejme z večino glasov vseh članov poslovnik, s katerim natančneje uredi način dela sveta. Poslovnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Članom državnotožilskega sveta pripada za udeležbo na sejah sveta sejnina, katere višino določi svet v soglasju z ministrom, pristojnim za pravosodje."

18. člen

V 23. členu se šesti odstavek črta.

19. člen

V 27. členu se v drugem odstavku za besedo "dejavnosti" dodajo vejica in besedi "sprejema zaposlitve".

20. člen

36. člen se spremeni tako, da se glasi:

"36. člen

Če to narekujejo okoliščine, v katerih bi sicer bilo ogroženo ali onemogočeno pravočasno izvajanje funkcij državnega tožilstva, zlasti izredno povečane delovne obremenitve ali odprava večjih zaostankov pri delu, sme generalni državni tožilec odrediti, da se državni tožilec premesti na opravljanje funkcije (v nadaljnjem besedilu: začasna premestitev), in sicer: okrožni državni tožilec k drugemu okrožnemu državnemu tožilstvu ali v skupino iz 10. člena tega zakona, vrhovni ali višji državni tožilec pa k okrožnemu državnemu tožilstvu ali v skupino iz 10. člena tega zakona.

Začasno premestitev sme generalni državni tožilec odrediti za čas največ šestih mesecev. Na predlog generalnega državnega tožilca lahko državnotožilski svet pod pogoji iz prejšnjega odstavka začasno premestitev podaljša za dobo največ šestih mesecev.

Kadar razlogi iz prvega odstavka tega člena tudi z začasno premestitvijo po prejšnjem odstavku niso odpravljeni, lahko državnotožilski svet na predlog generalnega državnega tožilca in po pridobitvi pisnega mnenja začasno preme-

ščenega državnega tožilca podaljša začasno premestitev najdalj še za eno leto.”.

21. člen

Za 38. členom se dodata nova 38.a in 38.b člen, ki se glasita:

“38.a člen

Okrožni državni tožilec ali pomočnik državnega tožilca je lahko na podlagi pisne privolitve dodeljen za opravljanje zahtevnejših strokovnih nalog na Vrhovno državno tožilstvo. Dodelitev lahko traja največ tri leta in se lahko s pisno privolitvijo enkrat ponovi.

O dodelitvi po prejšnjem odstavku odloči generalni državni tožilec po predhodnem mnenju državnotožilskega sveta.

38.b člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, in državna tožilstva sodelujejo pri uveljavljanju varovanja mednarodnega miru in varnosti ter spoštovanja mednarodnega prava človekovih pravic.

Državni tožilec in pomočnik državnega tožilca je lahko na podlagi pisne privolitve dodeljen v tožilski organ mednarodne civilne misije za opravljanje tožilske funkcije ali strokovnih nalog, za dobo največ treh let. Na predlog pristojnega organa se lahko dodelitev ponovi za največ tri leta. V času dodelitve mu pravice in obveznosti po tem zakonu mirujejo.

O dodelitvi odloči generalni državni tožilec s soglasjem ministra, pristojnega za pravosodje, po predhodnem mnenju državnotožilskega sveta.

Dodeljena oseba je dolžna vsako leto pošiljati državnemu tožilstvu in ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, poročilo o delu in morebitna poročila predstojnika, če to dopuščajo pravila organa, kateremu je dodeljena.

Dodeljene osebe lahko v času dodelitve opravljajo naloge, ki so pretežno sodne ali policijske narave, le s soglasjem generalnega državnega tožilca in ministra, pristojnega za pravosodje.

Državna tožilstva in ministrstvo, pristojno za pravosodje, so dolžni dodeljeni osebi nuditi potrebno strokovno pomoč.”.

22. člen

V 41. členu se na koncu prvega odstavka doda nov stavek, ki se glasi:

“Vodja državnega tožilstva, ki mu je ta funkcija prenehala zaradi razlogov iz tega odstavka, razen iz razlogov po 63. členu zakona o sodiščih, tri leta od dneva prenehanja funkcije ne more biti dodeljen na delo v drug državni organ, na Vrhovno državno tožilstvo, v skupino ali imenovan za vodjo ali namestnika vodje državnega tožilstva ali skupine.”.

23. člen

V 43. členu se v drugem odstavku beseda “čas” nadomesti z besedo “dobo”, na koncu odstavka pa doda nov stavek, ki se glasi: “Državni tožilec, ki mu je bila izrečena disciplinska sankcija ustavitve napredovanja, tri leta od dneva izreka sankcije ne more biti dodeljen na delo v drug državni organ, na Vrhovno državno tožilstvo, v skupino ali imenovan za vodjo ali namestnika vodje državnega tožilstva ali skupine.”.

24. člen

V 44. členu se 1. in 2. točka spremenita tako, da se glasita:

“1. nevestno, nepravočasno ali malomarno opravljanje službenih dolžnosti;

2. neizpolnjevanje službenih dolžnosti, neupravičena odklonitev službene dolžnosti oziroma neizpolnjevanje nalog, ki so dana po določbah tega zakona;”.

4. točka se spremeni tako, da se glasi:

“4. hujša kršitev predpisov o varnosti in zdravju pri delu, o varstvu pred požarom ali eksplozijo;”.

V 5. točki se pika nadomesti s podpičjem in doda nova 6. točka, ki se glasi:

“6. zloraba položaja ali hujša prekoračitev uradnih pooblastil.”.

25. člen

51. člen se spremeni tako, da se glasi:

“51. člen

V Republiki Sloveniji so:

1. Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije;

2. Okrožna državna tožilstva:

a) Okrožno državno tožilstvo v Celju;

b) Okrožno državno tožilstvo v Kopru;

c) Okrožno državno tožilstvo v Kranju;

č) Okrožno državno tožilstvo v Krškem;

d) Okrožno državno tožilstvo v Ljubljani;

e) Okrožno državno tožilstvo v Mariboru;

f) Okrožno državno tožilstvo v Murski Soboti;

g) Okrožno državno tožilstvo v Novi Gorici;

h) Okrožno državno tožilstvo v Novem mestu;

i) Okrožno državno tožilstvo na Ptuj;

j) Okrožno državno tožilstvo v Slovenj Gradcu.

Sedež Vrhovnega državnega tožilstva je v Ljubljani.”.

26. člen

52. člen se spremeni tako, da se glasi:

“52. člen

Vrhovno državno tožilstvo in skupina delujeta za celotno območje Republike Slovenije.

Svoje funkcije pred višjimi sodišči splošne pristojnosti ter opravljanje svojih nadzorstvenih in izobraževalnih pristojnosti izvaja Vrhovno državno tožilstvo s svojega sedeža ali z zunanjega oddelka. Zunanje oddelke ustanovi oziroma ukine minister, pristojen za pravosodje, na predlog generalnega državnega tožilca praviloma za območje enega ali več višjih sodišč.

Vodje zunanjih oddelkov imenuje generalni državni tožilec z letnim razporedom za dobo enega leta s soglasjem ministra, pristojnega za pravosodje, po predhodno pridobljenem mnenju kolegija Vrhovnega državnega tožilstva. V zunanje oddelke generalni državni tožilec praviloma dodeli višje državne tožilce.

Okrožno državno tožilstvo deluje za območje okrožnega sodišča s splošno pristojnostjo in okrajnih sodišč z območja tega okrožnega sodišča.

Svoje funkcije pred okrajnimi sodišči izvaja okrožno državno tožilstvo s sedeža okrožnega državnega tožilstva ali z zunanjega oddelka.”.

27. člen

Za 55. členom se dodata nova 55.a in 55.b člen, ki se glasita:

“55.a člen

Generalni državni tožilec, vodja zunanjega oddelka Vrhovnega državnega tožilstva, vodja skupine, vodja okrožne-

ga državnega tožilstva ali vodja zunanjega oddelka okrožnega državnega tožilstva lahko odločijo, da se posamezne zadeve ali pravni problemi obravnavajo v obliki kolegijskega dela.

Sestavo, sklepčnost, udeležbo, način priprave in sprejemanja stališč in pravnih mnenj, postopek predlaganja dnevnega reda, obveščanje in objavo sprejetih stališč ter druga vprašanja kolegijskega dela ureja državnotožilski red.

55.b člen

Minister, pristojen za pravosodje, lahko zahteva, da se na kolegijih državnih tožilstev obravnavajo načelna vprašanja državnotožilske uprave ali njenega nadzora. O sprejetih stališčih generalni državni tožilec obvesti ministra, pristojnega za pravosodje.”.

28. člen

V 56. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

“Za generalnega državnega tožilca je lahko imenovan državni tožilec, ki izpolnjuje pogoje za vrhovnega državnega tožilca. Za vodjo okrožnega državnega tožilstva je lahko imenovan državni tožilec, ki izpolnjuje pogoje za okrožnega državnega tožilca.”.

Za petim odstavkom se dodajo novi šesti, sedmi, osmi in deveti odstavek, ki se glasijo:

“Če nihče ni imenovan na funkcijo vodje državnega tožilstva, če je vodja državnega tožilstva dalj časa odsoten oziroma zadržan, suspendiran, ali iz drugih razlogov ne more opravljati svojih funkcij in nalog, imenuje generalni državni tožilec z odločbo začasnega vodjo.

Generalni državni tožilec lahko odloči z odločbo, da okrožno državno tožilstvo v primeru iz prejšnjega odstavka za dobo šestih mesecev začasno vodi državni tožilec z drugega državnega tožilstva (začasno vodenje). Začasno vodenje lahko po predhodnem soglasju Državnotožilskega sveta in ministra, pristojnega za pravosodje, podaljša za največ šest mesecev, če je to potrebno zaradi učinkovitega delovanja okrožnega državnega tožilstva.

Če nihče ni imenovan na mesto generalnega državnega tožilca, če je generalni državni tožilec odsoten, zadržan, iz drugih razlogov ne more opravljati svojih funkcij in nalog opravlja funkcije in naloge iz pristojnosti generalnega državnega tožilca kot začasni vodja namestnik generalnega državnega tožilca.

Začasno vodenje ne vpliva na položaj, plačo in druge pravice, ki jih je imel državni tožilec, preden je bil imenovan za začasnega vodjo.”.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane deseti odstavek, se črtata besedi “in višjih”.

29. člen

57. člen se spremeni tako, da se glasi:

“57. člen

Vodja Vrhovnega državnega tožilstva je generalni državni tožilec.

Državni tožilci, imenovani pri Vrhovnem državnem tožilstvu, imajo naziv vrhovni državni tožilec oziroma višji državni tožilec.

Državni tožilci, imenovani pri okrožnem državnem tožilstvu, imajo naziv okrožni državni tožilec.”.

30. člen

Za 57. členom se doda nov 57.a člen, ki se glasi:

“57.a člen

O zahtevi za izločitev generalnega državnega tožilca in njegovega namestnika pri odločanju v zvezi z razlogi po zakonu, ki ureja kazenski postopek, poda predhodno mnenje kolegij Vrhovnega državnega tožilstva.

Kolegij je sklepčen, če sta na seji prisotni vsaj dve tretjini vrhovnih državnih tožilcev. Mnenje je sprejeto, če zanj na tajnem glasovanju glasuje večina vseh vrhovnih državnih tožilcev. Generalni državni tožilec oziroma njegov namestnik ne smeta voditi seje kolegija niti glasovati o zahtevi za svojo izločitev, lahko pa pisno ali ustno predstavita svoje stališče do zahteve za izločitev.

Mnenje o izločitvi se skupaj s stališčem generalnega državnega tožilca ali njegovega namestnika pošlje ministru, pristojnemu za pravosodje, ki odloči o izločitvi.”.

31. člen

58. člen se spremeni tako, da se glasi:

“58. člen

Tožilsko osebje opravlja pravna in druga dela, predpisana z zakoni in drugimi predpisi. Med tožilsko osebje sodijo generalni sekretar Vrhovnega državnega tožilstva, sekretar državnega tožilstva, strokovni sodelavci, strokovnjaki, administrativni delavci in drugi delavci.

Pri vsakem državnem tožilstvu je potrebno število strokovnih sodelavcev za opravljanje pravnih del in potrebno število administrativnih in drugih delavcev. Vsako državno tožilstvo ima lahko tudi sekretarja, ki pod pogoji iz 66.a člena tega zakona izvaja zadeve državnotožilske uprave.

Pri okrožnih državnih tožilstvih je potrebno število pravnih mest za univerzitetne diplomirane pravnike, ki se v skladu z zakonom, ki ureja pravniški državni izpit, usposabljaajo za delo pri državnih tožilstvih.

Število in vrste delovnih mest delavcev iz prejšnjih odstavkov določi na predlog ministra, pristojnega za pravosodje, Vlada Republike Slovenije po predhodnem mnenju Državnotožilskega sveta.”.

32. člen

59. člen se spremeni tako, da se glasi:

“59. člen

Pri Vrhovnem državnem tožilstvu se ustanovi pravno informacijski center, ki skrbi za razvoj, enotnost in delovanje informacijske podpore poslovanja državnih tožilstev. Pravno informacijski center vodi državni tožilec, ki ga na to mesto dodeli generalni državni tožilec.

Pri Vrhovnem državnem tožilstvu se ustanovi strokovni center, ki državnim tožilstvom zagotavlja potrebno strokovno pomoč s področja davčne, finančne in računovodske stroke. Strokovni center vodi direktor, ki ga imenuje generalni državni tožilec. Naloge strokovnega centra opravljajo zaposleni ali zunanji strokovnjaki. Sredstva za delovanje centra se zagotavljajo iz proračuna Republike Slovenije.

Vrhovno državno tožilstvo lahko izdaja notranje tožilsko glasilo in strokovno literaturo.

Vrhovno državno tožilstvo in okrožna državna tožilstva lahko urejajo spletne strani, s katerimi obveščajo javnost o njihovem delovanju in dajejo določene pravne informacije. Vrhovno državno tožilstvo ima izključno pravico do sekundarne domene v domenskem prostoru Slovenije (.si), ki nedvoumno izkazuje njegov naziv, položaj in pristojnost. Izvajanje te pravice omogoči upravljavec domenskega prostora Slovenije.

Generalni državni tožilec izda vodjem okrožnih državnih tožilstev pooblastilo za urejanje spletnih strani. Urednika

spletne strani Vrhovnega državnega tožilstva določi generalni državni tožilec.”.

33. člen

63. člen se spremeni tako, da se glasi:

“63. člen

Generalni državni tožilec o delu državnih tožilstev obvesti Državni zbor Republike Slovenije z letnim poročilom, ki ga posreduje najkasneje do 31. maja za preteklo leto.

Generalni državni tožilec ali po njegovem pooblastilu drug državni tožilec posreduje obvestila o delu državnih tožilcev sredstvom javnega obveščanja s pošiljanjem pisnih sporočil ali sklicevanjem tiskovnih konferenc oziroma na drug primeren način, ki ga določi generalni državni tožilec.

Generalni državni tožilec ali po njegovem pisnem pooblastilu vrhovni državni tožilec, generalni sekretar Vrhovnega državnega tožilstva ali vodja državnega tožilstva v skladu z določili zakona, ki ureja medije, lahko obvesti javnost o stanju posamezne zadeve, katero obravnava državno tožilstvo, če to ne škoduje interesom postopka, tajnosti postopka ali zasebnosti oseb.

Generalni državni tožilec lahko na lastno pobudo ali na predlog vodje državnega tožilstva poda izjavo za javnost, v kateri opozori, da določeni podatki ali komentarji objavljeni v medijih hujše ogrožajo ali kršijo ustavno pravico do domneve nedolžnosti osumljenca v predkazenskem postopku, ustavno pravico do domneve nedolžnosti osebe, ki je obravnavana v kazenskem postopku, samostojnost državnih tožilstev ali delovanje državnih tožilcev na podlagi ustave in zakona.”.

34. člen

V 64. členu se v drugem odstavku črtajo besede “ali višjega državnega tožilstva”.

35. člen

66. člen se spremeni tako, da se glasi:

“66. člen

Nadrejeni državni tožilec ali državni tožilec z višjim položajem sme prevzeti posamezno zadevo ali opravilo iz pristojnosti nižjega državnega tožilca. Odredba o prevzemu določene zadeve ali opravila mora biti v pisni obliki in obrazložena. Izvod odredbe se pošlje generalnemu državnemu tožilcu.

Nadrejeni državni tožilec ali državni tožilec z višjim položajem lahko zadevo ali opravilo sam prevzame v reševanje ali dodeli drugemu državnemu tožilcu. Izvod odredbe o dodelitvi zadeve ali opravila drugemu državnemu tožilcu se pošlje generalnemu državnemu tožilcu.”.

36. člen

Za 66. členom se dodajo novi 66.a do 66.d člени, ki se glasijo:

“66.a člen

Državnotožilska uprava obsega odločanje in druga opravila, s katerimi so na podlagi zakona, državnotožilskega reda in drugih podzakonskih aktov zagotovljeni pogoji za redno, pravilno, vestno in učinkovito delovanje državnega tožilstva.

Zadeve državnotožilske uprave obsegajo zlasti: notranjo organizacijo in organizacijo poslovanja državnih tožilstev, udeležbo na glavnih obravnavah, narokih in drugih dejanjih, zagotavljanje in nadzor nad zakonitostjo, strokovno pravilnostjo in pravočasnostjo dela, izpolnjevanje obveznih navodil, obravnavanje nadzorstvenih pritožb, nadzor nad iz-

vajanjem predpisov o zaposlovanju ter varnosti in zdravju pri delu, uveljavljanje pravic, obveznosti in odgovornosti državnih tožilcev, pomočnikov državnih tožilcev in tožilskega osebja, poročanje o problematiki dela državnega tožilstva, izobraževanje, spremljanje sodne prakse, statistično-evidenčno službo, pisarniško-tehnično poslovanje, kadrovsko-personalne zadeve, finančno in materialno poslovanje, upravljanje z zgradbo oziroma prostori, ki so dodeljeni v uporabo državnemu tožilstvu, skrb in ukrepe za varnost oseb, dokumentacije in premoženja na državnem tožilstvu in druge zadeve, ki so določene v predpisih iz prejšnjega odstavka.

Zadeve državnotožilske uprave opravlja vodja državnega tožilstva. Na podlagi pooblastila, ki ga izda vodja državnega tožilstva, jih lahko pod njegovim nadzorom opravlja tudi sekretar državnega tožilstva, na podlagi pooblastila, ki ga izda generalni državni tožilec, pa jih pod njegovim nadzorom lahko opravlja tudi generalni sekretar Vrhovnega državnega tožilstva.

66.b člen

Državnotožilski nadzor državnotožilske uprave izvaja generalni državni tožilec.

Za nadzor iz prejšnjega odstavka lahko generalni državni tožilec pooblasti vrhovnega ali višjega državnega tožilca ali generalnega sekretarja Vrhovnega državnega tožilstva.

66.c člen

Zadeve pravosodne uprave s področja državnega tožilstva opravlja ministrstvo, pristojno za pravosodje.

V zadeve pravosodne uprave sodijo zagotavljanje splošnih pogojev za uspešno izvajanje državnotožilske funkcije, zlasti priprava zakonov in drugih predpisov s področja organizacije in poslovanja državnih tožilstev, položaja, pravic in obveznosti državnih tožilcev, pomočnikov in tožilskega osebja, skrb za izobraževanje in strokovno usposabljanje, zagotavljanje kadrovske, materialne, tehnične in prostorske pogojev, obravnavanje nadzorstvenih pritožb, zbiranje statističnih in drugih podatkov o delovanju državnih tožilstev, nadzor nad opravljanjem zadev državnotožilske uprave (v nadaljevanju: pravosodni nadzor) in opravljanje drugih upravnih nalog, kadar tako določa zakon.

Pri pravosodnem nadzoru ni dopustno posegati v zakonitost in strokovno pravilnost dela državnih tožilstev v zvezi s predkazenskim postopkom, sodnimi postopki ter upravnimi postopki pred drugimi državnimi organi.

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, izvaja pravosodni nadzor preko vodij državnih tožilstev ali Vrhovnega državnega tožilstva, glede Vrhovnega državnega tožilstva pa preko generalnega državnega tožilca.

Državni tožilec ali vodja državnega tožilstva lahko zavrne izvajanje pravosodnega nadzora po tem členu, če meni, da gre za nedovoljen poseg v samostojnost državnega tožilca. O tem mora takoj obvestiti generalnega državnega tožilca in Vlado Republike Slovenije. Vlada Republike Slovenije odloči, ali naj se pravosodni nadzor izvrši, po predhodno pridobljenem mnenju generalnega državnega tožilca.

Minister, pristojen za pravosodje, s podzakonskim aktom podrobneje določi način in oblike pravosodnega nadzora, pooblastila za opravljanje nadzora in ostala vprašanja, ki so pomembna za učinkovito opravljanje nadzora.

Minister, pristojen za pravosodje, izda navodila in obrazce za statistična raziskovanja o delu državnih tožilstev. Ministrstvo, pristojno za pravosodje, objavlja statistična raziskovanja o delu državnih tožilstev.

66.č člen

Pri opravljanju pravosodnega nadzora lahko izvršujejo vpogled v spise, vpisnike in drugo dokumentacijo državnega tožilstva uradniki ministrstva, pristojnega za pravosodje, na podlagi pooblastila, ki jim ga izda minister, v navzočnosti vodje državnega tožilstva oziroma skupine ali državnega tožilca, ki ga vodja za to pooblasti. Pri opravljanju tega dela so uradniki ministrstva dolžni varovati tajnost vseh pridobljenih podatkov. Posredujejo jih lahko le ministrstvu ali drugim državnim organom, ki imajo z zakonom določeno pristojnost za njihovo uporabo.

Minister, pristojen za pravosodje, s podzakonskim aktom iz prejšnjega člena tudi podrobneje določi način in oblike vpogleda iz prejšnjega odstavka tega člena.

Sodišče oziroma Državni zbor Republike Slovenije lahko zahteva listine iz prejšnjega odstavka na vpogled, kolikor se nanašajo na predmet kazenskega postopka oziroma na parlamentarno preiskavo.

Minister, pristojen za pravosodje, lahko dovoli vpogled vpisnikov in spisov državnega tožilstva osebi, ki izkaže, da so ji podatki iz vpisnikov potrebni za znanstvenoraziskovalno delo. Dovoljenje se lahko nanaša le na vpisnike in spise, ki so arhivirani.

Pravico do vpogleda v spise, vpisnike in drugo dokumentacijo državnega tožilstva ima tudi vsaka oseba, ki za to izkaže zakonit interes, če to ne škoduje interesom postopka, tajnosti postopka ali zasebnosti oseb. Vpogled dovoli vodja pristojnega državnega tožilstva.

66.d člen

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, lahko zahteva od državnih tožilstev podatke in poročila o stanju reševanja posamezne zadeve ali vrste zadev, ki jih potrebuje za obveščanje javnosti ali za odgovore na vprašanja Državnega zbora Republike Slovenije, Državnega sveta Republike Slovenije, Vlade Republike Slovenije in Predsednika Republike Slovenije v zvezi z delom državnega tožilstva.

Ministrstvo, pristojno za pravosodje, pošlje zahtevo z navedbo razloga iz prejšnjega odstavka državnemu tožilstvu, ki mora ministrstvu, pristojnemu za pravosodje, odgovoriti najpozneje v osmih dneh.”.

37. člen

67. člen se spremeni tako, da se glasi:

“67. člen

Strokovni nadzor nad delom okrožnih državnih tožilstev in skupine izvaja Vrhovno državno tožilstvo s pregledovanjem spisov, ki jih zahteva na vpogled, s pregledom vpisnikov in druge dokumentacije in na drug primeren način.

Najmanj enkrat na tri leta opravi Vrhovno državno tožilstvo splošni nadzorstveni pregled poslovanja okrožnih državnih tožilstev in skupine z neposrednim pregledom spisov, vpisnikov in druge dokumentacije pri okrožnem državnem tožilstvu.

Spise lahko pregledujejo le vrhovni ali višji državni tožilci, vpisnike in drugo dokumentacijo pa tožilske osebe Vrhovnega državnega tožilstva, po pisnem pooblastilu generalnega državnega tožilca.

Poročila o nadzorstvenih pregledih se pošljejo generalnemu državnemu tožilcu, ki jih posreduje ministru, pristojnemu za pravosodje.

Državni tožilci, pomočniki državnih tožilcev in tožilske osebe pri okrožnem državnem tožilstvu in skupini, katerih poslovanje je bilo pregledano, morajo biti seznanjeni z ugotovitvami pregleda in imajo pravico posredovati pojasnila

Vrhovnemu državnemu tožilstvu v petnajstih dneh od prejema poročila.

Dokončno poročilo o splošnem nadzorstvenem pregledu se izdela po obravnavanju ugotovitev pregleda in morebitnih pojasnil na skupnem sestanku tožilcev, ki so opravili pregled, s tožilci državnega tožilstva ali skupine, pri katerem je bil pregled opravljen.”.

38. člen

68. člen se spremeni tako, da se glasi:

“68. člen

Nadzorstvene pritožbe v zvezi z neutemeljeno dolгим trajanjem reševanja zadev, ki so dodeljene državnemu tožilcu, se pošljejo pristojnemu vodji državnega tožilstva, če gre za zadeve, ki so dodeljene v reševanje višjim in vrhovnim državnim tožilcem, pa generalnemu državnemu tožilcu. Nadzorstveno pritožbo lahko vloži le stranka, ki s potrebnimi podatki izkaže pravni interes v zadevi.

Če nadzorstvena pritožba ni očitno neutemeljena, vodja državnega tožilstva ali generalni državni tožilec z njeno vsebino seznanijo državnega tožilca, na katerega se pritožba nanaša, in zahteva od njega pojasnilo oziroma poročilo o zadevi in možnih ukrepih za njeno hitrejšo reševanje, lahko pa tudi zahteva spis na vpogled. Pojasnilo oziroma poročilo državnega tožilca ali lastno pojasnilo oziroma poročilo pošlje vodja državnega tožilstva ali generalni državni tožilec stranki, en izvod lastnega pojasnila ali poročila pa tudi državnemu tožilcu.

Če je nadzorstvena pritožba vložena pri ministrstvu, pristojnem za pravosodje, jo minister odstopi vodji pristojnega državnega tožilstva ali generalnemu državnemu tožilcu in zahteva od njega, da ravnata po določilu drugega odstavka tega člena ter da obvesti o ugotovitvah ter ukrepih v zvezi z nadzorstveno pritožbo stranko in ministrstvo, pristojno za pravosodje.”.

39. člen

69. člen se spremeni tako, da se glasi:

“69. člen

Državna tožilstva vodijo v vpisnikih, imenikih in evidencah tudi osebne in druge podatke, ki so po zakonu, ki ureja kazenski postopek, po zakonu, ki ureja postopek pred organi za prekrške in po tem zakonu potrebni za odkrivanje ali pregon kaznivih dejanj in prekrškov ter osebne in druge podatke, ki omogočajo delovanje državnega tožilca kot stranke v postopku pred sodišči ali upravnimi organi, kadar je določeno v drugih zakonih, da ima ta položaj.

Dostop do osebnih podatkov iz vpisnikov, imenikov in evidenc, ki se nanašajo na njih, pridobijo osebe šele po zastaranju kazenskega pregona ali pravnomočnosti sodbe.

Vpisniki, imeniki in evidence se trajno hranijo na državnih tožilstvih.

Podrobnejša oblika in vsebina posameznih vpisnikov, imenikov in evidenc se predpiše z državnotožilskim redom.”.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

40. člen

S 1. julijem 2003 prenehajo delovati višja državna tožilstva. Vse pristojnosti, ki jih imajo višja državna tožilstva na podlagi zakona ali podzakonskih aktov, prevzame Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije.

Višji državni tožilci so s 1. julijem 2003 premeščeni na delo na Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije.

41. člen

Generalni državni tožilec v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona izda navodilo, s katerim uredi način prevzema zadev in arhivov višjih državnih tožilstev.

Generalni državni tožilec v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona izda navodilo o ustanovitvi, organizaciji in delu pravno informacijskega centra Vrhovnega državnega tožilstva in dodeli državnega tožilca na mesto vodje centra.

Minister, pristojen za pravosodje, izda predpis iz 7. člena zakona v enem letu po uveljavitvi tega zakona. Do njegove izdaje se uporablja pravilnik o notranji organizaciji in poslovanju državnih tožilstev v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 78/98, 83/98 – popravek, 7/99, 33/2000 in 101/2001).

Generalni državni tožilec v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi podzakonske akte, za katere je pristojen, z določbami tega zakona.

42. člen

Minister, pristojen za pravosodje, izda podzakonski akt iz 66.c člena zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

43. člen

Personalna komisija državnega tožilstva do izteka mandata njenih članov nadaljuje z delom kot državnotožilski svet.

44. člen

S 1. julijem 2003 prevzamejo Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije in okrožna državna tožilstva v delovno razmerje tožilsko osebje višjih državnih tožilstev.

Prevzem tožilskega osebja državnega tožilstva iz prejšnjega odstavka se opravi po navodilu, ki ga v treh mesecih po objavi tega zakona izda generalni državni tožilec.

45. člen

S 1. julijem 2003 prevzame Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije prostore, premoženjske pravice in obveznosti višjih državnih tožilstev.

Prevzem iz prejšnjega odstavka se opravi po navodilu, ki ga v treh mesecih po objavi tega zakona izda generalni državni tožilec.

46. člen

Kjer drug zakon ali podzakonski predpis uporablja izraze "Državno tožilstvo Republike Slovenije" oziroma "državno tožilstvo", če se nanašata na Državno tožilstvo Republike Slovenije, pomenita Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije.

47. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati določba tretje točke prvega odstavka 203. člena zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 56/2002).

48. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 700-06/90-4/21

Ljubljana, dne 29. novembra 2002.

Podpredsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
dr. Mihael Brejc l. r.

5390. Zakon o varnosti na smučiščih (ZVSmuč)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o varnosti na smučiščih (ZVSmuč)**

Razglaszam zakon o varnosti na smučiščih (ZVSmuč), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 29. novembra 2002.

Št. 001-22-151/02

Ljubljana, dne 10. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N**O VARNOSTI NA SMUČIŠČIH (ZVSmuč)****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja temeljna pravila za uporabo smučišča in za zagotavljanje varnosti na smučišču, pogoje pod katerimi se lahko opravlja organizirano poučevanje smučanja ter pogoje, ki jim morajo ustrezati površine, namenjene za smučanje z uporabo smuči in smučem podobnimi športnimi rekviziti.

2. člen

(raba oblik)

V zakonu uporabljeni izrazi, zapisani v moški slovnični obliki, se uporabljajo kot nevtralni za ženski in moški spol.

3. člen

(aktivnosti na smučišču)

(1) Na smučišču je dovoljeno le smučanje. Druge športne aktivnosti ali druge dejavnosti so znotraj smučišča dovoljene le s soglasjem upravljavca smučišča in na površinah, ki morajo biti povsem ločene od smučarskih in posebej označene ter zavarovane.

(2) Za površine, namenjene drugim športnim aktivnostim ali drugim dejavnostim znotraj smučišča, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, če ni s posebnimi predpisi drugače določeno.

4. člen

(pomen izrazov)

Posamezni izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Smučanje je drsenje po snegu s pomočjo smuči in smučem podobnimi športnimi rekviziti z različnimi smučarskimi tehnikami.

2. Smučišče je urejen, označen, zavarovan in nadzorovan smučarski prostor, ki je trajno namenjen smučanju in ki ga sestavljajo urejene smučarske proge, dostopne in izsto-

pne poti na smučarske proge, smučarske poti, ki povezujejo posamezne proge, smučarske poti v dolino, ki so s strani upravljalca smučišča označene in zavarovane, površine, namenjene drugim športnim aktivnostim ali drugim dejavnostim in druge urejene površine znotraj smučišča.

3. Neurejen smučarski prostor predstavljajo površine znotraj smučišča, ki niso urejene, označene, zavarovane in nadzorovane ter na katerih smučanje ni dovoljeno in jih upravljavec kot takšne ne ureja.

4. Mejo smučišča predstavlja rob smučišča, ki razmejuje smučišče od neorganiziranega smučarskega prostora. Rob smučišča v naravi predstavlja naravna danost kot je gozd, nepoteptan sneg, skalovje, sled teptalnega stroja in drugo. Mejo urejene smučarske proge predstavlja rob za smučanje namenjene površine ali oznaka pričetka površine na smučišču, namenjene za druge športne ali druge dejavnosti ali druge urejene površine.

5. Neorganiziran smučarski prostor predstavljajo površine zunaj smučišča, ki niso urejene, označene, zavarovane in nadzorovane in jih upravljavec kot takšne ne ureja in določbe tega zakona zanj ne veljajo.

6. Neprilagojena mesta na smučišču so kopnine, prelomnice, prepadi, previsi, globeli, vrtače, nenadne ostre spremembe smeri smučišča, deponije snega, skalni masivi, podvozi, nadvozi, nezavarovane dovozne ceste in oskrbovalne poti, stalne naprave za zasneževanje smučišč in deli teh naprav ter drugo, kar v času obratovanja smučišča lahko predstavlja nevarnost za smučarje.

7. Začasno nevarnost na smučišču predstavljajo teptalni stroji, premične naprave za zasneževanje in službene motorne sani ter drugo, kar v času obratovanja smučišča lahko predstavlja nevarnost za smučarje.

8. Zaščitna sredstva so blazine, mreže, varovalna ograja in druga sredstva, namenjena varnosti na smučišču.

9. Znaki so opozorilni, obvestilni in znaki za prepoved ter znaki za obveznost. Znaki so stalni inčasni.

10. Nadzorna služba je služba, ki opravlja naloge vzdrževanja reda in skrbi za varnost na smučišču.

11. Nevarne vožnje in druga nevarna ali škodljiva dejanja predstavlja ravnanje smučarjev, kadar zaradi utrujenosti, objestnosti, vpliva alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih vzrokov ne obvladujejo več lastnega smučanja ali vedenja in zaradi tega ovirajo ali ogrožajo varnost ostalih smučarjev in sebe ali pooblaščenim osebam ovirajo izvrševanje določb tega zakona.

12. Nesreča na smučišču je dogodek, v katerem je bila udeležena vsaj ena oseba in katerega posledica je smrt, huda ali lažja telesna poškodba ene ali več oseb ali materialna škoda.

13. Varnostni pregled smučišča je pregled smučišča, pri katerem se preverja namestitve stalnih oziroma začasnih opozorilnih in obvestilnih znakov, znakov za prepoved, znakov za obveznost ter zaščitnih sredstev na smučišču in njihova brezhibnost ter urejenost smučišča, tako da je omogočeno varno smučanje.

14. Poučevanje smučanja je pedagoški proces, ki vključuje učenje, vadbo in tekmovanje kot preizkus znanja.

15. Upravljavec smučišča je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki skrbi in je odgovoren za brezhibno obratovanje smučišča in ki skrbi za red in varnost na smučišču v skladu s tem zakonom in svojimi pogoji obratovanja.

16. Druga oseba je oseba, ki se zadržuje na smučišču in ne smuča, ni zaposlena pri upravljavcu smučišča ali žičnice, ne opravlja drugih, od upravljalca dovoljenih aktivnosti ali dejavnosti ali ne opravlja drugih nalog, ki izhajajo iz tega ali drugih zakonov.

17. Strokovni delavec v športu je oseba, ki ima po predpisih o športu ustrezno izobrazbo oziroma ustrezno usposobljenost in licenco za poučevanje smučanja (v nadaljevanju: strokovni delavec).

5. člen

(ukrepi za varnost na smučišču)

(1) Upravljavec smučišča mora zagotoviti:

- zavarovanje pred plazovi na plazovitih delih smučišča;
- zaščito ob prepadnih in drugih nevarnih in smučišču neprilagojenih mestih;
- zaščito ob stebrih žičniških naprav na smučišču, na drugih posebno nevarnih in smučišču neprilagojenih mestih na njihovi trasi;
- urejenost in zavarovanje čakajoče vrste pred žičniškimi napravami;
- urejenost smučarskih prog;
- označbo meje smučišča, če ta ni vidna;
- opozorilne in obvestilne znake, znake za prepoved in obveznost, kjer je potrebno;
- reševalno službo;
- nadzorno službo;
- telefonsko zvezo s centrom za obveščanje.

(2) Tehnične pogoje za obratovanje smučišč in zaščitna sredstva predpiše minister, pristojen za promet, na predlog pristojne nacionalne panožne športne zveze.

6. člen

(dovoljenje za obratovanje smučišč)

(1) Smučišče sme začeti obratovati, ko dobi upravljavec smučišča dovoljenje za obratovanje. Dovoljenje izda minister, pristojen za promet, če so izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka prejšnjega člena in ostali pogoji, ki jih določa zakon.

(2) Poleg pogojev, ki jih določa zakon, mora biti v dovoljenju za obratovanje smučišča določeno tudi:

- ustrezno število nadzornikov in reševalcev;
- obratovanje v nočnem času, če smučišče obratuje tudi v nočnem času.

(3) Za novo pridobljene površine smučišča je potrebno novo dovoljenje. To je potrebno tudi za površine smučišča, na katerih je upravljavec opravil večji poseg, ki spremeni konfiguracijo smučišča.

7. člen

(dolžnost upravljalca)

Med obratovanjem smučišča mora upravljavec smučišča redno vzdrževati zaščitna sredstva in opozorilne in obvestilne znake, znake za prepoved ter znake za obveznost na smučišču ter izvajati ukrepe iz prvega odstavka 5. člena tega zakona in druge ukrepe, določene s tem zakonom in dovoljenjem za obratovanje.

II. UREDITEV SMUČIŠČA

8. člen

(označenost smučišča)

(1) Meje smučišča morajo biti vidne. Če meje smučišča niso vidne, jih mora upravljavec smučišča označiti z jasno vidnimi znaki.

(2) Meje smučarske proge morajo biti vidne. Če meje smučarske proge niso vidne, jih mora upravljavec smučišča označiti z jasno vidnimi znaki.

(3) Vstopne in izstopne poti na smučarske proge, smučarske poti, ki povezujejo smučarske proge, in smučarske poti v dolino morajo biti označene z znaki iz 10. člena tega zakona in na nevarnih mestih zavarovane.

9. člen

(varovanje pred plazovi)

(1) Smučišče sme biti na kraju, kjer ob normalnih snežnih razmerah ni nevarnosti plazov. Pred plazovi morajo biti varni tudi vstopi in izstopi s smučišča.

(2) Če nastane nevarnost plazov, mora upravljavec ogroženi del smučišča zapreti do prenehanja nevarnosti. O zaprtju dela smučišča mora upravljavec smučišča takoj obvestiti upravljavca žičnic, smučarje in center za obveščanje.

10. člen

(urejenost in označenost smučarskih prog in smučišča)

(1) Smučarske proge in ostali deli smučišča morajo biti označeni in zavarovani v skladu s tem zakonom.

(2) Smučarske proge in ostali deli smučišča morajo biti označeni z opozorilnimi in obvestilnimi znaki, znaki za prepoved in znaki za obveznost. Z obvestilnimi znaki se obvešča smučarje o smeri in o težavnostni stopnji smučarske proge, vstopu in izstopu na smučarsko progo in se jim dajejo druga obvestila, ki so pomembna za varnost na smučišču. Z opozorilnimi znaki se opozarja smučarje in druge osebe na nevarna mesta na smučarski progi ali na delu smučišča in o vrsti nevarnosti. Znaki za prepoved prepovedujejo določeno ravnanje smučarja ali druge osebe kot je prepovedan dostop, prepovedan dostop brez smuči ali druga ravnanja. Znaki za obveznost določajo obvezno ravnanje smučarja ali druge osebe kot je obvezna smer, izstop ali druga ravnanja.

(3) Posebej morajo biti označena in zavarovana neprilagojena mesta na smučišču.

(4) Opozorilni in obvestilni znaki, znaki za prepoved in znaki za obveznost morajo biti nameščeni tako, da jih smučar lahko pravočasno opazi.

(5) Opozorilni znaki morajo biti postavljeni tudi ob začetni nevarnosti, dokler ta nevarnost ni odstranjena oziroma še obstaja.

(6) Upravljavec smučišča mora ob dnevnem začetku in zaključku obratovanja smučišča in med obratovanjem, kadar je to potrebno zaradi nastalih razmer, opraviti varnostni pregled smučišča.

(7) Vrsto in obliko opozorilnih in obvestilnih znakov, znakov za prepoved in znakov za obveznost predpiše minister, pristojen za promet, na predlog pristojne nacionalne panožne športne zveze.

III. OBRATOVANJE SMUČIŠČA

11. člen

(obratovanje smučišč v različnih pogojih)

(1) Smučišče sme obratovati le podnevi in v vremenskih razmerah, v katerih je zagotovljena varnost smučarjev.

(2) Smučišče lahko obratuje tudi v nočnem času, če je za to ustrezno urejeno in osvetljeno in če je tako obratovanje določeno v dovoljenju za obratovanje.

12. člen

(pogoji, ko smučišče ne sme obratovati)

(1) Smučišče oziroma del smučišča ne sme obratovati:

- če obstaja nevarnost plazov;
- če so zaščitna sredstva tako poškodovana, da to pomeni nevarnost za smučarje;

– ob gosti megli, hudem vetru, močnem deževju, če glede na konkretne terenske in druge razmere to predstavlja nevarnost za smučarje;

– če ni zagotovljeno reševanje poškodovancev;

– med delom teptalnih strojev, če nimajo vključenih signalno varnostnih naprav in na smučišču niso postavljeni opozorilni znaki o tem;

– če ni zagotovljen nadzor na smučišču.

(2) Upravljavcu smučišča med delom teptalnih strojev ni treba prekiniti obratovanja smučišča ali dela smučišča, če imajo ti vključene signalno varnostno naprave in so postavljeni opozorilni znaki o tem, mora pa prekiniti obratovanje posamezne smučarske proge, ki se ureja s teptalnim strojem.

13. člen

(dolžnost prekinitve obratovanja)

(1) Če nastopijo okoliščine iz prvega odstavka prejšnjega člena, mora upravljavec smučišča prekiniti obratovanje na smučišču ali na delu smučišča. Prekinitev obratovanja traja, dokler trajajo take okoliščine. O prekinitvi mora upravljavec smučišča takoj obvestiti smučarje in center za obveščanje.

(2) Upravljavec smučišča mora prekiniti obratovanje smučišča ali dela smučišča tudi v primeru, če nadzorna služba ne more zagotoviti reda na smučišču ali delu smučišča. Prekinitev traja, dokler se ne vzpostavi red.

(3) Pred ponovnim pričetkom obratovanja mora upravljavec smučišča opraviti varnostni pregled smučišča.

14. člen

(informativna tabla)

(1) Obratovalni čas, skupni obratovalni čas žičniških naprav, zadnja vožnja z žičniško napravo, skica smučišča z označbo žičniških naprav in njihovih vstopov, smučarske proge in njihove težavnosti, smučarske poti, glavni vstopi in izstopi s smučišča ter vremenske in snežne razmere na smučišču morajo biti objavljeni na informativnih tablah ob vstopih na smučišče.

(2) Smučarske proge so označene s polnimi črtami v barvah težavnostnih stopenj. Smučarske poti v dolino so označene s črkanimi črtami ali s polnimi črtami rumene ali oranžne barve.

(3) Upravljavec smučišča mora zagotoviti informiranje smučarjev z navodili o redu in varnosti oziroma o ravnanju smučarjev na smučišču.

15. člen

(prireditve)

(1) Prireditve na smučiščih se smejo prirejati le s soglasjem upravljavca smučišča in v skladu s predpisi za organiziranje prireditev.

(2) Organizator športne prireditve mora zagotoviti, da v času prireditve na smučarske proge ali na del smučišča, na katerih poteka tekmovanje, nimajo dostopa druge osebe, razen tekmovalcev in služb organizatorja športne prireditve ter upravljavca smučišča. Zagotoviti mora tudi dodatne obvestilne in opozorilne znake, znake za prepoved in znake za obveznost in zaščitna sredstva, če so ta potrebna.

(3) Organizator športne prireditve mora prostor za vadbo tekmovalcev, ki nastopajo na športni prireditvi, v času vadbe označiti z obvestilnim znakom in trakom vzdolž celotne postavitve.

(4) Organizator športne prireditve mora po koncu prireditve, preden se smučarska proga ali del smučišča znova odpre, odstraniti s smučišča obvestilne in opozorilne znake,

znake za prepoved in znake za obveznost, zaščitna sredstva in naprave, postavljene zaradi prireditve. Upravitelj smučišča mora po, v prejšnjem stavku navedenih opravljenih dolžnostih organizatorja športne prireditve, opraviti varnostni pregled smučišča.

16. člen

(organizirano poučevanje smučanja)

(1) Organizirano poučevanje smučanja lahko na smučišču opravljajo le strokovni delavci z vednostjo in soglasjem upravitelja smučišča.

(2) Strokovni delavec je dolžan pred začetkom poučevanja obvestiti upravitelja na smučarja ali skupino smučarjev, ki se poučuje oziroma poučujejo, izpolnjevati odredbe, opozorila in navodila nadzornikov in skrbeti za varno smučanje smučarja ali skupine smučarjev.

(3) Strokovni delavec je dolžan pred začetkom poučevanja opozoriti smučarja ali skupino smučarjev na navodila o redu in varnosti oziroma ravnanju na smučišču.

(4) Strokovni delavec lahko priredi tekmovanje kot preizkus znanja poučevanja le z dovoljenjem upravitelja smučišča. Prostor za tekmovanje mora biti v času preizkusa poučevanja označen z obvestilnim znakom in trakom vzdolž celotne postavitve.

(5) Strokovni delavec lahko med poučevanjem postavi na smučišču pripomočke oziroma priprave za poučevanje le z dovoljenjem upravitelja smučišča. Prostor za poučevanje mora biti v času poučevanja označen z obvestilnim znakom in trakom vzdolž celotne postavitve.

IV. REŠEVANJE NA SMUČIŠČU

17. člen

(dolžnost zagotavljanja reševanja)

(1) Upravitelj smučišča mora v primeru nesreče na smučišču zagotoviti hitro in strokovno pomoč poškodovancem. Reševalci morajo biti usposobljeni za reševanje na smučišču.

(2) Upravitelj smučišča mora zagotoviti v okviru reševalne službe naslednje minimalno število reševalcev:

- na smučišču s kapaciteto do 500 smučarjev enega reševalca;
- na smučišču s kapaciteto do 3000 smučarjev dva reševalca in na vsakih nadaljnjih 1500 smučarjev enega reševalca.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se, če to narekuje konfiguracija ali nehomogenost (več vstopov in izstopov s smučišča) smučišča, se lahko v obratovalnem dovoljenju iz 6. člena tega zakona določi višje število reševalcev.

(4) Usposobljenost reševalcev predpiše minister, pristojen za zdravje, na predlog pristojne nacionalne panožne športne zveze.

18. člen

(služba za reševanje)

(1) Prostori za strokovno pomoč morajo biti vidno označeni in primerno opremljeni. Reševalci morajo imeti vidne oznake.

(2) Opremljenost in oznake reševalcev predpiše minister, pristojen za zdravje.

V. RED NA SMUČIŠČU IN NADZORNA SLUŽBA

19. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Obratovanje smučišč nadzoruje inšpekcija, pristojna za nadzor varnosti na smučiščih (v nadaljevanju: inšpekcija).

(2) Inšpekcija lahko z odločbo začasno prepove obratovanje smučišča ali posamezne smučarske proge oziroma dela smučišča, če ugotovi, da niso izpolnjeni pogoji za obratovanje po tem zakonu in smučanje zaradi tega ni varno, ter določi rok za odpravo pomanjkljivosti. Če pomanjkljivosti niso odpravljene v določenem roku, inšpekcija predlaga pristojnemu ministru, da dovoljenje za obratovanje smučišča odvzame ali da se iz dovoljenja oziroma iz smučišča izvzame posamezna smučarska proga ali del smučišča.

20. člen

(inšpekcija)

(1) Naloge inšpekcije izvajajo inšpektorji v okviru Prometnega inšpektorata Republike Slovenije.

(2) Inšpekcija ima naslednje naloge in pristojnosti:

- nadzor nad izvajanjem določb tega zakona;
- nadzor nad delom nadzornikov in upraviteljev smučišč;
- ukrepa v okviru pooblastil tega zakona in
- opravlja druge naloge, določene s tem zakonom.

(3) Inšpektor, pristojen za nadzor varnosti na smučiščih (v nadaljevanju: inšpektor), mora imeti najmanj univerzitetno ali visoko strokovno izobrazbo in pet let delovnih izkušenj s področja dejavnosti povezanih s smučanjem, opravljen strokovni izpit za inšpektorja ter najmanj usposobljenost smučarskega učitelja IV. Ne glede na določbo prejšnjega stavka je lahko za inšpektorja imenovana oseba, ki nima strokovnega izpita za inšpektorja, če ima opravljen strokovni izpit iz upravnega postopka.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je lahko za inšpektorja imenovana oseba, ki nima strokovnega izpita za inšpektorja ali ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede izobrazbe, če opravi v enem letu strokovni izpit za inšpektorja ali pridobi predpisano izobrazbo najkasneje v treh letih od imenovanja.

21. člen

(posebna pooblastila inšpekcije)

V primeru neposredne nevarnosti za življenje ali varnost ljudi lahko inšpektor začasno prepove obratovanje posamezne smučarske proge do prenehanja nevarnosti. O prepovedi obratovanja posamezne smučarske proge mora upravitelj smučišča takoj obvestiti smučarje in center za obveščanje.

22. člen

(neposredni nadzor nad varnostjo na smučišču)

(1) Upravitelj smučišča mora zagotoviti na smučišču tak red, da je omogočeno varno smučanje ob upoštevanju samoodgovornosti smučarjev. Za zagotovitev reda mora upravitelj smučišča zagotoviti nadzorno službo.

(2) Neposredni nadzor nad varnostjo in spoštovanjem reda na smučišču oziroma nad ravnanjem smučarjev in drugih oseb na smučišču iz 24. člena tega zakona izvajajo kot javno pooblastilo v okviru nadzorne službe nadzorniki smučišča, razen nadzora nad ravnanjem smučarjev iz sedme alineje tretjega odstavka 24. člena tega zakona, ki ga izvaja policija.

(3) Nadzornik je dolžan opravljati nadzor po določbah tega zakona.

(4) Nadzornik mora imeti vidne oznake in službeno izkaznico.

(5) Upravljavec smučišča mora zagotoviti v okviru nadzorne službe naslednje minimalno število nadzornikov:

- na smučišču s kapaciteto do 500 smučarjev enega nadzornika;
- na smučišču s kapaciteto do 3000 smučarjev dva nadzornika in na vsakih nadaljnjih 1500 smučarjev enega nadzornika.

(6) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se, če to narekuje konfiguracija ali nehomogenost (več vstopov in izstopov s smučišča) smučišča, lahko v obratovalnem dovoljenju iz 6. člena tega zakona določi višje število nadzornikov.

(7) Obrazec službene izkaznice nadzornika in postopek za njeno izdajo ter oznake nadzornikov predpiše minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet.

23. člen

(pogoji za imenovanje nadzornika)

(1) Delo nadzornika lahko opravlja oseba, ki pridobi pooblastilo ministra, pristojnega za notranje zadeve. Pooblastilo se izda z upravno odločbo osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- da je star najmanj 21 let;
- da je poslovno in splošno zdravstveno sposoben;
- da ima pridobljeno najmanj V. stopnjo izobrazbe in II. stopnjo usposobljenosti v smučanju;
- da je opravil preizkus usposobljenosti za nadzornika smučišč;
- da aktivno obvlada slovenski in pasivno en tuj jezik;
- da ni bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje z elementi nasilja.

(2) Pogoj iz pete alineje prejšnjega odstavka se dokazuje s spričevali o končanem šolanju, ki veljajo v Republiki Sloveniji.

(3) Pooblastilo se izda za čas štirih let. Osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, se pooblastilo lahko podaljša za enak čas.

(4) Nadzorniku se pooblastilo odvzame z upravno odločbo:

- če ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka tega člena;
- če poda pisno izjavo, da ne želi več opravljati nalog nadzornika;
- če mu je izrečen varnostni ukrep prepovedi opravljanja poklica;
- če ne izvršuje zakonito ali vestno svojih pooblastil.

(5) Evidenco nadzornikov vodi minister, pristojen za notranje zadeve. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

- EMŠO;
- osebno ime;
- datum in kraj rojstva;
- podatke o izobrazbi in usposobljenosti smučanja;
- stalno ali začasno prebivališče;
- podatke o opravljenem preizkusu usposobljenosti;
- datum izdaje in številko pooblastila.

(6) Podatki, ki se vodijo v evidenci iz petega odstavka tega člena, se hranijo še deset let po prenehanju nadzornikovega pooblastila. Po preteku tega roka se arhivirajo v skladu z zakonom, ki ureja arhivska gradiva in arhive.

(7) Preizkus usposobljenosti predpiše minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za

promet, na predlog pristojne nacionalne panožne športne zveze.

(8) Preizkus usposobljenosti iz prejšnjega odstavka izvaja organizacija, ki jo izbere minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, na podlagi javnega razpisa.

24. člen

(red na smučišču oziroma ravnanja smučarjev in drugih oseb na smučišču)

(1) Smučarji in druge osebe se morajo ravnati v skladu z redom in navodili o varnosti oziroma ravnanju na smučišču, opozorilnimi in obvestilnimi znaki, znaki za prepoved in znaki za obveznost in po odredbah, navodilih ter opozorilih nadzornikov.

(2) Smučar mora:

- ravnati samoodgovorno in odgovorno do drugih tako, da ne ogroža ali poškoduje sebe, drugega ali naprav;
- prilagoditi hitrost in način vožnje svojemu znanju, terenskim in vremenskim razmeram ter gostoti smučarjev na smučišču;
- izbirati smer vožnje tako, da ne ogroža drugih smučarjev;
- med smučanjem dajati prednost smučarju pred seboj in izbirati tako pot, da ga ne ogroža;
- prehitovati od zgoraj ali od spodaj, z leve ali desne, vendar vedno v zadostni razdalji, ki pušča prehitovanemu smučarju dovolj prostora za smučanje;
- za zaustavljanje, zadrževanje in vzpenjanje uporabljati le rob smučišča;
- pomagati pri nesreči, dati svoje podatke, če je priča ali udeleženec v nesreči ali če je kršil določbe tega zakona;
- počakati do prihoda policista, kadar tako določa zakon;
- do 12. leta starosti uporabljati zaščitno smučarsko čelado;
- pri prečkanju ali vstopu na smučarsko progo se prepričati, ali to lahko stori brez nevarnosti zase in za druge ter enako storiti tudi ob vsakem ustavljanju;
- smučarsko in drugo opremo v času, ko jo ne uporablja, puščati na mestu, ki ga za to določi upravljavec;
- ob padcu, če ne potrebuje pomoči reševalca na smučišču, čimprej zapustiti mesto padca in se umakniti na rob smučišča.

(3) Smučar ne sme:

- se zadrževati na zoženih ali nepreglednih delih smučišča;
- smučati v času, ko je smučišče ali del smučišča zaprto;
- smučati preblizu teptalca snega ali motornih sani;
- smučati tako, da ogroža varnost oseb na žičniški napravi;
- postavljati, prestavljati ali odstranjevati znakov in naprav na smučišču;
- smučati s pomanjkljivo ali okvarjeno opremo;
- smučati, če je pod vplivom alkohola, prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi;
- onesnaževati smučišča in njegove okolice;
- smučati izven meja smučišča ali po neurejenem smučarskem prostoru;
- izvajati skokov, razen na mestih, kjer je to dovoljeno;
- voditi pse in druge živali po smučarski progi, po smučišču pa ne brez povodca;
- voziti motornih sani po smučarski progi oziroma izven za to predvidenih površin na smučišču.

(4) Druga oseba mora:

- pri izvajanju druge športne aktivnosti ali druge dejavnosti ali gibanju na površinah, predvidenih za te aktivnosti ali

dejavnosti ali gibanju po smučišču, ravnati samoodgovorno in odgovorno do drugih tako, da ne ogroža ali poškoduje sebe, naprav ali koga drugega ter uporabljati označene dostopne in izstopne poti;

- izvajati drugo športno aktivnost ali drugo dejavnost samo na za to določenih površinah;
- pomagati pri nesreči, dati svoje podatke, če je priča ali udeleženec v nesreči, ali če je kršil določbe tega zakona;
- počakati do prihoda policista, kadar tako določa zakon.

(5) Druga oseba ne sme:

- se zadrževati ali izvajati drugo športno aktivnost ali drugo dejavnost na smučarskih progah;
- postavljati, prestavljati ali odstranjevati znakov in naprav na smučišču;
- puščati opreme na smučišču tako, da je zaradi tega ogrožena varnost drugih;
- onesnaževati smučišča in njegove okolice;
- voditi pse in druge živali po smučarski progi, po smučišču pa ne brez povodca;
- voziti motornih sani po smučarski progi oziroma izven za to predvidenih površin.

(6) Pod vplivom alkohola je smučar, ki ima v organizmu več kot 0,5 grama alkohola na kilogram krvi. Količina alkohola v organizmu je določena s koncentracijo alkohola v izdihanem zraku. Ali je smučar pod vplivom alkohola, se ugotavlja s sredstvi in napravami.

(7) Pod vplivom prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi je smučar, pri katerem se s posebnimi sredstvi in napravami ugotovi prisotnost takih snovi v organizmu.

25. člen

(preizkus)

(1) Policist lahko zaradi suma smučanja pod vplivom alkohola smučarju odredi preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje alkohola, da ugotovi, ali ima v organizmu več alkohola, kot je dovoljeno. Če se s preizkusom ugotovi, da ima smučar v organizmu več alkohola, kot je dovoljeno, mu policist prepove nadaljnje smučanje in obvesti upravljavca smučišča, ki prekliče veljavnost vozovnice in zagotovi prepoved nakupa nove za isti dan.

(2) Policist vodi zapisnik o preizkusu, ki ga podpiše tudi smučar, za katerega je bil odrejen preizkus. Če smučar odkloni odrejeni preizkus, policist v zapisnik o preizkusu navede vzrok odklonitve preizkusa, v primeru odklonitve podpisa pa tudi ta podatek in mu prepove nadaljnje smučanje ter obvesti upravljavca smučišča, ki ravna po določbi iz prvega odstavka tega člena.

(3) Če policist sumi, da je smučar pod vplivom prepovedanih drog ali psihoaktivnih zdravil, lahko odredi preizkus s posebnimi sredstvi oziroma napravami ali strokovni pregled ter mu prepove nadaljnje smučanje ter obvesti upravljavca smučišča, ki ravna po določbi iz prvega odstavka tega člena. Stroške prevoza do kraja, kjer se opravi preizkus ali strokovni pregled, in stroške preizkusa ali pregleda, plača smučar, če se ugotovi, da je pod vplivom prepovedanih drog ali psihoaktivnih zdravil. Smučar ima pravico do povračila vozovnice, če ni bilo ugotovljeno, da je pod vplivom prepovedanih drog ali psihoaktivnih zdravil. Stroški povračila bremenijo organ, ki je smučarju odredil preizkus ali pregled.

(4) Če smučar odkloni odrejeni preizkus s posebnimi sredstvi oziroma napravami ali strokovni pregled zaradi ugotavljanja prisotnosti prepovedanih drog ali psihoaktivnih zdravil, policist v odredbo navede vzrok odklonitve in mu prepove nadaljnje smučanje ter obvesti upravljavca smučišča, ki ravna po določbi iz prvega odstavka tega člena.

26. člen

(strokovni pregled)

(1) Strokovni pregled iz prejšnjega člena obsega zdravniški pregled, s katerim se ugotavljajo znaki motenj v vedenju, ki lahko povzročijo nezanesljivo ravnanje na smučišču in odvzem krvi, urina ali drugih telesnih tekočin zaradi ugotavljanja prisotnosti prepovedanih drog ali psihoaktivnih zdravil, ki vplivajo na ravnanje na smučišču.

(2) Če zaradi zdravstvenega stanja ali iz objektivnih razlogov ni mogoče opraviti celotnega strokovnega pregleda, mora zdravnik opraviti tisti del pregleda, ki ga je mogoče opraviti, in podati mnenje o znakih vedenjskih motenj, ki kažejo na vpliv prepovedanih drog ali psihoaktivnih zdravil.

(3) O strokovnem pregledu mora zdravnik takoj dati pisno mnenje, kri in urin pa izročiti policistu, ki ju mora takoj poslati v najbližjo pooblaščen strokovno ustanovo oziroma laboratorij, kjer lahko opravijo analizo. Ustanova oziroma laboratorij mora o rezultatih analize najkasneje v treh dneh obvestiti tistega, ki je odredil strokovni pregled.

(4) Analizo krvi in urina opravljajo na način in po postopku pooblaščen laboratoriji po predpisih o varnosti cestnega prometa.

27. člen

(pravice in dolžnosti nadzornikov)

Nadzornik ima naslednje pravice in dolžnosti:

- izrekati opozorila, odredbe in navodila v skladu s tem zakonom;
- kot prekrškovni organ izdati plačilni nalog osebam, ki jih zaloti pri prekršku iz 35. člena tega zakona, razen iz sedme alineje tretjega odstavka 24. člena tega zakona;
- smučarjem preprečevati nevarne vožnje in druga nevarna ali škodljiva dejanja, s katerimi ogrožajo ali povzročajo nevarnost za druge udeležence na smučišču;
- preprečevati oziroma prepovedati smučanje s pomanjkljivo ali okvarjeno opremo in preprečevati smučanje smučarjem, ki ne upoštevajo njegovega opozorila, odredbe ali navodila ter v primeru nespoštovanja njegovega ukrepa obvestiti policijo;
- o ravnanju smučarjev, za katere sumi, da smučajo pod vplivom alkohola, prepovedanih drog ali psihoaktivnih zdravil, obvestiti policijo;
- urejati gibanje oseb ob vstopu na smučišče in izstopu z njega in ob vstopu na žičniško napravo in izstopu z nje;
- ugotoviti identiteto udeležencev nesreč na smučišču in kršiteljev po tem zakonu;
- odpravljati pomanjkljivosti na smučišču oziroma opozarjati upravljavca nanje;
- opraviti ogled nesreče in o ogledu napisati zapisnik s skico in fotografijo;
- v primeru nesreče, v kateri je prišlo do hude telesne poškodbe ali smrti, zavarovati in označiti kraj nesreče, obvestiti reševalce in nuditi prvo pomoč do prihoda reševalcev, zavarovati sledove nesreče, obvestiti policijo, pomagati policistu pri opravljanju ogleda kraja nesreče, poskrbeti, da so najbližji sorodniki obveščeni o nesreči, poskrbeti za opremo in ostalo premoženje poškodovanega in jo izročiti lastniku, sorodnikom ali pooblaščenim osebam;
- obveščati reševalno službo in upravljavca o nevarnosti in nesrečah na smučišču.

28. člen

(posebna pooblastila nadzornika in policista)

(1) Nadzornik ali policist ima pravico smučarju prepovedati smučanje in odvzeti vozovnico za isti dan brez povračila ali o tem obvestiti upravljavca smučišča, ki prekliče veljavnost vozovnice in zagotovi prepoved nakupa nove za

isti dan, vendar mora smučarju omogočiti vrnitev v dolino, če vozovnica to omogoča. Ta ukrep lahko uporabi nadzornik tedaj, ko gre za smučarja, ki ga je predhodno že opozoril oziroma mu odredil ali podal navodilo v skladu s 24. členom zakona ali če gre za smučarja, ki je kršil določbe pete in šeste alineje tretjega odstavka 24. člena tega zakona. Policist lahko ta ukrep uporabi v primerih iz 25. člena tega zakona. Če smučar ne spoštuje tega ukrepa, nadzornik o tem obvesti policijo.

(2) O uporabi ukrepov iz prejšnjega odstavka je nadzornik ali policist dolžan obvestiti upravljavca smučišča.

VI. NESREČE NA SMUČIŠČU

29. člen

(nesreča)

(1) Ob nesreči na smučišču je nadzornik, če je obveščen o nesreči, dolžan priti na kraj nesreče, opraviti ogled in o ogledu napisati zapisnik s skico in fotografijo, če zakon ne določa drugače.

(2) Ob nesreči na smučišču so udeleženci nesreče dolžni nadzorniku posredovati osebne podatke. V nasprotjem primeru o tem nadzornik obvesti policijo.

(3) Zapisnik o ogledu nesreče na smučišču shrani upravljavec smučišča. Izvod zapisnika se pošlje inšpekciji, pristojni za nadzor varnosti na smučiščih, in udeležencem nesreče.

(4) Obliko zapisnika o ogledu kraja nesreče predpiše minister, pristojen za promet, na predlog pristojne nacionalne panožne športne zveze.

30. člen

(nesreča, katere posledica je huda poškodba ali smrt)

(1) Ob nesreči na smučišču, v kateri je prišlo do hude telesne poškodbe ali smrti, je dolžnost nadzornika, da takoj nudi prvo pomoč, pokliče reševalce, zavaruje in označi kraj nesreče, zavaruje sledove nesreče ter o nesreči obvesti upravljavca smučišča in policijo. Če na kraju nesreče ni nadzornika, ima prej navedene dolžnosti reševalec ali druga oseba upravljavca smučišča.

(2) Policist je dolžan priti na kraj nesreče, v kateri je prišlo do hude telesne poškodbe ali smrti, opraviti ogled in o ogledu napisati zapisnik v skladu s predpisi o kazenskem postopku. Izvod zapisnika se poleg pristojnemu tožilcu pošlje tudi upravljavcu smučišča, inšpekciji, pristojni za nadzor varnosti na smučiščih, in udeležencem nesreče.

(3) Nadzornik mora policiji pomagati pri opravljanju ogleda kraja nesreče. Stanje na kraju nesreče se ne sme spreminjati, dokler ni končan ogled. To ne velja, kadar to zahteva reševanje udeležencev nesreče. Sledi nesreče se smejo odstraniti šele po končanem ogledu oziroma ko tako odloči policist ali druga uradna oseba, ki vodi ogled.

(4) Udeleženec nesreče, ki ni poškodovan, in očividec nesreče, morata počakati na kraju nesreče do prihoda policista ali dokler ni končan ogled, razen če policist ali druga uradna oseba, ki vodi ogled, ne odloči drugače. Udeleženec in očividec nesreče sta dolžna policistu in nadzorniku posredovati svoje osebne podatke.

(5) Nadzornik mora pri nesreči, v kateri je kdo umrl ali bil poškodovan in odpeljan v bolnišnico, poskrbeti, da so najbližji sorodniki obveščeni o nesreči, poskrbeti za opremo in drugo premoženje poškodovanega. Predmete umrlega ali poškodovanca, ki so ostali na kraju nesreče, in ki niso potrebni preiskavi, mora izročiti lastniku ali od njega pooblaščenim osebam ali sorodniku in izdati potrdilo, s katerim mu ta prejem pisno potrdi.

(6) Oseba, ki pomaga pri opravljanju ali opravlja ogled nesreče na smučišču, lahko odredi ograditev dela smučišča, kjer se je nesreča zgodila, dokler ni končan ogled, lahko pa predlaga upravljavcu smučišča tudi prekinitev obratovanja posamezne smučarske proge. O prekinitvi obratovanja posamezne smučarske proge mora upravljavec smučišča takoj obvestiti smučarje in center za obveščanje.

31. člen

(evidenca nesreč)

(1) Inšpekcija, pristojna za nadzor varnosti na smučiščih, zaradi opravljanja svojih nalog vodi evidenco o nesrečah na smučiščih v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

(2) O nesrečah na smučišču se vodi evidenca, ki vsebuje naslednje podatke:

- podatke o udeležencu: ime in priimek, rojstni datum in kraj rojstva ter naslov stalnega oziroma začasnega prebivališča, državljanstvo;
- datum nesreče;
- škoda;
- zapisnik o ogledu nesreče.

VII. KAZENSKÉ DOLOČBE

32. člen

(1) Z denarno kaznijo od 200.000 do 3.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek upravljavca smučišča:

- če smučišče obratuje brez dovoljenja za obratovanje (6. člen);
- če ne zapre dela smučišča po določbah drugega odstavka 9. člena;
- če ravna v nasprotju z določbami 11. člena;
- če ne prekine obratovanja po določbah 12. oziroma 13. člena;
- če ne zagotovi strokovne pomoči (17. člen);
- če smučišče obratuje v času začasne prepovedi iz drugega odstavka 19. člena;
- če ne prekine obratovanja po začasni prepovedi iz 21. člena;
- če ne izvrši ograditve dela smučišča po odredbi policista (30. člen).

(2) Z denarno kaznijo od 20.000 do 160.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba upravljavca.

33. člen

(1) Z denarno kaznijo 100.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek upravljavca smučišča:

- če ne zagotovi izvajanje ukrepov iz prvega odstavka 5. člena;
- če ravna v nasprotju z določbami 10. člena;
- če ne namesti informativne table iz prvega odstavka 14. člena ali ne zagotovi informiranja smučarjev v skladu z določbami tretjega odstavka 14. člena;
- če ne obvesti smučarjev in pristojnega centra za obveščanje o začasni prepovedi oziroma prekinitvi obratovanja smučišča po določbah 9., 13., 21. in 30. člena;
- če nadzorniki in reševalna služba ne izvajajo nalog v skladu z določbami tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 10.000 do 50.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba upravljavca smučišča.

34. člen

(1) Z denarno kaznijo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek organizator prireditve na smučišču, če je slednji pravna oseba, če se ob organiziranju prireditve na smučišču ne ravna po določbah 15. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 10.000 do 100.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje organizator prireditve, če je ta fizična oseba.

(3) Z denarno kaznijo od 10.000 do 50.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba organizatorja prireditve, če je ta pravna oseba.

(4) Z denarno kaznijo od 50.000 do 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena organizator prireditve, če je storil prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

35. člen

(1) Z denarno kaznijo od 10.000 do 75.000 tolarjev se kaznuje za prekršek:

– smučar, ki ravna v nasprotju z določbami 24. člena tega zakona;

– druga oseba, ki ravna v nasprotju z določbami 24. člena tega zakona;

– smučar, ki odkloni preizkus s sredstvi ali napravami za ugotavljanje prisotnosti alkohola;

– smučar, ki odkloni odrejeni preizkus s posebnimi sredstvi oziroma napravami ali strokovni pregled zaradi ugotavljanja prisotnosti prepovedanih drog, psihoaktivnih zdravil ali drugih psihoaktivnih snovi;

– oseba, ki odgovarja za otroka, če ta stori kakšen prekršek iz devete, desete in enajste alinee drugega odstavka in druge, tretje, četrte, pete, šeste, osme, devete, desete in enajste alinee tretjega odstavka 24. člena tega zakona;

– nadzornik, ki ravna v nasprotju z določbami 28., 29. in 30. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 do 150.000 tolarjev se kaznuje za prekršek:

– strokovni delavec, ki ravna v nasprotju s prvim, četrtem in petim odstavkom 16. člena tega zakona;

– smučar, ki opravlja organizirano poučevanje smučanja, pa ne izpolnjuje pogojev za poučevanje smučanja po tem zakonu (16. člen);

(3) Z denarno kaznijo od 25.000 do 250.000 tolarjev se kaznuje za prekršek iz prve alineje prejšnjega odstavka strokovni delavec, če je storil prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

36. člen

(1) Do sprejetja predpisov iz drugega odstavka 5., sedmega odstavka 10., četrtega odstavka 17., drugega odstavka 18., sedmega odstavka 22. in sedmega in osmega odstavka 23. člena tega zakona se uporabljajo pravilnik o znakih in redu na smučiščih ter o rediteljski službi (Uradni list SRS, št. 2/78), pravilnik o reševalni službi in o službi prve pomoči na smučiščih (Uradni list SRS, št. 5/78 in 1/79) ter pravilnik o tehničnih pogojih za obratovanje smučišč (Uradni list SRS, št. 21/78), kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

(2) Predpise, ki jih določa ta zakon, sprejmejo pristojni ministri šest mesecev po uveljavitvi tega zakona.

37. člen

(1) Upravljalci smučišč, ki že obratujejo, morajo pridobiti dovoljenje za obratovanje v skladu s tem zakonom v enem letu po uveljavitvi tega zakona. Dovoljenje se lahko izda tudi, če niso izpolnjeni vsi pogoji iz tega zakona. V takem primeru mora biti v dovoljenju določen tudi rok, v katerem morajo biti izpolnjeni tudi preostali pogoji iz tega zakona. Ta rok ne sme biti daljši od dveh let po uveljavitvi tega zakona.

(2) Osebam, ki so do uveljavitve tega zakona opravljale rediteljsko delo na smučišču najmanj pet let in imajo pridobljeno najmanj III. stopnjo izobrazbe ter niso bile pravnomočno obsojene za kaznivo dejanje z elementi nasilja, se ne glede na določbe tega zakona pooblasti za opravljanje dela nadzornika smučišča, če opravijo preizkus znanja o pravilih in dolžnostih, ki jih imajo nadzorniki smučišča na podlagi tega zakona, zakona o prekrških in zakona o upravnem postopku ter preizkus usposobljenosti v smučanju.

(3) Preizkus znanja določi minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet. Preizkus usposobljenosti v smučanju določi minister, pristojen za notranje zadeve, v soglasju z ministrom, pristojnim za promet, na predlog pristojne nacionalne panožne športne zveze v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

38. člen

Z dnem, ko začne veljati ta zakon, preneha veljati zakon o varnosti na javnih smučiščih (Uradni list SRS, št. 16/77 in 42/86), uporablja pa se do 1. decembra 2003.

39. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. decembra 2003.

Št. 327-04/02-5/1

Ljubljana, dne 29. novembra 2002.

Podpredsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
dr. Mihael Brejc l. r.

5391. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-A)

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 29. novembra 2002.

Št. 001-22-152/02

Ljubljana, dne 10. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU POTROŠNIKOV (ZVPot-A)

1. člen

V zakonu o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 20/98, 25/98 in 23/99) se v prvem odstavku 1. člena za besedo "potrošnikov" doda besedilo "in potrošnic (v nadaljnjem besedilu: potrošnikov)".

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"Po tem zakonu je potrošnik fizična oseba, ki pridobiva ali uporablja blago in storitve za namene izven njegove poklicne ali pridobitne dejavnosti."

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"Po tem zakonu se šteje za podjetje pravna ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost, ne glede na njeno pravnoorganizacijsko obliko ali lastninsko pripadnost."

V petem odstavku se drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

"Za proizvajalca se štejejo tudi uvoznik izdelka, predstavništvo proizvajalca v Republiki Sloveniji ali katerakoli druga oseba, ki daje videz, da je proizvajalec s tem, da blago označi s svojim imenom, blagovno znamko ali drugim znakom razlikovanja."

Za petim odstavkom se dodajo šesti, sedmi in osmi odstavek, ki se glasijo:

"Za uvoznika izdelka se šteje vsak uvoznik izdelka na ozemlje držav članic Evropskih skupnosti.

Po tem zakonu so storitve informacijske družbe tiste gospodarske dejavnosti, ki se izvajajo preko svetovnega spleta oziroma interneta in vključujejo prodajo storitev in blaga na podlagi sklepanja pogodb preko svetovnega spleta oziroma interneta ter brezplačne storitve kot so posredovanje podatkov in oglasna sporočila, če ni drugače urejeno s tem ali drugim zakonom.

Po tem zakonu je ponudnik storitev informacijske družbe vsako podjetje, ki nudi storitve iz prejšnjega odstavka."

Dosedanji šesti odstavek postane deveti odstavek.

Za novim devetim odstavkom se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

"Pravic, ki pripadajo potrošniku po tem zakonu, s pogodbo ni mogoče omejiti ali izključiti."

Za novim desetim odstavkom se doda nov enajsti odstavek, ki se glasi:

"Vlada Republike Slovenije spremeni tolarške zneske iz tega zakona, če se pomembneje spremeni razmerje tolarja proti evru po srednjem tečaju Banke Slovenije."

2. člen

V 2. členu se dodata nov drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

"Podjetje lahko v pisnih sporočilih, ki niso namenjena individualno določenemu potrošniku, uporablja tudi skrajšano firmo, če je s skrajšano firmo vpisano v register, in kraj, kjer posluje, ali naslov spletnih strani, če je iz njih nedvoumno razvidna identifikacija podjetja.

Poleg podatkov iz prejšnjih dveh odstavkov je dolžan ponudnik storitev informacijske družbe omogočiti tudi enostaven, neposreden in stalen dostop do:

- svojih podatkov, vključno s svojim elektronskim naslovom,

- podatkov o vpisu v register oziroma drugo javno evidenco z navedbo registra oziroma evidence in številke vpisa,

- naziva pristojnega državnega organa, zbornice ali druge nadzorne organizacije, če za svojo dejavnost potrebuje posebno dovoljenje,

- naziva poklicne zbornice oziroma združenja, poklicnega naziva in države, v kateri je bil ta podeljen, ter napotil na veljavna poklicna pravila te države in načinov dostopa do njih, če gre za poklic oziroma dejavnost, za katera so predpisani posebni pogoji ali obvezno združevanje v zbornice ali podobna združenja,

- podatkov o obveznosti plačila davka na dodano vrednost in s tem povezanih predpisanih podatkov."

3. člen

V 3. členu se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

"Če potrošnik pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ga mora upnik s pisnim opominom pozvati k izpolnitvi obveznosti in mu določiti naknadni rok za izpolnitev, ki ne sme biti krajši od 15 dni, če drug zakon ne določa daljšega roka. Pred iztekom dodatnega roka za izpolnitev upnik ne sme prekiniti zagotavljanja javne storitve ali dobrine."

4. člen

Drugi odstavek 7. člena se črta.

5. člen

V prvem odstavku 9. člena se pred besedo "deset" vstavi beseda "če je škoda nastala".

Drugi odstavek se črta.

6. člen

V 10. členu se v drugi alineji črta beseda "verjetno".

Tretja alineja se spremeni tako, da se glasi:

"- je napaka posledica skladnosti izdelka s prisilnimi predpisi;"

V četrti alineji se za besedilom "je izdelal le sestavni del" doda besedilo "oziroma sestavino", za besedo "konstrukcije" pa se doda besedilo "ali izdelave".

V peti alineji se pika nadomesti s podpičjem.

Za peto alinejo se doda nova šesta alineja, ki se glasi:

"- izdelka ni izdelal za prodajo ali kakršnokoli drugo obliko distribucije v ekonomske namene, niti ga ni izdelal ali dal v promet v okviru svoje dejavnosti."

7. člen

Za 11. členom se doda 11.a člen, ki se glasi:

"11.a člen

Pravice iz tega poglavja pripadajo tudi osebam, ki se po tem zakonu ne štejejo za potrošnike."

8. člen

Tretji in četrti odstavek 12. člena se črtata.

9. člen

Za 12. členom se dodajo 12.a, 12.b, 12.c, 12.č in 12.d členi, ki se glasijo:

"12.a člen

Nedostojno oglaševanje blaga in storitev pomeni oglaševanje, ki vsebuje sestavine, ki so žaljive ali bi lahko bile žaljive za potrošnike, bralce, poslušalce in gledalce, ali sestavine, ki nasprotujejo morali.

12.b člen

Zavajajoče oglaševanje po tem zakonu pomeni vsako oglaševanje, ki na kakršenkoli način, vključno s predstavitvijo blaga in storitev, zavaja ali utegne zavajati potrošnika, ki mu je oglaševanje namenjeno ali ga lahko doseže in ki bi

zaradi svoje zavajajoče narave verjetno vplivalo na ekonomsko obnašanje potrošnika ali ki iz enakih razlogov škodi ali bi verjetno škodilo konkurentom.

Zavajajoče oglaševanje je zlasti oglaševanje, ki izkorišča ali bi lahko izkoriščalo potrošnikovo neizkušenost in neznanje v dobičkonosne namene, ki vsebuje nejasnosti, čezmerna pretiravanja ali druge podobne sestavine, ki potrošnika zavajajo ali bi ga lahko zavajale.

12.c člen

Primerjalno oglaševanje po tem zakonu pomeni vsako oglaševanje, ki na kakršenkoli način, izrecno ali z nakazovanjem, določa identiteto konkurenta oziroma blaga ali storitev, ki jih ponuja konkurent.

Primerjalno oglaševanje je dovoljeno, če:

- ni zavajajoče;
- primerja resnične podatke glede blaga ali storitev, ki zadovoljujejo iste potrebe ali imajo enak pomen;
- objektivno primerja eno ali več objektivnih, namenskih ali predstavitvenih lastnosti glede takega blaga, tudi cene;
- ne ustvarja zmede na trgu med oglaševalcem in konkurentom ali med blagovnimi oziroma storitvenimi znamkami, trgovskimi imeni, drugimi znaki razlikovanja, blagom ali storitvami oglaševalca in konkurentov;
- ne diskreditira ali očrni blagovnih oziroma storitvenih znamk, trgovskih imen, drugih znakov razlikovanja, storitev, dejavnosti ali razmer konkurenta;
- pri izdelkih z označbo porekla blaga v vsakem primeru obravnava izdelke z enakim poreklom;
- se nelojalno ne okorišča z ugledom blagovne oziroma storitvene znamke, trgovskega imena ali drugimi znaki razlikovanja konkurenta ali s poreklom konkurenčnih proizvodov;
- ne predstavlja blaga ali storitev kot ponaredke ali kopije blaga, ki ima zavarovano blagovno oziroma storitveno znamko ali trgovsko ime.

Vsaka primerjava, ki se nanaša na posebno ponudbo mora jasno in nedvoumno navajati datum prenehanja ponudbe. Če ponudba še ni pričela veljati, mora navajati tudi datum začetka obdobja, v katerem se uporablja posebna cena ali kaki drugi pogoji. Primerjava mora navajati, da posebna ponudba velja le za omejene količine blaga in storitev.

12.č člen

Določila tega poglavja se uporabljajo tudi za oblike oglaševanja, ki niso namenjene potrošnikom.

12.d člen

Glede na okoliščine konkretnega primera in upoštevajoč upravičen interes oglaševalca, potrošnika in drugih strank v postopku lahko sodišče ali organ pred katerim teče postopek v postopku, ki se nanaša na oglaševanje, od oglaševalca zahteva, naj predloži dokaze o resničnosti oglaševalskih trditev, v katerih navaja domnevana dejstva, pri primerjalnem oglaševanju pa, da mora predložiti dokaze v roku, ki ne sme biti daljši od osmih dni.

Če oglaševalec dokazov iz prejšnjega odstavka ne predloži ali če predloži pomanjkljive dokaze, se šteje, da trditve, v katerih so navedena domnevana dejstva, niso točne."

10. člen

13. člen se spremeni, tako da se glasi:

"Na zahtevo državnega organa, organizacije potrošnikov, potrošnika ali na lastno pobudo lahko poda stanovsko

zdrženje oglaševalcev mnenje o tem, ali je določeno oglaševanje nedostojno oziroma zavajajoče."

11. člen

Za 15. členom se doda nov 15.a člen, ki se glasi:

"15.a člen

V vseh oglaševalskih sporočilih, ki so del ali pa predstavljajo storitev informacijske družbe, mora biti, če ni z drugim predpisom to že urejeno v enakem ali večjem obsegu, poleg podatkov iz 2. člena tega zakona zagotovljeno tudi, da je jasno prepoznavno, da gre za oglaševalsko sporočilo in katero podjetje je njegov naročnik.

Če oglaševalsko sporočilo obsega posebne ponudbe (popusti, premije, darila in podobno), morajo biti le-te jasno prepoznavne, pogoji za njihovo pridobitev pa dostopni in jasni ter nedvoumno navedeni. Enako velja tudi za dovoljena nagradna tekmovanja ali igre na srečo."

12. člen

Za naslovom IV. GARANCIJA ZA BREZHIBNO DELOVANJE STVARI se doda nov 15.b člen, ki se glasi:

"15.b člen

Blago, za katero se izda garancija za brezhibno delovanje, je blago, katerega brezhibno delovanje se zagotavlja z vzdrževanjem ali zamenjavo njegovih sestavnih delov. To velja tudi za blago, ki se kupuje samostojno, uporablja pa se kot sestavni del drugega blaga.

Minister, pristojen za gospodarstvo, izda predpis, s katerim določi blago iz prvega odstavka tega člena ter podrobneje uredi garancijske obveznosti za posamezne vrste blaga, zlasti:

- najkrajši garancijski rok;
- čas po preteku garancijskega roka, v katerem je proizvajalec dolžan zagotavljati vzdrževanje, nadomestne dele in priklopne aparate."

13. člen

Prvi odstavek 16. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Za blago iz prejšnjega člena mora proizvajalec ali prodajalec ob sklenitvi prodajne pogodbe izročiti potrošniku garancijski list, navodila za sestavo in uporabo in seznam pooblaščenih servisov. Pri tem je dolžan zagotoviti pooblaščen servis, razen če sam ne opravlja te dejavnosti."

V četrtem odstavku 16. člena se za besedo "izdelka" doda besedilo " , za čas garancijskega roka oziroma njegovega podaljšanja brezplačno, po poteku le tega pa proti plačilu".

V petem odstavku 16. člena se besedilo "prenehanju proizvodnje določenega blaga" nadomesti z besedilom "preteku garancijskega roka".

Za šestim odstavkom se doda sedmi odstavek, ki se glasi:

"Tudi za rabljeno blago iz 15.b člena mora prodajalec, registriran za opravljanje dejavnosti prodaje rabljenega blaga, ob sklenitvi prodajne pogodbe izročiti potrošniku garancijski list, navodila za sestavo in uporabo in seznam pooblaščenih servisov. V primeru, da za tako blago v Republiki Sloveniji še ni pooblaščenega servisa, je dolžan zagotoviti pooblaščen servis, razen če sam ne opravlja te dejavnosti."

Za sedmim odstavkom se doda osmi odstavek, ki se glasi:

"Prodajalec stanovanja ali poslovnega prostora mora kupcu najkasneje ob izročitvi stanovanja predati garancijske liste za vso vgrajeno blago iz 15.b člena tega zakona."

14. člen

17. člen se črta.

15. člen

Za 5. točko prvega odstavka 18. člena se dodata nova 6. in 7. točka, ki se glasita:

“6. najkrajši garancijski rok, ki ne sme biti krajši od enega leta, razen če gre za rabljeno blago, za katerega lahko prodajalec določi krajši garancijski rok;

7. čas po preteku garancijskega roka, v katerem je proizvajalec dolžan zagotavljati vzdrževanje, nadomestne dele in priklonpe aparate, ki mora biti vsaj trikrat daljši od garancijskega roka.”

V drugem odstavku 18. člena se besedi “prejšnjega člena” nadomestita z besedilom “15.b člena tega zakona.”

Za drugim odstavkom 18. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

“Šteje se, da garancijski list ni bil izdan, če potrošniku niso bile izročene listine, na katerih so vsi podatki iz prvega odstavka tega člena. Če se podatki iz prvega odstavka tega člena nahajajo na različnih listinah, mora prodajalec potrošnika na to posebej opozoriti.”

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

V tretjem odstavku 18. člena se za besedo “ima” doda beseda “vse”. Na koncu stavka pa se pred piko doda besedilo “(prostovoljna garancija)”.

16. člen

Prvi odstavek 20. člena se spremeni tako, da se glasi:

“Proizvajalec mora zagotoviti, da pooblaščenim servisi razpolagajo z vsemi potrebnimi nadomestnimi deli za odpravo okvar in pomanjkljivosti, da takoj sprejmejo blago v popravilo in da napake odpravijo najkasneje v skupnem roku 45 dni od dneva, ko je dajalec garancije oziroma pooblaščen servis prejel zahtevo za brezplačno odpravo okvare in pomanjkljivosti izdelka. Če proizvajalec tega v tem roku ne stori, mora potrošniku brezplačno nadomestiti tak izdelek z enakim novim in brezhibnim izdelkom.”

Za prvim odstavkom se dodata nov drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

“Proizvajalec oziroma pooblaščen servis lahko potrošniku za čas popravila blaga, za katerega le ta uveljavlja garancijo, zagotovi brezplačno uporabo podobnega izdelka.

V primeru, da proizvajalec oziroma pooblaščen servis tega potrošniku ne zagotovi, ima potrošnik pravico do povračila škode, ki jo je pretrpel zaradi tega, ker stvari ni mogel uporabljati, in sicer od trenutka, ko je zahteval popravilo ali zamenjavo, do njune izvršitve.”

Dosedanji drugi odstavek 20. člena se črta.

17. člen

V 22. členu se doda prvi odstavek, ki se glasi:

“Za pogodbene pogoje po tem zakonu se štejejo vse sestavine pogodbe, ki jih določi podjetje, zlasti tiste, ki so določene v obliki formularne pogodbe ali splošnih pogojev poslovanja, na katere se pogodba sklicuje.”

Dosedanji prvi in drugi odstavek postaneta drugi in tretji odstavek.

Dodata se četrti in peti odstavek, ki se glasita:

“Pogodbeni pogoji iz prvega odstavka tega člena morajo biti jasni in razumljivi.

Nejasna določila je treba razlagati v korist potrošnika.”

18. člen

V tretjem odstavku 24. člena se v deseti alineji pika nadomesti s podpičjem, in se dodajo enajsta, dvanajsta,

trinajsta, štirinajsta, petnajsta, šestnajsta, sedemnajsta, osemnajsta, devetnajsta in dvajseta alineja, ki se glasijo:

– ki izključuje ali omejuje odgovornost podjetja za primer smrti ali poškodb potrošnika, ki so posledica dejanja ali opustitve podjetja;

– ki od potrošnika zahteva plačilo nesorazmerno visokega nadomestila v primeru, ko potrošnik ne izpolni svojih pogodbenih obveznosti;

– ki podjetju omogoča, da brez primernega odstopnega roka odstopi od pogodbe, sklenjene za nedoločen čas;

– ki podjetju omogoča, da enostransko in brez navedbe razlogov spremeni lastnosti blaga ali storitev, ki so predmet pogodbe;

– ki podjetju omogoča, da ceno blaga ali storitev določi ali zviša ob dobavi, potrošniku pa ne daje možnosti odstopa od pogodbe, če je tako določena cena previsoka glede na ceno, dogovorjeno ob sklenitvi pogodbe;

– ki podjetju daje izključno pravico razlage pogodbenih določil;

– ki potrošnika zavezuje k izpolnitvi vseh pogodbenih obveznosti tudi v primeru, ko podjetje ne izpolni svojih pogodbenih obveznosti;

– ki omejuje ali izključuje potrošnikove pravice do pravnega varstva, zlasti še določbe, ki potrošniku omejujejo dostop do dokaznega gradiva;

– ki daje podjetju pravico do podaljševanja pogodbe sklenjene za določen čas, kadar je rok, v katerem lahko potrošnik izrazi željo, da ne bo podaljšal pogodbe, nerazumno kratek;

– ki omejuje obveznost podjetja, da spoštuje obveznosti, ki so jih prevzeli njegovi zastopniki.”

19. člen

V prvem odstavku 26. člena se za besedo “ceno” pika nadomesti z vejico in se doda besedilo “ki vključuje davek na dodano vrednost v primeru, da je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost.”

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

“V primeru, da gre za ponudbo v okviru storitev informacijske družbe, mora biti poleg cene jasno in nedvoumno navedeno ali cena vključuje tudi stroške dostave.”

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

20. člen

Za 27. členom se doda 27.a člen, ki se glasi:

“27.a člen

Ne glede na splošna pravila o obligacijskih razmerjih se v primeru zamude pri plačilu s strani potrošnika kot pogodbene stranke, ne sme dogovoriti uporabe višjih zamudnih obresti, kot jih določa obligacijski zakonik.

Stroški opomina, ki ga izda podjetje, v primeru zamude plačila potrošnika kot pogodbene stranke, ne smejo presehati dejanskih stroškov izdelave in pošiljanja opomina, hkrati pa tudi ne višine zamudnih obresti.”

21. člen

V prvem odstavku 28. člena se doda nov drugi stavek, ki se glasi:

“Objava o uvedbi razprodaje mora vsebovati podatek o vrsti blaga, odstotku znižanja in času trajanja tovrstne prodaje.”

22. člen

Črta se drugi odstavek 30. člena.

23. člen

V prvem odstavku 33. člena se beseda "oziroma" nadomesti z besedo "ali", beseda "podjetje", pa se nadomesti z besedo "proizvajalec". Za prvim stavkom se doda naslednje besedilo: "Navodila za uporabo so lahko tudi prilepljena ali natisnjena na blagu oziroma na njegovi embalaži. Navodilo za uporabo je lahko v obliki besedila, slike ali skice oziroma kombinacije teh oblik."

Za drugim odstavkom se doda tretji odstavek, ki se glasi:

"Navodilo za uporabo je dolžno priložiti tudi podjetje pri prodaji blaga potrošnikom."

24. člen

34. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Podjetje mora za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, izročiti označbe, certifikat, izjavo o skladnosti, garancijski list, navodilo za sestavo in uporabo, seznam pooblaščenih servisov oziroma druge spremne dokumente, če je s predpisom tako določeno."

25. člen

37. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Prodajalec mora potrošniku izročiti blago v skladu s pogodbo in odgovarja za stvarne in pravne napake svoje izpolnitve.

Napaka je stvarna:

1. če stvar nima lastnosti, ki so potrebne za njeno normalno rabo ali za promet;

2. če stvar nima lastnosti, ki so potrebne za posebno rabo, za katero jo kupec kupuje, ki pa je bila prodajalcu znana oziroma bi mu morala biti znana;

3. če stvar nima lastnosti in odlik, ki so bile izrecno ali molče dogovorjene oziroma predpisane;

4. če je prodajalec izročil stvar, ki se ne ujema z vzorcem ali modelom, razen če je bil vzorec ali model pokazan le zaradi obvestila.

Primernost blaga za normalno rabo se presoja glede na običajno blago enake vrste in ob upoštevanju kakršnihkoli prodajalčevih izjav o značilnostih blaga, ki jih je dal prodajalec ali proizvajalec zlasti z oglaševanjem, predstavitvijo izdelka ali navedbami na blagu samem.

Za odgovornost za stvarne in pravne napake se uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja, če ta zakon ne določa drugače."

26. člen

Za 37. členom se dodajo 37.a, 37.b, 37.c in 37.č členi, ki se glasijo:

"37.a člen

Potrošnik lahko uveljavlja svoje pravice iz naslova stvarne napake, če o napaki obvesti prodajalca v roku dveh mesecev od dneva, ko je bila napaka odkrita.

Potrošnik mora v obvestilu o napaki natančneje opisati napako in prodajalcu omogočiti, da stvar pregleda.

Obvestilo o napaki lahko potrošnik prodajalcu sporoči osebno, o čemer mu prodajalec mora izdati potrdilo, ali ga pošlje v prodajalno, kjer je bila stvar kupljena, ali pa zastonj prodajalcu, s katerim je sklenil pogodbo.

37.b člen

Prodajalec ne odgovarja za stvarne napake na blagu, ki se pokažejo potem, ko mineta dve leti, odkar je bila stvar izročena.

Če je predmet pogodbe med prodajalcem in potrošnikom rabljena stvar, ne odgovarja prodajalec za stvarne napake na blagu, ki se pokažejo potem, ko mine leto dni, odkar je bila stvar izročena.

Šteje se, da je napaka na stvari obstajala že v času izročitve, če se pojavi v roku šest mesecev od izročitve.

37.c člen

Potrošnik, ki je pravilno obvestil prodajalca o napaki, ima pravico od prodajalca zahtevati, da:

- odpravi napako na blagu ali
- vrne del plačanega zneska v sorazmerju z napako ali
- blago z napako zamenja z novim brezhibnim blagom

ali

- vrne plačani znesek.

V vsakem primeru ima potrošnik tudi pravico, da od prodajalca zahteva povrnitev škode, zlasti pa povračilo stroškov materiala, nadomestnih delov, dela, prenosa in prevoza izdelkov, ki nastanejo zaradi izpolnitve obveznosti iz prejšnjega odstavka tega člena.

Pravice potrošnika iz prvega odstavka ugasnejo s potekom dveh let od dneva, ko je o stvarni napaki obvestil prodajalca.

37.č člen

Z nobenim pogodbenim določilom ni mogoče omejiti ali izključiti prodajalčeve odgovornosti za stvarne napake, kot je določena s tem zakonom.

Pogodbeno določilo, ki nasprotuje prejšnjemu odstavku, je nično."

27. člen

38. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Potrošnik ima pravico, če je bila storitev opravljena nepravilno, od izvajalca storitve zahtevati, da:

- odpravi pomanjkljivosti pri opravljeni storitvi ali
- vrne del plačanega zneska v sorazmerju s pomanjkljivostjo pri opravljeni storitvi ali
- ponovno opravi storitev ali
- vrne plačani znesek.

Roki, ki so določeni za odgovornost prodajalca za stvarne napake, se smiselno uporabljajo tudi za izvajalca storitve, če s posebnim zakonom ni določen daljši rok."

28. člen

V prvem odstavku 39. člena se beseda "takoj" nadomesti z besedami "čimprej, vendar najpozneje v roku osmih dni."

29. člen

V 41. členu se dodata nov drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

"Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja, če je predplačilo plačano v roku manj kot 3 delovne dni pred dnem, ko se opravi dobava ali začne z opravljanjem storitev.

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na predplačilo, se ne uporabljajo v primeru, ko podjetje pogojuje nakup blaga ali opravljanje storitve z izročitvijo are."

30. člen

V naslovu 4. točke VI. poglavja se beseda "prodaje" nadomesti z besedo "pogodb".

Za naslovom 4. točke VI. poglavja se doda podnaslov, ki se glasi: "a) Dostava blaga na dom".

V prvem odstavku 42. člena se besedilo "dostavi blaga v potrošnikovo stanovanje" nadomesti z besedilom "dostavi

na dom". Besedilo "roku (dan in ura) pa se nadomesti z besedilom "času v potrošnikovo stanovanje".

V drugem odstavku 42. člena se besede "dostavo blaga v potrošnikovo stanovanje" zamenjajo z besedami "dostavo na dom".

31. člen

Pred 43. členom se doda podnaslov "b) Pogodbe, sklenjene na daljavo".

43. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Za pogodbe, sklenjene na daljavo, se po tem zakonu štejejo pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, ki so sklenjene med podjetjem in potrošnikom na podlagi organiziranega programa za ponujanje blaga ali storitev na daljavo, ki ga vodi podjetje in ki za namen sklenitve uporablja izključno enega ali več sredstev za komuniciranje na daljavo, vse do takrat, in vključno s trenutkom, ko je pogodba sklenjena.

Sredstva za komuniciranje na daljavo so tista sredstva komunikacije, ki omogočajo sklenitev pogodbe tako, da ni potrebna istočasna fizična prisotnost pogodbenih strank.

Sredstva za komuniciranje na daljavo so zlasti: pisemske pošiljke in druge tiskovine, katalogi, telefonski pogovori, oglaševanje v tisku z naročilnico, televizijska prodaja, faksimile naprava, elektronska pošta in svetovni splet oziroma internet."

32. člen

Za novim 43. členom se dodajo 43.a, 43.b, 43.c, 43.č, 43.d, 43.e, in 43.f členi, ki se glasijo:

43.a člen

Določila tega zakona o pogodbah, sklenjenih na daljavo, se ne uporabljajo za:

1. pogodbe o gradnji in prodaji nepremičnin ter pogodbe o drugih pravicah na nepremičninah razen oddaje v najem;

2. pogodbe o časovnem zakupu nepremičnin, ki so urejene z določbami od 59. do 60.e člena tega zakona;

3. pogodbe o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in ga potrošniku na dom, njegovo prebivališče ali njegovo delovno mesto dobavljajo prodajalci;

4. pogodbe o finančnih storitvah, kot so na primer bančni posli, posli z vrednostnimi papirji in zavarovalni posli;

5. pogodbe o nastanitvi, prevozu, gostinskih storitvah, dobavi hrane in pijače, obisku prireditelj in storitvah za prosti čas, kjer se podjetje zaveže, da bo izpolnilo svojo obveznost v točno določenem trenutku ali v točno določenem roku;

6. pogodbe, ki so sklenjene:

- s pomočjo prodajnih avtomatov;
- z operaterji telekomunikacij ob uporabi javnih telefonskih govorilnic;
- na javni dražbi.

43.b člen

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, mora potrošnik dobiti v času, ki je primeren glede na sredstvo komunikacije, najkasneje pa pred sklenitvijo pogodbe naslednje podatke:

1. firmo in sedež podjetja;
2. bistvene lastnosti blaga ali storitve, vključno z najkrajšim rokom trajanja pogodbe, če je predmet pogodbe trajna ali ponavljajoča se izpolnitev;
3. ceno blaga ali storitve, vključno z vsemi davki in drugimi dajatvami;
4. morebitne stroške dostave;
5. podrobnejšo ureditev plačila ter načina in roka dobave ali izpolnitve;

6. opis pravice do odstopa od pogodbe v skladu s 43.č členom tega zakona; v primerih, ko potrošnik v skladu s 43.č členom nima pravice do odstopa mora biti o tem izrecno obveščen;

7. stroške, povezane z uporabo komunikacijskega sredstva, če se ti stroški razlikujejo od običajne osnovne tarife, ki jo potrošnik običajno plačuje;

8. rok veljavnosti ponudbe, še posebej cene.

V primeru, da gre za sklenitev pogodbe v okviru storitev informacijske družbe, morajo biti, poleg podatkov, navedenih v prejšnjem odstavku, in podatkov, navedenih v tretjem odstavku 2. člena, pred sklenitvijo pogodbe potrošniku na voljo naslednji podatki:

1. točna navedba tehničnih korakov, ki vodijo do sklenitve pogodbe;

2. navedba ali bo sklenjena pogodba shranjena pri podjetju in na kakšen način bo možen dostop do nje;

3. navedba tehnoloških sredstev, ki omogočajo prepoznavanje in popravljanje napak pred oddajo naročila;

4. jeziki, v katerih je možno skleniti pogodbo.

V vsakem primeru pa je podjetje, razen če se pogodba sklene izključno z izmenjavo elektronske pošte ali primerljivih posameznih sporočil, dolžno potrošniku, takoj po prejemu naročila, potrditi naročilo, in sicer v elektronski obliki ter posredovati pogodbeno določila v obliki, ki zagotavlja njihovo hranjenje in kasnejšo uporabo.

Podatki iz tega člena morajo biti jasni in nedvoumni ter primerni glede na sredstvo komunikacije.

43.c člen

Podjetje mora potrošniku v primernem času zagotoviti na primernem trajnem nosilcu podatkov podatke iz 1. do 8. točke prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona vendar najkasneje ob dobavi blaga ali začetku opravljanja storitve, če mu ti podatki niso bili dani na takšen način že prej.

V roku iz prejšnjega odstavka mora podjetje zagotoviti še:

1. pisno obvestilo o pravici do odstopa od pogodbe iz 43.č člena tega zakona ter o načinu in pogojih izvrševanja te pravice oziroma pisno obvestilo, da potrošnik v primerih iz petega odstavka 43.č člena te pravice nima;

2. naslov, kamor lahko potrošnik pošlje svoje ugovore, pripombe, zahtevke in izjave;

3. podatke o servisni službi in veljavnih garancijskih pogojih;

4. pogoje za odpoved pogodbe pri pogodbah, sklenjenih za nedoločen čas, oziroma pri pogodbah, sklenjenih za čas daljši od enega leta.

Določbi prvega in drugega odstavka se ne uporabljata za storitve, ki se opravijo neposredno preko sredstva za komuniciranje na daljavo, če gre za enkratno storitev, ki jo zaračunava operater komunikacijskega sredstva. Tudi v tem primeru pa ima potrošnik pravico dobiti točen naslov, kamor lahko pošlje svoje pritožbe.

Za primeren trajni nosilec podatkov se šteje samo tisti nosilec, pri katerem se lahko potrošnik seznani z vsebino zapisa z običajnimi sredstvi, ki so mu na razpolago glede na način sklenitve pogodbe. Primerna oblika je predvsem pisno obvestilo.

43.č člen

Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, ima potrošnik pravico, da v petnajstih dneh podjetju pisno sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku.

Če je podjetje v celoti izpolnilo obveznost iz 43.c člena tega zakona, teče rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka tega člena pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe ali z dnem, ko je podjetje izpolnilo to obveznost, če je bila ta obveznost izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

Če podjetje izpolni svojo obveznost iz 43.c člena po dobavi blaga, začne teči petnajstdnevni rok za odstop od pogodbe naslednji dan po dnevu izpolnitve te obveznosti, če še ni pretekel rok treh mesecev iz naslednjega odstavka.

Če podjetje ni v celoti izpolnilo obveznost iz 43.c člena tega zakona, traja rok za odstop od pogodbe tri mesece. Ta rok začne teči pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe. S potekom tega roka ugasne pravica potrošnika, da od pogodbe odstopi.

Razen če sta se pogodbeni stranki dogovorili drugače, potrošnik nima pravice do odstopa od pogodbe iz prvega odstavka tega člena:

1. pri pogodbah, katerih predmet je blago ali storitve, katerih vrednost je odvisna od dogajanj na finančnih trgih, na katere podjetje nima nobenega vpliva;

2. pri pogodbah, katerih predmet je blago, ki je bilo izdelano po natančnih navodilih potrošnika, ki je bilo prilagojeno njegovim osebnim potrebam, ki zaradi svoje narave ni primerno za vračilo, ki je hitro pokvarljivo ali kateremu je že potekel rok uporabe;

3. pri pogodbah o dobavi avdio ali video posnetkov ali računalniških programov, če je potrošnik odprl varnostni pečat;

4. pri pogodbah o dobavi časopisov, revij in periodičnih publikacij;

5. pri pogodbah za igre na srečo in storitvah loterije.

Edini strošek, ki bremeni potrošnika v zvezi z odstopom od pogodbe, je neposreden strošek vračila blaga.

43.d člen

Če je potrošnik v primeru iz prejšnjega člena tega zakona odstopil od pogodbe, mu mora podjetje vrniti vsa opravljena plačila.

Vračilo plačil mora podjetje opraviti takoj, ko je to mogoče, najkasneje pa v petnajstih dneh po prejemu sporočila o odstopu od pogodbe. Če podjetje zamudi z vračilom plačil, mora potrošniku poleg zakonitih zamudnih obresti plačati še eno desetino prejetih plačil za vsakih dopolnjenih trideset dni zamude pri vračilu.

Če je potrošnik blago že prejel in od pogodbe odstopi, mora blago nepoškodovano in v nespremenjeni količini odposlati podjetju v petnajstih dneh po sporočilu iz prvega odstavka 43.č člena tega zakona, razen če je blago uničeno, pokvarjeno, izgubljeno ali se je njegova količina zmanjšala, ne da bi bil za to kriv potrošnik.

Vrnitev prejetega blaga podjetju v roku za odstop od pogodbe se šteje za sporočilo o odstopu od pogodbe.

43.e člen

Podjetje mora izpolniti svoje obveznosti iz pogodbe v roku trideset dni od sklenitve pogodbe, razen če se stranki nista dogovorili drugače.

Če podjetje ne more izpolniti svoje obveznosti, ker blago ni na razpolago ali ker ni pogojev za opravljanje storitve, mora podjetje o tem takoj obvestiti potrošnika in mu vrniti vsa opravljena plačila. Za vračilo plačil se uporablja določba drugega odstavka 43.d člena tega zakona.

43.f člen

Če se v zvezi s pogodbo sklenjeno na daljavo, zlorabi potrošnikova plačilna ali kreditna kartica, ima potrošnik, v primeru da transakcija še ni bila opravljena, pravico do preklica plačila pri podjetju, registriranem in pristojnem za opravljanje transakcije. V primeru, da je transakcija že opravljena ima potrošnik pravico zahtevati vračilo zneska od podjetja, kateremu je bil znesek nakazan."

33. člen

44. člen se črta.

34. člen

Za 45. členom se doda 45.a člen, ki se glasi:

"45.a člen

Podjetje lahko uporablja sistem klicev brez posredovanja človeka, faksimile napravo in elektronsko pošto samo z vnaprejšnjim soglasjem posameznega potrošnika, ki mu je sporočilo namenjeno.

Pri telefonskih pogovorih mora oseba, ki v imenu podjetja vzpostavi telefonski stik, na začetku vsakega razgovora s potrošnikom razkriti firmo in sedež podjetja in jasno povedati, da gre za klic, ki ima gospodarski namen.

Če potrošnik pri kateremkoli stiku, vzpostavljenim s sredstvom za komunikacijo, ki omogoča osebna sporočila, izjavi, da ne želi več prejemati sporočil na takšen način, mu podjetje ne sme več pošiljati nobenih sporočil, ki so namenjena sklenitvi pogodbe za dobavo kateregakoli blaga ali katerekoli storitve."

35. člen

Pred 46. členom se doda podnaslov, ki se glasi: "c) Pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov".

46. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Za pogodbe, sklenjene zunaj poslovnih prostorov, se po tem zakonu štejejo pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, ki so sklenjene:

1. med srečanjem izven poslovnih prostorov podjetja ali

2. med obiskom zastopnika ali pooblaščenca podjetja na potrošnikovem domu, na domu drugega potrošnika ali na delovnem mestu potrošnika, če do obiska ne pride na izrecno potrošnikovo željo.

Določila tega zakona, o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se uporabljajo tudi za pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, čeprav do obiska pride na izrecno željo potrošnika, vendar potrošnik v trenutku, ko je obisk zahteval, ni vedel ali ni mogel vedeti, da dobava blaga ali opravljanje storitve, ki je predmet te pogodbe, ne sodi med dejavnosti, za katere je podjetje registrirano.

Določila tega zakona, o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se uporabljajo tudi za pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, ki so sklenjene tako, da podjetje sprejme potrošnikovo ponudbo za sklenitev pogodbe, če je bila ponudba za sklenitev pogodbe dana v okoliščinah, ki so podobne tistim iz prvega in drugega odstavka tega člena (sejmi)."

36. člen

Za 46. členom se dodajo 46.a, 46.b in 46.c, členi, ki se glasijo:

"46.a člen

Določila tega zakona o pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, se ne uporabljajo za:

1. pogodbe o gradnji, prodaji in najemu nepremičnin in pogodbe o drugih pravicah na nepremičninah;

2. pogodbe o prodaji hrane, pijače ali drugega blaga, ki je namenjeno vsakodnevni porabi in ga potrošniku na dom, njegovo prebivališče ali njegovo delovno mesto dobavljajo prodajalci;

3. pogodbe o dobavi blaga in opravljanju storitev, če so hkrati izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- pogodba je sklenjena na podlagi kataloga podjetja, ki ga je potrošnik imel možnost preučiti v odsotnosti zastopnika ali pooblaščenca podjetja;

- potrošnik in zastopnik ali pooblaščenec podjetja imata s to in naslednjimi pogodbami namen vzpostaviti stalno zvezo;

- katalog in pogodba vsebujeta jasno določilo, da ima potrošnik pravico, da lahko podjetju vrne blago v roku, ki ni krajši od petnajst dni po prejemu ali da v istem roku odstopi od pogodbe, ne da bi pri tem imel kako drugo obveznost, razen da primerno hrani blago;

- 4. zavarovalne pogodbe;

- 5. pogodbe, katerih predmet so vrednostni papirji;

6. pogodbe o dobavi blaga ali opravljanju storitev, če vsota vseh plačil, ki jih mora plačati potrošnik iz naslova te pogodbe ne presega 3000 tolarjev.

46.b člen

Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, mora podjetje potrošniku izročiti v rokih iz drugega odstavka tega člena pisno obvestilo, ki vsebuje vsaj firmo in sedež podjetja, vrsto in ceno blaga, pravice potrošnika iz 46.c člena tega zakona ter kraj in datum.

Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora podjetje izročiti potrošniku:

- v primeru iz prvega odstavka 46. člena tega zakona ob sklenitvi pogodbe;

- v primeru iz drugega odstavka 46. člena tega zakona najkasneje ob sklenitvi pogodbe;

- v primeru iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona, ko je bila dana ponudba.

46.c člen

Pri pogodbah, sklenjenih zunaj poslovnih prostorov, ima potrošnik pravico, da v petnajstih dneh podjetju pisno sporoči, da odstopa od pogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku.

Če je podjetje v celoti izpolnilo obveznost iz 46.b člena tega zakona, teče rok za uveljavljanje pravice iz prvega odstavka tega člena pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe ali z dnem, ko je podjetje izpolnilo to obveznost, če je bila ta obveznost izpolnjena po sklenitvi pogodbe.

Če podjetje izpolni svojo obveznost iz 46.b člena po dobavi blaga, začne teči petnajstdnevni rok za odstop od pogodbe naslednji dan po dnevu izpolnitve te obveznosti, če še ni pretekel rok treh mesecev iz naslednjega odstavka.

Če podjetje ni v celoti izpolnilo obveznost iz 43.c člena tega zakona, traja rok za odstop od pogodbe tri mesece. Ta rok začne teči pri dobavi blaga od dneva, ko je potrošnik sprejel blago, pri opravljanju storitev pa z dnem sklenitve pogodbe. S potekom tega roka ugasne pravica potrošnika, da od pogodbe odstopi.

Za način izvršitve in omejitve pravice do odstopa ter vračilo prejetega blaga in že plačane kupnine se smiselno uporabljajo določbe 43.č in 43.d člena tega zakona."

37. člen

47. člen se črta.

38. člen

Pred 48. členom se doda podnaslov, ki se glasi: "d) Pogodbe o dobavi energije in vode".

48. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Pri izpolnjevanju pogodb o dobavi energije in vode potrošnikom je treba potrošniku ceno obračunati po dejanski dobavi izkazani na njegovem merilnem mestu. Če dejanske tehnične možnosti v obstoječih stavbah z več stanovanji oziroma poslovnimi prostori ne omogočajo merjenja dobavljenе energije in vode pri posameznem potrošniku in pri odjemu za skupne prostore, se obračun dobavljene količine lahko izvede na osnovi med lastniki dogovorjenih razmerij ali drugega s predpisi opredeljenega razmerja. Potrošnik pa ima pravico, da se mu na njegove stroške omogoči vgraditev ustreznega merilnika, če tehnične možnosti to omogočajo. Pri obračunu dobavljene količine posameznemu potrošniku, je upravnik stavbe z več stanovanji oziroma poslovnimi prostori na zahtevo potrošnika dolžan predložiti račune dobaviteljev.

Način merjenja za dobavljeno energijo in vodo se določi v posebnem področnem predpisu."

39. člen

V 49. členu se za drugim odstavkom dodata novi tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

"Določbe tega zakona, ki urejajo prodajo na obroke, se smiselno uporabljajo tudi za prodajo storitev.

Določbe tega zakona, ki urejajo prodajo na obroke, ne vplivajo na pravice potrošnikov po zakonu, ki ureja potrošniške kredite."

40. člen

50. člen se spremeni tako, da se glasi:

"V pogodbeni listini morajo biti poleg blaga in njegove cene pri prodaji za gotovino navedeni tudi: skupen znesek vseh obročnih odplačil, všteti tudi tisto, kar je bilo plačano ob sklenitvi pogodbe, znesek posameznih obrokov, njihovo število ter njihovi roki, sicer lahko potrošnik odstopi od pogodbe.

V pogodbi morajo biti izrecno navedene tudi pravice, ki jih ima potrošnik po tem poglavju (51., 53., 53.a in 54. člen).

Če pravice iz prejšnjega odstavka niso navedene v pogodbi, jih lahko potrošnik kljub temu uveljavlja ali pa odstopi od pogodbe."

41. člen

Za 50. členom se doda nov 50.a člen, ki se glasi:

"50.a člen

Nična so določila pogodbe o prodaji na obroke, ki bi bila za potrošnika manj ugodna od določb tega poglavja, razen določil o lastninskem pridržku."

42. člen

Prvi odstavek 51. člena se spremeni, tako da se glasi:

"Potrošnik ima pravico, da kadarkoli predčasno odplača ostanek dolžne kupnine, in to brez pogodbenih obresti, razen stroškov izdelave obračuna predčasnega odplačila kupnine."

43. člen

Za 53. členom se doda 53.a člen, ki se glasi:

"53.a člen

Potrošnik lahko v vsakem primeru odstopi od pogodbe, če to pisno sporoči prodajalcu v petnajstih dneh po podpisu. Potrošnik se tej pravici ne more vnaprej odpovedati.

Drugačno pogodbeno določilo je nično."

44. člen

V prvem odstavku 54. člena se beseda "razdre" nadomesti s besedo "razveže", v drugem odstavku pa se beseda "razdrta" nadomesti s besedo "razveze".

45. člen

55. člen se črta.

46. člen

Črta se drugi odstavek 58. člena.

47. člen

Pred 59. členom se doda naslov, ki se glasi: "7. Časovni zakup stanovanjskih objektov".

59. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Pogodba o časovnem zakupu stanovanjskih objektov po tem zakonu je vsaka pogodba, sklenjena za obdobje najmanj treh let, s katero podjetje potrošniku proti plačilu določene cene zagotovi ali obljubi zagotoviti pravico do uporabe stanovanjskega objekta v določenem obdobju leta ali obdobju, ki ga je treba še določiti, in ki ne znaša manj kot sedem dni v letu.

Za stanovanjski objekt po tem zakonu se šteje zemljišče, stavba ali del zemljišča oziroma stavbe, ki je namenjen trajnemu ali začasnemu prebivanju, in ki po pravu države, v kateri se nahaja, predstavlja predmet pravnega prometa.

Pravica do uporabe po tem zakonu je lahko stvarna ali druga pravica, ki lahko izvira tudi iz članstva v društvu, deleža v družbi ali zadrugi."

48. člen

60. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Ponudnik pravice o časovnem zakupu mora vsakemu interesentu izročiti prospekt, ki poleg splošnega opisa stanovanjskega objekta, ki je predmet pravice, vsebuje tudi natančne podatke v skladu s prvim in drugim odstavkom 60.b člena tega zakona.

Prospekt je sestavni del pogodbe o časovnem zakupu.

Če ima interesent stalno prebivališče v eni od držav članic Evropske unije ali je državljan te države, lahko zahteva prospekt v uradnem jeziku te države.

Prospekt, ki se nanaša na objekt v Republiki Sloveniji ali prospekt, ki se izroča državljanu Republike Slovenije ali osebi s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, mora biti tudi v slovenskem jeziku.

Pri vsakem oglaševanju sklepanja pogodb o časovnem zakupu stanovanjskih objektov je treba navesti, da je mogoče dobiti prospekt in kje ga je mogoče dobiti."

49. člen

Za 60. členom se dodajo 60.a, 60.b, 60.c, 60.č, 60.d in 60.e členi, ki se glasijo:

"60.a člen

Pogodba o časovnem zakupu stanovanjskih objektov mora biti sklenjena v pisni obliki. Pogodba mora vsebovati vse podatke, naštet v 60.b členu tega zakona. Glede jezika, v katerem je pogodba sestavljena se smiselno uporablja jo določila tretjega odstavka 60. člena tega zakona.

Vsebina pogodbe o časovnem zakupu mora ustrezati besedilu prospekta, ki se izroči potrošniku. Če pogodbeni stranki ne skleneta drugačnega dogovora, se pred sklenitvijo pogodbe lahko spremeni vsebina prospekta le v primeru, ko to narekujejo okoliščine, na katere podjetje ni imelo vpliva. Takšne spremembe se morajo potrošniku sporočiti pred sklenitvijo pogodbe v pisni obliki.

Poleg izvirnika pogodbe mora podjetje potrošniku izročiti overjen prevod pogodbe v jeziku države, kjer se stanovanjski objekt nahaja, v primeru, ko je ta jezik drugačen od jezika, v katerem je sestavljena pogodba. Ta obveznost ne velja v primeru, ko so predmet pogodbe o časovnem zakupu deli stanovanjskih objektov, ki se nahajajo v dveh ali več državah.

60.b člen

Prospekt in pogodba o časovnem zakupu stanovanjskih objektov morata vsebovati naslednje podatke:

1. firmo in sedež podjetja ter ime morebitnega zastopnika podjetja;

2. natančen opis narave pravice, ki je predmet pogodbe in opis izpolnjenih pogojev ali pogojev, ki jih je v skladu z zakonodajo države, kjer se stanovanjski objekt nahaja za izvrševanje pravice še potrebno izpolniti;

3. natančen opis stanovanjskega objekta in njegove lege, če je predmet pogodbe določen stanovanjski objekt;

4. podatke iz evidence nepremičnin za objekt, če takšna evidenca obstaja;

5. v primeru stanovanjskega objekta v stanju načrtovanja ali gradnje pa tudi:

– stanje gradbenih del in del na skupnih komunalnih napravah

– rok za dokončanje del

– če se pravica nanaša na določen stanovanjski objekt, naziv in naslov pristojnega upravnega organa ter številke potrebnih dovoljenj

– če se pravica nanaša na določen stanovanjski objekt, stanje del na skupnih komunalnih napravah, kot so plinski, električni, vodovodni in telefonski priključek

– zagotovila, ki obstajajo za dokončanje stanovanjskega objekta in vračilo nadomestila potrošniku v primeru nedokončanja stanovanjskega objekta

– komunalne naprave (plinski, električni, vodovodni in telefonski priključek) in storitve (vzdrževanje, odvoz smeti), ki so ali bodo na razpolago potrošniku in pogoje za njihovo uporabo;

6. načela, po katerih bo potekalo vzdrževanje, popravila in upravljanje stanovanjskega objekta ali stanovanjskih objektov;

7. skupne naprave, kot so savne ali bazeni, ki jih potrošnik lahko uporablja ali jih bo lahko uporabljal in morebitni pogoji za uporabo;

8. ceno, ki jo mora potrošnik plačati za uporabo stanovanjskega objekta, osnovo za izračun in oceno zneska tekočih stroškov, ki jih mora potrošnik plačati za uporabo skupnih naprav in storitev, ki so mu ali mu bodo na razpolago, oceno zneska upravnih stroškov (davki, dajatve) ter oceno stroškov upravljanja, vzdrževanja in popravil stanovanjskega objekta;

9. podatek, ali lahko potrošnik sodeluje pri poslih menjave ali ponovne prodaje pogodbene pravice uporabe in ocena stroškov v primeru, da podjetje ali tretja oseba, določena v pogodbi s strani podjetja, posreduje pri menjavi ali ponovni prodaji;

10. navodilo glede pravice potrošnika do odstopa od pogodbe v skladu z določili 60.c člena tega zakona, ime in naslov prejemnika pisne izjave o odstopu, navodilo glede

odstopnega roka in pisno obliko izjave o odstopu. Po potrebi mora prospekt opredeliti tudi stroške, ki jih mora kriti potrošnik v primeru odstopa od pogodbe v skladu s tretjim odstavkom 60.c člena tega zakona;

11. navodilo glede pridobivanja drugih podatkov.

Pogodba mora poleg navedenega vsebovati tudi naslednje:

1. ime, priimek in stalno prebivališče potrošnika

2. natančno določeno časovno obdobje v letu, v katerem se pravica uporabe lahko izvršuje, trajanje veljavnosti pravice in druge podatke, pomembne za izvrševanje pravice uporabe

3. izjavo, da pridobitev in izvrševanje pravice uporabe nista povezana s stroški, obveznostmi ali bremenmi, ki niso opredeljeni v pogodbi

4. datum in kraj podpisa pogodbe.

60.c člen

Potrošnik ima pravico, da v petnajstih dneh od sklenitve pogodbe oziroma predpogodbe podjetju pisno sporoči, da odstopa od pogodbe oziroma predpogodbe, ne da bi mu bilo treba navesti razlog za svojo odločitev. Šteje se, da je sporočilo pravočasno, če je poštna pošiljka oddana v roku.

Če v pogodbi manjka eden od podatkov, predpisanih v 60.b členu tega zakona, ali če ni bil izročen prospekt ali če je pogodba sestavljena v jeziku v nasprotju z določbami tega zakona, prične rok iz prejšnjega odstavka tega člena teči po pisnem sporočilu manjkajočega podatka potrošniku, a najkasneje tri mesece po sklenitvi pogodbe.

Če potrošnik odstopi od pogodbe se smiselno uporabljajo določila 43.d člena tega zakona. Potrošnik ni dolžan povrniti morebitnih stroškov uporabe stanovanjskega objekta in drugih storitev. Potrošnik je dolžan povrniti stroške pravnih dejanj, povezanih s sklenitvijo pogodbe, ki jih je bilo potrebno opraviti pred iztekom odpovednega roka iz prvega odstavka tega člena, če je to v pogodbi izrecno določeno.

60.č člen

Nično je pogodbeno določilo, po katerem mora potrošnik del cene ali stroškov plačati pred potekom roka iz prvega odstavka prejšnjega člena.

60.d člen

Če se cena, ki jo mora za pravico uporabe plačati potrošnik, v celoti ali delno financira s kreditom podjetja, z odstopom od pogodbe o časovnem zakupu preneha veljati tudi posojilna pogodba. V primeru odstopa od pogodbe sta obe strani dolžni vrniti prejetje vsote. Podjetje do potrošnika nima nobenih zahtevkov glede plačil obresti in stroškov.

Prejšnji odstavek tega člena se uporablja tudi v primerih, ko je posojilodajalec druga oseba, pa je podjetje posredovalo pri sklenitvi posojilne pogodbe oziroma je potrošnika napotilo na posojilodajalca.

60.e člen

Če pogodbo o časovnem zakupu stanovanjskih objektov, ali posojilno pogodbo iz prejšnjega člena urejajo tuji pravni predpisi, se določbe tega zakona kljub temu uporabljajo, če:

1. se stanovanjski objekt nahaja na ozemlju države članice Evropske unije ali

2. če pride do sklenitve pogodbe na podlagi javne ponudbe, javnega oglaševanja ali podobne poslovne dejavnosti, ki jo opravlja podjetje na ozemlju Republike Slovenije, in če ima potrošnik pri oddaji izjave, ki se nanaša na sklenitev pogodbe, stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji."

50. člen

V naslovu 3. točke VII. poglavja se beseda "Nosilci" nadomesti z besedo "Izvajalci".

51. člen

Drugi odstavek 64. člena se spremeni tako, da se glasi:

"Urad sodeluje z vzgojno-izobraževalnimi institucijami pri pripravi izobraževalnih programov varstva potrošnikov. Urad in organizacije potrošnikov lahko izvajajo programe strokovnega izpopolnjevanja za učitelje za pridobivanje temeljnih znanj iz varstva potrošnikov."

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

"Organizacije potrošnikov lahko sodelujejo z vzgojno-izobraževalnimi institucijami, pripravljajo vzgojno-izobraževalna gradiva in vodijo druge vzgojno-izobraževalne aktivnosti s področja varstva potrošnikov za potrošnike vseh starostnih skupin."

52. člen

V 70. členu se besedilo "Organi tržne inšpekcije" nadomesti z besedilom "Tržni inšpektorat in drugi pristojni inšpekcijski organi".

53. člen

V prvem odstavku 71. člena se besedilo "organ tržne inšpekcije" nadomesti z besedilom "tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ".

V drugem odstavku 71. člena se črta besedilo "je nedvoumno dokazana" in nadomesti z besedilom "potrošnik predloži mnenje sodnega izvedenca, ali če je na drug način nedvoumno dokazana."

54. člen

V prvem odstavku 72. člena se besedilo "organ tržne inšpekcije" nadomesti z besedilom "tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ".

V 72. členu se v šesti alineji za besedo "prodajo" doda besedilo "oziroma ni ustavilo prodaje blaga".

Sedma in osma alineja 72. člena se spremenita tako, da se glasita:

"– blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napačno uporabo lahko povzročil škodo zase ali za druge ali onesnažil okolje, ni priloženo navodilo za uporabo v skladu s 33. členom tega zakona (33. člen);

– podjetje za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjenim s pogodbami na daljavo, ne izroči označb, certifikata, izjave o skladnosti, garancijske lista, navodila za sestavo in uporabo, seznama pooblaščenih servisov oziroma drugih spremnih dokumentov (34. člen)".

55. člen

Za 72. členom se doda nov 72.a člen, ki se glasi:

"72.a člen

Če tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da

– podjetje potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane nad tri mesece (41. člen);

izda odločbo, s katero naloži podjetju izpolnitev zakonske obveznosti."

56. člen

73. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Če tržni inšpektorat ali drugi pristojni inšpekcijski organ ugotovi, da:

1. podjetje oglašuje blago ali storitve na način, ki je v nasprotju z zakonom, nedostojen ali zavajajoč ali če blago oziroma storitev ne oglašuje v slovenskem jeziku (12., 12.a in 12.b člen);

2. podjetje primerjalno oglašuje blago ali storitve v nasprotju z določili tega zakona (12.c člen);

3. oglaševanje vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavine, ki jih izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (15. člen);

z odločbo začasno prepove takšno oglaševanje blaga ali storitev ali prepove objavo takšnega oglasa, če ta še ni bil objavljen, a je tik pred javno objavo.”

57. člen

Na koncu 74. člena se besedilo “njihove uporabe” nadomesti z besedilom “takšnega ravnanja”.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

“Sodišče lahko v okviru tožbenega zahtevka odloči, da se na stroške podjetja sodba objavi. Sodišče ob tem odloči, v kakšnem obsegu je potrebno objaviti obrazložitev sodbe.”

58. člen

Za 74. členom se doda 74.a člen, ki se glasi:

“74.a člen

V sporu zaradi zavajajočega ali primerjalnega oglaševanja po 74. členu tega zakona sodišče na predlog tožeče stranke po določbah zakona, ki ureja zavarovanje izda začasno odredbo, s katero odredi prenehanje zavajajočega oglaševanja ali nedovoljenega primerjalnega oglaševanja ali prepove objavo zavajajočega ali nedovoljenega primerjalnega oglasa, če ta še ni bil objavljen, a je tik pred javno objavo.”

59. člen

V 75. členu se dodata nov tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

“Če ravnanje, na katerega se nanaša tožba, lahko prizadene položaj in pravice potrošnikov v državi članici Evropske skupnosti, lahko tožbo iz prejšnjega člena vloži tudi organizacija ali neodvisen javni organ (npr. potrošniški ombudsman), ki je po predpisih tiste države ustanovljena za varovanje pravic in interesov potrošnikov v tisti državi ter od katere ustanovitve do vložitve tožbe je preteklo že najmanj eno leto in dejansko deluje.

Oseba iz prejšnjega odstavka tega člena lahko vloži tožbo šele po posvetovanju z državnim organom, pristojnim za varstvo potrošnikov. Tožba se lahko vloži tudi neposredno, če organ za varstvo potrošnikov v štirinajstih dneh ne odgovori na zahtevo za posvetovanje.”

60. člen

77. člen se spremeni tako, da se glasi:

“Posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo najmanj 1.000.000 tolarjev, pravna oseba pa z denarno kaznijo najmanj 3.000.000 tolarjev, če:

1. s potrošniki ne posluje v slovenskem jeziku ali v pisnih sporočilih potrošnikom ne uporabi celotnega imena svoje firme in sedeža ali v pisnih sporočilih, ki niso namenjene individualno določenemu potrošniku ne uporabi vsaj skrajšane firme in sedeža (prvi in drugi odstavek 2. člena);

2. kot ponudnik storitev informacijske družbe ne omogoči enostaven neposreden in stalen dostop do podatkov, določenih v tretjem odstavku 2. člena (tretji odstavek 2. člena);

3. oglašuje blago ali storitve na način, ki je v nasprotju z zakonom, nedostojen ali zavajajoč ali če blaga in storitev ne oglašuje v slovenskem jeziku (12., 12.a, 12.b člen);

4. primerjalno oglašuje blago ali storitve v nasprotju z določili tega zakona (12.c člen);

5. oglaševanje blaga ali storitev vsebuje sestavine, ki povzročajo ali bi lahko povzročile telesno, duševno ali drugačno škodo pri otrocih ali sestavine, ki izkoriščajo ali bi lahko izkoriščale njihovo zaupljivost ali pomanjkanje izkušenj (15. člen);

6. oglaševalsko sporočilo, ki je del ali pa predstavlja storitev informacijske družbe ni v skladu s 15.a členom (15.a člen);

7. za blago iz 15.b člena ob sklenitvi prodajne pogodbe potrošniku ne izroči garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo in seznama pooblaščenih servisov ali če navedeni dokumenti niso v celoti v slovenskem jeziku in lahko razumljivi (prvi in tretji odstavek 16. člena);

8. ne zagotovi popravila in vzdrževanja izdelka, za čas garancijskega roka oziroma njegovega podaljšanja brezplačno, po poteku le tega pa proti plačilu, tako da servis opravlja sam ali ima sklenjeno pogodbo o servisiranju z drugo osebo (četrti odstavek 16. člena);

9. ne zagotovi vzdrževanja, nadomestnih delov in priklonih aparatov tudi po preteku garancijskega roka (peti odstavek 16. člena);

10. kot prodajalec stanovanja ali poslovnega prostora kupcu, najkasneje ob izročitvi stanovanja, ne preda garancijskih listov za vso vgrajeno blago iz 15.b člena (osmi odstavek 16. člena);

11. garancijski list ne vsebuje vseh podatkov iz prvega odstavka 18. člena tega zakona;

12. če kot proizvajalec ravna v nasprotju s prvim odstavkom 20. člena;

13. potrošnikom ne prodaja blaga oziroma ne opravlja storitev pod enakimi pogoji (drugi odstavek 25. člena);

14. najvišji odstotek znižanja cen blaga na razprodaji, objavljen v razponu, ne zajema najmanj ene četrtine vrednosti vsega blaga, ki je na razprodaji (tretji odstavek 28. člena);

15. blagu, pri katerem je za njegovo pravilno uporabo potreben določen postopek ali bi potrošnik z njegovo napako uporabo lahko povzročil škodo zase ali za druge ali onesnažil okolje, ne priloži navodila za uporabo v skladu s 33. členom tega zakona;

16. potrošniku pri končnem obračunu od predplačila za blago ali storitev ne obračuna in plača obresti po obrestni meri, po kakršni obrestujejo banke hranilne vloge, vezane nad tri mesece (41. člen);

17. pri dogovorjeni dostavi na dom ali na drug kraj blaga ne dostavi v brezhibnem stanju, ali dogovorjeni količini ali dogovorjenem času v potrošnikovo stanovanje z vso pripadajočo dokumentacijo (prvi odstavek 42. člena);

18. v primeru dostave blaga na dom blago pusti pred vrati potrošnikovega stanovanja (drugi odstavek 42. člena);

19. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo podjetje v predpisanih rokih potrošniku ne zagotovi podatkov 43.b člena tega zakona, na primernem trajnem nosilcu podatkov (43.c člen);

20. kot ponudnik storitev informacijske družbe ne potrdi naročila v elektronski obliki, razen zakonsko določene izjeme ali ne posreduje pogodbenih določil v obliki, ki zagotavlja njihovo hranjenje in kasnejšo uporabo (tretji odstavek 43.b člena);

21. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo, ali pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, v primeru, da je potrošnik odstopil od pogodbe v roku ne vrne vseh opravljenih plačil (prvi odstavek 43.d člena in peti odstavek 46.c člena);

22. uporablja sistem ključev brez posredovanja človeka, faksimile napravo in elektronsko pošto brez vnaprejšnjega soglasja potrošnika, ki mu je bilo sporočilo namenjeno (prvi odstavek 45.a člena);

23. potrošniku pošilja sporočila, ki so namenjena sklenitvi pogodbe za dobavo kateregakoli blaga ali katerekoli storitve, čeprav potrošnik izjavi, da jih ne želi več prejemati (tretji odstavek 45.a člena);

24. pri pogodbi, sklenjeni zunaj poslovnih prostorov, v predpisanih rokih potrošniku ne izroči pisnega obvestila, ki vsebuje vsaj firmo in sedež podjetja, vrsto in ceno blaga, pravice potrošnika iz 46.c člena tega zakona ter kraj in datum (46.b člen);

25. cene dobave energije oziroma vode potrošniku ne obračuna po dejanski dobavi ali če merjenje dejanske dobave energije oziroma vode ne opravi na predpisan način (48. člen);

26. pri prodaji na obroke, potrošniku ne omogoči predčasnega odplačila ostanka dolžne kupnine brez pogodbenih obresti (51. člen);

27. pri prodaji na obroke, v primeru da potrošnik odstopi od pogodbe, ne vrne prejetih obrokov z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva, ko jih je prejel in ne povrne nujnih stroškov, ki jih je imel za blago (54. člen);

28. podjetja, ki organizirajo skupinske izlete in potovanja, niso ustrezno zavarovala potnikov (58. člen);

29. pogodbe o časovnem zakupu turističnih objektov ne sklene v pisni obliki (60.a člen);

30. pogodba ne vsebuje predpisanih podatkov (60.b člen).

Z denarno kaznijo najmanj 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka."

61. člen

78. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, se kaznuje za prekršek z denarno kaznijo 200.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju prekrška, pravna oseba pa z denarno kaznijo 300.000 tolarjev, ki se izterja takoj, če:

1. pri pogodbah o zagotavljanju javnih storitev in dobrin, v primeru, ko potrošnik zamudi z izpolnitvijo obveznosti, ne ravna v skladu z drugim odstavkom 3. člena;

2. za blago oziroma storitve, ki jih ponuja, ne označi cene ali je vidno ne označi oziroma označena cena ne vključuje davka na dodano vrednost v primeru, da je podjetje zavezanec za davek na dodano vrednost (prvi odstavek 26. člena);

3. cene blaga oziroma storitve ne označi v tolarjih (drugi odstavek 26. člena);

4. ne upošteva označenih cen (tretji odstavek 26. člena);

5. če v ponudbi v okviru informacijske družbe ni poleg cene jasno in nedvoumno navedeno ali cena vključuje tudi stroške dostave (četrti odstavek 26. člena);

6. se ne drži predpisanega načina označevanja cen blaga in storitve (peti odstavek 26. člena);

7. uporabi višje zamudne obresti kot jih določa oblačnijski zakonik (prvi odstavek 27.a člena);

8. v primeru zamude potrošnika kot pogodbene stranke, izda opomin, katerega stroški presežejo dejanske stro-

ške izdelave in pošiljanja opomina oziroma višino zamudnih obresti (drugi odstavek 27.a člena);

9. če razproda je ne objavi v skladu s prvim odstavkom 28. člena ali če blaga na razprodaji ne označi s ceno pred znižanjem in z znižano ceno (prvi in drugi odstavek 28. člena);

10. blaga z napako fizično ne loči od redne prodaje brezhibnega blaga in vidno ne opozori, da gre za blago z napako, ter vsakega kosa blaga z napako posebej ne označi (prvi odstavek 30. člena);

11. prodaja blago oziroma ne ustavi prodaje blaga, ki zaradi svojih lastnosti ni primerno za običajno uporabo, in na njem ne označi, za katere namene je uporabno tudi s temi lastnostmi (tretji odstavek 31. člena);

12. ne odstrani blaga iz prodaje, čeprav ne more zagotoviti zahteve iz drugega odstavka 32. člena (tretji odstavek 32. člena);

13. za blago, ki je namenjeno prodaji potrošnikom v prodajalnah, zunaj prodajaln in prodaji blaga, sklenjeni s pogodbami na daljavo, potrošniku ne izroči označbe, certifikata, izjave o skladnosti, garancijskega lista, navodila za sestavo in uporabo, seznama pooblaščenih servisov oziroma drugih spremnih dokumentov oziroma če dokumenti ne vsebujejo vseh podatkov, ki jih določajo zakoni ali na podlagi zakonov sprejeti predpisi (34. člen);

14. ne izda računa za prodano blago oziroma opravljeno storitev ali potrošniku ne omogoči, da preveri pravilnost zaračunane cene glede na kakovost in količino kupljenega blaga oziroma opravljene storitve (35. člen);

15. ne prodaja blaga v primerni embalaži in če ga na potrošnikovo zahtevo posebej ne zavije (prvi in drugi odstavek 36. člena);

16. embalaža ni primerna obliki in teži blaga in če zavaja potrošnika glede velikosti in teže blaga (tretji odstavek 36. člena);

17. v primeru iz 37.c in 38. člena, ko napaka ni sporna, ne ugotovi potrošnikovi zahtevi najpozneje v osmih dneh (prvi odstavek 39. člena);

18. potrošniku ne odgovori pisno v osmih dneh po prejemu potrošnikove zahteve (drugi odstavek 39. člena);

19. pri pogodbi, sklenjeni na daljavo, potrošnika takoj ne obvesti, da ne more izpolniti svoje obveznosti, ker nima na razpolago blaga ali ker ni pogojev za opravljanje storitev in mu ne vrne vseh opravljenih plačil (drugi odstavek 43.e člena).

Z denarno kaznijo 100.000 tolarjev, ki se izterja takoj na kraju prekrška, se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

Storilcu prekrška iz prve točke prvega odstavka tega člena se lahko namesto izreka denarne kazni takoj na kraju prekrška izreče opozorilo, če je prekršek neznatnega pomena."

62. člen

Za 78. členom se doda 78.a člen, ki se glasi:

"78.a člen

Postopek o prekršku zastara, ko potečeta dve leti od dneva, ko je bil prekršek storjen, v nobenem primeru pa ni več mogoč, ko potečejo štiri leta od dneva storitve prekrška."

63. člen

V prvem odstavku 79. člena se črta besedilo "in predpis o organizaciji izletov in potovanj iz 58. člena tega zakona".

64. člen

Rok za izdajo podzakonskega predpisa iz 15.b člena je šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

65. člen

V napovednem stavku drugega odstavka 80. člena se številka "17" nadomesti s številko "15.b".

66. člen

Razveljavi se druga alineja tretjega odstavka 13. člena zakona o varstvu konkurence (Uradni list RS, št. 18/93).

Razveljavita se 42. in 50. člen pravilnika o minimalnih tehničnih in drugih pogojih, ki se nanašajo na prodajne objekte za opravljanje trgovinske dejavnosti, in pogoji za prodajo blaga zunaj prodajaln (Uradni list RS, št. 28/93, 34/93, 57/93).

67. člen

Določbe šestega odstavka 1. člena, tretjega odstavka 60. člena, 1. točke 60.e člena in tretjega in četrtega odstavka 75. člena se začnejo uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

68. člen

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 700-01/90-6/21

Ljubljana, dne 29. novembra 2002.

Podpredsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
dr. Mihael Brejc l. r.

**5392. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o
žrtvah vojnega nasilja (ZZVN-H)**

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
**o razglasitvi zakona o spremembah
in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja
(ZZVN-H)**

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja (ZZVN-H), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 29. novembra 2002.

Št. 001-22-153/02

Ljubljana, dne 10. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N**O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA
O ŽRTVAH VOJNEGA NASILJA (ZZVN-H)**

1. člen

V zakonu o žrtvah vojnega nasilja (Uradni list RS, št. 63/95, 8/96, 44/96, 68/96, 70/97, 39/98, 43/99, 19/2000, 28/2000, 1/2001 in 64/2001) se v prvem odstavku 2. člena za besedama "ali internacijo" doda besedilo "oziroma je bila kot pripadnik bivše jugoslovanske vojske v vojni od 6. 4. 1941 do 17. 4. 1941 odpeljana v ujetništvo".

Osmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"Žrtev vojnega nasilja je ob pogojih iz 1. člena tega zakona tudi otrok, katerega starš je bil ubit kot pripadnik bivše jugoslovanske vojske v vojni od 6. 4. 1941 do 17. 4. 1941, ali je padel, umrl ali je bil pogrešan zaradi sodelovanja z NOB Slovenije, bil ubit kot talec ali je umrl ali bil pogrešan v okoliščinah za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja po tem zakonu do 15. 5. 1945, oziroma tudi po tem datumu, če je umrl ali je bil pogrešan med čakanjem na vrnitev ali na poti v domovino, vendar najkasneje do 31. 12. 1945, ter tudi oseba, ki je pobegnila pred izgonom na isto okupacijsko ozemlje."

2. člen

5. člen se spremeni tako, da se glasi:

"Ob pogojih iz tega zakona je žrtev vojnega nasilja tudi vojaški vojni invalid, civilni invalid vojne pa je žrtev vojnega nasilja na podlagi priznanega invalidskega statusa po posebnem zakonu."

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 545-07/93-4/72

Ljubljana, dne 29. novembra 2002.

Podpredsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
dr. Mihael Brejc l. r.

**5393. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o
železniškem prometu (ZZeIP-C)**

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
**o razglasitvi zakona o spremembah
in dopolnitvah zakona o železniškem prometu
(ZZeIP-C)**

Razlašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o železniškem prometu (ZZeIP-C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 29. novembra 2002.

Št. 001-22-154/02

Ljubljana, dne 10. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ŽELEZNIŠKEM PROMETU (ZZeIP-C)

1. člen

V zakonu o železniškem prometu (Uradni list RS, št. 92/99, 11/2001 in 33/2001) se v 1. členu besedilo "določa naloge direkcije za železniški promet" nadomesti z besedilom "določa ustanovitve, naloge ter pristojnosti Agencije za železniški promet (v nadaljnjem besedilu: agencija)".

2. člen

2. člen se spremeni tako, da se glasi:

"V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

- prevozne storitve v železniškem prometu so prevoz potnikov in/ali blaga v notranjem in mednarodnem železniškem prometu;

- prevoznik je gospodarska družba, katere glavna dejavnost je opravljanje oziroma zagotavljanje prevoznih storitev v železniškem prometu in ima za zagotavljanje omenjenih storitev licenco ter zagotavlja vleko vlakov, ali gospodarska družba, ki opravlja vleko vlakov in ima za zagotavljanje te storitve licenco (v nadaljnjem besedilu: prevoznik);

- upravljavec javne železniške infrastrukture (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) je oseba javnega prava, ki je odgovorna za pripravo, organizacijo in vodenje gradnje ter vzdrževanja javne železniške infrastrukture, vodenje prometa na njej in za gospodarjenje z njo;

- pooblaščen upravljavec je pravna oseba, s katero upravljavec sklene v imenu in za račun države pogodbo o opravljanju gospodarske javne službe iz 11. člena tega zakona;

- uravnavni organ je ministrstvo, pristojno za promet (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), ki skrbi za uveljavljanje temeljnih načel tega zakona in je pristojno za reševanje pritožb zoper posamične upravne akte agencije, ki se nanašajo na dodeljevanje vlakovnih poti, določanje uporabnine ter izdajo licenc in varnostnih spričeval ter druge naloge, ki jih določa zakon;

- mednarodne storitve prevoza blaga so prevozne storitve, pri katerih vlak prečka najmanj eno državno mejo med državama, članicama Evropske skupnosti, lahko je sestavljen in/ali deljen, njegovi deli pa imajo lahko različne odhodne in namembne postaje, vagon pa mora prečkati najmanj eno državno mejo;

- mednarodno poslovno združenje je zveza najmanj dveh prevoznikov s sedežem v različnih državah, članicah Evropske skupnosti, katerega cilj je izvajanje mednarodnih prevoznih storitev v železniškem prometu med državami članicami Evropske skupnosti;

- prosilec je prevoznik, mednarodno poslovno združenje in pravne osebe, ki zaradi javnega (država, lokalna skupnost, izvajalec gospodarske javne službe) ali komercialnega (prevozniki tovara, špediterji in prevozniki v kombiniranem prometu) interesa potrebujejo vlakovno pot;

- pristop na javno železniško infrastrukturo je pravica do njene uporabe pod določenimi pogoji;

- dostop na javno železniško infrastrukturo je pristop nanjo na območju Republike Slovenije;

- tranzit po železniški infrastrukturi je pristop nanjo, pri čemer jo prevoznik uporablja za pot vlaka od državne meje do druge državne meje;

- vozni red je akt upravljavca, ki ga ta pripravi skladno s predpisi kot usklajen vozni red in določa čas odhoda in prihoda vlakov na postaje in postajališča, čas postankov ter vmesne čase, pomembne za varno odvijanje železniškega prometa;

- vlakovna pot je zmogljivost transportne infrastrukture, potrebna za vožnjo vlaka med dvema krajema ob določenem času;

- licenca je dokument, s katerim je prevozniku priznana sposobnost, da opravlja vse ali posamezne vrste prevoznih storitev v železniškem prometu;

- licenčni organ je organ, pristojen za izdajanje licenc iz prejšnje alineje;

- varnostno spričevalo je dokument, s katerim prevoznik dokazuje, da izpolnjuje zahteve, ki so določene za varnost prometa na posamezni progi."

3. člen

Za 2. členom se doda novo poglavje "I.a TEMELJNA NAČELA" s členi 2.a do 2.d, ki se glasijo:

"I.a TEMELJNA NAČELA

2.a člen

(načelo enakopravnosti)

Prevoznik in agencija morata storitve, ki jih ponujata, zagotavljati vsakomur pod enakimi, vnaprej določenimi in objavljenimi pogoji.

2.b člen

(načelo stalnosti)

Javne dobrine, ki jih s svojimi storitvami zagotavljata prevoznik in agencija, morata zagotavljati tako, da je zagotovljena stalnost storitev, kar pomeni, da jih tisti, ki jih ponujajo, zagotavljajo brez prekinitev, redno in točno ter so skladno z vnaprej določenim programom vedno na razpolago.

2.c člen

(zagotavljanje sredstev za storitve v železniškem prometu)

(1) Storitve, ki se zagotavljajo v javnem interesu in jih ne plačujejo uporabniki v njihovi polni vrednosti, zagotavlja država ali lokalna skupnost s sredstvi iz proračuna in iz drugih virov.

(2) Druge storitve zaračunavajo izvajalci uporabnikom skladno z načeli ekonomskega poslovanja.

2.d člen

(načelo prilagodljivosti)

Zagotavljanje javnih dobrin, ki jih s svojimi storitvami zagotavljata prevoznik in agencija, se mora prilagajati razvoju in potrebam uporabnikov ter preneha, če ni več potrebe za njihovo zagotavljanje, oziroma če se ugotovi, da jih je moč zagotoviti na drug način."

4. člen

V 4. členu se v prvem odstavku pika nadomesti z vejico in doda besedilo: "oziroma zagotavlja povračilo stroškov, ki jih ima zaradi tega, ker opravlja prevoz, ki ga ne bi opravljal, če bi ga opravljal le zaradi svojega ekonomskega interesa".

Besedilo šestega in sedmega odstavka se nadomesti z besedilom, ki se glasi:

“(6) Prevoznik, ki je prejel državno pomoč, mora voditi ločene evidence, ki omogočajo preglednost uporabe sredstev, ki jih je prejel ter posredovanje vseh podatkov, ki jih zahteva agencija. Agencija mora posredovati ministrstvu za promet vse podatke, ki jih to od nje zahteva.”

5. člen

6. člen se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Prevoz potnikov v notranjem železniškem prometu zagotavlja država kot javno dobro z obvezno gospodarsko javno službo v obsegu, ki jo določa prometna politika na področju prevoza potnikov v javnem prometu.

(2) Obseg storitev obvezne gospodarske javne službe iz prvega odstavka za posamezno obdobje določi vlada.

(3) Če so potrebe prebivalcev določenega območja večje od ponudbe prevoza, ki je zagotovljen s službo iz prejšnjega odstavka, jih skladno s svojimi potrebami in možnostmi lahko zagotavlja tudi lokalna skupnost tako, da za povečan obseg storitev zagotovi sredstva, ki jih sicer za storitve iz prvega odstavka tega člena zagotavlja država.

(4) Država ali lokalna skupnost zaradi smotnosti in doseganja večje kakovosti uslug prevoza potnikov v javnem prometu zagotavlja kot javno dobro prevozne storitve, ki jih na načelih enotne in celovite ponudbe izvajajo prevozniki v različnih vrstah prometa.”

6. člen

V 8. členu se v tretjem odstavku črtajo besede “in zveze”, besedilo “v javnih podjetjih, ki opravljajo prevozne storitve v železniškem prometu in upravljajo javno železniško infrastrukturo kot tudi način dela drugih prevoznikov v železniškem prometu” pa nadomesti z besedilom, ki se glasi: “pri prevoznikih in tistih pravnih osebah, ki opravljajo gospodarsko javno službo v železniškem prometu.”

7. člen

V 9. členu se četrti odstavek črta, dosednji peti odstavek postane četrti odstavek, dosednji šesti in sedmi odstavek pa se nadomestita z besedilom, ki se glasi:

“(5) Država lahko zaradi javne koristi del javne železniške infrastrukture izroči v uporabo lokalni skupnosti, ki to javno infrastrukturo potrebuje za zadovoljevanje potreb prebivalcev svojega območja po javnem prevozu ali zadovoljevanje potreb svojega gospodarstva, ki ga prevoznik noče ali ne more zagotoviti. Javna železniška infrastruktura v tem primeru ostane državna last, država in lokalna skupnost pa s pogodbo, ki jo v posameznem primeru v imenu države na podlagi pooblastila vlade sklene agencija, uređita medsebojna razmerja zlasti v zvezi z vzdrževanjem javne železniške infrastrukture in vodenjem prometa na njej ter zagotavljanjem prometne varnosti.”

8. člen

V 10. členu se v prvem odstavku besedilo sedme alineje nadomesti z besedilom, ki se glasi:

“– nivojski prehodi, vključno z napravami za zagotavljanje varnosti v cestnem prometu;”,

besedilo dvanajste alineje istega odstavka pa z besedilom, ki se glasi:

“– zgradbe, namenjene vodenju železniškega prometa, in zgradbe, ki se uporabljajo za neposredno opravljanje gospodarske javne službe vzdrževanja obstoječe javne železniške infrastrukture;”.

9. člen

11. člen se spremeni tako, da se glasi:

“11. člen

(gospodarska javna služba vzdrževanja javne železniške infrastrukture ter vodenja železniškega prometa)

(1) Vzdrževanje javne železniške infrastrukture in vodenje železniškega prometa na njej je obvezna gospodarska javna služba.

(2) Gospodarsko javno službo opravlja pooblaščen upravljavec, s katerim sklene pogodbo v imenu in za račun države upravljavec. Pred sklenitvijo pogodbe mora upravljavec pridobiti soglasje vlade.

(3) Vzdrževanje javne železniške infrastrukture obsega predvsem:

– vzdrževalna dela v obsegu, ki omogoča njeno normalno obratovalno sposobnost in zagotavlja prometno varnost;

– opravljanje nadzora nad investicijskimi deli (investicijsko vzdrževanje in novogradnje) zaradi zagotovitve varnosti železniškega prometa skladno s predpisi;

– nadzor nad stanjem javne železniške infrastrukture;

– zagotovitev vzpostavitve prevoznosti obstoječe javne železniške infrastrukture ob naravnih in drugih nesrečah;

– zagotovitev vodenja evidenc in drugih podatkov o javni železniški infrastrukturi, ki jih zahtevajo predpisi.

(4) Vodenje železniškega prometa na javni železniški infrastrukturi obsega predvsem:

– vodenje prometa vlakov;

– izvajanje voznega reda;

– opravljanje tehnološkega procesa dela na prometnih mestih;

– nadzor nad delom prevoznikov, ki ga zahteva opravljanje dela skladno s tem zakonom in predpisi, ki urejajo varnost v železniškem prometu;

– obveščanje agencije o sumu kršitve, ki jo je storil prevoznik s svojim ravnanjem v nasprotju z licenco, varnostnim spričevalom ali dodeljeno vlakovno potjo in Prometnega inšpektorata Republike Slovenije o kršitvah določb predpisov, ki urejajo varnost v železniškem prometu.

(5) Vlada z uredbo določi način opravljanja gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena.”

10. člen

V 12. členu se v drugem odstavku za besedo “dobra”, besedilo do konca stavka spremeni tako, da se glasi: “odloča o njegovi namembnosti vlada”.

11. člen

15. člen se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Prevoznik lahko opravlja vožnjo na javni železniški infrastrukturi, če je njemu ali drugemu prosilcu, za katerega opravlja prevoz, odobrena vlakovna pot. Brez dodeljene vlakovne poti pristop na javno železniško infrastrukturo ni dovoljen.

(2) Pravice do uporabe vlakovne poti, ki je dodeljena prosilcu, ni mogoče prenesti na drugo osebo.

(3) Če prevoznik uporablja vlakovno pot, ki je bila dodeljena prosilcu, ki ni prevoznik, za izvajanje njegove poslovne dejavnosti, se to ne šteje za prenos pravice uporabe.

(4) Upravljavec mora o zahtevi za dodelitev vlakovne poti, ki jo je prejel od prosilca ali mu jo je poslal pristojni organ države, na ozemlju katere je izhodiščna točka določene prevozne storitve v železniškem prometu, odločiti najkasneje v 60 dneh od prejema popolne vloge. V postopku dodeljevanja vlakovne poti uporabljata prosilec in upravljavec določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, če s

tem zakonom ni drugače določeno. Zoper odločbo upravljavca lahko prosilec vložiti pritožbo na ministrstvo, če pred tem ni zahteval odločanja arbitraže. Vloga, ki je bila zavržena zaradi nezadostnih zmožljivosti, se ponovno prouči ob naslednji prilagoditvi voznega reda, če tako zahteva prevoznik. Zainteresiranim strankam morajo biti na voljo datumi teh prilagoditev. Upravljavec praviloma dodeljuje vlakovne poti enkrat letno ob pripravi novega voznega reda za naslednje vozno-redno obdobje.

(5) Upravljavec lahko dodeli prosilcu vlakovno pot, če je zagotovljena vzajemnost obravnave prevoznikov z državo, kjer je registriran prosilec, in če je:

a) za dostop in tranzit:

- prosilec prevoznik registriran v Republiki Sloveniji;
- prosilec mednarodno poslovno združenje, katerega član ima sedež v Republiki Sloveniji;

b) za tranzit:

– prosilec mednarodno poslovno združenje, katerega člani imajo svoj sedež v drugih državah, članicah Evropske unije, združenje pa izvaja mednarodni prevoz med državami, članicami Evropske unije, in potrebuje vlakovno pot za tranzit čez območje Republike Slovenije;

c) za dostop:

- prosilec prevoznik, ki opravlja prevozne storitve v mednarodnem kombiniranem prevozu;
- prosilec prevoznik, ki opravlja prevoz blaga v mednarodnem prometu po progah čez evropskega železniškega omrežja za tovorni promet (TERFN);
- prosilec prevoznik, ki opravlja prevozne storitve v mednarodnem prevozu blaga.

(6) Pri dodeljevanju vlakovne poti mora upravljavec upoštevati naslednje kriterije:

- obseg storitev;
- čim večjo izkoriščenost javne železniške infrastrukture;
- pokritje stroškov vzdrževanja javne železniške infrastrukture in vodenja prometa na njej z uporabnino, ki jo bo prejel;
- obseg dodatnih storitev, ki jih bo potreboval prevoznik;
- ponujena jamstva za dobro izvedbo prevoznih storitev v železniškem prometu na zaproseni vlakovni poti;
- druge elemente, ki vplivajo na gospodarno upravljanje javne železniške infrastrukture.

(7) Prevoznik, ki mu je dodeljena vlakovna pot, opravlja prevoz v javnem železniškem prometu skladno s predpisi, ki urejajo varnost v železniškem prometu. S pogodbo, ki vsebuje splošne, tehnične in finančne določbe, prevoznik in upravljavec natančneje uredita medsebojna razmerja v zvezi z zagotavljanjem tehničnih in drugih pogojev varnosti železniškega prometa in plačevanjem uporabnine. Določbe pogojev, ki jih sklepa upravljavec s prevozniki, morajo biti nediskriminacijske.

(8) Vlada z uredbo določi proge ali tire, namenjene prostemu pristopu, in pristanišča ter terminale, ki so del čez evropskega železniškega tovornega omrežja (Trans European Railway Freight Network – TERFN) in do katerih je pod enakopravnimi pogoji dovoljen dostop vsem prevoznikom, način uporabe kriterijev in pomen posameznega kriterija iz šestega odstavka tega člena ter arbitražo, navedeno v četrtem odstavku tega člena.

(9) Za uporabo javne železniške infrastrukture prevoznik upravljavcu plačuje uporabnino. Uporabnina je namenjena kritju stroškov vzdrževanja javne železniške infrastrukture.

(10) Kriteriji, na podlagi katerih se določi uporabnina za uporabo javne železniške infrastrukture, so:

- stroški vzdrževanja in modernizacije javne železniške infrastrukture;
- uporabnina prometne infrastrukture v drugih prometnih podsistemih, predvsem v cestnem prometu;
- dolžina omrežja javne železniške infrastrukture, ki ga uporablja prevoznik;
- število vozil, s katerimi vozi prevoznik po omrežju iz prejšnje alineje;
- stroški energije;
- vlakovni kilometri;
- brutotonski kilometri;
- vrsta prevoznih sredstev, ki jih prevoznik izvaja na omrežju iz tretje alineje;
- čas uporabe omrežja iz tretje alineje;
- hitrost vlaka;
- smeri prevoza;
- kategorija vlaka in
- količinski popusti.

(11) Na podlagi kriterijev iz prejšnjega odstavka določi višino uporabnine upravljavec.

(12) Z uredbo vlada predpiše vrednotenje kriterijev za določanje višine uporabnine, varščine, postopek poračunavanja varščine in uporabnine, način plačevanja in evidentiranja vplačil, oprostitve plačevanja, nadzor nad plačevanjem ter sankcioniranje neplačevanja uporabnine.”

12. člen

V besedilu 16., 17. in 18. člena se beseda “direkcija” nadomesti z besedo “agencija” v ustreznem sklonu.

V enajstem odstavku 17. člena se za besedama “novo licenco” dodajo besede “oziroma podaljša njeno veljavnost”, besede “pristojni upravni organ” pa nadomestijo z besedo “nemudoma”.

13. člen

Za 18. členom se doda 18.a člen, ki se glasi:

“18.a člen

(uravnavni organ)

(1) Uravnavni organ na lastno pobudo ali na pritožbo prizadete stranke pri uporabi temeljnih načel tega zakona odloča o vprašanjih, povezanih z dodeljevanjem vlakovnih poti, določanjem uporabnine za javno železniško infrastrukturo ter izdajanjem licenc in varnostnih spričeval, pa tudi o drugih vprašanjih, ki so ključnega pomena za enakopravno uporabo javne železniške infrastrukture.

(2) Uravnavni organ kot drugostopenjski organ meritorno odloča o pritožbah zoper posamične upravne akte agencije, s katerimi je ta odločila o dodelitvi vlakovne poti, o uporabnini, o izdaji, preklicu ali začasnem odvzemu licence oziroma varnostnega spričevala.

(3) Pritožba iz prejšnjega odstavka ni dovoljena, če sta agencija in prizadeta stranka pred izdajo odločbe, ki je predmet pritožbe, skladno s predpisi sodelovala v arbitražnem postopku in je bila v tem postopku sprejeta odločitev, zapisana v izreku odločbe.

(4) Uravnavni organ lahko zahteva od agencije, da poopravi splošne akte, če meni, da so z njimi kršena načela, ki zagotavljajo enakopravno obravnavo vseh uporabnikov javne železniške infrastrukture ter zemljišč in objektov splošnega pomena za odvijanje železniškega prevoza. Če presodi, da bi lahko z upoštevanjem določb splošnega akta, ki ga je izdala agencija, za uporabnike nastale nepopravljive posledice, lahko zadrži izvajanje tega akta ali njegovih posameznih določb.”

14. člen

Naslov IV. poglavja se spremeni tako, da se glasi "AGENCIJA ZA ŽELEZNIŠKI PROMET".

21. člen se nadomesti z novim 21. in 21.a členom, ki se glasita:

"21. člen

(Agencija za železniški promet in njene naloge)

(1) Za opravljanje nalog, ki jih določa ta zakon, ustanovi vlada Agencijo za železniški promet.

(2) Agencija izdaja za izvrševanje javnih pooblastil splošne akte, ki urejajo pravna razmerja na njenem delovnem področju in se nanašajo zlasti na uradne evidence agencije, zbiranje in dajanje podatkov z njenega delovnega področja in druga vprašanja, ki se nanašajo na izpolnjevanje nalog agencije. Agencija na prvi stopnji izdaja upravne odločbe na podlagi tega zakona in zakona, ki ureja varnost v železniškem prometu, ki jih do njene ustanovitve izdaja ministrstvo.

(3) Naloge agencije so:

- v imenu in za račun države sklepanje pogodb za opravljanje javnih gospodarskih služb, določenih s tem zakonom;

- izvajanje financiranja javnih gospodarskih služb iz prejšnje alinee;

- nadzor izvajanja storitev, ki se izvajajo v pogojih gospodarske javne službe;

- priprava programa omrežja in s tem povezanih strokovnih podlag za obračun uporabnine javne železniške infrastrukture;

- izdelava in izvajanje usklajenega voznega reda;

- izdajanje in odvzem licenc in varnostnih spričeval;

- izdajanje dovoljenj in soglasij v skladu z zakonom, ki ureja varnost železniškega prometa;

- priprava, organizacija in vodenje investicijskih del na javni železniški infrastrukturi;

- gospodarjenje z javno železniško infrastrukturo in s sredstvi, ki jih agenciji v upravljanje dodeli vlada.

21.a člen

(financiranje agencije in njenih nalog)

(1) Agencija se financira iz državnega proračuna in iz lastnih prihodkov.

(2) Prihodki agencije so:

- uporabnina za javno železniško infrastrukturo;

- prihodki iz naslova gospodarjenja z javno železniško infrastrukturo (najemnine, zakupnine ipd.);

- prihodki iz naslova gospodarjenja s sredstvi, ki jih v upravljanje agenciji dodeli vlada;

- donacije;

- plačila stroškov postopkov za dodeljevanje licenc, varnostnih spričeval in drugih posamičnih aktov z delovnega področja agencije;

- drugi prihodki.

(3) Proračunska sredstva iz prvega odstavka in prihodki agencije iz prejšnjega odstavka so sredstva, namenjena za financiranje:

- poslovanja agencije;

- uresničevanja nacionalnega programa razvoja javne železniške infrastrukture;

- opravljanja gospodarskih javnih služb iz 6. in 11. člena in drugih gospodarskih služb na področju železniškega prometa.

(4) Za zagotovitev opravljanja gospodarskih javnih služb ter za izvajanje investicijskih del na javni železniški infrastrukturi in drugih sredstvih, ki jih ima v upravljanju, lahko agencija najame posojilo ob poroštvo države. O poroštvo države odloča državni zbor."

15. člen

V 22. členu se v prvem odstavku pika nadomesti z vejico in doda besedilo "ali proračuna lokalne skupnosti ter sredstev, ki jih v ta namen zagotavlja agencija".

V drugem odstavku se za besedama "iz proračuna" dodajo besede "in sredstev, ki jih v ta namen zagotavlja agencija", beseda "in" pa se nadomesti z besedo "ter".

16. člen

V 25. členu se v tretjem odstavku beseda "direkcijo" nadomesti z besedo "agencijo".

17. člen

V 29. členu se besedi "javnega podjetja" nadomestita z besedo "upravljavca".

18. člen

V 30. členu se besedilo četrte alinee prvega odstavka nadomesti z besedilom, ki se glasi:

"- ne zagotovi agenciji vseh podatkov, do katerih je upravičena na podlagi predpisov."

19. člen

Za 34. členom se doda 34.a člen, ki se glasi:

"34.a člen

Država prevzame odplačevanje obveznosti javnega podjetja Slovenske železnice, d.d., iz posojil, najetih na podlagi zakona o poroštvo Republike Slovenije za obveznosti javnega podjetja Slovenske železnice, d.d., iz naslova posojil, najetih za financiranje vzdrževanja javne železniške infrastrukture (ZPSZZI-1 – Uradni list RS, št. 59/2002)."

20. člen

"35. člen se spremeni tako, da se glasi:

(1) Za čas do izvedbe reorganizacije javnega podjetja Slovenske železnice, d.d., sklene država z njim pogodbe:

- za opravljanje prevoza potnikov v notranjem železniškem prometu, ki ga kot javno dobro z obvezno gospodarsko javno službo zagotavlja država in

- za opravljanje nalog pooblaščenega upravljavca.

(2) Pogodbe iz prejšnjega odstavka sklene z javnim podjetjem Slovenske železnice, d. d. v imenu in za račun države po predhodni odobritvi vlade agencija.

(3) Po opravljeni reorganizaciji javnega podjetja Slovenske železnice, d. d., sklene agencija v imenu in za račun države pogodbi za dobo 7 let za opravljanje obvezne gospodarske javne službe iz 6. in 11. člena tega zakona z družbo, ki bo registrirana za opravljanje takšne dejavnosti.

(4) Določba prejšnjega odstavka velja za prvo izbiro izvajalca."

21. člen

V besedilu 36. člena se črta drugi stavek.

22. člen

Črta se besedilo 40. člena.

23. člen

V 43. členu se besedilo prvega odstavka nadomesti z besedilom, ki se glasi:

"Določbe druge alinee točke a, določbe točke b in določbe prve in druge alinee točke c petega odstavka 15. člena ter določbe drugega stavka prvega odstavka 17. člena tega zakona se začnejo uporabljati, ko postane

Republika Slovenija članica Evropske unije. Določbe tretje alineje točke c petega odstavka 15. člena tega zakona se začnejo uporabljati 15. marca 2008."

II. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

24. člen

(poroštvo države za posojila, ki jih v letu 2003 za opravljanje svojih nalog najame agencija)

(1) Republika Slovenija daje poroštvo za obveznosti agencije, iz naslova posojil do skupne višine glavnice 12.000.000.000 tolarjev (dvanajst milijard dvesto milijonov tolarjev) s pripadajočimi obrestmi in stroški posojil, ki jih agencija najame za kritje stroškov vzdrževanja in modernizacije javne železniške infrastrukture v letu 2003 skladno z nacionalnim programom razvoja slovenske železniške infrastrukture in letnim načrtom gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture.

(2) Sredstva, zagotovljena s posojili iz prejšnjega odstavka, se črpajo po namenu in obsegu, določenem v finančnem načrtu agencije.

25. člen

(pogoji za dodelitev poroštva)

Republika Slovenija daje poroštvo iz prejšnjega člena pod naslednjimi pogoji:

- moratorij: najmanj eno leto;
- ročnost: najmanj 7 let;
- obrestna mera: primerljiva za obresti za posojila z državnim poroštvom;
- vsi stroški, povezani s pripravo in odobritvijo posameznega posojila, ne smejo presežati 0,5 odstotka vrednosti glavnice posojila.

Obseg izdajanja poroštev Republike Slovenije se zmanjšuje z vsakokratnim zneskom najetega posojila, za katerega bo dano poroštvo Republike Slovenije.

26. člen

(sklepanje poroštenih pogodb)

Poroštvene pogodbe v imenu in za račun Republike Slovenije sklene minister, pristojen za finance.

27. člen

(poroštvo države za posojila, ki jih v letu 2004 za opravljanje svojih nalog najame agencija)

(1) Republika Slovenija daje poroštvo za obveznosti agencije, iz naslova posojil do skupne višine glavnice 10.500.000.000 tolarjev (deset milijard petsto milijonov tolarjev) s pripadajočimi obrestmi in stroški posojil, ki jih agencija najame za kritje stroškov vzdrževanja in modernizacije javne železniške infrastrukture v letu 2004 skladno z nacionalnim programom razvoja slovenske železniške infrastrukture in letnim načrtom gradnje, modernizacije in vzdrževanja javne železniške infrastrukture.

(2) Za določitev pogojev za dodelite poroštva, za sklepanje pogodb o poroštvu in za določitev namena in obsega porabe sredstev, ki bodo zagotovljena s posojili, se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 24. člena 25. in 26. člena tega zakona.

28. člen

(prevzem delavcev)

Z dnem začetka delovanja agencije preidejo vsi zaposleni v Direkciji za železniški promet na delo v agencijo.

29. člen

(direktor agencije)

Direktor Direkcije za železniški promet opravlja funkcijo kot direktor agencije do poteka mandatne dobe, za katero je imenovan.

30. člen

(začasno opravljanje pristojnosti agencije)

Do začetka delovanja agencije izvaja njene pristojnosti Direkcija za železniški promet.

31. člen

(postopki, ki jih vodi Direkcija za železniški promet)

(1) Postopke, ki jih ob uveljavitvi tega zakona vodi Direkcija za železniški promet nadaljuje po svoji ustanovitvi agencija.

(2) Naloge, ki jih določa drugi odstavek 21. člena zakona kot naloge Direkcije za železniški promet pa s tem zakonom niso določene kot naloge agencije, opravlja ministrstvo.

32. člen

(sedež agencije)

Agencija opravlja svoje delo na sedežu dotedanje Direkcije za železniški promet.

33. člen

(financiranje agencije v prehodnem obdobju)

Proračunska sredstva, namenjena za delo agencije, se v proračunu za leto 2003 in 2004 štejejo sredstva na proračunskih postavkah Direkcije za železniški promet. Proračunska sredstva iz navedenih postavk črpa agencija na podlagi pogodbe, ki jo sklene z Ministrstvom za promet.

34. člen

(sprejem ustanovitvenega akta agencije)

Vlada sprejme ustanovitveni akt agencije najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

35. člen

(odgovornost pooblaščenega upravljavca za prekrške)

Kazenske določbe zakona in zakona o varnosti železniškega prometa (Uradni list RS, št. 85/2000), ki se nanašajo na upravljavca oziroma na odgovorno osebo upravljavca, se v zvezi z opravljanjem nalog, ki jih določa 11. člen zakona kot naloge opravljanja gospodarske javne službe vzdrževanja javne železniške infrastrukture ter vodenja železniškega prometa, nanašajo na pooblaščenega upravljavca in njegovo odgovorno osebo.

36. člen

(odgovornost agencije za prekrške)

Kazenske določbe zakona in zakona o varnosti železniškega prometa (Uradni list RS, št. 85/2000), ki se nanašajo na upravljavca oziroma na odgovorno osebo upravljavca, se, razen določb iz prejšnjega člena, nanašajo na agencijo in njeno odgovorno osebo.

37. člen

(predpisi vlade)

Predpise iz četrtega odstavka 4. člena, drugega odstavka 5. člena, tretjega odstavka 6. člena, četrtega odstavka 11. člena, sedmega in enajstega odstavka 15. člena, osmega odstavka 16. člena in tretjega odstavka 18. člena

zakona uskladi vlada z določbami tega zakona v enem letu po njegovi uveljavitvi.

38. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati navodilo o vsebini in načinu vodenja računovodskih evidenc za prejemnike državnih nadomestil na področju železniškega prometa (Uradni list RS, št. 11/2001).

39. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen prve alinee 8. člena tega zakona, ki se, razen za obračun uporabnine, začne uporabljati 1. 1. 2005.

Št. 326-03/97-8/6

Ljubljana, dne 29. novembra 2002.

Podpredsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
dr Mihael Brejc l. r.

5394. Zakon o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (ZPRPGDT)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (ZPRPGDT)

Razlašam zakon o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (ZPRPGDT), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 29. novembra 2002.

Št. 001-22-156/02

Ljubljana, dne 10. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O POMOČI ZA REŠEVANJE IN PRESTRUKTURIRANJE GOSPODARSKIH DRUŽB V TEŽAVAH (ZPRPGDT)

I. UVODNE DOLOČBE

1. člen

Ta zakon določa namen, vrste državnih pomoči, merila, postopke ter način zagotavljanja sredstev iz proračuna

Republike Slovenije za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (v nadaljnjem besedilu: družba), ki imajo sedež v Republiki Sloveniji.

2. člen

Družba je v težavah, kadar ni zmožna z lastnimi sredstvi ali sredstvi, ki jih lahko pridobi od svojih družbenikov, delničarjev ali upnikov, ustaviti negativnih gibanj poslovanja, ki bi brez posredovanja države ogrozila obstoj družbe.

Predpostavlja se, da je družba v težavah:

– v primeru kapitalskih družb, kadar tekoča izguba skupaj s prenesenimi izgubami preteklih let, doseže polovico osnovnega kapitala in je tekoča izguba skupaj s prenesenimi izgubami preteklih let, v zadnjih dvanajstih mesecih dosegla višino četrte osnovnega kapitala;

– v primeru osebnih družb, kadar tekoča izguba skupaj s prenesenimi izgubami preteklih let, doseže polovico kapitala, ki je prikazan v računovodski evidenci in je tekoča izguba skupaj s prenesenimi izgubami preteklih let v zadnjih dvanajstih mesecih, dosegla višino četrte kapitala, ki je prikazan v računovodski evidenci.

V primeru, da družba v težavah ne izkazuje izgube kapitala v smislu prejšnjega odstavka, lahko težave dokazuje z naraščajočimi izgubami, povečanimi terjatvami, zmanjševanjem prodaje, povečevanjem zalog, zmanjšanjem izkoriščenosti proizvodnih sredstev, padanjem denarnih tokov, naraščajočimi dolgi, naraščajočimi stroški obresti ali zmanjševanjem vrednosti premoženja.

Natančnejša merila za dokazovanje težav iz prejšnjega odstavka predpiše Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada).

3. člen

Državna pomoč se po tem zakonu lahko dodeli za naslednje namene:

– kot pomoč v času priprave programa prestrukturiranja (v nadaljevanju: pomoč za reševanje) oziroma

– kot pomoč za izvajanje programa prestrukturiranja za obnovo dolgoročne sposobnosti preživetja družbe (v nadaljevanju: pomoč za prestrukturiranje),

– kot pomoč pri poravnavi nastalih obveznosti do odpravnin delavcem, ki so v fazi prestrukturiranja družbe skozi postopek prisilne poravnave postali tehnološki višek, pri čemer ta obveznost ni bila kot strošek zapopadena v potrjenem programu prisilne poravnave, pod pogoji iz prejšnjega člena.

Državne pomoči se dodeljujejo v skladu z načeli racionalnosti, transparentnosti in nujnosti.

Cilj državnih pomoči po tem zakonu je zagotoviti delovanje družbe, ki ima ohranjene vitalne funkcije in zagotovljen trg.

4. člen

Program prestrukturiranja družbe mora vsebovati:

– analizo vzrokov za nastale težave z oceno gospodarskih in socialnih posledic v primeru stečaja družbe,

– predstavitev ciljev družbe in strategije za doseg ciljev po posameznih področjih,

– prestrukturiranje (tržno, tehnološko, finančno, kadrovsko, ekološko),

– projekcije poslovanja za petletno obdobje (variantno: optimistična, realna, pesimistična),

– časovni razpored aktivnosti.

Natančnejšo vsebino programa prestrukturiranja in listine, s katerimi se dokazujejo posamezne trditve, določi vlada.

5. člen

Družbe, ki želijo pridobiti sredstva za namene določene v 3. členu tega zakona, morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

– da je družba v težavah v skladu z opredelitvijo v 2. členu tega zakona;

– da pripravi predlog programa prestrukturiranja oziroma predloži program prestrukturiranja iz prejšnjega člena oziroma načrt finančne reorganizacije družbe v prisilni poravnavi, ki je pripravljen tako, da vsebuje elemente programa prestrukturiranja iz prejšnjega člena;

– da zoper družbo ni uveden stečajni postopek oziroma likvidacija.

Državnih pomoči niso upravičene zaprositi novo nastale družbe in družbe, ki so nastale z likvidacijo prejšnje družbe ter družbe iz sektorja jeklarstva in premogovništva.

Novo nastale družbe iz prejšnjega odstavka so družbe, ki poslujejo nepretrgoma najmanj tri leta do vložitve vloge za dodelitev državne pomoči po tem zakonu.

Poleg tega državnih pomoči niso upravičene zaprositi povezane družbe, razen če je mogoče dokazati, da so vzroki težav v družbi sami in da težave niso rezultat samovoljnega prerazporejanja stroškov med njimi.

6. člen

Oblike državnih pomoči po tem zakonu so:

- krediti,
- subvencije,
- subvencije obrestnih mer,
- poroštva,
- kapitalske naložbe,
- odlog pri plačilu davkov in prispevkov.

7. člen

Maksimalni znesek državnih pomoči, ki je lahko dodeljen družbi za reševanje in prestrukturiranje, ne sme presežati zneska 10 mio EUR v tolaški protivrednosti.

Ponovna državna pomoč po tem zakonu ni možna. Izjemoma se državna pomoč lahko ponovno dodeli zaradi izjemnih nepredvidljivih okoliščin, na katere družba ni imela vpliva, vendar ne prej kot 10 let po dodeljeni državni pomoči.

V okviru zneska iz prvega odstavka tega člena je državna pomoč omejena na minimum sredstev, potrebnih za izvajanje ukrepov prestrukturiranja v okviru obstoječih finančnih virov družbe, družba mora znatno prispevati k prestrukturiranju in predvideti ukrepe, ki onemogočajo negativni vpliv na konkurenco.

8. člen

Ministrstvo, pristojno za dejavnost, ki jo opravlja družba (v nadaljnjem besedilu: pristojno ministrstvo), mora pristojni komisiji predhodno priglasiti državno pomoč:

- v primeru velike družbe;
 - ne glede na velikost družbe v primeru posebnih sektorjev, kot so: letalstvo, transport, ladjedelništvo, kmetijstvo in ribištvo, sektor "sintetična vlakna";
 - v primeru tretjega odstavka 2. člena tega zakona.
- Za potrebe tega zakona se šteje, da je družba velika:
- če ima več kot 250 zaposlenih,
 - da znaša letni promet več kot 40 mio EUR ali
 - da je bilančna vsota večja od 27 mio EUR.

9. člen

V času priprave in izvajanja programa prestrukturiranja, ne sme družba izven programa prestrukturiranja prejeti nobene druge državne pomoči.

II. POMOČ ZA REŠEVANJE

10. člen

Kot pomoč za reševanje se dodeljujejo:

- kratkoročni krediti pod tržnimi pogoji ali

– subsidiarna poroštva za kratkoročne kredite pridobljene pod tržnimi pogoji.

11. člen

Kratkoročni kredit se lahko odobri pod naslednjimi pogoji:

- odobri se za čas, ki je potreben za izdelavo predloga programa prestrukturiranja, vendar ne za več kot 6 mesecev;
- kredit mora biti povrnjen najkasneje v 12 mesecih po izplačilu zadnjega obroka družbi;
- kredit je omejen na znesek, ki še omogoča tekoče poslovanje družbe;
- obrestna mera ne sme odstopati od tržnih pogojev.

12. člen

Družbi se lahko dodeli subsidiarno poroštvo za kredit, najet kot pomoč v času priprave programa prestrukturiranja, če najeti kredit izpolnjuje pogoje iz prejšnjega člena.

III. POMOČ ZA PRESTRUKTURIRANJE

13. člen

Za prestrukturiranje družbe se lahko uporabi katere koli oblike pomoči iz 6. člena tega zakona.

Osnova za dodelitev pomoči je program prestrukturiranja, ki ga obravnava in potrdi nadzorni svet družbe, oziroma drug pristojen organ družbe.

1. Krediti

14. člen

Kredit se lahko odobri največ za čas trajanja prestrukturiranja pod naslednjimi pogoji:

- moratorij na odplačilo kredita znaša največ dve leti,
- za zavarovanje kredita da družba ustrezne instrumente zavarovanja.

Višino obrestne mere za kredit določi vlada.

2. Subvencije

15. člen

Subvencije se dodeljujejo v izjemnih primerih za izvedbo nujnih nalog pri reševanju družb, za katere ni mogoče pridobiti drugih virov sredstev za izvajanje ukrepov poslovnega prestrukturiranja, predvsem:

- za ohranitev delovnih mest,
- za izobraževanje,
- za usposabljanje.

3. Subvencioniranje obrestne mere

16. člen

Subvencije obrestnih mer se lahko namenijo za nove kredite, ki jih družba najame zaradi prestrukturiranja pri finančnih institucijah, in sicer do tržne obrestne mere.

Višina subvencioniranja obrestne mere se določi vsako leto s posebnim sklepom vlade.

4. Poroštva

17. člen

Poroštvo se dodeli v višini vrednosti kredita in je subsidiarno.

Obrestna mera kredita mora biti primerljiva z obrestno mero, ki jo plačujejo dobre družbe.

Stroški odobritve kredita in provizije ne smejo odstopati od normalnih tržnih pogojev.

Poroštva se lahko dajejo za čas kredita za izvedbo programa prestrukturiranja.

18. člen

Državna poroštva se ne dajejo:

- ex post bankam za poplačilo prevzetih dolgov od drugih finančnih institucij, ne da bi bili predhodno prilagojeni pogoji financiranja;
- za zamenjavo kredita brez garancije za kredit z garancijo pri isti finančni instituciji z namenom, da se poveča varnost kredita;
- če kreditojemalec opravlja gospodarsko javno službo kot svojo dejavnost oziroma če je dejavnost organizirana kot javna služba v Republiki Sloveniji.

5. Kapitalska naložba

19. člen

Kapitalske naložbe v družbo se izvedejo neposredno ali s konverzijo obstoječih terjatev v kapitalski delež.

6. Odlog pri plačilu davkov in prispevkov

20. člen

Ne glede na četrty odstavek 77. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/2000, 79/2001, 30/2002) sme vlada družbam v postopku prestrukturiranja po tem zakonu obravnavati zapadle obvezne dajatve do Republike Slovenije na isti način kot za kredite in izvajati olajšave pri plačilih v skladu s prvim in drugim odstavkom 77. člena zakona o javnih financah.

IV. POSTOPEK ZA DODELJEVANJE DRŽAVNIH POMOČI DRUŽBAM

21. člen

Družba, ki meni, da izpolnjuje pogoje za dodelitev pomoči po tem zakonu, pošlje na pristojno ministrstvo vlogo z obrazložitvijo, ki mora vsebovati najmanj naslednje podatke oziroma dokumentacijo:

- splošne podatke o družbi z izpiskom iz sodnega registra;
- potrdilo, da družba ni v stečajnem postopku;
- poslovno poročilo;
- izjavo, da je za zavarovanje obveznosti po pogodbi o kreditu sposobna nuditi ustrezne instrumente za zavarovanje plačil;
- izjavo solidarnih dolžnikov – pristopiti morajo vse odvisne in obvladujoče družbe kreditojemalca, kolikor take družbe obstajajo;
- predlog oziroma potrjen program prestrukturiranja.

Pristojno ministrstvo imenuje strokovno medresorsko komisijo, ki vlogo pregleda in pripravi mnenje o izpolnjevanju pogojev za dodelitev pomoči in predlog za dodelitev vrste in višine državne pomoči.

Pristojno ministrstvo vključi kot člana komisije tudi predstavnika ministrstva, pristojnega za finance, in ministrstva, pristojnega za delo, družino in socialne zadeve.

Pristojno ministrstvo lahko pridobi strokovno mnenje neodvisnega zunanega strokovnjaka o sprejemljivosti programa prestrukturiranja glede na dolgoročno sposobnost preživetja družbe.

22. člen

O dodelitvi sredstev državnih pomoči odloča vlada na predlog pristojnega ministrstva.

23. člen

Pogodbe za dodelitev državnih pomoči sklepa pristojni minister.

V. VIRI POMOČI DRUŽBAM V TEŽAVAH

24. člen

Sredstva za pomoč družbam se za namene tega zakona zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije v okviru finančnih načrtov pristojnih ministrstev.

Za namene tega zakona se v celoti uporabijo sredstva, ki se pridobijo na podlagi zakona o uporabi sredstev pridobljenih iz naslova kupnine na podlagi zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 45/95, 34/96, 60/99 – ZSRR, 22/2000 – ZJS, 67/2001 in 47/2002) in so v skladu s šestó alineo prvega odstavka 7. člena navedenega zakona namenjena sanaciji podjetij.

VI. NADZOR NAD IZVAJANJEM ZAKONA

25. člen

Pristojna ministrstva so dolžna voditi evidence državnih pomoči za spremljanje in uresničevanje tega zakona.

Vrsto in način vodenja evidenc iz prejšnjega odstavka določi vlada.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

26. člen

V letu 2003 se v okviru finančnega načrta ministrstva, pristojnega za gospodarstvo v računu finančnih terjatev in naložb dodatno zagotovijo sredstva za namene tega zakona v višini 750.000.000 tolarjev.

27. člen

- Z dnem, ko začne veljati ta zakon, prenehata veljati:
- pravilnik o izvajanju javnih razpisov za namene prestrukturiranja za področje industrije in gradbeništva (Uradni list RS, št. 25/2000);
 - uredba o dodeljevanju sredstev za sanacijo gospodarskih družb iz sredstev kupnin (Uradni list RS, št. 52/2002).

28. člen

Vlada Republike Slovenije izda predpise iz 2., 4. in 25. člena tega zakona najkasneje v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

29. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 411-05/02-21/1

Ljubljana, dne 29. novembra 2002.

Podpredsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
dr. Mihael Brejc l. r.

5395. Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (ZISDU-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (ZISDU-1)**

Razlašam zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (ZISDU-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 29. novembra 2002.

Št. 001-22-157/02

Ljubljana, dne 10. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N**O INVESTICIJSKIH SKLADIH IN DRUŽBAH
ZA UPRAVLJANJE (ZISDU-1)****1. TEMELJNE DOLOČBE****Vsebina zakona****1. člen**

Zakon določa pogoje za ustanovitev investicijskih skladov in družb za upravljanje ter ureja način in nadzor njihovega poslovanja, pogoje prodaje investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov v Republiki Sloveniji, vrste storitev ki jih druge osebe opravljajo za investicijske sklade in pogoje ter način opravljanja teh storitev, kakor tudi nadzor in pogoje upravljanja pokojninskih vzajemnih skladov.

Investicijski sklad**2. člen**

(1) Investicijski sklad je podjem, katerega edini namen je javno zbiranje denarnih sredstev fizičnih in pravnih oseb in nalaganje teh sredstev v vrednostne papirje in druge likvidne finančne naložbe po načelih razpršitve tveganj.

(2) Investicijski sklad se lahko oblikuje kot vzajemni sklad oziroma ustanovi kot investicijska družba.

(3) Zbiranje denarnih sredstev z namenom iz prvega odstavka tega člena je dovoljeno samo z javno prodajo enot premoženja vzajemnih skladov v skladu s tem zakonom in z javno prodajo delnic investicijskih družb v skladu s tem zakonom.

(4) Nihče drug razen investicijskih skladov ne sme javno zbirati denarnih sredstev niti posredovati pri zbiranju oziroma kako drugače zagotavljati pogojev za zbiranje denarnih sredstev z namenom iz prvega odstavka tega člena.

(5) Vlada Republike Slovenije spremeni tolarске zneske, določene v tem zakonu, če se za več kot 10 odstotkov spremeni razmerje tolarja proti EVRU po tečaju Banke Slovenije.

Uporabljeni pojmi in kratice**3. člen**

(1) Posamezni pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. vrednostni papirji so vrednostni papirji po prvem in petem odstavku v zvezi z drugim odstavkom 3. člena ZTVP-1;

2. dolžniški vrednostni papirji so dolžniški vrednostni papirji po tretjem odstavku 3. člena ZTVP-1;

3. tržni oziroma netržni vrednostni papirji so tržni oziroma netržni vrednostni papirji po četrtem odstavku 3. člena ZTVP-1;

4. prva oziroma nadaljnja prodaja vrednostnih papirjev je prva oziroma nadaljnja prodaja vrednostnih papirjev po 4. členu ZTVP-1;

5. izvedeni finančni instrumenti so izvedeni finančni instrumenti po prvem odstavku 6. člena ZTVP-1 in 7. točki prvega odstavka 64. člena tega zakona;

6. standardizirani izvedeni finančni instrumenti so standardizirani izvedeni finančni instrumenti po drugem odstavku 6. člena ZTVP-1;

7. nestandardizirani izvedeni finančni instrumenti so izvedeni finančni instrumenti, ki niso standardizirani, se z njimi ne trguje na organiziranem trgu oziroma se z njimi trguje na trgu institucionalnih vlagateljev, ki jih lahko imetnik kadarkoli po poštenu vrednosti proda ali drugače odsvoji;

8. organizirani trg vrednostnih papirjev je organizirani trg vrednostnih papirjev po 9. členu ZTVP-1;

9. organizirani trg vrednostnih papirjev oziroma izvedenih finančnih instrumentov v državi članici, je organizirani trg v tej državi članici, ki je uvrščen na seznam iz tretjega odstavka 183. člena ZTVP-1;

10. instrument denarnega trga je finančni instrument, s katerim se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev oziroma s katerim se običajno trguje na denarnem trgu, ki ima vrednost, ki se jo da kadarkoli natančno določiti in ki je likviden;

11. likvidna sredstva so sredstva naložena v finančne instrumente in depozite iz prvega odstavka 64. člena tega zakona, ki jih lahko lastnik oziroma družba za upravljanje kadarkoli proti denarnemu plačilu odproda;

12. dodatna likvidna sredstva so sredstva investicijskega sklada, ki niso vložena v posamezne oblike naložb investicijskega sklada, niso predmet naložbene politike in niso namenjena doseganju določenih naložbenih ciljev investicijskega sklada, temveč so namenjena predvsem za zagotavljanje zadostnih denarnih sredstev za pokrivanje izrednih in tekočih izdatkov investicijskega sklada ali pa se oblikujejo v primeru, kadar mora družba za upravljanje zaradi izredno neugodnih razmer na trgu finančnih instrumentov začasno prekiniti nalaganje sredstev investicijskih skladov na te trge;

13. država članica je država, ki je članica Evropskih skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije;

14. tuja država je država, ki ni država članica;

15. država članica OECD je država članica Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj;

16. oseba države članice je fizična oseba, ki ima bivališče na območju države članice, oziroma pravna oseba s sedežem na območju države članice;

17. tuja oseba je oseba, ki ima sedež oziroma bivališče v tuji državi;

18. dobro poučen vlagatelj je vsaka fizična ali pravna oseba, ki nalaga svoje premoženje z namenom ohranjanja vrednosti tega premoženja in doseganja donosov iz takih naložb, in ima ustrezna strokovna znanja in izkušnje potrebne za presojo tveganj, povezanih z vlaganjem v vrednostne

papirje in druge finančne instrumente iz 64. člena tega zakona ter zna pridobiti dodatne informacije ali strokovno svetovanje kadar to zahteva posamezna vrsta naložb ali določena naložba v finančne instrumente iz 64. člena tega zakona. Za dobro poučenega vlagatelja se tako štejejo države, centralne banke in lokalne skupnosti, mednarodne organizacije, banke, borzno posredniške družbe, zavarovalnice, investicijski skladi, družbe za upravljanje investicijskih skladov, pokojninski skladi in upravitelji teh skladov in druge finančne organizacije, ki so predmet nadzora pristojnih organov, od navedenih družb odvisne družbe, družbe, ki so izdajatelji vrednostnih papirjev s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, gospodarske družbe, ki ustrezajo merilom za velike družbe po ZGD in drugi dobro poučeni vlagatelji, za katere družba za upravljanje oceni, da izpolnjujejo kriterije glede strokovnega znanja in izkušenj, razumevanja tveganj, ki jih sprejemajo, sposobnosti poiskati dodatne informacije in strokovno svetovanje ter sprejemanja lastnih naložbenih odločitev in ki izpolnjujejo kriterije, ki jih lahko predpiše Agencija;

19. Direktiva o investicijskih skladih je Direktiva Sveta Evropskih skupnosti 85/611/EEC, dopolnjena z direktivami 88/220/EC, 95/26/EC, 2000/64/EC, 2001/107/EC in 2001/108/EC;

20. Agencija je Agencija za trg vrednostnih papirjev po ZTVP-1;

21. Pooblaščen investicijska družba je investicijska družba ustanovljena skladno z določbami 126. člena ZISDU;

22. Investicijska družba iz ZISDU je investicijska družba, ki je nastala skladno z določbami ZISDU s preoblikovanjem pooblaščen investicijske družbe;

23. Investicijska družba je tista delniška družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je:

- a) investicijska družba iz 6. poglavja tega zakona, ali
- b) investicijska družba, katere naložbe in poslovanje niso usklajene z določbami poglavja 4.3. tega zakona o naložbah investicijskega sklada in z določbami tega zakona o poslovanju investicijskega sklada in ki se bo v zakonskih rokih uskladila s temi določbami, in ki je v investicijsko družbo preoblikovana pooblaščen investicijska družba;

24. Vzajemni sklad je:

- a) vzajemni sklad iz 5. poglavja tega zakona, ali
- b) vzajemni sklad, katerega naložbe in poslovanje niso usklajene z določbami poglavja 4.3. tega zakona o naložbah investicijskih skladov in z drugimi določbami tega zakona in ki se bo v zakonskih rokih uskladil s temi določbami, in ki je vzajemni sklad oblikovan na podlagi ZISDU;

25. Indeksni investicijski sklad je investicijski sklad, katerega cilj naložbene politike je natančno posnemanje sestave določenega indeksa iz prvega odstavka 73. člena tega zakona in ki ima večino sredstev naloženih v vrednostne papirje oziroma finančne instrumente iz 64. člena tega zakona, ki sestavljajo navedeni indeks;

26. Investicijski sklad denarnega trga je investicijski sklad, ki večino prihodkov realizira iz naložb in ima večino sredstev naloženih v instrumente denarnega trga iz 1., 2., 3. in 8. točke prvega odstavka 64. člena ter denarnih depozitih iz 6. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona;

27. Namenski investicijski sklad je investicijski sklad, katerega poslovanje je usklajeno z določbami tega zakona in katerega naložbena politika je usmerjena v naganje sredstev v določeno gospodarsko dejavnost, panogo (vejo), geografsko področje, v določeno vrsto vrednostnih papirjev ipd., pri čemer je družba za upravljanje takšnega investicijskega sklada specializirana za upravljanje s takšnimi vrstami naložb ali pa razpolaga s specialnim znanjem pri upravljanju s takšnimi naložbami;

28. Sklad skladov je tisti investicijski sklad, katerega cilj naložbene politike je vlaganje sredstev pretežno v enote premoženja oziroma delnice drugih investicijskih skladov v skladu z določbami tega zakona;

29. Trg institucionalnih vlagateljev je tisti trg nestandardiziranih izvedenih finančnih instrumentov, ki deluje redno in javno, je likviden, pregleden in uveljavljen, in ki udeležencem oziroma vlagateljem zagotavlja najmanj enako raven varnosti kot organizirani trg ter je uvrščen na seznam trgov iz petega odstavka 64. člena in iz 4. točke prvega odstavka 77. člena; udeleženci trga institucionalnih vlagateljev so lahko le tisti institucionalni vlagatelji, ki spadajo v eno od kategorij institucionalnih vlagateljev, ki jih določi Agencija in ki so predmet nadzora;

30. Premoženje v upravljanju je premoženje, ki:

- a) ga družba za upravljanje upravlja za račun investicijskih skladov in za račun dobro poučenih vlagateljev,

- b) premoženje investicijskih skladov in dobro poučenih vlagateljev, ki ga je družba za upravljanje na podlagi pogodbe iz 5. člena tega zakona prenesla v upravljanje na drugega upravljavca;

premoženje v upravljanju ne vključuje premoženja, ki ga je družba za upravljanje na podlagi pogodbe iz 5. člena tega zakona pridobila v upravljanje od drugega upravljavca premoženja oziroma upravljavca investicijskega sklada;

31. Vzajemni pokojninski sklad je vzajemni pokojninski sklad po 307. členu ZPIZ;

(2) Posamezne kratice, uporabljene v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. ZBan je zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 7/99, 102/2000 in 59/2001),

2. ZGD je zakon o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 30/93, 29/94, 82/94, 20/98, 84/98, 6/99, 54/99, 36/2000, 45/2001, 59/2001, 50/2002),

3. ZPIZ-1 je zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99, 72/2000, 81/2000, 124/2000, 52/2001, 109/2001 in 11/2002),

4. ZPPSL je zakon o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67/93, 39/97, 52/99, 101/2001 in 42/2002),

5. ZTVP-1 je zakon o trgu vrednostnih papirjev (Uradni list RS, št. 56/99),

6. ZZavar je zakon o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 13/2000, 91/2000, 12/2001, 21/2002, 52/2002),

7. ZISDU je zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 6/94, 68/96, 25/97, 32/97, 10/98, 26/99, 56/99),

8. ZPSPID je zakon o prvem pokojninskem skladu in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 6/94, 68/96, 25/97, 32/97, 10/98, 26/99 in 56/99),

9. ZNVP je zakon o nematerializiranih vrednostnih papirjih (Uradni list RS, št. 23/99).

Družba za upravljanje in skrbnik

4. člen

(1) Družba za upravljanje je gospodarska družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Agencije za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

(2) Družba za upravljanje države članice je pravna oseba s sedežem v državi članici, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa države članice za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov v skladu z Direktivo o investicijskih skladih.

(3) Tuja družba za upravljanje je pravna oseba s sedežem v tuji državi, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa

tuje države za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

(4) Skrbnik je skrbnik premoženja investicijskega sklada ali vzajemnega prostovoljnega pokojninskega sklada ali kritnega premoženja pokojninske družbe in je lahko skrbniška banka ali druga finančna institucija, katere poslovanje ureja ZTVP-1 in katere glavna dejavnost so storitve v zvezi s poslovanjem z vrednostnimi papirji ter uveljavljanjem pravic iz teh vrednostnih papirjev na podlagi ZTVP-1, ki je pridobila dovoljenje Agencije za opravljanje skrbniških storitev in ki izpolnjuje pogoje iz poglavja 4.1. in 4.2. tega zakona ter katere poslovanje je predmet javnega nadzora s strani Agencije. Skrbniška banka je banka po prvem odstavku 2. člena ZBan oziroma podružnica banke države članice, ustanovljena na območju Republike Slovenije v skladu z ZBan, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje skrbniških storitev po tem zakonu.

Storitve upravljanja investicijskih skladov

5. člen

(1) Storitve upravljanja investicijskih skladov obsegajo:

1. upravljanje premoženja investicijskih skladov, in
2. druge storitve upravljanja investicijskih skladov:

- a) trženje investicijskih skladov, prodajo investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov,
- b) administrativne storitve:
 - vodenje poslovnih knjig in sestavljanje poslovnih poročil investicijskega sklada,
 - pravne storitve,
 - odnosi z vlagatelji,
 - vrednotenje premoženja, storitve cenitev,
 - pregled usklajenosti z zakonskimi in podzakonskimi zahtevami,
 - poročanje in javno objavljane informacij o poslovanju investicijskega sklada,
 - razdelitev dobička,
 - izdaja, unovčevanje in izplačevanje odkupnih vrednosti investicijskih kuponov in druge administrativne zadeve povezane z delovanjem vzajemnega sklada,
 - vodenje evidenc,
 - obračun in poravnave po pogodbah ter razpošiljanje potrdil o lastništvu delnic oziroma enot premoženja investicijskega sklada,
 - vodenje registra imetnikov enot vzajemnega sklada oziroma registra delničarjev investicijske družbe,
 - zagotavljanje pogojev za delovanje organov investicijske družbe in administrativne zadeve povezane z delovanjem investicijske družbe,
- c) druge storitve potrebne za učinkovito upravljanje premoženja investicijskih skladov.

(2) Družba za upravljanje ne sme opravljati nobenih drugih storitev razen v prvem odstavku tega člena navedenih storitev upravljanja tistih investicijskih skladov, ki so predmet nadzora Agencije oziroma pristojnih organov države članice ali pristojnih organov tuje države s katerimi Agencija izmenjuje podatke in informacije na podlagi vzajemnosti.

(3) Družba za upravljanje sme opravljati storitve iz 2. točke prvega odstavka tega člena in iz 8. člena tega zakona le, če opravlja tudi storitve iz prve točke prvega odstavka tega člena.

(4) Storitve upravljanja investicijskih skladov lahko opravlja:

1. družba za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje Agencije,

2. podružnica tuje družbe za upravljanje, ki je za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje Agencije,

3. družba za upravljanje države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma ki je v skladu s tem zakonom pooblaščen neposredno opravljati storitve upravljanja investicijskih skladov na območju Republike Slovenije.

(5) Nihče drug razen oseb iz četrtega odstavka tega člena ne sme opravljati storitev upravljanja investicijskih skladov.

(6) Prepoved iz petega odstavka tega člena in četrtega odstavka 2. člena tega zakona ne velja za osebe, ki jih družba za upravljanje iz četrtega odstavka tega člena pisno pooblasti, da v njenem imenu opravljajo posamezne storitve oziroma posle iz prvega odstavka tega člena.

(7) Družba za upravljanje sklene pisno pogodbo z osebo iz šestega odstavka tega člena, s katero pogodbeni stranki podrobno opredelita medsebojne obveznosti, odgovornosti in pravice.

(8) Če je predmet pogodbe prenos upravljanja storitev iz 1. točke prvega odstavka tega člena pogodba stopi v veljavo šele, ko da k pogodbi pisno soglasje skrbnik.

(9) Skrbnik ne da soglasja k navedeni pogodbi, če oceni, da niso izpolnjeni pogoji iz 3. točke do vključno 10. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona.

(10) Če je predmet pogodbe prenos upravljanja posameznih storitev iz podtočke a 2. točke ter četrte, sedme, osme, devete in desete alineje podtočke b 2. točke prvega odstavka tega člena, se v pogodbi določi pravica skrbnika, da od osebe, na katero se prenaša upravljanje teh storitev, kadarkoli zahteva podatke in dokumente, ki jih potrebuje za ocenjevanje izpolnjevanja pogojev iz 3. točke do vključno 10. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, ta pa ima obveznost skrbniku posredovati zahtevane podatke in dokumente.

(11) Če skrbnik oceni, da po prenosu upravljanja storitev niso več izpolnjeni pogoji iz 3. točke do vključno 10. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, lahko od družbe za upravljanje zahteva, da slednja enostransko odstopi od pogodbe.

Prenos upravljanja posameznih storitev oziroma poslov upravljanja posameznih investicijskih skladov na drugo osebo

6. člen

(1) Družba za upravljanje iz četrtega odstavka 5. člena, lahko pisno pooblasti osebo iz šestega odstavka 5. člena, da v njenem imenu opravlja posamezne storitve iz prvega odstavka 5. člena le, če so izpolnjeni določeni pogoji:

1. da družba za upravljanje obvesti Agencijo na način, z vsebino in v rokih, ki jih določi Agencija, o prenosu upravljanja posamezne storitve oziroma posla upravljanja premoženja investicijskih skladov, iz prvega odstavka 5. člena tega zakona, na podlagi pooblastila, na drugo osebo in ji predloži fotokopijo pogodbe iz sedmega odstavka 5. člena tega zakona, in

2. da se ne zmanjša učinkovitost in možnost nadzora Agencije nad družbo za upravljanje, ki je s pooblastilom prenesla upravljanje posamezne storitve, posle upravljanja investicijskih skladov na drugo osebo ter da Agencija lahko opravlja nadzor upravljanja teh storitev na enak način kot če bi te storitve opravljal družba za upravljanje neposredno, in

3. da družba za upravljanje lahko, kljub prenosu upravljanja posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov na drugo osebo, deluje in upravlja te investicijske sklade v najboljšem interesu vlagateljev v te investicijske sklade, in

4. da družba za upravljanje, s prenosom opravljanja posameznih storitev oziroma poslov upravljanja posameznih investicijskih skladov na drugo osebo, poveča učinkovitost poslovanja in opravljanja posameznih poslov in to učinkovitost lahko v vsakem trenutku utemelji Agenciji, in

5. da ta druga oseba, na katero je družba za upravljanje na podlagi pooblastila prenesla opravljanje posameznih storitev oziroma poslov upravljanja posameznega investicijskega sklada, ne prenese opravljanje teh poslov naprej, na tretjo osebo, in

6. da ima družba za upravljanje v vsakem trenutku pregled nad izvajanjem posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov, ki jih zanjo po pooblastilu opravljanja druga oseba, in

7. da lahko družba za upravljanje, ne glede na dano pooblastilo drugi osebi o opravljanju posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov, v vsakem trenutku poda tej drugi osebi nadaljnja navodila glede opravljanja teh storitev ter da lahko v vsakem trenutku preklic dano pooblastilo, pri čemer preklic pooblastila stopi v veljavo takoj, če družba za upravljanje presodi, da je to potrebno zaradi zaščite interesov vlagateljev v posamezni investicijski sklad, in

8. da se s prenosom opravljanja posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov na drugo osebo ne zmanjša učinkovitost in možnost opravljanja skrbniških storitev oziroma nalog skrbnika za ta investicijski sklad, ter da lahko skrbnik, ne glede na dano pooblastilo družbe za upravljanje drugi osebi o opravljanju posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov, v vsakem trenutku pridobi vse podatke in dokumentacijo od družbe za upravljanje ali od te druge osebe, potrebne za nemoteno opravljanje skrbniških storitev in da ima vedno pregled nad poslovanjem investicijskega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve, in

9. da mora imeti oseba, ki na podlagi pooblastila opravlja za družbo za upravljanje posamezne storitve oziroma posle upravljanja posameznih investicijskih skladov, zadostna strokovna znanja in izkušnje ter biti kadrovska, tehnična in organizacijsko usposobljena, da lahko učinkovito opravlja navedene storitve, in

10. da, v primeru, ko družba za upravljanje pooblasti drugo osebo za opravljanje storitev upravljanje premoženja posameznega investicijskega sklada:

a) je ta druga oseba predmet nadzora Agencije oziroma pristojnega organa države članice ali pristojnega organa tuje države s katero Agencija izmenjuje podatke in informacije na podlagi vzajemnosti, in ki je pridobila dovoljenje tega organa za opravljanje storitev upravljanja premoženja za račun svojih strank, in

b) ta druga oseba ne sme biti oseba, ki za naveden posamezen investicijski sklad opravlja tudi skrbniške storitve, ali

c) ta druga oseba ne sme biti oseba, ki sicer opravlja skrbniške storitve ali druga oseba, v primeru, ko bi interes te druge osebe lahko bil v konfliktu z interesi vlagateljev v naveden posamezni investicijski sklad, za katerega ta druga oseba po pooblastilu družbe za opravljanje opravlja posamezne storitve, in

č) mora biti zagotovljeno sodelovanje med organom, pristojnim za nadzor družbe za upravljanje in organom, pristojnim za nadzor te druge osebe, če gre za osebo iz tuje države, in

d) pri tem upošteva geografski kriterij alokacije naložb posameznega investicijskega sklada, in

11. da prospekt investicijskega sklada vsebuje seznam storitev upravljanja investicijskega sklada, ki jih družba za

upravljanje, na podlagi pooblastila, prenese v opravljanje na drugo osebo.

(2) S prenosom opravljanja posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov na drugo osebo, ni mogoče niti omejiti niti izključiti odškodninske odgovornosti družbe za upravljanje in skrbnika, za opravljanje navedenih storitev.

(3) Če pogoji iz prvega odstavka tega člena kadarkoli niso izpolnjeni mora skrbnik pisno zahtevati od družbe za upravljanje, da prekine pogodbo iz sedmega odstavka 5. člena tega zakona. V takšnem primeru druga oseba ni upravičena do nadomestila zaradi odstopa od pogodbe.

Storitve trženja in prodaje investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov

7. člen

(1) Investicijski kuponi oziroma delnice posameznega investicijskega sklada so lahko predmet oglaševanja v Republiki Sloveniji oziroma v posamezni državi članici oziroma v tuji državi le, če se v Republiki Sloveniji oziroma v tej državi članici oziroma v tej tuji državi vrši tudi trženje in prodaja investicijskih kuponov oziroma delnic tega posameznega investicijskega sklada.

(2) Trženje in oglaševanje investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov v Republiki Sloveniji se lahko vrši le na podlagi zakonov in iz njih izvedenih predpisov in/ali na podlagi izvedenih predpisov, ki se nanašajo na trženje in oglaševanje, na varstvo investorjev in varstvo potrošnikov, ki so veljavni v Republiki Sloveniji.

Glede na določbe prejšnjega stavka, Agencija za trg vrednostnih papirjev s predpisom določi način in pogoje za trženje in oglaševanje investicijskih skladov na območju Republike Slovenije ter podrobnejše pogoje, ki jih morajo izpolnjevati osebe iz 9. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona.

(3) Trženje in oglaševanje investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov v Republiki Sloveniji se lahko vrši le, če so vlagatelji v te investicijske sklade deležni najmanj enake ravni zaščite kot so jo deležni vlagatelji v investicijske sklade iz 5. oziroma 6. poglavja tega zakona.

(4) Oseba iz 5. člena tega zakona, ki trži in prodaja investicijske kupone oziroma delnice investicijskih skladov v Republiki Sloveniji oziroma v posamezni državi članici oziroma v tuji državi, mora v tej državi zagotoviti zadostne zmogljivosti in denarna sredstva, potrebna za:

1. plačila imetnikom investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih družb,

2. ponovni nakup ali odkup enot premoženja vzajemnega sklada, in

3. razkritje, objavo podatkov in informacij, ki ga je v skladu s tem zakonom dolžna izvršiti družba za upravljanje in/ali oseba iz 5. člena tega zakona (izvleček prospekta, prospekt, polletno in letno poročilo investicijskega sklada, statut investicijske družbe, pravila upravljanja vzajemnega sklada ipd.).

(5) Če družba za upravljanje s sedežem v Republiki Sloveniji, prične neposredno ali posredno preko podružnice tržiti, prodajati enote premoženja oziroma delnice posameznega investicijskega sklada v drugi državi članici ali v tuji državi, oziroma če družba za upravljanje s sedežem v državi članici ali tuji državi prične neposredno ali posredno preko podružnice tržiti, prodajati enote premoženja oziroma delnice posameznega investicijskega sklada v Republiki Sloveniji, mora v tej državi omogočiti razpoložljivost vseh tistih dokumentov in informacij, ki jih mora sicer objaviti v državi svoje-

ga sedeža, v najmanj enem uradnem jeziku države, v kateri namerava tržiti posamezen investicijski sklad.

Storitve upravljanja premoženja dobro poučenih vlagateljev

8. člen

(1) Družba za upravljanje lahko upravlja naslednje vrste finančnega premoženja oziroma dele finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev:

1. premoženje vzajemnih pokojninskih skladov, oblikovanih po ZPIZ-1,

2. kritno premoženje zavarovalnic iz prvega odstavka 120. člena ZZavar in premoženje kritnih skladov iz prvega odstavka 125. člena ZZavar,

3. premoženje bank in borzno posredniških družb,

4. premoženje drugih dobro poučenih vlagateljev.

(2) Družba za upravljanje lahko nalaga premoženje iz prvega odstavka tega člena v naslednje vrednostne papirje in standardizirane finančne instrumente:

1. tržne vrednostne papirje iz 64. člena tega zakona,

2. investicijske kupone vzajemnih skladov iz 5. poglavja tega zakona oziroma delnice investicijskih družb iz 6. poglavja tega zakona,

3. instrumente denarnega trga iz 64. člena tega zakona,

4. finančne terminske pogodbe,

5. obrestne in valutne zamenjave ter zamenjave dolga za delnice,

6. terminske pogodbe o obrestnih merah,

7. opcije na finančne instrumente iz prejšnjih točk tega odstavka.

(3) Družba za upravljanje ne sme naložiti delno ali v celoti premoženja dobro poučenih vlagateljev v delnice in/ali investicijske kupone investicijskega sklada, ki ga upravlja, razen, če za takšno naložbo premoženja pred tem pridobi splošno pisno dovoljenje stranke.

(4) Družba za upravljanje mora pred začetkom opravljanja storitev upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev pridobiti dovoljenje Agencije za opravljanje teh storitev.

(5) Za dovoljenje iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe drugega odstavka 16. člena in določbe 29. ter 37. do 39. člena tega zakona.

(6) Zahtevi za izdajo dovoljenja za upravljanje premoženja dobro poučenih vlagateljev mora družba za upravljanje dodatno priložiti tudi splošne pogoje poslovanja oziroma opravljanja storitev upravljanja premoženja dobro poučenih vlagateljev, ki jih določi družba za upravljanje in ki morajo vsebovati določbe o urejanju medsebojnih pravic in obveznosti družbe za upravljanje in stranke ter opis tveganj, povezanih z naložbami v vrednostne papirje.

(7) Za družbo za upravljanje, ki upravlja premoženje dobro poučenih vlagateljev se smiselno uporabljajo tudi 136. do vključno 141. člen, 151. člen, 157. člen, 168. člen, 170. člen do vključno 180. člen ZTVP-1 ter 29. člen tega zakona.

(8) Pri določanju kadrovskega pogojev iz 29. člena tega zakona mora Agencija za opravljanje storitev upravljanja premoženja dobro poučenih vlagateljev s strani družbe za upravljanje, predpisati enake pogoje, kot jih za opravljanje istovrstne storitve določa ZTVP-1 in na njegovi podlagi sprejeti predpisi.

(9) Družba za upravljanje, ki opravlja tudi storitve upravljanja premoženja dobro poučenih vlagateljev mora sprejeti pravila, s katerimi omejuje nastanek konflikta interesov pri upravljanju tega premoženja in pri upravljanju premoženja

investicijskih skladov. V pravilih mora določiti tudi sankcije za kršitev teh pravil.

(10) Podrobnejšo vsebino pravil iz prejšnjega odstavka določi Agencija.

(11) Pravila iz devetega odstavka tega člena mora DZU predložiti Agenciji skupaj z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja premoženja dobro poučenih investitorjev.

(12) Dovoljenje iz četrtega odstavka tega člena preneha tudi, če je družbi za upravljanje prenehalo oziroma ji je bilo pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje dejavnosti upravljanja investicijskih skladov.

Vzajemni sklad

9. člen

(1) Vzajemni sklad je investicijski sklad, oblikovan kot ločeno premoženje,

1. ki je razdeljeno na enote, katerih vrednost je na zahtevo imetnika izplačljiva iz tega premoženja, in

2. ki ga upravlja družba za upravljanje.

(2) Vzajemni sklad države članice je vzajemni sklad, ki ga upravlja družba za upravljanje države članice.

(3) Tuj vzajemni sklad je vzajemni sklad, ki ga upravlja tuja družba za upravljanje.

(4) V Republiki Sloveniji je dovoljena samo javna prodaja investicijskih kuponov:

1. vzajemnega sklada,

2. vzajemnega sklada države članice, če je družba za upravljanje države članice, ki upravlja ta vzajemni sklad, po tem zakonu pooblaščen na območju Republike Slovenije prodajati enote premoženja tega vzajemnega sklada,

3. tujega vzajemnega sklada, če je tuja družba za upravljanje, ki upravlja ta vzajemni sklad, pridobila dovoljenje Agencije za ustanovitev podružnice in je po tem zakonu pooblaščen na območju Republike Slovenije prodajati investicijske kupone tega vzajemnega sklada.

(5) Nihče ne sme javno ponujati, posredovati pri prodaji niti kako drugače zagotavljati pogojev za prodajo investicijskih kuponov vzajemnega sklada v nasprotju s četrtem odstavkom tega člena.

Investicijska družba

10. člen

(1) Investicijska družba je investicijski sklad, organiziran kot delniška družba s sedežem v Republiki Sloveniji, katere osnovni kapital je razdeljen na delnice istega razreda, ki so prosto prenosljive in s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev.

(2) Investicijska družba države članice je investicijska družba s sedežem v državi članici.

(3) Investicijska družba države članice je lahko bodisi investicijska družba v upravljanju družbe za upravljanje, bodisi investicijska družba v samostojnem upravljanju.

(4) V primeru investicijske družbe države članice v samostojnem upravljanju se določbe o družbi za upravljanje iz drugega odstavka 4. člena tega zakona smiselno uporabljajo tudi za to investicijsko družbo.

(5) Druga investicijska družba države članice je investicijska družba države članice, katere družba za upravljanje ni družba za upravljanje iz prvega odstavka 46. člena tega zakona.

(6) Tuja investicijska družba je investicijska družba s sedežem v tuji državi.

(7) V Republiki Sloveniji je dovoljena samo javna prodaja delnic:

1. investicijske družbe,
 2. investicijske družbe države članice, če je družba za upravljanje države članice, ki upravlja to investicijsko družbo, po tem zakonu pooblaščen na območju Republike Slovenije prodajati delnice te investicijske družbe,
 3. druge investicijske družbe države članice, če je družba za upravljanje države članice, ki upravlja to investicijsko družbo, pridobila dovoljenje Agencije za ustanovitev podružnice,
 4. tuje investicijske družbe, če je tuja družba za upravljanje, ki upravlja to investicijsko družbo, pridobila dovoljenje Agencije za ustanovitev podružnice.
- (8) Nihče ne sme javno ponujati, posredovati pri prodaji niti kako drugače zagotavljati pogojev za prodajo delnic investicijske družbe v nasprotju s sedmim odstavkom tega člena.
- (9) V primeru druge investicijske družbe države članice iz 3. točke sedmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe poglavja 3.4. tega zakona.

Ime oziroma firma investicijskega sklada

11. člen

- (1) Ime oziroma firma investicijskega sklada mora vsebovati označbo, da gre za vzajemni sklad ali poseben vzajemni sklad oziroma za investicijsko družbo.
- (2) Ime oziroma firma drugih pravnih subjektov ne sme vsebovati besed "investicijski sklad", "vzajemni sklad", "investicijska družba" ali drugih besed oziroma besednih zvez, ki bi zavajale v zmoto, da ta pravni subjekt opravlja dejavnost investicijskih skladov.
- (3) Ime oziroma firma investicijskega sklada mora vsebovati označbo, iz katere je razvidna naložbena politika oziroma osnovni cilj naložbene politike investicijskega sklada, na podlagi katere(ga) investicijski sklad namerava ali dejansko realizira večino prihodkov (denarni, indeksni, delniški, obvezniški, uravnoteženi, sklad skladov, ipd.).

Udeležba in kvalificirani delež

12. člen

- (1) Po tem zakonu je posamezna oseba udeležena v drugi osebi, če je posredno ali neposredno imetnik poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju druge osebe oziroma v kapitalu druge osebe z najmanj 20-odstotnim deležem.
- (2) Kvalificirani delež po tem zakonu je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih pridobi imetnik najmanj 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali najmanj 10-odstotni delež v kapitalu določene pravne osebe, oziroma na podlagi katerih lahko imetnik izvaja pomemben vpliv na upravo družbe za upravljanje.

Povezane osebe

13. člen

- (1) Povezane osebe po tem zakonu so pravno samostojne osebe, ki so med seboj bodisi upravljavsko, kapitalsko bodisi kako drugače povezane tako, da zaradi navedenih povezav skupno oblikujejo poslovno politiko in delujejo usklajeno z namenom doseganja skupnih ciljev oziroma tako, da ima ena oseba možnost usmerjati drugo ali bistveno vplivati nanjo pri odločanju o financiranju in poslovanju, oziroma tako, da poslovanje ene osebe oziroma njeni rezultati poslovanja lahko pomembno vplivajo na poslovne rezultate oziroma poslovanje druge osebe.

- (2) Za povezane osebe po tem zakonu se štejejo zlasti osebe, ki so povezane:

1. kot ožji družinski člani;
 2. tako, da je ena oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po prvem odstavku tega člena in po drugih točkah tega odstavka, skupaj, posredno ali neposredno udeležena v drugi osebi;
 3. tako, da je v obeh osebah udeležena ista oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po prvem odstavku tega člena in po drugih točkah tega odstavka;
 4. tako, da tvorijo pogodbeni koncern ali koncern z razmerjem enakopravnosti po ZGD;
 5. kot člani uprave ali nadzornega sveta oziroma zaposleni na podlagi pogodbe o zaposlitvi, za katero ne velja tarifni del kolektivne pogodbe, z družbo, v kateri opravljajo to funkcijo oziroma v kateri so zaposleni, in ožji družinski člani te osebe.
- (3) Za ožje družinske člane posamezne osebe po tem zakonu se štejejo:

1. zakonec oziroma oseba, s katero živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza;
 2. otroci oziroma posvojenci te osebe, ki nimajo polne poslovne sposobnosti;
 3. druge osebe, ki z osebo živijo v skupnem gospodinjstvu.
- (4) Odvisna oziroma obvladujoča družba po tem zakonu je odvisna oziroma obvladujoča družba po 462. členu ZGD.
- (5) Obvladovanje po tem zakonu je razmerje med odvisno in obvladujočo družbo oziroma temu razmerju podobno razmerje med katerokoli fizično in pravno osebo.
- (6) Družba za upravljanje mora pripraviti in ob vsaki spremembi dopolnjevati seznam fizičnih in pravnih oseb, ki se štejejo za povezane osebe z družbo za upravljanje.
- (7) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino seznama povezanih oseb iz šestega odstavka tega člena.

Posredna pridobitev

14. člen

- (1) Posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju, oziroma drugih vrednostnih papirjev je oseba, za račun katere je druga oseba kot neposredni imetnik pridobila te delnice, poslovne deleže oziroma druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju oziroma druge vrednostne papirje.
- (2) Šteje se, da je posamezna oseba posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju, oziroma drugih vrednostnih papirjev, katerih neposredni imetnik je s to osebo povezana oseba.

2. DRUŽBA ZA UPRAVLJANJE

2.1. Statusne določbe

2.1.1. Splošne določbe

Pravnoorganizacijska oblika

15. člen

- (1) Družba za upravljanje je lahko organizirana kot delniška družba ali kot družba z omejeno odgovornostjo.

(2) Za družbe za upravljanje se uporabljajo določbe ZGD, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na delnice in delničarje družbe za upravljanje, ki je organizirana kot delniška družba, se smiselno uporabljajo za poslovne deleže in družbenike družbe za upravljanje, ki je organizirana kot družba z omejeno odgovornostjo.

Dejavnost družbe za upravljanje

16. člen

(1) Družba za upravljanje ne sme opravljati nobene druge dejavnosti razen storitev upravljanja investicijskih skladov.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko družba za upravljanje opravlja tudi storitve upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev, vendar le pod pogojem, če upravljanja tudi premoženje vsaj enega vzajemnega sklada.

Osnovni kapital družbe za upravljanje

17. člen

(1) Najnižji znesek osnovnega kapitala družbe za upravljanje je 50.000.000 tolarjev.

(2) Če želi družba za upravljanje upravljati več investicijskih skladov, se najnižji znesek osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena poveča za 25.000.000 tolarjev za upravljanje vsakega nadaljnjega investicijskega sklada.

(3) Če skupna vrednost vsega premoženja v upravljanju, ki ga družba za upravljanje upravlja za račun investicijskih skladov in dobro poučenih vlagateljev, presega 55 milijard tolarjev, mora družba za upravljanje najnižji znesek osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena povečati najmanj v višini, ki je enaka 0,02 odstotka vrednosti razlike med celotnim premoženjem v upravljanju in zneskom 55 milijard tolarjev. Če je izračunan znesek potrebnega povečanja osnovnega kapitala manjši od zneska povečanega osnovnega kapitala iz drugega odstavka tega člena, družbi za upravljanje ni potrebno povečati osnovnega kapitala.

(4) Delnice oziroma poslovni deleži družbe za upravljanje se lahko vplačajo samo v denarju in morajo biti v celoti vplačani pred vpisom ustanovitve družbe za upravljanje v sodni register oziroma pred vpisom povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

Delnice družbe za upravljanje

18. člen

(1) Kadar je družba za upravljanje organizirana kot delniška družba, sme izdati samo imenske delnice istega razreda.

(2) Delnice družbe za upravljanje, ki je organizirana kot delniška družba, morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

2.1.2. Delničarji družbe za upravljanje

Dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža

19. člen

(1) Pred pridobitvijo delnic oziroma poslovnega deleža družbe za upravljanje, na podlagi katere oseba posredno ali neposredno doseže ali preseže kvalificirani delež v družbi za upravljanje, je potrebno dovoljenje Agencije.

(2) Oseba, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, mora za vsako nadaljnjo pridobitev delnic oziro-

ma poslovnega deleža družbe za upravljanje, na podlagi katere doseže ali preseže 20-, 33- ali 50-odstotni delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu družbe za upravljanje ali na podlagi katere postane obvladujoča družba družbe za upravljanje, pridobiti dovoljenje Agencije.

(3) Če namerava oseba, ki je pridobila dovoljenje iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena odtujiti delnice oziroma poslovni delež tako, da bi se zaradi tega njen delež zmanjšal pod mejo, za katero je pridobila dovoljenje, mora o tem obvestiti Agencijo.

(4) Agencija predpiše način obveščanja iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Agencija mora pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka tega člena obvestiti pristojni nadzorni organ posamezne države članice, če je bodoči imetnik kvalificiranega deleža ena od naslednjih oseb:

1. oseba iz petega odstavka 82. člena ZTVP-1,
2. oseba iz petega odstavka 19. člena ZBan,
3. oseba iz petega odstavka 18. člena ZZavar,

4. družba za upravljanje, ki je v tej državi članici upravičena upravljati investicijske sklade v skladu z Direktivo o investicijskih skladih,

5. obvladujoča oziroma odvisna družba družbe za upravljanje iz 4. točke tega odstavka,

6. oseba, ki jo obvladuje ista oseba oziroma osebe, ki obvladujejo družbo za upravljanje iz 4. točke tega odstavka.

(6) Če je bodoči imetnik kvalificiranega deleža banka, borzna posredniška družba, zavarovalnica oziroma družba za upravljanje države članice oziroma tuja banka, borzna posredniška družba, zavarovalnica oziroma družba za upravljanje, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka tega člena priložiti tudi mnenje oziroma soglasje pristojnega nadzornega organa.

Odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža

20. člen

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka 19. člena tega zakona je treba priložiti listine iz 4. in 5. točke 37. člena tega zakona.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka 19. člena tega zakona, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja da:

1. bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja imetnik kvalificiranega deleža oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storil bodoči imetnik kvalificiranega deleža oziroma z njim povezane osebe, lahko ogroženo poslovanje investicijskega sklada v skladu z določbami tega zakona, ali

2. bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja bodoči imetnik kvalificiranega deleža oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi načina povezanosti med temi osebami lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo upravljanje nadzora nad družbo za upravljanje.

(3) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka 19. člena tega zakona tujemu kvalificiranemu imetniku, če je verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora nad družbo za upravljanje.

(4) Pred odločitvijo na podlagi drugega oziroma tretjega odstavka tega člena mora Agencija osebi dati rok, ki ne sme biti krajši od petnajstih dni in ne daljši od tridesetih dni, da se izjasni o razlogih za zavrnitev dovoljenja.

(5) Kadar je pravna oseba vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov, se postopek odločanja o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena združi s postopkom odločanja o dovoljenju za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

Sankcije za kršitev in odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

21. člen

(1) Če oseba pridobi poslovni delež oziroma ima delnice v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 19. člena tega zakona, iz delnic družbe za upravljanje, s katerimi bi bila udeležena pri upravljanju družbe za upravljanje v deležu, glede katerega bi bila dolžna pridobiti dovoljenje Agencije, nima glasovalnih pravic ter mora te delnice oziroma poslovni delež v roku 6 mesecev šteto od datuma pridobitve, odsvojiti.

(2) Glasovalne pravice iz prvega odstavka tega člena se za čas, dokler iz teh delnic imetnik, ki jih je pridobil v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 19. člena tega zakona, nima glasovalnih pravic, prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev družbe za upravljanje v sorazmerju z njihovo udeležbo v osnovnem kapitalu družbe za upravljanje, tako da je imetnik pri glasovanju udeležen zgolj z deležem delnic, za pridobitev katerega ne potrebuje dovoljenja iz prvega oziroma drugega odstavka 19. člena tega zakona.

(3) Agencija odvzame dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

2. je zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja imetnik kvalificiranega deleža oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storil imetnik kvalificiranega deleža oziroma z njim povezane osebe, ogroženo poslovanje investicijskih skladov, ki jih upravlja družba za upravljanje, v skladu z določbami tega zakona,

3. je zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja imetnik kvalificiranega deleža oziroma z njim povezane osebe, oziroma načina povezanosti med temi osebami, onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad družbo za upravljanje,

4. je v primeru tujega imetnika kvalificiranega deleža verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora nad družbo za upravljanje.

(4) S pravnomočnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža nastopijo pravne posledice iz prvega odstavka tega člena.

(5) Če je imetnik kvalificiranega deleža obvladujoča oseba družbe za upravljanje, se postopek odvzema dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža lahko združi s postopkom odvzema dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

(6) Agencija predpiše okoliščine in kriterije, kdaj se šteje poslovanje investicijskega sklada za ogroženo.

2.1.3. Uprava in nadzorni svet družbe za upravljanje

Uprava družbe za upravljanje

22. člen

(1) Uprava družbe za upravljanje mora imeti najmanj dva člana, ki družbo za upravljanje skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu.

(2) Član uprave družbe za upravljanje mora naloge vodenja poslov družbe za upravljanje opravljati s polnim delovnim časom, in sicer bodisi na podlagi delovnega ra-

zmerja z družbo za upravljanje bodisi na podlagi drugega ustreznega pravnega razmerja.

(3) Najmanj en član uprave mora obvladati slovenski jezik. Najmanj en član uprave mora imeti v Republiki Sloveniji središče uresničevanja svojih življenjskih interesov.

(4) Uprava mora voditi posle družbe za upravljanje v Republiki Sloveniji.

Pogoji za člana uprave družbe za upravljanje

23. člen

(1) Član uprave družbe za upravljanje je lahko oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima izkušnje, potrebne za vodenje poslov družbe za upravljanje,

2. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena na kazen zapora več kot treh mesecev, ki še ni izbrisana.

(2) Pogoj iz 1. točke prvega odstavka tega člena je izpolnjen, če ima oseba zadostna teoretična in praktična znanja za vodenje poslov družbe za upravljanje ter najmanj petletne izkušnje pri vodenju poslov podjetja primerljive velikosti ali dejavnosti, kot družba za upravljanje oziroma drugih primerljivih poslov, od tega najmanj triletno izkušnje pri vodenju poslov upravljanja finančnih naložb.

Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave

24. člen

(1) Za člana uprave družbe za upravljanje je lahko imenovana le oseba, ki na podlagi zahteve pridobi dovoljenje Agencije za opravljanje funkcije člana uprave družbe za upravljanje.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora kandidat za člana uprave priložiti dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 22. in 23. člena tega zakona.

(3) Agencija lahko odloči, da mora kandidat za člana uprave družbe za upravljanje v postopku odločanja o dovoljenju opraviti predstavitev vodenja poslov družbe za upravljanje.

(4) Agencija izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če na podlagi dokazov iz drugega odstavka tega člena in predstavitev iz tretjega odstavka tega člena sklene, da kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave družbe za upravljanje.

(5) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje družbe za upravljanje oziroma investicijskih skladov, ki jih upravlja, v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(6) Kadar je pravna oseba vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov, se postopek odločanja o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena združi s postopkom odločanja o dovoljenju za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

Dolžnosti člana uprave

25. člen

(1) Člani uprave družbe za upravljanje morajo zagotoviti, da družba za upravljanje upravlja investicijske sklade in posluje v skladu z določbami tega zakona in drugih zakonov, ki urejajo poslovanje z vrednostnimi papirji ter predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Člani uprave družbe za upravljanje morajo zagotoviti, da družba za upravljanje zase in za investicijske sklade, ki

jih upravlja, vodi poslovne knjige ter poslovno dokumentacijo, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke, sestavlja računovodska poročila ter poroča oziroma obvešča Agencijo v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

Odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave

26. člen

(1) Agencija odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave družbe za upravljanje če:

1. je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,
2. je bil član uprave pravnomočno nepogojno obsojen na kazen zapora več kot treh mesecev,
3. član uprave huje krši dolžnosti člana uprave iz 25. člena tega zakona,
4. član uprave krši prepoved iz 28. člena tega zakona,
5. član uprave krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov iz 109. člena tega zakona.

(2) Za hujšo kršitev iz 3. točke prvega odstavka tega člena se šteje bodisi:

1. kršitev, zaradi katere je investicijskemu skladu, ki ga upravlja družba za upravljanje, oziroma posameznemu imetniku investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe nastala oziroma bi mu lahko nastala škoda, bodisi
2. ponavljajoča se kršitev dolžnosti člana uprave iz 25. člena tega zakona.

(3) Če je bil nad članom uprave začet postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zaradi kršitev, zaradi katerih je bil nad družbo za upravljanje začeten postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov, lahko Agencija oba postopka združi.

Drugi ukrepi proti članom uprav družb za upravljanje

27. člen

(1) Namesto odvzema dovoljenja lahko Agencija članu uprave družbe za upravljanje izreče ukrep pogojnega odvzema dovoljenja ali javnega opomina.

(2) Za izrek ukrepov iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 206. člena in 208. člena tega zakona.

Prepovedani posli članov uprave in nadzornega sveta družbe za upravljanje

28. člen

(1) Z družbo za upravljanje ne smejo sklepati poslov nakupa in prodaje oziroma drugih poslov, katerih predmet so naložbe investicijskih skladov, ki jih upravlja družba za upravljanje naslednje osebe:

1. člani uprave in člani nadzornega sveta družbe za upravljanje ter njihovi ožji družinski člani, in

2. osebe, s katerimi so osebe iz prve točke tega odstavka kapitalsko povezane tako, da zaradi navedenih povezav skupno oblikujejo poslovno politiko in delujejo usklajeno z namenom doseganja skupnih ciljev oziroma tako, da ima ena oseba možnost usmerjati drugo ali bistveno vplivati nanjo pri odločanju o financiranju in poslovanju, oziroma tako, da poslovne odločitve ali poslovanje ene osebe lahko pomembno vplivajo na poslovne odločitve, poslovne rezultate ali poslovanje druge osebe.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena ne velja za investicijske kupone oziroma delnice investicijskih skladov.

2.1.4. Pogoji za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov

Določitev pogojev za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov

29. člen

Agencija določi podrobnejše kadrovske, tehnične in organizacijske pogoje, ki jih mora izpolnjevati družba za upravljanje in oseba iz šestega odstavka 5. člena tega zakona, za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

2.2. Obvladovanje tveganj

Obvladovanje tveganj

30. člen

(1) Družba za upravljanje mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom, v skladu s 17. členom tega zakona, glede na skupni obseg premoženja, ki ji je dano v upravljanje (kapitalska ustreznost).

(2) Kapital družbe za upravljanje ne sme biti manjši od najnižjega zneska osnovnega kapitala iz prvega oziroma drugega oziroma tretjega odstavka 17. člena tega zakona.

(3) Družba za upravljanje mora spoštovati pravila o obvladovanju tveganj in glede na skupni obseg premoženja, ki ji je dano v upravljanje ter vrste storitev, ki jih upravlja, vzpostaviti ustrezen sistem obvladovanja tveganj, ki ji omogoča tekoče ugotavljanje, merjenje in spremljanje:

1. celotnega tveganja družbe za upravljanje,
2. posameznih vrst tveganj in doprinos teh tveganj k celotnemu tveganju družbe za upravljanje.

(4) Družba za upravljanje mora vzpostaviti oziroma sprejeti procese in ukrepe obvladovanja navedenih tveganj ter spremljati posledice izvajanja teh ukrepov.

(5) Za obvladovanje tveganj se smiselno uporabljajo določbe prvega do vključno šestega odstavka 65. člena tega zakona.

(6) Podrobnejša pravila o obvladovanju tveganj iz tretjega odstavka tega člena predpiše Agencija.

Omejitev naložb družbe za upravljanje

31. člen

(1) Družba za upravljanje ne sme pridobiti poslovnega deleža oziroma drugih pravic v osebni družbi oziroma drugi pravni osebi, na podlagi katerih bi neomejeno odgovarjala za obveznosti te družbe.

(2) Družba za upravljanje je lahko bodisi sama ali skupaj z drugimi osebami, povezanimi z družbo za upravljanje, udeležena v drugi pravni osebi samo, če ta pravna oseba opravlja dejavnost, ki jo sme opravljati družba za upravljanje oziroma s to dejavnostjo povezane posle, in če je organizirana kot kapitalska družba.

(3) Prepoved iz prvega odstavka tega člena ne velja za članstvo v gospodarskem interesnem združenju, v katerega se združujejo družbe za upravljanje.

2.3. POSLOVNE KNJIGE IN POSLOVNA POROČILA DRUŽBE ZA UPRAVLJANJE TER REVIDIRANJE

Uporaba določb

32. člen

(1) Za poslovne knjige in poslovna poročila družbe za upravljanje se smiselno uporablja 186. do 189. člen ZTVP-1.

(2) Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše:

1. analitični kontni načrt za družbe za upravljanje,
2. vrste in sheme računovodskih izkazov družb za upravljanje,
3. podrobnejšo vsebino prilog k računovodskim izkazom družbe za upravljanje.

(3) Za revidiranje letnega poročila družbe za upravljanje in objavo povzetka revidiranega letnega poročila se smiselno uporablja 191. do 193. člen ZTVP-1.

2.4. STEČAJ DRUŽBE ZA UPRAVLJANJE

Prepoved prisilne poravnave

33. člen

Nad družbo za upravljanje ni mogoče začeti postopka prisilne poravnave.

Uporaba določb za stečajni postopek in postopek likvidacije

34. člen

Če s tem zakonom ni drugače določeno, se za stečajni postopek in postopek likvidacije nad družbo za upravljanje uporabljajo določbe ZPPSL.

Posebne določbe za stečajni postopek družbe za upravljanje

35. člen

(1) Terjatve do družbe za upravljanje za povrnitev škode iz tretjega odstavka 138. člena in iz tretjega odstavka 182. člena tega zakona se iz stečajne mase izplačajo kot strošek stečajnega postopka pred poplačilom terjatev iz drugega in tretjega odstavka 160. člena ZPPSL.

(2) Sklep o začetku stečajnega postopka nad družbo za upravljanje vroči sodišče tudi Agenciji.

3. OPRAVLJANJE STORITEV UPRAVLJANJA INVESTICIJSKIH SKLADOV

3.1. Dovoljenja v zvezi z opravljanjem storitev upravljanja investicijskih skladov

Vrste dovoljenj

36. člen

(1) Družba za upravljanje mora pred vpisom ustanovitve v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov).

(2) Družba za upravljanje mora pred združitvijo z drugo družbo za upravljanje oziroma drugo pravno osebo oziroma pred delitvijo pridobiti dovoljenje Agencije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za združitve oziroma delitev).

(3) Družba za upravljanje mora pred ustanovitvijo podružnice v tuji državi pridobiti dovoljenje Agencije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice v tuji državi).

(4) Družba za upravljanje mora pred začetkom upravljanja posameznega investicijskega sklada pridobiti dovoljenje Agencije za upravljanje tega investicijskega sklada.

Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov

37. člen

Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov je treba priložiti:

1. statut oziroma pogodbo o ustanovitvi družbe za upravljanje,

2. poslovni načrt za prva tri leta poslovanja, iz katerega je razviden obseg načrtovanih poslov upravljanja investicijskih skladov in temu ustrezna organizacijska zgradba družbe za upravljanje, kadrovska struktura družbe za upravljanje,

3. seznam delničarjev oziroma družbenikov, z navedbo imena in priimka ter naslova oziroma firme in sedeža, nominalnega zneska delnic oziroma poslovnih deležev in odstotkov udeležbe v osnovnem kapitalu družbe za upravljanje,

4. za delničarje oziroma družbenike – pravne osebe, ki so imetniki kvalificiranih deležev:

a) izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega javnega registra,

b) letna poročila za zadnji dve poslovni leti,

c) če je delničar oziroma družbenik delniška družba, tudi izpisek delničarjev iz knjige delničarjev oziroma, če so bile izdane prinosniške delnice, overjen prepis notarskega zapisa prisotnih na zadnji skupščini,

5. seznam oseb, ki so povezane z imetniki kvalificiranih deležev z opisom načina povezave,

6. dokumentacijo, ki jo s predpisom določi Agencija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti ali je družba za upravljanje kadrovsko, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati posle upravljanja investicijskih skladov,

7. dokumentacijo, iz katere je razvidno, da bo registriran sedež družbe za upravljanje lociran v Republiki Sloveniji (priglasitev vpisa tega sedeža v sodni register potrjen z žigom sodnega registra) oziroma iz katere je razvidno, da je registriran sedež družbe za upravljanje lociran v isti državi članici oziroma v isti tuji državi kot je locirana glavnina poslovanja in vsa (administrativna) dokumentacija družbe za upravljanje v zvezi s poslovanjem posameznega investicijskega sklada ter uprava družbe za upravljanje,

8. drugo dokumentacijo, ki jo zahteva Agencija za oceno iz 3. točke drugega odstavka 38. člena tega zakona.

Odločanje o dovoljenju za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov

38. člen

(1) Agencija izda dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov, najkasneje v roku štirih mesecev od prejema popolne zahteve iz 37. člena tega zakona, če ugotovi, da družba za upravljanje izpolnjuje pogoje za opravljanje teh storitev.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov:

1. če delničarji oziroma družbeniki, ki so imetniki kvalificiranih deležev, nimajo dovoljenja iz prvega oziroma drugega odstavka 19. člena tega zakona,

2. če člani uprave nimajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave iz 24. člena tega zakona,

3. če Agencija oceni, da bi bilo zaradi načina povezave med družbo za upravljanje in osebami, povezanimi z družbo za upravljanje na podlagi povezav opredeljenih v 12. in 13. členu tega zakona lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad družbo za upravljanje in premoženjem, ki ga upravlja,

4. če družba za upravljanje ne izpolnjuje drugih pogojev za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov iz tega zakona.

(3) Agencija mora zavrnitev zahteve obrazložiti vložniku zahteve.

Prenehanje dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov

39. člen

(1) Dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov preneha:

1. če družba za upravljanje ne začne poslovati v šestih mesecih od izdaje dovoljenja,

2. če družba za upravljanje preneha z opravljanjem storitev upravljanja investicijskih skladov za več kot eno leto,

3. z začetkom stečajnega postopka oziroma postopka prisilne likvidacije nad družbo za upravljanje,

4. z zaključkom redne likvidacije družbe za upravljanje,

5. če se družba za upravljanje kot prevzeta družba združi z drugo družbo za upravljanje oziroma drugo pravno osebo,

6. če družba za upravljanje ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi ji je bilo izdano dovoljenje,

7. če je družba za upravljanje navajala pri pridobitvi dovoljenja napačne podatke.

(2) Če nastopi razlog iz prvega odstavka tega člena, izda Agencija sklep, s katerim ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

Dovoljenje za združitev oziroma delitev

40. člen

(1) Za dovoljenje za združitev družbe za upravljanje z drugo družbo za upravljanje oziroma drugo pravno osebo se smiselno uporabljajo določbe 37. in 38. člena tega zakona.

(2) Kadar zaradi spojitve nastane nova pravna oseba ali kadar se družba za upravljanje kot prevzeta družba pripoji drugi pravni osebi, ki ni družba za upravljanje, Agencija hkrati z odločitvijo o dovoljenju za združitev odloči tudi o dovoljenju prevzemni družbi za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

(3) Za dovoljenje za delitev družbe za upravljanje se smiselno uporabljajo določbe 37. do 38. člena tega zakona, če ni v četrtem oziroma petem odstavku tega člena drugače določeno.

(4) Kadar je v primeru oddelitve družba za upravljanje prenosna družba, Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za delitev tudi, če družba za upravljanje zaradi oddelitve ne bi več dosegala kapitalske ustreznosti.

(5) Kadar zaradi oddelitve nastane nova družba za upravljanje ali kadar se družba za upravljanje kot prenosna družba razdeli na dve oziroma več novih družb za upravljanje, Agencija hkrati z odločitvijo o dovoljenju za delitev odloči tudi o dovoljenju novi družbi za upravljanje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

3.2. Opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov izven območja Republike Slovenije

Opravljanje storitev v državi članici

41. člen

Družba za upravljanje lahko opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov na območju države članice bodisi prek podružnice bodisi neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

Opravljanje storitev v državi članici prek podružnice

42. člen

(1) Družba za upravljanje, ki namerava odpreti podružnico v državi članici, mora o tem obvestiti Agencijo in navesti državo članico, v kateri namerava odpreti podružnico. Obvestilu mora priložiti:

1. splošne podatke o podružnici, ki obsegajo:

a) opis storitev, ki jih bo opravljal podružnica, in njen načrt poslovanja,

b) imena oseb, pooblaščenih za vodenje poslov podružnice,

c) naslov podružnice v državi, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o poslovanju podružnice;

2. podatke o vzajemnih skladih oziroma investicijskih družbah, ki jih upravlja družba za upravljanje in katerih enote premoženja oziroma delnice bo tržila podružnica v državi članici, ki obsegajo:

a) natančen opis načrtovanega trženja in poslovnih razmerij, ki jih je družba za upravljanje vzpostavila v zvezi s trženjem enot premoženja oziroma delnic investicijskih skladov,

b) za vsak investicijski sklad: pravila upravljanja vzajemnega sklada oziroma statut investicijske družbe, prospekt, zadnje letno poročilo in morebitno kasnejše polletno poročilo.

(2) Agencija mora najkasneje v roku treh mesecev po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena obvestilo s prilogami posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti družbo za upravljanje.

(3) Hkrati z obvestilom iz drugega odstavka tega člena mora Agencija pristojnemu nadzornemu organu države članice posredovati tudi:

1. podatke o višini kapitala in kapitalski ustreznosti družbe za upravljanje,

2. izjavo za vsak vzajemni sklad oziroma investicijsko družbo, na katero se nanaša obvestilo iz prvega odstavka tega člena, da izpolnjuje pogoje, določene z Direktivo o investicijskih skladih.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena Agencija zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije iz prvega odstavka tega člena, in ob upoštevanju načrtovanega obsega poslovanja sklene, da obstaja utemeljen dvom o ustreznosti organizacije in upravljanja podružnice oziroma o ustreznosti finančnega položaja družbe za upravljanje.

(5) Družba za upravljanje mora Agencijo obvestiti o vsaki nameravani spremembi iz prvega odstavka tega člena najmanj en mesec pred nameravano spremembo.

(6) Za obvestilo o spremembi iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka tega člena.

Neposredno opravljanje storitev v državi članici

43. člen

(1) Družba za upravljanje, ki namerava začeti z neposrednim opravljanjem storitev upravljanja investicijskih skladov na območju države članice, mora o tem obvestiti Agencijo in navesti državo članico, v kateri namerava začeti z neposrednim opravljanjem storitev. Obvestilu mora priložiti:

1. program načrtovanih aktivnosti,

2. podatke in dokumentacijo iz 2. točke prvega odstavka 42. člena tega zakona.

(2) Agencija mora najkasneje v roku enega meseca po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena obvestilo s

prilogami posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti družbo za upravljanje.

(3) Hkrati z obvestilom iz drugega odstavka tega člena mora Agencija pristojnemu nadzornemu organu države članice posredovati tudi:

1. podatke o višini kapitala in kapitalске ustreznosti družbe za upravljanje,

2. izjavo za vsak vzajemni sklad oziroma investicijsko družbo, na katero se nanaša obvestilo iz prvega odstavka tega člena, da izpolnjuje pogoje, določene z Direktivo o investicijskih skladih.

(4) Družba za upravljanje mora Agencijo obvestiti o vsaki nameravani spremembi iz prvega odstavka tega člena najmanj en mesec pred nameravano spremembo.

(5) Za obvestilo o spremembi iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljajo določbe prvega do tretjega odstavka tega člena.

(6) Določbe prvega do petega odstavka tega člena se uporabljajo tudi, kadar družba za upravljanje pooblasti drugo osebo opravljanje posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov v državi članici.

Nadzor nad opravljanjem storitev v državi članici

44. člen

(1) Agencija opravlja nadzor nad podružnico družbe za upravljanje v državi članici.

(2) Agencija lahko zaprosi pristojni nadzorni organ države članice, v kateri družba za upravljanje opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov, da opravi pregled poslovanja podružnice družbe za upravljanje v tej državi članici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblašene osebe Agencije udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni organ države članice.

(3) Če družba za upravljanje, ki opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov v državi članici, kljub opozorilu pristojnega nadzornega organa države članice krši predpise te države članice, sprejme Agencija ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom. Agencija mora nemudoma obvestiti pristojni nadzorni organ države članice o ukrepih, ki jih je sprejela.

(4) Če Agencija družbi za upravljanje odvzame dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov oziroma ji začasno prepove opravljanje te storitve, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne nadzorne organe držav članic, v katerih družba za upravljanje opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov.

Opravljanje storitev v tuji državi

45. člen

(1) Družba za upravljanje sme opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov v tuji državi samo prek podružnice.

(2) Za ustanovitev podružnice v tuji državi mora družba za upravljanje pridobiti dovoljenje Agencije.

(3) Za odločanje o dovoljenju za ustanovitev podružnice se smiselno uporabljajo določbe prvega in četrtega odstavka 42. člena tega zakona.

(4) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tuji državi tudi, če je verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora nad družbo za upravljanje.

(5) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se uporabljajo tudi, kadar družba za upravljanje pooblasti drugo osebo za opravljanje posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov, ki jih upravlja, v tuji državi.

3.3. Podružnica in prosto opravljanje storitev družb za upravljanje držav članic

Družbe za upravljanje držav članic

46. člen

(1) Družba za upravljanje, ki je v državi članici upravičena upravljati posamezne investicijske sklade tako, da je njihovo poslovanje v skladu z Direktivo o investicijskih skladih, lahko storitve samo za takšne sklade opravlja tudi na območju Republike Slovenije, bodisi prek podružnice bodisi neposredno.

(2) Če so investicijski kuponi oziroma delnice investicijskih skladov, katerih sedež je v državi članici, predmet prepovedi trženja oziroma prodaje na območju te države članice, družba za upravljanje, ki upravlja te investicijske sklade, ne sme neposredno ali posredno preko podružnice vršiti trženja oziroma prodaje teh investicijskih kuponov oziroma teh delnic investicijskih skladov na območju Republike Slovenije.

(3) Za družbo za upravljanje iz prvega odstavka tega člena, ki opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov prek podružnice, se uporabljajo naslednje določbe tega zakona in na njihovi podlagi izdani predpisi:

1. 32. člen tega zakona,
2. 7. člen, 86. in 88. člen tega zakona,
3. 91. do 105. člen tega zakona,
4. 106. do 108. člen tega zakona,
5. 109. do 111. člen tega zakona.

(4) Za družbo za upravljanje iz prvega odstavka tega člena, ki neposredno opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov, se uporabljajo določbe tega zakona iz 2. do 5. točke tretjega odstavka tega člena in na njihovi podlagi izdani predpisi.

(5) Določbe tega razdelka o neposrednem opravljanju storitev se uporabljajo tudi, kadar družba za upravljanje države članice pooblasti drugo osebo za opravljanje posameznih storitev upravljanja investicijskega sklada, ki ga upravlja, v Republiki Sloveniji.

Začetek poslovanja

47. člen

(1) Družba za upravljanje države članice iz prvega odstavka 46. člena tega zakona lahko začne poslovati prek podružnice z iztekom dvomesečnega roka, od dne, ko Agencija od pristojnega nadzornega organa države članice prejme obvestilo z vsebino, določeno v prvem in tretjem odstavku 42. člena tega zakona.

(2) Družba za upravljanje države članice iz prvega odstavka 46. člena tega zakona lahko začne neposredno opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov takoj, ko Agencija od pristojnega nadzornega organa države članice prejme obvestilo z vsebino, določeno v prvem in tretjem odstavku 43. člena tega zakona.

(3) Družba za upravljanje države članice iz prvega odstavka tega člena mora Agencijo obvestiti o vsaki nameravani spremembi podatkov iz prvega odstavka 42. člena tega zakona najmanj en mesec pred nameravano spremembo.

Nadzor nad podružnico družbe za upravljanje države članice

48. člen

(1) Pristojni nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice družbe za upravljanje te države članice.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena ima pristojni nadzorni organ oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Agencija na podlagi določb 344. do 348. člena ZTVP-1.

(3) Na zaprosilo pristojnega nadzornega organa države članice mora Agencija opraviti pregled poslovanja podružnice družbe za upravljanje te države članice na območju Republike Slovenije.

(4) Ne glede na določbe prvega do tretjega odstavka tega člena je Agencija pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice družbe za upravljanje države članice na območju Republike Slovenije v skladu z določbami 344. do 348. člena ZTVP-1 zaradi preverjanja, če podružnica ravna v skladu z določbami iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona.

Ukrepi nadzora nad družbo za upravljanje države članice

49. člen

(1) Če družba za upravljanje države članice na območju Republike Slovenije krši določbe iz četrtega odstavka 46. člena tega zakona oziroma če podružnica družbe za upravljanje države članice na območju Republike Slovenije krši določbe iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona, ji Agencija z odredbo naloži odpravo kršitev.

(2) Če družba za upravljanje države članice oziroma njena podružnica v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena, obvesti Agencija pristojni nadzorni organ te države članice.

(3) Agencija lahko družbi za upravljanje države članice oziroma njeni podružnici za kršitve, storjene na območju Republike Slovenije, izreče tudi začasno prepoved opravljanja storitev oziroma prepoved opravljanja storitev, če so izpolnjeni pogoji, določeni v 2. oziroma 3. točki prvega odstavka 203. člena tega zakona oziroma v 4. točki prvega odstavka 205. člena tega zakona.

(4) Pred izrekom ukrepa iz tretjega odstavka tega člena mora Agencija obvestiti pristojni nadzorni organ države članice.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena lahko Agencija družbi za upravljanje države članice oziroma njeni podružnici izreče začasno prepoved opravljanja storitev, ne da bi predhodno obvestila pristojni nadzorni organ te države članice, če zaradi zaščite interesov vlagateljev ni mogoče odlašati.

(6) V primeru iz petega odstavka tega člena mora Agencija o začasni prepovedi obvestiti pristojni nadzorni organ države članice in Evropsko komisijo takoj, ko je to mogoče.

3.4. Opravljanje storitev tujih družb za upravljanje**Opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov tujih družb za upravljanje**

50. člen

(1) Tuja družba za upravljanje lahko na ozemlju Republike Slovenije opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov samo prek podružnice.

(2) Določbe tega razdelka se uporabljajo tudi, kadar tuja družba za upravljanje pooblasti drugo osebo za opravljanje posameznih storitev oziroma poslov upravljanja investicijskih skladov, ki jih upravlja, v Republiki Sloveniji.

Dovoljenje za ustanovitev podružnice

51. člen

(1) Tuja družba za upravljanje lahko na ozemlju Republike Slovenije ustanovi podružnico, če pridobi dovoljenje Agencije za ustanovitev podružnice. Tuja družba za upravljanje lahko na ozemlju Republike Slovenije prodaja in trži samo investicijske kupone oziroma delnice tistih investicijskih skladov, ki so navedeni v izreku dovoljenja iz prejšnjega stavka.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice mora obsegati podatke o investicijskih skladih, katerih investicijske kupone oziroma delnice namerava podružnica tuje družbe za upravljanje prodajati oziroma tržiti na območju Republike Slovenije.

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice je treba priložiti:

1. akt o ustanovitvi podružnice,
2. izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično družbo za upravljanje,
3. statut oziroma pravila matične družbe za upravljanje,
4. revidirana letna poročila matične družbe za upravljanje za zadnja tri leta poslovanja,
5. če iz izpiska iz 2. točke niso razvidni podatki o lastnikih matične družbe za upravljanje: ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje lastnike in njihove deleže pri upravljanju matične družbe za upravljanje,
6. izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so pri upravljanju matične družbe za upravljanje udeležene z več kot 10 odstotki,
7. opis storitev, ki jih bo opravljala podružnica in njen načrt poslovanja za dve leti,
8. dokumentacijo, ki jo s predpisom določi Agencija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovsko, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve upravljanja investicijskih skladov,
9. natančen opis načrtovanega trženja in poslovnih razmerij, ki jih je tuja družba za upravljanje vzpostavila v zvezi s trženjem investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov na območju Republike Slovenije ter druge podatke iz 7. člena tega zakona,
10. za vsak investicijski sklad, na katerega se nanaša zahteva iz drugega odstavka tega člena:

a) pravila upravljanja vzajemnega sklada oziroma statut investicijske družbe,

b) prospekt,

c) zadnje letno poročilo,

č) morebitno kasnejše polletno poročilo in

d) drugo dokumentacijo, ki jo s predpisom določi Agencija, in na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali bodo imetniki investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov, na katere se nanaša zahteva iz drugega odstavka tega člena deležni najmanj enake ravni zaščite kot drugi vlagatelji v investicijske sklade po tem zakonu,

11. podatke o članih poslovnih in nadzornih organov matične družbe za upravljanje,

12. izjavo matične družbe za upravljanje, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje v slovenskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice.

(4) Agencija kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje družbe za upravljanje zahteva, da tuja družba za upravljanje na ozemlju Republike Slovenije na račun iz prvega odstavka 63. člena tega zakona, deponira določen denarni znesek oziroma drugo ustrezno finančno premoženje kot jamstvo za poravnavo obveznosti do imetnikov investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov, katerih prodaja je bila opravljena na območju Republike Slovenije.

(5) Agencija izda dovoljenje za ustanovitev podružnice tuje družbe za upravljanje, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, sklene da:

1. je podružnica finančno, upravljavsko, organizacijsko, kadrovsko in tehnično usposobljena za poslovanje v skladu z določbami tega zakona, in

2. bodo imetniki investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov, na katere se nanaša zahteva iz drugega odstavka tega člena deležni najmanj enake ravni zaščite kot drugi vlagatelji v investicijske sklade po tem zakonu, in

3. investicijski kuponi oziroma delnice investicijskih skladov, na katere se nanaša zahteva iz drugega odstavka tega člena, niso predmet prepovedi trženja oziroma prodaje na območju matične države.

(6) V izreku odločbe o izdaji dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje družbe za upravljanje Agencija določno navede, za katere investicijske sklade, ki jih upravlja tuja družba za upravljanje, dovoljenje velja.

(7) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice:

1. če poslovodje podružnice nimajo dovoljenja iz 24. člena tega zakona (četrti odstavek 52. člena tega zakona),

2. če tuja družba za upravljanje v zvezi z vsakim investicijskim skladom, na katerega se nanaša zahteva iz drugega odstavka tega člena, ni pridobila dovoljenja za objavo prospekta in izvlečka prospekta iz 96. člena tega zakona.

(8) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje družbe za upravljanje tudi, če je verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora nad družbo za upravljanje.

Uporaba določb

52. člen

(1) Za tujo družbo za upravljanje, ki je na območju Republike Slovenije ustanovila podružnico, se uporablja določba tretjega odstavka 191. člena ZTVP-1 v zvezi s tretjim odstavkom 32. člena tega zakona.

(2) Za podružnico tuje družbe za upravljanje se uporabljajo naslednje določbe tega zakona in na njihovi podlagi izdani predpisi:

1. 32. člen tega zakona,

2. 7. člen, 86. in 88. člen tega zakona,

3. 91. do 94. ter 96. do 105. člen tega zakona,

4. 106. do 108. člen tega zakona,

5. 109. do 111. člen tega zakona.

(3) Za nadzor nad podružnico tuje družbe za upravljanje se smiselno uporabljajo določbe 8. poglavja tega zakona.

(4) Za poslovodje podružnice tuje družbe za upravljanje se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi družbe za upravljanje.

(5) Agencija odvzame dovoljenje za ustanovitev podružnice tuje družbe za upravljanje tudi, če je pristojni nadzorni organ tuje družbe za upravljanje tej družbi odvzel dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov.

4. SKUPNE DOLOČBE O UPRAVLJANJU INVESTICIJSKIH SKLADOV

4.1. Skrbniške storitve v zvezi z upravljanjem investicijskih skladov

Pogodba o opravljanju skrbniških storitev

53. člen

(1) Družba za upravljanje mora za račun investicijskih skladov, ki jih upravlja, s skrbnikom skleniti pogodbo o opravljanju skrbniških storitev. Posamezen investicijski sklad ima lahko le enega skrbnika njegovega premoženja.

(2) Skrbnik mora na podlagi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev za račun investicijskih skladov:

1. opravljati storitve vodenja računov nematerializiranih vrednostnih papirjev v skladu s četrtem, petim in šestim odstavkom 61. člena tega zakona,

2. opravljati storitve hrambe vrednostnih papirjev v skladu s sedmim, osmim in devetim odstavkom 61. člena tega zakona,

3. voditi poseben denarni račun v skladu s 63. členom tega zakona in zagotoviti, da se v breme tega računa opravljajo samo izplačila, ki jih je po tem zakonu in pravilih vzajemnega sklada oziroma statutu investicijske družbe dovoljeno opraviti v breme premoženja investicijskega sklada,

4. zagotavljati, da se izpolnitve obveznosti iz poslov, ki jih je družba za upravljanje sklenila za račun investicijskega sklada, opravljajo v poslovno običajnih rokih, razen če je posel oziroma izpolnitev v nasprotju z določbami tega zakona oziroma pravili vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe,

5. zagotoviti, da se čista vrednost sredstev investicijskega sklada izračunava v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njihovi podlagi in pravili upravljanja vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe,

6. zagotoviti, da se provizija, do katere je upravičena družba za upravljanje, obračunava v skladu s tem zakonom in pravili upravljanja vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe, in

7. opravljati druge storitve v skladu z določbami tega zakona.

(3) Za račun vzajemnega sklada mora skrbnik poleg storitev iz drugega odstavka tega člena tudi:

1. zagotoviti, da prodaja, izdaja, odkup, izplačilo inčasna zaustavitev ponovnega nakupa ali odkupa enot premoženja vzajemnega sklada oziroma investicijskih kuponov poteka v skladu z določbami tega zakona in pravili upravljanja vzajemnega sklada,

2. zagotoviti, da se vrednost enote premoženja vzajemnega sklada izračunava v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in pravili upravljanja vzajemnega sklada,

3. zagotoviti, da se prihodek vzajemnega sklada uporabi v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi, kot tudi v skladu s pravili upravljanja in prospektom vzajemnega sklada,

4. zagotoviti, da se celotni stroški investicijskega sklada in celotni stroški imetnika enote vzajemnega sklada, izraženi v odstotku od čiste vrednosti sredstev investicijskega sklada, izračunavajo v skladu z metodologijo, ki jo je predpisala Agencija, in

5. izpolniti navodila družbe za upravljanje, razen če so v nasprotju z zakoni in pravili upravljanja vzajemnega sklada.

(4) Za račun investicijske družbe mora skrbnik poleg storitev iz drugega odstavka tega člena tudi zagotoviti, da:

1. prva in nadaljnje prodaje in izdaje delnic investicijske družbe potekajo v skladu z določbami tega zakona in statutom investicijske družbe, in

2. odkup lastnih delnic investicijske družbe poteka v skladu z določbami tega zakona in statutom investicijske družbe.

(5) Skrbnik je za opravljanje skrbniških storitev upravičen do provizije, ki mora biti izražena v odstotku od čiste vrednosti premoženja investicijskega sklada.

(6) Poleg provizije iz petega odstavka tega člena je iz premoženja investicijskega sklada skrbniku dovoljeno povrniti samo naslednje stroške:

1. stroške za vnos in izvršitev nalogov iz šestega odstavka 61. člena tega zakona,

2. stroške hrambe vrednostnih papirjev investicijskega sklada pri drugih bankah oziroma finančnih organizacijah iz devetega odstavka 61. člena tega zakona,

3. stroške v zvezi s postopki iz drugega odstavka 58. člena, četrtega odstavka 138. člena in četrtega odstavka 182. člena tega zakona.

Prepovedani posli in naložbe skrbnika premoženja investicijskega sklada

54. člen

(1) Družba za upravljanje in oseba povezana z družbo za upravljanje v svojem imenu in za svoj račun ter v svojem imenu in za račun investicijskega sklada, ki ga upravlja, s skrbnikom, ki za njene sklade opravlja skrbniške storitve, in s tem skrbnikom povezanimi osebami, ne sme sklepati poslova nakupa in prodaje oziroma drugih poslov, katerih predmet so naložbe investicijskih skladov, ki jih družba za upravljanje upravlja.

(2) Skrbnik in z njim povezane osebe ne smejo pridobiti investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve.

(3) Fizična oseba, ki upravlja premoženje skrbnika ne sme hkrati opravljati skrbniških storitev.

(4) Skrbnik mora sprejeti pravilnik, s katerim bo uredil omejitve prenosa informacij med osebami iz tretjega odstavka tega člena, ki se nanašajo na premoženje investicijskega sklada, vzajemnega pokojninskega sklada oziroma kritnega premoženja pokojninske družbe in omejil možen konflikt interesov, ki bi lahko nastal med opravljanjem skrbniških storitev za investicijski sklad glede na druge storitve in dejavnosti ter premoženje skrbnika, kakor tudi glede na kapitalsko povezanost skrbnika z drugimi subjekti in lastniško strukturo skrbnika.

(5) Naložbe in posli skrbnika, katerih predmet so naložbe investicijskih skladov, za katere opravlja skrbniške storitve, skrbnik poroča Agenciji z vsebino, na način in v rokih, ki jih predpiše Agencija.

(6) Družba za upravljanje za račun investicijskih skladov, ki jih upravlja, v skrbniku skupno ne sme pridobiti kvalificiranega deleža iz drugega odstavka 12. člena, na podlagi katerega bi lahko izvajala pomemben vpliv na upravo skrbnika.

Dovoljenje za opravljanje skrbniških storitev

55. člen

(1) Skrbniške storitve iz 53. člena tega zakona lahko opravlja samo:

1. banka iz prvega odstavka 2. člena ZBan, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje skrbniških storitev,

2. podružnica banke države članice, ustanovljena na območju Republike Slovenije v skladu z ZBan, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje skrbniških storitev,

3. finančna institucija, katere poslovanje ureja ZTVP-1 in katere glavna dejavnost so po navedenem zakonu storitve v zvezi s poslovanjem z vrednostnimi papirji ter uveljavljanjem pravic iz teh vrednostnih papirjev in ki je pridobila dovoljenje Agencije za opravljanje skrbniških storitev,

4. podružnica finančne institucije iz 3. točke, ustanovljena na območju Republike Slovenije, ki je pridobila dovoljenje Agencije za opravljanje skrbniških storitev.

(2) Za opravljanje skrbniških storitev mora banka skrbnica izpolnjevati kadrovske, tehnične in organizacijske pogoje, določene s predpisi, izdanimi na podlagi prvega odstavka 38. člena ZBan, finančna institucija iz 3. točke prvega odstavka tega člena oziroma njena podružnica pa kadrovske, tehnične in organizacijske pogoje, ki jih predpiše Agencija, do takrat pa se smiselno uporabljajo določbe 89. člena ZTVP-1 in na njegovi podlagi izdani predpisi.

(3) Banka Slovenije izda dovoljenje banki skrbnici za opravljanje skrbniških storitev po predhodnem mnenju Agencije. Institucijam iz tretje točke prvega odstavka tega člena izda dovoljenje za opravljanje skrbniških storitev Agencija.

(4) Za dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje skrbniških storitev se uporabljajo določbe ZBan o dovoljenju za opravljanje drugih finančnih storitev, za mnenje in dovoljenje Agencije iz tretjega odstavka tega člena pa določbe ZTVP-1 o dovoljenju za opravljanje storitev v zvezi z vrednostnimi papirji oziroma o dovoljenju iz 263. člena ZTVP-1.

(5) V kolikor se storitve iz 1. točke prvega odstavka 260. člena ZTVP-1 izvajajo kot skrbniške storitve ne velja omejitev opravljanja teh storitev iz tretjega odstavka 260. člena ZTVP-1.

(6) Za prenehanje dovoljenja za opravljanje skrbniških storitev se za banko skrbnico smiselno uporablja 41. člen ZBan, za finančne institucije iz 3. točke prvega odstavka tega člena pa ZTVP-1.

(7) Poleg primerov, določenih v prvem odstavku 41. člena ZBan, dovoljenje za opravljanje skrbniških storitev preneha banki skrbnici tudi, če preneha dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, finančni instituciji iz 3. točke prvega odstavka tega člena pa, če ji preneha dovoljenje za opravljanje storitev v zvezi s poslovanjem z vrednostnimi papirji po ZTVP-1.

Nadzor nad skrbnikom

56. člen

(1) Agencija opravlja nadzor nad skrbnikom z namenom preverjanja, ali skrbnik spoštuje določbe tega zakona ter določbe drugih zakonov in predpisov, ki urejajo opravljanje skrbniških storitev za investicijske sklade, za vzajemne pokojninske sklade in kritni sklad pokojninske družbe.

(2) Za nadzor Agencije iz prvega odstavka tega člena, se smiselno uporabljajo določbe ZTVP-1 o nadzoru nad banko oziroma borzno posredniško družbo, ki opravlja storitve v zvezi z vrednostnimi papirji in določbe tega zakona.

(3) Agencija pri opravljanju nadzora iz prvega odstavka tega člena, na podlagi 181. člena ZTVP-1 in na podlagi Pravilnika o medsebojnem sodelovanju nadzornih organov (Uradni list RS, št. 55/99, 87/2000), sodeluje z Banko Slovenije, ki opravlja nadzor nad poslovanjem skrbniške banke na podlagi določb ZBan o nadzoru nad opravljanjem skrbniških in drugih finančnih storitev.

Profesionalna skrbnost skrbnika**57. člen**

(1) Skrbnik mora pri opravljanju skrbniških storitev ravnati v skladu s tem zakonom, ZBan, s pravili stroke opravljanja skrbniških storitev ter v vsem paziti na interese imetnikov investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delničarjev investicijske družbe.

(2) Skrbnik odgovarja imetnikom investicijskih kuponov vzajemnega sklada, za račun katerega opravlja skrbniške storitve, oziroma investicijski družbi, za račun katere opravlja skrbniške storitve, za škodo, ki jo povzroči premoženju vzajemnega sklada oziroma investicijski družbi z ravnanjem, ki je v nasprotju s tem zakonom ali s pravili stroke opravljanja skrbniških storitev.

(3) Tožbo za povrnitev škode iz drugega odstavka tega člena je upravičena za račun premoženja vzajemnega sklada oziroma v imenu in za račun investicijske družbe vložiti družba za upravljanje.

(4) Če družba za upravljanje v tridesetih dneh od prejema pisne zahteve imetnika investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma člana nadzornega sveta oziroma delničarja investicijske družbe ne vложи tožbe iz tretjega odstavka tega člena, lahko tako tožbo za račun premoženja vzajemnega sklada oziroma v imenu in za račun investicijske družbe vložijo vsak imetnik investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma nadzorni svet ali vsak delničar investicijske družbe.

(5) Določbi tretjega in četrtega odstavka tega člena ne izključujeta pravice posameznega imetnika investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delničarja investicijske družbe do povrnitve škode, ki mu jo skrbnik povzroči z neizpolnitvijo oziroma nepravilno izpolnitvijo obveznosti iz tretjega oziroma četrtega odstavka 53. člena tega zakona.

(6) Odškodninske odgovornosti skrbnika iz drugega oziroma petega odstavka tega člena ni mogoče niti izključiti niti omejiti.

Razmerje med skrbnikom in družbo za upravljanje**58. člen**

(1) Družba za upravljanje in skrbnik morata ravnati neodvisno drug od drugega, vsak od njiju pa tako, da zagotavlja največje koristi imetnikom investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma imetnikom delnic investicijske družbe.

(2) Skrbnik in družba za upravljanje sta pooblaščenata v vseh sodnih postopkih in postopkih pred drugimi državnimi organi, katerih predmet so pravice, obveznosti oziroma premoženje investicijskega sklada uveljavljati zahteve in ugovore za račun vzajemnega sklada oziroma v imenu in za račun investicijske družbe.

(3) Kadar si procesna dejanja skrbnika in družbe za upravljanje v postopkih iz drugega odstavka tega člena nasprotujejo, veljajo tista procesna dejanja, ki so za investicijski sklad ugodnejša.

(4) Družba za upravljanje mora skrbnika nemudoma obvestiti o začetku vsakega postopka iz drugega odstavka tega člena in ji tekoče poročati o teku postopka.

(5) Družba za upravljanje v postopkih iz drugega odstavka tega člena ne more razpolagati z zahtevki, skleniti sodne poravnave ali umakniti pravnega sredstva brez soglasja skrbnika.

Dovoljenje za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev**59. člen**

(1) Družba za upravljanje mora pred sklenitvijo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev pridobiti dovoljenje Agencije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev je treba priložiti:

1. besedilo pogodbe,

2. dovoljenje Banke Slovenije oziroma dovoljenje Agencije iz tretjega odstavka 55. člena tega zakona, in

3. dokazilo, da je sedež skrbnika oziroma da je skrbnik ustanovljen (podružnica) v isti državi kot je sedež družbe za upravljanje, ki upravlja investicijski sklad, za katerega bo skrbnik vršil skrbniške storitve.

(3) Agencija izda dovoljenje za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev, če je pogodba v skladu s tem zakonom, če ima skrbniška banka dovoljenje Banke Slovenije oziroma institucija iz tretje točke prvega odstavka 55. člena tega zakona dovoljenje Agencije iz tretjega odstavka 55. člena tega zakona in če je sedež skrbnika oziroma je skrbnik ustanovljen v isti državi kot je sedež družbe za upravljanje, ki upravlja investicijski sklad, za katerega bo skrbnik vršil skrbniške storitve.

(4) Kadar je družba za upravljanje vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe, se postopek odločanja o dovoljenju za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev združi s postopkom odločanja o dovoljenju za upravljanje vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe.

(5) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev.

4.2. Ločitev premoženja investicijskega sklada od premoženja družbe za upravljanje**Pravna ločitev premoženja****60. člen**

Družba za upravljanje mora premoženje investicijskega sklada ločiti od svojega premoženja in od premoženja drugih investicijskih skladov, ki jih upravlja, oziroma premoženja iz drugega odstavka 16. člena tega zakona, na način, določen v 61. do 63. členu tega zakona.

Ločitev naložb v vrednostne papirje**61. člen**

(1) Družba za upravljanje in skrbnik morata s klirinško depotno družbo skleniti pogodbo, na podlagi katere postane družba za upravljanje članica klirinško depotne družbe.

(2) S pogodbo iz prejšnjega odstavka se, v skladu z določbami tega zakona, uredijo razmerja, pravice in obveznosti med družbo za upravljanjem, skrbnikom investicijskega sklada in klirinško depotno družbo, v zvezi z odpiranjem računa vrednostnih papirjev s katerimi se trguje na organiziranem trgu, in vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, če so bili ti izdani v nematerializirani obliki, za posamezen investicijski sklad, v zvezi z vpogledom v stanje in promet z vrednostnimi papirji na tem računu, v zvezi z vnosom nalogov za razpolaganje z vrednostnimi papirji na računih investicijskih skladov, denarno poravnavo kupoprodaj vrednostnih papirjev za račun posameznega investicijskega sklada, in podobno.

(3) Družba za upravljanje mora naročila za nakup oziroma prodajo vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov iz 64. člena tega zakona dati ločeno za posamezen investicijski sklad, ki ga upravlja.

(4) Skrbnik mora za vsak investicijski sklad, za katerega opravlja skrbniške storitve, odpreti poseben skrbniški (pod)račun, na katerem se ločeno vodijo stanja vrednostnih papirjev iz drugega odstavka tega člena za ta investicijski sklad.

(5) Družba za upravljanje ima pravico do neposrednega vpogleda v stanja in promet z vrednostnimi papirji na računih investicijskih skladov, ki jih upravlja, ne sme pa vnašati nalogov v zvezi z razpolaganjem z vrednostnimi papirji na teh računih.

(6) Za vnos in izvršitev nalogov v zvezi z razpolaganjem z vrednostnimi papirji iz drugega odstavka tega člena za račun posameznega investicijskega sklada je pooblaščen samo skrbnik, ki opravlja skrbniške storitve za ta investicijski sklad.

(7) Družba za upravljanje mora za račun investicijskih skladov, ki jih upravlja, izročiti vrednostne papirje, ki so bili izdani kot pisne listine in ki niso v zbirni hrambi pri klirinško depotni družbi, v hrambo skrbniku.

(8) Skrbnik mora hraniti vrednostne papirje posameznega investicijskega sklada iz prejšnjega odstavka ločeno od vrednostnih papirjev drugega investicijskega sklada in od drugih vrednostnih papirjev, ki jih hrani.

(9) Vrednostne papirje investicijskega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve, s katerimi se trguje na organiziranih trgih v državah članicah oziroma v tujih državah, in druge vrednostne papirje izdajateljev držav članic oziroma tujih izdajateljev, lahko skrbnik izroči v hrambo banki oziroma drugi finančni organizaciji, ki je v tej državi upravičena opravljati storitve hrambe vrednostnih papirjev, vendar samo pod pogoji, ki zagotavljajo pravno ločitev naložb v te vrednostne papirje posameznega investicijskega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve.

Ločitev drugega premoženja

62. člen

(1) Družba za upravljanje mora v zvezi z naložbami vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe v bančne denarne depozite skleniti pogodbo z banko v svojem imenu in za račun vzajemnega sklada oziroma v imenu in za račun investicijske družbe. Iz pogodbe mora biti jasno razvidno, da je sklenjena za račun vzajemnega sklada oziroma v imenu in za račun investicijske družbe.

(2) Določba prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja tudi za naložbe vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe v druge oblike likvidnih finančnih naložb, ki niso vrednostni papirji.

Poseben denarni račun

63. člen

(1) Družba za upravljanje mora za vsak investicijski sklad, ki ga upravlja, odpreti poseben denarni račun, prek katerega se opravljajo denarna izplačila in sprejemajo denarna vplačila v zvezi s posli, ki jih je družba za upravljanje sklenila za račun posameznega investicijskega sklada.

(2) V kolikor je skrbnik investicijskega sklada banka skrbnica, družba ki upravlja ta investicijski sklad odpre poseben denarni račun investicijskega sklada pri tej banki skrbnici.

(3) V kolikor je skrbnik investicijskega sklada institucija iz 3. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona, družba

za upravljanje odpre poseben denarni račun investicijskega sklada pri banki, ki je po ZBan pooblaščen opravljal storitve plačilnega prometa.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka tega člena družba za upravljanje posreduje nalog za izplačilo v breme denarnega računa investicijskega sklada skrbniku tega sklada, ta pa nalog posreduje banki, pri kateri ima investicijski sklad odprt denarni račun.

(5) Banka iz prejšnjega odstavka tega člena pri kateri ima investicijski sklad odprt denarni račun ne sme izvršiti naloga za izplačilo v breme posebnega denarnega računa investicijskega sklada, če ji ta nalog posreduje namesto skrbnika družba za upravljanje, ki upravlja ta investicijski sklad.

(6) Na poseben denarni račun vzajemnega sklada iz prvega odstavka tega člena se sprejemajo tudi vplačila investicijskih kuponov in iz tega računa opravljajo izplačila odkupljenih investicijskih kuponov.

(7) Na poseben denarni račun investicijske družbe iz prvega odstavka tega člena se sprejemajo tudi vplačila delnic investicijske družbe na podlagi prve prodaje teh delnic ob izdaji.

(8) Banka skrbnica ne sme izvršiti naloga družbe za upravljanje za izplačilo v breme posebnega denarnega računa, če bi bilo tako izplačilo v nasprotju s tem zakonom in pravili vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe.

(9) Skrbnik, ki je institucija iz 3. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona, ne sme posredovati naloga družbe za upravljanje za izplačilo v breme posebnega denarnega računa investicijskega sklada banki, ki za ta investicijski sklad opravlja plačilni promet, če bi bilo tako izplačilo v nasprotju s tem zakonom in pravili vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe.

4.3. Naložbe investicijskih skladov

Vrste dovoljenih naložb

64. člen

(1) Premoženje investicijskih skladov lahko predstavlja samo naslednje vrste naložb:

1. tržni vrednostni papirji in instrumenti denarnega trga, ki so sprejeti ali s katerimi se trguje na organiziranem trgu opredeljenem v 9. členu ZTVP-1 in prvem odstavku 183. člena ZTVP-1 in ki zadostuje pogojem iz petega odstavka tega člena, in/ali;

2. tržni vrednostni papirji in instrumenti denarnega trga, s katerimi se trguje na drugem organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji ali v državi članici, ki redno deluje in je priznan ter odprt za javnost, in/ali

3. tržni vrednostni papirji in instrumenti denarnega trga, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev tuje države, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) če pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada v naložbeni politiki določi nalaganje v vrednostne papirje, s katerimi se trguje na tem organiziranem trgu vrednostnih papirjev tuje države, in

b) če je ta organizirani trg vrednostnih papirjev tuje države uvrščen na seznam iz petega odstavka tega člena; in/ali

4. vrednostni papirji, ki jih pridobi družba za upravljanje za račun investicijskega sklada v postopku njihove prve prodaje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) če je v prospektu, na podlagi katerega se opravlja prva prodaja teh vrednostnih papirjev določeno, da bo izdajatelj zahteval uvrstitev teh vrednostnih papirjev v trgovanje

na organiziran trg vrednostnih papirjev iz podtočke c) te točke,

b) če pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada v naložbeni politiki določi nalaganje v vrednostne papirje, s katerimi se trguje na tem organiziranem trgu vrednostnih papirjev,

c) če izbiro organiziranega trga iz seznama, opredeljenega v prvem odstavku 183. člena ZTVP-1 oziroma opredeljenega petem odstavku tega člena, odobri pristojen organ,

č) če so ti vrednostni papirji uvrščeni v trgovanje na organiziran trg vrednostnih papirjev iz podtočke c) te točke v enem letu po njihovi izdaji; in/ali

5. enote oziroma delnice drugih investicijskih skladov iz 9. oziroma 10. člena tega zakona, če so izpolnjeni sledeči pogoji:

a) da ima družba za upravljanje investicijskega sklada, katerega enote premoženje oziroma delnice so predmet naložb, dovoljenje pristojnih organov oblasti za upravljanje tega sklada,

b) da je upravljanje in poslovanje tega investicijskega sklada predmet nadzora, ki se smatra s strani pristojnih nadzornih institucij za kvalitativno in vsebinsko enakovrednega nadzoru, ki ga določa ta zakon in ZTVP-1, ter je zagotovljeno zadostno sodelovanje med nadzornimi institucijami,

c) da je raven zaščite vlagateljev v te investicijske sklade enaka ravni zaščite vlagateljev, ki jo določa ta zakon in ZTVP-1, ter zlasti da so pravila glede izposojanja, posojanja, prodaje prenosljivih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga brez kritja ter o odsvojitvi sredstev investicijskega sklada, enaka zahtevam tega zakona,

č) da je poslovanje teh investicijskih skladov predmet poročanja v polletnih in letnih poročilih iz katerih so razvidna sredstva, obveznosti in prihodki iz poslovanja investicijskega sklada v poročevalskem obdobju ter predmet obveščanja javnosti,

d) da je lahko največ 10 odstotkov sredstev investicijskega sklada ali investicijskega sklada, katerega enote oziroma delnice želi ta investicijski sklad pridobiti, skupaj vloženih v enote oziroma delnice investicijskih skladov,

e) če pravila upravljanja vzajemnega sklada oziroma statut investicijske družbe v naložbeni politiki določajo nalaganje v to vrsto naložb,

f) druge pogoje, določene v predpisu iz 77. člena tega zakona; in/ali

6. denarni depoziti pri kreditnih ustanovah, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) da za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma kreditno institucijo države članice oziroma kreditno institucijo tuje države, veljajo najmanj enako stroga pravila o obvladovanju tveganj in pravila o skrbnosti poslovanja ter varnosti deponentov, kot so določena v ZBan,

b) da gre za depozite na vpogled ali na odpoklic ali za vezane depozite, pri katerih iz pogodbe o deponiranju sredstev izhaja pravica do dviga pred zapadlostjo, in da zapadejo v največ 12 mesecih,

c) da depoziti investicijskega sklada glede vsebine pravic in jamstev izpolnjujejo pogoje, določene v predpisu iz 77. člena tega zakona, in

č) če pravila upravljanja vzajemnega sklada oziroma statut investicijske družbe v naložbeni politiki določi nalaganje v bančne denarne depozite, in/ali

7. izvedeni finančni instrumenti opredeljeni v ZTVP-1 ter tem instrumentom enakovredni instrumenti, katerih poravnava se vrši z denarnim plačilom, pri čemer so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) da njihov temelj sestavljajo finančni instrumenti iz tega odstavka, finančni indeksi, obrestne mere, devizni tečaji ali tuje valute,

b) če pravila upravljanja vzajemnega sklada oziroma statut investicijske družbe v naložbeni politiki določi nalaganje v posamezne vrste izvedenih finančnih instrumentov,

c) če izvedeni finančni instrumenti glede vsebine pravic in obveznosti ter drugih lastnosti izpolnjujejo pogoje, določene v predpisu iz 77. člena tega zakona,

č) če se z izvedenimi finančnimi instrumenti trguje na organiziranem trgu, navedenem v 1., 2. ali 3. točki tega odstavka in/ali preko trga institucionalnih vlagateljev, ki je uvrščen na seznam iz petega odstavka tega člena oziroma na seznam iz 4. točke prvega odstavka 77. člena tega zakona;

d) če so nasprotne stranke v poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti sklenjenimi na trgu institucionalnih vlagateljev, institucije, katerih poslovanje je predmet nadzora in ki spadajo v eno od kategorij institucionalnih vlagateljev, ki jih določi Agencija,

e) če lahko investicijski sklad izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na trgu institucionalnih vlagateljev, kadarkoli po pošteni vrednosti proda, odproda ali drugače unovči, zapre oziroma izravna stanje izvedenih finančnih instrumentov ali nevtralizira izpostavljenost ki izhaja iz tega instrumenta, z ravno nasprotno izravnalno transakcijo; in/ali

8. instrumenti denarnega trga, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, oziroma s katerimi se običajno trguje na denarnem trgu, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) da so ti instrumenti likvidni in imajo vrednost, ki se jo da kadarkoli natančno določiti, in

b) da za posameznega izdajatelja ali izdajo teh instrumentov veljajo najmanj enako stroga pravila o obvladovanju tveganj ter pravila varnega in skrbnega poslovanja kot so določena v ZBan oziroma ZTVP-1 in;

c) da jih je izdala ali zanje jamči Republika Slovenija ali lokalna, regionalna skupnost v Republiki Sloveniji, država članica ali lokalna, regionalna skupnost države članice oziroma Banka Slovenija ali centralna banka države članice ali Evropska centralna banka, Evropska unija, Evropska investicijska banka oziroma v primeru zvezne države, države članice te zveze ali druga mednarodna finančna organizacija, ki jih pripada ena ali več držav članic, ali tuja država, ali

č) da jih je izdala gospodarska družba, s prejšnjimi izdajami vrednostnih papirjev katere se že trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji ali na organiziranem trgu iz 1., 2. oziroma 3. točke tega odstavka; ali

d) da jih je izdala oziroma zanje jamči ustanova oziroma oseba javnega prava, katere poslovanje je predmet nadzora, ki se izvaja po kriterijih opredeljenih v zakonih Republike Slovenije ali zakonih Evropske unije; ali

e) da jih je izdala oziroma zanje jamči ustanova oziroma oseba javnega prava, za katero veljajo pravila o obvladovanju tveganj in pravila varnega in skrbnega poslovanja, ki jih pristojni organi oblasti smatrajo za najmanj tako stroga kot so pravila nadzora, določena v zakonih Republike Slovenija ali zakonih Evropske unije; ali

f) da jih je izdala banka ali druga oseba, ki spada v eno od kategorij oseb, ki jih določi Agencija, pod pogoji, da naložbe v takšne instrumente zagotavljajo takšen nivo zaščite vlagateljev, ki je enakovreden varstvu iz prejšnjih podtočk, in da je izdajatelj;

g) pravna oseba, katere osnovni kapital in rezerve skupaj znašajo najmanj 2.230.000.000 tolarjev, in ki objavlja

ter predstavlja letna poslovna poročila na način in z vsebino, kot je določena v posameznih področnih zakonih in iz njih izvedenih predpisov ter v skladu s Slovenskimi računovodskimi standardi in zakonom o gospodarskih družbah ter v skladu z drugimi zakoni in podzakonskimi predpisi, ki urejajo to področje, ali

h) oseba, ki je skupaj z drugimi osebami povezana v skupino in katere naloga je financiranje teh oseb oziroma podjetij v skupini, pri čemer je vsaj eno podjetje v skupini delniška družba, katere delnice so sprejete na organizirani trg; ali

i) oseba, katere edina dejavnost je financiranje instrumentov listinjenja, katerih koristi izhajajo iz večje likvidnosti bank,

j) če pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada v naložbeni politiki določi nalaganje v to vrsto instrumentov denarnega trga.

(2) Investicijski sklad ima lahko poleg naložb iz prvega odstavka tega člena tudi dodatna likvidna sredstva. Vrsto in obseg dovoljenih dodatnih likvidnih sredstev predpiše Agencija.

(3) Poleg naložb iz prvega odstavka tega člena ima lahko vzajemni sklad največ 10 odstotkov, investicijska družba pa največ 20 odstotkov svojih sredstev vloženi tudi v druge prenosljive vrednostne papirje in instrumente denarnega trga.

(4) Investicijski sklad ne sme imeti naložb v plemenitih kovinah oziroma v certifikatih, ki predstavljajo plemenite kovine.

(5) Agencija s predpisom iz 77. člena tega zakona zaradi podrobnejše opredelitve lastnosti dovoljenih vrst naložb po prvem odstavku tega člena določi seznam organiziranih trgov tržnih vrednostnih papirjev tujih držav, trgov instrumentov denarnega trga tujih držav ter trgov izvedenih finančnih instrumentov tujih držav. Pri tem mora ustrezno upoštevati pravila za uvrstitev tržnih vrednostnih papirjev, instrumentov denarnega trga in izvedenih finančnih instrumentov na te trge, pravila trgovanja na teh trgih in pravila izpolnitve obveznosti iz poslov, sklenjenih na teh trgih, tako da ta pravila zagotavljajo enako raven varnosti kot naložbe v tržne vrednostne papirje, instrumente denarnega trga oziroma izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na organiziranih trgih v Republiki Sloveniji oziroma v državah članicah.

Tehnike in orodja obvladovanja tveganj investicijskega sklada

65. člen

(1) Družba za upravljanje za posamezen investicijski sklad določi in izvaja ukrepe za obvladovanje tveganj, določene s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi, in druge ukrepe, ki so glede na naravo in vrsto tveganj potrebni za obvladovanje teh tveganj.

(2) Družba za upravljanje mora pri upravljanju z naložbami posameznega investicijskega sklada uporabljati tehnike in orodja namenjena upravljanju s tveganji oziroma obvladovanju tveganj, ki v vsakem času omogočajo nadzor in merjenje:

1. tveganj, ki izhajajo iz posameznih izpostavljenosti investicijskega sklada, in

2. vpliva teh tveganj, k celotni tveganosti naložb investicijskega sklada.

(3) Družba za upravljanje mora za ugotavljanje, merjenje in obvladovanje tveganj, ki so povezana z naložbami investicijskega sklada, zlasti pa z naložbami v izvedene finančne instrumente, na podlagi smiselne uporabe pravil iz

3. točke prvega odstavka 77. člena tega zakona, izdelati načrt, v katerem določi:

1. postopke oziroma metode za ugotavljanje in merjenje tveganj,

2. ukrepe za obvladovanje tveganj in postopke za izvajanje teh ukrepov,

3. postopke za spremljanje izvajanja ukrepov za obvladovanje tveganj.

(4) Ukrepi za obvladovanje tveganj in postopki za izvajanje in spremljanje izvajanja teh ukrepov morajo biti v načrtu iz tretjega odstavka tega člena določeni za vsako od posameznih vrst tveganj, ki jim je investicijski sklad izpostavljen pri posameznih vrstah naložb, zlasti pa pri naložbah v posamezne vrste v izvedenih finančnih instrumentih, in za tveganja, ki jim je investicijski sklad izpostavljen pri vseh naložbah v izvedene finančne instrumente skupaj in pri vseh naložbah investicijskega sklada skupaj.

(5) V načrtu iz tretjega odstavka se podrobneje opredeli tudi vrsto izvedenih instrumentov, z njimi povezana tveganja, količinske omejitve in metode, izbrane za merjenje in oceno tveganj povezanih s transakcijami z izvedenimi finančnimi instrumenti, izvršenimi za račun posameznega investicijskega sklada.

(6) Družba za upravljanje mora za vsak posamezen investicijski sklad, ki ga upravlja, Agenciji redno poročati podatke iz načrta opredeljenega v tretjem in petem odstavku, na način, v rokih in z vsebino, ki jo podrobneje predpiše Agencija.

(7) Družba za upravljanje mora za posamezen investicijski sklad, ki ga upravlja, zagotoviti natančno in neodvisno oceno vrednosti po posameznih vrstah finančnih instrumentov iz prvega odstavka 64. člena tega zakona.

Naložbene tehnike in orodja upravljanja z naložbami investicijskega sklada

66. člen

(1) Agencija lahko družbi za upravljanje izda soglasje, da za namene učinkovitega upravljanja z naložbami določenega investicijskega sklada dejansko uporabi naložbene tehnike in orodja povezana s tržnimi vrednostnimi papirji in instrumenti denarnega trga, in sicer pod pogoji in v okviru omejitev, ki jih Agencija določi v pravilih iz tretjega odstavka 77. člena tega zakona. Kadar se te aktivnosti nanašajo na uporabo izvedenih finančnih instrumentov morajo biti ti pogoji in omejitve usklajeni z določbami tega zakona.

(2) O soglasju iz prvega odstavka tega člena odloči Agencija hkrati z odločitvijo o dovoljenju za oblikovanje vzajemnega sklada oziroma o dovoljenju za spremembo pravil upravljanja vzajemnega sklada oziroma hkrati z odločitvijo o dovoljenju za ustanovitev investicijske družbe oziroma o dovoljenju za spremembo statuta investicijske družbe.

(3) Aktivnosti iz prvega odstavka ne smejo povzročiti oddaljitve investicijskega sklada od njegovih naložbenih ciljev, kot so opredeljeni v pravilih upravljanja oziroma statutu investicijskega sklada ali v prospektu investicijskega sklada.

Izpostavljenost investicijskega sklada v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti

67. člen

(1) Družba za upravljanje mora v zvezi z vsako naložbo investicijskega sklada v izvedene finančne instrumente zagotoviti, da celotna izpostavljenost investicijskega sklada, ki se nanaša na naložbe v izvedene finančne instrumente, ne bo presegala celotne čiste vrednosti sredstev tega investicijskega sklada in bodo ta sredstva tako po vrsti kot tudi po

vrednosti v celotnem obdobju zagotavlja zadostno kritje za morebitne obveznosti, ki nastanejo za račun investicijskega sklada na podlagi takih naložb.

(2) Pri izračunu celotne izpostavljenosti se upošteva sedanja vrednost sredstev, na katere se izvedeni finančni instrumenti glasijo in na podlagi katerih so izdani, tveganje izpostavljenosti do posamezne osebe, bodoča tržna gibanja in razpoložljivi čas za izravnavo izpostavljene (bilančne) postavke sredstev.

(3) Investicijski sklad lahko vlaga v izvedene finančne instrumente kot del svoje naložbene politike, in v okviru omejitev opredeljenih v enajstem odstavku 68. člena, pri čemer mora zagotoviti, da njegova izpostavljenost do postavk, iz katerih so finančni instrumenti izvedeni, skupno ne presega naložbenih omejitev opredeljenih v prvem do vključno dvanajstem odstavku 68. člena in v prvem ter tretjem odstavku 69. člena tega zakona.

(4) Agencija lahko predpiše pogoje, ki jih mora izpolnjevati posamezen investicijski sklad za pridobitev soglasja, da v primeru, ko vlaga v izvedene finančne instrumente na indeksni osnovi, teh naložb ni potrebno vključevati v izračunavanje deležev naložb opredeljenih v prvem do vključno dvanajstem odstavku 68. člena in v prvem ter tretjem odstavku 69. člena tega zakona.

(5) Dokler Agencija ne predpiše pogojev iz prejšnjega odstavka tega člena se šteje, da mora investicijski sklad takšne naložbe upoštevati v izračun deležev naložb opredeljenih v prvem do vključno dvanajstem odstavku 68. člena in v prvem ter tretjem odstavku 69. člena tega zakona.

(6) Investicijski sklad v svojih pravilih upravljanja oziroma statutu ter prospektu navede ali se izvedeni finančni instrumenti na indeksni osnovi vključujejo v izračun deležev naložb ali ne.

(7) Kadar so izvedeni finančni instrumenti neločljivi od tržnih vrednostnih papirjev ali instrumentov denarnega trga, na osnovi katerih so izdani, mora družba za upravljanje, pri usklajevanju investicijskega sklada z zahtevami 65., 66. in 67. člena tega zakona, upoštevati tudi te vrednostne papirje oziroma instrumente.

(8) Agencija mora Evropski komisiji dostaviti popolne in celovite informacije o zakonodaji, ki se nanaša na uporabljenе metode za izračun izpostavljenosti tveganjem iz prvega odstavka tega člena, vključno z izpostavljenostjo posamezni osebi v transakcijah z izvedenimi finančnimi instrumenti izvršenimi na trgu institucionalnih vlagateljev, in vse spremembe, ki se na te informacije nanašajo, najkasneje do 13. 2. 2004. Komisija bo posredovala te informacije drugim državam članicam.

Največja dopustna izpostavljenost do posamezne osebe

68. člen

(1) Celotna izpostavljenost investicijskega sklada do posamezne osebe je vsota vrednosti vseh naložb investicijskega sklada v vrednostne papirje, instrumente denarnega trga in izvedene finančne instrumente iz 64. člena tega zakona, katerih izdajatelj je ta oseba oziroma za katere jamči ta oseba, ter drugih terjatev investicijskega sklada do te osebe, ki ne izvirajo iz vrednostnih papirjev.

(2) Pri izračunu izpostavljenosti investicijskega sklada se za posamezno osebo štejeta tudi dve ali več oseb, ki so med seboj povezane tako, da za investicijski sklad predstavljajo eno samo tveganje. Med te štejemo tudi dve ali več oseb povezanih v skupino, ki morajo pripraviti konsolidiran sklep s konsolidiranimi izkazi poslovanja v skladu z zakonom o gospodarskih družbah in s slovenskimi računovodskimi

standardi oziroma v skladu s priznanimi mednarodnimi računovodskimi standardi.

(3) Vzajemni sklad ima lahko največ 5 odstotkov sredstev, investicijska družba pa največ 10 odstotkov sredstev vloženih v vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga iz 64. člena tega zakona, izdane s strani posameznega izdajatelja.

(4) Investicijski sklad ne sme imeti več kot 20 odstotkov svojih sredstev vloženih v depozite pri posamezni kreditni ustanovi.

(5) Izpostavljenost investicijskega sklada do posamezne osebe pri transakcijah sklenjenih na trgu institucionalnih vlagateljev, z izvedenimi finančnimi instrumenti ne sme presegati:

1. 10 odstotkov sredstev investicijskega sklada, če je ta oseba kreditna institucija iz 6. točke prvega odstavka 64. člena, ali

2. 5 odstotkov sredstev investicijskega sklada v drugih primerih.

(6) Ne glede na omejitve iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena lahko, pod pogojem, da pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada določajo tako naložbeno politiko:

1. vzajemni sklad vlaga do največ 10 odstotkov svojih sredstev, investicijska družba pa do največ 20 odstotkov svojih sredstev v vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga posameznega izdajatelja,

2. investicijski sklad vlaga do največ 10 odstotkov svojih sredstev v izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na trgu institucionalnih vlagateljev, v primeru ko oseba, ki ji je investicijski sklad pri transakcijah s temi izvedenimi finančnimi instrumenti izpostavljen, ni kreditna institucija.

(7) V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena morajo pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada določiti tudi v zvezi s katerimi vrstami naložb je investicijskemu skladu dovoljeno prekoračiti omejitev iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena.

(8) V kolikor vzajemni sklad, skladno z določbami šestega odstavka tega člena, vlaga več kot 5 odstotkov svojih sredstev, investicijska družba pa več kot 10 odstotkov svojih sredstev v vrednostne papirje in instrumente denarnega trga iz 64. člena tega zakona, ki so izdani s strani posameznih izdajateljev, skupna vrednost takšnih naložb ne sme presegati 40 odstotkov vseh sredstev investicijskega sklada.

(9) Omejitev iz prejšnjega odstavka se ne nanaša na tržne vrednostne papirje in instrumente denarnega trga iz prvega in tretjega odstavka 69. člena tega zakona.

40 odstotna omejitev se tudi ne nanaša na depozite in transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti sklenjene na trgu institucionalnih vlagateljev, ki jih sklene družba za upravljanje za račun investicijskega sklada s finančnimi institucijami, ki so predmet nadzora.

(10) Ne glede na posamezne omejitve iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena, vzajemni sklad ne sme biti izpostavljen do posamezne osebe oziroma imeti več kot 20 odstotkov svojih sredstev, investicijska družba pa ne več kot 30 odstotkov svojih sredstev naloženih v kombinacije naslednjih oblik naložb:

1. vrednostnih papirjev ali instrumentov denarnega trga iz 64. člena tega zakona, izdanih s strani posamezne osebe,

2. depozitov pri tej posamezni osebi, in/ali,

3. izpostavljenosti, ki izhajajo oziroma nastajajo pri transakcijah z izvedenimi finančnimi instrumenti, sklenjenimi na trgu institucionalnih vlagateljev in ki jih investicijski sklad sklepa s to posamezno osebo.

(11) Omejitve iz tretjega do vključno desetega odstavka tega člena in omejitve iz prvega, tretjega in petega odstavka 69. člena tega zakona se ne morejo kombinirati, zato naložbe investicijskega sklada v vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga iz 64. člena tega zakona, izdane s strani posamezne osebe ali v depozite oziroma izvedene finančne instrumente kreirane s strani te posamezne osebe, ki se vršijo v skladu s prvim do desetim odstavkom tega člena ter prvim, tretjim in petim odstavkom 69. člena ne smejo skupaj preseči 35 odstotkov sredstev vzajemnega sklada oziroma 45 odstotkov sredstev investicijske družbe.

(12) Agencija lahko izda soglasje posameznemu investicijskemu skladu, da vloži skupaj do 20 odstotkov vrednosti sredstev v vrednostne papirje in instrumente denarnega trga različnih izdajateljev povezanih v skupino iz drugega odstavka tega člena.

(13) Ne glede na omejitve določene v 70. členu, lahko Agencija posameznemu investicijskemu skladu, katerega cilj naložbene politike je natančno posnemanje sestave določenega delniškega indeksa ali indeksa dolžniških vrednostnih papirjev, izda soglasje, da lahko ne glede na omejitve iz prejšnjih odstavkov tega člena, vlaga največ do 20 odstotkov vrednosti sredstev v delnice in/ali dolžniške vrednostne papirje izdane s strani posamezne osebe.

(14) Agencija izda navedeno soglasje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. takšen cilj naložbene politike in indeks vrednostnih papirjev, ki se ga posnema, morata biti izrecno navedena v pravilih upravljanja oziroma statutu investicijskega sklada,

2. indeks vrednostnih papirjev, ki se ga posnema mora biti priznan s strani Agencije, ki upošteva naslednje kriterije:

a) zadostno razpršenost sestave indeksa,

b) indeks mora biti zadosti reprezentativen in mora biti odraz trga na katerega se nanaša,

c) indeks se objavlja na primeren način,

3. druge pogoje, ki jih določi Agencija.

(15) Agencija lahko družbi za upravljanje, za posamezen investicijski sklad, katerega cilj naložbene politike je natančno posnemanje sestave določenega delniškega indeksa ali indeksa dolžniških vrednostnih papirjev, izda soglasje, da lahko navedeni investicijski sklad ne glede na 20-odstotno omejitve iz trinajstega odstavka tega člena, vlaga največ do 35 odstotkov vrednosti sredstev v delnice in/ali dolžniške vrednostne papirje izdane s strani posamezne osebe, če družba za upravljanje dokaže, da je to primerno zaradi izrednih razmer na trgu, zlasti na organiziranih trgih, kjer visoko prevladujejo določeni tržni vrednostni papirji ali instrumenti denarnega trga. Nalaganje sredstev do navedene omejitve se dovoljuje le za posameznega izdajatelja.

(16) Agencija izda soglasje iz dvanajstega, trinajstega, štirinajstega ali petnajstega odstavka tega člena hkrati z odločitvijo o dovoljenju za oblikovanje vzajemnega sklada oziroma o dovoljenju za spremembo pravil upravljanja vzajemnega sklada oziroma hkrati z odločitvijo o dovoljenju za ustanovitev investicijske družbe oziroma o dovoljenju za spremembo statuta investicijske družbe.

Največja dopustna izpostavljenost do določenih oseb

69. člen

(1) Ne glede na omejitev deležev naložb iz tretjega odstavka 68. člena tega zakona ima lahko investicijski sklad največ 35 odstotkov sredstev vloženih v tržne vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga posameznega izdajatelja, če je izdajatelj oziroma če zanje jamči Republika Slovenija, ali njena lokalna, regionalna skupnost, posamezna država članica Evropske unije ali njena lokalna, regionalna

skupnost, tuja država ali posamezna javna mednarodna organizacija, ki jih pripada ena ali več držav članic.

(2) Ne glede na določbe tretjega, četrtega in petega odstavka 68. člena in prvega odstavka 69. člena lahko investicijski sklad na podlagi soglasja Agencije in v skladu z načelom razpršitve tveganja vloži do 100 odstotkov sredstev v različne tržne vrednostne papirje in instrumente denarnega trga, ki jih izda ali zanje jamči Republika Slovenija, ali njena lokalna, regionalna skupnost, posamezna država članica Evropske unije ali njena lokalna, regionalna skupnost, tuja država ali posamezna javna mednarodna organizacija, ki ji pripada ena ali več držav članic, v primeru, če so te naložbe usklajene z naslednjimi omejitvami:

1. investicijski sklad mora imeti takšne naložbe v najmanj šestih različnih izdajah tržnih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga, in

2. vrednost takšnih naložb investicijskega sklada v posamezni izdaji tržnih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga ne sme presegati 30 odstotkov vrednosti sredstev investicijskega sklada.

(3) Ne glede na omejitve deležev naložb iz tretjega odstavka 68. člena tega zakona ima lahko investicijski sklad največ 25 odstotkov sredstev vloženih v določene vrste obveznic, izdanih s strani kreditnih ustanov, ki imajo svojo podružnico s sedežem v Republiki Sloveniji ali v državi članici in ki so po zakonu predmet nadzora pristojnega organa javnega prava, potrebnega za varstvo imetnikov obveznic.

(4) Denarna sredstva oziroma kupnino od izdaje obveznic iz tretjega odstavka mora kreditna institucija namensko določno vlagati v skladu z zakonom le v premoženje, ki bo tekom celotnega obdobja veljavnosti oziroma do zapadlosti obveznice omogočal plačevanje obveznosti izdajatelja, nastalih na podlagi teh obveznic in ki bo v primeru nezmožnosti izpolnitve obveznosti izdajatelja, prioriteto uporabljen za odkup glavnice in plačilo natečenih obresti.

(5) V primeru, ko vzajemni sklad vlaga več kot 5 odstotkov svojega premoženja oziroma investicijska družba več kot 10 odstotkov svojega premoženja v obveznice iz tretjega odstavka tega člena, izdane s strani posameznih izdajateljev, skupna vrednost takšnih naložb ne sme presegati 80 odstotkov vrednosti sredstev investicijskega sklada.

(6) Investicijski sklad lahko vlaga sredstva v okviru omejitev iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. če je taka naložbena politika določena v pravilih upravljanja oziroma statutu ter prospektu investicijskega sklada, in

2. če so v pravilih upravljanja oziroma statutu ter v prospektu in promocijski literaturi investicijskega sklada izrecno navedeni izdajatelji, ki so države, organi regionalnih, lokalnih skupnosti ali javne mednarodne organizacije, v vrednostne papirje katerih namerava investicijski sklad vložiti ali je vložil več kot 35 odstotkov svojih sredstev ter delež takšnih naložb, in

3. če so v pravilih upravljanja oziroma statutu ter v prospektu in promocijski literaturi investicijskega sklada določene kategorije izdajateljev obveznic-kreditnih ustanov iz tretjega odstavka tega člena, in

4. če je Agencija izdala soglasje k taki naložbeni politiki, k pravilom upravljanja oziroma k statutu ter prospektu investicijskega sklada, in

5. če prospekt in promocijska literatura vsakega investicijskega sklada iz drugega odstavka tega člena, vsebuje vidno navedbo, ki opozarja na soglasje iz 4. točke tega odstavka.

(7) O soglasju iz četrte točke šestega odstavka tega člena odloči Agencija hkrati z odločitvijo o dovoljenju za

oblikovanje vzajemnega sklada oziroma o dovoljenju za spremembo pravil upravljanja vzajemnega sklada oziroma hkrati z odločitvijo o dovoljenju za ustanovitev investicijske družbe oziroma o dovoljenju za spremembo statuta investicijske družbe.

(8) Agencija izda soglasje iz četrte točke šestega odstavka tega člena, če oceni, da bo raven varnosti imetnikov enot oziroma delnic investicijskega sklada najmanj enakovredna ravni varnosti, ki jo imajo imetniki enot oziroma delnic investicijskega sklada, ki nalaga sredstva v okviru omejitve o izpostavljenosti, določenih v 68. členu tega zakona.

(9) Agencija mora poslati Evropski komisiji seznam kategorij obveznic iz tretjega odstavka tega člena, skupaj s kategorijami izdajateljev, katerim je v skladu z zakonom in določbami o nadzoru iz tretjega odstavka tega člena, odobrila izdajo obveznic, ki izpolnjujejo zgoraj navedene pogoje in kriterije. Seznamu mora biti priloženo obvestilo o statusu danih jamstev. Evropska komisija bo nemudoma posredovala te informacije drugim državam članicam skupaj z mnenjem, katerega bo smatrala za primernega, in bo o teh informacijah obvestila javnost.

Prepoved pomembnejšega vpliva na upravljanje izdajatelja

70. člen

(1) Družba za upravljanje za račun vzajemnih skladov, ki jih upravlja, skupno ne sme pridobiti deleža delnic z glasovalnimi pravicami, z uresničevanjem katerih bi lahko pomembneje vplivala na upravljanje oziroma upravo izdajatelja, za račun investicijskih družb, ki jih upravlja pa skupno ne sme pridobiti deleža delnic, ki predstavljajo več kot 20 odstotkov vseh glasovalnih pravic ali udeležbe v kapitalu izdajatelja.

(2) Agencija predpiše podrobnejše kriterije in pogoje, kdaj se šteje, da lahko posamezna oseba na podlagi lastništva delnic z glasovalnimi pravicami pomembneje vpliva na upravljanje izdajatelja, pri čemer upošteva tudi zakonodajo drugih držav članic.

(3) Upošteva se določbe prvega odstavka tega člena lahko družba za upravljanje za račun posameznega investicijskega sklada, ki ga upravlja, skupno pridobi:

1. takšen delež delnic brez glasovalne pravice, ki skupno predstavljajo do 10-odstotni delež v osnovnem kapitalu posameznega izdajatelja,

2. takšen delež dolžniških vrednostnih papirjev posameznega izdajatelja, katerih nominalna vrednost ne presega 10 odstotkov skupne nominalne vrednosti vseh izdanih, nezapadlih dolžniških vrednostnih papirjev tega izdajatelja,

3. takšen delež instrumentov denarnega trga posameznega izdajatelja, katerih nominalna vrednost ne presega 10 odstotkov skupne nominalne vrednosti vseh izdanih, še nezapadlih instrumentov denarnega trga tega izdajatelja,

4. do 25 odstotkov enot v obtoku posameznega vzajemnega sklada iz 9. člena tega zakona, oziroma takšen delež delnic posamezne investicijske družbe iz 10. člena tega zakona, ki predstavljajo do 25-odstotno udeležbo v osnovnem kapitalu te investicijske družbe.

(4) Investicijskemu skladu ni potrebno upoštevati omejitev iz druge, tretje in četrte točke prejšnjega odstavka tega člena v času pridobitve navedenih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga le v primeru, če se v tem času bruto (kosmati) znesek dolžniških vrednostnih papirjev ali instrumentov denarnega trga ali neto (čisti) znesek vrednostnih papirjev, za katere postopek izdaje, ponudbe še poteka, ne more izračunati.

(5) Določbe prvega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo za tržne vrednostne papirje in instrumente denarnega trga, katerih izdajatelj je oziroma za katere jamči Republika Slovenija ali organi regionalnih, lokalnih skupnosti Republike Slovenije, posamezna država članica ali organi njenih regionalnih, lokalnih skupnosti, tuja država s seznama iz petega odstavka 64. člena tega zakona oziroma posamezna mednarodna finančna organizacija, ki ji pripada ena ali več držav članic.

(6) Določbe prvega in tretjega odstavka tega člena ne veljajo tudi v primerih:

1. delnic, ki jih imajo v lasti investicijski skladi in ki predstavljajo udeležbo investicijskega sklada v kapitalu družbe, ustanovljene v tuji državi, katera vlaga svoja sredstva predvsem v vrednostne papirje izdajateljev s sedežem v tej državi, če po zakonodaji te države takšna kapitalska udeležba predstavlja edini način, da lahko investicijski skladi vlagajo v vrednostne papirje izdajateljev iz te države. Navedeno odstopanje od določb prvega in tretjega odstavka tega člena velja le v primeru, če so naložbe družbe, ustanovljene v tuji državi, usklajene z omejitvami iz tretjega do vključno dvanajstega odstavka 68. člena tega zakona, z omejitvami prvega, tretjega in petega odstavka 69. člena tega zakona, z omejitvami iz 71. člena tega zakona ter z določbami iz prvega, tretjega in četrtega odstavka tega člena. Če naložbe investicijskega sklada presegajo omejitve iz tretjega do vključno dvanajstega odstavka 68. člena, iz prvega, tretjega in petega odstavka 69. člena ter omejitve iz 63. člena tega zakona, se smiselno uporabljajo določbe 61. člena tega zakona, in

2. delnic, ki jih ima v lasti investicijska družba ali jih imajo v lasti investicijske družbe in ki predstavljajo udeležbo v kapitalu odvisne družbe, katere edine dejavnosti so upravljanje premoženja, storitve svetovanja ali trženje z vidika povratnega nakupa enot izključno na zahtevo in v imenu imetnikov enot, v državi, kjer je odvisna družba locirana.

Naložbe v enote oziroma delnice drugega investicijskega sklada

71. člen

(1) Investicijski sklad lahko vloži največ 10 odstotkov vrednosti sredstev v enote oziroma delnice posameznega investicijskega sklada iz 5. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona.

(2) Agencija lahko s predpisom iz 77. člena tega zakona:

1. določi delež dovoljenih naložb v enote oziroma delnice drugih investicijskih skladov, ki je višji od deleža iz prvega odstavka tega člena, vendar ne višji od 20 odstotkov vrednosti sredstev investicijskega sklada,

2. določi, da investicijskemu skladu, katerega poslovanje je usklajeno z določbami tega zakona, po tem ko je že pridobil enote oziroma delnice drugega investicijskega sklada, ni potrebno sredstev drugega investicijskega sklada seštevati oziroma upoštevati pri izračunavanju usklajenosti z omejitvami iz podtočke d 5. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona,

3. določi dodatne pogoje v zvezi z naložbami v enote oziroma delnice drugih investicijskih skladov.

(3) Naložbe investicijskega sklada v enote oziroma delnice drugih investicijskih skladov, katerih poslovanje ni usklajeno z določbami Direktive o investicijskih skladih, skupaj ne smejo presegati 30 odstotkov sredstev investicijskega sklada.

(4) Kadar investicijski sklad, katerega poslovanje je usklajeno z določbami tega zakona, vlaga sredstva v enote

oziroma delnice drugih investicijskih skladov, ki jih upravlja neposredno ali posredno, z delegiranjem upravljanja na tretje osebe, ista družba za upravljanje, ali katerakoli druga pravna oseba, s katero je družba za upravljanje povezana, družba za upravljanje ali pravna oseba, s katero je družba za upravljanje povezana na način iz 9. člena tega zakona, ne smeta za račun investicijskega sklada, ki vlaga svoja sredstva v takšne oblike naložb, zaračunati stroškov vpisovanja in vplačevanja ter odkupa (vstopnih in izstopnih provizij) enot oziroma delnic drugih investicijskih skladov, ki jih upravlja.

(5) Sklad skladov mora:

1. imeti najmanj 90 odstotkov vrednostni sredstev naloženih skupaj v investicijskih kuponih oziroma enotah premoženja vzajemnih skladov in/ali v delnicah investicijskih družb,

2. takšen cilj naložbene politike, izrecno navesti v pravih upravljanja oziroma statutu ter prospektu in izvlečku prospekta investicijskega sklada,

za sklad skladov veljajo tudi druge določbe tega zakona.

(6) Investicijski skladi, katerih poslovanje je usklajeno z določbami tega zakona in vlagajo pretežen del svojih sredstev v druge investicijske sklade, morajo v prospektu navesti največji obseg upravljaljskih provizij, ki se jih lahko zaračuna:

1. samemu investicijskemu skladu, in

2. drugim investicijskim skladom v enote oziroma delnice katerih namerava investicijski sklad iz prejšnje točke vlagati sredstva.

(7) Letno poročilo takšnega investicijskega sklada mora vsebovati informacijo o največjem razmerju med upravljaljsko provizijo zaračunano samemu investicijskemu skladu in upravljaljsko provizijo zaračunano investicijskemu skladu, v enote oziroma delnice katerega investicijski sklad vlaga svoja sredstva.

Naložbe v izvedene finančne instrumente

72. člen

Kadar investicijski sklad v okviru naložbene politike nalaga svoja sredstva v izvedene finančne instrumente, morajo pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada in drugi dokumenti, namenjeni prodaji enot oziroma delnic investicijskega sklada vsebovati jasno opozorilo, da je:

1. naložbena politika investicijskega sklada nalaganje sredstev v izvedene finančne instrumente, in

2. naložba v enote oziroma delnice investicijskega sklada primerna samo za izkušene vlagatelje in za vlagatelje, katerih premoženjski položaj jim dopušča prevzemanje večjih naložbenih tveganj, povezanih s takimi naložbami.

Indeksne naložbe

73. člen

(1) Investicijski sklad, katerega cilj naložbene politike je natančno posnemanje sestave določenega indeksa mora:

1. imeti najmanj 90 odstotkov vrednostni sredstev v naložbah iz 64. člena tega zakona, ki sestavljajo navedeni indeks,

2. takšen cilj naložbene politike in indeks, ki se ga posnema, izrecno navesti v pravilih upravljanja oziroma statutu ter prospektu investicijskega sklada,

3. posnemati (slediti) indeks, ki je priznan s strani Agencije, pri čemer Agencija upošteva naslednje kriterije:

a) zadostno razpršenost sestave indeksa,

b) indeks mora biti zadosti reprezentativen in mora biti odraz trga, na katerega se nanaša,

c) indeks sestavljajo mednarodno priznane institucije, organizacije,

č) indeks se objavlja na primeren način tako, da je dostopen širši javnosti,

d) druge pogoje, ki jih določi Agencija.

(2) Indeksni investicijski sklad mora ves čas zagotavljati, da sestava in razmerje njegovih naložb ne odstopa od sestave in razmerij indeksa, na katerega je vezan.

(3) V primeru spremembe sestave in razmerij naložb v indeksu, na katerega je vezan indeksni investicijski sklad, se mora sestava in razmerje naložb indeksnega investicijskega sklada prilagoditi v roku enega meseca od objave spremembe razmerja v indeksu.

(4) Neznatna odstopanja od razmerij v indeksu se ne upoštevajo.

(5) Za neznatna odstopanja iz prejšnjega odstavka se štejejo do +/- 5-odstotna odstopanja od razmerij v indeksu.

Investicijski sklad denarnega trga

74. člen

Investicijski sklad denarnega trga mora:

1. imeti najmanj 90 odstotkov vrednostni sredstev naloženih skupaj v instrumente denarnega trga iz 1., 2., 3. in 8. točke prvega odstavka 64. člena in denarne depozite iz 6. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona, in

2. naložbeno politiko iz prejšnje točke izrecno navedeno v pravilih upravljanja oziroma statutu ter prospektu investicijskega sklada.

Namenski investicijski sklad

75. člen

(1) Za namenski investicijski sklad se uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo investicijske sklade.

(2) Namenski investicijski sklad lahko v imenu oziroma firmi opredeli svoj namen samo, če ji Agencija v postopku pridobitve dovoljenja za oblikovanje oziroma upravljanje izda soglasje k uporabi takšnega izraza.

(3) Soglasje iz prejšnjega odstavka Agencija izda, če oceni, da namenska označba odgovarja naložbeni politiki tega investicijskega sklada.

(4) Namenski investicijski sklad, ki namerava opredeliti namen osredotočenja oziroma specializiranja v naložbe določene gospodarske dejavnosti, panoge oziroma geografskega področja ipd., šele po ustanovitvi oziroma oblikovanju, mora pridobiti soglasje Agencije. Za izdajo soglasja se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za izdajo dovoljenja za oblikovanje oziroma upravljanje investicijskega sklada.

Odstop od pravil o deležih naložb

76. člen

(1) Družbi za upravljanje pri upravljanju investicijskih skladov ni potrebno upoštevati pravil o najvišjih oziroma najnižjih dovoljenih deležih posameznih vrst naložb, določenih v tem poglavju, kadar za račun investicijskega sklada, iz vrednostnih papirjev, ki so v lasti investicijskega sklada, uresničuje:

1. pravico do novih delnic, ki pripadejo delničarjem na podlagi povečanja osnovnega kapitala delniške družbe iz sredstev družbe, ali

2. prednostno pravico do vpisa novih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga.

(2) Naložbe investicijskega sklada, za katerega je družba za upravljanje v roku zadnjih 6 mesecev pridobila dovoljenje Agencije za upravljanje iz 116. člena oziroma 171. člena tega zakona, lahko odstopajo od določb tretjega do vključno petnajstega odstavka 68. člena tega zakona ter določb 69. člena do 71. člena tega zakona, vendar jih mora družba za upravljanje uskladiti z določbami navedenih členov v šestih mesecih od pridobitve dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada oziroma od vpisa ustanovitve investicijske družbe v sodni register.

(3) Kadar naložbe investicijskega sklada prekoračijo najvišje oziroma najnižje dovoljene deleže posameznih vrst naložb določene v poglavju 4.3. "Naložbe investicijskih skladov", zaradi združitve oziroma razdružitve izdajateljev vrednostnih papirjev oziroma iz drugih vzrokov, na katere družba za upravljanje, ki upravlja investicijske sklade, nima vpliva ali so prekoračitve posledica uveljavljanja pravic iz prvega odstavka tega člena, mora družba za upravljanje:

1. o tem nemudoma obvestiti Agencijo. Obvestilu mora priložiti opis ukrepov, ki jih bo opravila zaradi uskladitve naložb investicijskega sklada z določbami navedenega poglavja, in roke, v katerih bo te ukrepe opravila,

2. slediti načelu razpršitve tveganj, sprejeti kot prednostni cilj svojih prodajnih transakcij odpravo tega stanja z upoštevanjem interesov imetnikov enot premoženja oziroma imetnikov delnic in takoj pričeti usklajevati naložbe z določbami tega zakona o dopustnih deležih naložb,

3. uskladiti naložbe v šestih mesecih po prekoračitvi omejitev v primeru prekoračitve omejitev, ki so posledica uveljavljanja pravic iz prvega odstavka tega člena ali v primerih iz drugega odstavka tega člena. V drugih primerih prekoračitve omejitev Agencija določi rok uskladitve naložb z omejitvami določenimi v poglavju 4.3. tega zakona.

(4) Naložbe pooblaščenice investicijske družbe lahko prekoračijo najvišje dovoljene deleže posameznih vrst naložb, določene v ZISDU, le v primerih združitve ali pripojitve izdajateljev vrednostnih papirjev oziroma prenosa poslovnih deležev družb, ki tvorijo naložbe te pooblaščenice investicijske družbe, na katere družba za upravljanje, ki upravlja to pooblaščenico investicijsko družbo, nima vpliva.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena mora družba za upravljanje o prekoračitvi nemudoma obvestiti Agencijo. Obvestilu mora priložiti podroben opis razlogov za nastanek prekoračitve in jih dokumentirati.

Predpis o naložbah investicijskega sklada

77. člen

(1) Agencija predpiše podrobnejša pravila o naložbah investicijskega sklada, s tem da zlasti določi:

1. v zvezi z naložbami v enote oziroma delnice drugih investicijskih skladov iz 5. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona:

a) pogoje, ki jih morajo glede vsebine pravic in drugih lastnosti izpolnjevati te naložbe,

b) podrobnejše deleže naložb in pogoje iz prve do tretje točke drugega odstavka 71. člena tega zakona,

2. pogoje, ki jih morajo glede vsebine pravic in jamstev izpolnjevati bančni denarni depoziti iz 6. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona,

3. v zvezi z naložbami v izvedene finančne instrumente iz 7. točke prvega odstavka 64. člena tega zakona:

a) vrsto izvedenih instrumentov in pogoje, ki jih morajo glede vsebine pravic in obveznosti ter drugih lastnosti izpolnjevati te naložbe,

b) tveganja, ki izhajajo iz posameznih vrst izvedenih finančnih instrumentov,

c) metode ugotavljanja, merjenja in obvladovanja tveganj povezanih s transakcijami z izvedenimi finančnimi instrumenti,

č) podrobnejši način vrednotenja in vključitve posameznih aktivnih (bilančnih) postavk izvedenih finančnih instrumentov pri izračunu izpostavljenosti investicijskega sklada,

d) pogoje za uvedbo, trgovanje in poravnavo obveznosti iz trgovanja z izvedenimi finančnimi instrumenti,

e) podrobnejša pravila zahtevanega kritja po prvem odstavku 67. člena tega zakona in način izračunavanja tega kritja ter

f) način, roke in vsebino poročanja iz šestega odstavka 65. člena tega zakona,

4. seznam organiziranih trgov vrednostnih papirjev, organiziranih trgov izvedenih finančnih instrumentov in denarnih trgov iz petega odstavka 64. člena tega zakona,

5. podrobnejša merila za upoštevanje skupine oseb iz 69. in 70. člena tega zakona pri izračunu izpostavljenosti, in podrobnejša pravila za izračun izpostavljenosti po 69. členu tega zakona.

(2) Agencija lahko, na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije o lastnostih instrumentov denarnega trga in pogojih, ki jih morajo glede vsebine pravic in obveznosti ter drugih lastnosti potrebnih za varstvo vlagateljev izpolnjevati ti instrumenti, predpiše podrobnejša pravila o naložbah investicijskih skladov v instrumente denarnega trga.

(3) Agencija predpiše pravila, s katerimi določi pogoje in omejitve, v okviru katerih lahko družba za upravljanje za račun posameznega investicijskega sklada ki ga upravlja, za namene učinkovitega upravljanja z naložbami dejansko uporabi tehnike in instrumente povezane s tržnimi vrednostnimi papirji in instrumenti denarnega trga.

4.4. Splošne obveznosti investicijskih skladov

Zadolževanje

78. člen

(1) Družba za upravljanje in skrbnik, za račun investicijskega sklada, za katerega vršita storitve upravljanja oziroma skrbništva premoženja, ne smeta najemati kreditov oziroma se zadolževati.

(2) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena, lahko investicijski sklad pridobi posojilo v tuji valuti kot tehniko upravljanja s tečajnim tveganjem, če je za zavarovanje tega posojila investicijski sklad dal posojilodajalcu posojilo v enaki protivrednosti v drugi (domači) valuti.

(3) Družba za upravljanje mora za posamezen investicijski sklad voditi evidenco o naravi, ročnosti in znesku tečajnih tveganj, načinu njihovega obvladovanja s pridobljenim posojilom ter znesek in pogoje teh dobljenih in z njimi povezanih danih posojil.

(4) Agencija lahko podrobneje predpiše vsebino in način vodenja evidence.

(5) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se investicijski sklad lahko zadolži do 10 odstotkov:

1. sredstev v primeru investicijske družbe, pod pogojem, da gre za zadolžitev z dospelostjo do 5 let, ali

2. vrednosti premoženja v primeru vzajemnega sklada, pod pogojem, da gre za začasno oziroma kratkoročno zadolžitev z dospelostjo do 6 mesecev;

(6) Zadolžitev investicijskih skladov je ob izpolnitvi pogojev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena dopustna pod pogojem, da tako določajo pravila upravljanja oziroma statut investicijskega sklada in če so pogoji zadolževanja v skladu z običajnimi tržnimi pogoji.

Poroštva in dana posojila**79. člen**

(1) Ne glede na določbe 64., 65., 66. in 67. člena pa niti družba za upravljanje niti skrbnik za račun investicijskega sklada ne sme izdajati poroštev oziroma drugih oblik jamstev tretjim osebam ter odobriti posojil, ki niso posojila iz drugega odstavka 78. člena.

(2) Pravni posli, ki so v nasprotju z določbami tega odstavka o poroštvih in jamstvih, nimajo pravnega učinka za investicijski sklad.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka pa lahko investicijski sklad pridobi prenosljive vrednostne papirje, instrumente denarnega trga in druge finančne instrumente navedene v 5., 7. in 8. točki prvega odstavka 64. člena, ki še niso v celoti plačani.

Nekrite prodaje vrednostnih papirjev**80. člen**

(1) Niti družba za upravljanje niti skrbnik za račun investicijskega sklada ne smeta skleniti pogodbe o prodaji in prodati tržnih vrednostnih papirjev, instrumentov denarnega trga ali drugih finančnih instrumentov iz 5., 7. in 8. točke prvega odstavka 64. člena, če investicijski sklad ob sklenitvi pogodbe oziroma prodajnega posla ni imetnik finančnih instrumentov, ki so predmet prodaje in nima zadostnega kritja na računu vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov, ki so predmet prodaje.

(2) Ravnanje v nasprotju s prepovedjo iz prejšnjega odstavka ne vpliva na veljavnost pravnega posla.

Zastava in posojanje premoženja**81. člen**

(1) Premoženja investicijskega sklada ni dovoljeno zastaviti niti ga kako drugače obremeniti.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sme družba za upravljanje za račun investicijskega sklada, ki ga upravlja, zastaviti njegovo premoženje v zavarovanje obveznosti vračila kredita iz 78. člena tega zakona, pri čemer vrednost zastavljenega premoženja, po kateri je to premoženje izkazano v bilancah investicijskega sklada, ne sme presegati omejitev iz petega odstavka 78. člena tega zakona.

(3) Agencija lahko predpiše pogoje in kriterije, pod katerimi lahko družbe za upravljanje za račun posameznih investicijskih skladov, ki jih upravlja, posojajo iz premoženja teh investicijskih skladov vrednostne papirje oziroma finančne instrumente iz 64. člena tega zakona, nasprotni pogodbeni stranki.

(4) Dokler Agencija ne predpiše pogojev in kriterijev iz prejšnjega odstavka se šteje, da družba za upravljanje iz premoženja investicijskega sklada, ki ga upravlja, ne sme posojati vrednostnih papirjev oziroma finančnih instrumentov iz 64. člena tega zakona.

(5) Pravni posli, ki so v nasprotju s prvim in drugim odstavkom tega člena, nimajo pravnega učinka za investicijski sklad.

Odkup enot investicijskega sklada**82. člen**

(1) Vzajemni sklad mora odkupiti enote svojega premoženja na zahtevo katerega koli imetnika enot premoženja.

(2) Ne glede na določbe prvega odstavka lahko:

1. vzajemni sklad v izjemnih primerih in če to zahtevajo posebne okoliščine (na primer: likvidnostni problemi), zaradi varstva in interesov vlagateljev v enote vzajemnega sklada, na način, pod pogoji in v primerih, določenih v pravilniku iz tretjega odstavka tega člena in v pravilih upravljanja vzajemnega sklada, začasno zaustavi odkup svojih enot,

2. Agencija v interesu imetnikov enot premoženja ali v interesu javnosti zahteva od posameznega vzajemnega sklada začasno zaustavitev odkupa enot premoženja.

(3) Agencija s pravilnikom iz 1. točke drugega odstavka tega člena podrobneje opredeli primere oziroma okoliščine, postopke in druge pogoje, ki morajo biti izpolnjeni oziroma jih mora izpolnjevati vzajemni sklad, ki želi začasno zaustaviti odkup enot premoženja.

(4) V primerih iz 1. točke drugega odstavka tega člena mora vzajemni sklad svojo odločitev nemudoma sporočiti Agenciji in organom vseh držav članic, v katerih trži svoje enote skupaj z oceno časa trajanja zaustavitve.

(5) Agencija lahko od vzajemnega sklada zahteva dokumentacijo in podatke, ki jih potrebuje za oceno izpolnjevanja pogojev, okoliščin ter postopkov začasne zaustavitve odkupa enot premoženja v skladu s pravilnikom iz 1. točke drugega odstavka tega člena.

Izterjava terjatev**83. člen**

Investicijski sklad ima lahko sredstva v obliki terjatev, ki nastajajo pri normalnem poslovanju investicijskih skladov, pri čemer mora družba za upravljanje zagotoviti, da se te terjatve izterjujejo v običajnih rokih, ki veljajo za takojšnjo (sočasno) izpolnitev obveznosti.

4.5. Poslovne knjige in poslovna poročila investicijskega sklada ter revidiranje**Poslovne knjige in poslovna poročila investicijskega sklada****84. člen**

(1) Družba za upravljanje mora za vsak investicijski sklad, ki ga upravlja:

1. voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke in sestavljati letna in druga poročila v skladu z določbami tega zakona in določbami predpisov, izdanih na njegovi podlagi,

2. organizirati poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali investicijski sklad posluje v skladu z določbami tega zakona in določbami predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

(2) Družba za upravljanje mora za vsak vzajemni sklad, ki ga upravlja, voditi tudi evidenco imetnikov investicijskih kuponov.

Letno in polletno poročilo investicijskega sklada**85. člen**

(1) Letno poročilo investicijskega sklada je sestavljeno iz:

1. bilance stanja,
2. izkaza poslovnega izida,
3. priloge iz 3. točke prvega odstavka 89. člena tega zakona, s pojasnili k izkazu,

4. izkaza gibanja kapitala investicijske družbe oziroma izkaza gibanja vrednosti enot premoženja vzajemnega sklada v obtoku,

5. strukturo naložb,
6. poslovnega poročila in
7. popolnega poročila revizorja.

(2) Za letno poročilo investicijskega sklada se uporabljajo splošna pravila o letnem poročilu velike gospodarske družbe, če ni v tem zakonu oziroma predpisu, izdanem na njegovi podlagi, drugače določeno.

(3) Pri uporabi pravil iz prejšnjega odstavka za bilanco stanja vzajemnega sklada se postavka "lastni kapital" (obveznosti do virov sredstev) in nadaljnje členitve te postavke nadomestijo s postavko "izkaz gibanja vrednosti enot premoženja vzajemnega sklada v obtoku."

(4) Družba za upravljanje mora sestavljati letno poročilo investicijskega sklada za obdobje, ki je enako koledarskemu letu, za prvih šest mesecev posameznega leta pa mora sestavljati tudi polletno poročilo, ki je sestavljeno iz bilance stanja, izkaza poslovnega izida in prilog k izkazom s pojasnili.

Izračunavanje čiste vrednosti premoženja investicijskega sklada

86. člen

(1) Družba za upravljanje mora izračunavati čisto vrednost premoženja investicijskega sklada na zadnji delovni dan obdobja, določenega za izračun te vrednosti v pravilih upravljanja vzajemnega sklada oziroma statutu investicijske družbe (v nadaljnjem besedilu: obračunsko obdobje).

(2) Obračunsko obdobje za izračun čiste vrednosti premoženja investicijskega sklada ne sme biti daljše od polovice meseca.

(3) Obračunsko obdobje traja od prvega do petnajstega dne v posameznem mesecu in od šestnajstega do zadnjega dne v tem mesecu, če pravila upravljanja vzajemnega sklada oziroma statut investicijske družbe ne določa krajših obračunskih obdobj.

Razdelitev čistega dobička vzajemnega sklada

87. člen

Vzajemni sklad v pravilih upravljanja in prospektu opredeli, ali bo čisti dobiček razdelil imetnikom enot oziroma investicijskih kuponov oziroma ali ga bo zadržal. Razdelitev ali zadržanje čistega dobička vzajemnega sklada se izvede v skladu s predpisom Agencije in v skladu s pravili upravljanja vzajemnega sklada.

Mesečno poročilo o poslovanju investicijskega sklada

88. člen

(1) Družba za upravljanje mora Agenciji v zvezi z vsakim investicijskim skladom, ki ga upravlja, mesečno poročati:

1. o vrsti in sestavi naložb investicijskega sklada in
2. o čisti vrednosti premoženja investicijskega sklada.

(2) Družba za upravljanje mora Agenciji v zvezi z vsakim vzajemnim skladom, ki ga upravlja, mesečno poročati tudi:

1. o vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada,
2. o številu enot premoženja vzajemnega sklada v obtoku na koncu meseca in o spremembah med mesecem.

(3) Družba za upravljanje mora Agenciji v zvezi z vsako investicijsko družbo, ki jo upravlja, mesečno poročati tudi:

1. o knjigovodski vrednosti delnice investicijske družbe,

2. o odkupih lastnih delnic investicijske družbe oziroma o vplačilu novih delnic investicijske družbe ter o drugih gibanjih kapitala investicijske družbe.

Predpis o letnih in poslovnih poročilih investicijskih skladov

89. člen

(1) Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše podrobnejša pravila o letnih in poslovnih poročilih investicijskih skladov, in sicer:

1. analitični kontni načrt za investicijske sklade,
2. sheme letnih in polletnih računovodskih izkazov investicijskih skladov,
3. vsebino priloge s pojasnili k letnim oziroma polletnim izkazom investicijskih skladov,
4. pravila vrednotenja postavk v računovodskih izkazih investicijskih skladov,
5. pravila za izračun čiste vrednosti premoženja investicijskih skladov.

(2) Agencija predpiše tudi:

1. podrobnejšo vsebino in način vodenja evidence iz drugega odstavka 84. člena tega zakona,
2. podrobnejšo vsebino mesečnih poročil iz 88. člena tega zakona ter način in roke poročanja,
3. podrobnejšo vsebino pravil za razdelitev ali zadržanje čistega dobička oziroma prihodkov vzajemnega sklada.

Revidiranje letnega poročila

90. člen

(1) Letno poročilo investicijskega sklada mora pregledati revizor na način in pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje letnih poročil gospodarskih družb, če ni v tem zakonu oziroma predpisu, izdanem na njegovi podlagi, drugače določeno.

(2) Revizor pregleduje in poroča zlasti o:

1. računovodskih izkazih investicijskega sklada,
2. pravilnosti in popolnosti razkritij v prilogi k računovodskim izkazom investicijskega sklada,
3. spoštovanju pravil tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov o upravljanju investicijskih skladov,
4. pravilnosti in popolnosti obvestil in poročil Agenciji ter javnih objav informacij o poslovanju investicijskega sklada,

5. pravilnost in popolnost seznama povezanih oseb iz šestega odstavka 13. člena tega zakona.

(3) Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše podrobnejšo obliko in najmanjši obseg ter vsebino revizijskega pregleda in revizijskega poročila.

(4) Agencija lahko od revizorja zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(5) Če revizijski pregled ni opravljen oziroma revizijsko poročilo ni izdelano v skladu z drugim in četrtnim odstavkom tega člena oziroma v skladu z določbami predpisa iz tretjega odstavka tega člena, Agencija zavrne poročilo in zahteva, da revizijski pregled opravi drug revizor na stroške družbe za upravljanje.

4.6. Poročanje in javna objava informacij o poslovanju investicijskega sklada

4.6.1. Splošno pravilo

Vsebina in način poročanja in javne objave

91. člen

(1) Družba za upravljanje mora poročati o finančnem in pravnem položaju ter o poslovanju investicijskih skladov, ki jih upravlja:

1. s predložitvijo vlagateljem in z javno objavo prospekta za javno ponudbo investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe (v nadaljnjem besedilu: prospekt) in izvlečka prospekta,

2. z javno objavo revidiranega letnega poročila investicijskega sklada in polletnega poročila investicijskega sklada in povzetka teh poročil,

3. z rednim javnim objavljanim vseh poslovnih dogodkov, ki bi lahko pomembneje vplivali na ceno investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma na ceno delnic investicijske družbe,

4. z javno objavo podatkov o vrsti in sestavi naložb investicijskega sklada,

5. z javno objavo podatkov o vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada oziroma o čisti vrednosti sredstev na delnico investicijske družbe oziroma o knjigovodski vrednosti in tržni ceni delnice investicijske družbe,

6. prekinitev pogodbe, sklenjene s skrbnikom in sklenitev pogodbe z drugim skrbnikom.

(2) Kadar je v tem zakonu določeno, da mora družba za upravljanje javno objaviti določena pravna dejstva oziroma druga dejstva in okoliščine, jih mora objaviti v dnevniku, ki izhaja na celotnem območju Republike Slovenije, oziroma na drug ustrezen način in v rokih, ki jih predpiše Agencija, če ta zakon za posamezen primer ne določa drugačnega načina javne objave.

4.6.2. Prospekt in izvleček prospekta

Vsebina prospekta

92. člen

(1) Prospekt mora vsebovati vse informacije in podatke o finančnem in pravnem položaju investicijskega sklada, o poslovanju investicijskega sklada, o prenosljivosti investicijskega kupona in pravicah, ki izhajajo iz investicijskega kupona vzajemnega sklada oziroma iz delnice investicijske družbe, o pogojih za zamenjavo in načinu zamenjave družbe za upravljanje ali skrbnika ter zagotavljanju zaščite vlagateljev v investicijski sklad v takem primeru in druge podatke, ki so potrebni, da vlagatelj na njihovi podlagi oceni primernost in ustreznost naložbe v investicijske kupone vzajemnega sklada oziroma delnice investicijske družbe.

(2) Prospekt investicijskega sklada, ki je usklajen z določbami tega zakona, mora navajati vrste naložb za katere Agencija investicijskemu skladu izdaja soglasje za vlaganje sredstev. Navesti mora tudi ali ima investicijski sklad dovoljenje za transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti; v tem primeru mora prospekt vsebovati izrecno izjavo, iz katere bo razvidno ali se ti posli lahko izvajajo za namene zavarovanja pred tveganji ali s ciljem doseči naložbene cilje, ter verjetne posledice uporabe izvedenih finančnih instrumentov za upravljanje s tveganji.

(3) Kadar investicijski sklad nalaga sredstva predvsem v katerokoli vrsto naložb opredeljenih v 64. členu, ki niso tržni vrednostni papirji ali instrumenti denarnega trga ali vrednostni papirji, s katerimi se sledi delniškemu indeksu ali indeksu dolžniških vrednostnih papirjev v skladu s trinajstim, štirinajstim in petnajstim odstavkom 68. člena, mora prospekt tega investicijskega sklada in kjer je potrebno tudi vsa promocijska literatura vključevati izrecno izjavo o takšni naložbeni politiki investicijskega sklada.

(4) Kadar čista vrednost sredstev investicijskega sklada, ki posluje v skladu s tem zakonom, zaradi sestave naložb ali zaradi uporabljenih tehnik upravljanja s premoženjem investicijskega sklada, zelo niha, mora prospekt investicijskega sklada in kjer je potrebno tudi vsa promocijska

literatura, vključevati izrecno izjavo o teh lastnostih sredstev investicijskega sklada.

(5) Na zahtevo vlagateljev, mora investicijska družba oziroma družba za upravljanje zagotoviti tudi dodatne informacije glede omejitev naložb, o izbranih metodah, ki se uporabljajo pri upravljanju s tveganji investicijskega sklada in o tekočih spremembah glede tveganj in donosnosti po glavnih vrstah finančnih instrumentov.

(6) Prospekt mora bodisi kot sestavni del besedila prospekta bodisi kot posebno prilogo obsepati pravila upravljanja vzajemnega sklada oziroma statut investicijske družbe.

(7) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka, ni potrebno statuta investicijske družbe oziroma pravil upravljanja vzajemnega sklada, vključiti v besedilo prospekta ali priložiti prospektu kot posebno prilogo v primeru, če so vlagatelji v investicijski sklad obveščeni, da se jim na njihovo zahtevo statut oziroma pravila upravljanja pošljejo ali če so obveščeni, da so jim brezplačno na razpolago na mestih, kjer se prodajajo enote premoženja oziroma delnice investicijskega sklada.

(8) Prospekt mora kot sestavni del besedila na vidnem mestu natančno navesti v katere pravne osebe, ki so povezane z družbo za upravljanje, ter v kakšnem obsegu bo družba za upravljanje nalagala sredstva tega investicijskega sklada, in razloge za takšne naložbe.

(9) Prospekt mora kot sestavni del besedila na vidnem mestu natančno navesti s katerimi pravnimi in fizičnimi osobami, ki so povezane z družbo za upravljanje, ter v kakšni obliki in obsegu bo družba za upravljanje sklepala posle s sredstvi tega investicijskega sklada, ki ga upravlja, in razloge za takšne posle.

(10) Poleg vsebine prospekta iz prvega do vključno devetega odstavka tega člena, mora prospekt vsebovati tudi druge podatke, katerih vsebino predpiše Agencija.

Vsebina izvlečka prospekta

93. člen

(1) Izvleček prospekta mora vsebovati povzetek pomembnejših podatkov iz prvega odstavka 92. člena tega zakona, med katere šteje tudi podatek o prenosljivosti investicijskega kupona, podatke iz osmega in devetega odstavka 92. člena tega zakona in opozorilo vlagateljem o pravici zahtevati izročitev prospekta po 99. členu tega zakona.

(2) Besedilo izvlečka prospekta mora biti enopomensko oblikovano, pregledno razčlenjeno in sestavljeno tako, da je razumljivo povprečnemu vlagatelju.

(3) Poleg vsebine iz prvega odstavka tega člena mora izvleček prospekta vsebovati tudi druge podatke, katerih vsebino predpiše Agencija.

Skupna pravila o prospektu in izvlečku prospekta

94. člen

(1) Prospekt in izvleček prospekta morata biti izdelana v pisni obliki.

(2) Prospekt in izvleček prospekta morata biti izdelana in objavljena v slovenskem jeziku.

(3) Na začetku prospekta in izvlečka prospekta mora biti naveden datum zadnje spremembe oziroma dopolnitve.

Posebna pravila za prospekt in izvleček prospekta investicijskega sklada države članice

95. člen

(1) Družba za upravljanje države članice, ki je po določbah tega zakona pooblaščen na območju Republike Slove-

nije prodajati investicijske kupone oziroma delnice investicijskega sklada države članice, lahko namesto prospekta in izvlečka prospekta z vsebino, določeno v 92. in 93. členu tega zakona in v predpisu, izdanem na podlagi 105. člena tega zakona, izdela in objavi overjen prevod prospekta in izvlečka prospekta investicijskega sklada države članice, ki ga je odobril pristojni nadzorni organ države članice, dopolnjen s podatki, ki so pomembni za prodajo investicijskih kuponov oziroma delnic na območju Republike Slovenije.

(2) Prvi odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za spremembo prospekta in izvlečka prospekta po četrtem odstavku 96. člena tega zakona in za dopolnitev prospekta po prvem odstavku 79. člena tega zakona.

Dovoljenje za objavo prospekta in izvlečka prospekta

96. člen

(1) Družba za upravljanje mora pred začetkom javne ponudbe investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma pred začetkom prve javne prodaje delnic investicijske družbe pridobiti dovoljenje Agencije za objavo prospekta in izvlečka prospekta.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za objavo prospekta in izvlečka prospekta mora biti priloženo besedilo prospekta in izvlečka prospekta.

(3) Agencija izda dovoljenje za javno objavo prospekta in izvlečka prospekta, če je njuna vsebina v skladu z vsebino, določeno v 92. in 93. členu tega zakona in v predpisu, izdanem na podlagi 105. člena tega zakona.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za vsako spremembo oziroma dopolnitev prospekta oziroma izvlečka prospekta, če ni v petem odstavku tega člena drugače določeno.

(5) Če Agencija v tridesetih dneh po prejemu zahteve za izdajo dovoljenja za spremembo prospekta oziroma izvlečka prospekta o zahtevi ne odloči in v tem roku tudi ne izda sklepa, s katerim družbi za upravljanje naloži, da zahteva popravi oziroma dopolni, se šteje, da je dovoljenje izdala.

(6) Kadar je družba za upravljanje vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe, se postopek odločanja o dovoljenju za objavo prospekta in izvlečka prospekta tega vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe združi s postopkom odločanja o dovoljenju za upravljanje vzajemnega sklada oziroma investicijske družbe.

Dopolnitev prospekta in izvlečka prospekta

97. člen

(1) Družba za upravljanje mora v rokih, določenih s tem zakonom za predložitev revidiranega letnega poročila oziroma polletnega poročila Agenciji, dopolniti prospekt in izvleček prospekta s podatki iz letnega poročila oziroma polletnega poročila.

(2) Družba za upravljanje mora v rokih iz prvega odstavka tega člena predložiti Agenciji besedilo prospekta in izvlečka prospekta, dopolnjenega po prvem odstavku tega člena.

(3) Za dopolnitev prospekta in izvlečka prospekta po prvem odstavku tega člena se ne uporabljata četrti in peti odstavek 96. člena tega zakona.

Izročitev izvlečka prospekta

98. člen

Družba za upravljanje mora vlagatelju pred pristopom k pravilom upravljanja vzajemnega sklada oziroma pred vpi-

som in vplačilom delnic investicijske družbe brezplačno izročiti izvleček prospekta.

Dostopnost prospekta

99. člen

(1) Družba za upravljanje mora vlagatelju na svojem sedežu in v vsaki poslovalnici, v kateri sprejema izjave vlagateljev o pristopu k pravilom vzajemnega sklada oziroma o vpisu delnic investicijske družbe na zahtevo vlagatelja, temu pred pristopom k pravilom upravljanja vzajemnega sklada in oziroma pred vpisom in vplačilom delnic investicijske družbe, brezplačno izročiti prospekt, zadnje objavljeno letno in polletno poročilo.

(2) Kadar zaposleni pri družbi za upravljanje oziroma druge osebe po pooblastilu družbe za upravljanje sprejemajo izjave vlagateljev o pristopu k pravilom vzajemnega sklada oziroma o vpisu delnic investicijske družbe izven sedeža družbe za upravljanje, mora družba za upravljanje zagotoviti, da te osebe na zahtevo vlagatelja temu brezplačno izročijo prospekt, zadnje objavljeno letno in polletno poročilo investicijskega sklada.

(3) Vsaka javna objava, ki vsebuje povabilo k vplačilu investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe ali drugačna vrsta propagiranja in povabila k tem vplačilom, mora vsebovati opozorilo vlagateljem o pravici zahtevati izročitev prospekta, zadnje objavljeno letno in polletno poročilo, po prvem in drugem odstavku tega člena.

Odškodninska odgovornost družbe za upravljanje za resničnost in popolnost podatkov

100. člen

(1) Družba za upravljanje objektivno odgovarja lastniku investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe za škodo, ki mu nastane zaradi vplačila oziroma unovčenja investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma zaradi vpisa, nakupa oziroma prodaje delnic investicijske družbe oziroma zaradi opustitve unovčenja investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma opustitve prodaje delnic investicijske družbe, če je ta dejanja oziroma opustitve lastnik investicijskih kuponov oziroma delničar investicijske družbe opravil na podlagi prospekta oziroma izvlečka prospekta, ki je vseboval neresnične oziroma nepopolne podatke in informacije.

(2) Družba za upravljanje se lahko razbremeni odškodninske odgovornosti iz prvega odstavka tega člena, če dokaže, da je lastnik investicijskih kuponov oziroma delničar investicijske družbe vedel oziroma bi moral vedeti za neresničnost oziroma nepopolnost podatkov prospekta oziroma izvlečka prospekta.

(3) Prvi in drugi odstavek se uporabljata za odškodninsko odgovornost družbe za upravljanje tudi, če je lastnik investicijskih kuponov oziroma delničar investicijske družbe dejanja oziroma opustitve dejanj iz prvega odstavka tega člena opravil na podlagi neresničnih oziroma nepopolnih podatkov oziroma zavajajočih informacij v drugih javnih objavah oziroma obvestilih družbe za upravljanje ali na podlagi takih podatkov in izjav, ki jih lastniku investicijskih kuponov oziroma delničarju investicijske družbe posredujejo osebe iz drugega odstavka 99. člena tega zakona.

4.6.3. Javna objava revidiranega letnega oziroma polletnega poročila in drugih poslovnih dogodkov

Predložitev in dostopnost revidiranega letnega oziroma polletnega poročila

101. člen

(1) Družba za upravljanje mora Agenciji predložiti revidirano letno poročilo investicijskega sklada, ki ga upravlja, v petnajstih dneh po prejemu revizijskega poročila in najkasneje do 30. aprila v naslednjem letu, polletno poročilo pa najkasneje do 15. avgusta posameznega leta.

(2) Družba za upravljanje mora imetniku investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe na njegovo zahtevo brezplačno izročiti izvod revidiranega letnega oziroma polletnega poročila.

(3) Kadar se z delnicami investicijske družbe trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev mora družba za upravljanje revidirano letno poročilo in polletno poročilo investicijske družbe v roku iz prvega odstavka tega člena predložiti tudi organizatorju tega trga.

(4) Revidirano letno in polletno poslovno poročilo investicijskega sklada mora biti na razpolago javnosti na mestih in/ali v drugih medijih, ki jih odobri Agencija in ki so navedena v izvilčku prospekta in v prospektu investicijskega sklada.

Javna objava revidiranega letnega oziroma polletnega poročila

102. člen

(1) Družba za upravljanje mora v petnajstih dneh od izteka roka iz prvega odstavka 101. člena tega zakona, javno objaviti povzetek revidiranega letnega poročila, ki mora vsebovati:

1. povzetek računovodskih izkazov z mnenjem revizorja,

2. navedbo pomembnejših sprememb podatkov, ki so vsebovani v prospektu, in

3. opozorilo imetnikom investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe o pravici zahtevati izročitev revidiranega letnega poročila po drugem odstavku 101. člena tega zakona.

(2) Besedilo povzetka revidiranega letnega poročila iz prvega odstavka tega člena mora družba za upravljanje predložiti Agenciji hkrati z revidiranim letnim poročilom in pred javno objavo povzetka po prvem odstavku tega člena.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi za javno objavo povzetka polletnega poročila.

(4) Družba za upravljanje mora v petnajstih dneh od izteka roka iz prvega odstavka 101. člena tega zakona tudi javno objaviti celotno letno poročilo z mnenjem revizorja na način, določen v ZGD.

Objava pravnih in poslovnih dogodkov

103. člen

(1) Družba za upravljanje mora nemudoma javno objaviti vsak pravni oziroma poslovni dogodek, ki se tiče investicijskega sklada, ki ga upravlja, oziroma družbe za upravljanje, in ki bi lahko pomembneje vplival na vrednost enote premoženja tega vzajemnega sklada oziroma na ceno delnic te investicijske družbe.

(2) O pravnih in poslovnih dogodkih iz prvega odstavka tega člena mora družba za upravljanje najkasneje hkrati z objavo obvestiti tudi Agencijo, v primeru investicijske dru-

žbe, s katere delnicami se trguje na organiziranem trgu, pa tudi organizatorja tega trga.

4.6.4. Javna objava drugih informacij

Objava drugih informacij o investicijskem skladu

104. člen

Družba za upravljanje mora javno objavljati tudi naslednje podatke in informacije o investicijskem skladu, ki ga upravlja:

1. o vrsti in sestavi naložb investicijskega sklada;

2. v primeru vzajemnega sklada tudi:

a) o vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada,

b) o gibanju vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada in

c) o nakupni in prodajni vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada;

3. v primeru investicijske družbe tudi:

a) o knjigovodski vrednosti delnice,

b) o tržni ceni delnice in

c) o gibanju tržne cene delnice.

4.6.5. Predpis o javni objavi informacij o poslovanju investicijskega sklada in podružnicah investicijskega sklada ter družbe za upravljanje

Predpis o javni objavi informacij o poslovanju investicijskega sklada in podružnicah investicijskega sklada ter družbe za upravljanje

105. člen

Agencija predpiše:

1. podrobnejšo vsebino prospekta iz 92. člena tega zakona in izvilčka prospekta iz 93. člena tega zakona,

2. podrobnejšo vsebino podatkov, s katerimi mora družba za upravljanje države članice dopolniti overjen prevod prospekta in izvilčka prospekta iz prvega odstavka 95. člena tega zakona,

3. podrobnejša pravila za uresničitev pravice vlagatelja oziroma imetnika investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov iz 98. člena, 99. člena in drugega odstavka 101. člena tega zakona,

4. podrobnejšo vsebino povzetka letnega oziroma polletnega poročila iz prvega oziroma tretjega odstavka 102. člena tega zakona,

5. podrobnejšo vsebino in roke za objave po prvem odstavku 103. člena tega zakona,

6. podrobnejšo vsebino in roke za objave po 104. členu tega zakona, pri čemer upošteva, da se morajo podatki o vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada in prodajna ter odkupna vrednost enote premoženja vzajemnega sklada objaviti najmanj dvakrat na mesec, in sicer naslednji delovni dan po zadnjem dnevu obdobja, določenega za izračun teh vrednosti,

7. podrobnejša pravila o drugih objavah in o obvestilih, ki jih družba za upravljanje oziroma druge osebe po pooblastilu družbe za upravljanje na kateri koli način posredujejo morebitnim vlagateljem oziroma imetnikom investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe,

8. način, vsebino in roke objave informacij iz 1. do vključno 7. točke tega člena, o poslovanju investicijskega sklada,

9. način, vsebino in roke poročanja:

a) podružnic družbe za upravljanje, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, ki poslujejo v državi članici ali v tuji državi in

b) podružnic investicijskih skladov, s sedežem v Republiki Sloveniji, ki poslujejo v državi članici ali v tuji državi.

4.7. Prepoved trgovanja z investicijskimi kuponi oziroma delnicami investicijske družbe na podlagi notranjih informacij

Notranja informacija

106. člen

(1) Notranja informacija po tem zakonu je vsaka natančna informacija, ki se nanaša na investicijski sklad oziroma na investicijske kupone vzajemnega sklada oziroma na delnice investicijske družbe, ki še ni postala dostopna javnosti, in ki bi, če bi postala znana javnosti, verjetno imela pomembnejši vpliv na vrednost enote vzajemnega sklada oziroma na ceno delnic investicijske družbe.

(2) Oseba, ki so ji neposredno dostopne notranje informacije iz prvega odstavka tega člena v zvezi z investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, je:

1. ta družba za upravljanje,
2. imetnik kvalificiranega deleža v tej družbi za upravljanje,
3. član uprave oziroma nadzornega sveta te družbe za upravljanje.

(3) Oseba, ki so ji neposredno dostopne notranje informacije iz prvega odstavka tega člena v zvezi s posamezno investicijsko družbo, je tudi član nadzornega sveta te investicijske družbe.

Uporaba določb zakona o trgu vrednostnih papirjev

107. člen

(1) Glede prepovedi uporabe notranjih informacij iz prvega odstavka 106. člena tega zakona, poročanja o poslih z investicijskimi kuponi vzajemnih skladov oziroma delnicami investicijskih družb in nadzora nad kršitvami prepovedi uporabe notranjih informacij iz prvega odstavka 106. člena tega zakona se uporabljajo določbe 276. do 278. člena ZTVP-1 in predpisov, izdanih na njihovi podlagi.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, oseba, ki so ji neposredno dostopne notranje informacije, ki se nanašajo na investicijski sklad države članice, ni dolžna poročati Agenciji o tistih poslih iz prvega odstavka tega člena, o katerih poroča pristojnemu nadzornemu organu države članice.

Poročanje o poslih družbi za upravljanje

108. člen

(1) Osebe iz 2. in 3. točke drugega odstavka 106. člena tega zakona in osebe iz tretjega odstavka 106. člena tega zakona morajo o poslih z investicijskimi kuponi vzajemnih skladov oziroma z delnicami investicijskih družb poročati tudi nadzornemu svetu družbe za upravljanje.

(2) Za poročanje iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe drugega in četrtega odstavka 277. člena ZTVP-1.

4.8. Varovanje zaupnih podatkov

Dolžnost varovanja zaupnih podatkov

109. člen

(1) Družba za upravljanje in skrbnik morata kot zaupne varovati vse podatke o imetnikih investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe, za kate-

re je zvedela v zvezi z opravljanjem storitev upravljanja investicijskega sklada.

(2) Za zaupne podatke po prvem odstavku ne veljajo podatki o imetnikih delnic investicijske družbe, ki so javni po pravilih o vodenju delniške knjige imenskih delnic.

(3) Podatkov iz prvega odstavka tega člena družba za upravljanje in skrbnik ne smeta sporočati drugim osebam, niti jih sama uporabljati ali omogočiti, da bi jih uporabile druge osebe.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov velja tudi za člane organov družbe za upravljanje in skrbnika, za zaposlene pri družbi za upravljanje in skrbniku, za druge osebe, ki za družbo za upravljanje oziroma skrbnika opravljajo posamezne storitve, in sicer tudi po prenehanju funkcije oziroma delovnega razmerja oziroma drugega pravnega razmerja.

(5) Za varovanje zaupnosti podatkov mora banka skrbnica upoštevati določbe ZBan, skrbnik ki ni banka skrbnica pa določbe ZTVP-1.

Ukrepi za varovanje zaupnih podatkov

110. člen

Družba za upravljanje in skrbnik morata organizirati poslovanje tako, da je zagotovljeno učinkovito varovanje zaupnih podatkov in zaščita pred morebitnimi zlorabami teh podatkov.

Sporočanje zaupnih podatkov

111. člen

(1) Družba za upravljanje sme zaupne podatke iz prvega odstavka 109. člena tega zakona sporočiti samo:

1. na podlagi pisnega dovoljenja imetnika,
2. na pisno zahtevo sodišča oziroma drugega pristojnega državnega organa, če sodišče oziroma pristojni državni organ te podatke potrebuje v posameznem postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,
3. na pisno zahtevo Agencije, Banke Slovenije oziroma drugega pristojnega nadzornega organa, če Agencija, Banka Slovenije oziroma drug pristojen organ te podatke potrebuje v posameznem postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti.

(2) Sodišče, drug pristojni državni organ, Agencija, Banka Slovenije oziroma drug pristojni nadzorni organ sme podatke, ki jih pridobi po prvem odstavku tega člena, uporabiti izključno za namen, zaradi katerega so bili podatki pridobljeni.

5. VZAJEMNI SKLAD

5.1. Temeljne določbe

Vzajemni sklad kot ločeno premoženje

112. člen

(1) Vzajemni sklad je premoženje, ki je ločeno od premoženja družbe za upravljanje, ki upravlja ta sklad, in je v lasti imetnikov investicijskih kuponov vzajemnega sklada.

(2) Vzajemni sklad ni pravna oseba.

(3) Smatra se, da je vzajemni sklad lociran v državi, v kateri je registriran sedež družbe za upravljanje, ki upravlja ta vzajemni sklad.

(4) Fizična oziroma pravna oseba postane lastnik sorazmernega dela premoženja vzajemnega sklada z vplačilom investicijskega kupona vzajemnega sklada.

(5) Vzajemni sklad se oblikuje in upravlja izključno v korist imetnikov investicijskih kuponov.

(6) Na premoženje vzajemnega sklada ni dovoljena izvršba.

Enota premoženja vzajemnega sklada

113. člen

Premoženje vzajemnega sklada je razdeljeno na enake enote.

Vrednost enote premoženja vzajemnega sklada

114. člen

Vrednost enote premoženja vzajemnega sklada je enaka čisti vrednosti sredstev vzajemnega sklada, deljeni s številom enot premoženja vzajemnega sklada v obtoku.

5.2. Oblikovanje vzajemnega sklada

Oblikovanje vzajemnega sklada

115. člen

(1) Vzajemni sklad lahko oblikuje samo družba za upravljanje.

(2) Družba za upravljanje oblikuje vzajemni sklad tako, da sprejme pravila upravljanja vzajemnega sklada in da s skrbnikom sklenske pogodbo o opravljanju skrbniških storitev.

Dovoljenje za upravljanje vzajemnega sklada

116. člen

Družba za upravljanje mora pred začetkom sprejemanja vplačil enot premoženja vzajemnega sklada pridobiti dovoljenje Agencije za upravljanje vzajemnega sklada.

Zahteva za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada

117. člen

Zahtevi za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada je treba priložiti:

1. dokaze o višini osnovnega kapitala in o kapitalski ustreznosti družbe za upravljanje,

2. dopolnitev poslovnega načrta družbe za upravljanje iz 2. točke 37. člena tega zakona,

3. dokumentacijo, ki jo določi Agencija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je družba za upravljanje kadrovska, tehnično in organizacijsko sposobna upravljati vzajemni sklad.

Odločanje o dovoljenju za upravljanje vzajemnega sklada

118. člen

(1) Agencija izda dovoljenje za upravljanje vzajemnega sklada, če ugotovi, da družba za upravljanje izpolnjuje pogoje za upravljanje vzajemnega sklada, na katerega se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada:

1. če družba za upravljanje ni pridobila dovoljenja Agencije za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev iz 59. člena tega zakona za vzajemni sklad,

2. če družba za upravljanje ni pridobila dovoljenja Agencije za objavo prospekta in izvlečka prospekta vzajemnega sklada iz 96. člena tega zakona,

3. če družba za upravljanje ni pridobila soglasja Agencije k pravilom upravljanja vzajemnega sklada,

4. če družba za upravljanje ne izpolnjuje drugih pogojev za upravljanje vzajemnega sklada, določenih s tem zakonom oziroma s predpisom, izdanim na njegovi podlagi.

5.3. Pravila upravljanja vzajemnega sklada

Pravila upravljanja vzajemnega sklada

119. člen

(1) Pravila upravljanja vzajemnega sklada urejajo vsebinsko pravnih razmerij med družbo za upravljanje, ki upravlja vzajemni sklad, in imetniki investicijskih kuponov vzajemnega sklada.

(2) Pravila upravljanja vzajemnega sklada morajo vsebovati:

1. ime vzajemnega sklada;

2. investicijsko politiko vzajemnega sklada,

3. višino vstopnih oziroma izstopnih stroškov, do katerih je upravičena družba za upravljanje, in način njihovega izračuna ter plačila,

4. višino provizije za upravljanje vzajemnega sklada, do katere je upravičena družba za upravljanje, in način izračuna ter obračuna te provizije,

5. vrste drugih stroškov, do povrnitve katerih je v breme premoženja vzajemnega sklada upravičena družba za upravljanje in vrste drugih stroškov ki neposredno bremenijo vzajemni sklad,

6. višino provizije, do katere je upravičen skrbnik, in način obračuna te provizije,

7. vrste drugih stroškov, do povrnitve katerih je v breme premoženja vzajemnega sklada upravičen skrbnik,

8. celotne stroške vzajemnega sklada, izražene v odstotkih od čiste vrednosti sredstev sklada in celotne stroške vlagatelja v enote vzajemnega sklada, izražene v odstotkih od čiste vrednosti sredstev sklada, ki so nastali v preteklem letu,

9. celotne stroške vzajemnega sklada, izražene v odstotkih od čiste vrednosti sredstev sklada in celotne stroške vlagatelja v enote vzajemnega sklada, izražene v odstotkih od čiste vrednosti sredstev sklada v tekočem letu, pri čemer se v pravilih upravljanja navede, da se lahko višina teh stroškov spremeni zaradi dogodkov, ki niso odvisni od družbe za upravljanje,

10. opis metode izračuna stroškov iz 8. in 9. točke,

11. navedbo uporabe (zadržanje oziroma razdelitev) prihodkov oziroma čistega dobička vzajemnega sklada in v primeru razdelitve prihodkov imetnikom enot premoženja tudi: opis rokov in načina zajetja imetnikov enot premoženja vzajemnega sklada, opis načina razdelitve teh prihodkov, davčne posledice takšne razdelitve za imetnike enot premoženja in za vzajemni sklad ter vpliv razdelitve na vrednost enote premoženja naslednji dan po razdelitvi in izplačilu teh prihodkov v denarni obliki oziroma v obliki premijskih enot,

12. način obveščanja imetnikov investicijskih kuponov o finančnem in pravnem položaju vzajemnega sklada, o njegovem poslovanju in o zamenjavi skrbnika,

13. na vidnem mestu: navedbo pravnih in fizičnih oseb, ki so povezane z družbo za upravljanje,

14. vrednostni obseg naložb sredstev investicijskega sklada v pravne osebe, ki so povezane z družbo za upravljanje in razloge za takšne naložbe,

15. vrsto in vrednostni obseg poslov, ki jih bo družba za upravljanje sklepala za račun tega investicijskega sklada s pravnimi in fizičnimi osebami, povezani z družbo za upravljanje in razloge za takšne posle.

16. postopek spremembe pravil upravljanja vzajemnega sklada,

17. način izračuna nakupne vrednosti investicijskega kupona ter postopek vplačil in izdaje investicijskih kuponov,

18. način izračuna odkupne vrednosti investicijskega kupona ter postopek unovčenja in izplačila vrednosti investicijskega kupona,

19. pogoje in okoliščine v katerih lahko vzajemni sklad začasno zaustavi odkup investicijskega kupona, način izvršitve takšne zaustavitve, kot tudi način obveščanje imetnikov v zvezi z zaustavitvijo odkupa in časom trajanja zaustavitve odkupa,

20. postopek likvidacije vzajemnega sklada,

21. druge pravice imetnikov investicijskih kuponov in način uresničitve teh pravic.

(3) Pravila upravljanja vzajemnega sklada morajo v prilogi obsegati tudi besedilo oziroma obrazce pristopnih izjav iz prvega odstavka 131. člena tega zakona in besedilo oziroma obrazce zahtev za izplačilo investicijskih kuponov iz prvega odstavka 133. člena tega zakona.

(4) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino pravil upravljanja vzajemnega sklada.

Soglasje k pravilom upravljanja vzajemnega sklada

120. člen

(1) Pravila upravljanja vzajemnega sklada začnejo veljati, ko družba za upravljanje pridobi soglasje Agencije k tem pravilom.

(2) Zahtevi za izdajo soglasja k pravilom upravljanja vzajemnega sklada je treba priložiti besedilo pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(3) Agencija izda soglasje k pravilom upravljanja vzajemnega sklada, če je njihova vsebina v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

Spremembe pravil upravljanja

121. člen

(1) Družba za upravljanje mora za spremembo pravil upravljanja vzajemnega sklada pridobiti soglasje Agencije.

(2) V primeru, ko želi družba za upravljanje bistveno spremeniti naložbeno politiko vzajemnega sklada, mora pridobiti dovoljenje Agencije za takšno spremembo. Šteje se, da je Agencija družbi za upravljanje izdala dovoljenje za bistveno spremembo naložbene politike s tem, ko je izdala soglasje k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(3) Zahtevi za izdajo soglasja k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada je treba priložiti:

1. besedilo sprememb pravil upravljanja vzajemnega sklada,

2. prečiščeno besedilo spremenjenih pravil upravljanja vzajemnega sklada,

3. besedilo obvestila imetnikom investicijskih kuponov iz petega odstavka tega člena, in

4. besedilo javne objave obvestila iz šestega odstavka tega člena,

5. obrazložitev učinkov spremenjene naložbene politike za obstoječe vlagatelje vzajemnega sklada,

6. drugo dokumentacijo, ki jo predpiše Agencija in na podlagi katere lahko oceni vpliv spremenjene naložbene politike za obstoječe vlagatelje vzajemnega sklada.

(4) Hkrati z zahtevo za soglasje k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada mora družba za upravljanje vložiti zahtevo za objavo spremembe prospekta in izvlečka prospekta, ki se nanaša na spremembo podatkov v prospektu in izvlečku prospekta zaradi spremembe pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(5) O zahtevi iz prejšnjega odstavka odloči Agencija hkrati z odločitvijo o soglasju k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(6) Za odločanje o zahtevi iz četrtega odstavka se ne uporablja peti odstavek 96. člena tega zakona.

(7) Agencija izda soglasje k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada, če:

1. je vsebina spremembe teh pravil, vsebina obvestila imetnikom in vsebina javne objave obvestila v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi,

2. je izdala dovoljenje iz tretjega odstavka tega člena,

3. oceni, da je bistvena sprememba naložbene politike vzajemnega sklada vsebinsko in časovno utemeljena.

(8) Družba za upravljanje mora v petnajstih dneh po prejemu soglasja Agencije k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada imetnike investicijskih kuponov vzajemnega sklada obvestiti o spremembi teh pravil.

(9) Hkrati z obvestilom iz prejšnjega odstavka, mora družba za upravljanje imetnikom poslati besedilo sprememb pravil upravljanja vzajemnega sklada in prečiščeno besedilo spremenjenih pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(10) Družba za upravljanje mora v osmih dneh po prejemu soglasja Agencije k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada javno objaviti obvestilo o spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(11) V javni objavi obvestila o spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada mora družba za upravljanje imetnike investicijskih kuponov poučiti tudi o pravici prejeti besedilo sprememb pravil upravljanja vzajemnega sklada in prečiščeno besedilo spremenjenih pravil upravljanja vzajemnega sklada po devetem odstavku tega člena.

(12) Spremembe pravil upravljanja vzajemnega sklada začnejo veljati z iztekom treh mesecev od javne objave iz desetega odstavka tega člena, če pravila upravljanja vzajemnega sklada ne določajo daljšega roka za uveljavitev njihovih sprememb.

(13) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino obvestila iz osmega odstavka tega člena in podrobnejšo vsebino javne objave obvestila iz desetega odstavka tega člena.

5.4. Provizije in stroški

Vstopni in izstopni stroški

122. člen

(1) Družba za upravljanje ima pravico do povrnitve vstopnih in izstopnih stroškov v višini, določeni v pravilih upravljanja vzajemnega sklada.

(2) Vstopni in izstopni stroški morajo biti izraženi v odstotku od vrednosti investicijskih kuponov vzajemnega sklada.

(3) Kadar se je imetnik investicijskih kuponov ob pristopu k pravilom vzajemnega sklada zavezal nalagati denarna sredstva v enote vzajemnega sklada v določenem daljšem časovnem obdobju (v nadaljnjem besedilu: obdobje varčevanja), lahko družba za upravljanje, če tako določajo pravila upravljanja vzajemnega sklada, od vplačil, opravljenih v prvem letu po pristopu, obračuna vstopne stroške v višini določeni s pravili upravljanja vzajemnega sklada, ki pa ne sme presegati 30 odstotkov vrednosti vplačil v prvem letu. V

primeru iz prejšnjega stavka sme družba za upravljanje od nadaljnjih vplačil investicijskih kuponov obračunavati sorazmerno nižje vstopne stroške, tako da vstopni stroški od vplačil za celotno obdobje varčevanja ne presežejo višine vstopnih stroškov, določenih s pravili upravljanja vzajemnega sklada.

(4) Vstopne stroške obračuna družba za upravljanje v odstotku od zneska vplačila investicijskih kuponov ob njihovem vplačilu.

(5) Izstopne stroške obračuna družba za upravljanje v odstotku od zneska izplačila investicijskih kuponov ob njihovem izplačilu. Izstopni stroški pri izplačilu posameznega investicijskega kupona ne smejo presegati 3 odstotka od zneska izplačila investicijskih kuponov ob njihovem izplačilu.

Provizija za upravljanje

123. člen

(1) Družba za upravljanje je za opravljanje storitev upravljanja vzajemnega sklada upravičena do plačila letne provizije za upravljanje v višini, določeni v pravilih upravljanja vzajemnega sklada.

(2) Letna provizija za upravljanje mora biti izražena v odstotku od povprečne letne čiste vrednosti premoženja vzajemnega sklada.

(3) Provizija za upravljanje se družbi za upravljanje izplačuje iz premoženja vzajemnega sklada za obdobja in v rokih, določenih v pravilih upravljanja vzajemnega sklada.

Stroški družbe za upravljanje v zvezi z upravljanjem vzajemnega sklada

124. člen

(1) Poleg provizije za upravljanje je družba za upravljanje iz sredstev vzajemnega sklada upravičena izvršiti plačila samo za tiste vrste stroškov v zvezi z upravljanjem vzajemnega sklada, ki so določeni v pravilih upravljanja vzajemnega sklada.

(2) Pravila upravljanja vzajemnega sklada lahko določijo, da je družba za upravljanje iz sredstev vzajemnega sklada upravičena izvršiti plačila provizije in plačila za vse oziroma posamezne od naslednjih vrst stroškov, ki družbi za upravljanje nastanejo v zvezi z opravljanjem storitev upravljanja vzajemnega sklada:

1. stroškov posredovanja pri nakupu in prodaji vrednostnih papirjev na organiziranih trgih vrednostnih papirjev (provizije in drugi stroški, ki jih je treba v zvezi z nakupom oziroma prodajo plačati organizatorju organiziranega trga vrednostnih papirjev, klirinško depotni družbi in borznemu posredniku,

2. stroškov za provizije in druge stroške, ki jih je na podlagi pogodbe iz prvega odstavka 61. člena tega zakona treba plačati klirinško depotni družbi,

3. stroškov plačilnega prometa,

4. stroškov revidiranja letnega poročila vzajemnega sklada,

5. stroškov obveščanja imetnikov investicijskih kuponov po tem zakonu,

6. stroškov v zvezi s postopki iz tretjega odstavka 57. člena in drugega odstavka 58. člena tega zakona,

7. davkov in drugih davščin v zvezi s premoženjem vzajemnega sklada oziroma s prometom s tem premoženjem,

8. stroškov skrbniških storitev skrbnika.

(3) Družba za upravljanje posreduje za plačilo stroškov iz prejšnjega odstavka nalog za izplačilo iz sredstev vzajem-

nega sklada skrbniku, ta pa banki, pri kateri ima vzajemni sklad odprt denarni račun.

Stroški vzajemnega sklada in vlagatelj v vzajemni sklad

125. člen

(1) Celotni stroški vzajemnega sklada, izraženi v odstotku od čiste vrednosti sredstev vzajemnega sklada, so definirani kot celotni stroški vzajemnega sklada, ki bremenijo vzajemni sklad, vključno z upravljavskimi provizijami, deljeni s povprečno čisto vrednostjo sredstev vzajemnega sklada.

(2) Družba za upravljanje mora izračunavati celotne stroške posameznega vzajemnega sklada ki ga upravlja, v skladu z metodologijo, ki jo predpiše Agencija.

(3) Celotni stroški imetnika enote premoženja vzajemnega sklada so celotni stroški, ki jih lahko ta imetnik pričakuje pri nakupu in v času lastništva enot premoženja vzajemnega sklada, pa vse do prejema izplačila teh enot ob njihovi prodaji in ki ga bodo bremenili neposredno (vstopne, izstopne provizije, ipd.) ali posredno iz njegovega deleža v premoženju vzajemnega sklada (stroški vzajemnega sklada).

(4) Celotne stroške imetnika izračunava družba za upravljanje za posamezen vzajemni sklad, ki ga upravlja, po metodologiji, ki jo predpiše Agencija, pri čemer družba za upravljanje upošteva najvišje vstopne in izstopne provizije posameznega vzajemnega sklada in povprečno obdobje lastništva enot premoženja vzajemnega sklada s strani vlagateljev.

(5) Celotni stroški imetnikov enot vzajemnega sklada se izrazijo v odstotku od povprečne letne čiste vrednosti sredstev vzajemnega sklada.

(6) Družba za upravljanje mora navesti v pravilih upravljanja, prospektu in izvlečku prospekta vzajemnega sklada ter objavljati na način in v rokih, ki jih določi Agencija tudi naslednje podatke:

1. vrste stroškov, ki bremenijo vzajemni sklad,

2. celotne stroške vzajemnega sklada v preteklem letu izražene v odstotku od čiste vrednosti sredstev sklada,

3. celotne stroške imetnika enote premoženja vzajemnega sklada v preteklem letu, izražene v odstotku od čiste vrednosti sredstev sklada,

4. celotne stroške vzajemnega sklada v tekočem letu preračunane na letno raven in izražene v odstotku od čiste vrednosti sredstev sklada,

5. celotne stroške vlagatelja v enote vzajemnega sklada v tekočem letu preračunane na letno raven in izražene v odstotku od čiste vrednosti sredstev sklada,

6. metodologijo za izračun stroškov iz prve do vključno četrte točke tega odstavka, ter

7. najmanjši znesek, ki naj ga vplača vlagatelj v vzajemni sklad, da se mu naložba z vidika celotnih stroškov imetnika enote premoženja vzajemnega sklada, ki ga bremenijo, izplača.

5.5. Investicijski kuponi vzajemnega sklada

5.5.1. Investicijski kupon kot vrednostni papir

Investicijski kupon kot vrednostni papir

126. člen

(1) Investicijski kupon je vrednostni papir, katerega izdajatelj je družba za upravljanje, ki se glasi na eno ali več enot premoženja vzajemnega sklada in ki daje imetniku investicijskega kupona naslednje pravice:

1. pravico od družbe za upravljanje zahtevati izplačilo vrednosti enot premoženja vzajemnega sklada, na katere se glasi investicijski kupon,

2. pravico do izplačila sorazmernega dela likvidacijske mase v primeru likvidacije vzajemnega sklada,

3. pravico do izplačila sorazmernega dela čistega do-nosa od naložb vzajemnega sklada, če pravila upravljanja vzajemnega sklada tako določajo.

(2) Investicijski kupon je imenski vrednostni papir.

(3) Investicijski kupon je lahko prenosljiv.

(4) Investicijski kuponi posameznega vzajemnega skla-da morajo biti bodisi prenosljivi bodisi neprenosljivi, ne gle-de na zaporednost izdaje.

(5) V primeru, ko so investicijski kuponi določenega vzajemnega sklada izdani kot prenosljivi vrednostni papirji, zanje ne veljajo določbe 9. člena ZNVP.

(6) Družba za upravljanje mora uvrstiti prenosljive inve-sticijske kupone v trgovanje na organiziran trg vrednostnih papirjev, pri čemer mora biti vzajemni sklad v celoti usklajen z določbami tega zakona, ki veljajo za vzajemni sklad iz 5. poglavja tega zakona, investicijski kuponi vzajemnega skla-da pa se morajo glasiti na enako število enot premoženja vzajemnega sklada.

(7) Agencija predpiše pogoje za uvedbo, trgovanje in poravnavo transakcij z investicijskimi kuponi vzajemnega sklada na organiziranem trgu ter seznam organiziranih trgov, na katerih se lahko trguje z investicijskimi kuponi vzajemne-ga sklada.

(8) Dokler Agencija ne predpiše navedenih pogojev, se z investicijskimi kuponi vzajemnega sklada ne sme trgovati na organiziranem trgu.

(9) Nakup in prodaja prenosljivih investicijskih kuponov vzajemnega sklada izven organiziranega trga, ter na podlagi teh poslov izvršena vplačila in izplačila ter prenos lastništva investicijskih kuponov, niso dopustna. Posel nakupa in pro-daje ter prenos lastništva investicijskih kuponov, ki je v nas-protju z določbami tega odstavka, je ničen.

(10) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka tega člena, se lahko vrši odkup in prodaja enot premoženja oziroma investicijskih kuponov vzajemnega sklada neposredno med družbo za upravljanje oziroma osebo iz šestega odstav-ka 5. člena tega zakona na eni strani ter imetnikom investi-cijskih kuponov oziroma vlagateljem v investicijske kupone na drugi strani.

Bistvene sestavine investicijskega kupona

127. člen

(1) Investicijski kupon, izdan kot pisna listina, mora imeti naslednje bistvene sestavine:

1. oznako, da gre za investicijski kupon vzajemnega sklada,

2. ime vzajemnega sklada,

3. firmo, sedež in matično številko družbe za upravlja-nje kot izdajatelja investicijskega kupona,

4. firmo in sedež oziroma ime in priimek osebe, na katero se glasi investicijski kupon, ter oznako, o prenosljivo-sti,

5. število enot premoženja vzajemnega sklada, na ka-tere se glasi investicijski kupon,

6. obveznosti družbe za upravljanje oziroma pravice imetnika investicijskega kupona,

7. serijsko številko,

8. kraj in datum izdaje,

9. podpis oziroma faksimile podpisa članov uprave družbe za upravljanje.

(2) Ne glede na določbe 4. člena ZNVP mora imeti investicijski kupon, izdan kot nematerializirani vrednostni papir, naslednje bistvene sestavine, vpisane v centralni regi-ster:

1. oznako, da gre za investicijski kupon vzajemnega sklada,

2. ime vzajemnega sklada,

3. firmo, sedež in matično številko družbe za upravlja-nje kot izdajatelja investicijskega kupona,

4. firmo in sedež oziroma ime in priimek osebe, na katero se glasi investicijski kupon, ter oznako o prenosljivo-sti,

5. število enot premoženja vzajemnega sklada, na ka-tere se glasi investicijski kupon,

6. obveznosti družbe za upravljanje oziroma pravice imetnika investicijskega kupona,

7. datum vpisa investicijskega kupona v centralni regi-ster.

Vplačilo investicijskega kupona

128. člen

Investicijski kupon se lahko vplača samo v denarju.

5.5.2. Vplačilo in izplačilo investicijskih kuponov

Vrednost investicijskega kupona

129. člen

(1) Vrednost investicijskega kupona je enaka številu enot premoženja vzajemnega sklada, na katere se glasi, pomnožena z vrednostjo enote premoženja vzajemnega skla-da.

(2) Investicijski skladi in/ali osebe, ki imajo v svojih naložbah investicijske kupone vzajemnega sklada, morajo te naložbe vrednotiti po vrednosti iz prvega odstavka tega člena.

(3) Nakupna vrednost investicijskega kupona je enaka vrednosti investicijskega kupona, povečani za vstopne stro-ške iz četrtega odstavka 122. člena tega zakona.

(4) Odkupna vrednost investicijskega kupona je enaka vrednosti investicijskega kupona, zmanjšani za izstopne stro-ške iz petega odstavka 122. člena tega zakona.

Izračunavanje vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada

130. člen

Vrednost enote premoženja vzajemnega sklada se izra-čunava na zadnji dan obračunskega obdobja iz 86. člena tega zakona.

Pristop k pravilom upravljanja vzajemnega sklada in vplačilo investicijskih kuponov

131. člen

(1) Vlagatelj pristopi k pravilom vzajemnega sklada s tem, da družbi za upravljanje izroči pristopno izjavo.

(2) Pristopna izjava mora biti pisna. Kadar pravila uprav-ljanja vzajemnega sklada tako določajo, mora biti pristopna izjava podana na obrazcu, določenem s pravili upravljanja vzajemnega sklada. Ne glede na prvi stavek tega odstavka lahko pravila upravljanja vzajemnega sklada določijo, da je pristopna izjava lahko posredovana tudi v ustrezni elektronski obliki.

(3) Pristopna izjava mora obsegati:

1. firmo, sedež in matično številko oziroma ime in priimek, naslov in EMŠO vlagatelja, ter davčno številko vlagatelja,

2. navedbo, da se nanaša na pravila upravljanja vzajemnega sklada, z oznako imena vzajemnega sklada ter firme in sedeža družbe za upravljanje,

3. izjavo vlagatelja, da pristopa k pravilom upravljanja vzajemnega sklada,

4. izjavo vlagatelja, da mu je bil pred pristopom k pravilom upravljanja izročen izvleček prospekta,

5. druge podatke, določene s pravili upravljanja vzajemnega sklada.

(4) Vlagatelj vplača nakupno vrednost investicijskega kupona z nakazilom na posebni denarni račun vzajemnega sklada (šesti odstavek 63. člena tega zakona).

Preračun vplačil investicijskih kuponov v število enot premoženja vzajemnega sklada

132. člen

(1) Vplačila investicijskih kuponov, opravljena v določenem obračunskem obdobju, se preračunajo v število enot premoženja vzajemnega sklada po nakupni vrednosti enote premoženja vzajemnega sklada na zadnji dan tega obračunskega obdobja.

(2) Družba za upravljanje mora imetniku izdati investicijski kupon, ki se glasi na ustrezno število enot premoženja vzajemnega sklada, izračunanih po prvem odstavku tega člena, v petih delovnih dneh po koncu obračunskega obdobja, v katerem je bilo opravljeno vplačilo na poseben denarni račun vzajemnega sklada.

Zahteva za izplačilo odkupne vrednosti investicijskega kupona

133. člen

(1) Imetnik lahko od družbe za upravljanje kadarkoli zahteva izplačilo odkupne vrednosti investicijskega kupona.

(2) Zahteva za izplačilo mora biti pisna.

(3) Kadar pravila upravljanja vzajemnega sklada tako določajo, mora biti zahteva za izplačilo podana na obrazcu, določenem s pravili upravljanja vzajemnega sklada (tretji odstavek 119. člena tega zakona).

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko pravila upravljanja vzajemnega sklada določijo, da je zahteva za izplačilo lahko posredovana tudi v ustrezni elektronski obliki.

(5) Zahteva za izplačilo mora obsegati:

1. firmo, sedež in matično številko oziroma ime in priimek, naslov in EMŠO imetnika,

2. ime vzajemnega sklada ter firmo in sedež družbe za upravljanje,

3. izjavo imetnika, da zahteva izplačilo vrednosti investicijskega kupona,

4. število enot premoženja vzajemnega sklada, na katere se glasijo investicijski kuponi, ki so predmet zahteve, oziroma višino denarnega zneska, katerega izplačilo imetnik zahteva,

5. druge podatke, določene s pravili upravljanja vzajemnega sklada.

Izračun in izplačilo odkupne vrednosti investicijskega kupona

134. člen

(1) Odkupna vrednost investicijskih kuponov na podlagi zahtev za izplačilo, ki jih družba za upravljanje prejme v določenem obračunskem obdobju, se izračuna tako, da se število enot premoženja, na katere se glasi investicijski kupon, ki je predmet zahteve, pomnoži z odkupno vrednostjo enote premoženja vzajemnega sklada na zadnji dan tega obračunskega obdobja.

(2) Družba za upravljanje mora imetniku izplačati odkupno vrednost investicijskega kupona, izračunano po prvem odstavku tega člena, v petih delovnih dneh po koncu obračunskega obdobja iz prvega odstavka tega člena, če pravila upravljanja vzajemnega sklada ne določajo krajšega roka za izplačilo.

5.6. Upravljanje premoženja vzajemnega sklada

Pojem upravljanja premoženja vzajemnega sklada

135. člen

(1) Upravljanje premoženja vzajemnega sklada obsega:

1. sklepanje pravnih poslov, katerih predmet je premoženje vzajemnega sklada,

2. razpolaganje s premoženjem vzajemnega sklada zaradi izpolnitve obveznosti iz poslov, sklenjenih pri upravljanju premoženja vzajemnega sklada,

3. sprejemanje izpolnitev obveznosti druge pogodbene stranke na podlagi poslov, sklenjenih pri upravljanju premoženja vzajemnega sklada, in

4. uresničevanje pravic iz vrednostnih papirjev vzajemnega sklada oziroma drugih finančnih naložb vzajemnega sklada.

(2) Družba za upravljanje upravlja premoženje vzajemnega sklada v svojem imenu in za račun vzajemnega sklada.

(3) Družba za upravljanje je upravičena v svojem imenu in za račun vzajemnega sklada razpolagati s premoženjem vzajemnega sklada in uresničevati pravice iz vrednostnih papirjev vzajemnega sklada oziroma drugih finančnih naložb vzajemnega sklada v skladu z določbami tega zakona in pravili upravljanja vzajemnega sklada.

(4) Družba za upravljanje mora upravljati premoženje vzajemnega sklada tako, da so naložbe tega sklada v skladu z določbami tega zakona in pravili upravljanja vzajemnega sklada.

(5) Družba za upravljanje mora zagotoviti, da se vse terjatve iz poslov, sklenjenih za račun vzajemnega sklada, plačujejo oziroma izpolnjujejo v poslovno običajnih rokih.

Odgovornost družbe za upravljanje za obveznosti

136. člen

(1) V razmerju do druge stranke iz posla, ki ga je sklenila družba za upravljanje za račun vzajemnega sklada, odgovarja za izpolnitev obveznosti iz tega posla družba za upravljanje.

(2) Terjatev do družbe za upravljanje iz poslov, ki jih je ta sklenila za svoj račun in iz pravnih poslov iz drugega odstavka 79. člena ter iz četrtega odstavka 81. člena tega zakona ni dovoljeno pobotati s terjatvami, ki jih je družba za upravljanje po tem zakonu upravičena uveljavljati v svojem imenu in za račun vzajemnega sklada.

Dovoljeni in prepovedani posli z določenimi osebami

137. člen

(1) Družba za upravljanje za račun vzajemnega sklada ne sme sklepati poslov:

1. za svoj račun ali za račun drugih investicijskih skladov, ki jih upravlja,
2. z osebami, ki so povezane z družbo za upravljanje,
3. s skrbnikom oziroma z osebami, ki so povezane s skrbnikom.

(2) Skrbnik mora družbo za upravljanje ob sklenitvi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev obvestiti o osebah, ki so povezane z njim, in jo tekoče obveščati o spremembah teh povezav.

(3) Družba za upravljanje mora skrbnika ob sklenitvi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev obvestiti o osebah, ki so povezane z njo, in ga tekoče obveščati o spremembah teh povezav.

(4) Družba za upravljanje lahko za račun investicijskega sklada, ki ga upravlja, sklepa posle nakupa in prodaje, če so predmet teh poslov vrste naložb, ki so v skladu s tem zakonom in pravili upravljanja vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe.

Profesionalna skrbnost družbe za upravljanje

138. člen

(1) Družba za upravljanje mora pri upravljanju premoženja vzajemnega sklada ravnati v skladu s tem zakonom, s pravili upravljanja vzajemnega sklada, s pravili stroke upravljanja finančnih naložb.

(2) Družba za upravljanje mora pri opravljanju poslov za račun vzajemnega sklada v vsem paziti na interese imetnikov investicijskih kuponov.

(3) Družba za upravljanje odgovarja imetnikom investicijskih kuponov za škodo, ki jo povzroči z ravnanjem, ki je v nasprotju s tem zakonom, s pravili upravljanja vzajemnega sklada ali s pravili stroke upravljanja finančnih naložb.

(4) Skrbnik je upravičen za račun vzajemnega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve, vložiti tožbo proti družbi za upravljanje za povrnitev škode iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Če skrbnik v tridesetih dneh od prejema pisne zahteve imetnika investicijskih kuponov vzajemnega sklada ne vloži tožbe iz četrtega odstavka tega člena, lahko tako tožbo za račun vzajemnega sklada vloži vsak imetnik investicijskega kupona tega sklada.

(6) Določbi četrtega in petega odstavka tega člena ne izključujeta pravice imetnika investicijskih kuponov vzajemnega sklada do uveljavljanja in povrnitve škode, ki mu jo družba za upravljanje povzroči s kršitvijo obveznosti v zvezi s prodajo, izdajo, odkupom oziroma izplačilom vrednosti investicijskih kuponov oziroma z ravnanji iz prvega oziroma tretjega odstavka 100. člena tega zakona.

(7) Odškodninske odgovornosti družbe za upravljanje iz tretjega oziroma šestega odstavka tega člena ni mogoče niti omejiti niti izključiti.

5.7. Prenos upravljanja vzajemnega sklada

5.7.1. Prenos upravljanja vzajemnega sklada na podlagi pogodbe o prenosu upravljanja

Pogodba o prenosu upravljanja

139. člen

(1) Družba za upravljanje, ki upravlja vzajemni sklad (v nadaljnjem besedilu: prenosna družba za upravljanje), lahko prenese upravljanje tega vzajemnega sklada na drugo družbo za upravljanje (v nadaljnjem besedilu: prevzemna družba za upravljanje), če prevzemna družba za upravljanje izpolnjuje pogoje za upravljanje vzajemnega sklada, katerega upravljanje je predmet prenosa, določene s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(2) Pogodba o prenosu upravljanja mora obsegati:

1. določen opis vseh postopkov in dejanj, ki jih bosta družbi opravili v zvezi s prenosom upravljanja, in
2. rok, šteto od javne objave obvestila o prenosu upravljanja, v katerem bosta družbi opravili prenos upravljanja, ki ne sme biti krajši od treh mesecev.

Dovoljenje za prevzem upravljanja

140. člen

Pred prenosom upravljanja vzajemnega sklada mora prevzemna družba za upravljanje pridobiti dovoljenje Agencije za prevzem upravljanja.

Zahteva za izdajo dovoljenja za prevzem upravljanja

141. člen

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za prevzem upravljanja je treba priložiti:

1. pogodbo o prenosu upravljanja,
2. listine iz 117. člena tega zakona,
3. besedilo obvestila imetnikom investicijskih kuponov iz prvega odstavka 143. člena tega zakona,
4. besedilo javne objave obvestila iz četrtega odstavka 143. člena tega zakona, in
5. dokazilo o plačilu takse Agenciji za vodenje postopka.

(2) Hkrati z zahtevo za prevzem upravljanja mora prevzemna družba za upravljanje vložiti tudi:

1. zahtevo za dovoljenje za objavo spremembe prospekta in izvlečka prospekta, ki se nanaša na spremembo podatkov v prospektu in izvlečku prospekta zaradi prenosa upravljanja,
2. zahtevo za dovoljenje za sklenitev oziroma spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev.

(3) O zahtevah iz drugega odstavka tega člena odloči Agencija hkrati z odločitvijo o dovoljenju za prevzem upravljanja.

(4) Za odločanje o zahtevi iz 1. točke drugega odstavka tega člena se ne uporablja peti odstavek 96. člena tega zakona.

Odločanje o dovoljenju za prevzem upravljanja

142. člen

(1) Agencija izda dovoljenje za prevzem upravljanja:

1. če prevzemna družba za upravljanje izpolnjuje pogoje za upravljanje vzajemnega sklada, katerega upravljanje je predmet prevzema, določene s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi,

2. če je vsebina obvestila imetnikom in vsebina javne objave obvestila o prenosu upravljanja vzajemnega sklada v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi,

3. če je izdala dovoljenje iz drugega odstavka 141. člena tega zakona.

(2) Dovoljenje za prevzem upravljanja ima za prevzemno družbo za upravljanje enake učinke in posledice kot dovoljenje za upravljanje vzajemnega sklada iz 116. člena tega zakona.

Obvestila imetnikom investicijskih kuponov o prenosu upravljanja

143. člen

(1) Prevzemna in prenosna družba za upravljanje mora ta v petnajstih dneh po prejemu dovoljenja Agencije za prevzem upravljanja imetnike investicijskih kuponov vzajemnega sklada, katerega upravljanje je predmet prenosa, obvestiti o tem prenosu.

(2) V obvestilu mora biti naveden dan, s katerim nastopijo pravne posledice prenosa upravljanja iz 144. člena tega zakona.

(3) Hkrati z obvestilom morata prevzemna in prenosna družba za upravljanje imetnikom poslati besedilo spremenjenega izvlečka prospekta.

(4) Prevzemna in prenosna družba za upravljanje mora ta v osmih dneh po prejemu dovoljenja Agencije za prevzem upravljanja javno objaviti obvestilo o prenosu upravljanja vzajemnega sklada.

(5) V javni objavi obvestila o prenosu upravljanja vzajemnega sklada iz prejšnjega odstavka morata družbi imetnike investicijskih kuponov poučiti tudi o pravici prejeti besedilo spremenjenega izvlečka prospekta po prvem odstavku tega člena.

(6) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino obvestila iz prvega odstavka tega člena in podrobnejšo vsebino javne objave obvestila iz četrtega odstavka tega člena.

Pravne posledice prenosa upravljanja

144. člena

(1) Z iztekom roka iz 2. točke drugega odstavka 139. člena tega zakona nastopijo naslednje pravne posledice:

1. vse pravice in obveznosti prenosne družbe za upravljanje v zvezi z upravljanjem vzajemnega sklada preidejo na prevzemno družbo za upravljanje,

2. prenosni družbi za upravljanje preneha dovoljenje za upravljanje vzajemnega sklada, katerega upravljanje je predmet prenosa.

(2) Prevzemna in prenosna družba za upravljanje mora do izteka roka iz 2. točke drugega odstavka 139. člena tega zakona opraviti vse postopke in dejanja, potrebna za prenos upravljanja vzajemnega sklada in Agenciji predložiti poročilo o postopkih in dejanjih, ki sta jih v zvezi s tem opravili.

5.7.2. Prisilni prenos upravljanja

Razlogi za prisilni prenos upravljanja vzajemnega sklada

145. člen

Prisilni prenos upravljanja vzajemnega sklada se opravi v naslednjih primerih:

1. če je Agencija družbi za upravljanje s pravnomočno odločbo odvzela dovoljenje za upravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov,

2. če je nad družbo za upravljanje začet stečajni postopek ali postopek prisilne likvidacije.

Obveznosti skrbnika

146. člen

(1) Če nastopi razlog za prisilni prenos upravljanja vzajemnega sklada iz 145. člena tega zakona, mora skrbnik v dveh mesecih od nastopa tega razloga opraviti ustrezen postopek zbiranja ponudb družb za upravljanje, ki izpolnjujejo pogoje za prevzem upravljanja vzajemnega sklada in so pripravljene prevzeti upravljanje vzajemnega sklada.

(2) Skrbnik mora poziv na stavljanje ponudb iz prvega odstavka tega člena nasloviti na vse družbe za upravljanje, ki upravljajo investicijske sklade.

(3) Če skrbniku ponudita prevzem upravljanja vzajemnega sklada dve ali več družb za upravljanje, ki izpolnjujejo pogoje za prevzem upravljanja vzajemnega sklada, mora skrbnik pri izbiri prevzemne družbe za upravljanje ravnati izključno v interesu imetnikov investicijskih kuponov vzajemnega sklada.

(4) Skrbnik in prevzemna družba za upravljanje sklene ta pogodbo o prenosu upravljanja. Za vsebino pogodbe o prenosu upravljanja iz prejšnjega stavka se smiselno uporablja drugi odstavek 139. člena tega zakona, pri čemer rok, v katerem bosta skrbnik in prevzemna družba opravili prenos upravljanja ne sme biti daljši od enega meseca.

(5) Za prisilni prenos upravljanja se smiselno uporablja določbe 140. do 144. člena tega zakona.

(6) Od nastopa razloga za prisilni prenos upravljanja vzajemnega sklada do nastopa pravnih posledic prenosa upravljanja mora skrbnik opravljati tiste posle upravljanja vzajemnega sklada, s katerimi ni mogoče odlašati.

(7) Za posle upravljanja vzajemnega sklada po šestem odstavku tega člena se štejejo:

1. posli v zvezi z vplačili in izplačili investicijskih kuponov vzajemnega sklada in

2. posli, zaradi katerih bi, če jih skrbnik ne bi opravil, za premoženje vzajemnega sklada nastala škoda.

Likvidacija vzajemnega sklada, kadar prisilni prenos upravljanja ni mogoč

147. člen

(1) Skrbnik mora namesto prisilnega prenosa upravljanja vzajemnega sklada začeti likvidacijo vzajemnega sklada:

1. če se postopka zbiranja ponudb iz prvega odstavka 146. člena tega zakona ne udeleži nobena družba za upravljanje, ki izpolnjuje pogoje za prevzem upravljanja vzajemnega sklada,

2. če prevzemna družba za upravljanje v petnajstih dneh po sklenitvi pogodbe o prevzemu upravljanja s skrbnikom ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za prevzem upravljanja,

3. če Agencija zavrže oziroma zavrne zahtevo prevzemne družbe za upravljanje za prevzem upravljanja, razen če Agencija skrbniku izda soglasje za ponovitev postopka zbiranja ponudb iz prvega odstavka 146. člena tega zakona.

(2) Za likvidacijo vzajemnega sklada iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 149. do 151. člena tega zakona.

5.8. Likvidacija vzajemnega sklada

Razlog za likvidacijo vzajemnega sklada

148. člen

Likvidacija vzajemnega sklada se opravi v primerih če:

1. čista vrednost premoženja vzajemnega sklada v roku štirih mesecev od dneva, ko je družba za upravljanje prejela odločbo Agencije o dovoljenju za upravljanje vzajemnega sklada, ne doseže 20.000.000 tolarjev,
2. se čista vrednost premoženja vzajemnega sklada zniža pod 20.000.000 tolarjev in v nadaljnjih tridesetih dneh ne doseže ponovno 20.000.000 tolarjev.

Obvestilo o nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada

149. člen

(1) Družba za upravljanje mora Agencijo naslednji delovni dan po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada obvestiti, da je nastopil razlog za začetek likvidacije. Obvestilu mora priložiti besedilo obvestila imetnikom iz drugega odstavka tega člena in besedilo javne objave obvestila iz tretjega odstavka tega člena.

(2) Družba za upravljanje mora v treh delovnih dneh po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada imetnike investicijskih kuponov obvestiti o začetku likvidacije vzajemnega sklada in pravnih posledicah.

(3) Družba za upravljanje mora v roku iz drugega odstavka tega člena javno objaviti obvestilo o začetku likvidacije vzajemnega sklada.

(4) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino obvestila iz drugega odstavka tega člena in podrobnejšo vsebino javne objave obvestila iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Če družba za upravljanje ne izpolni obveznosti iz prvega do tretjega odstavka tega člena, jih mora izpolniti skrbnik v rokih, določenih v prvem do tretjem odstavku tega člena, ki tečejo od dneva, ko je skrbnik zvedel oziroma bi moral zvedeti za opustitev družbe za upravljanje.

(6) Skrbnik ima pravico od družbe za upravljanje zahtevati povračilo stroškov, ki ji nastanejo zaradi izpolnitve obveznosti iz petega odstavka tega člena.

Pravne posledice likvidacije vzajemnega sklada

150. člen

(1) Od nastopa razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada imetnik investicijskega kupona ne more več zahtevati izplačila odkupne vrednosti investicijskega kupona. Zahteve za izplačilo, ki jih družba za upravljanje prejme po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada, nimajo pravnega učinka.

(2) Od nastopa razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada vlagatelji ne morejo več pristopiti k pravilom upravljanja vzajemnega sklada. Pristopne izjave, ki jih družba za upravljanje prejme po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada, nimajo pravnega učinka.

(3) Od nastopa razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada se lahko družbi za upravljanje izplačila dospelih provizij za upravljanje vzajemnega sklada samo hkrati z izplačilom imetnikom investicijskih kuponov.

(4) Z nastopom razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada pridobi imetnik investicijskih kuponov pravico do izplačila denarne likvidacijske mase v sorazmernem deležu, ki je enak deležu števila enot premoženja vzajemnega sklada, na katere se glasijo investicijski kuponi, katerih imet-

nik je, in številu vseh enot premoženja vzajemnega sklada v obtoku.

Unovčenje premoženja vzajemnega sklada in poplačilo imetnikov investicijskih kuponov

151. člen

(1) Družba za upravljanje mora unovčiti premoženje vzajemnega sklada s prodajo tega premoženja oziroma na drug primeren način.

(2) Po začetku likvidacije lahko družba za upravljanje za račun vzajemnega sklada sklepa samo tiste posle, ki so potrebni, da se unovči premoženje vzajemnega sklada.

(3) Družbi za upravljanje pri prodaji premoženja vzajemnega sklada ni treba upoštevati pravil o najvišjih oziroma najnižjih dovoljenih deležih posameznih vrst naložb, določenih v 68. do 70. členu in v 72. členu tega zakona.

(4) Ko je unovčen tolikšen del premoženja vzajemnega sklada, da je razdelitev denarne likvidacijske mase imetnikom investicijskih kuponov smotrna, mora družba za upravljanje izdelati predlog izplačila imetnikom investicijskih kuponov.

(5) Predlog izplačila iz četrtega odstavka mora pregledati in k njemu dati soglasje skrbnik.

(6) Družba za upravljanje mora opraviti izplačilo imetnikom investicijskih kuponov na podlagi predloga izplačil imetnikom v treh delovnih dneh po prejemu soglasja skrbnika.

(7) Četrti do šesti odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za kasnejša izplačila imetnikom investicijskih kuponov.

6. INVESTICIJSKA DRUŽBA

6.1. Statusne določbe

6.1.1. Splošne določbe

Uporaba določb ZGD

152. člen

Za investicijsko družbo se uporabljajo določbe ZGD o delniški družbi, če ni v tem zakonu drugače določeno.

Dejavnost investicijske družbe

153. člen

(1) Investicijska družba ne sme opravljati nobene druge dejavnosti, razen dejavnosti nalaganja premoženja v vrednostne papirje in druge likvidne finančne naložbe po načelih razpršitve tveganj.

(2) Investicijska družba ne sme spremeniti dejavnosti iz prvega odstavka tega člena.

Ustanovitev investicijske družbe

154. člen

(1) Investicijska družba se lahko ustanovi samo po postopku postopne ustanovitve delniške družbe.

(2) Investicijsko družbo kot edini ustanovitelj ustanovi družba za upravljanje s tem, da sprejme statut in javno objavi poziv za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe.

6.1.2. Osnovni kapital investicijske družbe

Osnovni kapital investicijske družbe

155. člen

Najnižji znesek osnovnega kapitala investicijske družbe je 200.000.000 tolarjev.

Povečanje osnovnega kapitala investicijske družbe

156. člen

(1) Investicijska družba lahko poveča osnovni kapital z vložki, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če se prva prodaja delnic, ki se izdajo zaradi povečanja osnovnega kapitala, opravi po postopku javne ponudbe, in

2. če je emisijska cena delnic najmanj enaka knjigovodski vrednosti delnic na dan javne objave poziva za vpis in vplačilo delnic, povečani za morebitne stroške v zvezi s povečanjem osnovnega kapitala investicijske družbe, do povrnitve katerih je upravičena družba za upravljanje.

(2) Prednostne pravice delničarjev investicijske družbe do vpisa in vplačila novih delnic ni mogoče izključiti.

(3) Investicijska družba ne sme povečati osnovnega kapitala iz sredstev družbe, če bi zaradi takega povečanja nastale delne pravice.

(4) Investicijska družba ne sme povečati osnovnega kapitala na podlagi določb ZGD o odobrenem kapitalu oziroma o pogojnem povečanju osnovnega kapitala.

Dovoljenje za povečanje osnovnega kapitala z vložki

157. člen

(1) Investicijska družba mora pred začetkom postopka za vpis in vplačilo novih delnic na podlagi povečanja osnovnega kapitala z vložki pridobiti dovoljenje Agencije za povečanje osnovnega kapitala z vložki.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za povečanje osnovnega kapitala z vložki je treba priložiti:

1. zapisnik skupščine, ki je odločala o povečanju osnovnega kapitala,

2. besedilo poziva za vpis in vplačilo delnic.

(3) Hkrati z zahtevo za izdajo dovoljenja za povečanje osnovnega kapitala z vložki mora družba za upravljanje vložiti zahtevo za objavo spremembe prospekta in izvlečka prospekta, ki se nanaša na povečanje osnovnega kapitala z vložki. O zahtevi iz prejšnjega stavka odloči Agencija hkrati z odločitvijo o dovoljenju za povečanje osnovnega kapitala z vložki. Za odločanje o zahtevi iz prvega stavka se ne uporablja peti odstavek 96. člena tega zakona.

(4) Agencija izda dovoljenje za povečanje osnovnega kapitala z vložki:

1. če je vsebina sklepa o povečanju osnovnega kapitala v skladu s prvim in drugim odstavkom 156. člena tega zakona,

2. če je vsebina poziva za vpis in vplačilo delnic v skladu s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in

3. če je izdala dovoljenje iz tretjega odstavka tega člena.

Zmanjšanje osnovnega kapitala investicijske družbe

158. člen

(1) Investicijska družba ne sme zmanjšati osnovnega kapitala na podlagi določb ZGD o rednem zmanjšanju osnovnega kapitala oziroma o prisilnem umiku delnic.

(2) Investicijska družba lahko zmanjša osnovni kapital z umikom delnic samo če:

1. če je delnice pridobila v skladu s prvim oziroma drugim odstavkom 164. člena tega zakona in

2. če se za tak umik po ZGD ne uporabljajo določbe o rednem zmanjšanju osnovnega kapitala.

(3) Investicijska družba ne sme zmanjšati osnovnega kapitala na podlagi določb ZGD o poenostavljenem zmanjšanju osnovnega kapitala, če bi zaradi takega zmanjšanja nastale delne pravice.

6.1.3. Delnice investicijske družbe

Delnice investicijske družbe

159. člen

(1) Investicijska družba lahko izda samo imenske delnice istega razreda.

(2) Delnice investicijske družbe morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

(3) Delnice investicijske družbe morajo biti prosto prenosljive.

Postopek javne ponudbe delnic investicijske družbe

160. člen

Za postopek javne ponudbe delnic investicijske družbe ob njihovi prvi prodaji se smiselno uporabljajo določbe 26. člena, 27. člena, 28. člena, prvega odstavka 30. člena, drugega odstavka 31. člena, prvega in četrtega odstavka 35. člena, 36. člena in 37. do 40. člena ZTVP-1, če ni s tem zakonom drugače določeno.

Poziv za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe

161. člen

(1) Družba za upravljanje mora pred začetkom postopka za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe javno objaviti poziv za vpis in vplačilo delnic.

(2) Poziv za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe mora vsebovati pomembnejše podatke o investicijski družbi in družbi za upravljanje in o investicijski politiki investicijske družbe ter druge podatke, ki jih mora po drugem odstavku 31. člena ZTVP-1 vsebovati poziv za vpisovanje in vplačevanje vrednostnih papirjev na podlagi javne ponudbe.

(3) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino poziva za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe.

Vplačilo delnic investicijske družbe

162. člen

(1) Delnice investicijske družbe se lahko vplačajo samo v denarju.

(2) Delnice investicijske družbe morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve investicijske družbe v sodni register oziroma pred vpisom povečanja osnovnega kapitala investicijske družbe v sodni register.

Izpolnitev pogojev za začetek organiziranega trgovanja z delnicami investicijske družbe

163. člen

(1) Investicijska družba mora klirinško depotni družbi izdati nalog za izdajo delnic investicijske družbe v nematerializirani obliki v petnajstih dneh od dneva, ko se izpolnijo pogoji za njihovo izdajo.

(2) Družba za upravljanje mora v treh delovnih dneh po izdaji delnic investicijske družbe zagotoviti izpolnitev pogojev za začetek organiziranega trgovanja s temi delnicami.

(3) Kadar se delnice investicijske družbe izdajo ob ustanovitvi investicijske družbe, mora družba za upravljanje v roku iz prvega odstavka tega člena tudi vložiti zahtevo za uvrstitev delnic investicijske družbe v borzno kotacijo.

Lastne delnice investicijske družbe

164. člen

(1) Investicijska družba sme pridobiti lastne delnice neodplačno, odplačno pa samo pod pogoji, določenimi v drugem odstavku tega člena.

(2) Kadar je tržna cena delnic investicijske družbe nižja od 90 odstotkov njihove knjigovodske vrednosti, sme investicijska družba odplačno pridobiti lastne delnice, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da jih pridobi na podlagi posla, sklenjenega na organiziranem trgu, na katerem se trguje s temi delnicami, ki ni posel izvršen na podlagi namerne aplikacije,

2. da nakupna cena ni višja od knjigovodske vrednosti delnic, zmanjšane za vse stroške, povezane z nakupom in pridobitvijo teh delnic,

3. da vsem delničarjem omogoči prodajo delnic pod enakimi pogoji, in

4. da so izpolnjeni pogoji, določeni v prvem in drugem stavku drugega odstavka 240. člena ZGD.

(3) Investicijska družba lastnih delnic ne sme odsvojiti, temveč jih mora umakniti.

6.1.4. Statut investicijske družbe

Vsebina statuta investicijske družbe

165. člen

(1) Statut investicijske družbe mora poleg sestavin, ki jih mora vsebovati statut vsake delniške družbe, vsebovati tudi:

1. investicijsko politiko investicijske družbe,

2. višino ustanovitvenih stroškov, do povrnitve katerih je upravičena družba za upravljanje, in način njihovega izračuna ter plačila,

3. višino provizije za upravljanje investicijske družbe, do katere je upravičena družba za upravljanje, ter način izračuna, obdobja obračuna in roke za plačilo te provizije,

4. vrste drugih stroškov, ki jih družba za upravljanje upravičena plačati iz premoženja investicijske družbe,

5. ali bo družba za upravljanje za opravljanje posameznih storitev iz prvega odstavka 5. člena tega zakona pooblastila osebo iz šestega odstavka 5. člena tega zakona ter vrste in višino stroškov, do povrnitve katerih so v razmerju do investicijske družbe upravičene te osebe,

6. način obveščanja delničarjev o finančnem in pravnem položaju investicijske družbe, o njenem poslovanju, o zamenjavi skrbnika,

7. druge določbe, ki urejajo vsebino pravnega razmerja med investicijsko družbo in družbo za upravljanje.

(2) Statut za njegovo spremembo ne sme določati strožjih pogojev, kot so za spremembo statuta delniške družbe določeni v ZGD.

(3) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino sestavin iz prvega odstavka tega člena.

Soglasje k statutu

166. člen

(1) Investicijska družba mora pred vpisom ustanovitve v sodni register pridobiti soglasje Agencije k statutu.

(2) Zahtevi za izdajo soglasja k statutu je treba priložiti besedilo statuta.

(3) Agencija izda soglasje k statutu, če je njegova vsebina v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

Sprememba statuta

167. člen

(1) Investicijska družba mora za spremembo statuta pred vpisom te spremembe v sodni register pridobiti soglasje Agencije.

(2) Zahtevi za izdajo soglasja k spremembi statuta je treba priložiti:

1. zapisnik skupščine, ki je odločala o spremembah,

2. besedilo sprememb statuta,

3. notarsko overjeno prečiščeno besedilo statuta.

(3) Hkrati z zahtevo za soglasje k spremembi statuta mora družba za upravljanje vložiti zahtevo za objavo spremembe prospekta in izvlečka prospekta, ki se nanaša na spremembo podatkov v prospektu in izvlečku prospekta zaradi spremembe statuta.

(4) O zahtevi iz prejšnjega odstavka odloči Agencija hkrati z odločitvijo o soglasju k spremembi statuta. Za odločanje o zahtevi iz prvega stavka se ne uporablja peti odstavek 96. člena tega zakona.

(5) Agencija izda soglasje k spremembi statuta:

1. če je vsebina sprememb statuta v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in

2. če je izdala dovoljenje iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Agencija mora o izdaji soglasja k spremembam statuta odločiti v roku 60 dni.

6.1.5. Organi investicijske družbe

Uprava investicijske družbe

168. člen

(1) Investicijska družba nima uprave.

(2) Obveznosti in pooblastila, ki jih ima po ZGD uprava delniške družbe, ima družba za upravljanje, ki upravlja investicijsko družbo.

(3) Družba za upravljanje vodi posle investicijske družbe in jo zastopa v vseh zadevah, razen v tistih, v katerih je za zastopanje investicijske družbe pooblaščen nadzorni svet investicijske družbe.

Nadzorni svet investicijske družbe

169. člen

(1) Investicijska družba mora imeti nadzorni svet.

(2) Člani nadzornega sveta morajo imeti ustrezna strokovna znanja in izkušnje s področja upravljanja s finančnim premoženjem.

(3) Za člana nadzornega sveta investicijske družbe ne more biti imenovana oseba, ki:

1. je imetnik kvalificiranega deleža v družbi za upravljanje ali njegov ožji družinski član,

2. je zaposlena v naslednjih osebah oziroma, ki v teh osebah opravlja funkcijo člana uprave ali člana nadzornega sveta:

- a) družbi za upravljanje,
 - b) pravni osebi, ki je bodisi neposredno imetnik kvalificiranega deleža družbe za upravljanje bodisi obvladuje imetnika kvalificiranega deleža družbe za upravljanje,
 - c) skrbniku,
 - č) pravni osebi, ki je bodisi neposredno imetnik kvalificiranega deleža skrbnika bodisi obvladuje imetnika kvalificiranega deleža skrbnika,
 - d) pravni osebi, v kateri je udeležena družba za upravljanje.
- (4) Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet vsake delniške družbe, nadzorni svet investicijske družbe tudi zastopa investicijsko družbo v razmerjih do družbe za upravljanje.

Sklic skupščine investicijske družbe

170. člen

(1) Poleg uprave družbe za upravljanje lahko skupščino investicijske družbe skliče nadzorni svet investicijske družbe in ob pogojih, določenih z ZGD, tudi delničarji investicijske družbe.

(2) Delničarja pri izvrševanju glasovalnih pravic na skupščini investicijske družbe ne more zastopati:

- 1. družba za upravljanje,
- 2. neposredni imetnik kvalificiranega deleža družbe za upravljanje oziroma oseba, ki obvladuje imetnika kvalificiranega deleža družbe za upravljanje,
- 3. oseba, ki je zaposlena v pravnih osebah iz 1. oziroma 2. točke tega odstavka, oziroma, ki v teh osebah opravlja funkcijo člana uprave ali člana nadzornega sveta.

6.2. Dovoljenje za upravljanje investicijske družbe

Dovoljenje za upravljanje investicijske družbe

171. člen

Družba za upravljanje mora pred začetkom postopka za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe ob njeni ustanovitvi pridobiti dovoljenje Agencije za upravljanje investicijske družbe.

Zahteva za izdajo dovoljenja za upravljanje investicijske družbe

172. člen

Zahtevi za izdajo dovoljenja za upravljanje investicijske družbe je treba priložiti:

- 1. dokaze o višini osnovnega kapitala in o kapitalski ustreznosti družbe za upravljanje,
- 2. dopolnitev poslovnega načrta družbe za upravljanje iz 2. točke 37. člena tega zakona,
- 3. dokumentacijo, ki jo določi Agencija, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je družba za upravljanje kadrovska, tehnično in organizacijsko sposobna upravljati investicijsko družbo.

Odločanje o dovoljenju za upravljanje investicijske družbe

173. člen

(1) Agencija izda dovoljenje za upravljanje investicijske družbe, če ugotovi, da družba za upravljanje izpolnjuje pogoje za upravljanje investicijske družbe, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(2) Agencija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje investicijske družbe:

- 1. če družba za upravljanje ni pridobila dovoljenja Agencije za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev iz 59. člena tega zakona za investicijsko družbo,
- 2. če družba za upravljanje ni pridobila dovoljenja Agencije za objavo prospekta in izvlečka prospekta investicijske družbe iz 96. člena tega zakona,
- 3. če je Agencija zavrnila zahtevo za soglasje k statutu investicijske družbe,
- 4. če družba za upravljanje ne izpolnjuje drugih pogojev za upravljanje investicijske družbe, določenih s tem zakonom oziroma s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

6.3. Pravna razmerja med investicijsko družbo in družbo za upravljanje

6.3.1. Splošna določba

Pogodba o upravljanju investicijske družbe

174. člen

(1) S pogodbo o upravljanju investicijske družbe (v nadaljnjem besedilu: pogodba o upravljanju) se družba za upravljanje zaveže upravljati investicijsko družbo v skladu s tem zakonom, s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in s statutom investicijske družbe, investicijska družba pa se zaveže družbi za upravljanje plačevati provizijo za upravljanje v višini in rokih, določenih s statutom investicijske družbe, in ji povrniti druge stroške v zvezi z upravljanjem investicijske družbe, določene v statutu investicijske družbe.

(2) Pogodba o upravljanju mora biti sklenjena v pisni obliki.

(3) Določbe pogodbe o upravljanju, ki so v nasprotju s tem zakonom, s predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, oziroma s statutom investicijske družbe, nimajo pravnega učinka.

(4) Pogodba o upravljanju mora biti sklenjena za nedoločen čas.

Odpoved pogodbe o upravljanju

175. člen

(1) Družba za upravljanje ne more odpovedati pogodbe o upravljanju.

(2) Investicijska družba lahko odpove pogodbo o upravljanju s trimesečnim odpovednim rokom, če statut investicijske družbe ne določa daljšega odpovednega roka.

(3) O odpovedi pogodbe o upravljanju odloča skupščina investicijske družbe. Sklep o odpovedi pogodbe o upravljanju je veljavno sprejet, če zanj glasuje večina, potrebna za veljavno spremembo statuta investicijske družbe.

(4) K predlogu sklepa iz tretjega odstavka tega člena mora dati mnenje tudi skrbnik. V mnenju mora skrbnik delničarje opozoriti na pravne posledice odpovedi pogodbe o upravljanju.

6.3.2. Provizija in povrnitev stroškov družbi za upravljanje

Ustanovitveni stroški

176. člen

(1) Družba za upravljanje ima pravico do povrnitve stroškov oglaševanja in drugih stroškov, ki so ji nastali v zvezi z ustanovitvijo investicijske družbe oziroma v zvezi z izdajo

delnic investicijske družbe (v nadaljnjem besedilu: ustanovitveni stroški), če statut investicijske družbe tako določa.

(2) Kadar statut investicijske družbe določa, da ima družba za upravljanje pravico do povrnitve ustanovitvenih stroškov, mora statut določiti tudi višino teh stroškov, ki mora biti izražena v odstotku od skupnega zneska denarnih vplačil za delnice, izdane ob ustanovitvi investicijske družbe.

(3) Ustanovitveni stroški iz drugega odstavka tega člena ne smejo presegati 3 odstotka skupnega zneska denarnih vplačil za delnice, izdane ob ustanovitvi investicijske družbe.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za stroške v zvezi s povečanjem osnovnega kapitala investicijske družbe z vložki.

Provizija za upravljanje

177. člen

(1) Družba za upravljanje je za opravljanje storitev upravljanja investicijske družbe upravičena do plačila letne provizije za upravljanje v višini, določeni s statutom investicijske družbe in izračunani na način iz drugega odstavka tega člena.

(2) Letna provizija za upravljanje ne sme presegati 1,5% povprečne letne čiste vrednosti premoženja investicijske družbe.

(3) Investicijska družba plačuje iz svojega premoženja družbi za upravljanje tisti del provizije za upravljanje, ki se izračunava na podlagi povprečne letne čiste vrednosti premoženja investicijske družbe, za obdobja in v rokih, določenih v statutu investicijske družbe.

Stroški družbe za upravljanje v zvezi z upravljanjem investicijske družbe

178. člen

(1) Poleg provizije za upravljanje je družba za upravljanje iz premoženja investicijske družbe upravičena izvršiti plačila samo za tiste vrste stroškov v zvezi z upravljanjem investicijske družbe, ki so določeni v statutu investicijske družbe.

(2) Statut investicijske družbe lahko določi, da je družba za upravljanje iz sredstev investicijske družbe upravičena izvršiti plačila provizije in plačila za vse oziroma posamezne od naslednjih vrst stroškov, ki družbi za upravljanje nastanejo v zvezi z opravljanjem storitev upravljanja investicijske družbe:

1. stroškov posredovanja pri nakupu in prodaji vrednostnih papirjev na organiziranih trgih vrednostnih papirjev (provizije in drugih stroški, ki jih je treba v zvezi z nakupom oziroma prodajo plačati organizatorju organiziranega trga vrednostnih papirjev, klirinško depotni družbi in borznemu posredniku),

2. stroškov za provizije in druge stroške, ki jih je na podlagi pogodbe iz prvega odstavka 61. člena tega zakona treba plačati klirinško depotni družbi,

3. stroškov plačilnega prometa,

4. stroškov revidiranja letnega poročila investicijske družbe,

5. stroškov obveščanja delničarjev po tem zakonu,

6. stroškov v zvezi s postopki iz tretjega odstavka 57. člena in drugega odstavka 58. člena tega zakona,

7. davkov in drugih davščin v zvezi s premoženjem investicijske družbe oziroma s prometom s tem premoženjem,

8. stroškov v zvezi s storitvami skrbnika investicijske družbe,

9. stroškov obresti in ostalih stroškov zadolževanja za kredite, ki jih v skladu s tem zakonom najema v imenu in za račun investicijske družbe.

(3) Družba za upravljanje posreduje za plačilo stroškov iz prejšnjega odstavka nalog za izplačilo iz sredstev investicijske družbe skrbniku, ta pa banki, pri kateri ima investicijska družba odprti denarni račun.

(4) Račun za plačilo stroškov, ki se v skladu s statutom izplačujejo iz sredstev investicijske družbe, se naslovi neposredno na investicijsko družbo.

Stroški investicijske družbe

179. člen

(1) Celotni stroški investicijske družbe, izraženi v odstotku, so definirani kot vsi stroški, ki bremenijo investicijsko družbo, vključno z upravljanskimi provizijami, deljeni s povprečno letno čisto vrednostjo sredstev investicijske družbe.

(2) Družba za upravljanje mora izračunavati celotne stroške posamezne investicijske družbe, ki jo upravlja, v skladu z metodologijo, ki jo predpiše Agencija.

(3) Družba za upravljanje mora v izvlečku prospekta in prospektu investicijske družbe navesti:

1. vrste stroškov, ki bremenijo investicijsko družbo,

2. celotne stroške investicijske družbe v preteklem letu izražene v odstotku od čiste vrednosti sredstev sklada,

3. celotne stroške investicijske družbe v tekočem letu preračunane na letno raven in izražene v odstotku od čiste vrednosti sredstev sklada,

4. metodologijo za izračun stroškov iz prve do vključno tretje točke tega odstavka.

6.3.3. Upravljanje premoženja investicijske družbe

Uporaba določb

180. člen

Za upravljanje premoženja investicijske družbe se smiselno uporabljajo tudi določbe 135. člena, 136. člena in 137. člena tega zakona.

Prepoved izvršbe na premoženje investicijske družbe

181. člen

Na premoženje investicijske družbe ni dovoljena izvršba.

Profesionalna skrbnost družbe za upravljanje

182. člen

(1) Družba za upravljanje mora pri upravljanju premoženja investicijske družbe ravnati v skladu s tem zakonom, z investicijsko politiko, določeno v statutu investicijske družbe, in s pravili stroke upravljanja finančnih naložb.

(2) Družba za upravljanje mora pri opravljanju poslova za račun investicijske družbe v vsem paziti na interese investicijske družbe in delničarjev investicijske družbe.

(3) Družba za upravljanje odgovarja investicijski družbi za škodo, ki jo povzroči z ravnanjem, ki je v nasprotju s tem zakonom, z investicijsko politiko, določeno v statutu investicijske družbe, ali s pravili stroke upravljanja finančnih naložb.

(4) Skrbnik je upravičen za račun investicijske družbe, za katero opravlja skrbniške storitve, vložiti tožbo proti družbi za upravljanje za povrnitev škode iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Če skrbnik v tridesetih dneh od prejema pisne zahteve nadzornega sveta investicijske družbe oziroma delničarja investicijske družbe ne vloži tožbe iz četrtega odstavka tega člena, lahko tako tožbo v imenu investicijske družbe vloži nadzorni svet investicijske družbe oziroma delničar investicijske družbe.

(6) Določbi četrtega in petega odstavka tega člena ne izključujeta pravice delničarja investicijske družbe do uveljavljanja in povrnitve škode, ki mu jo družba za upravljanje povzroči s kršitvijo obveznosti v zvezi s prodajo ali izdajo delnic investicijske družbe oziroma z odkupom lastnih delnic investicijske družbe oziroma z ravnanji iz prvega oziroma tretjega odstavka 100. člena tega zakona.

(7) Odškodninske odgovornosti družbe za upravljanje iz tretjega oziroma šestega odstavka tega člena ni mogoče niti omejiti niti izključiti.

6.4. Prenos upravljanja investicijske družbe

6.4.1. *Prenos upravljanja investicijske družbe na podlagi pogodbe o prenosu upravljanja*

Uporaba določb

183. člen

(1) Za prenos upravljanja investicijske družbe na podlagi pogodbe o prenosu upravljanja se smiselno uporabljajo določbe 139. do 144. člena tega zakona.

(2) Pri smiselni uporabi določb iz prvega odstavka tega člena se besedilo 2. točke prvega odstavka 141. člena nadomesti z besedilom "listine iz 172. člena tega zakona".

6.4.2. Prisilni prenos upravljanja investicijske družbe

Razlogi za prisilni prenos upravljanja investicijske družbe

184. člen

Prisilni prenos upravljanja investicijske družbe se opravi v naslednjih primerih:

1. če je Agencija družbi za upravljanje s pravnomočno odločbo odvzela dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov,

2. če je nad družbo za upravljanje začel stečajni postopek ali postopek prisilne likvidacije,

3. če skupščina investicijske družbe odloči, da se družbi za upravljanje odpove pogodba o upravljanju investicijske družbe (tretji odstavek 175. člena tega zakona).

Uporaba določb

185. člen

(1) Za prisilni prenos upravljanja investicijske družbe se smiselno uporabljajo določbe 146. člena tega zakona.

(2) Za likvidacijo investicijske družbe, kadar prisilni prenos upravljanja ni mogoč, se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka 147. člena in določbe 187. do 190. člena tega zakona.

6.5. Redna likvidacija investicijske družbe

Sklep skupščine o prenehanju investicijske družbe in začetku likvidacije

186. člen

(1) Skupščina investicijske družbe lahko sprejme sklep o prenehanju investicijske družbe in začetku likvidacije.

(2) K predlogu sklepa iz prvega odstavka tega člena mora dati mnenje tudi skrbnik. V mnenju mora skrbnik delničarje opozoriti na pravne posledice likvidacije in jim razložiti potek postopka likvidacije.

Uporaba določb

187. člen

Če ni v tem razdelku drugače določeno, se za postopek likvidacije investicijske družbe smiselno uporabljajo določbe 374. člena, 376. člena, 380. člena, 381. člena, 384. člena, prvega odstavka 385. člena, 386. do 390. člena in 393. člena ZGD.

Družba za upravljanje kot likvidacijski upravitelj

188. člen

V postopku likvidacije investicijske družbe ima družba za upravljanje pooblastila in naloge likvidacijskega upravitelja.

Obvestilo o začetku likvidacije investicijske družbe

189. člen

(1) Družba za upravljanje mora naslednji delovni dan po zasedanju skupščine investicijske družbe, ki je sprejela sklep o začetku likvidacije na skupščini investicijske družbe, obvestiti Agencijo o začetku likvidacije investicijske družbe.

(2) Družba za upravljanje mora v treh delovnih dneh po zasedanju skupščine iz prvega odstavka tega člena delničarje investicijske družbe obvestiti o začetku likvidacije investicijske družbe.

(3) Družba za upravljanje mora v roku iz drugega odstavka tega člena javno objaviti obvestilo o začetku likvidacije investicijske družbe.

(4) Agencija predpiše podrobnejšo vsebino obvestila iz drugega odstavka tega člena in podrobnejšo vsebino javne objave obvestila iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Če družba za upravljanje ne izpolni obveznosti iz prvega do tretjega odstavka tega člena, jih mora izpolniti skrbnik v rokih, določenih v prvem do tretjem odstavku tega člena, ki tečejo od dneva, ko je skrbnik zvedel oziroma bi moral zvedeti za opustitev družbe za upravljanje.

(6) Skrbnik ima pravico od družbe za upravljanje zahtevati povračilo stroškov, ki ji nastanejo zaradi izpolnitve obveznosti iz petega odstavka tega člena.

Pravne posledice uvedbe likvidacije

190. člen

(1) Po uvedbi likvidacije se lahko družbi za upravljanje izplača dospel provizija za upravljanje investicijske družbe samo hkrati z izplačilom sorazmernega dela likvidacijske mase delničarjem investicijske družbe.

(2) Po uvedbi likvidacije lahko družba za upravljanje za račun investicijske družbe sklepa samo tiste posle, ki so potrebni, da se unovči premoženje investicijske družbe.

(3) Družbi za upravljanje pri prodaji premoženja investicijske družbe ni dolžna upoštevati pravil o najvišjih oziroma najnižjih dovoljenih deležih posameznih vrst naložb, določenih v 68. do 70. členu in v 72. členu tega zakona.

6.6. Prisilna poravnava in stečaj investicijske družbe**Prepoved prisilne poravnave in stečaja**

191. člen

Nad investicijsko družbo ni mogoče začeti postopka prisilne poravnave oziroma stečajnega postopka.

7. PREOBLIKOVANJE INVESTICIJSKIH DRUŽB**Preoblikovanje investicijske družbe v vzajemni sklad**

192. člen

(1) Investicijska družba se lahko preoblikuje v vzajemni sklad na podlagi sklepa skupščine investicijske družbe, in sicer pod naslednjimi pogoji:

1. če posamezen delničar investicijske družbe pridobi delež vseh investicijskih kuponov vzajemnega sklada, ki je enak njegovemu deležu v osnovnem kapitalu investicijske družbe,

2. če je izstopna provizija, določena s pravili upravljanja vzajemnega sklada, skladna s tretjim oziroma četrtem odstavkom 238. člena tega zakona,

3. provizija za upravljanje ni višja od provizije iz 177. člena tega zakona.

(2) V primeru preoblikovanja investicijske družbe v vzajemni sklad mora družba za upravljanje, ki je upravljala investicijsko družbo, prenesti celotno premoženje investicijske družbe, skupaj z vsemi obveznostmi, na vzajemni sklad, ki ga upravlja ista družba za upravljanje, investicijska družba pa preneha brez posebnega postopka likvidacije, in sicer z dnem vpisa izbrisa v sodni register.

(3) V primeru oddelitve dela investicijske družbe v vzajemni sklad se sorazmerni del premoženja investicijske družbe prenese na vzajemni sklad, ki ga upravlja ista družba za upravljanje, investicijska družba pa za znesek prenesenega premoženja zmanjša svoj osnovni kapital ter se preoblikuje v investicijsko družbo, in sicer z dnem vpisa zmanjšanja osnovnega kapitala v sodni register.

(4) V primeru preoblikovanja po tem členu mora družba za upravljanje imetnikom izdati investicijske kupone vzajemnega sklada v osmih dneh po vpisu zmanjšanja osnovnega kapitala oziroma prenehanju investicijske družbe v sodni register.

(5) Za preoblikovanje ali oddelitev dela investicijske družbe v vzajemni sklad po tem členu se smiselno uporablja jo določbe tega zakona o oblikovanju vzajemnega sklada.

(6) V primeru preoblikovanja investicijske družbe v vzajemni sklad po tem členu, je dolžna družba za upravljanje, ki upravlja vzajemni sklad, vsem imetnikom kuponov, ki želijo biti izplačani, obračunati izstopno provizijo v višini iz tretjega oziroma četrtega odstavka 238. člena tega zakona. Tako izračunana izstopna provizija povečuje sredstva vzajemnega sklada.

8. NADZOR NAD DRUŽBAMI ZA UPRAVLJANJE**8.1. Splošne določbe****Nadzor nad družbami za upravljanje**

193. člen

(1) Agencija opravlja nadzor nad družbami za upravljanje z namenom preverjanja, ali družbe za upravljanje spoštujejo pravila o upravljanju investicijskih skladov in druga pravi-

la, določena s tem zakonom, z ZTVP-1 oziroma z drugim zakonom, ki ureja storitve upravljanja investicijskih skladov oziroma drugega finančnega premoženja, ter s predpisi, izdanimi na podlagi teh zakonov.

(2) Agencija opravlja nadzor tudi nad drugimi osebami, povezanimi z družbo za upravljanje, če je to potrebno zaradi nadzora nad družbo za upravljanje.

(3) Kadar je za nadzor nad posamezno pravno osebo iz drugega odstavka tega člena pristojen drug nadzorni organ, opravi Agencija pregled poslovanja te pravne osebe v sodelovanju s pristojnim nadzornim organom.

Način opravljanja nadzora

194. člen

Agencija opravlja nadzor nad družbami za upravljanje:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil družb za upravljanje in drugih oseb, ki so po tem oziroma drugem zakonu dolžne poročati Agenciji oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah,

2. z opravljanjem pregledov poslovanja družbe za upravljanje, in

3. z izrekanjem ukrepov nadzora po tem zakonu.

Letno nadomestilo za opravljanje nadzora

195. člen

(1) Za opravljanje nadzora iz 1. in 2. točke 194. člena tega zakona plačujejo družbe za upravljanje Agenciji nadomestilo za nadzor, ki ga glede na čisto vrednost premoženja investicijskega sklada in drugega premoženja, ki ga po tem zakonu lahko upravlja družba za upravljanje, določa tarifa Agencije.

(2) Agencija lahko določi nadomestilo iz prvega odstavka tega člena v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačevati vse družbe za upravljanje za posamezno leto, ne preseže stroškov nadzora iz 1. in 2. točke 194. člena tega zakona.

(3) Če družba za upravljanje ne plača nadomestila v rokih, ki jih določa tarifa Agencije, Agencija družbi za upravljanje z odločbo naloži plačilo.

(4) Pravnomočna odločba iz tretjega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

Stroški nadzora

196. člen

(1) Kadar je družbi za upravljanje izrečen ukrep nadzora po tem zakonu, mora družba za upravljanje Agenciji plačati pavšalno nadomestilo stroškov postopka, ki ga glede na vrsto in obseg kršitev določa tarifa Agencije.

(2) O povrnitvi stroškov iz prvega odstavka tega člena odloči Agencija z odredbo oziroma odločbo o izreku ukrepa nadzora.

(3) Proti odločbi o povrnitvi stroškov iz drugega odstavka tega člena je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva tudi, če proti odredbi oziroma odločbi o izreku ukrepa nadzora ni posebnega postopka sodnega varstva.

(4) Pravnomočna odločba iz drugega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

8.2. Poročanje**Redno poročanje**

197. člen

(1) Družba za upravljanje mora redno poročati Agenciji o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register,
 2. sklicu skupščine in vseh sklepov, sprejetih na skupščini,
 3. imetnikih delnic družbe za upravljanje ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev iz 19. člena tega zakona,
 4. razrešitvi in imenovanju članov uprave,
 5. sklenitvi in prenehanju pogodb o upravljanju finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev,
 6. skupnih podatkih o finančnem premoženju dobro poučenih vlagateljev, ki ga upravlja, po vrstah naložb tega premoženja,
 7. letnem in polletnem poročilu.
 8. drugih dejstvih in okoliščinah, ki se nanašajo na investicijski sklad in družbo za upravljanje.
- (2) Družba za upravljanje mora v zvezi z vsakim investicijskim skladom, ki ga upravlja, Agenciji poročati v skladu z določbami tega zakona o poslovnih knjigah in poslovnih poročilih investicijskega sklada in o poročanju in javni objavi informacij o poslovanju investicijskega sklada.
- (3) V zvezi z investicijsko družbo, ki jo upravlja, mora družba za upravljanje Agenciji poročati tudi o:
1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register,
 2. sklicu skupščine in vseh sklepov, sprejetih na skupščini,
 3. imetnikih delnic investicijske družbe.

Poročanje na zahtevo Agencije

198. člen

Družba za upravljanje mora na zahtevo Agencije in v roku, ki ga ta določi, posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za upravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije.

Predpis o poročanju

199. člen

Agencija predpiše podrobnejšo vsebino, način in roke poročanja iz 197. člena tega zakona ter način in roke poročanja o dejstvih in okoliščinah iz 198. člena tega zakona.

8.3. Ukrepi nadzora

8.3.1. Splošna določba

Ukrepi nadzora

200. člen

Ukrepi nadzora nad družbo za upravljanje po tem zakonu so:

1. odreditev odprave kršitev,
2. odreditev dodatnega ukrepa,
3. začasna prepoved opravljanja storitev,
4. odvzem dovoljenja.

8.3.2. Odprava kršitev

Odredba o odpravi kršitev

201. člen

(1) Agencija izda odredbo o odpravi kršitev, če pri opravljanju nadzora nad družbo za upravljanje ugotovi:

1. da član uprave nima dovoljenja iz 24. člena tega zakona,

2. da družba za upravljanje ne izpolnjuje pogojev za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov, določenih v predpisu, izdanem na podlagi 29. člena tega zakona,

3. da družba za upravljanje upravlja investicijski sklad, za upravljanje katerega ni pridobila dovoljenja Agencije, oziroma da družba za upravljanje opravlja storitev upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev, ne da bi za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje Agencije, oziroma da družba za upravljanje opravlja dejavnosti, ki jih po tem zakonu ne more opravljati,

4. da družba za upravljanje krši pravila o obvladovanju tveganj,

5. da družba za upravljanje krši pravila o poslovnih knjigah in poslovnih poročilih družbe za upravljanje,

6. da družba za upravljanje krši pravila o upravljanju premoženja investicijskih skladov,

7. da družba za upravljanje krši obveznosti poročanja in obveščanja,

8. da družba za upravljanje krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov ali prepoved uporabe notranjih informacij,

9. da družba za upravljanje krši druge določbe tega zakona oziroma drugih zakonov, ki urejajo storitve upravljanja investicijskih skladov oziroma drugega finančnega premoženja, oziroma predpisov, izdanih na podlagi teh zakonov.

(2) V odredbi iz prvega odstavka tega člena določi Agencija rok za odpravo kršitev.

Odreditev dodatnega ukrepa

202. člen

(1) Agencija odredi dodatni ukrep, s katerim naloži pristojnemu organu družbe za upravljanje, da razreši člana oziroma člane uprave družbe za upravljanje:

1. če družba za upravljanje ni ravnala v skladu z odredbo o odpravi kršitev, oziroma

2. če družba za upravljanje ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Agencije oziroma kako drugače ovira upravljanje nadzora.

(2) Za odredbo o dodatnem ukrepu iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona in določbe ZTVP-1 o odredbi o odpravi kršitev.

8.3.3. Začasna prepoved opravljanja storitev

Začasna prepoved opravljanja storitev upravljanja investicijskih skladov

203. člen

(1) Agencija družbi za upravljanje začasno prepove opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov v naslednjih primerih:

1. če družba za upravljanje ni organizirala poslovanja oziroma ne vodi tekoče svojih poslovnih knjig oziroma poslovnih knjig investicijskih skladov, ki jih upravlja, ter drugih administrativnih in poslovnih evidenc, tako da je mogoče kadarkoli preveriti, ali družba za upravljanje posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj oziroma ali družba za upravljanje upravlja investicijske sklade v skladu s tem zakonom, z ZTVP-1 oziroma z drugim zakonom, ki ureja storitve upravljanja investicijskih skladov oziroma drugega finančnega premoženja, ter s predpisi, izdanimi na podlagi teh zakonov,

2. če družba za upravljanje ni ravnala v skladu z odredbo o odpravi kršitev,

3. če družba za upravljanje ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravnega poročanja oziroma obveščanja Agencije oziroma kako drugače ovira opravljanje nadzora,

4. če družba za upravljanje krši pravila o naložbah investicijskega sklada, ki ga upravlja, oziroma pravila o upravljanju premoženja investicijskega sklada, in je zaradi tega investicijskemu skladu nastala oziroma bi mu lahko nastala večja škoda,

5. če družba za upravljanje krši določbe o obveščanju javnosti in informiranju vlagateljev in je zaradi tega imetnikom enot premoženja oziroma delnic investicijske družbe nastala oziroma bi lahko nastala večja škoda,

6. če je družba za upravljanje prenesla na drugo osebo opravljanje posameznih poslov oziroma storitev upravljanja investicijskega sklada, v nasprotju z šestim do enajstim odstavkom 5. člena in/ali v nasprotju s 6. členom tega zakona,

7. če družba za upravljanje upravlja premoženje dobro poučenih vlagateljev v nasprotju z določbami 8. člena tega zakona.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja do izdaje odločbe, s katero Agencija ugotovi, da so bile kršitve odpravljene, oziroma do pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

(3) Odločba iz prvega odstavka tega člena se vroči tudi skrbniku.

(4) Od prejema odločbe o začasni prepovedi opravljanja storitev upravljanja investicijskih skladov do prenehanja prepovedi iz prvega odstavka tega člena mora skrbnik opravljati tiste posle upravljanja investicijskega sklada, s katerimi ni mogoče odlašati.

(5) Za posle upravljanja investicijskega sklada, s katerimi ni mogoče odlašati po četrtem odstavku tega člena, se štejejo:

1. posli, zaradi katerih bi, če jih skrbnik ne bi opravil, za premoženje investicijskega sklada nastala škoda,

2. v primeru vzajemnega sklada tudi: posli v zvezi z vplačili in izplačili investicijskih kuponov vzajemnega sklada.

Začasna prepoved opravljanja storitev upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev

204. člen

Kadar družba za upravljanje opravlja tudi storitve upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev, se za začasno prepoved opravljanja teh storitev smiselno uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka 203. člena tega zakona in določbe tretjega do petega odstavka 204. člena ZTVP-1.

8.3.4. Odvzem dovoljenja

Razlogi za odvzem dovoljenja

205. člen

(1) Agencija odvzame družbi za upravljanje dovoljenje za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov v naslednjih primerih:

1. če družba za upravljanje ponavljajoče krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov ali prepoved uporabe notranjih informacij,

2. če družba za upravljanje ne izpolnjuje pogojev glede kapitalske ustreznosti oziroma drugih pogojev za poslovanje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj,

3. če je Agencija odredila dodatni ukrep iz prvega odstavka 202. člena tega zakona in pristojni organ družbe za upravljanje v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov uprave in imenoval

novih, oziroma če tudi novo imenovani člani uprave v roku dveh mesecev od imenovanja niso zagotovili odprave kršitev, ki so bile razlog za dodatni ukrep iz prvega odstavka 207. člena tega zakona,

4. če družba za upravljanje krši odločbo o začasni prepovedi opravljanja storitev iz 203. oziroma 204. člena tega zakona,

5. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža iz tretjega odstavka 21. člena tega zakona osebi, ki je obvladujoča oseba družbe za upravljanje,

6. če družba za upravljanje krši pravila o naložbah oziroma o upravljanju premoženja investicijskega sklada in je zaradi tega investicijskemu skladu nastala oziroma bi mu lahko nastala večja škoda,

7. če družba za upravljanje ponavljajoče krši pravila o naložbah oziroma o upravljanju premoženja investicijskega sklada,

8. če je za pridobitev dovoljenja navajala neresnične podatke,

9. če ne izpolnjuje več pogojev, ki so bili potrebni za pridobitev dovoljenja.

(2) Kadar družba za upravljanje opravlja tudi storitve upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev se za odvzem dovoljenja za opravljanje teh storitev smiselno uporablja prvi odstavek tega člena.

Pogojni odvzem dovoljenja

206. člen

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Agencija tudi izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če družba za upravljanje v obdobju, ki ga določi Agencija, ki pa ne sme biti krajši od enega in ne daljši od petih let (preskusna doba), ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Agencija izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če družba za upravljanje v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja, oziroma če družba za upravljanje investicijskemu skladu ne povrne škode iz 6. točke prvega odstavka 205. člena tega zakona. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Agencija v mejah preskusne dobe.

Preklic pogojnega odvzema dovoljenja

207. člen

Agencija preklicke pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če družba za upravljanje v preskusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, oziroma če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka 206. člena tega zakona.

Javni opomin

208. člen

(1) Kadar Agencija ugotovi, da obstoji razlog za odvzem dovoljenja, lahko namesto odvzema dovoljenja izreče družbi za upravljanje javni opomin.

(2) Pri odločanju, ali naj namesto odvzema dovoljenja izreče javni opomin, upošteva Agencija zlasti težo kršitve in okoliščino, ali je družbi za upravljanje že bil izrečen javni opomin oziroma pogojni odvzem dovoljenja.

(3) Po pravnomočnosti odločbe iz prvega odstavka tega člena Agencija javno objavi izrek odločbe.

Poročanje o poslovnih dogodkih

209. člen

(1) Družba za upravljanje mora nemudoma objaviti pravne oziroma poslovne dogodke, ki se tičejo investicijske družbe, ali delnic, katerih izdajatelj je ta družba, in ki bi lahko pomembneje vplivali na ceno teh delnic.

(2) Za poročanje o dogodkih iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe od drugega do vključno sedmega odstavka 66. člena ZTVP-1.

8.4. Nadzor nad vzajemnimi pokojninskimi skladi in njihovimi upravljavci ter pogoji, ki jih morajo izpolnjevati upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov**Uporaba določb**

210. člen

(1) Pri opravljanju skrbniških storitev za vzajemne pokojninske sklade in za kritno premoženje pokojninske družbe se smiselno uporablja 4.1. in 4.2. podpoglavje tega zakona

(2) Za revidiranje poslovanja vzajemnega pokojninskega sklada se smiselno uporablja 90. člen tega zakona.

(3) Za pokojninsko družbo, ki upravlja vzajemne pokojninske sklade na podlagi 315. člena ZPIZ-1 se v zvezi z njenim poslovanjem smiselno uporabljajo določbe 36. člena do vključno 40. člena tega zakona.

(4) Za nadzor nad upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov po ZPIZ-1 se smiselno uporabljajo drugi in tretji odstavek 193. člena, 195. člen, 196. člen, 1. do 4. točka in 7. točka prvega odstavka 197. člena, 198. člen, 200. člen, 201. člen in 206. do 208. člen tega zakona.

(5) Pri smiselni uporabi določb iz prvega do vključno četrtega odstavka tega člena se besede:

1. "družba za upravljanje" v vseh sklonih nadomestijo z besedami "upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada" v vseh sklonih,

2. "investicijski sklad" v vseh sklonih nadomestijo z besedami "vzajemni pokojninski sklad" v vseh sklonih.

(6) Agencija obvesti Banko Slovenije oziroma Agencijo za zavarovalni nadzor o vseh ugotovitvah in o izrečenih ukrepih v postopku nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti.

(7) Banka Slovenije oziroma Agencija za zavarovalni nadzor obvesti Agencijo o vseh ugotovitvah in o izrečenih ukrepih v postopku nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti.

Skrbniške storitve za vzajemni pokojninski sklad

211. člen

(1) Upravljavec pokojninskih skladov po ZPIZ-1 je dolžan za račun posameznega vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga upravlja, oziroma kritnega premoženja pokojninske družbe, skleniti pogodbo o opravljanju skrbniških storitev.

(2) Upravljavec pokojninskih skladov po ZPIZ-1 je dolžan skleniti pogodbo o opravljanju skrbniških storitev v petnajstih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(3) V primeru, če upravljavec pokojninskih skladov ne sklene pogodbe v roku določenem v prejšnjem odstavku, mora najkasneje ob izteku roka za sklenitev pogodbe poročati Agenciji in obrazložiti vzroke za neskenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev.

(4) V primeru, ko upravljavec pokojninskih skladov ne sklene pogodbe iz prvega odstavka lahko Agencija izreče ukrep nadzora na podlagi tega zakona, pri čemer lahko določi rok za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev.

Revidiranje poslovanja vzajemnih pokojninskih skladov

212. člen

(1) Letno poslovanje vzajemnega pokojninskega sklada mora revidirati pooblaščen revizor.

(2) Agencija na podlagi predhodnega mnenja Slovenskega inštituta za revizijo predpiše podrobnejšo obliko in najmanjši obseg ter vsebino revizijskega pregleda in revizorskega poročila za poslovanje vzajemnih pokojninskih skladov.

Pregled poslovanja

213. člen

Kadar je zaradi nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada treba opraviti pregled poslovanja upravljavca vzajemnega pokojninskega sklada, opravi Agencija ta pregled v sodelovanju z Banko Slovenije oziroma z Agencijo za zavarovalni nadzor.

Odredba o odpravi kršitev

214. člen

Agencija izda odredbo o odpravi kršitev, če pri opravljanju nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada ugotovi da upravljavec:

1. pri upravljanju vzajemnega pokojninskega sklada krši določbe ZPIZ-1, ZZavar, tega zakona oziroma drugega zakona, ki ureja upravljanje vzajemnih pokojninskih skladov, oziroma predpisov, izdanih na podlagi teh zakonov,
2. krši obveznost poročanja in obveščanja.

Odreditev dodatnega ukrepa

215. člen

(1) Kadar Agencija pri opravljanju nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada ugotovi, da upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ni izpolnil obveznosti iz tretjega odstavka 322. člena ZPIZ-1, mu z odločbo naloži, da s svojega denarnega računa na poseben denarni račun vzajemnega pokojninskega sklada iz 327. člena ZPIZ-1 nakaže denarna sredstva v višini razlike med zajamčeno vrednostjo premoženja vzajemnega pokojninskega sklada in dejansko (nižjo) čisto vrednostjo tega premoženja, in določi rok za izpolnitev te obveznosti, ki ne sme biti daljši od treh delovnih dni.

(2) Proti odločbi o odreditvi dodatnega ukrepa iz prvega odstavka tega člena je dovoljen ugovor, za katerega se smiselno uporablja prvi odstavek 359. člena in 360. do 362. člen ZTVP-1.

(3) Proti odločbi, s katero Agencija zavrne ugovor iz drugega odstavka tega člena, je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(4) Tožba iz tretjega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločbe.

(5) Dokončno odločbo Agencije iz prvega odstavka tega člena izvrši sodišče na predlog Agencije.

Začasna prepoved upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada

216. člen

(1) Agencija upravljavcu vzajemnega pokojninskega sklada začasno prepove upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada v naslednjih primerih:

1. če upravljavec ne vodi tekoče poslovnih knjig ter drugih administrativnih in poslovnih evidenc vzajemnega pokojninskega sklada, tako da ni mogoče kadarkoli preveriti, ali pri upravljanju vzajemnega pokojninskega sklada posluje v skladu z ZPIZ-1, z ZZavar oziroma z drugim zakonom, ki ureja upravljanje vzajemnih pokojninskih skladov, oziroma s predpisi, izdanimi na podlagi teh zakonov,

2. če upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ni ravnal v skladu z odredbo o odpravi kršitev,

3. če upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Agencije oziroma kako drugače ovira upravljanje nadzora,

4. če upravljavec krši pravila o naložbah vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga upravlja, oziroma o upravljanju premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, in je zaradi tega premoženju vzajemnega pokojninskega sklada nastala oziroma bi mu lahko nastala večja škoda.

(2) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja do izdaje odločbe, s katero Agencija ugotovi, da so bile kršitve vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga upravlja, oziroma do prenehanja dovoljenja po 218. členu tega zakona.

(3) Z odločbo iz prvega odstavka tega člena Agencija tudi:

1. imenuje skrbnika, ki za obdobje, v katerem velja prepoved iz prvega odstavka tega člena, prevzame upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada,

2. naloži upravljavcu, da v roku, ki ne sme biti daljši od treh dni, prenese vse posle upravljanja vzajemnih pokojninskih skladov, ki jih upravlja, na skrbnika,

3. prepove klirinško depotni družbi izvršitev nalogov upravljavca za prenos vrednostnih papirjev z računov vrednostnih papirjev vzajemnih pokojninskim skladov iz 325. člena ZPIZ-1 in ji naloži, da omogoči vnos teh nalogov skrbniku,

4. prepove banki oziroma organizaciji, ki opravlja plačilni promet, ki vodi posebne denarne račune vzajemnih pokojninskih skladov iz 327. člena ZPIZ-1, izvršitev nalogov upravljavca za prenos denarnih sredstev s teh denarnih računov in ji naloži, da sprejema naloge skrbnika za prenos denarnih sredstev s teh računov,

5. odredi druge ukrepe, ki so potrebni, da se doseže namen prepovedi iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena na skrbnika preidejo vse pravice upravljavca v zvezi z upravljanjem vzajemnega pokojninskega sklada, vključno s pravicami do provizij in do povrnitve stroškov, in skrbnik prevzame vse obveznosti upravljavca vzajemnega pokojninskega sklada razen obveznosti iz tretjega odstavka 322. člena ZPIZ-1.

(5) Kadar je upravljavcu, ki mu je bila izrečena prepoved upravljanja vzajemnih pokojninskih skladov, s pravno-močno odločbo Agencije odvzeto dovoljenje za upravljanje vzajemnih pokojninskih skladov, se pravne posledice prepovedi iz tretjega in četrtega odstavka tega člena podaljšajo do konca postopka likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada oziroma do prenosa upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada na drugega upravljavca.

(6) Kadar se zaradi pravnomočnega odvzema dovoljenja upravljavcu za upravljanje vzajemnih pokojninskih skladov opravi likvidacija vzajemnega pokojninskega sklada, opravi likvidacijo skrbnik.

Razlogi za odvzem dovoljenja za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada

217. člen

Agencija odvzame upravljavcu vzajemnega pokojninskega sklada dovoljenje za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada oziroma vzajemnih pokojninskih skladov, ki jih upravlja, če:

1. upravljavec ni ravnal v skladu z odločbo Agencije o dodatnem ukrepu iz prvega odstavka 215. člena tega zakona in je bila zaradi tega opravljena prisilna izvršitev te odločbe,

2. je Agencija že tretjič v obdobju dveh let izdala odločbo o dodatnem ukrepu iz prvega odstavka 215. člena tega zakona,

3. upravljavec krši odločbo o začasni prepovedi upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada iz 216. člena tega zakona,

4. upravljavec krši pravila o naložbah vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga upravlja, oziroma o upravljanju premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, in je zaradi tega premoženju vzajemnega pokojninskega sklada nastala oziroma bi mu lahko nastala večja škoda.

Prenehanje dovoljenja za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada

218. člen

(1) Dovoljenje za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada preneha, če je Banka Slovenije v postopku nadzora nad upravljavcem vzajemnega pokojninskega sklada, ki je banka, izdala odločbo o začetku prisilne likvidacije iz 147. člena ZBan oziroma odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka iz 162. člena ZBan oziroma če je Agencija za zavarovalni nadzor v postopku nadzora nad upravljavcem, ki je zavarovalnica, izdala odločbo o začetku prisilne likvidacije iz 193. člena ZZavar oziroma odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka iz 201. člena ZZavar.

(2) Agencija mora naslednji delovni dan po prejemu odločbe Banke Slovenije oziroma Agencije za zavarovalni nadzor iz prvega odstavka tega člena izdati odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada prenehalo in upravljavcu prepove nadaljnje upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Za odločbo iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja tretji odstavek 216. člena tega zakona in 359. do 362. člen ZTVP-1.

(4) Z izdajo odločbe iz drugega odstavka tega člena nastopijo pravne posledice iz četrtega odstavka 221. člena tega zakona. Pravne posledice iz prejšnjega stavka trajajo do konca postopka likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada oziroma do prenosa upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada na drugega upravljavca.

(5) Kadar se zaradi prenehanja dovoljenja upravljavcu za oblikovanje vzajemnih pokojninskih skladov opravi likvidacija vzajemnega pokojninskega sklada, opravi likvidacijo skrbnik.

9. NADZOR NAD DRUGIMI OSEBAMI

Nadzor nad drugimi osebami

219. člen

Agencija opravlja nadzor:

1. nad osebami, ki kršijo prepoved iz četrtega odstavka 2. člena tega zakona,
2. nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 5. člena tega zakona opravljajo storitve upravljanja investicijskih skladov,
3. nad osebami, ki kršijo prepoved iz petega odstavka 9. člena tega zakona,
4. nad osebami, ki kršijo prepoved iz osmega odstavka 10. člena tega zakona,
5. nad osebami, ki v nasprotju z ZPIZ-1 upravljajo vzajemne pokojninske sklade,
6. nad osebami, ki opravljajo dejavnost trženja in oglaševanja investicijskih skladov na območju Republike Slovenije v nasprotju s 7. členom tega zakona in nasprotju z določbami iz njega izvedenih predpisov. Nadzor lahko Agencija opravlja tudi tako, da za opravljanje nadzora pooblasti drug pristojni državni organ ali javno agencijo, ki je sicer pristojna za nadzor nad trženjem in oglaševanjem ali prometom finančnih storitev in instrumentov na področju Republike Slovenije.

Odredba o odpravi kršitev

220. člen

(1) Če iz podatkov, s katerimi Agencija razpolaga, izhaja, da oseba krši prepoved iz četrtega odstavka 2. člena tega zakona oziroma iz petega odstavka 5. člena tega zakona oziroma iz petega odstavka 9. člena tega zakona oziroma iz osmega odstavka 10. člena tega zakona, oziroma ki v nasprotju z ZPIZ-1 upravlja vzajemne pokojninske sklade, oziroma da družba za upravljanje posredno ali neposredno oziroma druga oseba iz 6. točke 219. člena vrši trženje in oglaševanje investicijskih skladov v nasprotju s 7. členom tega zakona in v nasprotju z določbami iz njega izvedenih predpisov, izda tej osebi odredbo, s katero ji naloži, da preneha s kršitvijo.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko Agencija še pred izdajo odredbe opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, in zbere druge dokaze, potrebne za ugotovitev, ali je oseba storila kršitev iz prvega odstavka tega člena.

(3) V odredbi iz prvega odstavka tega člena Agencija osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši od petnajstih dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem kršitve, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe.

Likvidacijski razlog

221. člen

(1) Če pravna oseba, pri kateri se opravlja nadzor, ne ravna po odredbi iz prvega odstavka 220. člena tega zakona, izda Agencija odločbo, s katero ugotovi, da obstoji razlog za likvidacijo te osebe.

(2) Na podlagi pravnomočne odločbe iz prvega odstavka tega člena začne pristojno sodišče na predlog Agencije postopek likvidacije.

10. SODELOVANJE Z NADZORNIMI ORGANI IN ORGANI EVROPSKE UNIJE

Medsebojno sodelovanje domačih nadzornih organov

222. člen

Za sodelovanje Agencije z domačimi nadzornimi organi se uporablja 181. člen ZTVP-1.

Obdelava podatkov in posredovanje informacij

223. člen

(1) Agencija je pristojna zbirati in obdelovati podatke o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izvrševanje njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Za podatke iz prvega odstavka tega člena, ki so pomembni za izvrševanje nalog in pristojnosti Agencije, določenih s tem zakonom, se štejejo zlasti podatki o:

1. dovoljenjih in soglasjih, ki jih izdaja Agencija po tem zakonu,
 2. članih uprave in članih nadzornih svetov družb za upravljanje,
 3. podružnicah oziroma neposrednem opravljanju storitev družb za upravljanje v državah članicah in podružnicah oziroma neposrednem opravljanju storitev družb za upravljanje držav članic v Republiki Sloveniji,
 4. podružnicah družb za upravljanje v tujih državah in podružnicah tujih družb za upravljanje v Republiki Sloveniji,
 5. poslih iz prvega odstavka 107. člena tega zakona,
 6. mesečnih poročil iz 88. člena tega zakona,
 7. imetnikov kvalificiranih deležev iz 19. člena tega zakona,
 8. revidiranih letnih poročil družbe za upravljanje iz tretjega odstavka 32. člena tega zakona,
 9. letnih in polletnih poročil in revidiranih letnih poročil investicijskega sklada iz 85. člena oziroma iz 90. člena tega zakona,
 10. izvršenih ukrepov nadzora nad družbami za upravljanje oziroma upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov,
 11. poročil in obvestil, ki jih je zbrala na podlagi prvega odstavka 107. člena tega zakona,
 12. informacij, ki jih je pridobila v okviru izmenjave informacij od pristojnih nadzornih organov držav članic.
- (3) Podatke iz drugega odstavka tega člena sme Agencija posredovati:
1. domačim nadzornim organom v okviru sodelovanja domačih nadzornih organov na podlagi 222. člena tega zakona,
 2. pristojnim organom držav članic, če jih potrebujejo za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad upravljanjem investicijskih skladov in če za te organe velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena ZTVP-1,
 3. pristojnim nadzornim organom tujih držav, če jih potrebujejo za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad upravljanjem investicijskih skladov, ob pogoju vzajemnosti in če za te organe velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena ZTVP-1,
 4. sodišču, če jih potrebuje v postopku stečaja nad družbo za upravljanje,
 5. Slovenskemu inštitutu za revizijo, če jih potrebuje v postopku nadzora nad revizijsko družbo, ki je revidirala letno poročilo družbe za upravljanje oziroma investicijske družbe,
 6. Ministrstvu za finance Republike Slovenije, če jih potrebuje za sprejemanje zakonskih in podzakonskih predpisov, vodenje statistike ali vodenje strategije na področju

finančnega sistema in na področju davkov, pri čemer zanj velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena ZTVP-1.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena sme Agencija podatke iz 12. točke drugega odstavka tega člena posredovati samo, če ji je to izrecno dovolil pristojni organ, ki je te podatke posredoval Agenciji in kjer je to primerno, samo za namen, za katerega je prejela dovoljenje tega organa.

(5) Agencija zbere podatke iz drugega odstavka tega člena tudi na zaprosilo:

1. pristojnega nadzornega organa države članice, če jih ta potrebuje za izpolnjevanje njegovih nalog nadzora nad družbo za upravljanje države članice in če zanj velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena ZTVP-1,

2. pristojnega nadzornega organa tuje države, če jih ta potrebuje za izpolnjevanje njegovih nalog nadzora nad družbo za upravljanje tuje države, ob pogoju vzajemnosti in če zanj velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena ZTVP-1,

3. Ministrstva za finance Republike Slovenije, če jih ta potrebuje za sprejemanje zakonskih in podzakonskih predpisov, vodenje statistike ali vodenje strategije na področju finančnega sistema in na področju davkov, pri čemer zanj velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 303. člena ZTVP-1.

Obveščanje Evropske komisije

224. člen

Agencija mora obveščati Evropsko komisijo o:

1. zavrnitvah zahtev za posredovanje obvestila iz četrtega odstavka 42. člena tega zakona,
2. ukrepov iz tretjega odstavka 49. člena tega zakona.

Razmerja z organi Evropskih skupnosti

225. člen

(1) Agencija mora obvestiti Evropsko komisijo o:

1. izdaji vsakega dovoljenja družbi za upravljanje, katere posredno ali neposredno obvladujoča družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi,

2. izdaji vsakega dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba postane obvladujoča družba družbe za upravljanje.

(2) Agencija obvešča Evropsko komisijo o vseh pomembnejših ovirah, na katere so naleteli družbe za upravljanje pri opravljanju storitev upravljanja investicijskih skladov v tujih državah.

(3) Če Evropska komisija odloči, da morajo nadzorni organi držav članic zadržati oziroma prekiniti odločanje o zahtevah oseb posamezne tuje države, mora Agencija s sklepom prekiniti postopek za največ tri mesece v zadevah odločanja o:

1. zahtevah za izdajo dovoljenja družbi za upravljanje, katere posredno ali neposredno obvladujoča družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije,

2. zahtevah za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije, postane obvladujoča družba družbe za upravljanje.

(4) V obdobju, ko traja prekinitev postopka na podlagi tretjega odstavka tega člena, rok za odločitev iz 374. člena ZTVP-1 ne teče.

(5) Če Evropski svet odloči, da se zadržanje oziroma prekinitev postopkov iz tretjega odstavka tega člena podaljša, mora Agencija s sklepom podaljšati prekinitev postopka iz tretjega odstavka tega člena za obdobje, določeno z odločitvijo Evropskega sveta.

(6) Ukrepi iz tretjega in petega odstavka tega člena ne veljajo za:

1. ustanovitev družbe za upravljanje kot odvisne družbe družbe za upravljanje, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati storitve upravljanja investicijskih skladov v državi članici, oziroma od te družbe za upravljanje odvisne družbe,

2. pridobitev kvalificiranega deleža s strani družbe za upravljanje, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati storitve upravljanja investicijskih skladov v državi članici, oziroma s strani od te družbe za upravljanje odvisne družbe.

(7) Agencija mora Evropsko komisijo na njeno zahtevo obvestiti o vsaki zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena, če Evropska komisija te podatke potrebuje za ugotovitev dejstev, pomembnih za sprejem odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena.

11. IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

Reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki

226. člen

(1) Družba za upravljanje mora vzpostaviti učinkovito shemo izvensodnega reševanja sporov med ponudniki storitev upravljanja investicijskih skladov in premoženja dobro poučenih investorjev na eni strani ter vlagatelji v investicijske sklade, ki jih upravlja oziroma dobro poučenimi investitorji, s katerimi je sklenila pogodbo o upravljanju finančnega premoženja na drugi strani.

(2) Obliko in sestavo razsodišča (na primer: arbitraža, ombudsman, mediacija, conciliacija, odbor za potrošniške pritožbe), način ter postopek odločanja predpiše družba za upravljanje s svojim notranjim aktom ter ga javno objavi v dnevnem tisku oziroma strokovnem tisku, ki je namenjen vlagateljem.

(3) Družba za upravljanje mora bodoče vlagatelje v investicijske sklade, ki jih upravlja oziroma dobro poučene investitorje, s katerim bo sklenila pogodbo o upravljanju finančnega premoženja, neposredno ali posredno preko pooblaščenih oseb iz šestega odstavka 5. člena tega zakona seznaniti z vsemi elementi sheme izvensodnega reševanja sporov.

12. KAZENSKÉ DOLOČBE

Hujše kršitve družbe za upravljanje

227. člen

(1) Z denarno kaznijo od 10.000.000 do 100.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje družba za upravljanje:

1. če pred začetkom opravljanja storitev upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljem ne pridobi dovoljenja Agencije za opravljanje teh storitev (četrti odstavek 8. člena);

2. če za člana uprave imenuje osebo, ki ni pridobila dovoljenja Agencije za opravljanje funkcije člana uprave družbe za upravljanje (prvi odstavek 24. člena);

3. če s člani uprave in člani nadzornega sveta družbe za upravljanje, njihovimi ožimi družinskimi člani ter osebami iz druge točke prvega odstavka 28. člena, sklepa posle nakupa in prodaje oziroma druge posle, katerih predmet so naložbe investicijskih skladov, ki jih upravlja ta družba za upravljanje, razen investicijski kuponi oziroma delnice investicijskih skladov (28. člen);

4. če glede na obseg in vrste storitev, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju teh storitev oziroma drugih poslov, ne razpolaga z ustreznim kapitalom v skladu s 30. členom tega zakona;

5. če pridobi poslovni delež oziroma druge pravice v osebni družbi oziroma drugi pravni osebi, na podlagi katerih bi lahko neomejeno odgovarjala za obveznosti te družbe (prvi odstavek 31. člena);

6. če je bodisi sama bodisi skupaj z drugimi osebami, povezanimi z njo udeležena v drugi pravni osebi v nasprotju z drugim odstavkom 31. člena tega zakona;

7. če ne sestavi letnega poročila z vsebino, določeno s predpisom, izdanem na podlagi drugega odstavka 32. člena tega zakona;

8. če Agenciji ne predloži revidiranega letnega poročila oziroma revidiranega konsolidiranega letnega poročila v rokih, določenih v tretjem odstavku 191. člena ZTVP-1;

9. če ne objavi povzetka revidiranega letnega poročila oziroma revidiranega konsolidiranega letnega poročila z mnenjem revizorja v roku in na način, določen v prvem odstavku 193. člena ZTVP-1 in z vsebino, določeno v predpisu, izdanem na podlagi drugega odstavka 193. člena ZTVP-1;

10. če pred vpisom ustanovitve v sodni register ne pridobi dovoljenja Agencije za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov (prvi odstavek 36. člena);

11. če pred združitvijo z drugo družbo za upravljanje oziroma drugo pravno osebo oziroma pred delitvijo ne pridobi dovoljenja Agencije (drugi odstavek 36. člena);

12. če pred ustanovitvijo podružnice v tuji državi ne pridobi dovoljenja Agencije (tretji odstavek 36. člena);

13. če pred začetkom upravljanja posameznega investicijskega sklada ne pridobi dovoljenja Agencije za upravljanje tega investicijskega sklada (četrti odstavek 36. člena);

14. če pred odprtjem podružnice v državi članici o tem ne obvesti Agencije na način določen v prvem odstavku 42. člena tega zakona;

15. če začne z neposrednim opravljanjem storitev upravljanja investicijskih skladov na območju države članice in o tem ne obvesti Agencije na način določen v prvem odstavku 43. člena tega zakona;

16. če storitve upravljanja investicijskih skladov v tuji državi ne opravlja prek podružnice (prvi odstavek 45. člena);

17. če ustanovi podružnico v tuji državi brez dovoljenja Agencije (drugi odstavek 45. člena);

18. če družba za upravljanje iz prvega odstavka 46. člena tega zakona, začne poslovati prej, kot je določeno v prvem oziroma drugem odstavku 47. člena tega zakona;

19. če tuja družba za upravljanje iz prvega odstavka 50. člena tega zakona, na ozemlju Republike Slovenije ne opravlja storitev upravljanja investicijskih skladov prek podružnice (prvi odstavek 50. člena);

20. če družba za upravljanje iz prvega odstavka 50. člena tega zakona, pred ustanovitvijo podružnice na ozemlju Republike Slovenije ne pridobi dovoljenja Agencije, oziroma če na ozemlju Republike Slovenije prodaja in trži investicijske kupone oziroma delnice investicijskih skladov, za katere ni dobila dovoljenja Agencije (prvi odstavek 51. člena);

21. če za račun investicijskih skladov, ki jih upravlja, ne sklene pogodbe o opravljanju skrbniških storitev s skrbnikom (prvi odstavek 53. člena);

22. če s skrbnikom sklepa posle v nasprotju s prepovedjo iz prvega odstavka 54. člena tega zakona;

23. če za račun investicijskih skladov, ki jih upravlja, v skrbniku pridobi kvalificiran delež iz drugega odstavka 12. člena, na podlagi katerega bi lahko izvajala pomemben vpliv na upravo skrbnika (šesti odstavek 54. člena);

24. če pred sklenitvijo oziroma pred spremembo pogodbe o opravljanju skrbniških storitev s skrbnikom ne pridobi dovoljenja Agencije (prvi oziroma peti odstavek 59. člena);

25. če ne loči premoženja investicijskega sklada od svojega premoženja in premoženja drugih investicijskih skladov, ki jih upravlja, oziroma premoženja iz drugega odstavka 16. člena tega zakona na način, določen v členih 61. do 63. tega zakona (60. člen);

26. če premoženje investicijskega sklada nalaga v nasprotju z določbami 64., 68., 69. in 70. člena tega zakona oziroma v nasprotju s predpisom, ki ga Agencija izda na podlagi 77. člena tega zakona;

27. če v primeru iz 76. člena tega zakona v rokih iz 76. člena tega zakona ne zagotovi uskladitve naložb investicijskega sklada;

28. če za račun investicijskega sklada, ki ga upravlja pridobi investicijske kupone oziroma delnice drugih investicijskih skladov v nasprotju z določbami 71. člena tega zakona oziroma določbami predpisa, ki ga na podlagi 77. člena tega zakona izda Agencija;

29. če nalaga sredstva investicijskega sklada, ki ga upravlja, v standardizirane finančne instrumente in pri tem niso izpolnjeni pogoji iz 77. člena tega zakona;

30. če se za račun investicijskega sklada, za katerega vrši storitve upravljanja, zadolžuje v nasprotju z 78. členom tega zakona;

31. če za račun investicijskega sklada izda poročilo oziroma kakšno drugo obliko jamstva (prvi odstavek 79. člena);

32. če za račun investicijskega sklada kot prodajalca sklene pogodbo o prodaji finančnih instrumentov iz prvega odstavka 80. člena tega zakona, če investicijski sklad ob njeni sklenitvi ni bil imetnik teh finančnih instrumentov (80. člen in drugi odstavek 182. člena);

33. če zastavi ali kako drugače obremeni premoženje investicijskega sklada (prvi odstavek 81. člena);

34. če za račun investicijskega sklada posoja vrednostne papirje oziroma drugo premoženje investicijskega sklada v nasprotju s tretjim in četrtim odstavkom 81. člena;

35. če ne pripravi letnega oziroma polletnega poročila investicijskega sklada za predpisana obdobja in na način ter z vsebino določeno v 85. členu tega zakona;

36. če pred začetkom javne ponudbe investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma pred začetkom prve javne prodaje delnic investicijske družbe ne pridobi dovoljenja Agencije za objavo prospekta in izvlečka prospekta (prvi odstavek 96. člena);

37. če Agenciji ne predloži revidiranega letnega poročila investicijskega sklada, ki ga upravlja, v petnajstih dneh po prejemu revizijskega poročila oziroma najkasneje do 15. aprila v naslednjem letu, ali ne predloži polletnega poročila najkasneje do 15. avgusta posameznega leta (prvi odstavek 101. člena);

38. če v roku, z vsebino in na način, določen v 102. členu tega zakona ter predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi 105. člena tega zakona, ne objavi javno povzetka revidiranega letnega poročila in polletnega poročila oziroma ju ne predloži Agenciji na način, določen v drugem odstavku 102. člena;

39. če v rokih, z vsebino in na način, določen s predpisom, ki ga Agencija izda na podlagi 105. člena, ne objavi pravnega oziroma poslovnega dogodka iz prvega odstavka 103. člena tega zakona oziroma o njem ne obvesti Agencije oziroma organizatorja trga na način, določen v drugem odstavku 103. člena tega zakona;

40. če krši prepoved uporabe notranje informacije (276. člen ZTVP-1 v zvezi z 107. členom tega zakona);

41. če krši dolžnost poročanja o poslih z investicijskimi kuponi vzajemnih skladov oziroma delnicami investicijskih družb (277. člen ZTVP-1 v zvezi z 107. členom tega zakona);

42. če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov določeno v 109. členu tega zakona;

43. če ne organizira poslovanja tako, da je zagotovljeno učinkovito varovanje zaupnih podatkov in zaščita pred morebitnimi zlorabami teh podatkov (110. člen);

44. če pred začetkom sprejemanja vplačil enot premoženja vzajemnega sklada ne pridobi dovoljenja Agencije za upravljanje tega sklada (116. člen);

45. če sklepa za račun investicijskega sklada posle v nasprotju z določbami prvega odstavka 137. člena tega zakona (prvi odstavek 137. člena in 180. člen);

46. če ob sklenitvi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev skrbnika ne obvesti o osebah, ki so z njim povezane, oziroma če je ne obvešča tekoče o spremembah teh povezav (tretji odstavek 137. člena in 180. člen);

47. če prenese upravljanje investicijskega sklada na drugo družbo za upravljanje brez dovoljenja Agencije (140. in 183. člen);

48. če začne postopek za vpis in vplačilo novih delnic na podlagi povečanja osnovnega kapitala investicijske družbe z vložki, ne da bi za to pridobila dovoljenje Agencije (prvi odstavek 157. člena);

49. če na vpisnih mestih ne zagotovi pogojev, ki jih določi Agencija na podlagi drugega odstavka 28. člena ZTVP-1 (28. člen ZTVP-1 v zvezi s 160. členom tega zakona);

50. če med javno ponudbo delnic investicijske družbe opravi pravno dejanje, zaradi katerega se spremenijo pogoji javne ponudbe, določeni v prospektu, ali pravice imetnikov vrednostnih papirjev, kot so navedene v prospektu (27. člen ZTVP-1 v zvezi s 160. členom tega zakona);

51. če v petnajstih dneh od dneva, ko so izpolnjeni pogoji za izdajo delnic investicijske družbe, klirinško depotni družbi ne izda naloga za izdajo teh delnic v nematerializirani obliki (prvi odstavek 163. člena);

52. če investicijska družba pridobi lastne delnice v nasprotju s pogoji, določenimi v drugem odstavku 164. člena tega zakona;

53. če pred vpisom ustanovitve investicijske družbe v sodni register ne pridobi soglasja Agencije k statutu (prvi odstavek 166. člena);

54. če pred vložitvijo predloga za vpis spremembe statuta investicijske družbe v sodni register ne pridobi soglasja Agencije (prvi odstavek 167. člena);

55. če zastopa delničarje investicijske družbe pri izvrševanju glasovalnih pravic na skupščini investicijske družbe (1. točka drugega odstavka 170. člena);

56. če ob ustanovitvi investicijske družbe začne s postopkom za vpis in vplačilo delnic preden pridobi dovoljenje Agencije za upravljanje investicijske družbe (171. člen);

57. če na zahtevo Agencije ne poroča v rokih in na način, ki ga določi Agencija na podlagi 198. člena tega zakona in predpisa, ki ga izda Agencija na podlagi 199. člena tega zakona;

58. če ne izpolni odredbe o odpravi kršitev oziroma o tem ne poroča Agenciji na način in v roku, ki ga določi Agencija (201. člen);

59. če ne izpolni odredbe o odreditvi dodatnega ukrepa iz 202. člena tega zakona oziroma o tem ne poroča Agenciji na način in v roku, ki ga določi Agencija;

60. če krši začasno prepoved opravljanja storitev upravljanja investicijskih skladov iz prvega odstavka 203. člena tega zakona oziroma začasno prepoved opravljanja storitev upravljanja finančnega premoženja dobro poučenih vlagateljev iz 204. člena tega zakona;

61. če v roku dveh let od uveljavitve tega zakona ne opravi aktivnosti navedenih v točkah od 1 do 5 prvega odstavka 235. člena zakona;

62. če v roku dveh let na vložil zahteve za izdajo odločbe o uskladitvi poslovanja vzajemnega sklada s tem zakonom (drugi odstavek 235. člena zakona);

63. če ne vložil zahteve za izdajo soglasij in dovoljenj iz četrtega odstavka 235. člena zakona;

64. če vzajemni sklad iz ZISDU, ki ga ta družba upravlja, do popolne uskladitve z določbami tega zakona o vzajemnih skladih v imenu ne nosi oznake "poseben" vzajemni sklad (trinajsti odstavek 235. člena);

65. če pravila upravljanja vzajemnega sklada, prospekt in vsa promocijska literatura v imenu oziroma firmi ne vsebujejo označbe "posebni vzajemni sklad" vse dokler se vzajemni sklad popolnoma ne uskladi z določbami tega zakona o vzajemnih skladih (štirinajsti odstavek 235. člena);

66. če v roku dveh let od uveljavitve tega zakona ne opravi dejanj navedenih v prvem odstavku 236. člena zakona;

67. če v roku dveh let od uveljavitve tega zakona na Agencijo ne vložil zahteve za izdajo dovoljenj in soglasij s prilogami, navedenih v točkah od 1 do 3 drugega odstavka 236. člena zakona;

68. če najkasneje v štirih letih od uveljavitve tega zakona ne uskladi v celoti naložbe investicijske družbe (četrti odstavek 236. člena zakona);

69. če v roku štirih let od uveljavitve zakona na Agencijo ne vložil zahteve za izdajo odločbe o uskladitvi poslovanja na podlagi petega odstavka 236. člena zakona;

70. če ne uskladi poslovanja investicijske družbe, ki bo nastala s preoblikovanjem ali razdružitvijo pooblaščenih investicijske družbe po uveljavitvi tega zakona, z določbami tega zakona (štirinajsti odstavek 236. člena zakona);

71. če krši določila, 192. in 237. člena, tega zakona. (2) Z denarno kaznijo od 1,000.000 do 15,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba družbe za upravljanje, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Lažje kršitve družbe za upravljanje

228. člen

(1) Z denarno kaznijo od 500.000 do 50,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje družba za upravljanje:

1. če njena uprava nima najmanj dveh članov oziroma če član uprave ne opravlja nalog vodenja poslov družbe za upravljanje s polnim delovnim časom (prvi oziroma drugi odstavek 22. člena);

2. če ne izpolnjuje kadrovskih, tehničnih oziroma organizacijskih pogojev, določenih s tem zakonom oziroma s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi 29. člena tega zakona;

3. če ne vodi poslovnih knjig, evidenc in dokumentacije na način, določen v 187. členu ZTVP-1 oziroma predpisu, izdanem na podlagi drugega odstavka 32. člena tega zakona;

4. če o nameravani spremembi dejstev iz prvega odstavka 42. člena ne obvesti Agencije najmanj en mesec pred nameravano spremembo (peti odstavek 42. člena);

5. če o nameravani spremembi dejstev iz prvega odstavka 43. člena oziroma o pooblastitvi druge osebe za prodajo in trženje investicijskih kuponov oziroma delnic investicijskih skladov, ki jih upravlja v državi članici, ne obvesti Agencije najmanj en mesec pred nameravano spremembo (četrti, peti in šesti odstavek 43. člena);

6. iz prvega odstavka 46. člena tega zakona, ki ne obvesti Agencije o nameravani spremembi podatkov iz 42. člena tega zakona najmanj en mesec pred nameravano spremembo (tretji odstavek 47. člena);

7. če skrbniku iz premoženja investicijskega sklada poleg provizije iz petega odstavka 53. člena in stroškov, določenih v šestem odstavku 53. člena tega zakona, povrne še kakšne druge stroške (šesti odstavek 53. člena);

8. če v primeru prekoračitve iz tretjega odstavka 76. člena tega zakona ne obvesti Agencije na način, določen v tretjem odstavku 76. člena tega zakona;

9. če za vsak investicijski sklad, ki ga upravlja, ne vodi poslovnih knjig, sestavlja knjigovodskih listin, vrednoti knjigovodskih postavk in sestavlja letnih in drugih poročil v skladu z določbami tega zakona in določbami predpisov, izdanih na njegovi podlagi (1. točka prvega odstavka 84. člena);

10. če ne organizira poslovanja in ne vodi tekoče poslovnih knjig, poslovne dokumentacije in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali investicijski sklad posluje v skladu z določbami tega zakona in določbami predpisov izdanih na njegovi podlagi (2. točka prvega odstavka 84. člena);

11. če ne vodi evidence imetnikov investicijskih kuponov za vsak vzajemni sklad, ki ga upravlja (drugi odstavek 84. člena);

12. če ne izračunava čiste vrednosti premoženja investicijskega sklada na način in v rokih, določenih v 86. členu tega zakona in predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi 89. člena tega zakona;

13. če Agenciji v zvezi z vsakim investicijskim skladom, ki ga upravlja, mesečno ne poroča na način, z vsebino in v rokih določenih v 88. členu tega zakona in predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi 89. člena tega zakona;

14. če pred spremembo oziroma dopolnitvijo prospekta oziroma izvlečka prospekta ne pridobi dovoljenja Agencije (četrti odstavek 96. člena);

15. če v rokih, določenih s tem zakonom za predložitev revidiranega letnega poročila oziroma polletnega poročila Agenciji, ne dopolni prospekta in izvlečka prospekta s podatki iz letnega poročila oziroma polletnega poročila in ju predloži Agenciji (prvi in drugi odstavek 97. člena);

16. če vlagateljem pred pristopom k pravilom upravljanja vzajemnega sklada oziroma pred vpisom in vplačilom delnic investicijske družbe, ne izroči brezplačno izvlečka prospekta na način, določen s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi 105. člena tega zakona (98. člen);

17. če vlagateljem na njihovo zahtevo ne zagotovi prospekta na način in pod pogoji, določenimi v prvem in drugem odstavku 99. člena tega zakona in predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi 105. člena tega zakona;

18. če javna objava, ki vsebuje povabilo k vplačilu investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe, ne vsebuje opozorila vlagateljem o pravi zahtevati izročitev prospekta po 99. členu tega zakona (tretji odstavek 99. člena);

19. če imetniku investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma delnic investicijske družbe na njegovo za-

htevo ne izroči brezplačno izvod revidiranega letnega oziroma polletnega poročila na način, določen v drugem odstavku 101. člena in s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi 105. člena tega zakona;

20. če organizatorju trga vrednostnih papirjev ne predloži revidiranega letnega in polletnega poročila investicijske družbe, ki jo upravlja, in s katere delnicami se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev (tretji odstavek 101. člena);

21. če v rokih, z vsebino in na način, določen s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi 105. člena tega zakona javno ne objavi podatkov in informacij o investicijskem skladu iz 104. člena tega zakona oziroma drugih podatkov in informacij, določenih s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi 105. člena tega zakona;

22. če pred spremembo pravil upravljanja vzajemnega sklada ne pridobi soglasja Agencije (prvi odstavek 121. člena);

23. če po prejemu soglasja Agencije k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada o tem ne obvesti imetnikov investicijskih kuponov in javnosti na način, določen v osmem in desetem odstavku 121. člena tega zakona in predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi trinajstega odstavka 121. člena tega zakona;

24. če si poleg provizije za upravljanje in stroškov, ki so skladno z določbami drugega odstavka 124. člena določeni s pravili upravljanja vzajemnega sklada, iz premoženja vzajemnega sklada opravi še druga izplačila;

25. če ne izda investicijskega kupona v petih delovnih dneh po koncu obračunskega obdobja, v katerem je bilo opravljeno vplačilo na poseben denarni račun vzajemnega sklada (drugi odstavek 132. člena);

26. če imetniku investicijskega kupona ne izplača odkupne vrednosti na način in v roku iz 134. člena tega zakona;

27. če za račun investicijskega sklada sklene posel nakupa ali prodaje, katerega predmet so vrste naložb, ki so v nasprotju z določbami tega zakona oziroma s pravili upravljanja vzajemnega sklada oziroma z investicijsko politiko, določeno v statutu investicijske družbe (četrti odstavek 137. člena in 180. člen);

28. če po prejemu dovoljenja Agencije za prevzem upravljanja o prenosu upravljanja investicijskega sklada ne obvesti javnosti in imetnikov investicijskih kuponov vzajemnega sklada oziroma imetnikov delnic investicijske družbe na način in v rokih, določenih s prvim in četrtem odstavkom 143. člena tega zakona ter predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi šestega odstavka 143. člena (143. člen, peti odstavek 146. člena, 183. člen in prvi odstavek 185. člena);

29. če po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada o tem ne obvesti Agencije, imetnikov investicijskih kuponov oziroma javnosti na način, določen v prvem do tretjem odstavku 149. člena tega zakona oziroma predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi četrtega odstavka 149. člena tega zakona;

30. če po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada opravi izplačilo odkupne vrednosti investicijskega kupona oziroma sprejme pristopno izjavo o pristopu k pravilom vzajemnega sklada (prvi in drugi odstavek 150. člena);

31. če si po nastopu razloga za začetek likvidacije vzajemnega sklada izplača provizijo za upravljanje v nasprotju z določbami tretjega odstavka 150. člena tega zakona;

32. če investicijska družba, ki jo upravlja, opravlja dejavnosti v nasprotju z določbami prvega odstavka 153. člena tega zakona;

33. če najpozneje sedem dni pred začetkom javne ponudbe delnic investicijske družbe Agenciji ne predloži prospekta (prvi odstavek 26. člena ZTVP-1 v zvezi s 160. členom tega zakona);

34. če se končna vsebina prospekta razlikuje od prospekta, ki ga je odobrila Agencija (drugi odstavek 26. člena ZTVP-1 v zvezi s 160. členom tega zakona);

35. če pred začetkom postopka za vpis in vplačilo delnic investicijske družbe ne objavi javnega poziva za vpis in vplačilo delnic oziroma če objavljeni poziv ne vsebuje podatkov, določenih v drugem odstavku 161. člena tega zakona, drugem odstavku 31. člena ZTVP-1 in predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi tretjega odstavka 161. člena tega zakona;

36. če v treh delovnih dneh po izdaji delnic investicijske družbe ne zagotovi izpolnitve pogojev za začetek organiziranega trgovanja s temi delnicami oziroma če v istem roku, šteto od izdaje delnic ob ustanovitvi delniške družbe ne vloži zahteve za uvrstitev delnic v borzno kotacijo (drugi in tretji odstavek 163. člena);

37. če si izplačuje provizijo za upravljanje investicijske družbe v nasprotju z določbami statuta oziroma določbami 177. člena tega zakona;

38. če si poleg provizije za upravljanje, ustanovitvenih stroškov iz 176. člena tega zakona in stroškov, ki so skladno z določbami drugega odstavka 178. člena tega zakona določeni s statutom investicijske družbe, iz sredstev investicijske družbe izplačuje še druga plačila;

39. če naslednji delovni dan po zasedanju skupščine investicijske družbe, ki je sprejela sklep o začetku likvidacije, o tem ne obvesti Agencije (prvi odstavek 189. člena);

40. če v treh delovnih dneh po zasedanju skupščine investicijske družbe, ki je sprejela sklep o začetku likvidacije, o tem ne obvesti delničarjev investicijske družbe na način, določen s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi četrtega odstavka 189. člena tega zakona (drugi odstavek 189. člena);

41. če v treh delovnih dneh po zasedanju skupščine investicijske družbe, ki je sprejela sklep o začetku likvidacije, o tem ne obvesti javnosti na način, določen s predpisom, ki ga izda Agencija na podlagi četrtega odstavka 189. člena tega zakona (tretji odstavek 189. člena);

42. če Agenciji ne poroča na način in v rokih, določenih v 197. členom tega zakona in predpisu, ki ga izda Agencija na podlagi 199. člena tega zakona;

43. če nemudoma ne objavi pravne oziroma poslovne dogodke, ki se tičejo investicijske družbe ali delnic, katerih izdajatelj je ta družba, in ki bi lahko pomembneje vplivali na ceno teh delnic (209. člen);

44. če v 18 mesecih od uveljavitve tega zakona ne vzpostavi sheme izvensodnega reševanja sporov iz prvega odstavka 226. člena (peti odstavek 232. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 50.000 do 2.500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba družbe za upravljanje, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Hujše kršitve skrbnika

229. člen

(1) Z denarno kaznijo od 10.000.000 do 100.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje skrbnik:

1. če ne zagotovi, da se čista vrednost sredstev investicijskega sklada izračunava v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in pravili upravljanja vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe (5. točka drugega odstavka 53. člena);

2. če ne zagotovi, da se vrednost enote vzajemnega sklada izračunava v skladu s tem zakonom, predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in pravili vzajemnega sklada (2. točka tretjega odstavka 53. člena);

3. če z družbo za upravljanje sklene posel nakupa ali prodaje oziroma drug posel, katerega predmet je naložba investicijskega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve in ki ga upravlja ta družba za upravljanje (prvi odstavek 54. člena);

4. če pridobi investicijske kupone oziroma delnice investicijskega sklada, za katerega opravlja skrbniške storitve (drugi odstavek 54. člena);

5. če za vsak investicijski sklad, za katerega opravlja skrbniške storitve, ne odpre posebnega računa v skladu z četrtnim odstavkom 61. člena tega zakona;

6. če vrednostnih papirjev, ki so bili izdani kot pisne listine in niso v zbirni hrambi pri klirinško depozitni družbi, ne hrani ločeno od vrednostnih papirjev drugega investicijskega sklada in drugih vrednostnih papirjev, ki jih hrani (osmi odstavek 61. člena);

7. če izroči vrednostne papirje investicijskega sklada v hrambo banki oziroma drugi finančni organizaciji v nasprotju z določbami devetega odstavka 61. člena tega zakona;

8. če izvrši nalog družbe za upravljanje za izplačilo v breme posebnega denarnega računa investicijskega sklada, ki je v nasprotju s tem zakonom in pravili vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe (osmi odstavek 63. člena);

9. če izda družbi za upravljanje soglasje za najetje kredita za račun investicijskega sklada, čeprav so pogoji kredita manj ugodni kot običajni tržni pogoji (šesti odstavek 78. člena);

10. če sklene posel s investicijskim skladom, za katerega opravlja skrbniške storitve (3. točka prvega odstavka 137. člena in 180. člen);

11. če ob sklenitvi pogodbe o opravljanju skrbniških storitev družbe za upravljanje ne obvesti o vseh osebah, ki so z njo povezane, oziroma je tekoče ne obvesti o vsaki spremembi teh povezav (drugi odstavek 137. člena in 180. člen).

(2) Z denarno kaznijo od 1.000.000 do 15.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba skrbnika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Lažje kršitve skrbnika

230. člen

(1) Z denarno kaznijo od 500.000 do 50.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje skrbnik:

1. če ne zagotovi, da se provizija, do katere je upravičena družba za upravljanje, obračunava v skladu s tem zakonom in pravili vzajemnega sklada oziroma statutom investicijske družbe (6. točka drugega odstavka 53. člena);

2. če ne zagotovi, da prodaja, izdaja, odkup in izplačilo vrednosti investicijskih kuponov poteka v skladu z določbami tega zakona in pravili upravljanja vzajemnega sklada (1. točka tretjega odstavka 53. člena);

3. če ne zagotovi, da prva in nadaljnje prodaje in izdaje delnic investicijske družbe potekajo v skladu z določbami tega zakona in statutom investicijske družbe (1. točka četrtega odstavka 53. člena);

4. če ne zagotovi, da odkup lastnih delnic investicijske družbe poteka v skladu z določbami tega zakona in statutom investicijske družbe (2. točka četrtega odstavka 53. člena);

5. če v roku dveh mesecev od nastopa razloga za prisilni prenos upravljanja vzajemnega sklada iz 145. člena tega zakona ne opravi postopka zbiranja ponudb družb za

upravljanje, ki izpolnjujejo pogoje za prevzem upravljanja vzajemnega sklada in so pripravljene prevzeti upravljanje vzajemnega sklada (prvi odstavek 146. člena);

6. če v roku dveh mesecev od nastopa razloga za prisilni prenos upravljanja investicijske družbe iz 184. člena tega zakona ne opravi postopka zbiranja ponudb družb za upravljanje, ki izpolnjujejo pogoje za prevzem upravljanja investicijske družbe in so pripravljene prevzeti upravljanje investicijske družbe (prvi odstavek 185. člena v zvezi s prvim odstavkom 146. člena);

7. če v primerih iz 147. člena tega zakona ne začne likvidacije investicijskega sklada (prvi odstavek 147. člena in drugi odstavek 185. člena);

8. če ne izpolni obveznosti iz petega odstavka 149. člena oziroma petega odstavka 189. člena tega zakona.

(2) Z denarno kaznijo od 500.000 do 2.500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba skrbnika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Kršitve drugih oseb

231. člen

(1) Z denarno kaznijo od 500.000 do 50.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če zbira denarna sredstva oziroma posreduje pri zbiranju denarnih sredstev oziroma kako drugače zagotavlja pogoje za zbiranje denarnih sredstev v nasprotju s tretjim odstavkom 2. člena tega zakona (četrti odstavek 2. člena);

2. če v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 5. člena tega zakona ali v nasprotju s šestim in sedmim odstavkom 5. člena ter v nasprotju s 6. členom tega zakona opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov;

3. če javno ponuja, posreduje pri prodaji ali kako drugače zagotavlja pogoje za prodajo investicijskih kuponov vzajemnega sklada v nasprotju s četrtem odstavkom 9. člena tega zakona (peti odstavek 9. člena);

4. če javno ponuja, posreduje pri prodaji ali kako drugače zagotavlja pogoje za prodajo delnic investicijske družbe v nasprotju s sedmim odstavkom 10. člena tega zakona (osmi odstavek 10. člena);

5. če je povezana s skrbnikom in z družbo za upravljanje sklene posel nakupa ali prodaje oziroma drugi posel, katerega predmet je naložba investicijskega sklada, ki ga ta družba za upravljanje upravlja in za katerega skrbnik, s katerim je pravna oseba povezana oseba, opravlja skrbniške storitve (prvi odstavek 54. člena);

6. če je povezana z družbo za upravljanje in s skrbnikom sklene posel nakupa ali prodaje oziroma drugi posel, katerega predmet je naložba investicijskega sklada, za katerega ta skrbnik opravlja skrbniške storitve in ki ga upravlja družba za upravljanje s katero je ta pravna oseba povezana oseba (prvi odstavek 54. člena);

7. upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada, če ne sklene pogodbo o opravljanju skrbniških storitev (prvi odstavek 211. člena);

8. upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada, če se ne opravi revidiranje poslovanja vzajemnega pokojninskega sklada s strani pooblaščenega revizorja (prvi odstavek 212. člena);

(2) Z denarno kaznijo od 30.000 do 1.500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z denarno kaznijo od 30.000 do 450.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba če:

1. zbira denarna sredstva oziroma posreduje pri zbiranju denarnih sredstev oziroma kako drugače zagotavlja pogoje za zbiranje denarnih sredstev v nasprotju s tretjim odstavkom 2. člena tega zakona (četrti odstavek 2. člena);

2. v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 5. člena tega zakona opravlja storitve upravljanja investicijskih skladov;

3. javno ponuja, posreduje pri prodaji ali kako drugače zagotavlja pogoje za prodajo investicijskih kuponov vzajemnega sklada v nasprotju s četrtem odstavkom 9. člena tega zakona (peti odstavek 9. člena);

4. javno ponuja, posredujejo pri prodaji ali kako drugače zagotavljajo pogoje za prodajo delnic investicijske družbe v nasprotju s sedmim odstavkom 10. člena tega zakona (osmi odstavek 10. člena).

13. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Uskladitev družb za upravljanje

232. člen

(1) Družbe za upravljanje, ki so pridobile dovoljenje Agencije za upravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov na podlagi ZISDU, nadaljujejo s poslovanjem kot družbe za upravljanje po tem zakonu.

(2) Družbe za upravljanje iz prvega odstavka tega člena morajo uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

(3) Družba za upravljanje iz prvega odstavka tega člena mora Agenciji v enem letu od uveljavitve tega zakona predložiti poročilo o uskladitvah iz drugega odstavka tega člena ter ji priložiti dokaze o uskladitvah.

(4) Če družba za upravljanje ravna v nasprotju z drugim oziroma tretjim odstavkom tega člena, ji lahko Agencija začasno prepove opravljati storitve upravljanja investicijskih skladov oziroma odvzame dovoljenje.

(5) Družba za upravljanje mora shemo iz prvega odstavka 226. člena tega zakona vzpostaviti v roku 18 mesecev od uveljavitve tega zakona.

(6) Družba za upravljanje mora v primeru, ko Agencija oziroma Banka Slovenije še nista izdali nobenega dovoljenja iz tretjega odstavka 55. člena tega zakona, zahtevo za izdajo dovoljenja za sklenitev pogodbe o opravljanju skrbniških storitev iz drugega odstavka 59. člena tega zakona Agenciji naknadno posredovati najkasneje v dveh mesecih od datuma prve izdaje dovoljenja iz tretjega odstavka 55. člena tega zakona, vendar ne kasneje kot v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

(7) V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena se do prve izdaje dovoljenja iz tretjega odstavka 55. člena tega zakona ne uporabljajo določbe 1. točke drugega odstavka 118. člena in določbe 1. točke drugega odstavka 173. člena tega zakona.

Člani uprav družbe za upravljanje

233. člen

Za osebo, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave družbe za upravljanje na podlagi ZISDU, se šteje, da ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave družbe za upravljanje po tem zakonu.

Kvalificirani deleži v družbi za upravljanje

234. člen

(1) Za osebe, ki so na dan uveljavitve tega zakona imetniki kvalificiranih deležev oziroma deležev iz drugega odstavka 19. člena tega zakona v družbi za upravljanje, se šteje, da so z uveljavitvijo tega zakona pridobile dovoljenje

Agencije iz prvega oziroma drugega odstavka 19. člena tega zakona.

(2) Družba za upravljanje mora v roku osmih dni po uveljavitvi tega zakona Agencijo obvestiti o imetnikih iz prvega odstavka tega člena in višini njihovih deležev.

(3) Obvestilu iz prejšnjega odstavka mora priložiti izpisek iz sodnega registra, če je organizirana kot družba z omejeno odgovornostjo, oziroma izpisek iz delniške knjige, če je organizirana kot delniška družba.

Uskladitev vzajemnih skladov

235. člen

(1) Družba za upravljanje, ki ob uveljavitvi tega zakona upravlja vzajemni sklad na podlagi ZISDU, mora v dveh letih od uveljavitve tega zakona:

1. s skrbnikom skleniti pogodbo o opravljanju skrbniških storitev za vzajemni sklad, ki ga upravlja, pri čemer pogodba stopi v veljavo z izdajo dovoljenja Agencije iz 1. točke četrtega odstavka tega člena,

2. uskladiti prospekt in izvleček prospekta vzajemnega sklada z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov,

3. uskladiti pravila upravljanja vzajemnega sklada z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov,

4. uskladiti naložbe vzajemnega sklada z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, in

5. uskladiti poslovanje vzajemnega sklada z drugimi določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Družba za upravljanje iz prvega odstavka tega člena mora v dveh letih od uveljavitve tega zakona na Agencijo vložiti zahtevo za izdajo odločbe o uskladitvi poslovanja vzajemnega sklada s tem zakonom.

(3) Zahtevi iz prejšnjega odstavka mora družba za upravljanje priložiti poročilo o uskladitvah iz prvega odstavka tega člena, izvod prospekta, izvlečka prospekta ter pravil upravljanja vzajemnega sklada, fotokopijo pogodbe sklenjene s skrbnikom in mnenje revizorja, iz katerega izhaja, da naložbe vzajemnega sklada ustrezajo določbam tega zakona o naložbah vzajemnega sklada.

(4) Hkrati z vložitvijo zahteve za izdajo odločbe iz drugega odstavka tega člena mora družba za upravljanje vložiti zahteve za izdajo naslednjih dovoljenj oziroma soglasij po tem zakonu:

1. za izdajo dovoljenja za sklenitev pogodbe s skrbnikom,

2. za izdajo dovoljenja za objavo prospekta in izvlečka prospekta in

3. za izdajo soglasja k spremembi pravil upravljanja vzajemnega sklada.

(5) Če Agencija na podlagi poročila iz tretjega odstavka tega člena in drugih podatkov in dokazov ugotovi, da je družba za upravljanje uskladila poslovanje vzajemnega sklada z določbami tega zakona in plačala tarifo Agenciji za vodenje postopka, izda odločbo, s katero ugotovi, da je uskladitev opravljena.

(6) Za odločanje o zahtevi za izdajo odločbe o uskladitvi iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja 118. člen tega zakona.

(7) Če družba za upravljanje v dveh letih od uveljavitve tega zakona ne vloži zahteve za izdajo odločbe o uskladitvi iz drugega odstavka tega člena oziroma če Agencija zavrne zahtevo za izdajo odločbe o uskladitvi iz drugega odstavka tega člena, Agencija družbi za upravljanje z odredbo o odpravi kršitev določi dodaten rok, ki ne sme biti krajši od

petnajstih dni in ne daljši od dveh mesecev za izpolnitev obveznosti iz prvega do četrtega odstavka tega člena. Zavržen zahtevek velja za ne vloženega.

(8) V primeru iz sedmega odstavka tega člena lahko Agencija družbi za upravljanje tudi začasno prepove upravljanje vzajemnega sklada.

(9) Za začasno prepoved upravljanja vzajemnega sklada se smiselno uporabljajo drugi, četrty in peti odstavek 203. člena ter tretji do šesti odstavek 216. člena tega zakona.

(10) Če družba za upravljanje ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev iz sedmega odstavka tega člena, nastopi razlog za odvzem dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov družbi za upravljanje.

(11) V primeru iz prejšnjega odstavka se opravi prisilni prenos vzajemnega sklada na drugo družbo za upravljanje v skladu z določbami podpoglavja 5.7.2. tega zakona.

(12) V kolikor prisilni prenos ni mogoč mora družba za upravljanje začeti likvidacijo vzajemnega sklada v skladu z določbami 5.8. poglavja tega zakona.

(13) Do popolne uskladitve vzajemnega sklada iz ZISDU z določbami tega zakona o vzajemnih skladih, mora vzajemni sklad iz ZISDU v imenu nositi oznako "poseben" vzajemni sklad, po uskladitvi z vsemi določbami tega zakona pa oznako "vzajemni sklad".

(14) Pravila upravljanja vzajemnega sklada, prospekt in vsa promocijska literatura morata v imenu oziroma firmi vsebovati označbo "poseben vzajemni sklad", kot je opredeljena v prvem odstavku 11. člena tega zakona toliko časa, dokler se vzajemni sklad ne uskladi z določbami 4.3. poglavja tega zakona o naložbah investicijskih skladov in z drugimi določbami tega zakona.

(15) Do izdaje predpisa iz sedmega odstavka 126. člena tega zakona, s katerim Agencija v okviru pogojev za uvrstitev investicijskih kuponov vzajemnega sklada na organiziran trg podrobneje določi tudi postopek izdaje in umika oziroma prenehanja investicijskega kupona kot nematerializiranega vrednostnega papirja, se mora investicijski kupon izdajati v materializirani obliki in ni predmet uvrstitve v trgovanje na organiziran trg.

Uskladitev investicijskih družb

236. člen

(1) Družba za upravljanje, ki ob uveljavitvi tega zakona upravlja investicijsko družbo iz ZISDU, mora v roku dveh let od uveljavitve tega zakona:

1. s skrbnikom skleniti pogodbo o opravljanju skrbniških storitev za investicijsko družbo, ki jo upravlja, pri čemer pogodba stopi v veljavo z izdajo dovoljenja Agencije iz 1. točke drugega odstavka tega člena,

2. uskladiti prospekt in izvleček prospekta investicijske družbe z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov,

3. uskladiti statut investicijske družbe z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov,

4. uskladiti poslovanje investicijske družbe z drugimi določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, ter Agenciji predložiti dokazila o vpisu spremembe dejavnosti in firme investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, v sodni register.

(2) Družba za upravljanje iz prejšnjega odstavka mora v roku dveh let od uveljavitve tega zakona vložiti na Agencijo zahtevo za izdajo naslednjih dovoljenj oziroma soglasij po tem zakonu:

1. za izdajo dovoljenja za sklenitev pogodbe s skrbnikom,

2. za izdajo dovoljenja za objavo prospekta in izvlečka prospekta, in

3. za izdajo soglasja k spremembam statuta investicijske družbe ter zahtevi priloži poročilo o usklajevanju naložb investicijske družbe z določbami tega zakona od datuma preoblikovanja iz pooblaščenice investicijske družbe dalje.

(3) Za investicijske družbe, ki ob uveljavitvi tega zakona poslujejo kot investicijske družbe na podlagi ZISDU, se prva 4 leta po uveljavitvi tega zakona uporabljajo naslednje izjeme od pravil o naložbah in izpostavljenosti investicijske družbe do posameznih oseb:

1. premoženje investicijske družbe lahko predstavljajo tudi naložbe v nepremičnine,

2. vrednost vrst naložb iz tretjega odstavka 64. člena tega zakona skupaj ne sme presegati 40 odstotkov vrednosti sredstev investicijske družbe.

(4) Družba za upravljanje, ki upravlja investicijsko družbo iz prejšnjega odstavka, mora takoj pričeti z usklajevanjem poslovanja, naložb in izpostavljenosti investicijske družbe do posamezne osebe ter najkasneje v 4 letih od uveljavitvi tega zakona, v celoti uskladiti tudi naložbe in izpostavljenost investicijske družbe do posamezne osebe.

(5) Družba za upravljanje mora v roku 4 let od uveljavitve tega zakona vložiti na Agencijo zahtevo za izdajo odločbe o uskladitvi poslovanja investicijske družbe z določbami tega zakona.

(6) Zahtevi iz prejšnjega odstavka mora priložiti poročilo skrbnika o uskladitvah naložb in izpostavljenosti do posameznih oseb, v katerem morajo biti podrobno opisane morebitne neusklajenosti, izvod prospekta in izvlečka prospekta, fotokopijo pogodbe sklenjene s skrbnikom, fotokopijo statuta iz prvega odstavka tega člena, dokazila o plačilu takse Agenciji za vodenje postopka in mnenje revizorja, iz katerega izhaja, da naložbe in izpostavljenosti investicijske družbe do posameznih oseb ustrezajo določbam tega zakona, ki veljajo za investicijske družbe iz 6. poglavja tega zakona.

(7) Če Agencija na podlagi poročila iz šestega odstavka tega člena in drugih podatkov in dokazov ugotovi, da je družba za upravljanje uskladila poslovanje investicijske družbe z določbami tega zakona in plačala tarifo Agenciji za vodenje postopka, izda odločbo, s katero ugotovi, da je uskladitev opravljena.

(8) Za odločanje o zahtevi za izdajo odločbe o uskladitvi iz petega odstavka tega člena se smiselno uporablja 173. člen tega zakona.

(9) Če družba za upravljanje v roku štirih let od uveljavitve tega zakona ne vloži zahteve za izdajo odločbe o uskladitvi iz petega odstavka tega člena oziroma če Agencija zavrne zahtevo za izdajo odločbe o uskladitvi, Agencija družbi za upravljanje z odredbo o odpravi kršitev določi dodaten rok, ki ne sme biti krajši od petnajstih dni in ne daljši od dveh mesecev za izpolnitev obveznosti iz prvega, drugega, četrtega, petega in šestega odstavka tega člena.

(10) Če družba za upravljanje ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev iz devetega odstavka tega člena, nastopi razlog za odvzem dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov družbi za upravljanje.

(11) V primeru iz prejšnjega odstavka se opravi prisilni prenos investicijske družbe na drugo družbo za upravljanje v skladu z določbami podpoglavja 6.4.2. tega zakona.

(12) V kolikor prisilni prenos ni mogoč mora družba za upravljanje začeti likvidacijo investicijske družbe v skladu z določbami 6.5. poglavja tega zakona.

(13) Prospekt in vsa promocijska literatura morata v imenu oziroma firmi vsebovati označbo "posebna investicijska družba" toliko časa, dokler se investicijska družba ne

uskladi z določbami 4.3. poglavja tega zakona o naložbah investicijskih skladov in z drugimi določbami tega zakona.

(14) Za uskladitev z določbami tega zakona se uporabljajo za investicijske družbe, ki bodo nastale s preoblikovanjem oziroma uskladitvijo pooblaščenih investicijskih družb na podlagi ZISDU in ZPSPID po uveljavitvi tega zakona, določbe tega člena in druge določbe tega zakona, pri čemer pričnejo posamezni roki iz tega člena teči od datuma prejema odločbe Agencije o preoblikovanju pooblaščenice investicijske družbe v investicijsko družbo.

(15) Investicijska družba iz tega člena se mora najkasneje v roku štirih let od datuma prejema odločbe Agencije iz sedmega odstavka tega člena preoblikovati v vzajemni sklad.

(16) Za preoblikovanje investicijske družbe iz prejšnjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 192. in 237. člena tega zakona.

(17) V kolikor družba za upravljanje ne izvrši vseh aktivnosti, potrebnih za preoblikovanje investicijske družbe v vzajemni sklad, mora te aktivnosti izvršiti skrbnik v imenu in za račun investicijske družbe.

(18) Ne glede na določbe petnajstega odstavka tega člena, se investicijski družbi ni potrebno preoblikovati v vzajemni sklad, če delničarji investicijske družbe na skupščini s 3/4 večino vsega kapitala, sprejmejo sklep, da se investicijska družba ne preoblikuje v vzajemni sklad.

Preoblikovanje pooblaščenih investicijskih družb

237. člen

(1) Do sprejema posebnega zakona se za preoblikovanje pooblaščenih investicijskih družb uporabljajo določbe ZISDU in ZPSPID.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko pooblaščenica investicijska družba preoblikuje tudi v vzajemni sklad.

(3) Za preoblikovanje pooblaščenice investicijske družbe v vzajemni sklad oziroma za oddelitev dela sredstev pooblaščenice investicijske družbe v vzajemni sklad se uporabljajo določbe tega člena in smiselno določbe prvega do vključno petega odstavka 192. člena tega zakona.

(4) Vzajemni sklad se oblikuje iz pooblaščenice investicijske družbe tako, da družba za upravljanje prenese premoženje in obveznosti pooblaščenice investicijske družbe, ki jo upravlja, v vzajemni sklad, sprejme pravila upravljanja vzajemnega sklada in s skrbnikom sklene pogodbo o opravljanju skrbniških storitev (oblikuje vzajemni sklad).

(5) Šteje se, da se je pooblaščenica investicijska družba preoblikovala v vzajemni sklad z dnem, ko Agencija izda odločbo, s katero ugotovi, da se je pooblaščenica investicijska družba uskladila z določbami prejšnjega odstavka tega člena.

(6) Družba za upravljanje mora najkasneje v roku 12 mesecev od dneva prejema odločbe Agencije iz prejšnjega odstavka tega člena vložiti zahtevo Agenciji za pridobitev dovoljenja za upravljanje vzajemnega sklada, pri čemer se v zvezi z zahtevo smiselno uporabljajo določbe 117. člena tega zakona.

(7) Za odločanje o izdaji dovoljenja iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe 118. člena tega zakona.

(8) Agencija zavrne zahtevo iz šestega odstavka tega člena tudi, če vzajemni sklad nima usklajenih naložb tako, da so upoštevane najmanj določbe V. poglavja ZISDU.

(9) Družba za upravljanje, ki upravlja vzajemni sklad iz drugega odstavka tega člena, mora takoj pričeti z usklajevanjem poslovanja, naložb in izpostavljenosti vzajemnega skla-

da do posamezne osebe ter se najkasneje v 2 letih od datuma prejema odločbe Agencije iz petega odstavka tega člena, v celoti uskladiti z določbami tega zakona in uskladiti naložbe z določbami poglavja 4.3. in 4.4. tega zakona.

(10) Za usklajevanje iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe drugega do vključno štirinajstega odstavka 235. člena tega zakona.

(11) Vzajemni sklad, ki je nastal s preoblikovanjem ali z oddelitvijo sredstev pooblaščenice investicijske družbe sme sprejemati nova vplačila oziroma prodajati nove enote premoženja vzajemnega sklada šele z dnem pravnomočnosti odločbe Agencije o uskladitvi iz petega odstavka 235. člena tega zakona.

Provizije

238. člen

(1) Družba za upravljanje, ki upravlja:

1. investicijsko družbo, oziroma

2. pooblaščenico investicijsko družbo, katere delničarji so na skupščini sprejeli sklep o preoblikovanju v investicijsko družbo,

mora v roku 60 dni, šteto od datuma uveljavitve tega zakona, pričeti obračunavati upravljalско provizijo za upravljanje investicijske družbe v višini in na način, kot to določa drugi odstavek 177. člena tega zakona.

(2) Družba za upravljanje, ki upravlja:

1. vzajemni sklad, oziroma

2. pooblaščenico investicijsko družbo, katere delničarji so na skupščini sprejeli sklep o preoblikovanju v vzajemni sklad ali oddelitvi dela sredstev v vzajemni sklad,

mora od datuma, ki ga družba za upravljanje opredeli v pravilih upravljanja vzajemnega sklada oziroma v statutu pooblaščenice investicijske družbe, dalje obračunavati celotno upravljalško provizijo za upravljanje vzajemnega sklada oziroma za upravljanje takšne pooblaščenice investicijske družbe, v višini in na način, kot to določata prvi in drugi odstavek 123. člena tega zakona za upravljalške provizije, do katerih je upravičena družba za upravljanje vzajemnega sklada.

(3) Pri oddelitvi sredstev investicijske družbe ali pooblaščenice investicijske družbe v vzajemni sklad oziroma pri preoblikovanju pooblaščenice investicijske družbe oziroma investicijske družbe v vzajemni sklad, je dolžna družba za upravljanje, ki upravlja tako nastal vzajemni sklad, vsem imetnikom kuponov, ki želijo biti izplačani, obračunati izstopno provizijo, v skladu s pravili upravljanja vzajemnega sklada, ki znaša v prvem letu od preoblikovanja oziroma oddelitve sredstev v vzajemni sklad od 0 do 20 odstotkov in v drugem letu od 0 do 10 odstotkov od vrednosti enote vzajemnega sklada.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka mora družba za upravljanje v pravilih upravljanja vzajemnega sklada določiti višino izstopne provizije v takšnem odstotku od vrednosti enote vzajemnega sklada, ki je enak ali večji od odstotka deleža netržnega in nelikvidnega premoženja vzajemnega sklada v celotnem premoženju vzajemnega sklada, v nižjem odstotku pa samo pod pogojem, da vrednostni obseg in dinamika izplačil enot vzajemnega sklada, na podlagi prejetih zahtevkov za odkup in izplačilo investicijskih kuponov, ter dejanska struktura in lastnosti naložb vzajemnega sklada, zagotavljata družbi za upravljanje strukturno in časovno usklajevanje naložb vzajemnega sklada, v skladu z določbami tega zakona.

(5) Izstopna provizija iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena ostane vzajemnemu skladu v obdobju do prejema odločbe Agencije iz petega odstavka 235. člena

tega zakona o uskladitvi vzajemnega sklada z vsemi določbami tega zakona, ki veljajo za vzajemni sklad iz 5. poglavja tega zakona, in je sestavni del sredstev vzajemnega sklada.

(6) Izstopne provizije zaračunane od datuma prejema odločbe Agencije iz petega odstavka 235. člena dalje, pripadajo družbi za upravljanje.

Izdaja predpisov

239. člen

(1) Agencija mora v roku 6 mesecev od uveljavitve tega zakona izdati predpise na podlagi tega zakona, potrebne za uskladitev poslovanja družbe za upravljanje in za uskladitev poslovanja vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb.

(2) Agencija mora v roku 8 mesecev od uveljavitve tega zakona izdati preostale predpise na podlagi tega zakona, ki niso predpisi iz prvega odstavka tega člena.

(3) Do izdaje predpisov na podlagi tega zakona se uporabljajo predpisi, izdani na podlagi ZISDU.

Razveljavitev predpisov

240. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona nehajo veljati:

1. zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 6/94, 68/96 – odločba US, 25/97, 10/98, 26/99 in 56/99),

2. tretji in četrti odstavek 335. člena, 379. člen in 380. člen zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99, 72/2000, 81/2000, 124/2000 in 109/2001),

3. peti odstavek 33. člena zakona o prvem pokojninskem skladu in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 50/99 in 106/99),

(2) Ne glede na določbe 1. točke prvega odstavka tega člena se za pooblaščenice investicijske družbe in pooblaščenico družbo za upravljanje, ki upravlja samo pooblaščenice investicijske družbe, uporablja ZISDU kolikor ta zakon izrecno ne določa drugače.

(3) Ne glede na določbe drugega odstavka tega člena se za omejitve naložb pooblaščenih investicijskih družb uporablja tudi četrti odstavek 76. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbe 1. točke prvega odstavka in tretjega odstavka tega člena, se V. poglavje ZISDU uporablja po uveljavitvi tega zakona za vzajemne sklade iz 237. člena tega zakona, do pravnomočnosti odločbe Agencije o uskladitvi iz petega odstavka 235. člena tega zakona.

Začetek uporabe posameznih določb zakona

241. člen

(1) Določbe 3. točke četrtega odstavka 5. člena, petega odstavka 19. člena, 41. do 44. člena, 46. do 49. člena, 95. člena, 2. točke tretjega odstavka in 1. točke petega odstavka 223. člena, 224. člena in 225. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji.

(2) Do začetka uporabe določb iz prvega odstavka tega člena se:

1. za odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža osebe države članice uporablja tretji odstavek 20. člena tega zakona,

2. za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov izven območja Republike Slovenije uporablja 45. člen tega zakona,

3. za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov družb za upravljanje držav članic uporablja 50. do 52. člen tega zakona,

4. za posredovanje podatkov in odločanje o zaprosilih nadzornih organov držav članic uporabljajo določbe 3. točke tretjega odstavka in 2. točke petega odstavka 223. člena tega zakona.

(3) Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji se:

1. za odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža osebe države članice preneha uporabljati tretji odstavek 20. člena tega zakona,

2. za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov na območju držav članic Evropske unije preneha uporabljati 45. člen tega zakona,

3. za opravljanje storitev upravljanja investicijskih skladov družb za upravljanje držav članic preneha uporabljati 50. do 52. člen tega zakona,

4. za posredovanje podatkov in odločanje o zaprosilih nadzornih organov držav članic preneha uporabljati 3. točka tretjega odstavka in 2. točka petega odstavka 223. člena tega zakona.

Uveljavitev zakona

242. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 412-01/92-4/25

Ljubljana, dne 29. novembra 2002.

Podpredsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
dr. Mihael Brejc l. r.

5396. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o reviziji postopkov javnega naročanja (ZRPJN-A)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o reviziji postopkov javnega naročanja (ZRPJN-A)

Razglašam zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o reviziji postopkov javnega naročanja (ZRPJN-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 29. novembra 2002.

Št. 001-22-158/02

Ljubljana, dne 10. decembra 2002.

Predsednik
Republike Slovenije
Milan Kučan l. r.

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O REVIZIJI POSTOPKOV JAVNEGA NAROČANJA (ZRPJN-A)

1. člen

V zakonu o reviziji postopkov javnega naročanja (Uradni list RS, št. 78/99 in 90/99) se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

“S tem zakonom se ureja pravno varstvo ponudnikov in javnega interesa v postopkih oddaje javnih naročil, ki se izvaja z revizijo postopkov oddaje javnih naročil, opredeljenih v predpisih o javnih naročilih, določa organe, ki so pristojni za varstvo pravic ponudnikov in javnega interesa, in postopek revizije po tem zakonu.”

2. člen

2. člen in naslov tega člena se črta.

3. člen

V 3. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(5) V reviziji postopkov oddaje javnih naročil in v drugih postopkih, urejenih s tem zakonom, se glede vprašanj, ki jih ta zakon ne ureja, smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek.”

4. člen

V 5. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(1) Predsednika in člane Državne revizijske komisije imenuje in razrešuje Državni zbor na predlog mandatno-volilne komisije. Mandatno volilna komisija objavi razpis za možne kandidate za predsednika in člane najmanj šest mesecev pred iztekom mandata ali najkasneje v 15 dneh po predčasni razrešitvi. Pri objavi razpisa in imenovanju je treba upoštevati, da mora vsaj predsednik izpolnjevati splošne pogoje, kot jih mora izpolnjevati sodnik, v skladu z zakonom, ki ureja sodniško službo. Več kot polovica članov mora imeti univerzitetno izobrazbo pravne smeri. Ostali člani morajo imeti univerzitetno izobrazbo ekonomske ali tehniške smeri.”

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“(4) Predsednik in član je lahko predčasno razrešen samo v naslednjih primerih:

- če Državnemu zboru predloži izjavo, da odstopa;
- če je obsojen za kaznivo dejanje s kaznijo odvzema prostosti;
- če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje svoje funkcije;
- če ne ravna v skladu z zakonom in ustavo.”

5. člen

V 9. členu se doda drugi odstavek, ki se glasi:

“(2) V primeru, če je bil ali bi lahko bil, zaradi ravnanja naročnika ogrožen javni interes, lahko vložijo zahtevek za revizijo tudi Državno pravobranilstvo Republike Slovenije, urad, pristojen za javna naročila ali urad, pristojen za varstvo konkurence. Organi iz prejšnjega stavka lahko zahtevek za revizijo vložijo kadarkoli med potekom postopka, vendar najkasneje do dokončnosti odločitve o dodelitvi javnega naročila oziroma priznanju sposobnosti.”

6. člen

V 11. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

“(1) Vložen zahtevek za revizijo zadrži postopek oddaje javnega naročila do odločitve Državne revizijske komisije. O

vloženem zahtevku za revizijo mora naročnik obvestiti vse udeležene v postopku oddaje javnega naročila najkasneje v treh dneh od prejema zahtevka za revizijo.

(2) Državna revizijska komisija lahko na predlog naročnika sprejme sklep, da vloženi zahtevek za revizijo ne zadrži nadaljnjih aktivnosti naročnika v postopku oddaje javnega naročila v celoti ali jih zadrži le deloma. Pri odločanju o predlogu naročnika Državna revizijska komisija upošteva razmerje med škodljivimi posledicami zadržanja in koristmi za vse, ki bi lahko bili oškodovani ter javnim interesom za izvedbo postopka oddaje javnega naročila. Če Državna revizijska komisija predlogu ugodi, mora naročnik o tem obvestiti vse udeležene v postopku oddaje javnega naročila."

7. člen

V 12. členu se drugi stavek prvega odstavka spremeni tako, da se glasi: "Po odločitvi o dodelitvi naročila oziroma priznanju sposobnosti je rok za vložitev zahtevka za revizijo deset dni od prejema odločitve o dodelitvi naročila oziroma priznanju sposobnosti."

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(2) Vlagatelj mora vložiti zahtevek za revizijo pri naročniku. Naročnik mora kopijo zahtevka za revizijo v treh dneh od prejema posredovati izbranemu ponudniku. S kopijo zahtevka za revizijo vlagatelj obvesti tudi urad, pristojen za javna naročila. Zahtevek za revizijo se vroči po pošti priporočeno s povratnico ali v elektronski obliki, če je overjen s kvalificiranim potrdilom."

V tretjem odstavku se besedi "naslednje podatke" črta, 1. in 3. točka pa spremenita tako, da se glasita:

"1. naziv vlagatelja zahtevka za revizijo in kontaktno osebo,

3. javno naročilo oziroma odločitev o dodelitvi naročila ali o priznanju sposobnosti,"

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(4) Če naročnik ugotovi, da vloženi zahtevek za revizijo ne vsebuje vseh podatkov iz prejšnjega odstavka tega člena, nemudoma pozove vlagatelja zahtevka, da zahtevek dopolni. Rok za dopolnitev zahtevka za revizijo je tri dni od dne, ko je vlagatelj prejel zahtevo za dopolnitev. Če vlagatelj v danem roku ne dopolni zahtevka za revizijo, naročnik zahtevek za revizijo zavrže s sklepom. V kolikor vlagatelj meni, da je naročnik zahtevek za revizijo zavrgel neupravičeno, lahko v treh dneh od prejema tega sklepa vloži pritožbo na Državno revizijsko komisijo. Državna revizijska komisija mora o pritožbi odločiti v osmih dneh."

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(5) Vlagatelj po prejemu odločitve o dodelitvi naročila oziroma o priznanju sposobnosti ponudnika ne more navajati kršitev, ki so mu bile ali bi mu morale biti znane pred prejemom te odločitve naročnika, pa kljub temu ni vložil zahtevka za revizijo že pred prejemom odločitve naročnika o dodelitvi naročila oziroma o priznanju sposobnosti."

8. člen

V 13. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"(2) Če je zahtevek za revizijo vložen prepozno ali ga je vložila oseba, ki ne izkaže aktivne legitimacije, se zahtevek za revizijo zavrže s sklepom. V kolikor vlagatelj meni, da je naročnik zahtevek za revizijo zavrgel neupravičeno, lahko v treh dneh od prejema tega sklepa vloži pritožbo na Državno revizijsko komisijo. Državna revizijska komisija mora o pritožbi odločiti v osmih dneh."

Tretji odstavek se črta.

9. člen

14. in 15. člen ter naslova teh členov se črtajo.

10. člen

V 16. členu se v drugem stavku prvega odstavka število "20" nadomesti s številom "15". V tretjem stavku se beseda "zahtevo" nadomesti z besedo "zahtevek". Četrty stavek se črta.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

"(2) V primeru, da vlagatelj zahtevka za revizijo v 20 dneh od dne, ko je naročnik prejel njegov popolni zahtevek za revizijo, ne prejme odločitve naročnika iz prejšnjega odstavka, lahko nadaljuje postopek pred Državno revizijsko komisijo. O nadaljevanju postopka pred Državno revizijsko komisijo mora vlagatelj zahtevka za revizijo obvestiti tudi naročnika."

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

11. člen

V 17. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"(1) Naročnik mora o svoji odločitvi iz prvega odstavka prejšnjega člena tega zakona v treh dneh od sprejema odločitve obvestiti vlagatelja zahtevka za revizijo in ga hkrati pozvati, da mu najkasneje v treh dneh od prejema obvestila pisno sporoči, ali bo nadaljeval postopek pred Državno revizijsko komisijo ali zahtevek za revizijo umika. Če vlagatelj zahtevka za revizijo šele po preteku danega roka naročniku sporoči, da bo nadaljeval postopek pred Državno revizijsko komisijo ali v primeru molka vlagatelja zahtevka za revizijo, se šteje, da je zahtevek za revizijo umaknjen, o čemer naročnik izda sklep o ustavitvi postopka revizije. Zoper sklep je dopustna pritožba na Državno revizijsko komisijo v treh dneh od prejema sklepa."

V drugem odstavku se črta besedilo "skupaj s svojim mnenjem".

12. člen

V 18. členu se v drugem odstavku besedilo "v Uradnem listu" nadomesti z naslednjim besedilom "v Uradnem glasilu".

13. člen

V 19. členu se prvi stavek drugega odstavka nadomesti z besedilom, ki se glasi:

"(2) Državna revizijska komisija odloča v mejah zahtevka za revizijo. Državna revizijska komisija odloča, ob upoštevanju meja zahtevka za revizijo, tudi o kršitvah, za katere vlagatelj ni vedel ali ni mogel vedeti, pa so vplivale na odločitve naročnika o dodelitvi naročila."

Dosedanji drugi stavek drugega odstavka postane tretji odstavek.

14. člen

V 20. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"(2) O zahtevku za revizijo mora Državna revizijska komisija odločiti in izdati sklep najkasneje v 15 dneh od prejema zahtevka za revizijo in celotne dokumentacije. V utemeljenih primerih se rok lahko podaljša za največ 20 dni, o čemer se obvesti vlagatelja zahtevka za revizijo in naročnika."

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(3) Državna revizijska komisija sklep o odločitvi pošlje naročniku, vlagatelju zahtevka za revizijo in uradu, pristojnemu za javna naročila. Sklep se pošlje tudi izbranemu

ponudniku v primeru, da je zahtevek za revizijo vložen po odločitvi naročnika o dodelitvi naročila.”

15. člen

21. člen se spremeni tako, da se glasi:

“(1) Če Državna revizijska komisija ugotovi, da zahtevek za revizijo ne vsebuje vseh obveznih podatkov iz 12. člena tega zakona, pozove vlagatelja zahtevka za revizijo, da ga dopolni. Rok za dopolnitev zahtevka za revizijo je pet dni od dne, ko je vlagatelj prejel zahtevo za dopolnitev.

(2) Državna revizijska komisija lahko pred svojo odločitvijo zahteva dodatna pojasnila od naročnika, vlagatelja zahtevka za revizijo ali drugih udeležencev v postopku oddaje javnega naročila, pridobi strokovno ali izvedensko mnenje in si lahko ogleda tudi ostale dokumente ter dejanske razmere pri strankah v postopku ter zbere druge potrebne podatke za odločitev.

(3) Državna revizijska komisija lahko od oseb javnega in zasebnega prava zahteva osebne in druge podatke ter mnenja, ki so nujno potrebni za izvajanje njenih nalog. Zahteva za pridobitev mnenja oziroma podatkov mora biti obrazložena.”

16. člen

Naslov 22. člena se spremeni tako, da se glasi: “Stroški revizijskega postopka”.

V 22. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(1) Vlagatelj zahtevka za revizijo mora ob vložitvi zahtevka plačati na ustrezen račun pri ministrstvu, pristojnem za finance, takso v višini 100.000 tolarjev, če je zahtevek za revizijo vložen v postopku oddaje javnega naročila za blago in storitve, oziroma 200.000 tolarjev, če je zahtevek za revizijo vložen v postopku oddaje javnega naročila za gradnje. V postopku oddaje javnih naročil, ki jih mora naročnik objaviti v glasilu Evropskih skupnosti, se taksa iz prejšnjega stavka podvoji.”

Drugi odstavek se črta.

Dosedanji tretji odstavek, ki postane drugi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

“(2) Vsaka stranka predhodno trpi stroške, ki jih povzroči s svojimi dejanji.”

Dosedanji peti in šesti odstavek, ki postaneta tretji in četrti odstavek, se spremenita tako, da se glasita:

“(3) Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik na pisno zahtevo vlagatelju zahtevka za revizijo povrniti potrebne stroške, nastale z revizijo.

(4) Če zahtevek za revizijo ni utemeljen, mora vlagatelj zahtevka za revizijo na pisno zahtevo naročniku povrniti potrebne stroške, nastale z revizijo.”

Dosedanji četrti odstavek, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

“(5) Stranki morata v zahtevi opredeljeno navesti stroške, za katere zahtevata povračilo. Povrnitev stroškov je mogoče zahtevati do sprejema odločitve naročnika oziroma Državne revizijske komisije o zahtevku za revizijo.”

Dosedanji sedmi odstavek, ki postane šesti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

“(6) O stroških odločata naročnik oziroma Državna revizijska komisija. Odločitev Državne revizijske komisije je izvršilni naslov.”

17. člen

V 23. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(1) Državna revizijska komisija lahko s sklepom:

– zahtevek za revizijo zavrže v primeru, ko je zahtevek za revizijo oziroma obvestilo o nadaljevanju postopka pred Državno revizijsko komisijo vloženo nepravčasno, če ga je vložila oseba, ki ne more izkazati aktivne legitimacije, ali če vlagatelj zahtevka ni dopolnil v roku oziroma v skladu z zahtevo za dopolnitev zahtevka za revizijo iz prvega odstavka 21. člena tega zakona,

– zahtevek za revizijo zavrne kot neutemeljen,

– zahtevku za revizijo ugotovi, s tem, da delno ali v celoti razveljavi postopek oddaje javnega naročila,

– na podlagi prejema pisnega obvestila o umiku zahtevka za revizijo, pred sprejemom odločitve Državne revizijske komisije, postopek za revizijo ustavi.”

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

“(2) Državna revizijska komisija pri odločanju o pritožbi vlagatelja zahtevka za revizijo zoper ravnanje naročnika na podlagi 12., 13. ali 17. člena tega zakona, s sklepom:

– pritožbo kot prepozno zavrže,

– pritožbo kot neutemeljeno zavrne,

– pritožbi ugotovi in v primeru pritožbe na podlagi 12. ali 13. člena tega zakona odloči, da mora naročnik odločati o zahtevku za revizijo v skladu s 16. členom tega zakona oziroma v primeru pritožbe na podlagi 17. člena tega zakona odloči, da zahtevek za revizijo sprejme v obravnavo.”

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek, dosedanji tretji odstavek pa se črta. Dodata se nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

“(4) Državna revizijska komisija lahko, ob sprejemu odločitve o zahtevku za revizijo, od naročnika zahteva, da Državni revizijski komisiji predloži poročilo o izvedbi postopka, v katerem je bil vložen zahtevek za revizijo ali ponovljenem postopku. Državna revizijska komisija lahko od naročnika zahteva, da skupaj s poročilom predloži dokumentacijo o postopku oziroma izvedbi predmeta javnega naročila. Naročnik mora poročilo predložiti v roku, ki ga določi Državna revizijska komisija in ne sme biti daljši od šestih mesecev po prejemu sklepa o zahtevku za revizijo. Če Državna revizijska komisija ugotovi, da v poročilu ni izkazana odprava nepravilnosti oziroma upoštevanje napotkov Državne revizijske komisije ali naročnik poročila ne predloži, o tem obvesti urad, pristojen za javna naročila, vlado oziroma nadzorni organ naročnika.

(5) Po končanem postopku pred Državno revizijsko komisijo je sodno varstvo zagotovljeno v postopku povračila škode pred sodiščem splošne pristojnosti.”

18. člen

V 24. členu se besedilo “Državno revizijsko komisijo” in “Državni revizijski komisiji” nadomesti z besedilom “urad, pristojen za javna naročila” v ustreznih sklonih.

V prvem stavku prvega odstavka se za besedo “določeno” doda besedo “javno” in nadomesti besedo “zakona” z besedo “prava”. V dosedanjem zadnjem stavku se črta besedilo “ne odgovori ali”, na koncu odstavka pa se doda nov stavek, ki se glasi:

“Če naročnik ne odgovori v danem roku, se šteje, da se z uvedbo pomirjevalnega postopka strinja.”

V drugem odstavku se na koncu odstavka doda nov stavek, ki se glasi:

“Predlog za uvedbo pomirjevalnega postopka mora urad, pristojen za javna naročila nemudoma poslati Evropski komisiji.”

19. člen

V 25., 27. in 28. členu se besedna zveza “Državna revizijska komisija” in “predsednik Državne revizijske komisije” nadomesti z “Evropska komisija” v ustreznih sklonih.

20. člen

26. člen in naslov tega člena se črta.

21. člen

V 27. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

“(1) Če naročnik izjavi, da bo sodeloval v pomirjevalnem postopku, Evropska komisija predlaga osebo, ki bo vodila pomirjevalni postopek (pomirjevalec).

(2) Obe stranki v pomirjevalnem postopku morata pisno izjaviti, da se strinjata z izborom osebe, ki jo je določila Evropska komisija in hkrati s seznama predlagati še vsaka po enega pomirjevalca, ki skupaj s prvim vodijo pomirjevalni postopek. Za svetovanje pri delu smeta pomirjevalca povabiti največ dva strokovnjaka. Obe stranki in Evropska komisija smejo zavrniti katerega koli strokovnjaka, ki ga povabita pomirjevalca.”

V tretjem, četrtem oziroma petem odstavku se navedbe “Pomirjevalca morata”, “Pomirjevalca si morata” oziroma “Pomirjevalca poročata” nadomestijo z množinsko obliko “Pomirjevalci morajo”, “Pomirjevalci si morajo” oziroma “Pomirjevalci poročajo”.

V petem odstavku se navedba “Državni revizijski komisiji” nadomesti z navedbo “Evropski komisiji”.

22. člen

V 28. členu se v prvem stavku črta besedilo “(v nadaljnjem besedilu: intervenient)”, v drugem stavku se črta navedba “in intervenienti”, beseda “Pomirjevalca” pa nadomesti z besedo “Pomirjevalci”. V tretjem in četrtem stavku pa se besedi “intervenienti”, nadomestita s “pomirjevalci”.

23. člen

Za 28. členom se doda peto poglavje “Postopek pred Evropsko komisijo” in 28.a člen z naslovom člena, ki se glasi:

“Peto poglavje

Postopek pred Evropsko komisijo

Ravnanje naročnika in pristojnih organov

28.a člen

(1) S tem členom se ureja ravnanje naročnika in pristojnih organov v Republiki Sloveniji v primeru, če Evropska komisija meni, da je v postopku oddaje javnega naročila prišlo do kršitve pravnega reda Evropskih skupnosti o javnih naročilih.

(2) Republika Slovenija posreduje odgovor Evropski komisiji na zatrjevano kršitev najkasneje v 21 dneh oziroma v primeru, da se zatrjevana kršitev nanaša na oddajo naročila na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju najkasneje v 30 dneh od prejema obvestila Evropske komisije. Odgovor lahko vsebuje:

1. navedbo, da je kršitev odpravljena,
2. razloge, zakaj kršitev ni bila odpravljena,

3. navedbo, da so nadaljnje aktivnosti naročnika v postopku oddaje javnega naročila zadržane zaradi vloženega zahtevka za revizijo po tem zakonu oziroma iz drugih razlogov.

(3) V primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka lahko Republika Slovenija navede, da je v predmetnem postopku uveden revizijski ali sodni postopek. V tem primeru Republika Slovenija pošlje obvestilo o končanem postopku in izidu postopka Evropski komisiji takoj, ko je postopek pravno-močno končan.

(4) Če je postopek oddaje javnega naročila zadržan zaradi vloženega zahtevka za revizijo po tem zakonu ali na podlagi sodne odločbe, se pošlje Evropski komisiji obvestilo o nadaljevanju postopka takoj, ko prenehajo razlogi za zadržanje, ali obvestilo o morebitnem začetku novega postopka. V tem primeru mora iz obvestila nedvomno izhajati, ali je bila zatrjevana kršitev odpravljena oziroma morajo biti v obvestilu navedeni razlogi, zaradi katerih kršitve ni bilo mogoče odpraviti.

(5) V imenu Republike Slovenije opravlja strokovno-tehnična opravila v postopku po tem členu (obvestila, obrazložitve), urad, pristojen za javna naročila. Urad, pristojen za javna naročila, lahko od naročnika zahteva, da mu naročnik najkasneje v desetih dneh odstopi dokumentacijo o izvedenem javnem naročilu skupaj z mnenjem o zatrjevanih kršitvah pravnega reda Evropskih skupnosti o javnih naročilih.”

24. člen

V 29. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

“(1) Naročniki, ki opravljajo dejavnost na vodnem, energetskem, telekomunikacijskem in transportnem področju lahko dajo periodično pregledati svoje postopke izbora pri oddaji javnih naročil z namenom, da si pridobijo pisno potrdilo o skladnosti postopkov in prakse s predpisi Evropskih skupnosti in Republike Slovenije o svojih postopkih naročanja.”

V drugem odstavku se navedba “celotno razpisno” nadomesti z navedbo “potrebno”, navedba “Državno revizijsko komisijo”, pa nadomesti z “urad, pristojen za javna naročila”.

25. člen

V 30. členu se v prvem odstavku besedilo “Pristojni organ, določen z zakonom” nadomesti z besedilom “Urad, pristojen za javna naročila”, besedilo “pri pripravi” pa z “v postopku priprave”.

V drugem odstavku se za besedilo “Pristojni strokovni organi in organizacije” doda besedilo “ter posamezniki”, beseda “neodvisne” pa zamenja z besedo “neodvisni”.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

“(3) Pridobitev potrdila po tem poglavju ne vpliva na možnost vložitve zahtevka za revizijo.”

26. člen

V 31. členu se v drugem odstavku besedilo “v Uradnem listu Evropske skupnosti” nadomesti z besedilom “v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti”, beseda “naročila” se nadomesti z besedo “naročil”, pred besedno zvezo “Republike Slovenije” pa doda naslednje besedilo “Evropskih skupnosti in”.

27. člen

V 33. členu se v prvem odstavku navedba meseca “februarja” spremeni v “januarja”.

28. člen

V 34. členu se v prvem odstavku besedilo “naročnik iz druge in tretje alineje prve točke 2. člena zakona o javnih naročilih (Uradni list RS, št. 24/97)” nadomesti z besedilom “naročnik, razen neposrednega proračunskega uporabnika:”. Dodajo se 3., 4. in 5. točka, ki se glasijo:

“3. če krši določilo iz prvega odstavka 11. člena tega zakona o zadržanju postopka v primeru vloženega zahtevka za revizijo,

4. če ne sprejme odločitve o zahtevku za revizijo v roku iz 16. člena tega zakona,

5. če ne predloži poročila iz četrtega odstavka 23. člena tega zakona."

29. člen

V 35. členu se šesti odstavek črta.

30. člen

Za 35. členom se doda 35.a člen, ki se glasi:

"35.a člen

Postopki, začeti na podlagi vloženih zahtevkov za revizijo pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah zakona o reviziji postopkov javnega naročanja (Uradni list RS, št. 78/99 in 90/99)."

31. člen

V 37. členu se v drugem in tretjem odstavku pred piko doda besedilo "in veljajo za javna naročila, ki jih je potrebno objaviti v Uradnem glasilu Evropskih skupnosti."

V tretjem odstavku se za besedno zvezo "ki urejajo izdajo potrdil o pravilnosti postopkov oddaje javnega naročila" doda naslednje besedilo "in določbe 28.a člena tega zakona".

Dodata se četrti in peti odstavek, ki se glasita:

"(4) V primeru javnih naročil, ki se financirajo iz sredstev mednarodnih organizacij, skladov ali drugih podobnih virov, se določila tega zakona uporabljajo v primeru, če je s sporazumom, s katerim je takšno financiranje urejeno in katerega podpisnica je Republika Slovenija, predvideno, da se pravno varstvo zagotavlja v skladu s pravnim redom Republike Slovenije.

(5) Državno pravobranilstvo, urad, pristojen za javna naročila in urad, pristojen za varstvo konkurence, v postopkih revizije ne plačajo takse, ki jo določa ta zakon."

32. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-02/99-10/13

Ljubljana, dne 29. novembra 2002.

Podpredsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
dr. Mihael Brejc l. r.

MINISTRSTVA

5397. Pravilnik o opravljanju nalog Uprave Republike Slovenije za javna plačila na področju plačevanja in razporejanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov

Na podlagi tretjega odstavka 73. člena in drugega odstavka 74. člena zakona o plačilnem prometu (Uradni list RS, št. 30/02) izdaja minister pristojen za finance

P R A V I L N I K o opravljanju nalog Uprave Republike Slovenije za javna plačila na področju plačevanja in razporejanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov

1. člen

(splošna določba)

(1) Ta pravilnik določa naloge, ki jih mora opravljati Uprava Republike Slovenije za javna plačila (v nadaljevanju: UJP) pri plačevanju in razporejanju obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov (v nadaljevanju: dajatev) ter obliko in način sporočanja obveznih podatkov z nalogov za plačilo dajatev.

(2) Razporejanje dajatev, kot je določeno s tem pravilnikom, pomeni: razporejanje kot prenos plačane dajatve z enega podračuna na drugi podračun v celoti ali v predpisanih deležih, vračanje preveč ali napačno plačanih dajatev, zagotovitev sredstev za vračilo preveč ali napačno plačanih dajatev in usklajevanje evidenc o plačanih in vrnjenih dajatvah.

(3) Ta pravilnik določa tudi postopke pri ravnanju s podatki, ki jih pošilja UJP o plačevanju in razporejanju dajatev prejemnikom plačanih dajatev (v nadaljevanju: prejemniki) in organom, ki odmerjajo, pobirajo ali izterjujejo dajatve (v nadaljevanju: nadzorniki).

2. člen

(vodenje podračunov)

(1) Za plačevanje in razporejanje dajatev vodi UJP več vrst podračunov, vse kot podračune v sistemu enotnega zakladniškega računa (v nadaljevanju: sistem EZR) države ali občin pri Banki Slovenije.

(2) Podračun za plačevanje novo uvedene dajatve mora UJP odpreti na zahtevo ministrstva, pristojnega za finance, ki podračun objavi v predpisu, ki ureja podračune in način plačevanja dajatev (v nadaljevanju: predpis o podračunih). Obstoječi podračun UJP ukine na zahtevo ministrstva pristojnega za finance, ki ukineitev podračuna objavi v predpisu o podračunih.

(3) Osnovna vrsta podračunov za plačevanje dajatev so vplačilni podračuni, na katere se plačujejo dajatve in razporejajo dajatve, ki so bile plačane na zbirne prehodne podračune ali na prehodne račune nadzornikov. S teh podračunov se vračajo preveč ali napačno plačane dajatve, ki so bile na te podračune plačane ali razporejene.

(4) Za plačevanje dajatev, ki pripadajo več prejemnikom, vodi UJP zbirne prehodne podračune. Na te podračune se plačujejo dajatve, kot jih določa predpis o podračunih. Na te podračune se dajatve razporejajo tudi s prehodnih podračunov nadzornikov. Z zbirnih prehodnih podračunov se razporejajo plačane dajatve in se vračajo preveč ali napačno plačane dajatve, ki so bile na te podračune plačane ali razporejene.

(5) Za plačevanje dajatev in za evidentiranje plačanih dajatev imajo lahko nadzorniki pri UJP odprte prehodne podračune. S teh računov nadzorniki razporejajo plačane dajatve in vračajo preveč ali napačno plačane dajatve, ki so bile na te podračune plačane. Za odprtje prehodnega podračuna nadzornika ne veljajo določbe drugega odstavka tega člena, zato ga odpre UJP na zahtevo nadzornika in o tem obvesti ministrstvo, pristojno za finance.

(6) S sredstvi na podračunih, ki so določeni za plačevanje in razporejanje dajatev, se sme razpolagati samo v skladu s tem pravilnikom.

3. člen

(razlikovanje podračunov)

(1) Podračuni, na katere se plačujejo dajatve, se razlikujejo po pripadnosti sistemu EZR ter po tem, komu pripadajo plačane dajatve. Zato so označeni tako, da pomenita prvi dve številki v prvem sklopu petmestne številke računa to, da je ta podračun pri Banki Slovenija – 01, številke na naslednjih treh mestih pa določajo, v katerem sistemu EZR je podračun. Podračuni v sistemu EZR države imajo oznako 100, podračuni v sistemih EZR občin pa imajo za oznako številke od 201 naprej, kar je veljavna statistična oznaka občine povečana za 200.

(2) Podračuni občine, ki se v skladu z zakonom, ki ureja javne finance, odloči, da bo imela svoje podračune v sistemu EZR države, imajo oznako 100.

(3) Pripadnost plačanih dajatev je označena s prvimi tremi števkami drugega osemestnega sklopa številke vplačilnega podračuna tako, da pomenijo številke:

- 100 dajatve, ki pripadajo proračunu države,
- 200 dajatve, ki pripadajo Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije za obvezni del zavarovanja,
- 300 dajatve, ki pripadajo Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije za obvezni del zavarovanja,
- od 401 naprej dajatve, ki pripadajo proračunom občin, številke so veljavne statistične oznake občin povečane za 400.

(4) Zbirni prehodni podračuni za dajatve, ki pripadajo več prejemnikom, imajo na prvih treh mestih drugega osemestnega sklopa številke podračuna oznako 844.

(5) Prehodni podračuni, ki jih lahko imajo nadzorniki odprte pri UJP, imajo na prvih treh mestih drugega osemestnega sklopa številke podračuna oznako 845 ali 846.

(6) Podračuni za plačevanje občinskih in krajevnih samopriskupkov ter drugih prihodkov krajevnih skupnosti, imajo na prvih treh mestih drugega sklopa številke podračuna oznako 842.

4. člen

(plačevanje dajatev in njihovo razporejanje)

(1) Dajatve se plačujejo v denarni enoti Republike Slovenije na podračune, ki so določeni v predpisu o podračunih in so odprti pri UJP.

(2) Kadar je dajatev plačana v tuji valuti, ravna UJP v skladu s predpisom, ki ureja obrazce in način izvajanja deviznih plačilnih navodil.

(3) Plačilna navodila, za katera je s tem pravilnikom predpisano, da jih izdelajo UJP, prejemniki ali nadzorniki in da jih UJP izvrši, so določena s predpisi, ki urejajo plačilna navodila v papirni ali elektronski obliki.

(4) Kadar je dajatev plačana ali razporejena na predpisan vplačilni podračun, UJP na podlagi oznake na prvih treh mestih v drugem osemestnem sklopu številke vplačilnega podračuna, kot so navedene v tretjem odstavku prejšnjega člena, izdelaja plačilno navodilo v breme vplačilnih podračunov in v dobro podračunov prejemnikov in ga izvrši istega dne, za plačane dajatve v dobro vplačilnih podračunov, ki so prispele po končani razporeditvi, pa izdela in izvrši plačilna navodila najkasneje naslednjega delovnega dne.

(5) Dajatve, ki pripadajo več prejemnikom in ki so bile plačane na zbirne prehodne podračune z oznako 844, UJP razporedi v predpisanih deležih v breme teh podračunov in v dobro ustreznih vplačilnih podračunov tako, da izdela plačilna navodila in jih izvrši istega dne, za plačane dajatve v dobro zbirnih prehodnih podračunov, ki so prispele po končani razporeditvi, pa izdela in izvrši plačilna navodila najkasneje naslednjega delovnega dne. Kadar je tako določeno s posebnim predpisom, UJP razporedi predpisane deleže neposredno na podračune prejemnikov.

(6) Občinske in krajevne samopriskupke plačane na podračune z oznako 842 UJP razporedi tako, da izdela plačilna navodila v breme podračunov z oznako 842 in v dobro podračunov prejemnikov in jih izvrši. Plačane krajevne samopriskupke, ki so bili uvedeni pred uveljavitvijo zakona, ki ureja samopriskupke, ter druge prihodke krajevnih skupnosti UJP razporedi v breme podračunov z oznako 842 in v dobro podračunov krajevnih skupnosti. Plačane krajevne samopriskupke, ki so bili uvedeni po uveljavitvi zakona, ki ureja samopriskupke, UJP razporedi v breme podračunov z oznako 842 in v dobro podračunov za izvrševanje proračunov občin.

(7) Nadzorniki, ki imajo pri UJP odprte prehodne podračune z oznakama 845 ali 846, razporedijo dajatve plačane na te podračune tako, da najkasneje naslednjega delovnega dne

izdelajo plačilna navodila v breme teh podračunov in v dobro ustreznih vplačilnih ali zbirnih prehodnih podračunov in jih predložijo UJP, da jih izvrši. Nadzorniki lahko pooblastijo UJP za razporeditev sredstev s svojih prehodnih podračunov, pri tem ji sporočijo podračune, na katere se sredstva prenašajo, in njihove deleže oziroma ključ razporeditve.

(8) V Prilogi 1, ki je sestavni del tega pravilnika, so postopki in podatki za plačevanje in razporejanje dajatev opisani kot transakcije in so jim s tipi sklicevanja na številko odobritve in obremenitve (v nadaljevanju: tip SŠO) določeni podatki, ki morajo biti obvezno vpisani na plačilne naloge in plačilna navodila za plačevanje in razporejanje dajatev. Tipi SŠO so opisani v Prilogi 2, ki je sestavni del tega pravilnika.

5. člen

(vračanje preveč ali napačno plačanih dajatev)

(1) Zahtevek za vračilo preveč ali napačno plačane dajatve vložijo tisti, ki je plačal dajatev (v nadaljevanju: upravičenec), pri nadzorniku, ki določa obveznost plačila dajatve in ki nadzoruje plačilo dajatve, ki je predmet zahtevka. O zahtevku odloči nadzornik na način, kot je urejen z zakonom ali drugim predpisom, ki določa naloge in postopke nadzornika. V primeru utemeljenega zahtevka predloži nadzornik UJP plačilno navodilo v breme prehodnega, vplačilnega ali zbirnega prehodnega podračuna in v dobro računa upravičenca. Kadar je tako določeno z zakonom ali drugim predpisom, predloži nadzornik UJP svoj akt o vračilu, UJP pa izdela in izvrši ustrezno plačilno navodilo.

(2) Kadar mora nadzornik v postopku, kot ga določa zakon, sam po uradni dolžnosti ugotoviti, da je bila dajatev preveč plačana, odloči o vračilu preveč plačane dajatve brez zahtevka upravičenca.

(3) Sredstva za vračilo preveč ali napačno plačanih dajatev mora zagotoviti prejemnik teh dajatev tako, da na poziv UJP še isti dan ali najkasneje naslednji delovni dan predloži plačilno navodilo v breme svojega podračuna in v dobro vplačilnega ali zbirnega prehodnega podračuna. V primeru obsežnih vračil mora nadzornik uskladiti s prejemnikom datume in zneske vračil.

(4) Kadar za preveč ali napačno dajatev nadzornika ni mogoče ugotoviti, mora prejemnik preveč ali napačno plačane dajatve izvršiti vračilo na način, kot je določen v prvem in drugem odstavku tega člena za nadzornika, sam pa brez poziva UJP zagotovi sredstva za vračilo tako, kot je določeno v prejšnjem odstavku.

(5) Pri vračanju preveč plačane dohodnine po letnem poročunu, se najprej zagotovijo vsa sredstva za vračila v breme podračuna za izvrševanje državnega proračuna. UJP nato vse tekoče prilive akontacij podvrst dohodnine v celoti razporeja v dobro tega podračuna, dokler ni poravnani predpisani deli vračila, ki bi moral biti vrnjeni v breme podračunov za izvrševanje proračunov občin. V proračunih občin morajo biti na podlagi podatkov UJP o tekočih prilivih akontacij dohodnine, ki pripadajo v predpisanih deležih občinam in ki so bili vrnjeni v dobro podračuna za izvrševanje državnega proračuna, prikazani ti prilivi na ustreznih kontih kot prihodki, na kontu dohodnine – letni poračun pa kot zmanjšanje tekočih prihodkov.

(6) Kadar se vračajo dajatve v gotovini s posebnimi nakaznicami, izvrši UJP plačilne naloge, ki jih prejme od bank, v breme vplačilnega ali zbirnega prehodnega podračuna. Dnevno kritje potrebnih sredstev na vplačilnih ali zbirnih prehodnih podračunih zagotovijo prejemniki na način, kot je določen v tretjem odstavku tega člena.

(7) V primeru obsežnih vračil preveč plačanih dajatev nadzornik pošlje UJP plačilno navodilo v elektronski obliki s skupnim zneskom vračil in seznamom vseh računov, v dobro katerih mora UJP izvršiti vračilo, s posameznimi zneski.

(8) Dajatev, ki je bila preveč ali napačno plačana na prehodni račun nadzornika, lahko nadzornik vrne na podlagi utemeljenega zahtevka ali po uradni dolžnosti v breme prehodne

ga podračuna, v dobro katerega je bila dajatev plačana. Sredstva za vračilo se na prehodnem podračunu zagotovijo v breme vplačilnega ali zbirnega prehodnega podračuna, na katerega je bila preveč ali napačno plačana dajatev razporejena. Nadzorniki v ta namen predložijo UJP v izvršitev plačilno navodilo v breme vplačilnega ali zbirnega prehodnega podračuna in v dobro svojega prehodnega podračuna. Potrebna sredstva za vračilo v breme vplačilnega ali zbirnega prehodnega računa se zagotovijo tako, kot je določeno v tretjem odstavku tega člena.

(9) Nadzorniki, ki odločajo o vračilih na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, morajo najprej ugotoviti, če je mogoče vračilo v celoti izvršiti ali pa je možno s preveč ali napačno plačano dajatvijo poravnati druge dajatve, ki jih upravičenec po poteku roka za plačilo še ni plačal. V primeru ugotovljenega dolga drugih dajatev, se vrne razlika med ugotovljenim vračilom in ugotovljenim dolgom. Nadzornik mora UJP predložiti plačilna navodila v breme vplačilnih ali zbirnih prehodnih podračunov, v dobro katerih je bila preveč ali napačno plačana dajatev, ter v dobro podračunov, v dobro katerih bi upravičenec moral plačati dajatve, a jih ni plačal. Razlika se vrne na način, kot je določen v prvem in drugem odstavku tega člena.

(10) Nadzorniki, ki morajo na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek, ugotoviti ali obstoji starejši dolg od tega, ki je bil poravnat s plačilom v dobro ustreznega računa, morajo v primeru, da starejši dolg obstoji, ravnati odvisno od tega, ali je bila plačana dajatev v dobro prehodnega podračuna ali v dobro vplačilnega ali zbirnega prehodnega podračuna. V prvem primeru nadzornik v svojem knjigovodstvu izvrši samo potrebne preknjižbe. V primeru plačila na vplačilni ali zbirni prehodni podračun mora nadzornik predložiti UJP plačilno navodilo v breme podračuna, v dobro katerega je bila plačana dajatev, in v dobro prehodnega podračuna ali podračuna, na katerega se plačuje dajatev, za katero je ugotovljen starejši dolg. UJP in prejemnik morata v tem primeru ravnati tako, kot je določeno v prvem in drugem odstavku tega člena. Nadzornik mora obvestiti tistega, ki je plačal dajatev, kaj je bilo z njegovim plačilom dejansko poravnano.

(11) V Prilogi 1 so postopki in podatki za vračila in zagotovitev sredstev za vračila dajatev opisani kot transakcije in so s tipi SŠO v Prilogi 2 določeni podatki, ki morajo biti obvezno vpisani na plačilne naloge in plačilna navodila za vračila in za zagotovitev sredstev za vračila dajatev.

6. člen

(ravnanje s podatki o plačanih, razporejenih in vrnjenih dajatvah)

(1) UJP za vsako plačilo, razporeditev ali vračilo dajatve na podlagi podatkov, ki jih prejme od Banke Slovenije ali jih v predpisanih primerih predložijo s plačilnimi navodili neposredni in posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov (v nadaljevanju: PU) ali pa jih izdela sama, pošlje podatke o plačilu, razporeditvi ali vračilu dajatve ustreznemu prejemniku in ustreznemu nadzorniku najkasneje naslednji delovni potem, ko je bilo plačilo, razporeditev ali vračilo izvršeno.

(2) UJP mora poslati podatke iz prejšnjega člena tistim prejemnikom in nadzornikom, ki so s šifro PU kot taki določeni pri posameznemu podračunu, ter nadzornikom, ki so določeni s šifro PU v polju SŠO.

(3) UJP za vsak podračun, na katerega se plačujejo, razporejajo ali se z njega vračajo dajatve, izdela vsak delovni dan izpisek o prometu in stanju na podračunu preteklega delovnega dne. Promet razčleni UJP po posameznih podkontih, kot so določeni s predpisom, ki ureja enotni kontni načrt za proračun, proračunske uporabnike in druge osebe javnega prava.

(4) Izpisek o prometu in stanju na podračunu, na katerega se plačuje ali se z njega vrača dajatev, za katero je določen eden ali več nadzornikov, pošlje UJP organizacijski enoti, ki vodi glavno knjigo zakladnice v ministrstvu, pristojnemu za fi-

nance, oziroma za finance pristojnemu organu občinske uprave, nadzorniku oziroma nadzornikom pa pripadajoči delni izpis o prometu na tem podračunu.

(5) Za podračune, ki jim ni določen nadzornik, pošlje UJP izpisek organizacijski enoti, ki vodi glavno knjigo zakladnice v ministrstvu, pristojnemu za finance, oziroma za finance pristojnemu organu občinske uprave.

(6) Prejemniki in nadzorniki morajo dnevno na podlagi podatkov, ki jim jih pošlje UJP v obliki delnega izpisa o prometu ali izpiska o prometu in stanju posameznega vplačilnega, zbirnega prehodnega ali prehodnega podračuna, ali podračuna prejemnika pravilno in pravočasno evidentirati plačane in vrnjene dajatve skladno z veljavnimi predpisi.

(7) Nadzorniki morajo zaradi pravilnosti podatkov o plačanih dajatvah v izpiskih o prometu in stanju na svojih prehodnih podračunih določiti vsakemu plačniku dajatev številko prehodnega podračuna, znesek, rok plačila in podatke, ki morajo biti na plačilnem nalogu vpisani v predpolje in v polje sklicovanja na številko odobritve.

7. člen

(mesečno poročanje o vplačanih in vrnjenih prihodkih ter usklajevanje podatkov)

(1) UJP izdela mesečna poročila o:

1. plačanih in vrnjenih dajatvah po posameznih podračunih;
2. plačanih in vrnjenih dajatvah po posameznih podkontih;
3. razdelitvi dajatev, ki pripadajo več prejemnikom.

(2) UJP mora poročila iz prejšnjega odstavka poslati pristojnim prejemnikom in nadzornikom najkasneje peti delovni dan po koncu meseca, za katerega izdela poročila.

(3) Prejemniki in nadzorniki morajo najmanj enkrat mesečno na podlagi poročil UJP o plačanih in vrnjenih dajatvah, uskladiti svoje evidence. Če ugotovijo, da so nastale razlike v podatkih o plačanih in vrnjenih dajatvah morajo ugotovljene razlike odpraviti po postopkih, ki so določeni v tem pravilniku za plačila in razporeditve plačanih dajatev ter za vračila napačno vplačanih dajatev in na načine, kot so opisani v Prilogi 1.

(4) Določba prejšnjega odstavka ne velja za UJP, kadar mora popraviti razporeditev dajatve po uradni dolžnosti, ko ugotovi, da je dajatev razporedila napačno, za napačno razporeditev pa UJP ne zaračuna storitve. Prav tako ravna UJP, ko je bila dajatev plačana na podračun, na katerega se dajatev v skladu s predpisom o podračunih ne plačuje, in ko plačano dajatev preusmeri UJP na pravilni podračun.

8. člen

(zaračunavanje storitev)

UJP mesečno zaračunava storitve razporejanja dajatev v skladu s tem pravilnikom: Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije in Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije v višini 0,165% od zneska razporejenih dajatev, občinam, Stanovanjskemu skladu Republike Slovenije, Ekološko razvojnemu skladu Republike Slovenije in Slovenski odškodninski družbi v višini 0,05% od zneska razporejenih dajatev ter za razporejanje občinskih in krajevnih samoprispevkov v višini 0,1% od zneska razporejenih dajatev.

9. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati 1. januarja 2003.

Št. 32367/02

Ljubljana, dne 3. decembra 2002.

mag. Anton Rop l. r.
Minister
za finance

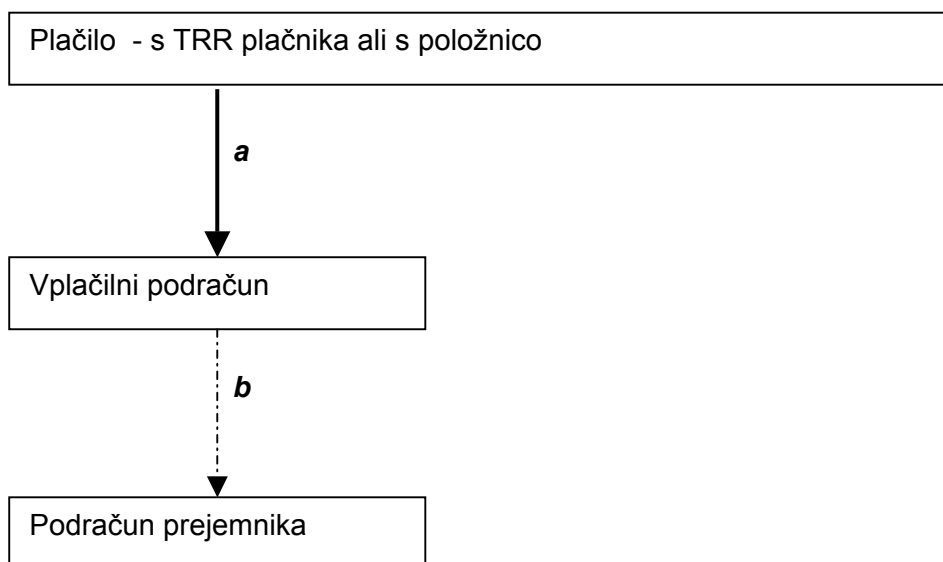
Priloga 1

Postopki in podatki pri plačevanju, razporejanju, vračanju in usklajevanju plačanih dajatev

V tej prilogi, ki je sestavni del pravilnika o opravljanju nalog UJP na področju plačevanja in razporejanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov, so postopki plačevanja, razporejanja, vračanja in usklajevanja plačanih dajatev opisani kot transakcije in so jim s tipi SŠO določeni podatki, ki morajo biti obvezno vpisani na plačilne naloge in plačilna navodila za plačevanje, razporejanje, vračanje, zagotavljanje in usklajevanje dajatev. Tipi SŠO so opisani v Prilogi 2, ki je tudi sestavni del tega pravilnika.

1. Plačevanje in razporejanje plačanih dajatev**1.1. Plačilo dajatve na vplačilni podračun in razporeditev plačane dajatve z vplačilnega podračuna**

Slika 1.1.

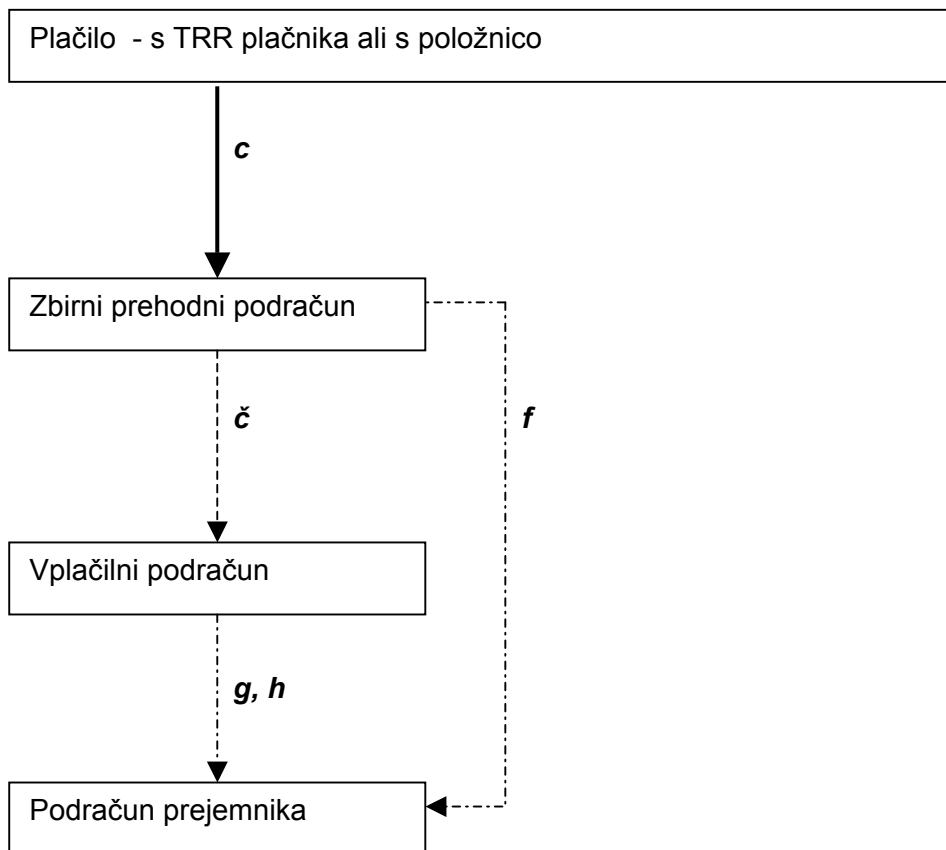

Slika 1.1. prikazuje postopka plačilo dajatve na vplačilni podračun in razporeditev plačane dajatve na podračun prejemnika, ki je neposredni PU pri tem pomeni **a** transakcijo plačila in **b** transakcijo razporeditve. SŠO za transakcijo **a** je tip 1.1. ali tip 1.2., za transakcijo **b** pa tip 2.3..

UJP izdela izpis o prometu v dobro vplačilnega podračuna po posameznih nadzornikih, v izpisku o prometu in stanju podračuna prejemnika pa razčleni promet v breme vplačilnega podračuna po posameznih podkontih.

1.2. Plačilo dajatve na zbirni prehodni podračun in razporeditev plačane dajatve na vplačilni podračun ali na podračun prejemnika

Slika 1.2.

Opomba: Če je transakcija **f**, ni transakcij **č** ter **g** in **h**.

Slika 1.2. prikazuje postopke plačila dajatve na zbirni prehodni račun. Transakcija **c** je plačilo dajatve na zbirni prehodni podračun. SŠO za **c** je tip 1.1. oziroma 1.2..

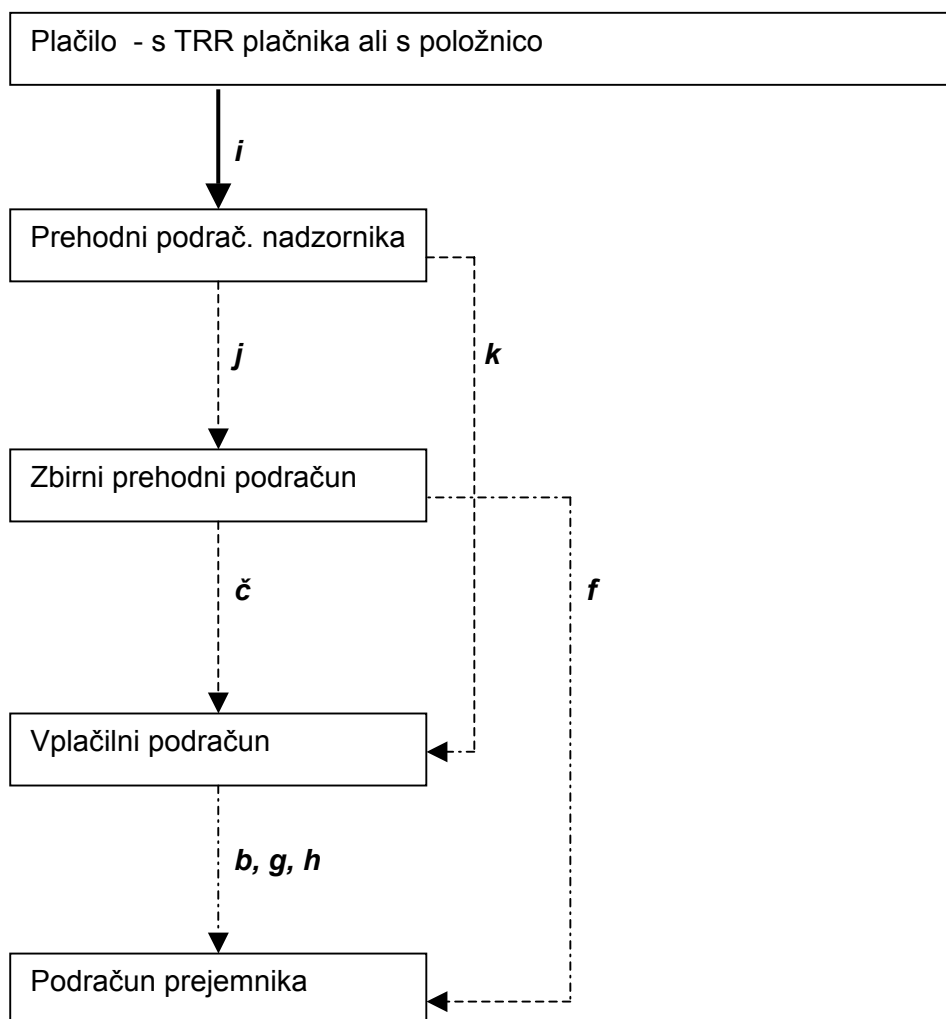
Transakciji **č** in **f** sta razporeditvi plačane dajatve na vplačilni podračun ali na podračun prejemnika, ki je posredni PU, v predpisanih deležih. SŠO sta tipa 2.1. za transakcijo **č** in 2.4. za transakcijo **f**.

Transakcija **g** je razporeditev plačane dajatve na podračun prejemnika, ki je neposredni PU. SŠO je tip 2.3.. Transakcija **h** je razporeditev plačane dajatve na podračun prejemnika, ki je posredni PU. SŠO je tip 2.4..

Za zbirni prehodni podračun izdela UJP izpise prometa v dobro po nadzornikih, v izpisku o prometu in stanju na podračunu prejemnika pa razčleni promet v breme zbirnega prehodnega podračuna (transakcija **f**) ali vplačilnega podračuna (transakciji **g** in **h**) po posameznih podkontih.

1.3. Plačilo dajatve na prehodni podračun nadzornika in razporeditve plačane dajatve na zbirni prehodni podračun ali na vplačilni podračun ali na podračun prejemnika

Slika 1.3.

Opomba: 1. Če je transakcija *k*, ni transakcij *j* in *č* ter *g* in *h*.
 2. Če je transakcija *f*, ni transakcij *č* ter *b, g* in *h*.

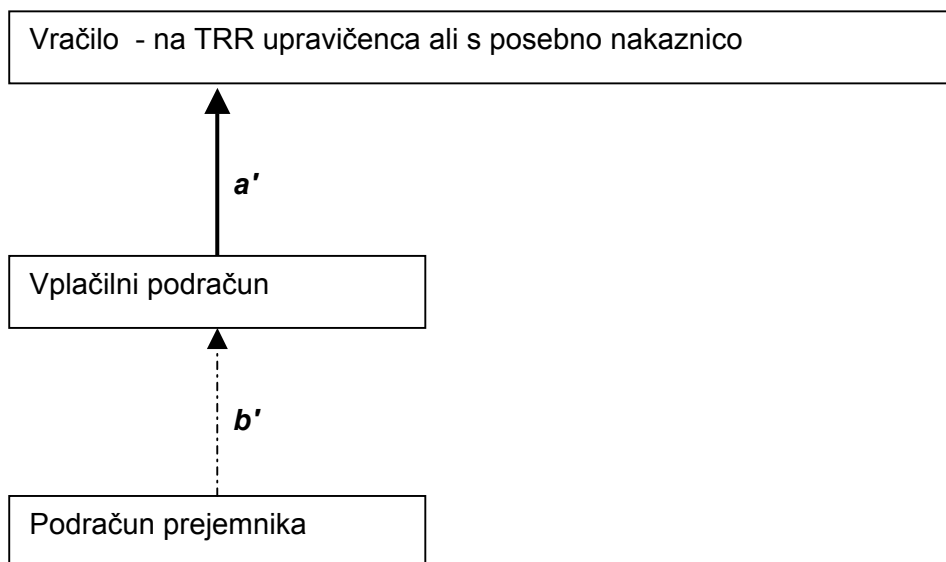
Slika 1.3. prikazuje postopke plačila dajatve na prehodni podračun nadzornika. Transakcija *i* je plačilo dajatve na prehodni podračun nadzornika. SŠO je za to transakcijo tip 1.3. Transakciji *j* in *k* sta razporeditvi plačane dajatve na zbirni prehodni podračun ali na vplačilni podračun, SŠO je za transakciji *j* in *k* tip 2.2.. Transakcije *č*, in *f* ter *b, g* in *h* so že prikazane v slikah 1.1. in 1.2..

Za nadzornika izdela UJP izpisek o prometu in stanju na njegovem prehodnem podračunu (transakcije *i, j* in *k*).

2. Vračanje preveč ali napačno plačanih dajatev

2.1. Vračanje preveč ali napačno plačanih dajatev z vplačilnega podračuna in zagotovitev sredstev za vračilo

Slika 2.1.

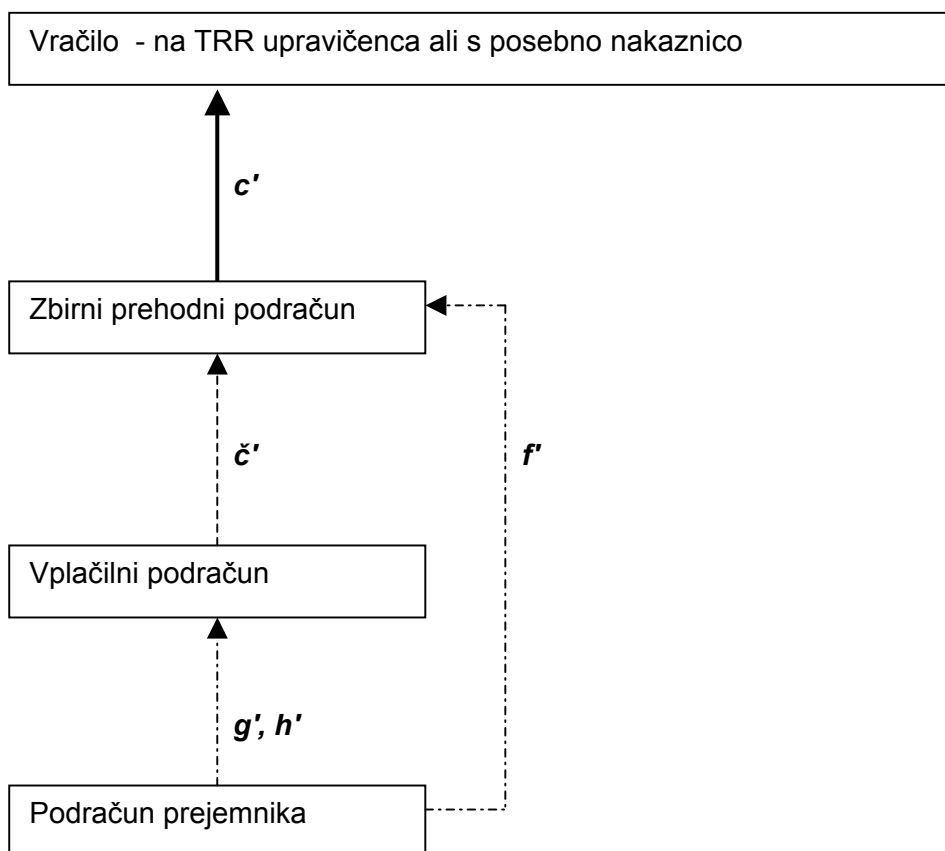

Slika 2.1. prikazuje postopke za izvedbo vračila preveč ali napačno plačane dajatve z vplačilnega podračuna. Transakcija a' je vračilo preveč ali napačno plačane dajatve z vplačilnega podračuna, SŠO je tip 3.1. ali 3.2.. Transakcija b' je zagotovitev potrebnih sredstev za vračilo s podračuna prejemnika, ki je neposredni PU, na vplačilni podračun, SŠO je tip 4.3.

UJP izdela izpis o prometu v breme vplačilnega podračuna po posameznih nadzornikih, v izpisku o prometu in stanju podračuna prejemnika pa razčleni promet v dobro vplačilnega podračuna po posameznih podkontih.

2.2. Vračilo preveč ali napačno plačane dajatve z zbirnega prehodnega podračuna in zagotovitev sredstev za vračilo

Slika 2.2.

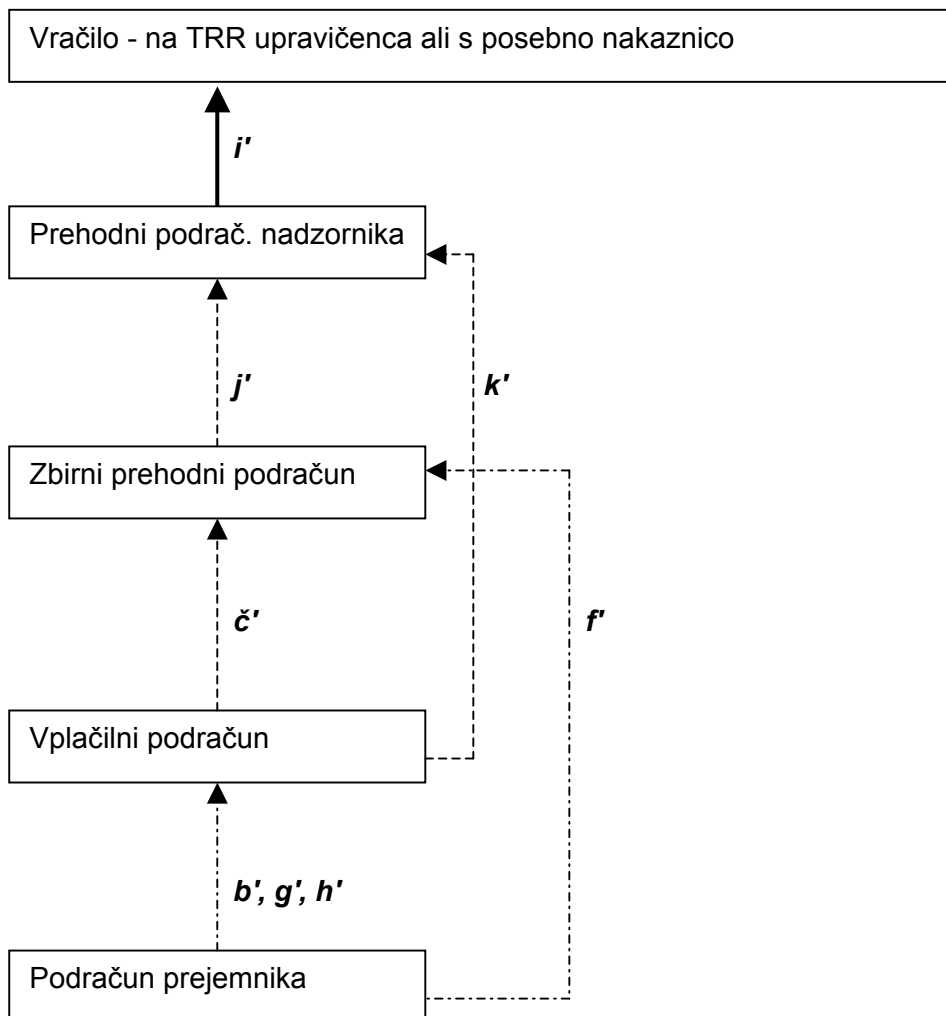
Opomba: Če je transakcija **f'**, ni transakcij **g'** in **h'** ter **č'**.

Slika 2.2. prikazuje postopke za izvedbo vračila preveč ali napačno plačane dajatve z zbirnega prehodnega podračuna. Transakcija **c'** je vračilo preveč ali napačno plačane dajatve z zbirnega prehodnega podračuna, SŠO je tip 3.1. ali 3.2.. Transakcija **č'** je zagotovitev sredstev z vplačilnega podračuna, SŠO je tip 4.1.. Transakciji **f'** in **h'** sta zagotovitvi sredstev za vračilo s podračuna prejemnika, ki ni neposredni PU. SŠO za transakciji **f'** in **h'** je tip 4.4.. Za transakcijo **g'**, ki je zagotovitev sredstev za vračilo s podračuna prejemnika, ki je neposredni PU, je SŠO tip 4.3..

Za zbirni prehodni podračun izdela UJP izpise prometa v breme po nadzornikih, v izpisku o prometu in stanju na podračunu prejemnika pa razčleni promet v dobro zbirnega prehodnega podračuna (transakcija **f'**) ali vplačilnega podračuna (transakciji **g'** in **h'**) po posameznih podkontih.

2.3. Vračilo preveč ali napačno plačane dajatve s prehodnega podračuna nadzornika in zagotovitev sredstev za vračilo

Slika 2.3.

Opomba: 1. Če je transakcija f' , ni transakcij b', g' in h' ter c' .
 2. Če je transakcija k' , ni transakcij c' in j' .

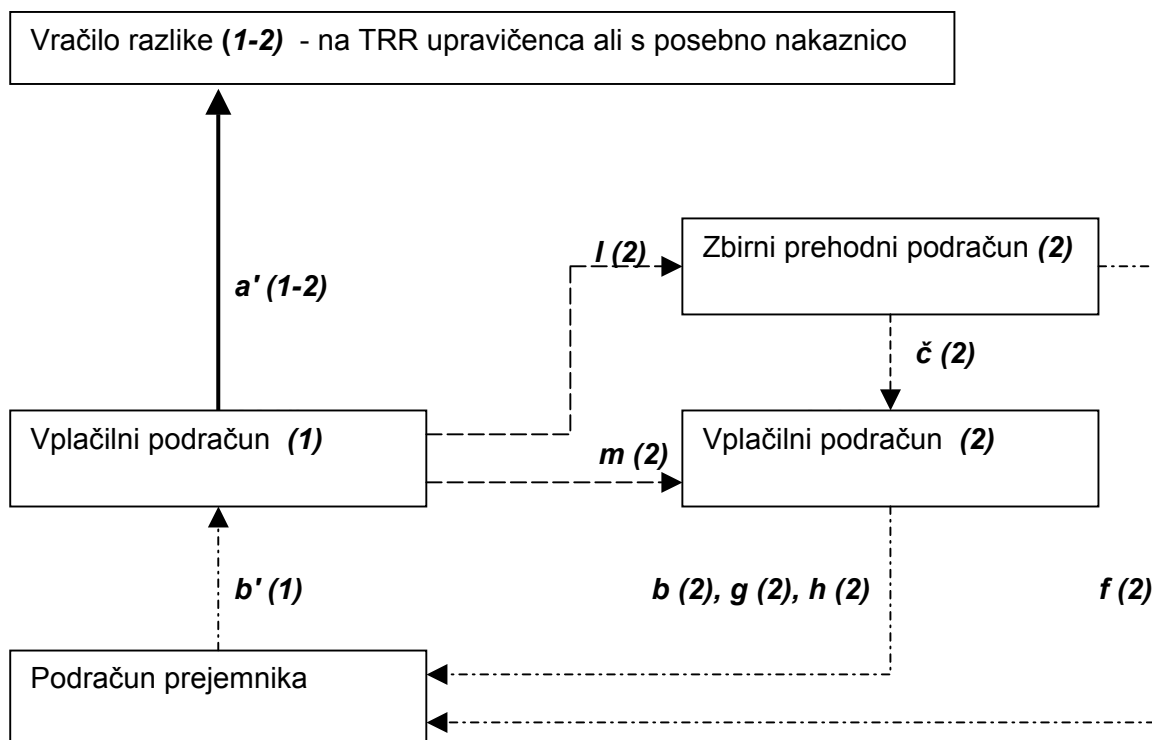
Slika 2.3. prikazuje postopke za izvedbo vračila preveč ali napačno plačane dajatve s prehodnega podračuna nadzornika. Transakcija i' je vračilo preveč ali napačno plačane dajatve s prehodnega podračuna nadzornika. SŠO je za transakcijo i' tip 3.3. Zagotovitev sredstev z zbirnega prehodnega ali vplačilnega podračuna sta transakciji j' oziroma k' . SŠO za tidve transakciji je tip 4.2.. Druge transakcije b', g' in h' ter c' in f' so že prikazane v slikah 2.1. in 2.2..

Za nadzornika izdela UJP izpisek o prometu in stanju na njegovem prehodnem podračunu (transakcije i', j' in k'). V izpisku o prometu in stanju na podračunu prejemnika pa razčleni tudi promet v dobro vplačilnega in zbirnega prehodnega podračuna po posameznih podkontih.

3. Zmanjšano vračilo preveč ali napačno plačane dajatve in zagotovitev sredstev za vračilo in uskladitev

3.1. Zmanjšano vračilo preveč ali napačno plačane dajatve z vplačilnega podračuna in zagotovitev sredstev za vračilo in uskladitev

Slika 3.1.

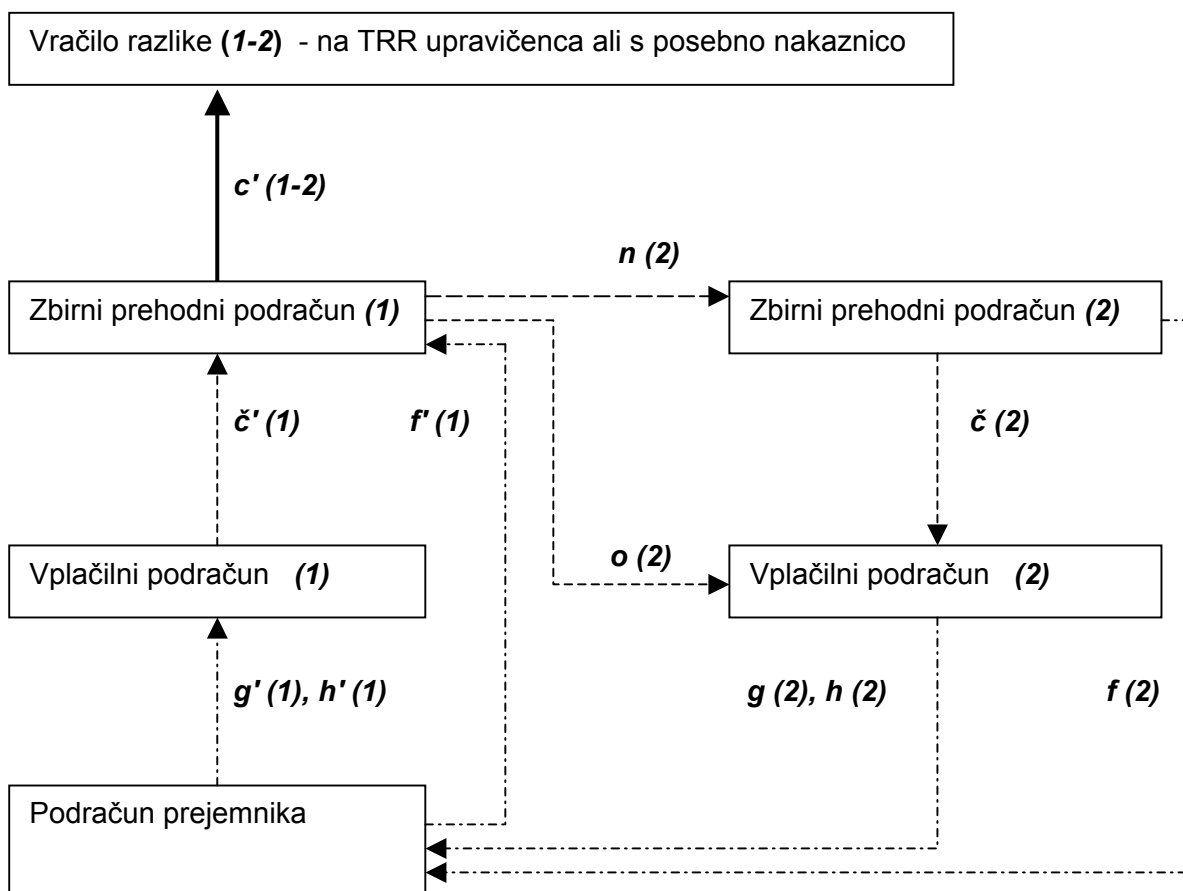
Slika 3.1. prikazuje postopke izvedbe vračila razlike med preveč ali napačno plačano dajatvijo in med dajatvijo, ki bi morala biti plačana, a ni bila. S transakcijo **a' (1-2)** se vrača le razlika med dajatvijo (1) in dajatvijo (2). SŠO je tip 3.1. ali 3.2., kjer se številka podkonta oziroma šifra obvezne dajatve nanaša na dajatev (1). Transakcija **b' (1)** je zagotovitev sredstev s podračuna prejemnika, ki je neposredni PU, s podkontom za dajatev (1). SŠO je tip 4.3..

Transakcija **l (2)** je prenos sredstev z vplačilnega podračuna (1) na zbirni prehodni podračun (2), **m (2)** pa je prenos sredstev z vplačilnega podračuna (1) na vplačilni podračun (2). SŠO za transakciji **l (2)** in **m (2)** je tip 5.1. ali 5.2., kjer je v SŠOb številka podkonta za dajatev (1) in v SŠOd številka podkonta ali šifra obvezne dajatve za dajatev (2). Kadar je transakcija **m (2)** ni transakcije **l (2)** in posledično ni transakcij **c (2)** in **f (2)**. Razporeditev dajatve (2) se z zbirnega prehodnega podračuna (2) na vplačilni podračun (2) ter nato z vplačilnega podračuna (2) ali celo neposredno z zbirnega prehodnega podračuna (2) na podračun prejemnika, ki je neposredni PU, opravi s transakcijami, ki so opisane v sliki 1.2. V SŠO ustreznih tipov za te transakcije je povsod številka podkonta za dajatev (2).

UJP izdela izpis o prometu v breme vplačilnega podračuna (1) in v dobro zbirnega prehodnega ali vplačilnega podračuna (2) po posameznih nadzornikih, v izpisku o prometu in stanju podračuna prejemnika pa razčleni promet v dobro vplačilnega podračuna (1) in v breme zbirnega prehodnega podračuna (2) ali vplačilnega podračuna (2) po posameznih podkontih.

3.2. Zmanjšano vračilo preveč ali napačno plačane dajatve z zbirnega prehodnega podračuna in zagotovitev sredstev za vračilo in uskladitev

Slika 3.2.

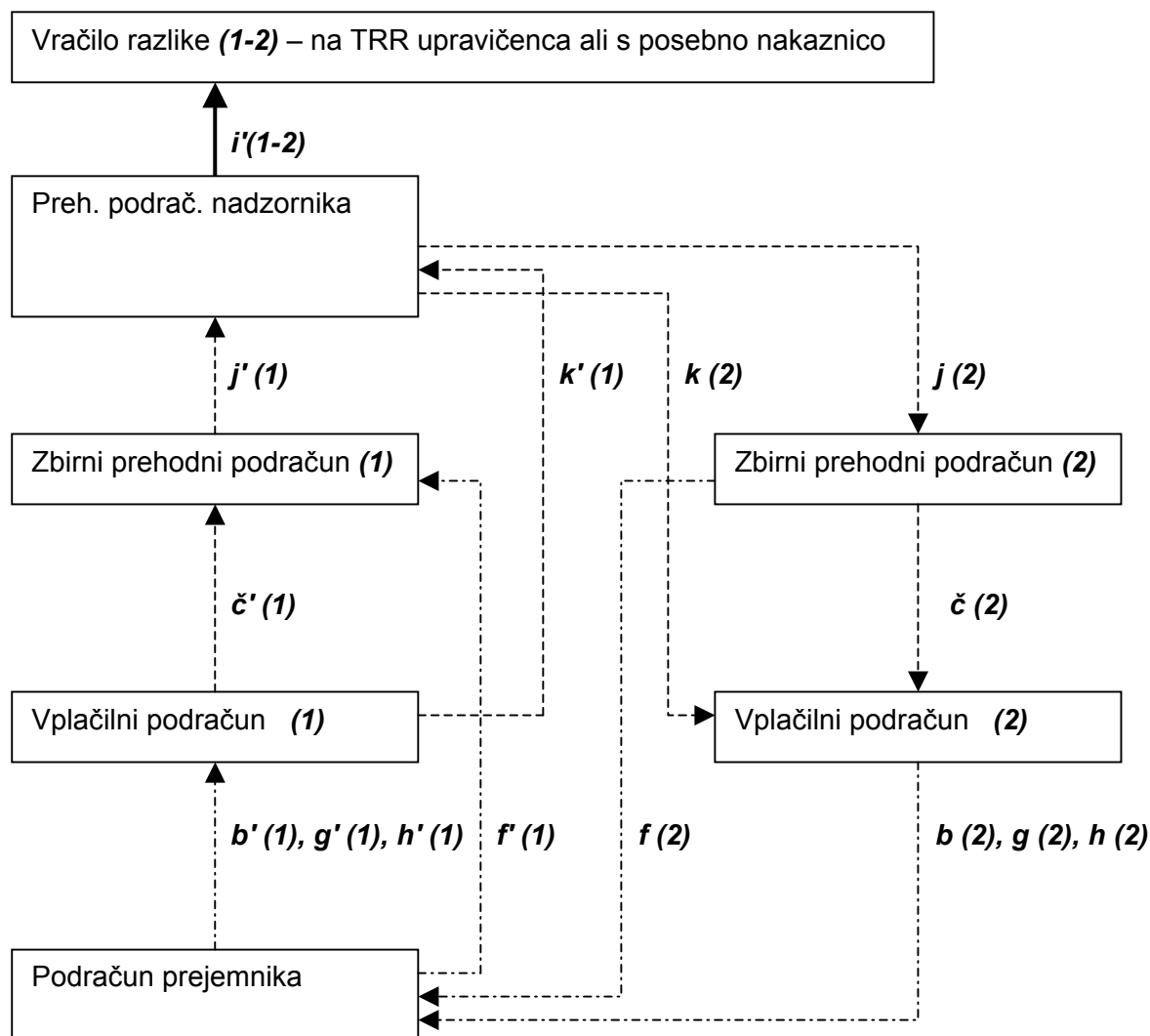
Slika 3.2. prikazuje postopke izvedbe vračila razlike med preveč ali napačno plačano dajatvijo in med dajatvijo, ki bi morala biti plačana, a ni bila. S transakcijo $c'(1-2)$ se vrača le razlika med dajatvijo (1) in dajatvijo (2). SŠO je tip 3.1. ali 3.2., kjer se številka podkonta oziroma šifra obvezne dajatve nanaša na dajatev (1). Zagotovitev sredstev z vplačilnega podračuna za dajatev (1) in pred tem zagotovitev sredstev s podračuna prejemnika na vplačilni podračun (1) ali neposredno na zbirni prehodni podračun za dajatev (1) se opravi s transakcijami, kot so prikazane na sliki 2.2. V SŠO ustreznih tipov za te transakcije je povsod številka podkonta za dajatev (1).

Transakciji $m(2)$ in $o(2)$ sta prenosa sredstev z zbirnega prehodnega podračuna (1) na zbirni prehodni podračun (2) oziroma na vplačilni podračun (2). SŠO je tip 5.1. ali 5.2., kjer je v SŠOb številka podkonta za dajatev (1) in v SŠOd številka podkonta ali šifra obvezne dajatve za dajatev (2). Kadar je transakcija $o(2)$ ni transakcije $n(2)$ in posledično ni transakcij $č(2)$ in $f(2)$. Razporeditev dajatve (2) se z zbirnega prehodnega podračuna (2) na vplačilni podračun (2) ter nato z vplačilnega podračuna (2) ali celo neposredno z zbirnega prehodnega podračuna (2) na podračun prejemnika, ki je neposredni PU, opravi s transakcijami, ki so prikazane v sliki 1.2. V SŠO ustreznih tipov za te transakcije je povsod številka podkonta za dajatev (2).

UJP izdela izpis o prometu v breme zbirnega prehodnega podračuna (1) in v dobro zbirnega prehodnega podračuna (2) ali vplačilnega podračuna (2) po posameznih nadzornikih, v izpisku o prometu in stanju podračuna prejemnika pa razčleni promet v dobro zbirnega prehodnega podračuna (1) ali vplačilnega podračuna (1) in v breme zbirnega prehodnega podračuna (2) ali vplačilnega podračuna (2) po posameznih podkontih.

3.3. Zmanjšano vračilo preveč ali napačno plačane dajatve prehodnega podračuna nadzornika in zagotovitev sredstev za vračilo in uskladitev

Slika 3.3.

Slika 3.3. prikazuje postopke izvedbe zmanjšanega vračila sprehodnega podračuna nadzornika. Vračilo razlike med dajatvijo (1) in dajatvijo (2) se izvede s transakcijo $i'(1-2)$. SŠO je tip 3.3., kjer se številka podkonta oziroma šifra obvezne dajatve nanašata na dajatev (1). Transakcije za zagotovitev sredstev za vračilo dajatve (1) so prikazane v sliki 2.3..

Uskladitev med dajatvijo (1) in dajatvijo (2) opravi nadzornik z ustreznim evidentiranjem vračila dajatve (1) in razporeditve dajatve (2). Razporeditev dajatve (2) se opravi s transakcijami, ki so prikazane v sliki 1.3.

Izpisek o prometu in stanju na podračunu nadzornika in prejemnika izdela UJP, kot je določeno za vračila in za razporeditev dajatve.

Priloga 2

Tipi sklicev na številko obremenitve (SŠOb) in odobritve (SŠOd)

(v nadaljevanju: tip SŠO)

Tip 1.1. (plačilo dajatve na vplačilni ali zbirni prehodni podračun, kjer je s predpisom o podračunih predpisan model 11)

SŠOb si določi sam plačnik.

SŠOd:

- predpolje (model): 11,
- polje: P1 šifra PU = nadzornik, (4+k), P2 številka podkonta dajatve (6+k), P3 številka računa ali drugega dokumenta in oznaka leta (6+2) le, če to določi nadzornik.

Tip 1.2. (plačilo dajatve na vplačilni ali zbirni prehodni podračun, kjer je s predpisom o podračunih predpisan model 19)

SŠOb si določi sam plačnik.

SŠOd:

- predpolje (model): 19,
- polje: P1 davčna številka (7+k), P2 šifra obvezne dajatve (4+k), P3 številka odločbe, sklepa ali drugega akta (7) le, če to določi davčni ali carinski organ.

Tip 1.3. (plačilo dajatve na prehodni podračun nadzornika)

SŠOb si določi sam plačnik

SŠOd določi nadzornik, lahko tudi po modelu 11 ali po modelu 19.

Tip 2.1. (razporeditev plačane dajatve z zbirnega prehodnega podračuna na vplačilni podračun)

SŠOb:

- predpolje (model): 11,
- polje: P1 šifra PU = 99996, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

SŠOd:

- predpolje (model): 11,
- polje: P1 šifra PU = 99996, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

Tip 2.2. (razporeditev plačane dajatve s prehodnega podračuna nadzornika na zbirni prehodni ali vplačilni podračun)

SŠOb:

- predpolje (model): 11,
- polje: P1 šifra PU = nadzornik, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

SŠOd:

- predpolje (model): 11,
- polje: P1 šifra PU = 99996, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

Tip 2.3. (razporeditev plačane dajatve z vplačilnega podračuna na podračun prejemnika, ki je neposredni PU)

SŠOb

- predpolje (model): 11,
- polje: P1 šifra PU = 99996, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

SŠOd:

- predpolje (model): 18,
- polje: P1 šifra PU = prejemnik, P2 številka podkonta, P3 leto obveznosti.

Tip 2.4. (razporeditev plačane dajatve z zbirnega prehodnega ali vplačilnega podračuna na podračun prejemnika, ki je posredni PU)

SŠOb:

- predpolje (model): 11,
- polje: P1 šifra PU = 99996, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

SŠOd:

- predpolje (model): 11,
- polje: P1 šifra PU = prejemnik, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

Tip 3.1. (vračilo preveč ali napačno plačane dajatve z zbirnega prehodnega ali vplačilnega podračuna, kjer je s predpisom o podračunih predpisan model 11)

SŠOb:

- predpolje (model): 11,
- polje: P1 šifra PU = nadzornik, P2 številka podkonta, P3 številka računa ali drugega dokumenta in oznaka leta le, če to določi nadzornik.

SŠOd si določi upravičenec za vračilo.

Tip 3.2. (vračilo preveč ali napačno plačane dajatve z zbirnega prehodnega ali vplačilnega podračuna, kjer je s predpisom o podračunih predpisan model 19)

SŠOb:

- predpolje (model): 19,
- polje: P1 davčna številka (7+k), P2 šifra obvezne dajatve (4+k), P3 številka odločbe, sklepa ali drugega akta davčnega ali carinskega organa le, če to določi davčni ali carinski organ.

SŠOd si določi upravičenec za vračilo.

Tip 3.3. (vračilo preveč ali napačno plačane dajatve s prehodnega računa nadzornika)

SŠOb določi nadzornik, lahko tudi po modelu 11 ali po modelu 19.

SŠOd si določi sam upravičenec za vračilo.

Tip 4.1. (zagotovitev sredstev za vračilo ali za uskladitev z vplačilnega podračuna na zbirni prehodni podračun)

SŠOb:

- predpolje (model): 41,
- polje: P1 šifra PU = 99996, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

SŠOd:

- predpolje (model): 41,
- polje: P1 šifra PU = 99996, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

Tip 4.2. (zagotovitev sredstev za vračilo ali za uskladitev z vplačilnega ali zbirnega prehodnega podračuna na prehodni podračun nadzornika)

SŠOb:

- predpolje (model): 41,
- polje: P1 šifra PU = 99996, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

SŠOd:

- predpolje (model): 41,
- polje: P1 šifra PU = nadzornika, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

Tip 4.3. (zagotovitev sredstev za vračilo ali za uskladitev s podračuna prejemnika, ki je neposredni PU, na vplačilni podračun)

SŠOb:

- predpolje (model): 48,
- polje: P1 šifra PU = prejemnik, P2 proračunska postavka in številka podkonta (4+6+k), P3 oznaka leta (4 mesta).

SŠOd:

- predpolje (model): 41,
- polje: P1 šifra PU = 99996, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

Tip 4.4. (zagotovitev sredstev za vračilo ali za uskladitev s podračuna prejemnika, ki je posredni PU, na vplačilni ali na zbirni prehodni podračun)

SŠOb:

- predpolje (model): 41,
- polje: P1 šifra PU = prejemnik, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

SŠOd:

- predpolje (model): 41,
- polje: P1 šifra PU = 99996, P2 številka podkonta, P3 ni obvezen podatek.

Tip 5.1. (uskladitev s prenosom sredstev z enega vplačilnega podračuna na drug vplačilni podračun ali na drug zbirni prehodni podračun, z enega zbirnega prehodnega podračuna na drug zbirni prehodni podračun ali na drug vplačilni podračun, kjer je s predpisom o podračunih predpisan model 11)

SŠOb:

- predpolje (model): 41,
- polje: P1 šifra PU = nadzornik 1, P2 številka podkonta 1, P3 ni obvezen podatek.

SŠOd:

- predpolje (model): 11,
- polje: P1 šifra PU = nadzornik 2, P2 številka podkonta 2, P3 ni obvezen podatek.

Tip 5.2. (uskladitev s prenosom sredstev z enega vplačilnega podračuna na drug vplačilni podračun ali na drug zbirni prehodni podračun, z enega zbirnega prehodnega podračuna na drug zbirni prehodni podračun ali na drug vplačilni podračun, kjer je s predpisom o podračunih predpisan model 19)

SŠOb:

- predpolje (model): 41,
- polje: P1 šifra PU = nadzornik 1, P2 številka podkonta 1, P3 ni obvezen podatek.

SŠOd:

- predpolje (model): 19,
- polje: P1 šifra PU = nadzornik 2, P2 šifra obvezne dajatve 2, P3 ni obvezen podatek.

Opomba: V tipih 5.1. in 5.2. pomeni številka podkonta 1 dajatev, ki se usklajuje v breme vplačilnega računa ali v breme zbirnega prehodnega računa, številka podkonta 2 ali šifra obvezne dajatve 2 pa dajatev, ki se usklajuje v dobro vplačilnega ali zbirnega prehodnega podračuna.

5398. Pravilnik o količinah predpakiranih izdelkov

Na podlagi 16. člena zakona o meroslovju (Uradni list RS, št. 22/00) izdaja ministrica za šolstvo, znanost in šport

P R A V I L N I K o količinah predpakiranih izdelkov*

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(predpakirani izdelki – predpakirani proizvodi in predpakirane tekočine)

S tem pravilnikom so določene splošne meroslovne zahteve za predpakirane izdelke, označevanje, vključno z zahtevami za označevanje z znakom EGS, odgovornosti za pakiranje in dajanje v promet, meroslovni nadzor, referenčna metoda za pregled in stopnje nazivnih količin vsebine oziroma prostornin posod določenih vrst predpakiranih izdelkov.

Predpakirani izdelki v tem pravilniku pomenijo predpakirane proizvode, ki so določeni z enotami za maso ali prostornino in predpakirane tekočine, ki so določene z enotami za prostornino.

2. člen

(osnovne definicije)

Predpakirani izdelek po tem pravilniku je sestavljen iz izdelka in posamezne embalaže, v kateri je le-ta vnaprej pakiran.

Izdelek je predpakiran, kadar je pakiran v poljubno embalažo v odsotnosti kupca in ima količina, ki jo predpakirani izdelek vsebuje, neko vnaprej določeno vrednost, ki je ni mogoče spremeniti, ne da bi embalažo poškodovali ali odprli.

Nazivna količina (Q_n - nazivna masa ali nazivna prostornina) vsebine predpakiranega izdelka je masa ali prostornina, ki je označena na embalaži, to je količina izdelka, ki naj bi jo predpakirani izdelek vseboval.

Dejanska vsebina predpakiranega izdelka je količina, ki ga le-ta resnično vsebuje. Ves čas postopka pregleda količine mora biti vrednost za dejansko vsebino merjena ali korigirana na temperaturo 20 °C ne glede na temperaturo, pri kateri se izvaja pakiranje ali pregled. Ta zahteva ne velja za zamrznjene ali globoko zamrznjene proizvode, katerih količina je izražena v enotah za prostornino.

Negativni odstopok vsebine predpakiranega izdelka je količina, za katero je dejanska vsebina predpakiranega izdelka manjša od nazivne količine.

Dovoljeni negativni odstopki vsebin predpakiranih izdelkov so določeni v naslednji preglednici:

Nazivna količina vsebine (g) ali (ml)	Dovoljeni negativni odstopok	
	% Q_n	(g) ali (ml)
od 5 do 50	9	-
od 50 do 100	-	4,5
od 100 do 200	4,5	-
od 200 do 300	-	9
od 300 do 500	3	-
od 500 do 1000	-	15
od 1000 do 10000	1,5	-

* Ta pravilnik smiselno povzema vsebino direktiv ES o predpakiranih izdelkih (76/211/EGS; 75/106/EGS; 80/232/EGS) ter njihovih dopolnil (78/891/EGS; 78/891/EGS, 79/1005/EGS, 85/10/EGS, 88/316/EGS, 89/676/EGS; 87/356/EGS, 86/96/EGS).

V odstotkih navedene dovoljene negativne odstopke je treba pri preračunu v enote za maso ali prostornino zaokrožiti navzgor na najbližjo desetinko grama ali mililitra. Delež predpakiranih izdelkov z negativnim odstopkom večjim od dovoljenega sme biti največ 2,5%.

3. člen (označevanje z znakom EGS)

Predpakirani izdelki se lahko označijo z znakom EGS iz 12. člena tega pravilnika, če so skladni z zahtevami iz tega pravilnika oziroma njegovih splošnih določb in če negativni odstopki pri nobenem predpakiranem izdelku ni dvakrat večji od dovoljenega negativnega odstopka, ki je določen v preglednici iz 2. člena tega pravilnika.

Predpakirani izdelki iz prejšnjega odstavka morajo biti predmet meroslovnega nadzora pod pogoji, ki so določeni v 9. in 11. členu tega pravilnika.

4. člen (osnovne zahteve)

Predpakirani izdelki morajo biti izdelani tako, da dokončani izpolnjujejo naslednji zahtevi:

- povprečje njihovih dejanskih količin ni manjše od nazivne količine;
- delež predpakiranih izdelkov, pri katerih je negativni odstopki večji od dovoljenega negativnega odstopka, določenega v preglednici iz 2. člena tega pravilnika, je dovolj majhen, da partije predpakiranih izdelkov zadostijo zahtevam metode za pregled iz 11. člena tega pravilnika.

5. člen (posebne zahteve za predpakirane proizvode)

Posebne zahteve se nanašajo na predpakirane proizvode, ki so namenjeni prodaji v enotnih nazivnih količinah, ki so:

- enake vrednostim, ki jih določi tisti, ki pakira,
- izražene v enotah za maso ali prostornino,
- ne manjše kot 5 g ali 5 ml in ne večje kot 10 kg ali 10 l.

Vsi predpakirani proizvodi, na katere se nanaša 3. člen tega pravilnika, morajo biti skladno s splošnimi določbami tega pravilnika označeni z oznako za maso ali prostornino proizvoda - imenovano "nazivna masa" ali "nazivna prostornina", ki jo morajo tudi dejansko vsebovati.

Predpakirani proizvodi, ki vsebujejo tekoče proizvode, morajo imeti označeno svojo nazivno prostornino, drugi predpakirani proizvodi pa svojo nazivno maso.

Če pravila trgovanja ali nacionalni predpisi za določeno kategorijo ali vrsto predpakiranega proizvoda v vseh državah članicah Evropske unije niso enaki, morajo biti na takšnih predpakiranih proizvodih vsaj tiste meroslovne oznake, ki so v skladu s pravili trgovanja ali nacionalnimi predpisi države, v katero so proizvodi namenjeni.

Predpakirani proizvodi se zaradi razlogov, ki se nanašajo na zahtevano označevanje, ugotavljanje njihove prostornine ali mase ali metodo pregleda, po kateri so bili izmerjeni in preverjeni, ter njihove nazivne količine vsebine oziroma nazivne prostornine posod, ki so skladne s seznamom predpakiranih proizvodov iz 13. člena tega pravilnika, ne smejo zavrniti, prepovedati ali omejiti njihovo dajanje v promet, če izpolnjujejo zahteve in preglede po tem pravilniku.

6. člen
(posebne zahteve za predpakirane tekočine)

Posebne zahteve se nanašajo na predpakirane izdelke, ki vsebujejo tekočine, naštetе v 14. členu tega pravilnika in so namenjene za dajanje v promet v posameznih količinah od 5 ml do vključno 10 litrov in se preverjajo z merjenjem prostornine.

Vse predpakirane tekočine iz prejšnjega odstavka, na katere se nanaša 3. člen tega pravilnika, morajo v skladu s splošnimi načeli tega pravilnika imeti ustrezno oznako prostornine tekočine - imenovano "nazivna prostornina", ki jo morajo tudi vsebovati.

Predpakirane tekočine se zaradi razlogov, ki se nanašajo na označevanje, prostornino vsebine, ugotavljanje te prostornine ali metode, po kateri so bile pregledane, ter nazivnih prostornin, ki so v skladu z določili 14. člena tega pravilnika, ne smejo zavrniti, prepovedati ali omejiti njihovo dajanje v promet, če izpolnjujejo zahteve in preglede po tem pravilniku.

7. člen
(napisi in oznake)

Vsi predpakirani izdelki, ki so izdelani v skladu s tem pravilnikom, morajo imeti na embalaži odtisnjene neizbrisne, lahko čitljive ter dobro vidne naslednje oznake:

1. s številom izraženo nazivno količino vsebine, ki mu sledi simbol ali ime merske enote.

Nazivna količina (nazivna masa ali nazivna prostornina) vsebine mora biti izražena v kilogramih ali gramih oziroma v litrih, centilitrih ali mililitrih. Število sme biti najmanj naslednje velikosti:

Nazivna količina vsebine		Velikost števila (mm)
(g / ml)	(cl)	
do 50	do 5	2
nad 50 do 200	nad 5 do 20	3
nad 200 do 1000	nad 20 do 100	4
nad 1000	nad 100	6

2. Ime ali razpoznavni znak, ki pri izvajanju meroslovnega nadzora omogoča prepoznavanje tistega, ki je pakiral oziroma je za to odgovoren, ali uvoznika.

3. Znak EGS "e" iz 12. člena tega pravilnika.

Če se za embalažo uporablja merilna steklenica, ki je skladna s predpisanimi zahtevami drugega predpisa in je oznaka njene nazivne prostornine zadovoljivo razpoznavna, na izdelek, glede na zahteve tega pravilnika, ni treba dodajati oznake nazivne prostornine predpakirane tekočine, kot je to določeno v prvi točki tega člena. To ne velja, če se nazivna prostornina predpakirane tekočine, ki je določena v 14. členu tega pravilnika za isto vrsto izdelka razlikuje od druge nazivne prostornine do vključno 0,05 litra.

8. člen
(odgovornost tistega, ki pakira, oziroma uvoznika)

Tisti, ki pakira, oziroma uvoznik je odgovoren, da predpakirani izdelki izpolnjujejo zahteve tega pravilnika.

Za merjenje mase ali prostornine oziroma pregled količine izdelka (ali vsebine zavitka), vsebovane v predpakiranem izdelku (v nadaljnjem besedilu: dejanska vsebina), je odgovoren tisti, ki pakira oziroma uvaža. Merjenje oziroma pregled se mora izvajati z overjenimi merili, primernimi za izvajanje potrebnih postopkov.

Pregled je mogoče izvesti z vzorčenjem.

Če se dejanska količina vsebine ne meri, mora biti pregled, ki ga izvaja tisti, ki pakira, organiziran tako, da je nazivna količina vsebine dejansko zagotovljena. Ta pogoj je izpolnjen:

1. če tisti, ki pakira in izdelke označuje z znakom EGS iz 12. člena tega pravilnika, med proizvodnjo izvaja preglede skladno s postopki, ki jih prizna Urad Republike Slovenije za meroslovje (v nadaljevanju: urad) oziroma imenovana pravna oseba, in če daje uradu oziroma imenovani pravni osebi na voljo dokumentacijo, ki vsebuje rezultate teh pregledov, da se lahko potrdi, da so bili ti pregledi skupaj s potrebnimi popravki in prilagoditvami izvedeni pravilno in točno. Odgovorni za pakiranje mora o nameri oziroma uporabi znaka EGS obvestiti urad.

2. Če tisti, ki pakira in izdelke ne označuje z znakom EGS iz 12. člena tega pravilnika, med proizvodnjo izvaja preglede skladno s postopki, ki jih prizna urad in če daje uradu na voljo dokumentacijo, ki vsebuje rezultate teh pregledov, da se lahko potrdi, da so bili ti pregledi skupaj s potrebnimi popravki in prilagoditvami izvedeni pravilno in točno.

Pri uvozu predpakiranih izdelkov iz držav, ki niso članice Evropske unije, lahko uvoznik namesto rezultatov meritev in pregleda predloži dokazila, da razpolaga z ustreznimi zagotovili, na podlagi katerih lahko sam prevzame vso odgovornost.

9. člen

(meroslovni nadzor, ki ga izvaja pristojni organ)

Meroslovni nadzor glede izpolnjevanja zahtev iz tega pravilnika izvaja s kontrolnimi pregledi predpakiranih izdelkov urad, določene strokovne naloge pa lahko opravlja tudi imenovana pravna oseba.

Urad izvaja kontrolne preglede predpakiranih izdelkov, ki so označeni in ki niso označeni z znakom EGS iz 12. člena tega pravilnika.

Imenovana pravna oseba lahko izvaja kontrolne preglede predpakiranih izdelkov, ki so označeni z znakom EGS.

Kontrolne preglede se izvaja z vzorčenjem v prostorih tistega, ki pakira, če to ni izvedljivo, pa v prostorih uvoznika ali njegovega zastopnika v Republiki Sloveniji.

Pregled z vzorčenjem se izvaja po metodah za prevzemno kontrolo kakovosti. Učinkovitost pregleda mora biti primerljiva z rezultati referenčne metode za pregled, ki je določena v 11. členu tega pravilnika.

Pri kriteriju za najmanjšo sprejemljivo vsebino se uporabljeni način vzorčenja šteje za primerljivega z referenčno metodo za pregled po tem pravilniku, če abscisa ordinatne točke 0,10 značilne delovne krivulje prvega načina (verjetnost sprejemljivosti partije = 0,10) za manj kot 15 % odstopa od abscise ustrezne točke značilne delovne krivulje načina vzorčenja, ki ga priporoča referenčna metoda v tem pravilniku.

Pri kriteriju za določitev srednje vrednosti, izračunane po metodi standardnega odmika, se uporabljeni način vzorčenja šteje za primerljivega z referenčno metodo za pregled po tem pravilniku in za sprejemljivega, če

pri upoštevanju značilnih delovnih krivulj obeh načinov, ki imata kot absciso os $\frac{Q_n - m}{s}$ ^a, abscisa

ordinatne točke 0,10 krivulje prvega načina verjetnost sprejemljivosti partije = 0,10) ne odstopa za več kot 0,05 od abscise ustrezne točke krivulje načina vzorčenja, kot ga priporoča referenčna metoda v tem pravilniku.

10. člen

(drugi pregledi pristojnih organov)

Ta pravilnik ne izključuje preglede predpakiranih izdelkov, ki jih lahko izvajajo pristojni organi na katerikoli stopnji procesa trženja, če to opravljajo z namenom ugotavljanja skladnosti predpakiranih izdelkov z zahtevami iz tega pravilnika.

^a m = dejansko povprečje partije

11. člen (referenčna metoda za pregled)

Postopki referenčne metode za pregled so sestavni del izpolnjevanja zahtev za označevanje z znakom EGS iz 12. člena tega pravilnika in izvajanja meroslovnega nadzora.

1. Zahteve za merjenje dejanske vsebine

Dejanska vsebina predpakiranih izdelkov se lahko meri neposredno z merili za maso ali prostornino ali v primeru tekočin posredno, s tehtanjem predpakirane vsebine in z merjenjem njene gostote.

Neodvisno od uporabljenega načina merjenja pogrešek pri meritvi ne sme biti večji od ene petine dovoljenega negativnega odstopka, ki je predpisan za določeno nazivno količino predpakiranega izdelka.

2. Zahteve za pregled partij

Pregled se izvaja z vzorčenjem v dveh delih:

- s pregledom dejanske vsebine vsakega predpakiranega izdelka v vzorcu in
- s statistično obdelavo rezultatov, ki ugotavlja povprečje dejanskih vsebin predpakiranih izdelkov v vzorcu.

Šteje se, da je partija predpakiranih izdelkov sprejemljiva, če rezultati obeh delov pregleda izpolnjujejo kriterije za sprejemljivost.

Za vsakega od navedenih pregledov sta predvidena dva načina vzorčenja:

- neporušitveni pregled, ki ne vključuje odpiranja embalaže,
- porušitveni pregled, ki vključuje odpiranje ali uničenje embalaže.

Porušitveni pregled se uporablja le takrat, ko neporušitveni pregled ni izvedljiv. Pri proizvodnih količinah, manjših od 100 kosov, se porušitveni pregled ne izvaja.

2.1. Partije predpakiranih izdelkov

2.1.1. Partija mora biti sestavljena iz vseh predpakiranih izdelkov, ki so pakirani na istem mestu, iste nazivne količine, istega tipa in iz iste proizvodne serije, ki se pregleduje.

2.1.2. Če se predpakirani izdelki pregledujejo na koncu pakirne linije, se ne glede na velikost partije število v posamezni partiji določi tako, da je enako enourni zmogljivosti pakirne linije. V drugih primerih je velikost partije omejena na 10 000 kosov.

2.1.3. Pri partijah, manjših od 100 kosov, mora biti neporušitveni pregled, če se izvaja, izveden 100 %-no.

2.1.4. Iz partije predpakiranih izdelkov se za izvedbo pregleda iz točk 2.2 in 2.3 tega člena naključno odvzame zadostno število predpakiranih izdelkov (vzorec), tako, da je mogoče izvesti pregled, za katerega je potreben večji vzorec.

Za drugi pregled se potrebni vzorec naključno izbere iz prvotnega odvzema predpakiranih izdelkov in označi.

Vzorec je treba označiti pred začetkom pregledovanja.

2.2. Pregled dejanske vsebine

Najmanjša sprejemljiva vsebina se določi tako, da se od nazivne količine predpakiranega izdelka odšteje dovoljeni negativen odstopok za količino, ki jo vsebuje predpakirani izdelek.

Predpakirani izdelki v partiji, katerih dejanska vsebina je manjša od najmanjše sprejemljive vsebine, se štejejo za hibne.

2.2.1. Neporušitveni pregled

Pregled se izvaja skladno z dvojnim načinom pregleda, kot je to določeno v naslednji preglednici:

Število izdelkov v partiji	številka pregleda	Vzorci		Število hibnih enot	
		število v vzorcu	skupno število	kriterij za sprejemljivost	kriterij za nesprejemljivost
od 100 do 500	1.	30	30	1	3
	2.	30	60	4	5
od 501 do 3200	1.	50	50	2	5
	2.	50	100	6	7
od 3201 in več	1.	80	80	3	7
	2.	80	160	8	9

Pomen števila hibnih enot za prvi pregled - (št. pregleda 1) je naslednji:

- če je število hibnih enot manjše ali enako prvemu kriteriju za sprejemljivost, je partija sprejemljiva za namen tega pregleda,
- če je število hibnih enot enako ali večje prvemu kriteriju za nesprejemljivost, je partija nesprejemljiva,
- če je število hibnih enot umeščeno med kriterija za sprejemljivost in nesprejemljivost, se izvede še drugi pregled – (št. pregleda 2) na drugem vzorcu - z določenim številom enot.

Pomen seštevek hibnih enot, ugotovljenih v prvem in drugem pregledu – dvojni pregled:

- če je seštevka hibnih enot manjši ali enak številu v drugem kriteriju za sprejemljivost, je partija izdelkov sprejemljiva za namen tega pregleda,
- če je seštevka hibnih enot enak ali večji od drugega kriterija za nesprejemljivost, je partija nesprejemljiva.

2.2.2. Porušitveni pregled

Pregled se izvaja skladno z enojnim načinom pregleda. Uporablja se samo za partije 100 ali več predpakiranih izdelkov in kot je to določeno v preglednici:

Število izdelkov v partiji	Število izdelkov v vzorcu	Število hibnih enot	
		kriterij za sprejemljivost	kriterij za nesprejemljivost
poljubno število (≥100)	20	1	2

Število pregledanih predpakiranih izdelkov mora biti enako 20.

Pomen števila hibnih enot je naslednji:

- če je število hibnih enot manjše ali enako kriteriju za sprejemljivost, je partija sprejemljiva,
- če je število hibnih enot enako ali večje kriteriju za nesprejemljivost, je partija nesprejemljiva.

2.3. Kontrola povprečja dejanskih mas oziroma prostornin vsebin predpakiranih izdelkov v partiji - statistična obdelava rezultatov

2.3.1. Partija predpakiranih proizvodov je po tem pregledu sprejemljiva, če je povprečna vrednost ($\bar{x}$) dejanskih vsebin (x_i), n -tega števila izdelkov v vzorcu večja kot vrednost:

$$Q_n - \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{(1-\alpha)}$$

kjer je:

Q_n nazivna količina vsebine predpakiranega izdelka

n število predpakiranih izdelkov v vzorcu za ta pregled

s ocenjeni standardni odklik dejanske vsebine v partiji

$t_{(1-\alpha)}$ 0,995 – parameter Studentove porazdelitve pri stopnji zaupanja (1- α) in stopnji prostosti $v = n-1$

2.3.2. Če je x_i izmerjena vrednost dejanske vsebine i -te enote v vzorcu, ki ima n -enot, potem:

2.3.2.1. dobimo povprečje izmerjenih vrednosti za vzorec z naslednjo enačbo:

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}$$

2.3.2.2. in ocenjeno vrednost standardnega odmika (s) z naslednjo enačbo:

- vsota kvadratov izmerjenih vrednosti: $\sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2$

- kvadrat vsote izmerjenih vrednosti : $(\sum_{i=1}^{i=n} x_i)^2$ in potem: $\frac{1}{n} (\sum_{i=1}^{i=n} x_i)^2$

- popravljena vsota: $SC = \sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2 - \frac{1}{n} (\sum_{i=1}^{i=n} x_i)^2$

- ocenjena varianca: $v = \frac{SC}{n-1}$

Ocenjena vrednost standardnega odmika: $s = \sqrt{v}$

2.3.3. Kriterij za sprejem ali zavrnitev partije predpakiranih proizvodov:

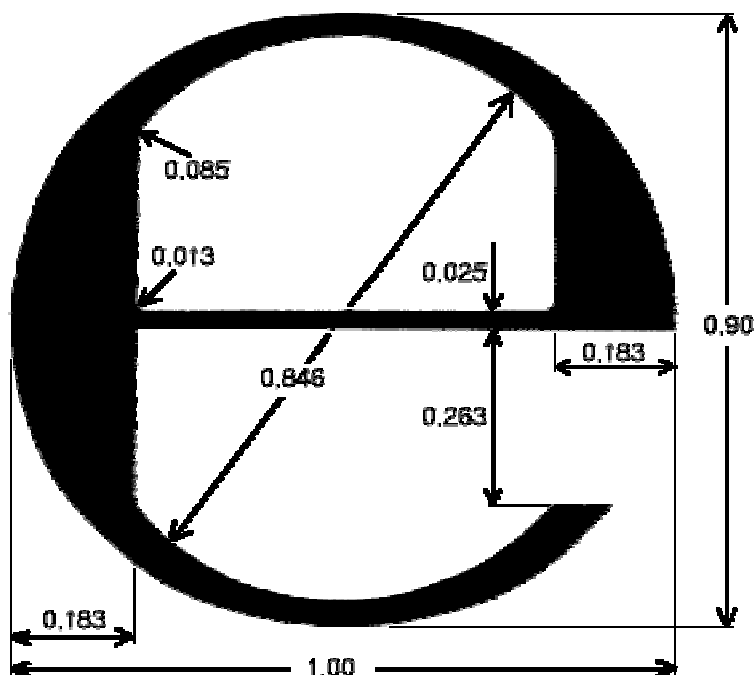
2.3.3.1. Za neporušitveni pregled:

Število izdelkov v partiji	Število izdelkov v vzorcu	Kriterij	
		sprejemljivo	nesprejemljivo
100 do 500 (vključno)	30	$x \geq Q_n - 0,503s$	$x < Q_n - 0,503s$
> 500	50	$x \geq Q_n - 0,379s$	$x < Q_n - 0,379s$

2.3.3.2. Za porušitveni pregled:

Število izdelkov v partiji	Število izdelkov v vzorcu	Kriterij	
		sprejemljivo	nesprejemljivo
poljubno število (≥ 100)	20	$x \geq Q_n - 0,640s$	$x < Q_n - 0,640s$

12. člen
(oblika in mere znaka EGS)

Znak EGS mora biti visok najmanj 3 mm in odtisnjen v istem vidnem polju, kot je oznaka za nazivno maso ali prostornino.

II. PRIPOROČENE IN OBVEZNE STOPNJE NAZIVNIH KOLIČIN IN PROSTORNIN VSEBIN
TER PROSTORNIN POSOD

13. člen
(predpakirani proizvodi s stopnjami nazivnih količin vsebin in prostornin posod)

Priporočene nazivne količine in nazivne prostornine se nanašajo samo na naslednje predpakirane proizvode:

- (a) predpakirane proizvode, ki se dajejo v promet glede na maso ali prostornino, razen proizvodov, navedenih pod točkama (b) in (c); v seznamu proizvodov iz tega člena (od št. 1 do 11) so navedene priporočene stopnje nazivnih količin,
- (b) predpakirane proizvode, ki se dajejo v promet glede na maso ali prostornino in so pakirani v togih posodah; v seznamu proizvodov (od št. 12 do 14) iz tega člena so navedene priporočene stopnje prostornin posod,
- (c) predpakirane proizvode, ki so izdelani kot razpršila; v seznamu proizvodov (št. 15) iz tega člena so zanje navedene priporočene prostornine tekoče faze, če so pakirane v kovinske posode, pa tudi prostornine posod.

Priporočene nazivne količine in prostornine se ne nanašajo na predpakirane proizvode, ki so namenjeni izključno profesionalni rabi.

Predpakirani proizvodi, ki vsebujejo proizvode iz št. 11 seznama iz tega člena, se lahko dajo v promet le, če so enakih nazivnih količin kot tiste, ki so navedene v tem seznamu.

Predpakirani proizvodi, opredeljeni v točkah (b) in (c) iz tega člena, morajo imeti na posodi nedvoumno označbo nazivne prostornine posode, ki se razlikuje od predpisane označbe predpakiranih proizvodov iz točke (a) iz tega člena.

Če je iz dveh ali več posameznih predpakiranih proizvodov sestavljen skupinski paket, se stopnje nazivnih količin in prostornin posod iz tega člena nanašajo le na posamezni predpakirani proizvod.

Če je predpakirani proizvod sestavljen iz dveh ali več posameznih paketov, ki niso namenjeni posamični prodaji, se stopnje nazivnih količin in prostornin posod iz tega člena nanašajo na predpakirani proizvod.

Seznam predpakiranih proizvodov s stopnjami nazivnih količin vsebin in prostornin posod je naveden v naslednji preglednici:

Št.	Proizvod	Nazivna količina vsebine
1.	PREHRAMBNI PROIZVODI	Količina v g
1.1	Maslo, margarina, emulgirane maščobe ali maščobe, ki niso živalskega izvora (namazi z majhnim deležem maščobe)	125 – 250 – 500 – 1000 – 1500 – 2000 – 2500 – 5000
1.2.	Sveži siri, razen "petit suisses", in drugi siri, ki so pakirani na enak način	62,5 – 125 – 250 – 500 – 1000 – 2000 – 5000
1.3.	Namizna in kuhinjska sol	125 – 250 – 500 – 750 – 1000 – 1500 – 5000
1.4.	Fini sladkorji, rdeči ali rjavi sladkorji, bonboni	125 – 250 – 500 – 750 – 1000 – 1500 – 2000 – 2500 – 3000 – 4000 – 5000
1.5.	Proizvodi iz žitaric (razen hrane za dojenčke)	
1.5.1.	Moka iz žitaric, kaša, kosmiči in ovsena kaša ter zdrob, ovseni kosmiči (razen proizvodov, naštetih pod 1.5.4)	125 – 250 – 500 – 1000 – 1500 – 2000 – 2500 ⁽¹⁾ – 5000 – 10000
1.5.2.	Testenine	125 – 250 – 500 – 1000 – 1500 – 2000 – 3000 – 4000 – 5000 – 10000
1.5.3.	Riž	125 – 250 – 500 – 1000 – 2000 – 2500 – 5000
1.5.4.	Gotovo živilo, narejeno po postopku, podobnemu nabrekanju ali praženju žitaric ali proizvodov iz žitaric (rižev narastek, koruzne krpice in podobni proizvodi)	250 – 375 – 500 – 750 – 1000 – 1500 – 2000
1.6.	Sušena zelenjava ⁽²⁾ , suho sadje	125 – 250 – 500 – 1000 – 1500 – 2000 – 5000 – 7500 – 10000
1.7.	Kava (pražena), kavni nadomestki (cikorija in drugi)	125 – 250 – 500 – 1000 – 2000 – 3000 – 4000 – 5000 – 10000
1.8.	Zamrznjeni proizvodi	
1.8.1.	Sadje in zelenjava ter predhodno toplotno obdelan krompir za pomfrit	150 – 300 – 450 – 600 – 750 – 1000 – 1500 – 2000 – 2500
1.8.2.	Ribji fileti in porcije, panirani ali nepanirani	100 – 200 – 300 – 400 – 500 – 600 – 800 – 1 000 – 2 000
1.8.3.	Ribje palčke	150 – 300 – 450 – 600 – 900 – 1200 – 1500 – 1800

Št.	Proizvod	Nazivna količina vsebine
2.	PREHRAMBNI PROIZVOD Sladoled v količinah, večjih od 250 ml (razen sladoleda, katerega prostornina ni določena z obliko posode)	Količina v ml 300 – 500 – 750 – 1000 – 1500 – 2000 – 2500 – 3000 – 4000 – 5000
3.	NEPREHRAMBNI PROIZVODI Suha hrana za pse in mačke ⁽³⁾	Količina v g 200 – 300 – 400 – 500 – 600 – 800 – 1000 – 1500 – 2000 – 3000 – 5000 – 7500 – 10000
4.	PRIPRAVLJENA PREMAZNA SREDSTVA (z dodatkom topil ali brez njih), razen razpršenih pigmentov in raztopin	Količina v ml 25 – 50 – 125 – 250 – 375 – 500 – 750 – 1000 – 2000 – 2500 – 4000 – 5000 – 10000
5.	TRDA LEPILA ALI LEPILA V PRAHU TER ADHEZIVI	Količina v g 25 – 50 – 125 – 250 – 500 – 1000 – 2500 – 5000 – 8000 – 10000
6.	ČISTILNI PROIZVODI Med drugim proizvodi za usnje in obutev, les in talne obloge, pečice, kovine, vključno za avtomobile, okna in zrcala, vključno za avtomobile; škrobi in barvila za uporabo v gospodinjstvu, gospodinjski insekticidi, odstranjevalci kotlovca, gospodinjski deodoranti, nefarmacevtski dezinfektanti	Trdi proizvodi in praški v g, tekoči in pastasti proizvodi v ml 25 – 50 – 75 – 100 – 150 – 200 – 250 – 375 – 500 – 750 – 1000 – 1500 – 2000 – 5000 – 10000
7.	KOZMETIKA: LEPOTILNI IN TOALETNI PRIPRAVKI	Trdi pripravki in praški v g, tekočine v ml
7.1.	Proizvodi za kožo in ustno higieno: kreme za britje, večnamenske kreme in losjoni za roke, proizvodi za sončenje, proizvodi za ustno higieno (razen krem za zobe)	15 – 30 – 40 – 50 – 75 – 100 – 125 – 150 – 200 – 250 – 300 – 400 – 500 – 1000
7.2.	Kreme za zobe	25 – 50 – 75 – 100 – 125 – 150 – 200 – 250 – 300
7.3.	Proizvodi za nego las (razen barv) in proizvodi za kopeli: lak, šamponi, proizvodi za izpiranje, utrjevalci, briljantine, krema za lase (razen losjonov za lase, navedeni pod 7.4), peneče se kopeli in drugi peneči proizvodi za kopanje ali prhanje	25 – 50 – 75 – 100 – 125 – 150 – 200 – 250 – 300 – 400 – 500 – 750 – 1000 – 2000
7.4.	Dišeči proizvodi na osnovi alkohola, ki vsebujejo manj kot 3 % prostornine naravnega ali sintetičnega parfumskega olja in manj kot 79 % prostornine čistega etilnega alkohola – aromatične vodice, losjoni za lase, losjoni za pred britjem in po njem	15 – 25 – 30 – 40 – 50 – 75 – 100 – 125 – 150 – 200 – 250 – 300 – 400 – 500 – 750 – 1000
7.5.	Deodoranti in proizvodi za osebno higieno	20 – 25 – 30 – 40 – 50 – 75 – 100 – 150 – 200

Št.	Proizvod	Nazivna količina vsebine
7.6.	Talk (puder za telo)	50 – 75 – 100 – 150 – 200 – 250 – 500 – 1000
8.	PROIZVODI ZA PRANJE	
8.1.	Trda toaletna in gospodinjska mila	Količina v g 25 – 50 – 75 – 100 – 150 – 200 – 250 – 300 – 400 – 500 – 1000
8.2.	Mehka mila	Količina v g 125 – 250 – 500 – 750 – 1000 – 5000 – 10000
8.3.	Milo v koščkih, lističih itd.	Količina v g 250 – 500 – 750 – 1000 – 3000 – 5000 – 10000
8.4.	Tekoči proizvodi za pranje, čiščenje in izpiranje ter pomožni proizvodi in hipokloritni pripravki (razen proizvodov, navedenih pod 6. točko)	Količina v ml 125 – 250 – 500 – 750 – 1000 – 1250 ⁽⁴⁾ – 1500 – 2000 – 3000 – 4000 – 5000 – 6000 – 7000 – 10000
8.5.	Pralni prašek	Količina v g 250 – 500 – 750 – 1000 – 10000
8.6.	Proizvodi za predpranje in namakanje v obliki praška	Količina v g 250 – 500 – 1000 – 2000 – 5000 – 10000
9.	TOPILA – skupina nevarnih pripravkov	Količina v g 25 – 50 – 75 – 125 – 250 – 500 – 1000 – 1500 – 2500 – 5000 – 10000
10.	OLJA ZA MAZANJE	Količina v ml 125 – 250 – 500 – 1000 – 2000 – 2500 – 3000 – 4000 – 5000 – 10000
11.	PREJE ZA STROJNO PLETENJE iz naravnih vlaken (živalskega, rastlinskega in rudninskega izvora), iz kemičnih vlaken in mešanic le-teh	Količina v g 10 – 25 – 50 – 100 – 150 – 200 – 250 – 300 – 350 – 400 – 450 – 500 – 1000 Podana vrednost je masa preje (brez vode), ki ji je dodana dogovorno dovoljena vlaga, določena z drugimi predpisi.

Opomba:

- ⁽¹⁾ Ne velja za ovseno kašo in ovsene kosmiče.
- ⁽²⁾ Razen krompirja in dehidrirane zelenjave.
- ⁽³⁾ Proizvodi, ki vsebujejo manj kot 14 % vlage.
- ⁽⁴⁾ Samo za hipoklorite.

Št.	Proizvod	Nazivna prostornina posod
12.	KONZERVIRANA IN POLKONZERVIRANA HRANA V PLOČEVINKAH IN STEKLENIH POSODAH Zelenjavni proizvodi za prehrano ljudi (sadje, zelenjava, paradižniki, krompir – razen belušev, juh, sadnih in zelenjavnih sokov in sadnih nektarjev)	
12. 1.	Pločevinke in steklene posode	Prostornina v ml 106 – 156 – 212 – 228 – 314 – 370 – 425 – 446 – 580 – 720 – 850 – 1062 – 1700 – 2650 – 3100 – 4250 – 10200
12.2.	Prostornine za posebne proizvode - tartufi	Prostornina v ml 26 – 53 – 71 – 106 – 212 – 425 – 720 – 850
	- paradižniki: koncentrati	71 – 142 – 212 – 370 – 425 – 720 – 850 – 3100 – 4250
	olupljen ali neolupljen	236 – 370 – 425 – 720 – 850 – 2650 – 3100
	- sadni koktajli, sadje v sirupu	106 – 156 – 212 – 228 – 236 – 314 – 370 – 425 – 446 – 580 – 720 – 850 – 1062 – 1700 – 2650 – 3100 – 4250 – 10200
13.	NE SUHA HRANA ZA MAČKE IN PSE	Prostornina v ml 212 – 228 – 314 – 425 – 446 – 850 – 1060 – 1700 – 2650
14.	PROIZVODI ZA PRANJE IN ČIŠČENJE V OBLIKI PRAŠKA Paket: E 0,5 E 1 E 2 E 3 E 5 E 10 E 15 E 20 E 25 E 30 Oval: ET 5 ET 10 ET 15 ET 20 ET 25 ET 30	Prostornina v ml 375 750 1500 2250 3750 7700 11450 15200 18950 22700 3950 7700 11450 15200 18950 22700

Št.	Proizvod	Prostornina tekoče faze v ml	Prostornina posode v ml	
			a)	b)
15.	PROIZVODI, IZDELANI KOT RAZPRŠILA Izvezeti so proizvodi, naštet v točki 7.4, in medicinski proizvodi.			
15.1.	Proizvodi, ki se dajejo v promet v kovinskih posodah	25 50 75 100 125 150 200 250 300 400 500 600 750	40 75 110 140 175 210 270 335 405 520 650 800 1000	47 89 140 175 210 270 335 405 520 650 800 1000 -
15.2	Proizvodi, ki se dajejo v promet v prozornih ali neprozornih steklenih ali plastičnih posodah	25 – 50 – 75 – 100 – 125 – 150		

Opomba:

- a) Proizvodi, ki jih poganja utekočinjeni plin.
b) Proizvodi, ki jih poganja dušikov oksid ali ogljikov dioksid - čist ali mešanica obeh, če ima proizvod Baumejev koeficient $\leq 1,2$.

Na proizvodih, ki se prodajajo v obliki razpršil in so skladni z zahtevami iz tega pravilnika, vključno z navedenimi stopnjami prostornin, ni treba označevati nazivne mase njihove vsebine.

14. člen

(predpakirane tekočine s stopnjami nazivnih prostornin vsebin)

Tekočine, ki so v preglednici predpakiranih tekočin iz tega člena navedene s stopnjami nazivnih prostornin v točkah 1.(a) in (b), 2.(a) in 4, se lahko dajo v promet le, če so enakih nazivnih količin kot tiste, navedene v tem seznamu, vendar z naslednjimi izjemami:

- pod točko 1.(a): ko so shranjene v posode ali stekleničene s prostornino do 0,25 litra in so namenjene le za profesionalno uporabo,
- pod točko 2.(a) in 4.: ko so namenjene za prodajo na krovu letal, ladij in vlakov ali za prodajo v brezcarinskih prodajalnah.

V naslednji preglednici je naveden seznam predpakiranih tekočin s stopnjami nazivnih prostornin vsebin:

Št.	Tekočina	Nazivna prostornina vsebine v l
1.(a)	Vino iz svežega grozdja; sveži grozdni mošt z zaustavljeno fermentacijo zaradi dodanega alkohola, vključno z vinom, narejenim iz nefermentiranega grozdnega soka, zmešanega z alkoholom, razen vin, navedenih pod točko 2(a) in likernih vin. Grozdni mošt, med fermentacijo ali z zaustavljeno fermentacijo – drugače kot z dodajanjem alkohola	0,10 – 0,187 ⁽¹⁾ – 0,25 – 0,375 – 0,50 – 0,75 – 1 – 1,5 – 2 – 3 – 4 – 5 – 6 – 8 – 9 – 10
(b)	Specialna bela vina, za katera se smejo uporabljati naslednje oznake porekla: Cotes de Jura, Arbois, L' Etoile in Chateau-Chalon.	0,62
(c)	Druge nepeneče se fermentirane pijače kot na primer: jabolčnik, hruškovec in medica	0,10 – 0,25 – 0,375 – 0,50 – 0,75 – 1 – 1,5 – 2 – 5
(d)	Vermuti in druga aromatizirana vina iz svežega grozdja; likerna vina	od 0,005 do 0,10 0,10 – 0,20 – 0,375 – 0,50 – 0,75 – 1 – 1,5 – 3 – 5
2.(a)	Peneča se vina Vino v steklenicah s šampanjskimi zamaški, ki so privezani ali pritrjeni, ali vino, ki je pod nadtlakom – ne manjšim od 1 bar in ne večjim od 3 bar – merjeno pri temperaturi 20 °C	0,125 – 0,20 – 0,375 – 0,75 – 1,5 – 3 – 4,5 – 6 – 9
(b)	Druge fermentirane peneče se pijače, kot na primer jabolčnik, hruškovec in medica	0,10 – 0,20 – 0,375 – 0,75 – 1 – 1,5 – 3
3.(a)	Pivo iz sladu, razen kislih piv	0,25 – 0,33 – 0,50 – 0,75 – 1 – 2 – 3 – 4 – 5
(b)	Kiselkasta piva, dvakrat fermentirano pivo (gueuze)	0,25 – 0,375 – 0,75
4.	Žganja: likerji in druge žgane pijače; sestavljeni alkoholni pripravki (znani pod imenom "koncentrati") za proizvodnjo pijač	0,02 – 0,03 – 0,04 – 0,05 – 0,10 ⁽²⁾ 0,20 – 0,35 – 0,50 – 0,70 – 1 1,125 ⁽²⁾ – 1,5 – 2 – 2,5 – 3 – 4,5 – 5 ⁽²⁾ – 10 ⁽²⁾
5.	Kis in nadomestki kisa	0,25 – 0,50 – 0,75 – 1 – 2 – 5
6.	Oljčno olje in druga jedilna olja	0,25 – 0,50 – 0,75 – 1 – 2 – 3 – 5 – 10
7.	Mleko, sveže, ki ni koncentrirano ali sladkano, razen jogurta, sesirjenega mleka, sirotke in drugega fermentiranega ali skisanega mleka Pijače na osnovi mleka	0,20 – 0,25 – 0,50 – 0,75 – 1 – 2
8.(a)	Vode, vključno naravne in umetne mineralne vode ter sodavice	0,125 – 0,20 – 0,25 – 0,33 – 0,50 – 0,75 – 1 – 1,5 – 2

Št.	Tekočina	Nazivna prostornina vsebine v l
(b)	Limonada, aromatizirane mineralne vode in aromatizirane sodavice ter druge brezalkoholne pijače, ki ne vsebujejo mleka ali mlečnih maščob, razen sadnih in zelenjavnih sokov ter koncentratov	0,125 – 0,20 – 0,25 – 0,33 – 0,50 – 0,75 – 1 – 1,5 – 2
(c)	Pijače, označene kot brezalkoholni aperitivi	0,10
9.	Sadni sokovi (vključno grozdni mošt) ali zelenjavni sokovi, z dodatkom sladkorja ali brez njega, toda nefermentirani in ne vsebujoči žganja, sadni nektar	0,125 – 0,20 – 0,25 – 0,33 – 0,50 – 0,75 – 1 – 1,5 – 2

Opomba:

⁽¹⁾ Količine, ki so namenjene le za prodajo na letalih, ladjah in vlakih ter v brezcarinskih prodajalnah.

⁽²⁾ Količine, ki so namenjene izključno za prodajo v trgovinah.

III. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

15. člen

Določbe 3. člena, tretje točke 7. člena, prve točke 8. člena, drugega odstavka 9. člena tega pravilnika, ki se nanašajo na določila o znaku EGS, tretjega odstavka 9. člena in 12. člena tega pravilnika, ki določata označevanje z znakom EGS, tretjega odstavka 13. člena ter prvega odstavka 14. člena tega pravilnika, ki določata obvezne količine predpakiranih proizvodov in predpakiranih tekočin, se začnejo uporabljati z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski uniji oziroma z dnem podpisa ustreznega sporazuma.

Določba šestega odstavka 8. člena tega pravilnika se nanaša tudi na države članice Evropske unije do dneva pristopa Republike Slovenije v Evropski uniji oziroma do dneva podpisa ustreznega sporazuma.

16. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Odredba o predpakiranih izdelkih (Uradni list RS, št. 109/99).

17. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 009-38/02

Ljubljana, dne 27. novembra 2002.

dr. Lucija Čok l. r.
Ministrica za šolstvo, znanost in šport

OBČINE

BREŽICE

5399. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Brežice za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega plana Občine Brežice za obdobje 1986–1990 za avtocesto na odseku Smednik–Krška vas v letu 2002

Na podlagi prvega odstavka 2. člena zakona o planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju (Uradni list RS, št. 48/90) je Občinski svet občine Brežice na podlagi 17. in 70. člena statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 49/99, 86/99) na 38. seji dne 21. 10. 2002 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Brežice za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega plana Občine Brežice za obdobje 1986–1990 za avtocesto na odseku Smednik–Krška vas v letu 2002

1. člen

Splošne in uvodne določbe

Ta odlok določa spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin:

- dolgoročnega plana Občine Brežice za obdobje 1986–2000 (Uradni list SRS, št. 41/87, 13/91, Uradni list RS, št. 37/94, 29/96, 77/97, 79/97, 47/98, 61/98, 10/99, 59/00, 27/01, 50/01, 68/01, 4/02, 55/02),
- srednjeročnega plana Občine Brežice za obdobje 1986–1990 (Uradni list SRS, št. 41/87, 8/88, 13/91, Uradni list SR, št. 37/94, 29/96, 77/97, 79/97, 47/98, 61/98, 10/99, 59/00, 27/01, 50/01, 68/01, 4/02, 55/02).

Spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana se nanašajo na območje avtoceste na odseku Smednik–Krška vas in sicer na delu tega odseka od meje z Občino Krško do konca odseka.

2. člen

Spremembe in dopolnitve dolgoročnega plana
Tekstualni del se spremeni v naslednjih poglavjih:

4.3. Usmeritve za razvoj poselitve

2. člen odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana, dopolnjenega leta 1999/II (Uradni list RS, št. 55/02) se dopolni tako, da se se v tabeli doda:

Šifra	Ime	Način urejanja	List
B3–68 ac	Odsek avtoceste Smednik–Krška vas	Lokacijski načrt	Kostanjevica 10 Krško 048,49,50

3. člen

Spremembe in dopolnitve srednjeročnega plana

Besedilo sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana, dopolnjenega leta 1999/II (Uradni list RS, št. 55/02) se spremeni tako, da se celotno v besedilu točke 2.15 doda naslednje besedilo:

2.19 Programska zasnova za avtocesto na odseku Smednik–Krška vas

a) Programska zasnova za avtocesto na odseku Smednik–Krška vas

2.19.1 Meja območja

Območje zajema območje avtoceste z vsemi spremljajočimi objekti in ureditvami (deviacije cest in poti, viadukti, nadvozi, podvozi, vodnogospodarske ureditve, infrastrukturne objekte in vode, ureditve obcestnega prostora vključno z rekultivacijo zemljišč in protihrupno zaščito).

Območje kompleksne gradnje je grafično prikazano na katastrskem načrtu in je določeno z upoštevanjem velikosti zemljišča, ki omogoča gradnjo vseh načrtovanih objektov in ureditev.

2.19.2 Zasnova organizacije dejavnosti in namenska raba prostora

– Opis posega in organizacija prostora

Načrtovani avtocestni odsek se na območju občine Brežice zgradi v dolžini 2,37 km.

Avtocesta prevzema funkcijo sedanje hitre ceste H1.

Sedanja hitra cesta H1 se razširi v 4 pasovno avtocesto z normalnim profilom 26,60. Zgradi se tako, da se obstoječa dvopasovna hitra cesta razširi na severno stran, načrtovani posegi v brežine in zemljišča na južni strani pa so minimalni. Izjema so le protihrupni ukrepi in lokalne deviacije cest ter regulacije vodotokov na mestu križanj z avtocesto, zadrževalnim bazenom in komunalni vodi.

– Namenska raba prostora

Poseg v prostor za gradnjo avtoceste in spremljajočih ureditev obsega približno 18 ha zemljišč, ki so določena na območju kompleksnega urejanja.

V območje kompleksnega urejanja je zajetih:

- približno 15 ha kmetijskih zemljišč, ki se uvrščajo v 1. območja kmetijskih zemljišč,
- približno 3 ha stavbnih zemljišč (zemljišča sedanje hitre ceste H, deviacij in obcestnih ureditev).

Po zaključeni gradnji in sanaciji poškodovanih zemljišč se izvede nova parcelacija območje kompleksnega urejanja, ki se razmeji na površine izključne rabe avtoceste in spremljajočih ureditev ter na območje omejene rabe; na teh površinah je mogoča druga raba, ki se prilagodi novim razmeram v prostoru (kmetijstvo, gozd, urbane dejavnosti).

2.19.3 Usmeritve za arhitekturno in krajinsko oblikovanje

– Oblikovanje pomembnejših objektov in ureditev

Ureditveno območje cerkvice sv. Urh: Posege na območje severno od hitre ceste pri sv. Urhu je treba čim bolj omejiti. Tudi rekultivacija območja obstoječega nadvoza in ceste in druge ureditve v vidnem stiku cerkve sv. Urh ne smejo zapirati pogledov proti objektu oziroma ožjemu ambientu cerkve.

– Objekti

Izdelati je treba kakovostno arhitekturno zasnovo vseh pomembnejših premostitvenih objektov, z upoštevanjem vrednot in urbano-krajinske značilnosti prostora ter vidnosti in bližine objektov kulturne dediščine, predvsem pa cerkva sv. Urha. Konstrukcije nadvozov naj bodo čim bolj transparentne.

– Krajinska ureditev

Izdelati je treba kakovostne krajinske rešitve oblikovanja reliefa, protihrupnih ograj in zasaditev, ki morajo upoštevati značilnosti krajinske zgradbe na območju avtoceste in v njenem vplivnem območju.

Reliefno oblikovanje nasipov in usekov se izvede v skladu z geološkimi značilnostmi in obstoječo morfologijo terena in mora zagotoviti skladnost z značilnostmi širšega prostora.

Nove zasaditve v celotnem območju urejanja naj se v največji možni meri navezujejo na obstoječo vegetacijo; načrtujejo naj se z upoštevanjem obstoječih krajinskih vzorcev ter z izborom avtohtonih vrst.

Oblikovanje protihrupnih ukrepov se prilagodi značilnostim prostora na posameznih delih odseka. Poleg naravno oblikovanih nasipov se uporabijo absorpcijske ograje, ki se na posameznih delih izvedejo v kombinaciji s transparentnimi deli. Protihrupne bariere se izvedejo oblikovno usklajeno na celotni trasi in tudi skladno z obstoječimi in načrtovanimi protihrupnimi barierami na dolenski avtocesti.

Opuščeni deli obstoječega cestnega omrežja se sanirajo in rekultivirajo upoštevajoč okoliški teren in namembnost okoliških površin.

2.19.4 Usmeritve za gradnjo in prestavitev infrastrukturnih objektov

– Infrastrukturna oprema v območju kompleksnega urejanja

Vsa meteorna voda s cestišča avtoceste ter utrjenih prometnih površin se zbira v ustrezno dimenzionirani kanalizaciji do objektov za prečiščevanje. Kanalizirana voda z avtoceste se odvaja v zadrževalne bazene in lovilce olj s koalescentnimi filtri ter nato v recipiente oziroma v ponikalnice.

Na celotni trasi avtoceste je potrebna ureditev kabelske kanalizacije za klic v sili.

Komunalna ureditev v območju kompleksne gradnje se izvede skladno s predpisi in pogoji upravljalcev infrastrukturnih omrežij.

– Prestavitve infrastrukturnih vodov

Zaradi gradnje avtoceste in spremljajočih objektov in ureditev so potrebne prestavitve vodov oziroma ureditve križanj. Vsa križanja in prestavitve je potrebno izvesti skladno s predpisi in pogoji upravljalcev infrastrukturnih omrežij.

2.19.5 Tehnološki pogoji gradnje in omejitve

Način gradnje je treba prilagoditi razmeram v prostoru ter tako preprečiti poškodbe naravnega in grajenega okolja.

Na poteku trase skozi naseljena območja je z izborom ustrezne mehanizacije treba preprečiti poškodbe objektov zaradi tresljajev.

Zaradi gradnje se ne sme poslabšati vodni režim odтока visokih voda, kar se zagotovi z zadostno dimenzioniranimi prepusti.

Gradbišče avtoceste je treba organizirati tako, da bo sedanja hitra cesta H1 ves čas gradnje v funkciji in da bodo prevozi v največji možni meri potekali po trasi avtoceste.

Lokacija za deponiranja viškov nevgradljivega materiala je možna (na podlagi predhodno sprejetega prostorsko ureditvenega akta) v gramoznici Boršt.

Za gradnjo avtoceste se pridobi kamniti material s stranskim odvzemom iz obstoječih kamnolomov v bližini obravnavanega avtocestnega odseka v skladu z občinskimi prostorskimi planskimi in izvedbenimi akti.

2.19.6 Usmeritve za izboljšanje in varovanje okolja

– Ohranjanje narave: Po končani gradnji je treba vzpostaviti prejšnje stanje in izvesti ustrezne sanacijske ukrepe.

V podvozu in podhodih se uredijo suhi prehodi za živali. Za umik prostoživečih divjih živali pred visokimi vodami Save na Krškem polju se zunaj zaščitne ograje avtoceste uredijo nasipi z niveleto vozišča avtoceste.

– Varovanje podtalnice: Zaradi gradnje in obratovanja avtoceste in spremljajočih objektov se ne sme v ničemer poslabšati obstoječa kakovost vodnih virov, kar je treba doseči z ustreznimi gradbenotehničnimi ukrepi, z ustreznim načinom gradnje in uporabo ustreznih tehnologij ter mehanizacije, po izgradnji pa z ustreznim načinom vzdrževanja. Med obratovanjem avtoceste je investitor dolžan zagotoviti spremljanje stanja in ob morebitnem poslabšanju zagotoviti ustrezno sanacijo.

– Kmetijska zemljišča: Pri gradnji je treba zavarovati kmetijska zemljišča pred poškodbami. Poseg na nova zemljišča se omeji na najmanjše površine, ki omogočajo nemoteno gradnjo in vzdrževanje ureditev. Po zaključeni gradnji je obvezna sanacija in rekultivacija vseh poškodovanih zemljišč. Z rodovitno plastjo tal, ki jo je treba odstraniti z matične podlage, je treba med gradnjo in po izgradnji zagotoviti racionalno ravnanje in varovanje kakovosti.

– Varstvo kulturne dediščine: Podrobnejše usmeritve za zaščito arheološke dediščine določijo pristojne službe na podlagi prehodnih arheoloških raziskav.

Pogoje za oblikovanje objektov, protihrupnih ograj in drugih ureditev vplivnih območjih dediščine določi pristojna služba za varstvo kulturne dediščine.

Varovanje bivalnega okolja: Vplivno območje trase avtoceste se glede na obstoječo namembnost uvršča med območja s III. stopnjo varstva pred hrupom. Glede na veljavno zakonodajo je treba med gradnjo in med obratovanjem zagotoviti ukrepe za varovanje objektov in območij pred prekomernim hrupom in zagotoviti monitoring ter po potrebi izvajati dodatne ukrepe. Prav tako je treba zagotoviti ukrepe za varstvo zraka pred prekomernim onesnaženjem med gradnjo in obratovanjem avtoceste in na podlagi monitoringa izvajati morebitne potrebne dodatne ukrepe.

Drugi pogoji: V lokacijskem načrtu je treba določiti obveznosti investitorjev in izvajalcev, vključno z določitvijo monitoringa za spremljanje negativnih vplivov na okolje. Na podlagi rezultatov monitoringa mora investitor izvesti dodatne ukrepe, kot so:

- dodatne tehnične in prostorske rešitve,
- dodatne zasaditve in vegetacijske zgostitve,
- sanacija, povečanje ali izgradnja novih naprav in ureditev,
- sprememba rabe prostora,
- drugi ustrezni ukrepi.

Vzporedno z lokacijskim načrtom je treba izdelati poročilo o vplivih na okolje za načrtovane posege in opredelitve v zvezi z zmanjševanjem vplivov na okolje in monitoringom vgraditi v določila lokacijskega načrta.

2.19.7 Usmeritve za rabo prostora za obrambo in zaščito
Zagotovljeni morajo biti dovozi za intervencijska vozila
do vseh območij in predpisana preskrba s požarno vodo.
Upoštevanje se predpisi o varstvu pred požarom v naravnem
okolju.

4. člen

Spremembe in dopolnitve kartografskega dela in
kartografske dokumentacije prostorskih sestavin
dolgoročnega in srednjeročnega plana

Spremeni in dopolni se kartografski del prostorskih
sestavlin dolgoročnega in srednjeročnega plana:

List 8c Zasnova prometnega omrežja, TK 1:25.000

List 11c Zasnova načinov urejanja prostora, TK
1:25.000

List 12c Zasnova osnovne rabe prostora, TK 1:25.000

Spremeni in dopolni se kartografska dokumentacija
dolgoročnega in srednjeročnega plana. Na kartah PKN5 se
spremenijo se razmejitve namenske rabe v zaradi načrtova-
nega posega v prostor. Spremenijo se naslednji listi karto-
grafske dokumentacije:

PKN 5 Kostanjevica 10, Krško 48, Krško 49 in Krško 50

Nova sestavina kartografskega dela je programska za-
snova avtoceste, ki vsebuje:

- list 1: situacija obstoječega parcelnega stanja z mejo
območja kompleksnega urejanja, DKN 1:2880 s priloženo
kopijo potrjene katastrske situacije

- list 2: namenska raba prostora ter usmeritve za obli-
kovanje prostora in varovanje okolja, TTK 1:5000

- list 3: komunalna in energetska infrastruktura, TTK
1:5000.

5. člen

Zaporednost izvajanja

Etape izvajanja predvidenih posegov so:

- prestavitve, razširitve in druge prilagoditve obstoječih
infrastrukturnih in drugih objektov in naprav ter druge uredi-
tve, ki so potrebne za realizacijo predvidenih posegov,

- deli trase avtoceste,

- povezovalne ceste do obstoječega cestnega omre-
žja in druge deviacije,

- ureditev obcestnega prostora.

Etape iz prejšnjega odstavka se lahko izvajajo posamezno
ali skupaj, predstavljati pa morajo posamezne zaključene fun-
kcionalne enote. Etapnost se določi v posebnem elaboratu.

6. člen

Tolerance

Vse načrtovane ureditve in ukrepi se določijo v lokacij-
skem načrtu.

Pri realizaciji določil iz programske zasnove so dopu-
stna odstopanja, če se v nadaljnjem podrobnejšem preučev-
vanju najdejo rešitve, ki so primernejše s prometno tehnič-
nega, okoljevarstvenega in oblikovalskega vidika. Ta odsto-
panje ne smejo biti v nasprotju z javnimi interesi.

7. člen

Končna določba

Ta odlok začne veljati naslednji dan po uradni objavi.

Št. 352-31/93

Brežice, dne 21. oktobra 2002.

Župan

Občine Brežice

Vladislav Deržič l. r.

CELJE

5400. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Otok I (dislocirana enota Zavoda za usposabljanje in varstvo Dobrna)

Na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in dru-
gih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85,
29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93,
52/93, 56/93, 71/93, 44/97) in 27. člena statuta Mestne
občine Celje je župan Mestne občine Celje sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Otok I (dislocirana enota Zavoda za usposabljanje in varstvo Dobrna)

I

Župan Mestne občine Celje odreja javno razgrnitev
osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta »Otok I
(dislocirana enota Zavoda za usposabljanje in varstvo Dobrna)«, ki ga je izdelal Razvojni center Planiranje Celje d.o.o.
(št. proj. 594/02) in je v skladu z odlokom o spremembah in
dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Obči-
ne Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in prostors-
kih sestavin srednjeročnega družbenega plana Občine Ce-
lje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje
Mestne občine Celje – Celjski prostorski plan (Uradni list
SRS, št. 40/86, 4/88, Uradni list RS, št. 18/91, 54/94,
25/98, 86/01).

II

Spremembe in dopolnitve ZN Otok I (dislocirana enota
Zavoda za usposabljanje in varstvo Dobrna) obravnava ob-
močje, ki obsega parceli 797/35 in 802, k.o. Celje.

III

Javna razgrnitev osnutka sprememb in dopolnitev ZN
Otok I (dislocirana enota Zavoda za usposabljanje in varstvo
Dobrna) se začne osmi dan po objavi sklepa v Uradnem listu
RS, na sedežu Mestne četrti Kajuh in v prostorih Mestne
občine Celje na Zavodu za planiranje in izgradnjo Celje ter
traja 30 dni. Pripombe in predloge na javno razgrnjeni osnu-
tek lahko podajo vsi zainteresirani. V času javne razgrnitve
osnutka bo organizirana javna obravnava, ki jo organizira Za-
vod za planiranje in izgradnjo Celje. Datum in kraj javne obrav-
nave bosta objavljena naknadno. O pričetku in trajanju javne
razgrnitve osnutka in o času ter kraju javne obravnave mora
organ mestne četrti na primeren način obvestiti krajane.

IV

V petnajstih dneh po preteku javne razgrnitve mora
pristojni organ mestne četrti posredovati pripombe in svoja
stališča županu Mestne občine Celje. Če v tem roku pri-
pomb ni, se šteje, da se mestna četrt strinja z osnutkom.

Pripombe in stališča iz prejšnjega odstavka ter druge
pripombe in predloge, ki so jih podale fizične ali pravne
osebe, se pošljejo županu Mestne občine Celje. Le-ta zav-
zame do njih stališče, ki ga posreduje v potrditev Mestnemu
svetu mestne občine Celje.

V

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem
listu Republike Slovenije.

Št. 35005-20/2001-8
Celje, dne 27. novembra 2002.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

5401. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Gospodarska cona v Celju – območje zazidalnega načrta Industrija sever za območje Interspar

Na podlagi 37. člena zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86, 43/89 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 52/93, 56/93, 71/93, 44/97) in 27. člena statuta Mestne občine Celje je župan Mestne občine Celje sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Gospodarska cona v Celju – območje zazidalnega načrta Industrija sever za območje Interspar

I

Župan Mestne občine Celje odreja javno razgrnitev osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta gospodarska cona v Celju-območje zazidalnega načrta Industrija sever za območje Interspar, ki ga je izdelal Razvojni center-Planiranje d.o.o. Celje pod št. 697/02 in je v skladu z odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Celje – Celjski prostorski plan (Uradni list SRS, št. 40/86, 4/88, Uradni list RS, št. 18/91, 54/94, 25/98, 86/01).

II

Spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta Gospodarska cona v Celju - območje zazidalnega načrta Industrija sever za območje Interspar obravnavajo območje zemljišč s parc. št. 1715/6, 1715/4, 1447/33, 1440/7, 1715/5, 1447/41, 1447/23, 1447/29, 1447/67, 1447/55, 1447/40, 1447/68, 1447/78, 1447/60, 1447/5, 1447/3, 1447/66, 1447/59, 1440/6, 1443/1, 1444/1, 1446/1, 1440/9, 1715/2, 1440/6, 797/4, 797/2, vse k.o. Sp. Hudinja, torej zemljišča, ki so v lasti firme Euro-markt, NC za upravljanje d.o.o. Ljubljana in zemljišča, ki predstavljajo povezovalno cesto.

III

Javna razgrnitev osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta gospodarska cona v Celju-območje zazidalnega načrta Industrija sever za območje Interspar se začne 5 dni po objavi v Uradnem listu RS na sedežu Mestne četrti Gaberje in v prostorih Mestne občine Celje na Zavodu za planiranje in izgradnjo Celje ter traja 30 dni. Pripombe in predloge na javno razgrnjeni osnutek lahko podajo vsi zainteresirani. V času javne razgrnitve osnutka bo organizirana javna obravnava, ki jo organizira Zavod za planiranje in izgradnjo Celje. Datum in kraj javne obravnave bosta objavljena naknadno. O pričetku in trajanju javne razgrnitve osnutka

in o času ter kraju javne obravnave mora organ mestne četrti na primeren način obvestiti krajane.

IV

V petnajstih dneh po preteku javne razgrnitve mora pristojni organ mestne četrti posredovati pripombe in svoja stališča županu Mestne občine Celje. Če v tem roku pripomb ni, se šteje, da se mestna četrt strinja z osnutkom.

Pripombe in stališča iz prejšnjega odstavka ter druge pripombe in predloge, ki so jih podale fizične ali pravne osebe, se pošljejo županu Mestne občine Celje. Le-ta zavzame do njih stališče, ki ga posreduje v potrditev Mestnemu svetu mestne občine Celje.

V

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35005-18/2002-8
Celje, dne 29. novembra 2002.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

CERKNICA

5402. Sklep o začasnem financiranju Občine Cerknica za leto 2003

Na podlagi 32., 33. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/0, 30/02) in 114. člena statuta Občine Cerknica (Uradni list RS, št. 3/00) izdaja župan Občine Cerknica

S K L E P

o začasnem financiranju Občine Cerknica za leto 2003

1. člen

S tem sklepom se določa in ureja začasno financiranje funkcij Občine Cerknica ter njenih nalog in drugih s predpisi določenih namenov, (v nadaljnjem besedilu: začasno financiranje), v obdobju od 1. januarja do 31. marca 2003. Začasno financiranje temelji na proračunu Občine Cerknica za leto 2002.

2. člen

Pri začasnem financiranju po prejšnjem členu se sme porabiti toliko sredstev, kolikor jih je bilo sorazmerno porabljenih v enakem obdobju v proračunu za leto 2002.

3. člen

Sredstva proračuna se v tem času delijo enakomerno med vse uporabnike v okviru doseženih prihodkov in v odvisnosti od zapadlosti obveznosti, če ni z zakonom, drugim aktom ali s pogodbo med občino in uporabnikom drugače določeno.

Če prihodki proračuna ne pritekajo v predvideni višini, lahko župan, da bi ohranil proračunsko ravnovesje, začasno zmanjša zneske sredstev, ki so v posebnem delu proračuna razporejena za posamezne namene, ali začasno zadrži uporabo teh sredstev.

4. člen

Župan sme v okviru skupnega obsega proračunskih sredstev spreminjati namen in višino sredstev, ki so v proračunu razporejena za posamezne namene, če s tem ni bistveno ogroženo izvajanje nalog, za katere so bila sredstva zagotovljena.

5. člen

Po preteku začasnega financiranja se v tem obdobju realizirani prihodki in odhodki, porabljeni na podlagi tega sklepa, vključijo v proračun za leto 2003.

6. člen

Sklep o začasnem financiranju občine sprejme župan in o tem obvesti občinski svet ter nadzorni odbor.

7. člen

Ta sklep začne veljati dan po objavi v Uradnem listu RS, uporablja pa se od 1. 1. 2003 dalje.

Št. 40304-2/2002

Cerknica, dne 5. decembra 2002.

Podžupan
Občine Cerknica
Bogdan Urbar l. r.

DOBREPOLJE**5403. Sklep o začasnem financiranju javne porabe
Občine Dobrepolje za leto 2003**

Na podlagi 32. in 33. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 30. člena statuta Občine Dobrepolje (Uradni list RS, št. 37/99) izdajam

S K L E P**o začasnem financiranju javne porabe Občine
Dobrepolje za leto 2003****1. člen**

Za obdobje od 1. 1. do 31. 3. 2003 se financiranje funkcij občine ter njenih nalog in drugih s predpisi določenih namenov (v nadaljevanju: začasno financiranje) začasno nadaljuje na podlagi proračuna za leto 2002 in za iste programe kot v letu 2002.

2. člen

V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine, sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za leto 2002.

V obdobju začasnega financiranja Občina Dobrepolje ne sme povečati števila zaposlenih glede na stanje na dan 31. 12. 2002.

3. člen

Po preteku začasnega financiranja se v tem obdobju plačane obveznosti vključijo v proračun tekočega leta.

4. člen

Obdobje začasnega financiranja lahko traja največ tri mesece. Če proračun ni sprejet v dodatnem roku treh me-

secev začasnega financiranja, se začasno financiranje občinskega proračuna lahko podaljša na predlog župana s sklepom občinskega sveta, če je to potrebno za financiranje funkcij občine.

5. člen

S tem sklepom se določi prioriteta financiranja glede na obseg sredstev, kar pomeni, da se sredstva zagotavljajo po naslednjem vrstnem redu glede na razpoložljivo kvoto:

1. za izplačilo plač in prispevkov,
2. za socialne transfere,
3. za materialne stroške, ki omogočajo izvajanje zakonsko predpisanih nalog,
4. za ostale materialne stroške,
5. za že sprejete obveznosti iz naslova investicij,
6. za dogovorjene programe.

6. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 1. 2003 dalje.

Št. 40302-2/2002

Dobrepolje, dne 3. decembra 2002.

Župan
Občine Dobrepolje
Anton Jakopič l. r.

GORNJA RADGONA**5404. Poročilo o izidu volitev župana Občine Gornja
Radgona**

Na podlagi 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 33/95, 70/95, 51/02) in na podlagi zapisnikov o delu volilnih odborov pri ugotavljanju izida glasovanja za župana na volitvah dne 1. decembra 2002, je Občinska volilna komisija občine Gornja Radgona na seji, dne 2. 12. 2002 sprejela

P O R O Č I L O**o izidu volitev župana Občine Gornja Radgona**

Na volitvah dne 1. decembra 2002 je imelo volilno pravico 10453 volivcev.

Oddanih je bilo 6968 glasovnic.

Veljavnih je bilo 6852 glasovnic.

Neveljavnih je bilo 116 glasovnic.

Kandidata za župana sta dobila naslednje število glasov:

1. Kampuš Anton 4066 ali 59,34%,
2. Vodenik Miha 2786 ali 40,66%.

Občinska volilna komisija je ugotovila, da je za župana Občine Gornja Radgona izvoljen Anton Kampuš, rojen 6. 4. 1947, stanujoč Spodnja Ščavnica 24a, Gornja Radgona, ki je dobil večino veljavnih glasov.

Št. 00607-01-02-12

Gornja Radgona, dne 2. decembra 2002.

Predsednik
Občinske volilne komisije
občine Gornja Radgona
Branko Borko l. r.

GRAD**5405. Spremembe in dopolnitve sklepa o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč**

Na podlagi 21. člena odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč (Uradni list RS, št. 56/01) ter 16. člena statuta Občine Grad (Uradni list RS, št. 56/99, 12/00, 24/01) je Občinski svet občine Grad na 1. redni seji dne 29. 11. 2002 sprejel

SPREMEMBE IN DOPOLNITVE SKLEPA**o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč****1. člen**

V sklepu o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč se 1. člen spremeni tako, da se glasi:

»Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Grad znaša 0,25 SIT.«

2. člen

Te spremembe in dopolnitve sklepa začnejo veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljajo pa se od 1. januarja 2003.

Št. 1000/2002

Grad, dne 29. novembra 2002.

Župan
Občine Grad

Daniel Kalamar, univ. dipl. ek. l. r.

KAMNIK**5406. Poročilo o izidu volitev župana Občine Kamnik**

Občinska volilna komisija občine Kamnik je skladno s 107. in 90. členom zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 61/95, 70/95 in 51/02) na podlagi zapisnikov volilnih odborov, ki so ugotovili izid glasovanja za volitve župana – drugi krog, ugotovila rezultate glasovanja in daje

POROČILO**o izidu volitev župana Občine Kamnik**

Na volitvah župana Občine Kamnik – drugi krog, ki so bile dne 1. 12. 2002 je od 20.899 volilnih upravičencev, ki so vpisani v volilne imenike skupaj glasovalo 14.188 volivcev.

Volilna udeležba je bila 67,89%. Neveljavnih glasovnic je bilo 523. S potrdilom ni glasoval nihče. Kandidata za župana občine Kamnik sta dobila naslednje število glasov:

1. Anton Tone Smolnikar 10.128 glasov – 74,15% vseh veljavnih glasovnic,

2. Demitrij Perčič 3.531 glasov – 25,85% vseh veljavnih glasovnic.

Občinska volilna komisija ugotavlja, da je večino vseh veljavnih glasov dobil kandidat Anton Tone Smolnikar.

Občinska volilna komisija ugotavlja, da je za župana Občine Kamnik izvoljen Anton Tone Smolnikar.

Št. 00601-1/2002-3/1

Kamnik, dne 2. decembra 2002.

Občina Kamnik
Občinska volilna komisija

Predsednik
Janez Jeglič, univ. dipl. prav. l. r.

Člani:

Majda Kovačič l. r. – namestnica člana

Jožef Jelen l. r. – namestnik člana

Milan Windschnurer l. r. – namestnik člana

KOČEVJE**5407. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2003**

Na podlagi 9. člena odloka o plačilu nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Kočevje (Uradni list RS, št. 37/98, 51/98, 62/98 – popravek in 1/02 – dopolnitev), 27. člena statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 23/99, 53/99 – popravek in 73/02) je Občinski svet občine Kočevje na 33. redni seji, dne 14. 11. 2002 sprejel

SKLEP**o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2003****1. člen**

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Kočevje za leto 2003 znaša 0,253 SIT.

2. člen

Vrednost točke se uporablja od 1. januarja 2003 dalje.

3. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 462-1/02-142

Kočevje, dne 15. novembra 2002.

Župan
Občine Kočevje
Janko Veber, univ. dipl. inž. grad. l. r.

5408. Pravilnik za sofinanciranje programov na področju turizma na območju Občine Kočevje

Na podlagi uredbe o namenih in pogojih za dodeljevanje državnih pomoči ter določitvi pristojnih ministrstev za upravljanje posameznih shem državnih pomoči (Uradni list RS, št. 59/00) in 27. člena statuta Občine Kočevje (Uradni

list RS, št. 23/99, 53/99 – popravek in 73/02) je Občinski svet občine Kočevje na 33. redni seji dne 14. 11. 2002 sprejel

PRAVILNIK **za sofinanciranje programov na področju turizma** **na območju Občine Kočevje**

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določi namen, upravičenci, pogoji in merila za dodelitev proračunskih sredstev, namenjenih za sofinanciranje programov na področju turizma na območju Občine Kočevje (v nadaljevanju: sredstva).

2. člen

Sredstva za sofinanciranje programov na področju turizma na območju Občine Kočevje se zagotavljajo iz občinskega proračuna, njihovo višino pa določi občinski svet z odlokom o proračunu za tekoče leto.

3. člen

Sredstva za sofinanciranje programov na področju turizma na območju Občine Kočevje so predvidena za naslednje namene:

- ohranjanje čiste in človeku prijazne okolice,
- spodbujanje sodelovanja med društvi,
- spodbujanje različnih oblik izobraževanja,
- pospeševanje društvene dejavnosti, povezane s promocijo turizma.

4. člen

Upravičenci do sredstev so društva, krajevne skupnosti, šole pravne osebe s stalnim prebivališčem oziroma sedežem v Občini Kočevje, ki se ukvarjajo s turistično dejavnostjo, promocijo in izobraževanjem na področju razvoja turizma. Sredstva se lahko dodelijo upravičencem le za ukrepe, ki se izvajajo na območju Občine Kočevje.

5. člen

Sredstva za sofinanciranje programov na področju turizma na območju Občine Kočevje se dodelijo upravičencem v obliki subvencij.

Sredstva se dodelijo, če pomenijo spodbudo za izvedbo projekta oziroma so zanj nujno potrebna.

Upravičenci morajo za namene, navedene v 9. členu tega pravilnika, podati izjavo, da za posamezen namen niso pridobili sredstev iz državnega proračuna ali mednarodnih virov.

Višina dodeljene pomoči ne sme presegati dovoljene intenzivnosti oziroma višine pomoči po posameznih namenih, kot so opredeljene v tem pravilniku.

6. člen

Upravičenci lahko predložijo vlogo za pridobitev sredstev po objavi razpisnih pogojev, ki jih objavi Občina Kočevje v obliki javnega razpisa na krajevno običajen način.

Razpis mora vsebovati:

- namene, za katere se dodeljujejo sredstva,
- znesek sredstev za posamezne namene,
- pogoje in merila za pridobitev sredstev,
- pogoje, ki jih mora prosilec izpolnjevati
- navedbo dokumentacije, ki jo morajo upravičenci priložiti k vlogi,

- naslov na katerega upravičenci vložijo vloge,
- rok za vložitev vlog.

7. člen

Vloge za pridobitev sredstev v skladu z razpisnimi pogoji obravnava komisija, ki jo imenuje župan Občine Kočevje. Komisija pripravi predlog upravičencev za dodelitev sredstev.

8. člen

O dodelitvi sredstev po tem pravilniku odloča tajnik Občine Kočevje oziroma druga oseba, ki jo za to pooblašča.

Zoper odločitev iz prejšnjega odstavka lahko upravičenec vložijo pritožbo v roku 8 dni od prejema sklepa organu, ki je sklep izdal. Odločitev župana je dokončna.

II. UKREPI ZA RAZVOJ TURIZMA

9. člen

Ukrepi za razvoj turizma so razdeljeni na naslednja področja:

1. Sodelovanje pri čistilnih akcijah, ki jih organizira s strani občine ustanovljen zavod ali samostojno organiziranje in izvajanje čistilnih akcij v Občini Kočevje v sodelovanju z drugimi ustanovami

Namen:

Namen ukrepa je vzpodbujanje k ohranjanju čiste okolice in preprečevanje onesnaževanja lastne in tuje okolice.

Višina pomoči

– največ 60% za upravičene stroške izvajanja čistilne akcije – vrečke za smeti, rokavice, odvoz smeti.

Pogoji za pridobitev pomoči:

- račun za nakup sredstev za izvedbo čistilne akcije,
- da so registrirani najmanj eno leto – društva,
- da imajo zagotovljene materialne, prostorske in organizacijske pogoje za realizacijo predloženih programov,
- da imajo poravnane vse davke ter druge obvezne zakonske ter poslovne obveznosti.

2. Predavanja, seminarji, delavnice, prireditve, razstave in predstavljanje kulturne in naravne dediščine ter ljudskih običajev za turistične namene v sodelovanju z drugimi društvi

Namen:

Namen ukrepa je podpirati izobraževanje, ki jih izvajajo verificirani izvajalci izobraževanj in društva s področja turizma. Ravno tako je namen ukrepa podpirati prireditve, razstave in predstavitev kulturne in naravne dediščine, ter ljudskih običajev, ki pomenijo prispevek k turistični ponudbi.

Višina pomoči:

Do 60% upravičenih stroškov najema prostora, stroški predavatelja

Pogoji za pridobitev sredstev:

- dokazani stroški najema prostora in predavatelja,
- da so registrirani najmanj eno leto – društva,
- da imajo zagotovljene materialne, prostorske in organizacijske pogoje za realizacijo predloženih programov,
- da imajo poravnane vse davke ter druge obvezne zakonske ter poslovne obveznosti.

3. Sodelovanje in promocija izdelkov s področja Občine Kočevje na sejnih in drugih prireditvah izven Občine Kočevje

Namen:

Namen ukrepa je podpora različnim oblikam prodaje in promocije izdelkov domačih proizvajalcev.

Upravičenci:

- društva,
- podjetniki posamezniki in gospodarske družbe.

Višina pomoči:

Do 50% upravičenih stroškov stonjin na sejnih in drugih prireditvah.

Pogoji za pridobitev sredstev:

– račun pooblaščenice organizacije za izvedeno storitev (stonjina),

– so registrirani za opravljanje dejavnosti na področju turizma oziroma imajo obrtno dovoljenje za izdelke domače in umetne obrti oziroma odločbo Upravne enote Kočevje za opravljanje gostinske dejavnosti v Občini Kočevje,

– da imajo poravnane vse davke ter druge obvezne zakonske ter poslovne obveznosti.

4. Izdajanje propagandnega materiala za promocijo turistične ponudbe

Namen:

Namen ukrepa je povečati ponudbo promocijskega materiala, ki bodo približala Občino Kočevje občanom in zunanjim obiskovalcem.

Višina pomoči:

Do 60% upravičenih stroškov tiskanja promocijskega gradiva.

Pogoji za pridobitev sredstev:

– račun za tiskanje, izstavljen s strani registriranega podjetja,

– da so registrirani najmanj eno leto – društva,

– da imajo zagotovljene materialne, prostorske in organizacijske pogoje za realizacijo predloženih programov,

– izjava s strani občine ustanovljenega zavoda o upravičenosti izdaje in dogovor o sodelovanju – razdelitev promocijskega materiala,

– da imajo poravnane vse davke ter druge obvezne zakonske ter poslovne obveznosti.

III. NADZOR NAD PORABO SREDSTEV

10. člen

Namensko porabo proračunskih sredstev za sofinanciranje programov na področju turizma v Občini Kočevje spremlja in preverja občinska strokovna služba, pristojna za področje kmetijstva, lahko pa tudi druga oseba, pooblaščená s strani župana.

11. člen

Upravičenec je dolžan povrniti nenamensko porabljena sredstva skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi, ki se obračunavajo od dneva plačila upravičencu do dneva vračila sredstev v primerih, ko se ugotovi:

– da so bila dodeljena sredstva delno ali v celoti nenamensko porabljena,

– da je upravičenec za katerikoli namen pridobitve sredstev navajal neresnične podatke,

– da je upravičenec za isti namen že pridobil finančna sredstva.

– druge nepravilnosti pri uporabi sredstev.

IV. KONČNI DOLOČBI

12. člen

Z uveljavitvijo tega pravilnika preneha veljati pravilnik za sofinanciranje programov na področju turizma v Občini Kočevje (Uradni list RS, št. 36/02).

13. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 332-2/02-135

Kočevje, dne 15. novembra 2002.

Župan

Občine Kočevje

Janko Veber, univ. dipl. inž. grad. I. r.

5409. Pravilnik o dodeljevanju finančnih sredstev iz občinskega proračuna za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Kočevje

Na podlagi uredbe o namenih in pogojih za dodeljevanje državnih pomoči ter določitvi pristojnih ministrstev za upravljanje posameznih shem državnih pomoči (Uradni list RS, št. 59/00) in 27. člena statuta Občine Kočevje (Uradni list RS, št. 23/99, 53/99 – popravek in 73/02) je Občinski svet občine Kočevje na 33. redni seji dne 14. 11. 2002 sprejel

P R A V I L N I K

o dodeljevanju finančnih sredstev iz občinskega proračuna za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Kočevje

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določajo pogoji, namen in postopek za dodeljevanje nepovratnih finančnih sredstev za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Kočevje.

Sredstva se dodeljujejo na podlagi razpisa, ki ga na osnovi sklepa Občinskega sveta občine Kočevje objavi župan Občine Kočevje.

2. člen

Sredstva za pospeševanje razvoja malega gospodarstva Občine Kočevje se zagotavljajo iz občinskega proračuna, njihovo višino pa določi občinski svet z odlokom o proračunu za tekoče leto.

3. člen

Upravičenci do sredstev za pospeševanje razvoja malega gospodarstva morajo izpolnjevati pogoje za majhna in srednje velika podjetja iz 6. člena uredbe o namenih in pogojih za dodeljevanje državnih pomoči ter določitvi pristojnih ministrstev za upravljanje posameznih shem državnih pomoči (Uradni list RS, št. 59/00). Pri podjetnikih posameznikih in obrtnikih se ti pogoji smiselno upoštevajo.

Sedež podjetja, poslovnih prostorov in obratovalnice morajo biti na območju Občine Kočevje.

4. člen

Občina Kočevje objavi javni razpis na krajevno običajen način, ki mora vsebovati:

- namene, za katere se dodeljujejo sredstva,
- znesek sredstev za posamezne namene,
- pogoje in merila za pridobitev sredstev,
- pogoje, ki jih mora nosilec izpolnjevati,

- navedbo dokumentacije, ki jo morajo upravičenci priložiti k vlogi,
- naslov na katerega upravičenci vložijo vlogo,
- rok za vložitev vlog.

5. člen

Upravičenec, pri katerem se ugotovi, da je za katerikoli finančni ukrep navajal neresnične podatke ali sredstva uporabil za drug namen, jih mora vrniti z zakonitimi zamudnimi obrestmi.

II. UKREPI**6. člen**

Ukrepi za pospeševanje razvoja malega gospodarstva so:

1. Finančne spodbude za podporo inovacijske dejavnosti

Namen:

Pospeševanje razvoja novih proizvodov, storitev in tehnologij.

Višina:

- do 50% upravičenih stroškov materialnih in nematerialnih investicij in stroškov svetovanja,

Pogoji:

- na razpis se lahko prijavijo inovatorji – fizične osebe, podjetniki posamezniki in enote malega gospodarstva,
- občina bo sofinancirala upravičene stroške pri investiciji v razvoj novega izdelka ali tehnologije,
- investicije se morajo ohraniti na območju občine še najmanj pet let po njihovem zaključku,
- prejemniki sredstev morajo zagotoviti vsaj 25% sredstev za investicije iz lastnih virov.

Upravičeni stroški:

- stroški materialnih investicij (material in oprema za izvedbo inovacije),
- stroški nematerialnih investicij (stroški nakupa licenc, know-how ali nepatentiranega tehničnega znanja),
- stroški zunanjega svetovanja v povezavi s projektom.

2. Pridobivanje označb porekla blaga

Namen:

- spodbujanje k zaščiti proizvodov z pridobitvijo označbe porekla blaga

Višina:

- do 50% upravičenih stroškov svetovanja.

Pogoji:

- na razpis se lahko prijavijo podjetniki posamezniki, obrtniki, enote malega gospodarstva, zavodi in društva,
- občina bo sofinancirala upravičene stroške pridobivanja označbe porekla blaga.

Upravičeni stroški:

- svetovalni stroški zunanjih strokovnjakov pri projektu pridobivanja označbe porekla blaga.

3. Spodbujanje pridobivanja standardov kakovosti v enotah malega gospodarstva

Namen:

- spodbujanje enot malega gospodarstva k uvajanju in pridobivanju standardov kakovosti.

Višina:

- do 50% upravičenih stroškov svetovanja in do 45% upravičenih stroškov usposabljanja.

Pogoji:

- na razpis se lahko prijavijo podjetniki posamezniki, obrtniki ter enote malega gospodarstva,
- občina bo sofinancirala upravičene stroške uvajanja in pridobivanja standardov kakovosti.

Upravičeni stroški:

- stroški usposabljanja kadrov pri pooblaščenih organizacijah (stroški inštruktorja),
- stroški zunanjih pooblaščenih svetovalcev pri projektu uvajanja, preverjanja in certificiranja standarda kakovosti.

III. KONČNE DOLOČBE**7. člen**

Zgornje višine intenzivnosti pomoči po tem pravilniku veljajo ne glede na to, iz katerih virov (sredstva občinskih proračunov, državnega proračuna ali mednarodnih virov) je pomoč dodeljena.

Prejemnik sredstev poda izjavo, da za določen namen ni dobil državne pomoči oziroma če jo je, kolikšen delež je že dobil iz drugih virov.

8. člen

Do nepovratnih sredstev po tem pravilniku niso upravičena podjetja v težavah. Nepovratna sredstva je možno dodeliti le v primeru, kadar ta predstavlja spodbudo za izvedbo projekta oziroma je zanj nujno potrebna.

9. člen

Namenskost porabe nepovratnih sredstev spremlja in preverja pristojna občinska strokovna služba, lahko pa tudi druga oseba, pooblaščen s strani župana.

V primeru ugotovitve nenamenske porabe sredstev je prejemnik nepovratnih sredstev dolžan vrniti skupaj s pripadajočimi zamudnimi obrestmi.

10. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 301-5/02-135

Kočevje, dne 15. novembra 2002.

Župan

Občine Kočevje

Janko Veber, univ. dipl. inž. grad. I. r.

5410. Sklep o začasnem financiranju javne porabe Občine Kočevje za leto 2003

Na podlagi 32. in 33. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) je župan Občine Kočevje 12. 12. 2002 sprejel

S K L E P**o začasnem financiranju javne porabe Občine Kočevje za leto 2003****1. člen**

Do sprejetja proračuna Občine Kočevje za leto 2003 se financiranje nalog in drugih, s predpisi določenih name-

nov, začasno nadaljuje na podlagi proračuna Občine Kočevje za leto 2002 in za iste programe kot v letu 2002.

2. člen

V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine, sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za leto 2002.

3. člen

Prihodki in odhodki občinskega proračuna, doseženi oziroma plačani v obdobju začasnega financiranja se vključijo v proračun Občine Kočevje za leto 2003.

4. člen

Obdobje začasnega financiranja po tem sklepu traja od 1. 1. 2003 do sprejetja proračuna Občine Kočevje za leto 2003 oziroma največ tri mesece, to je do 31. 3. 2003.

5. člen

Ta sklep začne veljati z dnem podpisa, uporablja pa se od 1. 1. 2003 dalje. Sklep se objavi v Uradnem listu.

Št. 401-18/02-121

Kočevje, dne 12. decembra 2002.

Župan
Občine Kočevje
Janko Veber, univ. dipl. inž. grad. l. r.

KOMEN

5411. Sklep o začasnem financiranju

Na podlagi 33. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99) in 30. člena statuta Občine Komen (Uradni list RS, št. 46/01) je župan Občine Komen sprejel

SKLEP o začasnem financiranju

1

Financiranje funkcij Občine Komen, ter njenih nalog in s predpisi določenih namenov, se v obdobju od 1. 1. 2003 do 31. 3. 2003 začasno nadaljuje na podlagi odloka o proračunu Občine Komen za leto 2002, za iste programe kot v letu 2002.

2

V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine, sorazmerno s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v proračunu za leto 2002. V obdobju začasnega financiranja se ne sme povečati število zaposlenih glede na stanje 31. december 2002.

3

Po preteku začasnega financiranja se v tem obdobju plačane obveznosti vključijo v proračun za leto 2003.

4

Sklep se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi, uporablja pa se od 1. 1. 2003 dalje.

Št. 40304-02/02-1

Komen, dne 3. decembra 2002.

Župan
Občine Komen
Uroš Slamič l. r.

KOZJE

5412. Poročilo o izidu volitev v Občini Kozje

Na podlagi 90. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 61/95, 70/95, 51/02) in zapisnika o delu občinske volilne komisije pri ugotavljanju končnega uradnega izida volitev v Občini Kozje z dne 11. 11. 2002 ter zapisnika o delu občinske volilne komisije pri ugotavljanju uradnega izida za volitve župana občine – drugi krog, volitve članov občinskega sveta – ponovne volitve, volitve članov sveta krajevnih skupnosti – ponovne volitve z dne 2. 12. 2002 je Občinska volilna komisija občine Kozje sestavila

POROČILO o izidu volitev v Občini Kozje

I

V Občini Kozje je na volitvah dne 10. 11. 2002 od skupnega števila volivcev 2860, glasovalo 2032 volivcev, kar znaša 71,05% vseh volilnih upravičencev.

V drugem krogu volitev za župana in ponovnih volitev za člane občinskega sveta dne 1. 12. 2002 je od skupnega števila volivcev, 2861, glasovalo 1996 volivcev, kar znaša 69,77% vseh volilnih upravičencev.

II

1. Pri glasovanju za župana v prvem krogu volitev je bilo oddanih 2031 glasovnic, od tega je bilo 17 neveljavnih in 2014 veljavnih glasovnic.

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

1. Jožef Preskar	140	6,95%
2. Miloš Bevc	189	9,38%
3. Dušan Andrej Kocman	909	45,13%
4. Jožef Planinc	776	38,53%

Občinska volilna komisija je skladno z določbami 107. člena ZLV ugotovila, da noben kandidat ni dobil večine veljavnih glasov, tako da se izvede drugi krog volitev med kandidatom:

1. Dušan Andrej Kocman,
2. Jožef Planinc.

2. Pri glasovanju za drugi krog volitev župana občine je bilo oddanih 1996 glasovnic, od tega je bilo 9 neveljavnih in 1987 veljavnih glasovnic.

Posamezna kandidata sta dobila naslednje število glasov:

1. Dušan Andrej Kocman	1103	55,51%
2. Jožef Planinc	884	44,49%

Občinska volilna komisija je skladno z določbami 107. člena ZLV ugotovila, da je za župana izvoljen Dušan Andrej Kocman.

III

1. Za volitve članov Občinskega sveta občine Kozje so določene tri volilne enote, kjer se skupno voli petnajst članov občinskega sveta.

Na volitvah dne 10. 11. 2002 so bili izidi v prvi volilni enoti, kjer se voli pet članov sveta, naslednji:

Ime liste	Št. glasov	% glasov	Št. mandatov
1. Demokratična stranka upokojencev, DeSUS	92	13,6	1
2. Liberalna demokracija Slovenije	188	27,9	2
3. Združena lista socialnih demokratov, Združena lista	39	5,8	0
4. Slovenska ljudska stranka, SLS	163	24,2	1
5. Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka	96	14,2	0
6. Socialdemokratska stranka Slovenije, Socialdemokrati Slovenije	96	14,2	0

Izvoljeni so bili naslednji kandidati:

1. Andrej Kolar iz liste Demokratična stranka upokojencev, DeSUS,
2. Miroslav Zidar iz liste Liberalna demokracija Slovenije,
3. Marjan Potočnik iz liste Liberalna demokracija Slovenije,
4. Judita Potočnik iz liste Slovenska ljudska stranka, SLS,
5. Franc Plahuta iz liste Socialdemokratska stranka Slovenije, Socialdemokrati Slovenije.

V drugi volilni enoti se voli pet članov sveta. Volilni izidi so bili naslednji:

Ime liste	Št. glasov	% glasov	Št. mandatov
1. Demokratična stranka upokojencev, DeSUS	100	15,5	1
2. Liberalna demokracija Slovenije	179	39	1
3. Združena lista socialnih demokratov, Združena lista	51	7,9	0
4. Slovenska ljudska stranka	106	16,5	1
5. Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka	98	15,2	1
6. Socialdemokratska stranka Slovenije, Socialdemokrati Slovenije	110	17,1	1

Izvoljeni so bili naslednji kandidati:

1. Jožef Pirš iz liste Demokratična stranka upokojencev, DeSUS,
2. Veljko Kolar iz liste Liberalna demokracija Slovenije,
3. Božidar Sok iz liste Slovenska ljudska stranka, SLS,
4. Anton Jazbinšek iz liste Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka,
5. Darko Čebular iz liste Socialdemokratska stranka Slovenije, Socialdemokrati Slovenije.

V tretji volilni enoti se voli 5 članov sveta. Volilni izidi so bili naslednji:

Ime liste	Št. glasov	% glasov	Št. mandatov
1. Združena lista socialnih demokratov, Združena lista	25	4,2	1
2. Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka	52	8,7	1
3. Slovenska ljudska stranka, SLS	117	19,7	1
4. Samostojna lista Buče-Podsreda-Osredok	113	19,0	0
5. Socialdemokratska stranka Slovenije, Socialdemokrati Slovenije	64	10,8	0
6. Demokratična stranka upokojencev, DeSUS	70	11,8	0
7. Liberalna demokracija Slovenije	154	25,9	2

Izvoljeni so bili naslednji kandidati:

1. Dušan Vah iz liste Združena lista socialnih demokratov, Združena lista,
2. Peter Krivec iz liste Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka,
3. Milan Brilej iz liste Slovenska ljudska stranka, SLS,
4. Jožef Planinc iz liste Liberalna demokracija Slovenije,
5. Franc Černelič iz liste Liberalna demokracija Slovenije.

2. Po izvedenih ponovnih volitvah na volišču št. 4, je občinska volilna komisija ugotovila naslednje rezultate:

V prvi volilni enoti se voli pet članov sveta. Volilni izidi so bili naslednji:

Ime liste	Št. glasov	% glasov	Št. mandatov
7. Demokratična stranka upokojencev, DeSUS	95	14,2	1
8. Liberalna demokracija Slovenije	176	26,3	2
9. Združena lista socialnih demokratov, Združena lista	40	6,0	0
10. Slovenska ljudska stranka, SLS	164	24,6	1
11. Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka	95	14,2	0
12. Socialdemokratska stranka Slovenije, Socialdemokrati Slovenije	98	14,7	1

Izvoljeni so bili naslednji kandidati:

3. Andrej Kolar iz liste Demokratična stranka upokojencev, DeSUS,
4. Miroslav Zidar iz liste Liberalna demokracija Slovenije,
3. Marjan Potočnik iz liste Liberalna demokracija Slovenije,
4. Judita Potočnik iz liste Slovenska ljudska stranka, SLS,
6. Franc Plahuta iz liste Socialdemokratska stranka Slovenije, Socialdemokrati Slovenije.

V drugi volilni enoti se voli pet članov sveta. Volilni izidi so bili naslednji:

Ime liste	Št. glasov	% glasov	Št. mandatov
7. Demokratična stranka upokojencev, DeSUS	100	15,5	1
8. Liberalna demokracija Slovenije	179	39	1
9. Združena lista socialnih demokratov, Združena lista	51	7,9	0
10. Slovenska ljudska stranka	106	16,5	1
11. Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka	98	15,2	1
12. Socialdemokratska stranka Slovenije, Socialdemokrati Slovenije	110	17,1	1

Izvoljeni so bili naslednji kandidati:

6. Jožef Pirš iz liste Demokratična stranka upokojencev, DeSUS,
7. Veljko Kolar iz liste Liberalna demokracija Slovenije,
8. Božidar Sok iz liste Slovenska ljudska stranka, SLS,
9. Anton Jazbinšek iz liste Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka,
10. Darko Čebular iz liste Socialdemokratska stranka Slovenije, Socialdemokrati Slovenije.

V tretji volilni enoti se voli pet članov sveta. Volilni izidi so bili naslednji:

Ime liste	Št. glasov	% glasov	Št. mandatov
8. Združena lista socialnih demokratov, Združena lista	25	4,2	1
9. Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka	52	8,7	1
10. Slovenska ljudska stranka, SLS	117	19,7	1
11. Samostojna lista Buče- Podsreda-Osredek	113	19,0	0
12. Socialdemokratska stranka Slovenije, Socialdemokrati Slovenije	64	10,8	0
13. Demokratična stranka upokojencev, DeSUS	70	11,8	0
14. Liberalna demokracija Slovenije	154	25,9	2

Izvoljeni so bili naslednji kandidati:

6. Dušan Vah iz liste Združena lista socialnih demokratov, Združena lista,

7. Peter Krivec iz liste Nova Slovenija – Krščanska ljudska stranka,

8. Milan Brilej iz liste Slovenska ljudska stranka, SLS,

9. Jožef Planinc iz liste Liberalna demokracija Slovenije,

10. Franc Černelič iz liste Liberalna demokracija Slovenije.

Predsednik
Občinske volilne komisije
občine Kozje
Sergej Rojs, univ. dipl. prav. l. r.

KRANJ

5413. Sklep o začasnem financiranju Mestne občine Kranj

Na podlagi 32. in 33. člena zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01, 30/02 in 56/02), 45. člena statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 43/95, 33/96, 35/00 in 85/02) in 37. člena odloka o proračunu Mestne občine Kranj za leto 2002 (Uradni list RS, št. 108/01 in 86/02) izdajam

S K L E P o začasnem financiranju Mestne občine Kranj

1. člen

V obdobju do začetka veljavnosti proračuna Mestne občine Kranj za leto 2003, oziroma v obdobju januar-marec 2003, se financiranje funkcij občine ter njenih nalog in drugih s predpisi določenih namenov začasno nadaljuje na podlagi odloka o proračunu Mestne občine Kranj za leto 2002 in za iste programe kot v letu 2002.

2. člen

V obdobju začasnega financiranja se smejo uporabiti sredstva do višine sorazmerne s porabljenimi sredstvi v enakem obdobju v letu 2002, to je do višine 1,205.734 tisoč SIT.

3. člen

Po sprejemu proračuna za leto 2003 se v obdobju začasnega financiranja plačane obveznosti vključijo v proračun leto 2003.

Št. 40301-0009/02-45/01

Kranj, dne 29. novembra 2002.

Župan
Mestne občine Kranj
Mohor Bogataj, univ. dipl. org. l. r.

LENART

5414. Sklep o potrditvi mandatov

Na podlagi 9. in 10. člena poslovnika o delu Občinskega sveta občine Lenart (Uradni list RS, št. 34/99, 17/01) in poročila tričlanske mandatne komisije, je Občinski svet občine Lenart na 1. seji, dne 21. november 2002 sprejel

S K L E P o potrditvi mandatov

1. člen

1. Potrdijo se mandati članom Občinskega sveta občine Lenart, in sicer:

- Saša Tomažič,
- Karel Vogrinčič,
- Breda Rakuša Slavinec,
- Jožef Kramberger,
- Marija Vogrin Bračič,
- Franc Krivec,
- Ivan Jemenšek,
- Ljubo Neuhold,
- Srečko Šalamun,
- Marjan Ručigaj,
- Sašo Lenart,
- Matej Divjak,
- Ivan Senekovič,
- Franc Kranjc,
- Jožef Škrlec,
- Franc Rajter,
- Darko Fras,
- Feliks Vogrin,
- Aleksander Gungl,
- Mitja Kmetec,
- Marjan Pulko,
- Branko Tuš,
- Dragica Bezjak,
- Zvonko Čuček,
- Milko Slanič.

2. člen

Ta sklep začne veljati z dnem sprejema.

Št. 06202-1/2002

Lenart, dne 22. novembra 2002.

Župan
Občine Lenart
mag. Ivan Vogrin, univ. dipl. inž. l. r.

LITIJA

5415. Poročilo o izidu rednih volitev za člane Občinskega sveta občine Šmartno pri Litiji**POROČILO****o izidu rednih volitev za člane Občinskega sveta občine Šmartno pri Litiji**

Občinska volilna komisija občine Šmartno pri Litiji, je na seji dne 12. 11. 2002 ugotovila naslednji izid glasovanja za člane Občinskega sveta občine Šmartno pri Litiji dne 10. 11. 2002.

I

Na volitvah dne 10. 11. 2002 je imelo pravico glasovati 3962 volivcev.

Skupaj je glasovalo 3177 volivcev, oziroma 80,19% volilnih upravičencev.

II

Za volitve članov Občinskega sveta občine Šmartno pri Litiji, je bilo skupaj oddanih 3177 glasovnic.

Neveljavnih je bilo 168 glasovnic.

III

Posamezne liste kandidatov so prejele naslednje število glasov:

Lista kandidatov	Št. glasov	%
1. STRANKA MLADIH SLOVENIJE	166	5,5%
2. SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA	604	20,1%
3. NOVA SLOVENIJA, KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA	258	8,6%
4. ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV LITIJA	211	7,0%
5. NAPREJ SLOVENIJA	46	1,5%
6. LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE	612	20,3%
7. SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE	358	11,9%
8. DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV	74	2,5%
9. LISTA ZA NOVO OBČINO ŠMARTNO	451	15,0%
10. LISTA 2003	229	7,6%

IV

Občinska volilna komisija občine Šmartno pri Litiji je skladno z določbami 15., 16. in 17. člena zakona o lokalnih volitvah ugotovila, da so posamezne liste kandidatov za člane Občinskega sveta občine Šmartno pri Litiji prejele naslednje število mandatov:

Lista kandidatov	Št. mandatov
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE	4
SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA	4
LISTA ZA NOVO OBČINO ŠMARTNO	2
SOCIALDEMOKRATSKA STRANKA SLOVENIJE	2
NOVA SLOVENIJA, KRŠČANSKA LJUDSKA STRANKA	1
STRANKA MLADIH SLOVENIJE	1
ZDRUŽENA LISTA SOCIALNIH DEMOKRATOV LITIJA	1
LISTA 2003	1

Litija, dne 13. novembra 2002.

Predsednik
Občinske volilne komisije
občine Šmartno pri Litiji
Ljubomir Crnkovič l. r.

LJUBLJANA

5416. Poročilo o izidu rednih volitev župana Mestne občine Ljubljana 10. novembra 2002 in 1. decembra 2002**POROČILO****o izidu rednih volitev župana Mestne občine Ljubljana 10. novembra 2002 in 1. decembra 2002**

1. Poročilo o izidu rednih volitev župana Mestne občine Ljubljana dne 10. novembra 2002

I

Mestna volilna komisija mestne občine Ljubljana je na 29. seji dne 15. 11. 2002 na podlagi zapisnikov o delu volilnih odborov, ki so vodili glasovanje na voliščih ter zapisnika o ugotovitvi izida glasovanja po pošti, za redne volitve župana Mestne občine Ljubljana dne 10. 11. 2002, ugotovila:

1. na rednih volitvah župana Mestne občine Ljubljana dne 10. 11. 2002 je imelo pravico voliti skupaj 220.149 volivcev,
2. glasovalo je skupaj 149.636 volivcev,
3. vseh oddanih glasovnic je bilo 149.544,
4. ker so bile prazne, oziroma, ker so bile neveljavne iz drugih razlogov, oziroma, ker ni bilo moč ugotoviti volje volivca, je bilo skupaj neveljavnih glasovnic 4.032,
5. veljavnih glasovnic je bilo 145.512.

II

Posamezni kandidati so prejeli naslednje število glasov:

1. Janez Lesar 1.997,
2. Danica Simšič 34.778,
3. Peter Zidar 1.202,
4. Blaž Svetek 1.103,
5. Andrej Bručan 22.492,
6. Janez Sodržnik 12.136,
7. Miha Jazbinšek 6.693,
8. Branko Omerzu 3.105,
9. Mihael Jarc 1.344,
10. Jožef Jarh 468,
11. Viktorija Potočnik 51.419,
12. Evita Leskovšek 8.775.

III

Na podlagi drugega odstavka 107. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 22/94, 61/95, 70/95 in 51/02) je Mestna volilna komisija ugotovila, da noben izmed kandidatov ni dobil večine glasov, zato se opravi drugi krog volitev med kandidatki, ki sta prejeli največ glasov. Ti kandidatki sta:

1. Viktorija Potočnik,
2. Danica Simšič.

Drugi krog rednih volitev, ki se opravi najkasneje 21 dni po prvem krogu volitev, razpiše Republiška volilna komisija.

2. Poročilo o izidu rednih volitev župana Mestne občine Ljubljana – drugi krog dne 1. decembra 2002.

I

Mestna volilna komisija mestne občine Ljubljana je na 32. seji dne 4. 12. 2002 na podlagi zapisnikov o delu volilnih odborov, ki so vodili glasovanje na voliščih ter zapisnika o ugotovitvi izida glasovanja po pošti, za redne volitve župana Mestne občine Ljubljana – drugi krog dne 1. 12. 2002, ugotovila:

1. na rednih volitvah župana Mestne občine Ljubljana, v drugem krogu dne 1. 12. 2002 je imelo pravico voliti skupaj 220.248 volivcev,
2. glasovalo je skupaj 142.239 volivcev,
3. vseh oddanih glasovnic je bilo 141.823,
4. ker so bile prazne, oziroma, ker so bile neveljavne iz drugih razlogov, oziroma, ker ni bilo moč ugotoviti volje volivca, je bilo skupaj neveljavnih glasovnic 11.881,
5. veljavnih glasovnic je bilo 129.942.

II

Kandidatki v drugem krogu sta prejeli naslednje število glasov:

1. Viktorija Potočnik 57.952,
2. Danica Simšič 71.990.

III

Na podlagi prvega odstavka 107. člena zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 22/94, 61/95,

70/95 in 51/02) je Mestna volilna komisija ugotovila, da je za županjo Mestne občine Ljubljana izvoljena Danica Simšič, roj. 22. 2. 1955, Preglov trg 10, Ljubljana.

IV

Poročilo o izidu rednih volitev župana Mestne občine Ljubljana dne 10. 11. 2002 in 1. 12. 2002 se pošlje županji, Republiški volilni komisiji ter predstavnikom kandidatov.

Poročilo o izidu volitev se objavi v občinskem uradnem glasilu in glasilu Ljubljana.

Mestna volilna komisija

Predsednica
dr. Tjaša Strobl l. r.

Člani:

Anton Lečnik l. r.

Ivan Kuhar l. r.

Vincenc Filipčič l. r.

Miha Velkavrh l. r.

Stanislav Kovačič l. r.

Marija Goričan l. r.

Jože Šlibar l. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

5386. Zakon o urejanju prostora	13057
5387. Zakon o graditvi objektov (ZGO-1)	13084
5388. Zakon o izvajanju rejniške dejavnosti (ZIRD)	13132
5389. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o državnem tožilstvu (ZDT-B)	13138
5390. Zakon o varnosti na smučiščih (ZVSmuč)	13145
5391. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-A)	13152
5392. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o žrtvah vojnega nasilja (ZZVN-H)	13164
5393. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o železniškem prometu (ZZelP-C)	13164
5394. Zakon o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb v težavah (ZPRPGDT)	13170
5395. Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (ZISDU-1)	13173
5396. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o reviziji postopkov javnega naročanja (ZRPJN-A)	13231

MINISTRSTVA

5397. Pravilnik o opravljanju nalog Uprave Republike Slovenije za javna plačila na področju plačevanja in razporejanja obveznih dajatev in drugih javnofinančnih prihodkov	13235
--	-------

5398. Pravilnik o količinah predpakiranih izdelkov	13251
--	-------

OBČINE

BREŽICE	
5399. Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Brežice za obdobje 1986–2000 in srednjeročnega plana Občine Brežice za obdobje 1986–1990 za avtocesto na odseku Smednik–Krška vas v letu 2002	13266
CELJE	
5400. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Otok I (dislocirana enota Zavoda za usposabljanje in varstvo Dobrna)	13268
5401. Sklep o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta Gospodarska cona v Celju – območje zazidalnega načrta Industrija sever za območje Interspar	13269
CERKNICA	
5402. Sklep o začasnem financiranju Občine Cerknica za leto 2003	13269
DOBREPOLJE	
5403. Sklep o začasnem financiranju javne porabe Občine Dobrepolje za leto 2003	13270

GORNJA RADGONA		5410. Sklep o začasnem financiranju javne porabe Občine Kočevje za leto 2003	13274
5404. Poročilo o izidu volitev župana Občine Gornja Radgona	13270	KOMEN	
GRAD		5411. Sklep o začasnem financiranju	13275
5405. Spremembe in dopolnitve sklepa o določitvi vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč		KOZJE	
	13271	5412. Poročilo o izidu volitev v Občini Kozje	13275
KAMNIK		KRANJ	
5406. Poročilo o izidu volitev župana Občine Kamnik	13271	5413. Sklep o začasnem financiranju Mestne občine Kranj	13277
KOČEVJE		LENART	
5407. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za leto 2003	13271	5414. Sklep o potrditvi mandatov	13277
5408. Pravilnik za sofinanciranje programov na področju turizma na območju Občine Kočevje	13271	LITIJA	
5409. Pravilnik o dodeljevanju finančnih sredstev iz občinskega proračuna za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v Občini Kočevje	13273	5415. Poročilo o izidu rednih volitev za člane Občinskega sveta občine Šmartno pri Litiji	13278
		LJUBLJANA	
		5416. Poročilo o izidu rednih volitev župana Mestne občine Ljubljana 10. novembra 2002 in 1. decembra 2002	13278

Pripravljamo

ZAKON O GRADITVI OBJEKTOV (ZGO-1)

in

ZAKON O UREJANJU PROSTORA (ZUreP-1)

ki začneta veljati 1. januarja 2003 in bosta v knjižni obliki izšla sredi januarja.

Sredi februarja pa izideta oba zakona z obsežnimi uvodnimi pojasnili, ki jih pripravljata strokovnjaka Ministrstva za okolje, prostor in energijo. Uvodna pojasnila k Zakonu o graditvi objektov pripravlja **Tomaž Jeglič**, uvodna pojasnila k Zakonu o urejanju prostora pa **Niko Vladimirov** s sodelavci.

ISSN 1318-0576

917713181057017

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – Direktor dr. Matjaž Nahtigal – Založnik Uradni list RS d.o.o. – Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer – Priprava Uradni list RS d.o.o., Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2002 je 22.000 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista RS je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 66.000 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Transakcijski račun 02922-0011569767